

ΤΕΤΑΡΤΗ 25 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2009

ΠΡΟΕΔΡΙΑ ΤΟΥ κ. BUZEK

Προέδρου

1. Έναρξη της συνεδρίασης

(Η συνεδρίαση αρχίζει στις 09.05)

2. Κατάθεση εγγράφων: βλ. Συνοπτικά Πρακτικά

3. Εκτελεστικά μέτρα (άρθρο 88 του Κανονισμού): βλ. Συνοπτικά Πρακτικά

4. Οικονομική αντιστάθμιση των επιβατών σε περίπτωση χρεοκοπίας αεροπορικής εταιρείας (προτάσεις ψηφίσματος που έχουν κατατεθεί): βλ. Συνοπτικά Πρακτικά

5. «made in» (σήμα καταγωγής) (προτάσεις ψηφίσματος που έχουν κατατεθεί): βλ. Συνοπτικά Πρακτικά

6. Προετοιμασία του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου της 10ης και 11ης Δεκεμβρίου 2009 (συζήτηση)

Πρόεδρος. – Η ημερήσια διάταξη προβλέπει τις δηλώσεις του Συμβουλίου και της Επιτροπής ενόψει του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου που θα διεξαχθεί στις 10 και 11 Δεκεμβρίου 2009.

Cecilia Malmström, Προεδρεύουσα του Συμβουλίου. – (SV) Κύριε Πρόεδρε, κύριε Barroso, αξιότιμοι βουλευτές, είναι εξαιρετική η ευκαιρία που μου δίνεται να συζητήσω μαζί σας πριν από την επόμενη συνεδρίαση του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου. Πρόκειται, βέβαια, για τη δεύτερη τακτική συνεδρίαση κατά τη διάρκεια της σουηδικής Προεδρίας και την τελευταία που θα διεξαχθεί από εκ περιτροπής Προεδρία.

Όπως γνωρίζετε, η Συνθήκη της Λισαβόνας θα τεθεί σε ισχύ την 1η Δεκεμβρίου, ωστόσο, σύμφωνα με τη δήλωση που εγκρίθηκε από το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο τον Δεκέμβριο του 2008, η εκ περιτροπής Προεδρία θα συνεχίσει να προεδρεύει στο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο μέχρι τη λήξη της στο τέλος του έτους. Όλα τα κράτη μέλη έχουν πλέον επικυρώσει τη συνθήκη και έχουν καταθέσει τα έγγραφα επικύρωσης στη Ρώμη. Ως εκ τούτου, είμαι στην ευχάριστη θέση να επιβεβαιώσω την έναρξη ισχύος της Συνθήκης της Λισαβόνας την 1η Δεκεμβρίου.

Οι προσπάθειες που χρειάστηκαν για να φτάσουμε ως εδώ ήταν χρονοβόρες και επίπονες, όπως γνωρίζει καλά το Κοινοβούλιο. Η νέα συνθήκη θα αλλάξει τον τρόπο λειτουργίας της ΕΕ από πολλές απόψεις. Ως αποτέλεσμα της συνθήκης, θα μας δοθούν καλύτερες δυνατότητες επίλυσης με πιο δημοκρατικό, διαφανή και αποδοτικό τρόπο σημαντικών ζητημάτων που αντιμετωπίζει η ΕΕ. Επίσης, επιφέρει πολλές σημαντικές μεταρρυθμίσεις που επηρεάζουν εσάς εδώ στο Κοινοβούλιο.

Στην έκτακτη συνεδρίαση του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου την προηγούμενη εβδομάδα, οι αρχηγόι κρατών και κυβερνήσεων συμφώνησαν να διορίσουν τον Herman van Rompuy Πρόεδρο του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου. Θα ηγηθεί του έργου του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου από 1ης Ιανουαρίου.

Συμφωνήθηκε επίσης, μετά την έγκριση του Προέδρου της Επιτροπής, ο διορισμός της Catherine Ashton ως νέας Υπατης Εκπροσώπου για τις εξωτερικές υποθέσεις και την πολιτική ασφάλειας. Σύμφωνα με τη συνθήκη, η κ. Ashton θα αναλάβει όλα τα καθήκοντά της την 1η Δεκεμβρίου, συμπεριλαμβανομένου και του ρόλου της Αντιπροέδρου της Επιτροπής. Κατά τον ίδιο τρόπο που το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο διατυπώνει θέση για όλους τους βουλευτές, θα πραγματοποιήσει επίσης ακρόαση για την κ. Ashton. Γνωρίζω ότι σύντομα θα παρουσιαστεί στην Επιτροπή Εξωτερικών Υποθέσεων και θα απαντήσει σε ερωτήσεις.

Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο επίσης συμφώνησε για τον διορισμό του Pierre de Boissieu ως Γενικού Γραμματέα της Γραμματείας του Συμβουλίου.

Οι εργασίες ενόψει της έναρξης ισχύος της Συνθήκης της Λισαβόνας θα συνεχίσουν όπως περιγράφηκαν από την Προεδρία στην έκθεση προόδου προς το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο τον Οκτώβριο. Την 1η Δεκεμβρίου θα ληφθεί σειρά αποφάσεων για την πλήρη εφαρμογή της Συνθήκης της Λισαβόνας, για παράδειγμα, σχετικά με την αναθεώρηση του κανονισμού του Συμβουλίου και του κανονισμού του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου. Στη συνεδρίαση του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου τον Δεκέμβριο, θα παρουσιάσουμε νέα έκθεση συνοψίζοντας την κατάσταση των ζητημάτων τα οποία αντιμετωπίσαμε σε σχέση με την εκτέλεση και την πρακτική εφαρμογή της Συνθήκης της Λισαβόνας. Η Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Εξωτερικής Δράσης θα αποτελέσει ένα από αυτά τα θέματα. Η έκθεση θα περιλαμβάνει επίσης οδικό χάρτη για τον καθορισμό της πορείας του έργου σε αυτό το θέμα.

Επίκεντρο της συνεδρίασης του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου τον Δεκέμβριο θα είναι κυρίως η οικονομική και χρηματοπιστωτική κρίση. Οι επιπτώσεις της κρίσης θα παραμείνουν αισθητές για αρκετό καιρό ακόμα – ιδίως στην αγορά εργασίας. Ωστόσο, είναι σημαντικό για εμάς να προβούμε σε μακροπρόθεσμη θεώρηση και να ανταποκριθούμε σε σημαντικές προκλήσεις τόσο μεσοπρόθεσμα όσο και μακροπρόθεσμα.

Η ΕΕ, τα κράτη μέλη και οι ευρωπαϊκές κεντρικές τράπεζες έχουν λάβει σειρά μέτρων, για παράδειγμα, προγράμματα εγγύησης για τράπεζες και το ευρωπαϊκό σχέδιο για την ανάκαμψη της οικονομίας. Αυτά τα μέτρα έχουν συμβάλει σημαντικά στην αύξηση της χρηματοπιστωτικής σταθερότητας και στη μείωση των επιπτώσεων της κρίσης στην ανάπτυξη και την απασχόληση.

Οι οικονομικές προοπτικές φαίνονται πιο αισιόδοξες, αλλά υφίστανται ακόμα σημαντικοί κίνδυνοι. Συνεπώς, δεν έχει έρθει ακόμα η στιγμή να αποσυρθούν τα μέτρα στήριξης τα οποία έχουν ληφθεί. Ωστόσο, στο Συμβούλιο έχει ξεκινήσει συζήτηση για το πώς θα μπορούσε να πραγματοποιηθεί η σταδιακή κατάργηση αυτών των ειδικών μέτρων κατά της κρίσης και το πότε θα μπορούσε να ξεκινήσει. Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο θα εξετάσει το έργο του Συμβουλίου σχετικά με τις στρατηγικές εξόδου. Θα παρακολουθήσουμε επίσης το ευρωπαϊκό σχέδιο για την ανάκαμψη της οικονομίας.

Όσον αφορά τις χρηματοπιστωτικές αγορές, είναι ευχάριστο το γεγονός ότι η κατάστασή τους βελτιώνεται σημαντικά. Η ανάγκη του χρηματοπιστωτικού τομέα για μέτρα στήριξης έχει μειωθεί. Κατά συνέπεια, πρέπει να σχεδιάσουμε στρατηγικές για τον συντονισμό της σταδιακής κατάργησης των μέτρων. Ωστόσο, πρέπει να τονίσουμε ότι είναι ακόμα πολύ νωρίς για την έναρξη γενικής σταδιακής κατάργησης των μέτρων στήριξης του χρηματοπιστωτικού τομέα.

Η σουηδική Προεδρία επιδιώκει συμφωνία για ορισμένες κατευθυντήριες αρχές που αφορούν τον συντονισμό και την αλληλουχία της σταδιακής κατάργησης των μέτρων στήριξης.

Θα περάσω τώρα στο θέμα της χρηματοπιστωτικής εποπτείας. Όλοι συμφωνούν ότι είναι απαραίτητη η αυξημένη και βελτιωμένη συνεργασία όσον αφορά τη χρηματοπιστωτική εποπτεία στην ΕΕ, ιδίως δεδομένης της εμπειρίας μας κατά τη διάρκεια της χρηματοπιστωτικής κρίσης.

Η πρόταση για τη δομή και το επίκεντρο του έργου του Συμβουλίου Συστημικού Κινδύνου εγκρίθηκε από τους υπουργούς Οικονομικών της ΕΕ στη συνεδρίαση του Ecofin στις 20 Οκτωβρίου. Στη συνέχεια, η Προεδρία έλαβε την εντολή για την έναρξη διαπραγματεύσεων με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, όπως και πράξαμε.

Όσον αφορά τις τρεις «μικρο-αρχές», στόχος της Προεδρίας είναι η γενική προσέγγιση για αυτές τις αρχές και, συνεπώς, για το σύνολο της δέσμης εποπτείας στην επόμενη συνεδρίαση του Ecofin στις 2 Δεκεμβρίου, ώστε να μπορέσουμε να ενημερώσουμε το Συμβούλιο τον Δεκέμβριο.

Η αξία της ύπαρξης δομής είναι σημαντική για τη βιομηχανία χρηματοπιστωτικών υπηρεσιών, για τον κόσμο εκτός Ευρώπης και για τους πολίτες μας. Η δέσμη θα περιλαμβάνει τον όρο αναθεώρησης του σχεδίου σε τρία χρόνια. Τότε θα είμαστε σε θέση να διορθώσουμε οποιεσδήποτε ανεπάρκειες συμβάλλουν σε χαμηλότερη ή λιγότερο αποτελεσματική λειτουργία.

Η υφιστάμενη στρατηγική της ΕΕ για την απασχόληση και την ανάπτυξη, η στρατηγική της Λισαβόνας, λήγει το επόμενο έτος. Κατά συνέπεια, η ΕΕ πρέπει να συμφωνήσει μια νέα στρατηγική, η οποία θα μπορέσει να προωθήσει το όραμα της μακροπρόθεσμης ανάπτυξης και ευημερίας. Αυτό θα αποτελέσει ένα από τα πιο σημαντικά ζητήματα τους επόμενους μήνες και ένα από τα θέματα προτεραιότητας της επερχόμενης ισπανικής Προεδρίας.

Η οικονομική και χρηματοπιστωτική κρίση έχει ασκήσει πίεση για την ανάληψη άμεσης δράσης με σκοπό την ελαχιστοποίηση των επιπτώσεων στην ανάπτυξη και την αγορά εργασίας. Ταυτόχρονα, οι διαρθρωτικές αδυναμίες και οι μακροπρόθεσμες προκλήσεις για τις οικονομίες μας έχουν καταστεί σαφέστερες.

Η διατήρηση και ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας της Ευρώπης στην παγκόσμια αγορά, η καταπολέμηση της αλλαγής του κλίματος και η αντιμετώπιση των προκλήσεων ως αποτέλεσμα της γήρανσης του πληθυσμού αποτελούν

επιτακτικά ζητήματα για την Ευρωπαϊκή Ένωση και τα κράτη μέλη της μεσοπρόθεσμα και μακροπρόθεσμα. Απαιτούν κοινές και συντονισμένες λύσεις, κοινό όραμα και ενισχυμένο ευρωπαϊκό πρόγραμμα μεταρρυθμίσεων για τα επόμενα δέκα χρόνια.

Το όραμα αφορά τη μετατροπή των προκλήσεων σε ευκαιρίες. Αφορά την πλήρη εφαρμογή του δυναμικού της εσωτερικής αγοράς και την αξιοποίηση των πλεονεκτημάτων του εξωτερικού εμπορίου και των ανοικτών οικονομιών. Αφορά την αναγνώριση ευκαιριών για τη μετατροπή της Ευρώπης σε οικολογικά αποτελεσματική ή έξυπνη οικονομία και τη δημιουργία αγοράς εργασίας με υψηλά επίπεδα απασχόλησης, βιώσιμα δημόσια οικονομικά και κοινωνική συνοχή.

Κατά τη διάρκεια της σουηδικής Προεδρίας πραγματοποιείται δεύτερη αξιολόγηση παρακολούθησης της στρατηγικής της ΕΕ για την αειφορία. Έχει σημειωθεί πρόοδος σε πολλούς τομείς. Παράλληλα υπάρχουν διάφοροι τομείς στους οποίους έχουν εντοπιστεί τάσεις αντίθετες προς την αειφόρο ανάπτυξη. Οι τομείς αυτοί περιλαμβάνουν τη ραγδαία αύξηση ζήτησης φυσικών πόρων, τη μείωση της βιοποικιλότητας, την αύξηση της κατανάλωσης ενέργειας στον τομέα των μεταφορών και τη συνέχιση της παγκόσμιας φτώχειας.

Τέθηκε το ερώτημα σχετικά με το πώς μπορούμε καλύτερα και αποτελεσματικότερα να παρακολουθήσουμε και να δώσουμε συνέχεια στη στρατηγική, καθώς και πώς μπορούμε να αξιοποιήσουμε τα πλεονεκτήματα του συντονισμού ως αποτέλεσμα της αλληλεπίδρασης με άλλες στρατηγικές της ΕΕ, για παράδειγμα, τη στρατηγική της Λισαβόνας.

Στη συνεδρίαση του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου θα συζητηθεί επίσης η ολοκληρωμένη θαλάσσια πολιτική. Η Επιτροπή κατέθεσε πρόσφατα την έκθεση προόδου της. Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο θα εξετάσει την έκθεση και θα γνωμοδοτήσει σχετικά με τη μελλοντική κατεύθυνση αυτού του σημαντικού διατομεακού έργου. Εν προκειμένω, θα ήθελα να τονίσω την άποψή μας για την αειφόρο οικονομική ανάπτυξη και το οικολογικά αποτελεσματικό έργο και την καινοτομία.

Θα ήθελα τώρα να περάσω σε ένα άλλο πολύ σημαντικό θέμα της συνεδρίασης του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου, δηλαδή την έγκριση νέου πενταετούς προγράμματος εργασίας στον τομέα της ελευθερίας, της ασφάλειας και της δικαιοσύνης. Το πρόγραμμα της Στοκχόλμης σκοπό έχει να αντικαταστήσει το πρόγραμμα της Χάγης, το οποίο ισχύει προς το παρόν και εγκρίθηκε το 2004.

Το όραμα του προγράμματος της Στοκχόλμης συνίσταται στην ασφαλέστερη και πιο διαφανή Ευρώπη, όπου τα δικαιώματα των ατόμων θα προστατεύονται. Το πρόγραμμα είναι αποτέλεσμα εντατικών επαφών και συζητήσεων στο Συμβούλιο και με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο. Σημαντική ήταν επίσης η συμβολή των εθνικών κοινοβουλίων, της κοινωνίας των πολιτών, των οργάνων της ΕΕ και διάφορων υπηρεσιών και αρχών.

Οι σουηδοί συνάδελφοί μου, η υπουργός Δικαιοσύνης, Beatrice Ask, και ο υπουργός Μετανάστευσης, Tobias Billström, παρευρέθηκαν εδώ χθες και παρουσίασαν το πρόγραμμα της Στοκχόλμης στο πλαίσιο μακράς συζήτησης. Ως εκ τούτου, δεν θα επαναλάβω όσα είπαν, αλλά θα ήθελα να εκμεταλλευτώ την ευκαιρία για να τονίσω ότι το πρόγραμμα της Στοκχόλμης επικεντρώνεται σε συγκεκριμένα μέτρα τα οποία προσδίδουν προστιθέμενη αξία στην καθημερινή ζωή των πολιτών. Περιλαμβάνει τη συνεργασία εκτός ΕΕ. Μια πιο ασφαλής και ανοιχτή Ευρώπη απαιτεί πραγματική συνεργασία με τις χώρες εταίρους μας.

Το μελλοντικό έργο σε αυτόν τον τομέα πρέπει να βασίζεται στην ισορροπία μεταξύ μέτρων για τη δημιουργία μιας ασφαλούς Ευρώπης και μέτρων για την προστασία των δικαιωμάτων των ατόμων.

Το φιλόδοξο έργο που έχει εκπονηθεί και η μελλοντική μέθοδος εργασίας μας, η οποία περιλαμβάνει ενισχυμένη συναπόφαση για το Κοινοβούλιο, πρέπει να συμβάλουν στην παροχή σχεδίου δράσης, το οποίο μπορεί να αντιμετωπίσει καλύτερα αυτές τις σημαντικές προκλήσεις.

Όσον αφορά την αλλαγή του κλίματος, ενώ η συνεδρίαση του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου θα βρίσκεται σε εξέλιξη, θα διεξάγονται επίσης, βεβαίως, οι διαπραγματεύσεις για το κλίμα στην Κοπεγχάγη. Αυτά τα ζητήματα είναι σημαντικά για την Ευρώπη και για το μέλλον όλου του πλανήτη. Πριν από δύο εβδομάδες, ο πρωθυπουργός Fredrik Reinfeldt παρευρέθηκε στο Κοινοβούλιο στις Βρυξέλλες και παρουσίασε το αποτέλεσμα της συνεδρίασης του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου τον Οκτώβριο, καθώς και τα σημαντικότερα σημεία της θέσης της ΕΕ ενόψει της διάσκεψης της Κοπεγχάγης. Επιβάλλεται να συνεχίσουμε να καθιστούμε σαφές στους εταίρους μας παγκοσμίως πόσο σημαντικό θεωρούμε το ζήτημα και να παρέχουμε τη δυναμική για την προώθηση των διαπραγματεύσεων. Η σουηδική Προεδρία θα καταβάλει κάθε προσπάθεια σε αυτό το έργο.

Τον επόμενο μήνα, το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο θα αξιολογήσει την κατάσταση των διαπραγματεύσεων που θα διεξάγονται παράλληλα, ώστε να λάβει τις απαραίτητες αποφάσεις οι οποίες θα μας επιτρέψουν να έχουμε επιτυχές αποτέλεσμα στην Κοπεγχάγη.

Ως ειδήσται, ενδέχεται επίσης να προκύψουν ορισμένα θέματα εξωτερικής πολιτικής στη συνεδρίαση του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου, αλλά είναι λίγο νωρίς για να αναφέρουμε ποια θα είναι αυτά.

Κύριες προτεραιότητες της σουηδικής Προεδρίας είναι να ανταποκριθεί στις απαιτήσεις της αλλαγής του κλίματος και να διασφαλίσει ότι η ΕΕ θα διατηρήσει την ηγετική θέση της ενόψει των διαπραγματεύσεων στην Κοπεγχάγη, φέροντας παράλληλα την ευθύνη για τη συνέχιση της αντιμετώπισης της οικονομικής και χρηματοπιστωτικής κρίσης. Αυτά τα θέματα θα αποτελέσουν τις κύριες προτεραιότητες στην τελευταία διάσκεψη κορυφής.

José Manuel Barroso, Πρόεδρος της Επιτροπής. – (ΕΝ) Κύριε Πρόεδρε, έχουμε συζητήσει σε πολλές περιστάσεις τις σημαντικές δυνατότητες που προσφέρει η Συνθήκη της Λισαβόνας στην Ευρωπαϊκή Ένωση, επομένως θα ήθελα για μία ακόμη φορά να εκφράσω την ικανοποίησή μου για το γεγονός ότι το ίδιο θα πράξουμε και για την ήδη ισχύουσα Συνθήκη της Λισαβόνας την επόμενη φορά που θα συναντηθούμε. Και μετά την έναρξη της συνθήκης θα έχει έρθει η κατάλληλη στιγμή να κινηθούμε ακόμα πιο αποφασιστικά πέραν των θεσμικών αποφάσεων προς πολιτικές και αποτελέσματα για τους πολίτες.

Οι διορισμοί που πραγματοποιήθηκαν την προηγούμενη εβδομάδα, ήτοι του Herman Van Rompuy ως Προέδρου του Συμβουλίου και της Catherine Ashton ως Υπατης Εκπροσώπου και Αντιπροέδρου της Επιτροπής, αποτελούν το πρώτο βήμα προς την πλήρη εφαρμογή της Συνθήκης της Λισαβόνας. Γνωρίζω ότι τόσο ο Πρόεδρος Van Rompuy όσο και η Υπάτη Εκπρόσωπος και Αντιπρόεδρος βαρόνη Ashton ανυπομονούν να θέσουν σε εφαρμογή τη Συνθήκη της Λισαβόνας.

Ο διορισμός του Herman Van Rompuy αποτέλεσε απόφαση των αρχηγών κρατών και κυβερνήσεων με συναίνεση. Πρόκειται για απόφαση την οποία καλωσορίζω και προσωπικά στηρίζω σημαντικά. Ο Herman Van Rompuy απολαμβάνει μεγάλου σεβασμού ως πρωθυπουργός του Βελγίου. Συνδυάζει τον ενστικτώδη ευρωπαϊσμό του Βελγίου –ιδρυτικού μέλους της Ένωσης, χώρας η οποία βρισκόταν πάντα στο προσκήνιο του ευρωπαϊκού εγχειρήματος– και τα προσωπικά του προσόντα ως προς την επίτευξη συναίνεσης: ακριβώς οι δύο πιο σημαντικές ιδιότητες που πρέπει να έχει ως Πρόεδρος του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου.

Ανυπομονώ να συνεργαστώ μαζί του και να συναντηθούμε εδώ στις συζητήσεις της Ολομέλειας για το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο. Είναι σημαντικό, ενώ κάθε όργανο εργάζεται στο πεδίο αρμοδιοτήτων του και αρμοδιοτήτων άλλων οργάνων, να εργαζόμαστε όλοι για το κοινό ευρωπαϊκό συμφέρον.

Είμαι εξαιρετικά υπερήφανος και χαρούμενος για τον διορισμό της Catherine Ashton ως πρώτης Αντιπροέδρου/Υπατης Εκπροσώπου. Πρόκειται για διορισμό τον οποίο στήριξα και ενέκρινα κατά τη διάρκεια του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου, όπως απαιτείται βάσει των συνθηκών. Όλοι την γνωρίζουμε καλά ως άτομο που διαθέτει τόσο τα πολιτικά προσόντα όσο και την αίσθηση κατεύθυνσης για να αναλάβει την απαιτητική θέση της Υπατης Εκπροσώπου και Αντιπροέδρου της Επιτροπής. Μπορώ να σας διαβεβαιώσω, από την προσωπική μου εμπειρία από εκείνη ως μέλος της Επιτροπής, για τη βαθιά δέσμευσή της στο ευρωπαϊκό εγχείρημα.

Όπως ανέφερα χθες, έχουν ολοκληρωθεί όλες οι υποψηφιότητες για την Επιτροπή. Είμαι ιδιαίτερα χαρούμενος για το γεγονός ότι εντός μίας εβδομάδας κατέστη δυνατό να τριπλασιάσουμε τον αριθμό των γυναικών υποψηφιοτήτων από τρεις σε εννέα. Συνεπώς, εννέα εκ των μελών της επόμενης Επιτροπής θα είναι γυναίκες, μία παραπάνω από ό,τι στην παρούσα Επιτροπή, και για άλλη μία φορά θα ήθελα να ευχαριστήσω όλους όσους με στηρίξατε σε αυτό το δύσκολο έργο της επίτευξης τουλάχιστον λογικού –όχι ιδανικού, αλλά λογικού– αριθμού γυναικών για την επόμενη Επιτροπή.

Θα περάσω τώρα στην κατανομή των χαρτοφυλακίων. Είναι τιμή μου να διαβεβαιώσω αυτό το Σώμα ότι θα το πράξω με πλήρη σεβασμό των προτεραιοτήτων που ορίζονται στις πολιτικές κατευθυντήριες γραμμές που σας παρουσίασα και που με τη δική σας ψήφο εγκρίθηκαν από το Κοινοβούλιο, και ότι θα σεβαστώ επίσης όλες τις σχετικές δεσμεύσεις μου προς το Κοινοβούλιο. Στην συνέχεια, το Κοινοβούλιο θα μπορέσει να πραγματοποιήσει ουσιαστικές ακροάσεις και να ψηφίσει για το επόμενο Σώμα των Επιτρόπων τον Ιανουάριο.

Τον επόμενο μήνα, το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο θα μας δώσει την πρώτη σημαντική ευκαιρία να δείξουμε ότι επικεντρωνόμαστε στην ουσία της πολιτικής, ότι θα κάνουμε τη διαφορά. Θα ήθελα εν συντομία να επικεντρωθώ σε τρία βασικά θέματα τα οποία θα συγκεντρώσουν το ενδιαφέρον.

Πρώτον, η κλιματική αλλαγή. Η χρονική στιγμή του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου, μία εβδομάδα πριν από τη λήξη της διάσκεψης κορυφής της Κοπεγχάγης, είναι σίγουρα επιτυχής. Η Ευρωπαϊκή Ένωση αποδείχθηκε πρωτοπόρος στη δράση ενάντια στην αλλαγή του κλίματος. Είμαστε οι πρώτοι που δείξαμε ότι το σύστημα ανώτατων ορίων και εμπορίας μπορεί να στεφθεί με επιτυχία. Είμαστε οι πρώτοι που θέσαμε επί τάπητος τον δεσμευτικό και δύσκολο στόχο των μειωμένων εκπομπών. Είμαστε οι πρώτοι που καθορίσαμε το πώς μπορεί ο αναπτυσσόμενος κόσμος να συμβάλει πραγματικά στη χρηματοδότηση του κόστους της αλλαγής του κλίματος στις αναπτυσσόμενες χώρες.

Ωστόσο, καθώς πλησιάζει η λήξη των προετοιμασιών της διάσκεψης της Κοπεγχάγης, η πίεση αυξάνεται. Πρέπει να παραμείνουμε ενωμένοι και επικεντρωμένοι στον στόχο για τη μείωση των παγκόσμιων εκπομπών και για να θέσουμε στο τραπέζι των συζητήσεων το ζήτημα των απαραίτητων χρηματοδοτήσεων – αυτό είναι το καθήκον μας. Πρέπει να δηλώσουμε με σαφήνεια ότι αυτό δεν μπορεί να είναι μόνο καθήκον της Ευρώπης: χρειαζόμαστε επίσης τη συμβολή άλλων, δηλαδή των σημαντικών οικονομιών, σε φιλόδοξους στόχους.

Ποια πρέπει να είναι τα κύρια μηνύματα του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου; Πρώτον, το γεγονός ότι θέλουμε να δούμε μια φιλόδοξη και ουσιαστική συμφωνία στην Κοπεγχάγη, η οποία, πρώτα από όλα, θα περιλαμβάνει τον στόχο των 2° C. Αυτό είναι ουσιαστικό. Ορισμένες φορές βλέπουμε πολιτικούς και διπλωμάτες να διαπραγματεύονται. Μπορούν να διαπραγματεύονται μεταξύ τους –εμείς μπορούμε να διαπραγματευόμαστε μεταξύ μας– αλλά δεν μπορούμε να διαπραγματευτούμε με την επιστήμη. Δεν μπορούμε να διαπραγματευτούμε ενάντια στην επιστήμη της φύσης. Δεν μπορούμε να διαπραγματευτούμε ενάντια στις επιστημονικές συμβουλές, και αυτό αποτελεί ελάχιστη προϋπόθεση: η επίτευξη συμφωνίας συμβατής με τον στόχο των 2° C. Κατά συνέπεια, πρέπει να θέσουμε πραγματικούς και αποτελεσματικούς στόχους μείωσης των εκπομπών για τις αναπτυσσόμενες χώρες, καθώς και ουσιαστικές δράσεις από τις αναπτυσσόμενες χώρες, ιδίως τις ταχέα αναπτυσσόμενες, αναδυόμενες οικονομίες. Η συμφωνία πρέπει επίσης να είναι ολοκληρωμένη και να καλύπτει όλο το φάσμα θεμάτων που περιλαμβάνονται στον οδικό χάρτη του Μπαλί.

Δεύτερον, ακόμα και εάν στην Κοπεγχάγη δεν θα είναι δυστυχώς δυνατή η οριστικοποίηση νέας συνθήκης, θα πρέπει να δημιουργηθεί επιχειρησιακή συμφωνία βάσει πραγματικών δεσμεύσεων από όλες τις πλευρές, στην οποία θα συμβάλουν όλοι οι σημαντικοί παράγοντες και η οποία θα εγκριθεί στο υψηλότερο πολιτικό επίπεδο. Χρειαζόμαστε ένα σαφές, απλό πολιτικό κείμενο, το οποίο να καταδεικνύει ότι κίνητρό μας αποτελούν οι συζητήσεις για την αντιμετώπιση της αλλαγής του κλίματος στην ανάληψη δράσης. Επίσης, πρέπει να καταστεί σαφές ότι θα μετατραπεί σε πλήρη συνθήκη το συντομότερο δυνατό.

Η συμφωνία πρέπει να είναι ακριβής. Αυτό σημαίνει συγκεκριμένους αριθμούς όσον αφορά τη μείωση των εκπομπών και λεπτομερές οικονομικό πακέτο, ώστε να βοηθηθούν οι αναπτυσσόμενες χώρες τόσο προκειμένου να αναπτύξουν προγράμματα μετριασμού όσο και προκειμένου να προσαρμοστούν στην αλλαγή του κλίματος. Ιδιαίτερα σημαντική πρόκειται να είναι η χρηματοδότηση ταχείας εκκίνησης.

Τέλος, έχω την αίσθηση ότι η συμμετοχή των ηγετών θα είναι βασική, διότι πρόκειται για δύσκολες αποφάσεις οι οποίες πρέπει να ληφθούν στο υψηλότερο κυβερνητικό επίπεδο. Χαίρομαι που ακούω ότι ήδη, μετά την πρόσκληση του πρωθυπουργού Rasmussen, περίπου τουλάχιστον 65 αρχηγοί κρατών και κυβερνήσεων σχεδιάζουν να παρευρεθούν στην Κοπεγχάγη. Εγώ ο ίδιος θα παρευρεθώ.

Ένα άλλο βασικό θέμα είναι το πρόγραμμα της Στοκχόλμης στον τομέα της δικαιοσύνης, της ελευθερίας και της ασφάλειας. Οι πολίτες θέλουν να ζουν σε μια Ευρωπαϊκή Ένωση ευημερούσα και ειρηνική, όπου τα δικαιώματά τους γίνονται σεβαστά και η ασφάλειά τους προστατεύεται. Θέλουν να είναι σε θέση να ταξιδεύουν ελεύθερα και να μετακομίζουν προσωρινά ή μόνιμα σε άλλη ευρωπαϊκή χώρα για σπουδές, εργασία, δημιουργία οικογένειας, εγκατάσταση επιχείρησης ή συνταξιοδότηση.

Έχουμε διανύσει μακρύ δρόμο τα τελευταία 10 χρόνια. Η κατάργηση των ελέγχων στα εσωτερικά σύνορα του χώρου Σένγκεν επιτρέπει σε περισσότερους από 400 εκατομμύρια πολίτες από 25 χώρες να ταξιδεύουν χωρίς συνοριακούς ελέγχους από την Ιβηρική Χερσόνησο έως τις χώρες της Βαλτικής, από την Ελλάδα έως τη Φινλανδία.

Σήμερα η Συνθήκη της Λισαβόνας μας δίνει νέες δυνατότητες για να προχωρήσουμε. Όλοι γνωρίζουμε ότι οι τομείς της ελευθερίας, της ασφάλειας και της δικαιοσύνης θα βιώσουν μερικές από τις πιο σημαντικές αλλαγές λόγω της συνθήκης. Υπάγει πλήρως αυτόν τον τομέα πολιτικής στο πεδίο των συνήθων διαδικασιών μας. Διευκρινίζει ποια δράση μπορεί να αναληφθεί και, ιδίως, διευρύνει το δημοκρατικό πλαίσιο αυτών των πολιτικών μέσω της πλήρους συμμετοχής του Κοινοβουλίου σας.

Το πρόγραμμα της Στοκχόλμης, το οποίο βασίζεται κατά κύριο λόγο στη συμβολή και τις προτάσεις της Επιτροπής, θα αποτελέσει βασικό μοχλό για τη σχετική επίτευξη. Πρέπει να θέσει το πλαίσιο για ολοκληρωμένο και αποτελεσματικό πρόγραμμα δράσης που επιφέρει πραγματικές αλλαγές και πλεονεκτήματα για τους πολίτες.

Το πρόγραμμα, όπως παρουσιάζεται από το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο, πρέπει να θέσει τις κατευθυντήριες προτεραιότητες για τον τομέα της δικαιοσύνης και των εσωτερικών υποθέσεων τα επόμενα χρόνια και να καταδείξει πώς θα εφαρμοστούν στην πράξη. Αποτελεσματικότερος σεβασμός των θεμελιωδών δικαιωμάτων, καλύτερη πρόσβαση στη δικαιοσύνη, αποφασιστικότερη δράση κατά του οργανωμένου εγκλήματος, της εμπορίας ανθρώπων και της τρομοκρατίας, αποτελεσματική διαχείριση της μετανάστευσης – όλοι αυτοί αποτελούν τομείς στους οποίους το πρόγραμμα της Στοκχόλμης πρέπει να πραγματοποιήσει σειρά βημάτων προόδου. Απαιτείται επίσης δυναμική

προσέγγιση των τρίτων χωρών που αποτελούν εταίρους μας, στόχος τον οποίο είμαι αποφασισμένος να επιδιώξω στο πλαίσιο της συνεργασίας μας για τη μεγιστοποίηση των διεθνών συμφερόντων μας.

Τέλος, πρέπει να συνεχίσουμε να είμαστε επικεντρωμένοι στην αντιμετώπιση της οικονομικής κρίσης. Η δράση της Ευρωπαϊκής Ένωσης έχει συμβάλει σημαντικά το τελευταίο έτος. Τώρα πρέπει να διατηρήσουμε τη δύναμη του στόχου και την αίσθηση της εστίασης. Πρέπει να παρακολουθούμε στενά τα μέτρα ανάκαμψης που έχουμε λάβει, ιδίως με τη συνεχιζόμενη αύξηση της ανεργίας. Κύρια προτεραιότητά μας πρέπει να εξακολουθήσει να είναι η διατήρηση των ανθρώπων στις θέσεις εργασίας τους και η βοήθεια προς εκείνους που έχασαν τις θέσεις εργασίας τους ώστε να επιστρέψουν στην απασχόληση.

Πρέπει επίσης να ξεκινήσουμε να διαμορφώνουμε μια ατζέντα για την περίοδο μετά την κρίση με σκοπό την αξιοποίηση νέων πηγών ανάπτυξης και την εξεύρεση νέων δυνατοτήτων απασχόλησης. Η ατζέντα που σκιαγραφήσαμε στη στρατηγική για το 2020, το έγγραφο διαβούλευσης που δημοσίευσε χθες η Επιτροπή. Ανυπομονώ να ακούσω τις σκέψεις του Κοινοβουλίου καθώς και τις δικές σας απόψεις στο τελικό κείμενο.

Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο θα υποβληθεί επίσης σε δοκιμασία φιλοδοξίας σχετικά με την πρόοδο όσον αφορά το πακέτο χρηματοπιστωτικής εποπτείας. Γνωρίζω ότι αυτός είναι και στόχος του Κοινοβουλίου και σας καλώ να συνεργαστείτε με το Συμβούλιο για την τελική έγκριση μέχρι τα μέσα του 2010, ώστε να καταστεί δυνατή η δημιουργία νέων αποτελεσματικών αρχών μέχρι το τέλος του 2010.

Εν κατακλείδι, η αλλαγή του κλίματος, η ελευθερία, η ασφάλεια και η δικαιοσύνη, καθώς και η αντιμετώπιση της οικονομικής και χρηματοπιστωτικής κρίσης αποτελούν τρεις τομείς που επηρεάζουν καθημερινά τους πολίτες και τρεις τομείς στους οποίους το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο μπορεί να δείξει ότι η Συνθήκη της Λισαβόνας έχει πράγματι εγκαينιάσει νέο κεφάλαιο στην ιστορία του ευρωπαϊκού εγχειρήματος.

Για την επίτευξη ουσιαστικών αποτελεσμάτων, πρέπει να συνεργαστούμε –να συνεργαστούμε με την Επιτροπή και το Κοινοβούλιο, το οποίο ευχαριστώ για την αδιάλειπτη στήριξη των φιλόδοξων πολιτικών που έθεσε η Επιτροπή σε αυτούς τους τομείς– να συνεργαστούμε με τη σουηδική Προεδρία του Συμβουλίου, την οποία πραγματικά συγχαίρω για τη σκληρή προσπάθεια που κατέβαλε, και να συνεργαστούμε με τους δανούς φίλους μας που προετοιμάζουν τη διάσκεψη κορυφής της Κοπεγχάγης.

Ας αξιοποιήσουμε στο έπακρο τις μελλοντικές ευκαιρίες. Ας συνεργαστούμε για το κοινό ευρωπαϊκό συμφέρον. Η Επιτροπή και εγώ προσωπικά είμαστε έτοιμοι να αντιμετωπίσουμε την πρόκληση. Είμαι βέβαιος ότι το παρόν Κοινοβούλιο, με ενισχυμένες εξουσίες υπό τη νέα συνθήκη, θα επιδείξει με τη σειρά του την υπευθυνότητα και τη δέσμευση του απέναντι στους ευρωπαίους πολίτες.

Joseph Daul, εξ ονόματος της Ομάδας PPE. – (FR) Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, επιτέλους φτάσαμε έως εδώ.

Οι αρχηγοί κρατών και κυβερνήσεων επέλεξαν τον Herman Van Rompuy ως τον πρώτο Πρόεδρο του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου και την Catherine Ashton ως Υπατη Εκπρόσωπο. Ευχαριστώ τον Fredrik Reinfeldt, τον τελευταίο πρωθυπουργό που αναλαμβάνει την εκ περιτροπής Προεδρία του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου. Σας ευχαριστώ που επιτύχατε τη συναίνεση ως προς τα δύο πρόσωπα που θα φέρουν το βαρύ φορτίο της ανάληψης των νέων λειτουργιών που δημιούργησε η Συνθήκη της Λισαβόνας.

Σήμερα, σε αυτό το Σώμα, θα ήθελα να επαινέσω τις αρχικές δηλώσεις του Προέδρου Van Rompuy για τον οποίο, παραθέτω, «η εικόνα του Συμβουλίου θα διαμορφωθεί από τα αποτελέσματά του» και ο οποίος υποστηρίζει τη βήμα προς βήμα προσέγγιση. Μέσω αυτής της μεθόδου –θα την περιέγραφα ως μέθοδο «Jean Monnet», τρόπος αποτελεσματικής δράσης, χωρίς, ωστόσο, πολιτικές τοποθετήσεις– η Ομάδα του Ευρωπαϊκού Λαϊκού Κόμματος (Χριστιανοδημοκράτες) βρίσκει τη βάση στήριξής της. Μέσω αυτής της μεθόδου φτάσαμε από τις συγκρούσεις του χθες στις συναλλαγές του σήμερα. Μέσω αυτής της μεθόδου φτάσαμε από τις μεγάλες αναμονές στα σύνορα του χώρου Σένγκεν, από τις κυμαινόμενες ισοτιμίες στο σταθερό ευρώ. Πράγματι, χάρη σε αυτήν τη βήμα προς βήμα ολοκλήρωση της Ευρώπης, έχει πραγματοποιηθεί σημαντική πρόοδος, και κανένας δεν μπορεί να το αρνηθεί αυτό.

Θα ήθελα να σας προειδοποιήσω, κυρίες και κύριοι, για την αβασάνιστη κριτική την οποία ακούσαμε τις τελευταίες ημέρες. Σκέφτομαι ιδίως εκείνους, οι οποίοι, απλά χάριν ενός πνευματώδους σχολίου, έπεσαν σε ανυποληψία λόγω ανεύθυνων δηλώσεων.

Όπως όλοι, έτσι και οι βουλευτές της Ομάδας PPE έχουν όνειρα, αλλά η διαφορά μεταξύ ημών και των υπολοίπων είναι ότι εμείς προσπαθούμε να κάνουμε αυτά τα όνειρα πραγματικότητα. Το πράξαμε με την ολοκλήρωση της Ευρώπης, το πράξαμε με την επανένωση και το πράξαμε επίσης με τη Συνθήκη της Λισαβόνας, η οποία, παρά τις ατέλειές της, θα μας πάει ένα βήμα πιο μπροστά προς τη σωστή κατεύθυνση. Αυτό περιμένουν, κυρίες και κύριοι, οι Ευρωπαίοι και όχι απλά εντυπωσιακές και βραχύβιες δηλώσεις.

Είμαστε πεπεισμένοι ότι ο Πρόεδρος Van Rompuy θα αναλάβει δράση για αυτόν τον σκοπό με την ίδια αποφασιστικότητα και την ίδια θέληση που επέδειξε και στη χώρα του, ιδιότητες που στέφθηκαν με επιτυχία και αναγνωρίστηκαν από όλους. Ο Πρόεδρος Van Rompuy έχει την πλήρη στήριξη της Ομάδας PPE, και του προσφέρω τη βοήθειά μας σε ένα καθήκον το οποίο θα είναι αναμφισβήτητα πολύ δύσκολο.

Πράγματι, προσδοκώ την εξέλιξη του Συμβουλίου. Προσδοκώ να εξελιχθεί σε όργανο με μεγαλύτερη διαφάνεια και να συνεργαστεί ακόμη στενότερα με το Κοινοβούλιο και την Επιτροπή. Προσδοκώ οι υπουργοί να πάνε να εξαγγέλλουν εθνικό θρίαμβο κατά των εταίρων τους, ενώ έχουν μόλις επιστρέψει από τις Βρυξέλες, και να πάνε να κατηγορούν την Ευρώπη για όλα τα κακώς κείμενα. Τέλος, προσδοκώ το Συμβούλιο να πάψει να αλλάζει τη θέση του ανάλογα με το ποιος είναι ο Πρόεδρός του. Όλα αυτά τα προσδοκώ, μαζί με την Ομάδα PPE, από την πρώτη μόνιμη Προεδρία του Συμβουλίου. Κυρία Malmström, αυτό δεν ισχύει για εσάς, επειδή εσείς έχετε ήδη διοριστεί επίτροπος από τη χώρα σας. Δεν έχετε, συνεπώς, καμιά επιλογή – πρέπει να μιλήσετε για την Ευρώπη.

Εξ ονόματος της Ομάδας PPE, συγχαίρω επίσης την Catherine Ashton, τη νέα Υπατη Εκπρόσωπο και Αντιπρόεδρο της Ευρωπαϊκής Επιτροπής «Barroso I». Χαιρετίζουμε τον διορισμό της και θα παρακολουθήσουμε στενά τις απαντήσεις της στις ερωτήσεις μας κατά την επόμενη ακρόαση των Επιτρόπων τον Ιανουάριο. Στο τέλος αυτής της διαδικασίας πρόκειται να αναλάβει τα καθήκοντά της ως Αντιπρόεδρος της Επιτροπής «Barroso II».

Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, χαίρομαι που παρήλθε η περίοδος κατά την οποία θέταμε ερωτήσεις για πρόσωπα και που μπορούμε επιτέλους, με ήρεμη σκέψη, να ασχοληθούμε με τα θεμελιώδη ζητήματα. Γνωρίζουμε ότι δύο κύρια θέματα θα κυριαρχήσουν στο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο τον Δεκέμβριο. Το πρώτο είναι η ανάκαμψη της ανάπτυξης, η οποία δεν πρέπει να πραγματοποιηθεί χωρίς την ανάκαμψη της απασχόλησης. Για τον σκοπό αυτόν, προσδοκούμε συγκεκριμένες ενέργειες από το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο.

Το δεύτερο θέμα είναι η αλλαγή του κλίματος. Όλοι γνωρίζουν ότι το Συμβούλιο θα παρευρίσκεται σε κεντρική θέση στη διάσκεψη κορυφής της Κοπεγχάγης, η οποία πρέπει να καταλήξει όχι μόνο σε πολιτικούς στόχους αλλά και σε δεσμεύσεις που μπορούν να ποσοτικοποιηθούν. Αυτό είναι ουσιαστικής σημασίας. Το πρώτο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο που θα διεξαχθεί υπό τη Συνθήκη της Λισαβόνας πρέπει να επιτρέψει στην Ευρώπη να διαδραματίσει τον πλήρη ρόλο της. Ως εκ τούτου, ελπίζω ότι θα μπορέσει να χρησιμοποιήσει την επιρροή του και να υποστηρίξει τις θέσεις του με μεγαλύτερη αποφασιστικότητα σε σχέση με το παρελθόν.

Martin Schulz, εξ ονόματος της Ομάδας S&D. – (DE) Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, παρόντες και απόντες, τις τελευταίες ημέρες μετά τη συνεδρίαση του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου, συζητήσαμε πολύ για πρόσωπα και θέσεις. Για άλλη μία φορά, θα ήθελα να απευθύνω τα σχόλιά μου σε εσάς, κύριε Barroso. Είναι σημαντικό για εμάς να συζητάμε για ανθρώπους και θέσεις. Όσον αφορά τις θέσεις, η Ομάδα μας είχε μία σαφή προτεραιότητα. Είχαμε δηλώσει ότι, ως η δεύτερη μεγαλύτερη Ομάδα σε αυτό το Σώμα, θέλαμε η δεύτερη θέση στην Επιτροπή, με άλλα λόγια, ο Υπάτος Εκπρόσωπος που ενεργεί ως Αντιπρόεδρος της Επιτροπής, να προέλθει από το δικό μας κόμμα. Ο λόγος είναι ότι πιστεύουμε πως η Επιτροπή, που δεν αποτελεί ουδέτερο οργανισμό, αλλά πολιτικό όργανο, πρέπει να αντικατοπτρίζει την πραγματικότητα αυτού του Κοινοβουλίου. Πετύχαμε αυτό για το οποίο αγωνιζόμασταν. Γνωρίζω ότι και εσείς αγωνιστήκατε για αυτό, και για τον λόγο αυτόν θα ήθελα να σας εκφράσω τις θερμές μου ευχαριστίες, παρά την κριτική που συνήθως δέχεστε από εμένα σε αυτό το Σώμα.

Αυτό σηματοδοτεί θετική εξέλιξη, επειδή καταδεικνύει ότι η αξίωση που θέσαμε, ως Σοσιαλδημοκράτες, σε αυτό το Σώμα, ελήφθη σοβαρά υπόψη από εσάς, διότι έχουμε ακόμα απόσταση να διανύσουμε μέχρι την τελική ψηφοφορία στην Επιτροπή. Επίσης, προσδοκούμε η δομή των χαρτοφυλακίων που θα καθορίσετε για τους Επιτρόπους να αντικατοπτρίζει το περιεχόμενο και τις προκλήσεις τις οποίες αντιμετωπίζουν αυτοί οι άνθρωποι. Κατά τη γνώμη μου, αυτό είναι πολύ πιο σημαντικό από τη συζήτηση για τις θέσεις και τα άτομα.

Βεβαίως, είμαστε ικανοποιημένοι με το γεγονός ότι η Cathy Ashton κατέχει πλέον τη θέση της Υπατης Εκπροσώπου. Αρκετά ειπώθηκαν για τον κ. Van Rompuy και συμφωνώ με τους προηγούμενους ομιλητές. Ωστόσο, πολύ πιο σημαντικό είναι το ερώτημα σχετικά με τα καθήκοντα για την εκτέλεση των οποίων θα είναι υπεύθυνα αυτά τα άτομα. Δεν πιστεύω ότι οι πολίτες της Ευρώπης ενδιαφέρονται σοβαρά για τον τρόπο με τον οποίο εξελέγησαν ο κ. Van Rompuy και η βαρόνη Ashton. Παρ' όλα αυτά, το ερώτημα σχετικά με το πώς μπορούμε να μειώσουμε την ανεργία, η οποία προς το παρόν αυξάνεται και δεν μειώνεται στην Ευρώπη, αποτελεί σημαντικό ζήτημα. Οι πολίτες ενδιαφέρονται για το ερώτημα εάν είμαστε πράγματι ακόμα σε θέση να αποτρέψουμε την αλλαγή του κλίματος και εάν η Κοπεγχάγη θα αποτελέσει αποτυχία ή επιτυχία. Ωστόσο, αυτό δεν επαρκεί. Πιστεύω ότι δεν συζητούμε αρκετά για την αλλαγή του κλίματος. Δεν συζητούμε αρκετά για το γεγονός ότι, για παράδειγμα, καταπολεμώντας την αλλαγή του κλίματος και επενδύοντας σε τεχνολογία φιλική προς το περιβάλλον, υπάρχει τεράστιο δυνατότητα δημιουργίας θέσεων εργασίας, ότι η πράσινη τεχνολογία είναι ένα έργο του μέλλοντος και ότι η βιομηχανική πολιτική και η προστασία του περιβάλλοντος δεν είναι αμοιβαίως αποκλειόμενες, αλλά μπορούν να συνδυαστούν μεταξύ τους.

Οι ιδέες που παρουσιάσατε εδώ για τη δομή της Επιτροπής δείχνουν προς τη σωστή κατεύθυνση. Πρόκειται για ένα ζήτημα το οποίο πρέπει να επιλυθεί στην Κοπεγχάγη κατά τον ίδιο τρόπο με την πολιτική για την παγκόσμια υγεία, με το ερώτημα εάν η Ευρώπη πρέπει να επιδείξει αλληλεγγύη προς μια ετοιμοθάνατη ήπειρο όπως η Αφρική, με την καταπολέμηση του AIDS και με τη διάθεση νέων πόρων για το μέλλον. Μπορούν τα προβλήματα της Ευρώπης σχετικά με την ασφάλεια της ενέργειας να επιλυθούν ειρηνικά; Ή απειλούμαστε από εντεινόμενες συγκρούσεις στα σύνορα της Ευρώπης ως αποτέλεσμα της αγοράς αερίου, πετρελαίου και άλλων πρώτων υλών; Αυτό είναι έργο που πρέπει να αναλάβει η Ύπατη Εκπρόσωπος της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Το ζήτημα του ελέγχου των οικονομικών αγορών αποτελεί πρωταρχικό στόχο της ευρωπαϊκής πολιτικής, επειδή είναι πραγματικά σκανδαλώδες το γεγονός ότι, εν μέσω της περιόδου κατά την οποία οι φορολογούμενοι της Ευρώπης εξακολουθούν να είναι υπεύθυνοι για το κόστος παρακολούθησης της κρίσης, το καζίνο άνοιξε και πάλι και οι τζογαδόροι ξεκίνησαν εκ νέου να ταξιδεύουν σε όλο τον κόσμο. Σε αυτήν την περίπτωση, δεν χρειαζόμαστε συζήτηση για τη στελέχωση των θέσεων, αλλά σαφείς κανόνες για τις οικονομικές αγορές της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Αυτό είναι πολύ πιο σημαντικό.

(Χειροκροτήματα)

Γι' αυτό υποστηρίζω ότι ναι, ο Herman Van Rompuy και η Cathy Ashton εξελέγησαν, αλλά τώρα πρέπει να συνεχίσουν το έργο τους και η Επιτροπή πρέπει να συσταθεί. Συνεπώς, θα ήθελα εν τέλει να επαναλάβω τα σχόλιά μου στον κ. Barroso. Εμείς οι Σοσιαλδημοκράτες έχουμε συζητήσει μαζί σας τις ιδέες μας. Ένα από τα αιτήματά μας ικανοποιήθηκε, προς ευχαρίστησή μας, δηλαδή η θέση της Ύπατης Εκπροσώπου. Υποθέτουμε ότι η δομή της περιβαλλοντικής, κοινωνικής και οικονομικής πολιτικής της Επιτροπής σας θα ανταποκρίνεται σε αυτά που σας ζητούν οι Σοσιαλδημοκράτες, κατά προτίμηση υπό την ηγεσία σοσιαλδημοκρατών Επιτρόπων, και τότε όλα θα βαίνουν καλώς.

Guy Verhofstadt, εξ ονόματος της Ομάδας ALDE. – (EN) Κύριε Πρόεδρε, δεν θα επανέλθω στους διορισμούς της περασμένης εβδομάδας. Επιτρέψτε μου απλά να δηλώσω ότι υπήρξαν καλά και κακά νέα. Τα κακά νέα είναι ότι ο Πρόεδρος δεν προήλθε από τους Φιλελεύθερους, αλλά τα καλά νέα είναι ότι είναι Βέλγος. Όπως δήλωσε ο Πρόεδρος της Επιτροπής, το Βέλγιο είναι πράγματι μια χώρα με συνολική συναίνεση, σίγουρα όσον αφορά ευρωπαϊκά ζητήματα και το μέλλον της Ευρώπης.

Συνεπώς, κύριε Barroso, αυτό που ελπίζουμε τώρα είναι η σύσταση νέας Επιτροπής το συντομότερο δυνατό. Ελπίζω ότι θα υπάρξουν πολλοί φιλελεύθεροι Επίτροποι – κάποιοι υποστηρίζουν ότι είναι υπερβολικά πολλοί, αλλά για εμένα ποσοστό 50% θα ήταν καλό! Πιστεύω ότι σχεδόν ένα τρίτο φιλελεύθερων Επιτρόπων είναι καλή αναλογία. Σε κάθε περίπτωση, είμαι πολύ χαρούμενος που από τους οκτώ φιλελεύθερους Επιτρόπους που παρουσιάστηκαν ως υποψήφιοι, οι τέσσερις είναι γυναίκες, επομένως υπάρχει ισορροπία των φύλων σε ό,τι αφορά την παρουσία των Φιλελευθέρων στην Επιτροπή.

Ως προς τις προτεραιότητες, πιστεύω ότι υπάρχουν τρεις βασικές προτεραιότητες για τις επόμενες ημέρες και εβδομάδες. Καταρχάς, η Κοπεγχάγη. Πρέπει να στεφθεί με επιτυχία. Νομίζω ότι απομένουν δύο ερωτήματα: πώς να αντιμετωπίσουμε τις ανησυχίες του αναπτυσσόμενου κόσμου και πώς να δημιουργήσουμε μια νομικά δεσμευτική συνθήκη, επειδή αυτό είναι το βασικό ζήτημα. Η ουσία της συνθήκης είναι σημαντική, αλλά πιο σημαντικός, κατά την άποψή μου, είναι ο νομικά δεσμευτικός χαρακτήρας της.

Το δεύτερο σημείο είναι το πρόγραμμα της Στοκχόλμης. Για την Ομάδα μας, εν προκειμένω, το βασικό σημείο είναι η ισορροπία μεταξύ ασφάλειας και ελευθερίας. Είναι προφανές ότι πρέπει να προστατεύσουμε τους πολίτες μας κατά της τρομοκρατίας και του οργανωμένου εγκλήματος, ωστόσο ενδέχεται, μετά την 11η Σεπτεμβρίου, να έχουμε επικεντρωθεί υπερβολικά στην ασφάλεια και την προστασία. Πιστεύω ότι το πρόγραμμα της Στοκχόλμης –και επίσης η φιλοσοφία της Προεδρίας σας– πρέπει να επανακαθορίσει αυτήν την ισορροπία προς όφελος του σεβασμού των θεμελιωδών δικαιωμάτων και μεγαλύτερης διαφάνειας στην κοινωνία. Πιστεύω ότι αυτή είναι η μεγάλη φιλοδοξία, την οποία πρέπει να εκπληρώσει το πρόγραμμα της Στοκχόλμης. Κατά την άποψη της Ομάδας μας, ALDE, είναι πιο φιλόδοξο από το πρόγραμμα του Τάμπερε και το πρόγραμμα της Χάγης, αλλά με πιο σημαντική εστίαση στα θεμελιώδη δικαιώματα του ατόμου. Η προστασία και η οργάνωση της ασφάλειας είναι θετική, όμως πρέπει να πραγματοποιείται ισορροπημένα με σεβασμό προς τα θεμελιώδη δικαιώματα.

Η τρίτη σημαντική προτεραιότητα των ημερών, όπως ανέφερε και ο Πρόεδρος της Επιτροπής, είναι η χρηματοπιστωτική εποπτεία. Κύριε Barroso, πιστεύω ότι ίσως γίνεται όλο και πιο ξεκάθαρο ότι αυτό που τελικά χρειαζόμαστε είναι ενιαία ευρωπαϊκή αρχή χρηματοπιστωτικής εποπτείας. Χρειαζόμαστε καλή εποπτική αρχή για διασυνورياκά χρηματοπιστωτικά ιδρύματα, η οποία θα συνδέει τη μικροεποπτεία με τη μακροεποπτεία και ενδεχομένως θα την συνδέει όσο πιο στενά γίνεται με την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα –γιατί όχι;– και, φυσικά, με τα δρώμενα στην Επιτροπή.

Το σημαντικό αυτήν τη στιγμή είναι το Συμβούλιο να μην υποτιμήσει τις προτάσεις που έχουν κατατεθεί. Αυτός είναι ο φόβος μου προς το παρόν. Στο Κοινοβούλιο ασκούμε πιέσεις για πιο φιλόδοξες προτάσεις, ωστόσο πιστεύω

ότι ο πειρασμός επί του παρόντος στο Συμβούλιο βρίσκεται στην αντίθετη κατεύθυνση. Ως εκ τούτου, είναι απόλυτα απαραίτητο να υπάρχει σωστή κατανόηση αυτού μεταξύ της Επιτροπής και του Κοινοβουλίου, γεγονός το οποίο συνεπάγεται ότι θα δηλώσουν στο Συμβούλιο: αυτή είναι η διαδικασία συναπόφασης, επομένως εάν καταθέσετε προτάσεις οι οποίες υποτιμούν τις προτάσεις της Επιτροπής, αυτό δεν πρόκειται να λειτουργήσει στο Κοινοβούλιο. Πάμε προς την αντίθετη κατεύθυνση.

Πιστεύω ότι η πλειοψηφία του Κοινοβουλίου υποστηρίζει την πορεία προς μια ενιαία εποπτική αρχή. Αυτό χρειαζόμαστε στο μέλλον, και πιστεύω ότι πρόκειται για σημαντικό μήνυμα το οποίο θα σας δώσουμε για να μεταφέρετε στην Προεδρία, επειδή σίγουρα θα υπάρξει εκτεταμένη συζήτηση στις 10 και 11 Δεκεμβρίου κατά την επόμενη συνεδρίαση του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου.

Rebecca Harms, *εξ ονόματος της Ομάδας Verts/ALE*. – (DE) Κύριε Πρόεδρε, κύριε Barroso, θα καταλάβετε ότι, ως αρχηγός Ομάδας σε αυτό το Σώμα, είμαι, βεβαίως, ευχαριστημένος από το γεγονός ότι οι γυναίκες καταφεραν να καταστήσουν σαφέστερη τη θέση των γυναικών στην κορυφή της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ωστόσο, για εμάς είναι σημαντικό οι γυναίκες να μην λαμβάνονται υπόψη μόνο ως αριθμός. Μπορείτε να βασιστείτε σε εμάς ώστε να σας βοηθήσουμε να διασφαλίσετε ότι αυτές οι γυναίκες έχουν θέσεις επιρροής στην Επιτροπή. Δεν θέλουμε απλά συμβολικές χειρονομίες.

Υπήρξε εκτεταμένη δημοσιότητα για τα άτομα που τοποθετήθηκαν στις κορυφαίες θέσεις, τον Herman Van Rompuy και τη βαρόνη Ashton. Οι βουλευτές αυτού του Σώματος γνωρίζουν περισσότερο τη βαρόνη Ashton από ό,τι τον Herman Van Rompuy. Θα έχουμε την ευκαιρία να τους γνωρίσουμε ακόμα καλύτερα κατά τη διάρκεια των ακροάσεων. Συστήνω να προταθεί στον Herman Van Rompuy να συναντηθεί με τις Ομάδες του Κοινοβουλίου, ώστε να μπορέσουμε να μάθουμε περισσότερα για εκείνον. Όλοι δηλώνουν ότι οι Βέλγοι είναι πολύ υπερήφανοι για αυτόν. Γιατί δεν ξεκινά έναν εθελοντικό διάλογο με τις Ομάδες του Κοινοβουλίου, ώστε να μπορέσουμε να γνωριστούμε καλύτερα στην αρχή της θητείας του;

Αυτή ήταν η άποψή μου για την προηγούμενη εβδομάδα. Η επόμενη διάσκεψη κορυφής πλησιάζει. Κύριε Schulz, δεν πιστεύω ότι συζητάμε πολύ λίγο για την Κοπεγχάγη, αλλά ότι εξάγουμε πολύ λίγα λογικά συμπεράσματα από τις συζητήσεις μας. Το Κοινοβούλιο θα ψηφίσει την επόμενη εβδομάδα για ένα ψήφισμα, το οποίο περιλαμβάνει όλα όσα πρέπει για την Κοπεγχάγη, εάν βασιστούμε στα Ηνωμένα Έθνη και τους επιστήμονες. Οι πολίτες της Ευρώπης απομακρύνονται όλο και περισσότερο από αυτές τις προτάσεις με την πάροδο του χρόνου. Η δική μου ανάλυση για το βασικό πρόβλημα πίσω από αυτό είναι ότι η αλλαγή του κλίματος θεωρείται βάρος και οι δυνατότητες που παρουσιάζονται από μια συνεπή πολιτική για το κλίμα δεν αναγνωρίζονται.

Ένα άλλο θέμα για την επόμενη διάσκεψη κορυφής είναι η στρατηγική της Λισαβόνας. Ένας από τους μακροπρόθεσμους στόχους αυτής της στρατηγικής είναι η προώθηση της αειφόρου ανάπτυξης, αλλά δεν έχουμε καταφέρει να το επιτύχουμε. Ανέκαθεν δινόταν διαφορετικό επίπεδο σημασίας στους διάφορους πυλώνες της στρατηγικής της Λισαβόνας. Το περιβάλλον, η κοινωνική δικαιοσύνη και η αειφορία βρίσκονταν πάντα στο περιθώριο λόγω παλαιότερων και, κατά τη γνώμη μου, ανεπίκαιρων προτεραιοτήτων που αφορούν τη βιομηχανική, οικονομική, ακόμα και ερευνητική πολιτική. Εάν προτίθεστε να αποφασίσουμε στην επόμενη διάσκεψη κορυφής σχετικά με το εάν πρέπει να εγκρίνουμε την αναθεωρημένη στρατηγική της Λισαβόνας την άνοιξη, δεν έχουμε χρόνο για την ανάλυση των αδυναμιών της στρατηγικής της Λισαβόνας, η οποία, κατά την άποψή μου, έχει αποτύχει. Για ποιο λόγο αντιμετωπίζουμε αυτήν την καταστροφική οικονομική κρίση; Για ποιο λόγο έχουμε τόσα πολλά κοινωνικά προβλήματα και προβλήματα που αφορούν την αγορά εργασίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση; Δεν θεωρούμε ότι είναι καλή ιδέα η προετοιμασία της στρατηγικής της Λισαβόνας και η αναθεώρησή της χωρίς προσεκτική εξέταση, χωρίς αυτοκριτική και χωρίς πραγματική διαδικασία διαβουλεύσεων, όπως αυτήν την οποία ζητούν τα συνδικάτα και η Κοινωνική Πλατφόρμα, επειδή η στρατηγική της Λισαβόνας είναι πολύ σημαντική για όλους μας και για την προοπτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Τέλος, θα ήθελα να εξετάσω το πρόγραμμα της Στοκχόλμης. Όπως πολλά από αυτά τα μεγάλα προγράμματα, ακούγεται θετικό – αυτό αναφέρεται διαρκώς για το πρόγραμμα και αυτό φαίνεται ότι πιστεύει γενικά ο κόσμος. Ωστόσο, η Ομάδα μου έχει την εντύπωση ότι υπάρχει ανισορροπία μεταξύ ελευθερίας και ασφάλειας. Δεν συμφωνούμε με αυτήν την εξέλιξη και θα συνεχίσουμε να το τονίζουμε χρησιμοποιώντας το παράδειγμα του συστήματος SWIFT. Ήταν σοβαρό λάθος να μην συμπεριληφθεί το SWIFT στην ημερήσια διάταξη. Κύριε Barroso, προσπαθείτε να παρακάμψετε το Κοινοβούλιο με αυτήν την προσωρινή συμφωνία SWIFT, παραβλέποντας τις ανησυχίες για την προστασία δεδομένων. Αυτό αποτελεί ένδειξη της παρούσας ανισορροπίας μεταξύ ελευθερίας και ασφάλειας.

Timothy Kirkhope, *εξ ονόματος της Ομάδας ECR*. – (EN) Κύριε Πρόεδρε, πρώτα από όλα θα ήθελα να ευχηθώ στον κ. Van Rompuy και στη βαρόνη Ashton καλή επιτυχία στην ανάληψη των νέων ρόλων τους και ελπίζω να καταφέρουν να καθιερώσουν πρότυπα για τις θέσεις τους τα οποία θα διαρκέσουν.

Εάν το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο θέλει να έχει έναν ημι-μόνιμο Πρόεδρο, πρέπει να είναι κάποιος ο οποίος ακολουθεί χαμηλών τόνων αλλά πρακτική προσέγγιση για την επίτευξη συναίνεσης μεταξύ των κρατών μελών, όπου αυτό είναι εφικτό και επιθυμητό. Εάν επιθυμούμε Ύπατη Εκπρόσωπο για θέματα εξωτερικής πολιτικής με ενισχυμένο ρόλο, το βασικό καθήκον είναι η στενή συνεργασία με τα κράτη μέλη για τον συντονισμό κοινών πολιτικών στην περίπτωση κοινών στόχων.

Αυτοί οι διορισμοί πρέπει να αποτελέσουν ευκαιρία για να τεθεί οριστικό τέλος στο εφιαλτικό όραμα μιας ακόμα πιο συγκεντρωτικής και γραφειοκρατικής ευρωπαϊκής εξωτερικής πολιτικής και πολιτικής ασφάλειας, προς όφελος μιας πολιτικής που θα βασίζεται στην προθυμία συνεργασίας μεταξύ των κρατών μελών.

Ο διορισμός της βαρόνης Ashton, ιδίως, ως εν ενεργεία Επιτρόπου, πρέπει να χαροποιήσει ιδιαίτερα τον Πρόεδρο Barroso, αν και το γεγονός αυτό δεν πρέπει να δώσει στην Επιτροπή την ευκαιρία να αναλάβει περισσότερες εξουσίες από ό,τι τα δημοκρατικά θεσμικά όργανα της Ευρώπης.

Όμως, μετά από μια δεκαετία έμμονης ενασχόλησης με τους θεσμούς της, η Ευρωπαϊκή Ένωση πρέπει τώρα να επιστρέψει στο έργο της. Συχνά δηλώνεται ότι οι πολίτες των κρατών μελών μας δεν κατανοούν την Ευρώπη και, εάν το έπρατταν, θα ήταν ακόμα πιο δημοφιλής. Όμως, μας διαφεύγει ένα καίριο σημείο. Οι πολίτες καταλαβαίνουν πολύ καλά την απορρόφηση της Ευρώπης στα δικά της ζητήματα. Αυτό που δεν κατανοούν είναι για ποιο λόγο αφιερώνεται τόσος χρόνος, προσπάθεια και πόροι στις θεσμικές διαδικασίες και τόσος λίγος στα αποτελέσματα των πολιτικών, τα οποία ενδέχεται να αλλάξουν πράγματι κάτι στη ζωή τους.

Οι πολίτες βλέπουν ότι οι οικονομίες μας είναι σε κρίση, η ανεργία αυξάνεται, η ανάπτυξη των επιχειρήσεων είναι δυσκολότερη, η αλλαγή του κλίματος επιδεινώνεται και άλλα μέρη του πλανήτη καθίστανται με δραματικό τρόπο όλο και πιο ανταγωνιστικά.

Ωστόσο, όταν στρέφονται προς την Ευρώπη, βλέπουν μια Ένωση που έχει αφιερώσει χρόνια σε αυτήν τη θεσμική διαμάχη. Για ποιο λόγο να ενδιαφερθούν για τις λεπτομέρειες της ψηφοφορίας με ειδική πλειοψηφία τη στιγμή που έχουν χάσει τις θέσεις εργασίας τους; Για ποιο λόγο να ενδιαφερθούν για τις πολυπλοκότητες της διαδικασίας συναπόφασης όταν το μέλλον που αντιμετωπίζουν τα παιδιά τους είναι αβέβαιο;

Ελπίζω ότι οι διορισμοί της προηγούμενης εβδομάδας θα μπορέσουν να θέσουν ένα τέρμα σε αυτά τα έτη εσωστρέφειας. Η Ευρωπαϊκή Ένωση πρέπει τώρα να προχωρήσει και να επικεντρωθεί στο πραγματικό έργο που έχει να επιτελέσει όσον αφορά την οικοδόμηση δυναμικών και ανταγωνιστικών οικονομιών και τη δημιουργία ισχυρού παγκόσμιου συστήματος εμπορίου και, ιδίως κατά τη διάρκεια των επόμενων εβδομάδων, τη διασφάλιση μιας πραγματικά αποτελεσματικής συμφωνίας για την αλλαγή του κλίματος.

Ομολογώ ότι τα λόγια της σουηδικής Προεδρίας και του Προέδρου Barroso είναι ενθαρρυντικά από αυτήν την άποψη. Ας ελπίσουμε ότι τώρα μπορεί να ακολουθήσει η πρακτική εφαρμογή, η οποία είναι ζωτικής σημασίας για όλους τους πολίτες μας.

(Ο ομιλητής συμφωνεί να δεχθεί ερώτηση στο πλαίσιο της διαδικασίας της γαλάζιας κάρτας, σύμφωνα με το άρθρο 149, παράγραφος 8 του Κανονισμού)

John Bufton (EFD). – (EN) Κύριε Πρόεδρε, μετά τα ωραία λόγια του κ. Kirkhope για την κατάσταση στην οποία βρισκόμαστε, η ερώτησή μου προς αυτόν είναι η εξής: θεωρείτε ότι αρνηθήκατε στον βρετανικό λαό το δημοψήφισμα, το οποίο ο David Cameron είχε υποσχεθεί στο Ηνωμένο Βασίλειο; Δεν έχετε πλέον εντολή και η ουσία είναι ότι δεν δόθηκε στους πολίτες του Ηνωμένου Βασιλείου και στα περισσότερα μέρη της Ευρώπης το δικαίωμα λόγου σχετικά με τη Λισαβόνα.

Ο David Cameron θα έπρεπε να ντρέπεται. Όσο για τους Συντηρητικούς αυτού του Κοινοβουλίου, ψηφίζουν πατώντας συνέχεια πράσινο, πράσινο, πράσινο. Συμφωνούν διαρκώς. Είναι υπέρ της ΕΕ. Νομίζω ότι έχει έρθει η ώρα να είστε ξεκάθαροι και να πείτε στους ανθρώπους στη χώρα σας ποια είναι ακριβώς η θέση σας.

Timothy Kirkhope (ECR). – (EN) Κύριε Πρόεδρε, λυπάμαι που οι εσωτερικές πολιτικές υποθέσεις του Ηνωμένου Βασιλείου έχουν μονοπωλήσει τη συζήτηση σήμερα το πρωί. Αυτό που θα ήθελα να ξεκαθαρίσω είναι ότι δεν ντρέπομαι καθόλου για τα λόγια ή τις πράξεις του αρχηγού του κόμματος των Συντηρητικών και, ιδίως, ότι είναι σαφές σε όλους μας ότι πάντα δηλώναμε πως εάν η Συνθήκη της Λισαβόνας δεν επικυρωνόταν, θα θέλαμε το ζήτημα να μεταφερθεί στον βρετανικό λαό. Πιστεύω ότι πρόκειται για έντιμη στάση μας.

Θεωρώ ότι όσοι μιλούν για μη ρεαλιστικούς στόχους όσον αφορά την Ευρώπη, όσοι μιλούν με ακραίο και έμμεσο τρόπο, δεν ευνοούν τους ανθρώπους στους οποίους αναφέρθηκα στην ομιλία μου – τους πολίτες όχι μόνο της Ευρώπης, αλλά και της χώρας μου, οι οποίοι επιθυμούν ευημερία, βεβαιότητα στη ζωή τους και το μέλλον. Όπως ακριβώς κάθε θεσμός της Ευρώπης έτσι και αυτοί προβαίνουν σε αυτήν τη θεσμική ομφαλοσκόπηση.

Lothar Bisky, *εξ ονόματος της Ομάδας GUE/NGL. – (DE)* Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να καλωσορίσω τους δύο υποψηφίους εξ ονόματος της Ομάδας GUE/NGL. Καταρχάς, χαιρετίζουμε την εκλογή γυναίκας. Υποθέτουμε ότι οι δύο υποψήφιοι για τα υψηλά αξιώματα δεν θα επικεντρωθούν μόνο στο περιεχόμενο των αρμοδιοτήτων τους, αλλά θα αναπτύξουν επίσης προσέγγιση συνεργασίας προς το Κοινοβούλιο.

Προσδοκούμε από το Συμβούλιο να αντιμετωπίσει στενότερα τα κοινωνικά ζητήματα που προκύπτουν από την κρίση και να εξάγει τα ορθά συμπεράσματα. Μέχρι στιγμής δισεκατομμύρια έχουν καταβληθεί στους τραπεζίτες, αλλά δεν έχει υπάρξει καμία ουσιαστική βοήθεια προς τους απλούς πολίτες. Ο κ. Schulz έχει δίκιο όταν αναφέρει ότι τα καζίνο ανοίγουν και πάλι, αλλά την ίδια στιγμή η φτώχεια και, ιδίως, η παιδική φτώχεια αυξάνεται.

Η κρίση οδήγησε στην απώλεια τεσσάρων εκατομμυρίων θέσεων εργασίας σε όλη την Ευρώπη. Σύμφωνα με αναφορές της Επιτροπής, ο αριθμός αυτός ενδέχεται να αυξηθεί σε επτά εκατομμύρια μέσα στο έτος. Γνωρίζουμε ότι τέτοιου είδους εκτιμήσεις είναι συχνά χαμηλότερες από τους πραγματικούς αριθμούς. Για παράδειγμα, 1,5 εκατομμύριο άνθρωποι στη Γερμανία εργάζονται με καθεστώς συμβάσεων ορισμένου χρόνου και οφείλουμε να δώσουμε έμφαση σε αυτό.

Ωστόσο, η αυξανόμενη ανεργία και η φτώχεια αποτελούν τα πρώτα σημάδια ακόμα μεγαλύτερης ανισότητας ευκαιριών, η οποία θα έχει σημαντικό αντίκτυπο στις εκπαιδευτικές ευκαιρίες. Πρέπει να συζητήσουμε και αυτό το θέμα. Το ερώτημα που προκύπτει είναι εάν οι αρχηγοί κρατών και κυβερνήσεων θα βρουν τρόπους εξόδου από την κρίση, οι οποίοι θα συνδυάζουν την έννοια της ολοκλήρωσης με την κοινωνική πρόοδο και θα έχουν πραγματική επίδραση στους πολίτες της Ευρώπης. Αντί για στρατηγικές εξόδου για τα προγράμματα οικονομικής ανάκαμψης και την υποχρεωτική δημοσιονομική εξυσίανση, χρειαζόμαστε αλλαγή πολιτικής. Έχω τρεις σχετικές παρατηρήσεις. Πρώτον, προσδοκούμε το Συμβούλιο να υποβάλει δήλωση για τη θέση του σχετικά με τα σχέδια για τη στρατηγική για το 2020, η οποία σκοπό έχει να αντικαταστήσει την αποτυχημένη στρατηγική της Λισαβόνας. Καινοτομία και γνώση, καταπολέμηση των αποκλεισμών, πράσινες οικονομικές στρατηγικές, ψηφιακή Ευρώπη – ως κατάλογος συνθημάτων δεν ακούγεται άσχημος. Ωστόσο, χρειαζόμαστε επείγοντως συγκεκριμένες προτάσεις οι οποίες να περιγράφουν τον τρόπο εφαρμογής όλων αυτών.

Δεύτερον, το Συμβούλιο πρέπει επιτέλους να δεσμευθεί για ένα αυστηρό σύστημα ελέγχου των χρηματοπιστωτικών αγορών. Έχω ορισμένες εύλογες ερωτήσεις σχετικά με το πώς μπορεί το Συμβούλιο να το πράξει αυτό σύμφωνα με τις ισχύουσες συνθήκες, επειδή, σε μερικές περιπτώσεις, οι περιορισμοί στην ελεύθερη διακίνηση κεφαλαίων και πληρωμών απαγορεύονται ή δεν είναι επιθυμητοί. Μας ενδιαφέρει να δούμε πώς θα το επιτύχετε αυτό.

Τρίτον, θα ήθελα και πάλι να τονίσω ότι το Συμβούλιο πρέπει να δώσει ένα σαφές μήνυμα μετά την Κοπεγχάγη όσον αφορά την ανάγκη δεσμευτικής συμφωνίας για την αλλαγή του κλίματος. Οι εθελοντικές δεσμεύσεις ποτέ δεν έχουν επιτύχει τον επιδιωκόμενο στόχο.

Nigel Farage, *εξ ονόματος της Ομάδας EFD. – (EN)* Κύριε Πρόεδρε, είστε όλοι πολύ υποτονικοί σήμερα το πρωί. Πίστευα ότι αυτή θα ήταν μια μεγάλη στιγμή υπερηφάνειας! Χρειαστήκατε οκτώμισι χρόνια παρενοχλήσεων, ψευδών, αγνόησης των δημοκρατικών δημοψηφισμάτων. Χρειαστήκατε οκτώμισι χρόνια για να καταφέρετε να θεσπίσετε αυτήν τη συνθήκη, και την 1η Δεκεμβρίου θα την έχετε.

Βεβαίως, ο αρχιτέκτονας όλου αυτού, ο Giscard, ήθελε από αυτήν τη Συνταγματική Συνθήκη η Ευρώπη να αποκτήσει ισχυρή, παγκόσμια φωνή, αλλά φοβάμαι ότι οι ηγέτες έπασχαν από συλλογική έλλειψη δύναμης. Αποφάσισαν ότι ήθελαν τα πρόσωπά τους να ανήκουν στο διεθνές προσκήνιο, όχι ως κάποιος από την Ευρωπαϊκή Ένωση, και έτσι διορίστηκαν ορισμένοι πολιτικοί Πυγμαίοι.

Το ερώτημα του Kissinger, ο οποίος διερωτάται με ποιον να επικοινωνήσει τηλεφωνικά στην Ευρώπη, δεν έχει πραγματικά απαντηθεί, σωστά; Υποθέτω ότι η απάντηση μπορεί να είναι μόνο ο κ. Barroso, επειδή είναι ο μόνος για τον οποίο έχει ακούσει κανείς παγκοσμίως και ενδεχομένως είναι ο μεγάλος νικητής αυτών των αξιωμάτων. Είναι φυσικό, κύριε Barroso, να είσαστε χαρούμενος σήμερα το πρωί.

Και έχουμε τον νέο Πρόεδρο της Ευρώπης, τον Herman Van Rompuy. Δεν είναι και πολύ εύκολο να το προφέρει κανείς, έτσι δεν είναι; Δεν μπορώ να τον φανταστώ να σταματά την κυκλοφορία στο Πεκίνο ή στην Ουάσινγκτον – αμφιβάλλω εάν ποτέ τον αναγνωρίσει κανείς στις Βρυξέλλες. Παρ' όλα αυτά, θα λαμβάνει μισθό υψηλότερο από του Obama, γεγονός που δηλώνει όλα όσα πρέπει να γνωρίζετε για αυτήν την ευρωπαϊκή πολιτική τάξη και για τον τρόπο με τον οποίο φροντίζουν τους εαυτούς τους.

Τουλάχιστον είναι εκλεγμένος πολιτικός, σε αντίθεση με τη βαρόνη Cathy Ashton, η οποία αποτελεί την πραγματική εκπρόσωπο της σύγχρονης πολιτικής τάξης. Υπό κάποια έννοια είναι ιδανική, δεν είναι; Ποτέ δεν είχε κανονική εργασία και ποτέ δεν έχει εκλεγεί για κανένα αξίωμα στη ζωή της. Κατά συνέπεια, πιστεύω ότι είναι τέλεια για την Ευρωπαϊκή Ένωση.

(Ο Πρόεδρος ζητά από τον ομιλητή να ολοκληρώσει)

Ποτέ δεν έχει εκλεγεί σε κανένα αξίωμα και κανένας δεν γνωρίζει ποια είναι! Ακόμα και ο πρωθυπουργός μιλούσε για τη βαρόνη «Ashdown» και όχι για την Ashton. Εννοώ ότι κανένας δεν έχει ακούσει για αυτήν. Είναι ακόμα λιγότερο γνωστή από τον Herman Van Rompuy! Χρειάζεται και αυτό μια προσπάθεια, έτσι δεν είναι;

Ήρθε από το πουθενά. Ανήκει στη μετα-δημοκρατική ηλικία. Έχει έναν καλό γάμο: παντρεύτηκε σύμβουλο, φίλο και υποστηρικτή του Τόνι Μπλερ και προωθήθηκε στη Βουλή των Λόρδων. Όταν ήταν στη Βουλή των Λόρδων της ανατέθηκε ένα μεγάλο έργο, το οποίο ήταν να περάσει τη Συνθήκη της Λισαβόνας από τη Βουλή των Λόρδων προσποιούμενη ότι επρόκειτο για κάτι τελείως διαφορετικό από το Σύνταγμα της ΕΕ. Κατά συνέπεια, είναι καλή στο να δείχνει σοβαρή, ενώ κατέπνιξε σθεναρά κάθε προσπάθεια στη Βουλή των Λόρδων για διεξαγωγή δημοψηφίσματος από τον βρετανικό λαό.

Ως εκ τούτου, λοιπόν: ποτέ δεν εξελέγη σε δημόσιο αξίωμα, ποτέ δεν είχε κανονική εργασία και διορίζεται σε ένα από τα υψηλότερα αξιώματα στην Ένωση. Ο διορισμός της είναι ντροπή για τη Βρετανία.

(Παρέμβαση)

Τουλάχιστον εγώ έχω εκλεγεί, κύριε, σε αντίθεση με εκείνη! Δεν έχει εκλεγεί και ο κόσμος έχει τη δύναμη να την απομακρύνει.

Αλλά ακούστε και αυτό. Υπάρχει κάτι πιο σοβαρό από αυτό. Η Cathy Ashton ήταν ενεργό μέλος της εκστρατείας για τον πυρηνικό αφοπλισμό (CND). Μάλιστα, ήταν η ταμίας της εκστρατείας για τον πυρηνικό αφοπλισμό σε μια περίοδο που η CND λάμβανε πολύ μεγάλες δωρεές και αρνούνταν να αποκαλύψει την πηγή. Αυτό που γνωρίζουμε είναι ότι οι δωρεές προέρχονταν από κάποιον ονόματι Will Howard, ο οποίος ήταν μέλος του Κομμουνιστικού Κόμματος της Μεγάλης Βρετανίας. Θα το αρνηθεί αυτό η βαρόνη Ashton, ότι δηλαδή, όσο ήταν ταμίας, δέχονταν χορηγίες από οργανισμούς που ήταν αντίθετοι προς τον δυτικό καπιταλισμό και τη δημοκρατία; Αυτό το ερώτημα πρέπει να τεθεί.

Και είμαστε πολύ χαρούμενοι που κάποια η οποία πρόκειται να είναι επικεφαλής της πολιτικής μας για την ασφάλεια ήταν πριν από μερικά χρόνια ακτιβίστρια σε μια οργάνωση όπως η CND; Εάν πραγματικά το πιστεύουμε αυτό, τότε ειλικρινά καλά να πάθουμε! Δεν θεωρώ ότι είναι το κατάλληλο άτομο για αυτήν τη θέση. Δεν έχει καμία εμπειρία και πρέπει να απαντήσει σε αυτά τα ερωτήματα. Έλαβε χρήματα από εχθρούς της Δύσης; Αυτό το ερώτημα πρέπει να απαντηθεί.

Έχουμε, λοιπόν, δύο Πυγμαίους. Θα έχουμε δύο αδιάφορους ηγέτες, αλλά δεν πανηγυρίζω, επειδή θα προχωρήσουν με πολιτική ενότητα και, ενώ οι ηγέτες μας μπορεί προς το παρόν να έχουν περισώσει την αξιοπρέπιά τους στη διεθνή σκηνή, έχουν όλοι προδώσει τις εθνικές δημοκρατίες τους. Το ευρωπαϊκό κράτος είναι εδώ. Είμαστε πολύ κοντά στο να δεχθούμε χιονοστιβάδα νέων νόμων λόγω της Συνθήκης της Λισαβόνας και δεν χωρά καμία αμφιβολία ότι πρέπει να διεξαχθεί πλήρης, ελεύθερο και δίκαιο δημοψήφισμα στο Ηνωμένο Βασίλειο, ώστε να αποφασίσουμε εάν θέλουμε να παραμείνουμε μέρος αυτής της Ένωσης ή όχι. Ελπίζω και προσεύχομαι να ψηφίσουμε υπέρ της αποχώρησης, αλλά ούτως ή άλλως ο λαός πρέπει να ερωτηθεί.

(Ο ομιλητής συμφωνεί να δεχθεί ερώτηση στο πλαίσιο της διαδικασίας της γαλάζιας κάρτας, σύμφωνα με το άρθρο 149, παράγραφος 8 του Κανονισμού)

Πρόεδρος. – Θα ήθελα να απευθυνθώ στον κ. Farage. Θα το εκτιμούσαμε εάν ηρεμούσατε λίγο τα πνεύματα, διότι ορισμένες λέξεις και εκφράσεις δεν είναι πάντα εύκολο να γίνουν αποδεκτές.

Edit Herczog (S&D). – (EN) Κύριε Πρόεδρε, ο κ. Farage δήλωσε πως τα δύο άτομα που εξελέγησαν την προηγούμενη εβδομάδα δεν είναι άτομα για τα οποία θα σταματούσε η κυκλοφορία. Γι' αυτό τους εκλέξαμε – επειδή θέλαμε να εκλέξουμε ανθρώπους που θα κάνουν την κυκλοφορία να προχωρήσει για όλους τους Ευρωπαίους πολίτες, ώστε να αποκτήσουν καλύτερη ζωή, και αυτό θα πράξουν.

Ο κ. Van Rompuy και η κ. Cathy Ashton εξελέγησαν για τους πολίτες και τα 480 εκατομμύρια Ευρωπαίων θα το δουν σύντομα αυτό. Πιστεύω ότι αυτό είναι το στοιχείο. Πρέπει να τους στηρίξουμε. Πρέπει να διασφαλίσουμε την προσωπική τους ακεραιότητα. Και, κύριε Farage, θα ήθελα να σας παραθέσω ένα συγγραφικό απόφθεγμα. Είναι καλό που βρίσκεστε εδώ, γιατί όταν η μαϊμού ανεβαίνει στο δέντρο, είναι ευκολότερο να δεις τα οπίσθιά της!

Nigel Farage (EFD). – (EN) Κύριε Πρόεδρε, με όλο τον σεβασμό, θεωρώ ότι η αξιότιμη βουλευτής έχασε τελείως το νόημα, επειδή δύο φορές επανέλαβε τη φράση «τα άτομα που εξελέγησαν την προηγούμενη εβδομάδα». Δεν εξελέγησαν. Αυτό ακριβώς θέλω να πω, και όσον αφορά τη βαρόνη Ashton δεν έχει ποτέ σε όλη της τη ζωή εκλεγεί σε δημόσιο αξίωμα. Της ανατίθεται ένα εξαιρετικά ισχυρό αξίωμα και οι λαοί της Ευρώπης, της Βρετανίας, της κάθε

χώρας, δεν έχουν το δικαίωμα να την ελέγξουν και να την απομακρύνουν, και αυτό είναι το θεμελιώδες σφάλμα με όλη αυτήν την Ευρωπαϊκή Ένωση. Πρόκειται μόνο για γραφειοκρατία έναντι δημοκρατίας. Τα πράγματα έχουν λάβει τρομερά, τρομερά λανθασμένη πορεία.

Όμως, μπορώ να επανέλθω και να θέσω σε εσάς ένα ερώτημα, κύριε Πρόεδρε; Φάνηκε ότι υπαινιχθήκατε πως ανέφερα κάτι ανάρμοστο ή πέρα από τα όρια ή λανθασμένο. Μπορείτε, σας παρακαλώ, να εξηγήσετε ποιο ήταν αυτό; Θα ήθελα να το γνωρίζω.

Πρόεδρος. – Ο τρόπος με τον οποίο περιγράψατε την επιλογή των ανθρώπων που είναι τόσο σημαντικοί για την Ευρωπαϊκή Ένωση και αυτά που αναφέρετε σχετικά με το όλο θέμα είναι, κατά τη γνώμη μου, τελείως ανάρμοστα για όλη την κατάσταση.

(Διαμαρτυρίες)

Αυτή είναι η άποψή μου, κύριοι συνάδελφοι.

Nigel Farage (EFD). – (EN) Κύριε Πρόεδρε, όταν εκλεγήκατε στο αξίωμα του Προέδρου, δηλώσατε ότι θα ενεργείτε ως ουδέτερος Πρόεδρος, ώστε να εξασφαλίσετε την ευκαιρία σε όλους τους συμμετέχοντες στη συζήτηση να εκφράσουν την άποψή τους. Εάν ασκείτε κριτική στο πολιτικό περιεχόμενο των λόγων μου, τότε δεν επιτελείτε το έργο σας ως ουδέτερος Πρόεδρος.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Κύριε Πρόεδρε, μετά από όλη αυτήν την ένταση ίσως χρειαζόμαστε μια πιο προσγειωμένη προσέγγιση. Αναδυόμενες οικονομίες διψασμένες για ενέργεια και σπάταλες βιομηχανικές χώρες δεν ήταν καν προετοιμασμένες για την εφαρμογή του Πρωτοκόλλου του Κιότο. Συνεπώς, αμφιβάλλω ότι πρόκειται να αλλάξει κάτι μετά τη διάσκεψη της Κοπεγχάγης. Ο σκοπός της εμπορίας πιστοποιητικών είναι επίσης αμφισβητήσιμος, με τη δαπάνη εκατομμυρίων για αυτόν τον σκοπό, ενώ οι πραγματικές εναλλακτικές, όπως η ενέργεια από ανανεώσιμες πηγές, προωθούνται ως υποτιμημένες εναλλακτικές. Αυτό δεν πρέπει σε καμία περίπτωση να οδηγήσει στην προώθηση εγκαταστάσεων παραγωγής πυρηνικής ενέργειας ως εναλλακτική λύση φιλική προς το Πρωτόκολλο του Κιότο.

Η δεύτερη επείγουσα κρίση, με άλλα λόγια ο αγώνας δρόμου για την επιχορήγηση της υπό κατάρρευση αυτοκινητοβιομηχανίας Opel, αποτελεί ένα εξίσου εκρηκτικό ζήτημα. Σημάδια, όπως η πτώση στις παραγγελίες, δεν ελήφθησαν σοβαρά υπόψη και η ΕΕ συνέβαλε πιθανώς με την πληθώρα κανονισμών της στην παρακμή μιας άλλοτε ακμαίας βιομηχανίας. Το δίδαγμα που πρέπει να λάβουμε είναι ότι στο μέλλον πρέπει να καθιερώσουμε βασικές συνθήκες, οι οποίες μπορούν να σχεδιαστούν και να προβλεφθούν για όλες τις βιομηχανίες, και ότι μέχρι την εφαρμογή πλήρως ανεπτυγμένων εννοιών, είναι ανεύθυνη η δαπάνη δισεκατομμυρίων ευρώ των ευρωπαίων φορολογουμένων για την επίλυση του προβλήματος. Είναι σημαντικό να διασφαλιστεί τουλάχιστον ότι αυτά τα χρήματα δεν καταλήγουν στις ΗΠΑ. Επιπλέον, πρέπει να θεσπιστούν κανόνες αποπληρωμής.

Πρέπει τουλάχιστον να τεθούν τα θεμέλια της οριστικοποίησης του «διαφανούς» ευρωπαϊού πολίτη στην επόμενη συνεδρίαση. Το πρόγραμμα της Στοκχόλμης δίνει λιγότερα δικαιώματα στους ανθρώπους, επειδή δεν μπορούν να ελέγξουν τον τρόπο με τον οποίο χρησιμοποιούνται τα δεδομένα. Δεν υπάρχει κανένα σημάδι τερματισμού της παρακολούθησης των επιβατών, το αμφιλεγόμενο θέμα της προστασίας δεδομένων δεν έχει ακόμα επιλυθεί και, εάν θέλουμε να εισαγάγουμε ένα ευρωπαϊκό σύστημα ασύλου, τότε, κατά τη γνώμη μου, πρέπει να εφαρμόσουμε τα αυστηρότερα κριτήρια, όπως αυτά που χρησιμοποιούνται στη Δανία.

Cecilia Malmström, Προεδρεύουσα του Συμβουλίου. – (SV) Κύριε Πρόεδρε, ευχαριστώ τους αρχηγούς των Ομάδων για την εμπνευσμένη συμβολή τους. Η μεγάλη πλειοψηφία, αν και όχι απόλυτη, φαίνεται ότι, όπως και η σουηδική Προεδρία, είναι ικανοποιημένη με το γεγονός ότι καταφέραμε να στεφθούμε με επιτυχία οι δύο διορισμοί, του Herman Van Rompuy και της Catherine Ashton. Και οι δύο συμβάλλουν στη συνοχή, τη σταθερότητα και τον αυξημένο συντονισμό στην Ευρωπαϊκή Ένωση, κάτι απαραίτητο εάν θέλουμε να είμαστε σε θέση να επικεντρωθούμε στις σημαντικές προκλήσεις που αλληλεπικαλύπτουν τις εξαμηνιαίες Προεδρίες. Θεωρώ ότι αυτό είναι πολύ καλό.

Όπως δήλωσε και ο κ. Schulz, αφού διορίστηκαν θα μπορέσουν να επικεντρωθούν στα καθήκοντά τους και εμείς θα μπορέσουμε να τερματίσουμε αυτήν τη συζήτηση. Ενδεχομένως, όταν επιτέλους η Συνθήκη της Λισαβόνας τεθεί σε ισχύ την 1η Δεκεμβρίου, να μπορέσει και η συζήτηση για τη βρετανική εσωτερική πολιτική να μείνει εκτός αυτού του Κοινοβουλίου. Η ΕΕ χρειάζεται σύγχρονους βασικούς κανόνες και η Συνθήκη της Λισαβόνας θα μας τους παράσχει. Θα είμαστε καλύτερα εξοπλισμένοι για την επίλυση των σημαντικών ζητημάτων που αντιμετωπίζουμε.

Κατά τη διάρκεια της επόμενης περιόδου, που θα οδηγήσει στην ευρωπαϊκή διάσκεψη κορυφής, υπάρχουν τρία βασικά θέματα στα οποία η σουηδική Προεδρία ελπίζει να σημειώσει πρόοδο μαζί με εσάς και με τη βοήθεια της Επιτροπής. Το θέμα του κλίματος, για το οποίο καταβάλουμε κάθε δυνατή προσπάθεια για την επίτευξη πολιτικής

συμφωνίας με χρονοδιάγραμμα, ώστε να μπορέσει κάποια στιγμή να καταστεί νομικά δεσμευτική. Θα πρέπει να ζήσουμε με τα αποτελέσματα της Κοπεγχάγης για μεγάλο χρονικό διάστημα και πρέπει σταδιακά να αλλάξουμε τις κοινωνίες μας, ώστε να γίνουμε οικολογικά έξυπνοι.

Όσον αφορά τα οικονομικά ζητήματα, αν και η κατάσταση φαίνεται καλύτερη στις οικονομικές αγορές, αντιμετωπίζουμε υψηλά ποσοστά ανεργίας σε πολλές χώρες, γεγονός που θα αποτελέσει χαρακτηριστικό των οικονομιών μας για πολλά χρόνια ακόμα.

Όσον αφορά τις ερωτήσεις του κ. Verhofstadt για την εποπτεία, χαίρομαι που, παρ' όλα αυτά, σημειώνουμε πρόοδο σε αυτό το ζήτημα. Το πρόβλημα που αντιμετωπίζαμε μέχρι στιγμής με τη χρηματοπιστωτική εποπτεία είναι ότι επικεντρωνόταν υπερβολικά σε μεμονωμένες επιχειρήσεις και πολύ λίγο στο χρηματοπιστωτικό σύστημα ως σύνολο. Η συνεργασία μεταξύ των διαφόρων εποπτικών αρχών δεν έχει επίσης επιτύχει. Με τη δημιουργία των νέων ευρωπαϊκών εποπτικών αρχών θα καταφέρουμε να το διορθώσουμε αυτό. Θα διαθέτουν συνολική άποψη και ενισχυμένη συνεργασία. Βεβαίως, θα είναι υπόλογες στο Συμβούλιο και στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο. Περισσότερες λεπτομέρειες για αυτό το θέμα θα συζητηθούν στη συνεδρίαση του Ecofin στις 2 Δεκεμβρίου, όταν, ελπίζω, θα σημειώσουμε περαιτέρω πρόοδο.

Τέλος, σχετικά με το πρόγραμμα της Στοκχόλμης: πρόκειται για μια πολύ σημαντική απόφαση με την οποία θα πρέπει να πορευτούμε για μεγάλο χρονικό διάστημα και σχετικά με την οποία το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο θα έχει μεγάλη επιρροή στο μέλλον. Όπως θα μπορούσε να πει κανείς, είναι ζήτημα εξεύρεσης λύσεων στα τρομερά προβλήματα που αντιμετωπίζουμε όσον αφορά το διασυννοριακό έγκλημα, το λαθρεμπόριο και την απειλή της τρομοκρατίας, και είναι ζήτημα ισορροπίας με μια πολιτική η οποία θα θέτει στο επίκεντρο τους πολίτες και θα διασφαλίζει τον σεβασμό της ιδιωτικής ζωής των ατόμων.

Ελπίζω ότι θα μπορέσουμε να καταρτίσουμε ένα μακροπρόθεσμο πρόγραμμα για την αντιμετώπιση αυτών των ζητημάτων στο πλαίσιο του προγράμματος της Στοκχόλμης. Αυτά τα τρία ζητήματα, μαζί με σειρά άλλων, είναι οι προτεραιότητες της σουηδικής Προεδρίας και είμαι πολύ χαρούμενη που βλέπω ότι θα έχουν, ελπίζω, επιτυχή κατάληξη τον Δεκέμβριο. Σας ευχαριστώ πολύ. Βεβαίως, θα μιλήσω εκ νέου στο τέλος της συζήτησης.

José Manuel Barroso, Πρόεδρος της Επιτροπής. – (ΕΝ) Κύριε Πρόεδρε, τέθηκε ένα συγκεκριμένο θέμα για το SWIFT και θα ήθελα να διευκρινίσω τη θέση μου σχετικά, επειδή πιστεύω ότι είναι εξαιρετικής σημασίας. Σχετίζεται επίσης με το πρόγραμμα της Στοκχόλμης.

Το πρόγραμμα SWIFT είναι πράγματι ένα εξαιρετικά πολύτιμο όργανο των κρατών μελών για την καταπολέμηση της τρομοκρατίας. Έχει επιτρέψει στις αρχές των κρατών μελών να αποτρέψουν τρομοκρατικές επιθέσεις στην Ευρώπη. Δεν αναφερόμαστε σε θεωρητικές περιπτώσεις. Αναφερόμαστε σε πραγματικές περιπτώσεις.

Το σχέδιο της συμφωνίας Ευρωπαϊκής Ένωσης-Ηνωμένων Πολιτειών, το οποίο βρίσκεται υπό συζήτηση, είναι μια προσωρινή συμφωνία μέγιστης διάρκειας 12 μηνών. Είναι αναγκαία για τη νόμιμη αντικατάσταση της υπάρχουσας συμφωνίας μετά τη μεταφορά της αποθήκευσης δεδομένων εκτός Ηνωμένων Πολιτειών.

Εάν η προσωρινή συμφωνία εγκριθεί πριν από την 1η Δεκεμβρίου και η νομική βάση τροποποιηθεί, θα αποφευχθεί το κενό ασφάλειας και το σοβαρό πλήγμα στις σχέσεις Ευρωπαϊκής Ένωσης-Ηνωμένων Πολιτειών σε αυτόν τον τομέα.

Στην πρόσφατη συνεδρίαση, στην οποία συμμετείχαν η Ευρωπαϊκή Ένωση και ο πρόεδρος Obama, το πρώτο ζήτημα που έθεσε ο πρόεδρος Obama είναι η συνεργασία μεταξύ Ηνωμένων Πολιτειών και Ευρώπης για την καταπολέμηση της τρομοκρατίας. Ανέφερε ονόματα συγκεκριμένων χωρών της Ευρώπης που πρόσφατα απέφυγαν τρομοκρατικές επιθέσεις χάρη στη συνεργασία μεταξύ μας σε αυτόν τον τομέα.

Εάν το επιθυμείτε, μπορώ να σας δώσω ορισμένες σχετικές πληροφορίες. Περισσότερες από 5 450 υποθέσεις που υπόκεινται στο πρόγραμμα παρακολούθησης της χρηματοδότησης της τρομοκρατίας έχουν περάσει μέχρι σήμερα στις ευρωπαϊκές κυβερνήσεις, ενώ περισσότερες από 100 νέες υπόνοιες που δημιουργήθηκαν ανατέθηκαν στις ευρωπαϊκές χώρες από τον Ιανουάριο έως τον Σεπτέμβριο του τρέχοντος έτους.

Μπορώ να σας δώσω συγκεκριμένα παραδείγματα. Η πληροφορία αυτή παρείχε ουσιαστική βοήθεια στις ευρωπαϊκές κυβερνήσεις κατά τη διάρκεια των ερευνών για το σχέδιο της Αλ Κάιντα να επιτεθεί σε υπερατλαντικές πτήσεις μεταξύ Ηνωμένου Βασιλείου και Ηνωμένων Πολιτειών.

Στα μέσα Σεπτεμβρίου του 2009, τρία άτομα καταδικάστηκαν σε τουλάχιστον 30 έτη φυλάκισης έκαστος. Στις αρχές του 2009, το σύστημα αυτό χρησιμοποιήθηκε για τον εντοπισμό της οικονομικής δραστηριότητας μέλους της Αλ Κάιντα που είχε ως βάση του την Ευρώπη και συμμετείχε στον σχεδιασμό εικαζόμενης επίθεσης σε αεροσκάφος. Οι πληροφορίες παρασχέθηκαν στις κυβερνήσεις ευρωπαϊκών χωρών και χωρών της Μέσης Ανατολής.

Το καλοκαίρι του 2007, το ίδιο σύστημα χρησιμοποιήθηκε για τον εντοπισμό των οικονομικών δραστηριοτήτων μελών της Islamic Jihad Union που είχαν ως βάση τη Γερμανία. Οι πληροφορίες αυτές συνέβαλαν στην έρευνα και τελικά στη σύλληψη μελών της Islamic Jihad Union που σχεδίαζαν επιθέσεις στη Γερμανία. Στη συνέχεια ομολόγησαν αυτές τις δραστηριότητες.

Κατά συνέπεια, το εν λόγω σύστημα έχει ήδη σώσει ορισμένες ζωές στην Ευρώπη και αλλού. Πρόκειται για ένα εξαιρετικά σοβαρό θέμα. Συμφωνώ απόλυτα με την άποψη ότι η καταπολέμηση της τρομοκρατίας πρέπει να πραγματοποιηθεί με πλήρη σεβασμό των θεμελιωδών δικαιωμάτων και εγγύηση των διαφανών και ελεύθερων κοινωνιών μας. Ήμασταν οι πρώτοι που δηλώσαμε στον πρόεδρο Μπους ότι πρέπει να κλείσει τις φυλακές του Γκουαντάναμο – εμείς οι Ευρωπαίοι. Και εμμένουμε σε αυτήν τη θέση μας. Παράλληλα, πρέπει να φροντίσουμε να μείνουμε ενωμένοι και αφοσιωμένοι στην καταπολέμηση της τρομοκρατίας.

Γ' αυτόν τον λόγο, θέλω να σας διαβεβαιώσω ότι θα σας παρουσιάσουμε νέα εντολή βάσει της Συνθήκης της Λισαβόνας, ακριβώς για την αντιμετώπιση αυτού του ζητήματος, στο πλαίσιο της οποίας το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο θα έχει πλήρεις εξουσίες.

Συνεπώς, στις αρχές του 2010 θα παρουσιάσουμε νέα βάση με σεβασμό προς τη Συνθήκη της Λισαβόνας, η οποία θα παρέχει στο Κοινοβούλιο πλήρη εξουσία για να ενεργήσει σχετικά, επειδή θέλουμε και το Κοινοβούλιο να βρίσκεται στο προσκήνιο αυτής της δράσης κατά της τρομοκρατίας και υπέρ της ασφάλειας, με πλήρη σεβασμό, βεβαίως, προς τα θεμελιώδη δικαιώματα και τις νομικές εγγυήσεις μας.

Τέλος, επειδή τόσοι πολλοί από εσάς μιλήσατε για το ζήτημα της ισορροπίας των φύλων –και σας ευχαριστώ για τα σχόλιά σας– το οποίο είναι πολύ σημαντικό για εμένα, για την Επιτροπή και τα ευρωπαϊκά θεσμικά όργανα, επιτρέψτε μου να επισημάνω το γεγονός ότι σήμερα είναι η 10η επέτειος της παγκόσμιας ημέρας για την εξάλειψη της βίας κατά των γυναικών. Θεωρώ ότι και αυτό είναι ένα ζήτημα για το οποίο πρέπει και εμείς στην Ευρώπη να αναλάβουμε δράση. Δυστυχώς, εξακολουθούν να υπάρχουν στην Ευρώπη περιπτώσεις επιθέσεων κατά γυναικών από τους άνδρες συντρόφους τους ή πρώην συντρόφους τους. Δράττομαι της ευκαιρίας για να δείξω τη δέσμευσή μας σε αυτό το πολύ σημαντικό ζήτημα που παρατηρείται και στην ευρωπαϊκή κοινωνία.

Mario Mauro (PPE). – (IT) Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, στο πλαίσιο των σχολιασμών για την εγκαίνιαση της νέας περιόδου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ο διεθνής Τύπος πολύ συχνά χρησιμοποίησε εκφράσεις όπως «υποψήφιοι που δεν ανταποκρίνονται στις θέσεις» ή «ανεπαρκείς υποψήφιοι».

Θα ήθελα να πάω ενάντια στο ρεύμα. Ο κ. Verhofstadt είπε την πιο μεγάλη αλήθεια όταν δήλωσε ότι το ποτήρι μπορούμε να το δούμε είτε μισογεμάτο είτε μισοάδειο. Διερωτώμαι, συνεπώς, ποιο ήταν το σκεπτικό του Συμβουλίου όταν επέλεξε αυτά τα άτομα. Θεωρώ ότι ήταν κοινοτικό σκεπτικό και θα εξηγήσω τι εννοώ. Η επιλογή ενός απερχόμενου μέλους της Ευρωπαϊκής Επιτροπής για τη θέση του ευρωπαίου υπουργού Εξωτερικών στέλνει ένα ξεκάθαρο μήνυμα: δηλώνει ότι πρόθεση είναι η άσκηση κοινοτικής εξωτερικής πολιτικής και όχι εξωτερικής πολιτικής που συνάδει προς τη φιλοσοφία κάποιου συγκεκριμένου κράτους. Ως εκ τούτου, σε ό,τι αφορά εμένα προσωπικά, τα νέα δεν είναι ότι η κ. Ashton είναι Βρετανίδα, αλλά ότι προέρχεται από την Επιτροπή. Με άλλα λόγια, υιοθετεί κοινοτική προσέγγιση στα ζητήματα εξωτερικής πολιτικής που δεν συνδέεται με τη συγκεκριμένη άποψη ενός κράτους.

Όσον αφορά την υποψηφιότητα του βέλγου πρωθυπουργού, αμφισβητήθηκε μέσω συγκρίσεων με πιο προβλεπόμενα πρόσωπα. Πιστεύω ότι αυτό που ζητάμε από τον Πρόεδρο του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου, του οποίου η θητεία θα διαρκέσει δύομισι χρόνια, δεν είναι να φωνάζει δυνατότερα από τους άλλους ή να επιβάλλει την εξουσία του, αλλά να πείσει τους άλλους να εκφράζονται ομόφωνα. Για τον λόγο αυτόν, πιστεύω ότι ήταν καλή επιλογή η πρόταση του κ. Van Rompuy.

Κινητήρια δύναμη πρέπει να είναι η κοινοτική προσέγγιση, γιατί εάν πραγματικά θέλουμε να οικοδομήσουμε την Ευρώπη, είναι σκόπιμο τα πρόσωπα να επιλεγούν με βάση αυτό το κριτήριο. Θα μπορούσαμε να δούμε την αποδοτικότητα και αποτελεσματικότητα αυτής της επιλογής όταν τους δούμε εν δράσει, αλλά καλώ όλους να στηρίξουν σημαντικά το έργο τους, διαφορετικά θα έχουμε χάσει πράγματα μια μοναδική ευκαιρία.

ΠΡΟΕΔΡΙΑ ΤΟΥ κ. PITTELLA

Αντιπρόεδρου

Juan Fernando López Aguilar (S&D). – (ES) Κύριε Πρόεδρε, έλαβα το λόγο χθες στην Ολομέλεια για να τονίσω τη σπουδαιότητα του προγράμματος της Στοκχόλμης, το οποίο βρίσκεται στην ημερήσια διάταξη του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου της 10ης Δεκεμβρίου. Ο λόγος ήταν επειδή ήθελα να επιστήσω την προσοχή όλων στο περιεχόμενο τους και, ιδίως, να ζητήσω την ευρύτερη δυνατή κοινοβουλευτική στήριξη για την προώθηση της έκθεσης που καταρτίστηκε με τη συνεργασία τριών Επιτροπών. Αναφέρομαι στην Επιτροπή Νομικών Θεμάτων, την Επιτροπή

Πολιτικών Ελευθεριών, Δικαιοσύνης και Εσωτερικών Υποθέσεων και την Επιτροπή Συνταγματικών Υποθέσεων. Κατά συνέπεια, χθες, επικεντρώθηκα στη σημασία της δημιουργίας Ευρώπης για τους πολίτες, καθώς και αγοράς.

Πιστεύω ότι τώρα είναι η κατάλληλη στιγμή να τονίσουμε τη σημασία αυτού του ζητήματος από συνταγματική άποψη, για την ημερήσια διάταξη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου που θα διεξαχθεί στις 10 και 11 Δεκεμβρίου. Ούτως ή άλλως, το Κοινοβούλιο θα ενισχυθεί βάσει της Συνθήκης της Λισαβόνας.

Το Κοινοβούλιο θα ενισχυθεί σημαντικά στον τομέα της ελευθερίας, της ασφάλειας και της δικαιοσύνης και μέσω της ανάπτυξης του σχεδίου δράσης που θα εγκριθεί κατά τη διάρκεια της ισπανικής Προεδρίας. Αυτό συμβαίνει επειδή απαιτείται τέτοια συνεργασία, σύμφωνα με το άρθρο 17 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση και το άρθρο 295 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Τα άρθρα αυτά μας καλούν να ξεκινήσουμε διοργανική συνεργασία και απαιτούν την επίτευξη συμφωνίας για τη διοργανική συνεργασία με σκοπό την ανάπτυξη κοινής στρατηγικής για την εφαρμογή της Συνθήκης της Λισαβόνας. Επιπλέον, απαιτείται να το πράξουμε αυτό τηρώντας παράλληλα τις αρχές της μέγιστης δυνατής διαφάνειας, επικουρικότητας και συνεργασίας με τα εθνικά κοινοβούλια. Τα εθνικά κοινοβούλια θα ασχοληθούν, στη συνέχεια, με την ανάπτυξη της ατζέντας της Λισαβόνας.

Αυτό σημαίνει ότι πρέπει να εργαστούμε ακόμα πιο σκληρά. Δεν θα είναι εύκολη η κατάσταση για εμάς. Αντίθετα θα γίνει πιο πολύπλοκη. Θα αναγκαστούμε επίσης να διεξαγάγουμε διαδικασία αξιολόγησης, ώστε να διδαχθούμε από την εμπειρία. Ο κύριος στόχος της άσκησης θα είναι η διασφάλιση της συμμόρφωσης προς το ευρωπαϊκό μοντέλο και τα θεμελιώδη δικαιώματα. Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο θα πρέπει επίσης να ασχοληθεί περισσότερο με την προστασία των δεδομένων. Έχω κατά νου την παρακολούθηση της συμφωνίας SWIFT, η οποία αναφέρθηκε νωρίτερα σήμερα και είναι τόσο σημαντική στο πλαίσιο της διμερούς μας σχέσης με τις Ηνωμένες Πολιτείες.

Ωστόσο, πιο σημαντικό είναι ότι το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο θα συμμετάσχει στην αξιολόγηση και την παρακολούθηση της επίδοσης των υπηρεσιών στο πλαίσιο της δομής των ευρωπαϊκών οργάνων. Αναφέρομαι στη Eurapol, την Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Υποστήριξης για το Άσυλο, τη Eurojust και τον Frontex.

Για όλους αυτούς τους λόγους, θα ήθελα η ατζέντα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου να αντικατοπτρίζει τη δέσμευση για δράση και έργο σε συνεργασία με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, ιδίως σχετικά με την προετοιμασία και την παρακολούθηση του σχεδίου δράσης που πρόκειται να εγκριθεί κατά τη διάρκεια των έξι μηνών της ισπανικής Προεδρίας.

Alexander Graf Lambsdorff (ALDE). – (DE) Κύριε Πρόεδρε, τα καταφέραμε – η Συνθήκη της Λισαβόνας τέθηκε σε ισχύ. Θα ήθελα να ευχαριστήσω τη Cecilia Malmström, τη σουηδική Προεδρία και όλη την ομάδα που εργάστηκε πολύ σκληρά. Πρόκειται για μέγιστο επίτευγμα.

Στο πλαίσιο αυτό, θα ήθελα να αναφερθώ εν συντομία στα δύο σημεία που αποτέλεσαν το θέμα της παρούσας συζήτησης. Το πρώτο θέμα είναι ο Πρόεδρος του Συμβουλίου. Κύριε Barroso, μόλις αναφέρατε ότι θέλετε να συνεργαστείτε με τον Herman Van Rompuy. Πιστεύω ότι είναι πολύ καλή ιδέα. Είναι ορθό το ότι πρέπει να συνεργαστείτε με το Κοινοβούλιο. Ωστόσο, υπάρχει κάτι που θα ήθελα να δηλώσω με σαφήνεια: ο Πρόεδρος του Συμβουλίου δεν είναι υπόλογος στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ούτε σε οποιοδήποτε άλλο κοινοβούλιο. Αυτό σημαίνει ότι εσείς ως Πρόεδρος της Επιτροπής είστε ο νόμιμος δημοκρατικός θεσμός και ο νόμιμος δημοκρατικός πρόεδρος της Ευρώπης. Γι αυτόν τον λόγο, δουλέψτε με κάθε τρόπο σε συνεργασία, αλλά διασφαλίστε ότι εσείς βρίσκεστε στο τιμόνι και οδηγείτε το όχημα.

Το δεύτερο σημείο είναι ότι η εκπρόσωπος του Συμβουλίου δήλωσε ότι η Cathy Ashton θα αναλάβει τόσο το αξίωμα της Υπατης Εκπροσώπου όσο και της Αντιπροέδρου της Επιτροπής την 1η Δεκεμβρίου 2009. Πρώτον, πρόκειται για ένα αξίωμα –Υπατη Εκπρόσωπος, Αντιπρόεδρος της Επιτροπής– και δεύτερον, δεν μπορεί να αναλάβει το αξίωμα χωρίς τη συναίνεση του Κοινοβουλίου. Από 1ης Δεκεμβρίου, η πρώτη Επιτροπή Barroso βρίσκεται σε νομικό άτοπο μεταξύ της λήξης της Συνθήκης της Νίκαιας και της έναρξης της Συνθήκης της Λισαβόνας. Η Cathy Ashton δεν θα αναλάβει πλήρη καθήκοντα πριν λάβει τη συναίνεση του Κοινοβουλίου στα τέλη Ιανουαρίου του 2010.

Ένα τελευταίο σημείο για την κουλτούρα συζήτησης σε αυτό το Κοινοβούλιο. Αρκεί να ακούσουμε τον κ. Farage. Εάν ο ίδιος ή το κόμμα του επρόκειτο να γίνουν κυβέρνηση στο Ηνωμένο Βασίλειο, οι Βρετανοί πραγματικά θα εκτιμούσαν την αξία της ελευθερίας εγκατάστασης στην Ευρωπαϊκή Ένωση, επειδή πολλοί θα μετακόμιζαν στη Γαλλία, τη Γερμανία, την Ισπανία, την Ιταλία και την Πορτογαλία, κύριε Barroso.

Jill Evans (Verts/ALE). – (EN) Κύριε Πρόεδρε, η συνεδρίαση του Συμβουλίου θα διεξαχθεί σε λιγότερο από δύο εβδομάδες μετά την έναρξη ισχύος της Συνθήκης της Λισαβόνας, ενώ έχουμε διανύσει, όπως είπε και η υπουργός, μακρά και δύσκολη πορεία για να φτάσουμε έως εδώ. Ωστόσο, πολλοί από εμάς έχουμε την αίσθηση ότι χάσαμε

μια σημαντική ευκαιρία. Υπάρχει ακόμα ένας κρίκος που λείπει, ένα ζωτικό δημοκρατικό στοιχείο στη σχέση μεταξύ της ΕΕ και των λαών της Ευρώπης – πρόκειται για το υπο-κράτος ή το περιφερειακό επίπεδο διακυβέρνησης.

Πολλοί πολίτες των εκλογικών περιφερειών έχουν την αίσθηση ότι η Ευρώπη είναι το ίδιο απόμακρη όπως πάντα και αυτό πρέπει να το αντιμετωπίσουμε επείγοντως. Δεν είχαμε όλοι τη δυνατότητα να συμμετάσχουμε σε δημοψηφίσμα και να εκφράσουμε τις απόψεις μας για τη μελλοντική εξέλιξη της Ευρώπης, ωστόσο συμβαίνουν γεγονότα σε όλη την ΕΕ που επηρεάζουν άμεσα το έργο μας για την αντιμετώπιση των προκλήσεων και όλων των ζητημάτων πολιτικής που ήδη αναφέρθηκαν –απασχόληση, κοινωνικά δικαιώματα, οικονομική ρύθμιση, καταπολέμηση της τρομοκρατίας, ειρήνη και δικαιοσύνη– και είμαι υπερήφανος που ομιλώ, συμπτωματικά, ως επικεφαλής της εκστρατείας για τον πυρηνικό αφοπλισμό στην Ουαλία.

Μας χωρίζουν μόλις μερικές εβδομάδες από τη διάσκεψη κορυφής της Κοπεγχάγης, τη μεγαλύτερη πρόκληση όλων. Μέχρι και το 80% των πολιτικών μετριασμού και προσαρμογής πρόκειται να εφαρμοστούν σε τοπικό και περιφερειακό επίπεδο. Και πολλές περιφερειακές κυβερνήσεις, όπως η κυβέρνηση της Ουαλίας είναι πρωτοπόρες στην έγκριση ριζοσπαστικών πολιτικών για την καταπολέμηση της αλλαγής του κλίματος. Εδώ θα εφαρμοστούν οι όποιες διεθνείς συμφωνίες επιτευχθούν. Ως εκ τούτου, πρέπει να κοιτάξουμε πέρα από το επίπεδο των κρατών μελών στους λαούς της Ευρώπης.

Την Κυριακή 13 Δεκεμβρίου, περισσότεροι από 1 50 δήμοι της Καταλονίας θα διεξαγάγουν δημοψηφίσματα για την ανεξαρτησία τους από την Ισπανία. Πώς αντιδρά η ΕΕ σε αυτό; Πρόκειται να συμπεριληφθεί στην ημερήσια διάταξη του Συμβουλίου; Πολύ αμφιβάλλω, αν και θα έπρεπε. Η Ευρώπη αλλάζει και ελπίζω ότι ο νέος Πρόεδρος θα αναγνωρίσει την αλλαγή και θα ανταποκριθεί σε αυτήν.

Peter van Dalen (ECR). – (NL) Πρώτα από όλα, θα ήθελα να εκφράσω τις ευχαριστίες μου στη σουηδική Προεδρία για τις προσπάθειες που κατέβαλε τους τελευταίους μήνες. Αξίζει ιδιαίτερη αναγνώριση για τον τρόπο με τον οποίο επέλυσε τον κύβο του Ρούμπικ διορίζοντας τον κ. Van Rompuy και τη Λαίδη Ashton.

Είμαι πολύ ικανοποιημένος με αυτούς τους διορισμούς, επειδή ο κ. Van Rompuy έχει ήδη δηλώσει ότι οι προσωπικές του απόψεις είναι τελείως άσχετες. Τα λόγια του αποτελούν περήτρανη απόδειξη της σοφίας και της διορατικότητάς του. Συγχαίρω τον κ. Van Rompuy για αυτήν την ευρω-ρεαλιστική προσέγγιση και θα συνεχίσω να του την υπενθυμίζω στο μέλλον, ανεξάρτητα από το εάν είναι αναγκαίο ή όχι.

Δυστυχώς, ακούστηκαν επίσης αποδοκimasίες από εκείνους που φοβούνται ότι ο πρώτος μόνιμος Πρόεδρος του Συμβουλίου δεν έχει επαρκή προσόντα για τη θέση. Προφανώς κάποιοι ήλπιζαν σε ένα είδος ευρωπαϊού υπερήρωα. Σίγουρα δεν αποδέχομαι τέτοιου είδους απόψεις και οι αρχικές δηλώσεις του κ. Van Rompuy με καθησύχασαν. Ποτέ δεν δήλωσε ότι επιθυμεί να γίνει τέτοιου είδους υπερήρωας.

Κύριε Πρόεδρε, στην επερχόμενη συνεδρίαση του Συμβουλίου, οι αρχηγοί των ευρωπαϊκών κυβερνήσεων θα πρέπει να εξετάσουν τις λεπτομέρειες της στρατηγικής τους σχετικά με την Κοπεγχάγη, ώστε να μπορέσουν να επιτύχουν το καλύτερο δυνατό αποτέλεσμα. Εύχομαι στον Πρόεδρο Van Rompuy και στον κ. Bildt, Προεδρεύοντα του Συμβουλίου, κάθε επιτυχία σε αυτό το σημαντικό έργο, από τεχνική άποψη. Επιπλέον, εύχομαι σε όλους μας θετικό και, πάνω από όλα, αισιόδοξο και προσανατολισμένο στο μέλλον αποτέλεσμα.

Τάκης Χατζηγεωργίου (GUE/NGL). – Κύριε Πρόεδρε, το επόμενο Συμβούλιο έχει ένα μεγάλο ζήτημα μπροστά του και αυτό είναι το θέμα της διεύρυνσης. Όταν μιλάμε για διεύρυνση, αντιλαμβανόμαστε ότι ένα μεγάλο κεφάλαιο αυτής της συζήτησης είναι η Τουρκία. Εμείς, σαν Κύπρος, και το Κόμμα μου –θέλω πολύ καθαρά να το πω αυτό ενώπιον του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου– τασσόμαστε πολύ ξεκάθαρα υπέρ της ένταξης της Τουρκίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Δεν θα κουραστούμε όμως να επαναλαμβάνουμε ότι αυτή η ένταξη δεν μπορεί να επιτευχθεί εάν η Τουρκία δεν υλοποιήσει, όπως όλες οι προηγούμενες χώρες που εντάχθηκαν, όσες δεσμεύσεις αναλαμβάνει και απέναντι στην Κύπρο και απέναντι στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Στην Κύπρο διεξάγονται συνομιλίες μεταξύ των δύο ηγετών και, εάν επιτευχθεί μια λύση, αυτή θα αποτελεί ένα σύμβολο νίκης για ολόκληρη την Ευρωπαϊκή Ένωση. Αυτή η νίκη θα σπρώξει την Ευρωπαϊκή Ένωση να κατακτήσει τη θέση της στον σύγχρονο κόσμο. Πρέπει όμως να επαναφέρουμε την αλήθεια στο τραπέζι. Και η αλήθεια είναι ότι η Τουρκία κατέχει την μισή Κύπρο με 40 000 στρατιώτες –υποτίθεται– για να προστατεύει 80 000 Τουρκοκύπριους. Αυτό ισοδυναμεί με δύο Τούρκους στρατιώτες έξω από κάθε τουρκοκυπριακό σπίτι. Δεν ξέρω ποιος ευρωβουλευτής έχει τέτοια ασφάλεια. Μιλάμε λοιπόν για απομόνωση των Τουρκοκυπρίων και εμείς τασσόμαστε αναφανδόν υπέρ της άρσης της απομόνωσης των Τουρκοκυπρίων που προέρχεται από τον κατοχικό στρατό.

Κλείνοντας επισημαίνω ότι, υποστηρίζοντας την ένταξη της Τουρκίας, η Κύπρος δεν μπορεί να συναινέσει στο άνοιγμα του κεφαλαίου της ενέργειας εφόσον η Τουρκία δεν υλοποιήσει τις δεσμεύσεις της απέναντι στην Ευρωπαϊκή

Ένωση και την Κύπρο, εφόσον δεν άρει τα εμπόδια που βάζει στην Κυπριακή Δημοκρατία στην προσπάθειά της να διερευνήσει τον οικονομικό της χώρο.

Zoltán Balczó (NI). – (HU) Πρόσφατα ελήφθησαν δύο σημαντικές αποφάσεις στελέχωσης, σύμφωνα με τη Συνθήκη της Λισαβόνας. Η Ευρωπαϊκή Ένωση έχει πλέον μόνιμο Πρόεδρο και Υπατη Εκπρόσωπο εξωτερικών υποθέσεων. Μας μεταδίδουν κάποιο σημαντικό μήνυμα αυτές οι αποφάσεις; Ναι, πράγματι. Σε αυτό το Κοινοβούλιο διεξάγονται πολλές συζητήσεις για την ισορροπία μεταξύ της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, του Συμβουλίου και του Κοινοβουλίου. Κατά την άποψή μου υπάρχει ανισορροπία, διότι η κυβέρνηση της ΕΕ, η Επιτροπή, διαθέτει το μονοπώλιο στην παραγωγή νομοθετικού έργου. Σε κάποιες περιπτώσεις ενεργεί σχεδόν σαν δικαστής. Ελέγχει την κύρια εξουσία, ενώ εμείς σε αυτό το Κοινοβούλιο της δίνουμε την τυπική σφραγίδα της δημοκρατίας. Η Συνθήκη της Λισαβόνας δεν καθορίζει τα καθήκοντα του μόνιμου Προέδρου. Αυτό θα εξαρτηθεί προφανώς από το πόσο χαρισματικός και αποφασισμένος θα είναι ο κάτοχος της θέσης. Ερμηνεία μπορεί να δοθεί από την απόφαση ότι η εξουσία και η δύναμη πρέπει να παραμείνουν –κατά τα δικά σας λόγια– στην Επιτροπή εκπροσωπώντας το υπερεθνικό κοινό συμφέρον. Ωστόσο, αυτό που υποστηρίζουμε είναι ότι έχει παραμείνει στα χέρια του επικεφαλής μιας αυτοκρατορίας, η οποία ελέγχει συγκεντρωτικά τις ζωές 500 εκατομμυρίων ανθρώπων.

Από την άλλη πλευρά, θα ήταν επίσης πολύ σημαντικό, όταν μιλάμε για τη διάσκηψη κορυφής για το κλίμα, να διασφαλίσουμε την αποφασιστική δράση μας όπου έχουμε άμεσο συμφέρον. Ωστόσο, αυτό συνεπάγεται αποφασιστικό βήμα προς τις Ηνωμένες Πολιτείες. Είμαι σχεδόν πεπεισμένος ότι ο λόγος για τον οποίο ο Πρόεδρος Barroso μόλις βγήκε από την Αίθουσα είναι για να πραγματοποιήσει σχετικό τηλεφώνημα.

Μαριέττα Γιαννάκου (PPE). – Κύριε Πρόεδρε, είναι σημαντικό ότι επιτέλους η Συνθήκη της Λισαβόνας έχει τεθεί εν ισχύ. Βέβαια οι Ευρωπαίοι πολίτες παρακολούθησαν επί μια δεκαετία την Ευρωπαϊκή Ένωση να μην μπορεί να βρει τους θεσμικούς τρόπους να λειτουργήσει ουσιαστικά μετά από τη διεύρυνση που έγινε με την ένταξη των δώδεκα νέων κρατών. Σήμερα όμως βρισκόμαστε σε μια νέα πραγματικότητα. Υπάρχει Πρόεδρος του Συμβουλίου –και όλοι μας διαβεβαιώνουν ότι είναι πρόσωπο που θα επιδώσει τη συναίνεση και τις συμφωνίες– και υπάρχει Υπάτος Εκπρόσωπος για την Εξωτερική Πολιτική.

Το να σχολιάσει κανείς εκ των προτέρων εάν αυτοί είναι κατάλληλοι ή όχι σε σχέση με αυτούς που εφημελούντο πριν ή σε σχέση με αυτούς που υποτίθεται ότι είχαν εξειδίκευση στα θέματα αυτά δεν έχει καμία σημασία. Σημασία έχει πώς θα εφαρμοστεί η Συνθήκη. Και εδώ τεράστια σημασία έχει η συνεργασία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο. Ο ρόλος του Κοινοβουλίου ενισχύεται, αλλά, για να ενισχυθεί στην ουσία και για να γίνει αυτό αντιληπτό στους Ευρωπαίους πολίτες, είναι ανάγκη η Ευρωπαϊκή Επιτροπή να θέτει επιτακτικά τα ζητήματα, αφού εκείνη έχει την πρωτοβουλία στο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο.

Υποτίθεται ότι το Συμβούλιο θα λειτουργήσει με μεγαλύτερη ταχύτητα αφού δεν θα λειτουργεί πια όπως πριν με τις προεδρίες των κρατών μελών και δεν θα δίνεται η ευκαιρία στις κυβερνήσεις να μεταχειρίζονται τα Συμβούλια για να ισχυρίζονται πως ό,τι είναι καλό γίνεται από τις κυβερνήσεις και ό,τι είναι κακό και ενοχλητικό γίνεται από τις Βρυξέλλες.

Στο Συμβούλιο του Δεκεμβρίου είναι προφανές ότι θα υπάρξουν ζητήματα που έχουν σχέση με τη διεύρυνση, όμως ούτε η Υπουργός ούτε ο Πρόεδρος της Επιτροπής μας ανέφεραν τα σχετικά· μας μίλησαν για άλλα θέματα γενικώς. Είναι γεγονός ότι η διεύρυνση προς τα Δυτικά Βαλκάνια και την Τουρκία, με βάση τις προτάσεις της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, συναντά αρκετές αμφιβολίες και αρκετές αμφισβητήσεις παρά το στόχο που είναι η ένταξη των χωρών αυτών στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Catherine Trautmann (S&D). – (FR) Κύριε Πρόεδρε, κύριε Επίτροπε, την Πέμπτη η Ευρωπαϊκή Ένωση διόρισε τον κ. Van Rompuy ως πρώτο μόνιμο Πρόεδρο του Συμβουλίου και την κ. Ashton επικεφαλής της ευρωπαϊκής διπλωματίας. Κυρίες και κύριοι, θα ήθελα να επανέλθω στη συζήτηση που διεξάγεται στο πλαίσιο των θεσμικών οργάνων μας μετά την ανακοίνωση των διορισμών.

Πράγματι, κατά τη γνώμη μου, πέραν του ζητήματος των ονομάτων και των θέσεων, υπάρχει το βασικό ζήτημα των κρατών. Επιτρέψτε μου να εξηγήσω τι εννοώ. Είμαστε μάρτυρες ίσως του χειρότερου εφιάλτη των ανθρώπων που μετέδωσαν το ιδεώδες της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και την επιθυμία τους για ένωση. Τότε επικρατούσε η πεποίθηση ότι οι ρίζες της Ένωσης έπρεπε να αναζητηθούν στη νομιμότητα των κρατών και ότι το μέλλον της βρισκόταν στην υπέρβαση των εθνικών εγωισμών. Η ένταση μεταξύ δύο αντικρουόμενων μέσων, η οποία κάποιες φορές είναι επώδυνη, συχνά παράγει αυθεντικούς μηχανισμούς, αλλά, πάνω από όλα, εξυπηρετεί μια πολιτική προσέγγιση μοναδική στον κόσμο.

Αυτός ο εφιάλτης, κύριες και κύριοι, αφορά μια Ευρώπη περιορισμένη σε μια κοινότητα διακυβερνητικών επιτευγμάτων. Όπως μπορούμε να δούμε σήμερα, το αποτέλεσμα θα ήταν η υποψία ανικανότητας, το τεκμήριο μη νομιμότητας και η ένταση μεταξύ των πολιτικών οικογενειών.

Με αυτήν την ομιλία, δεν προτιθέμαι, όπως θα διαπιστώνετε, να επανέλθω απλά και μόνο σε κρίσεις. Προτιμώ να θυμηθούμε μαζί τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις μας ως βουλευτές του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου. Καθήκον μας είναι να αμφισβητήσουμε το παρασκηνακό παζάρι που περιβάλλει τις αναθέσεις των αξιωμάτων που ορίζονται από τη Συνθήκη της Λισαβόνας. Καθήκον μας, για το μέλλον, είναι η άσκηση πίεσης προς το Συμβούλιο για να θέσει τέρμα σε αυτήν τη μη δημοκρατική, απαρχαιωμένη μέθοδο διορισμών, η οποία προωθεί την ιδέα ότι η Ευρώπη, χτίζοντας το οικοδόμημά της, απομονώνεται από τους λαούς της.

Καθήκον μας είναι να χρησιμοποιήσουμε όλα τα νέα κοινοβουλευτικά προνόμια για την επιρροή των πολιτικών που θα προκύψουν από τις νέες εξουσίες που μας εγγυάται η Συνθήκη της Λισαβόνας.

Το Κοινοβούλιο, ανάμεσα από μια αποδυναμωμένη Επιτροπή και ένα ενισχυμένο διακυβερνητικό κέντρο, πρέπει να καταστεί το θεσμικό σημείο ισορροπίας. Όσον αφορά αυτό το θέμα, ελπίζω ότι η Αντιπρόεδρος της Επιτροπής θα υπόκειται στην ίδια ακροαματική διαδικασία του Κοινοβουλίου όπως και οι άλλοι Επίτροποι. Πράγματι, έχουμε το δικαίωμα, βάσει των συνθηκών, να προβούμε σε αυτήν τη διαδικασία. Στηρίζω επίσης την πρόταση της κ. Hargis για τη συνάντηση του νέου Προέδρου με όλες τις Ομάδες.

Καθήκον μας είναι να δώσουμε ώθηση στην ευρωπαϊκή ολοκλήρωση, η οποία βρίσκεται σε άσχημη τροχιά. Κανένας λογικά δεν επιθυμεί την αποτυχία των εντολών που δόθηκαν στον κ. Van Rompuy ή στην κ. Ashton, και ειδικότερα εύχομαι στην κ. Ashton κάθε επιτυχία, επειδή είμαι υπερήφανη για τον διορισμό γυναίκας στο αξίωμα της Ύπατης Εκπροσώπου.

Marielle De Sarnez (ALDE). – (FR) Κύριε Πρόεδρε, καταρχάς, ευχαριστώ τη σουηδική Προεδρία, η οποία αποχωρώντας, στο τέλος του χρόνου, έχει δώσει τον καλύτερο εαυτό της. Αυτό σημαίνει καλά νέα για την Επιτροπή και κακά νέα για το Κοινοβούλιό μας.

Τούτου λεχθέντος, θα θίξω ορισμένα θέματα. Πρώτον, το θέμα των διορισμών. Δεν αμφισβητώ τα πρόσωπα αλλά τις διαδικασίες. Επιπλέον, ελπιώ να είναι η τελευταία φορά που συμβαίνει με αυτόν τον τρόπο. Οι Ευρωπαίοι ανέμεναν διαφανή, δημοκρατικό και σαφή διάλογο, αλλά αντ' αυτού έλαβαν ασάφειες και διαπραγματεύσεις της τελευταίας στιγμής κεκλεισμένων των θυρών στο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο. Αυτό δεν πρέπει να επαναληφθεί, και πιστεύω ότι εξαρτάται από το Κοινοβούλιο να προτείνει νέες διαδικασίες και νέους κανόνες για το μέλλον.

Όσον αφορά την αλλαγή του κλίματος, εύχομαι η Ένωση να εκφραστεί ομόφωνα και να δράσει από κοινού στην Κοπεγχάγη, ανεξάρτητα από το αποτέλεσμα της διάσκεψης. Ας προχωρήσουμε, λοιπόν! Ας στοχεύσουμε σε πραγματική μείωση της τάξεως του 30% των αερίων του θερμοκηπίου! Όταν λέω «πραγματική», εννοώ ότι κάποια μέρα θα είναι αναγκαίο να εγερθεί το ζήτημα των παρεκκλίσεων και της εμπορίας εκπομπών. Ας προχωρήσουμε και, επαναλαμβάνω, ας προβούμε σε σταθερή χρηματοπιστωτική δέσμευση προς τις αναπτυσσόμενες χώρες. Τους το χρωστάμε.

Τέλος, ως προς την οικονομική και κοινωνική κατάσταση, πρέπει να εργαστούμε για την καθιέρωση νέου οικονομικού μοντέλου που θα δίνει προτεραιότητα στην απασχόληση, την κοινωνική πρόοδο και τη μακροπρόδεσμη, με άλλα λόγια, αειφορία σε όλες τις μορφές της. Χρειαζόμαστε, συνεπώς, εποπτεία και ρύθμιση, πολιτική πιο ευνοϊκή για μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις και κοινό συλλογισμό για ένα φορολογικό σύστημα, το οποίο ευνοεί μακροπρόδεσμα παρά βραχυπρόδεσμα αποτελέσματα.

Gerald Häfner (Verts/ALE). – (DE) Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, σε ποια θέση βρίσκόμαστε τώρα ενόψει αυτής της διάσκεψης κορυφής στην Ευρώπη; Σύμφωνα με κάποιους ομιλητές, όλα θα έβαιναν καλώς εάν απλά είχαμε αρκετά δημοκρατικούς ή φιλελεύθερους –ναι, κύριε Schulz– Επιτρόπους. Πιστεύω ότι αυτό είναι λάθος. Όλα θα πάνε καλά όταν συμφωνήσουμε για τις μεγάλες προκλήσεις που αντιμετωπίζει η Ευρώπη.

Στην Ευρώπη πριν από 20 χρόνια, καταργήσαμε το σιδηρούν παραπέτασμα και θεωρώ σημαντικό το γεγονός ότι αυτό επιτεύχθηκε από τους ανθρώπους, τους πολίτες και όχι από τις ένοπλες δυνάμεις, τις κυβερνήσεις ή τις μυστικές υπηρεσίες. Πιστεύω ότι και στο μέλλον θα είμαστε σε θέση να οικοδομήσουμε την Ευρώπη από κοινού με τους πολίτες.

Δεύτερον, υπάρχουν και άλλα τείχη που πρέπει να γκρεμίσουμε, όπως αυτά στο μυαλό μας. Για παράδειγμα, πολλοί πιστεύουν ακόμα ότι μπορούμε να θέσουμε αντιμέτωπες την ελευθερία με την ειρήνη, αν και γνωρίζουμε ότι η ελευθερία είναι αποτελεσματική μόνο όταν προστατεύεται. Ωστόσο, αυτή η προστασία δεν πρέπει να είναι εις βάρος των θεμελιωδών δικαιωμάτων και δεν πρέπει να οδηγεί στη δημιουργία κράτους παρακολούθησης, δεδομένου του παραδείγματος του SWIFT και άλλων ζητημάτων.

Επίσης, πολλοί πιστεύουν ότι μπορούμε να φέρνουμε αντιμέτωπες την Ευρώπη με τη δημοκρατία. Όμως, επιτυχής μπορεί να είναι μόνο η δημοκρατική Ευρώπη μακροπρόδεσμα. Πολλοί θεωρούν ότι το περιβάλλον και η οικονομία

είναι αντίθετες έννοιες, ενώ ο μόνος τρόπος διασφάλισης μακροπρόθεσμης ευημερίας είναι η δημιουργία περιβαλλοντικής οικονομίας.

Τέλος, θα ήθελα να προσθέσω κάτι ακόμα. Βρισκόμαστε στο στάδιο προετοιμασίας για τη Στοκχόλμη και εάν δεν κάνουμε ό,τι είναι δυνατό στη Στοκχόλμη, ανεξάρτητα από το κόστος –μάλιστα προτίθενται να δαπανήσουν εκατοντάδες εκατομμύρια για τη διάσωση των τραπεζών, ενώ είναι φειδωλοί όσον αφορά το κλίμα– εάν δεν δράσουμε γρήγορα και με συνέπεια, τότε και το ανθρώπινο είδος θα αντιμετωπίσει ακριβώς το ίδιο πρόβλημα με αυτό που αντιμετωπίζω εγώ αυτήν τη στιγμή ως ομιλητής. Θα τελειώσει ο χρόνος του.

Roberts Zile (ECR). – (LV) Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε. Την περασμένη εβδομάδα η ευρωπαϊκή κοινωνία βίωσε δύο γεγονότα. Η ποδοσφαιρική κοινωνία είδε πώς διαιτητής επέλεξε την ομάδα που θα λάβει μέρος στον τελικό του παγκόσμιου πρωταθλήματος, ωστόσο η κοινωνία στο σύνολό της δεν κατάφερε να δει και να κατανοήσει πώς και γιατί συγκεκριμένοι φορείς διαιτησίας επέλεξαν τους πρωταθλητές των ευρωπαϊκών αξιωματών. Ωστόσο, εάν κάποιος ρωτήσει ποιον θα καλεί στο μέλλον ο επικεφαλής του Λευκού Οίκου ή του Κρεμλίνου, η απάντηση είναι ότι θα καλεί τους ίδιους ανθρώπους που καλούσε και πριν. Όσον αφορά τα μέτρα του Συμβουλίου τον Δεκέμβριο, δεδομένης της κατάστασης της οικονομίας, των χρηματοπιστωτικών αγορών και της απασχόλησης, καλώ τη σουηδική Προεδρία να μην ξεχάσει τη γνωστή κατάσταση των χωρών της Βαλτικής σχετικά με αυτά τα θέματα. Λόγω των επιθετικών επενδύσεων στο εσωτερικό τους, οι χώρες αυτές αναγκάστηκαν απεγνωσμένα να προσκολληθούν στενά στα εθνικά νομίσματά τους και να καθιλώσουν το ευρώ ώστε να είναι φιλικό προς τους επενδυτές. Αυτό στην πράξη σημαίνει υποτίμηση των οικονομιών τους, με αποτέλεσμα οι λαοί της Βαλτικής να είναι οι πρωταθλητές της ανεργίας, ενώ οι κοινωνίες τους να αιμορραγούν από δημογραφική άποψη. Για ποια ευρωπαϊκή αλληλεγγύη μπορούμε να μιλάμε στους πολίτες μας όταν η κοινωνική και οικονομική τους κατάσταση καταλήγει να είναι πολύ χαμηλότερη από τον ευρωπαϊκό μέσο όρο όπου βρίσκονταν πριν από την ένταξή τους στην Ευρωπαϊκή Ένωση;

Andrey Kovatchev (PPE). – (BG) Η έναρξη ισχύος της Συνθήκης της Λισαβόνας πρέπει να σημαίνει μεγαλύτερη διαφάνεια, δημοκρατία και αποτελεσματικότητα στο πλαίσιο της διαδικασίας λήψης αποφάσεων. Ωστόσο, όπως πολύ καλά γνωρίζουμε, η αποτελεσματικότητα και η δημοκρατία δεν συμβαδίζουν πάντα, ιδίως όταν υπάρχει έλλειψη συντονισμού μεταξύ των θεσμικών οργάνων και στις σχέσεις με τους πολίτες. Δεν χωρά αμφιβολία ότι είναι δημοκρατικότερη η εξεύρεση κατάλληλου τρόπου για τη συμμετοχή των ευρωπαίων πολιτών στην εκλογή του Προέδρου του Συμβουλίου, ώστε η Ευρωπαϊκή Ένωση να μπορέσει πραγματικά να προσεγγίσει τους πολίτες της. Πιστεύω ότι αυτό αποτελεί έργο για το μέλλον. Παρ' όλα αυτά, εύχομαι στον διορισθέντα Πρόεδρο του Συμβουλίου και τη διορισθείσα Υπατί Εκπρόσωπο κάθε επιτυχία.

Όσον αφορά την επερχόμενη συνεδρίαση του Συμβουλίου στις 10 και 11 Δεκεμβρίου, ελπίζω ειλικρινά να εγκριθεί ένα φιλόδοξο πρόγραμμα για τα θεσμικά ζητήματα που σχετίζονται με τη Συνθήκη της Λισαβόνας. Σκέφτομαι την Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Εξωτερικής Δράσης. Πρέπει να κατανοήσουμε με ακρίβεια τη σύνθεση, το νομικό καθεστώς και τις εξουσίες της. Υπό αυτήν την έννοια, το Κοινοβούλιό μας ψηφίζει για τη θέση του σχετικά με την έκθεση του κ. Brok. Προσδοκώ επίσης σαφή εξήγηση από το Συμβούλιο για τα αποτελέσματα των εφαρμοζόμενων και προτεινόμενων συντονισμένων στρατηγικών για την έξοδο από την κρίση, συμπεριλαμβανομένης της δέσμης οικονομικών και χρηματοπιστωτικών μέτρων. Θα ήθελα ιδίως να γνωρίζω ποια είναι η άποψη του Συμβουλίου για τις μελλοντικές ευρωπαϊκές αρχές χρηματοπιστωτικής εποπτείας, οι οποίες πρέπει στο μέλλον να μειώσουν τον κίνδυνο χρηματοπιστωτικών ατοπημάτων που ουσιαστικά συνέβαλαν στην παρούσα κρίση.

Ένα άλλο σημαντικό θέμα για το οποίο αναμένω να ακούσω την απόφαση του Συμβουλίου είναι, για παράδειγμα, η ολοκληρωμένη στρατηγική μετά τη Λισαβόνα, η οποία, όπως ακούσαμε, αναμένεται να εγκριθεί τον Μάρτιο του 2010. Ελπίζω ότι το Κοινοβούλιο θα αναλάβει ενεργό ρόλο σε αυτήν τη στρατηγική. Οι πολίτες της Ευρώπης πρέπει να βρίσκονται στην καρδιά αυτής της στρατηγικής. Η δημιουργία θέσεων εργασίας μέσω επενδύσεων, έρευνας, καινοτομιών, πράσινων τεχνολογιών και οικολογικής αποδοτικότητας πρέπει να αποτελέσει παράγοντα συμβολής στην αειφόρο οικονομική ανάπτυξη και όχι το αντίστροφο. Ως προς τη στρατηγική της Στοκχόλμης, θα ήθελα επίσης να διευρυνθεί ο χώρος Σένγκεν και να συμπεριλάβει, φυσικά, τη Βουλγαρία και τη Ρουμανία το συντομότερο δυνατό. Σας ευχαριστώ και εύχομαι κάθε επιτυχία στη συνεδρίαση.

Glenis Willmott (S&D). – (EN) Κύριε Πρόεδρε, καταρχάς, θα ήθελα να καλωσορίσω τον διορισμό του κ. Van Rompuy και να δηλώσω ότι είμαι ιδιαίτερα υπερήφανος που έχουμε μια εξαιρετικά ικανή και ταλαντούχα Βρετανίδα όπως η Cathy Ashton στη θέση της Υπατης Εκπροσώπου.

Ως προς τη συνεδρίαση του Συμβουλίου τον Δεκέμβριο, είδαμε τις επιπτώσεις των αντίξοων καιρικών συνθηκών αυτήν την εβδομάδα στην Cumbria της βορειοδυτικής Αγγλίας, όπου σημειώθηκαν σοβαρές πλημμύρες, και δεν είναι μόνο στην Ευρώπη που οι καιρικές συνθήκες προκαλούν αιφνίδιες κακουχίες. Οι αντίξοες καιρικές συνθήκες προκαλούν και άλλες απρόβλεπτες ανθρώπινες τραγωδίες σε όλο τον πλανήτη.

Η άρνηση αποτελεί την εύκολη επιλογή, αλλά δεν ενεπλάκη στην πολιτική για να αγωνιζόμαστε για εύκολες επιλογές. Δεν θέλω τα παιδιά και τα εγγόνια μου να ρωτούν για ποιο λόγο δεν ενήργησα. Στην περιφέρειά μου, οι Συντηρητικοί εκπροσωπούνται από τον Roger Helmer, ο οποίος περιγράφει ως μύθο την αλλαγή του κλίματος που προκαλείται λόγω της ανθρώπινης παρέμβασης. Παρά τους ισχυρισμούς του αρχηγού των Συντηρητικών, David Cameron, ότι είναι κόμμα υπέρ του περιβάλλοντος, ο Helmer αντιπροσωπεύει τον κίνδυνο και την αναξιοπιστία της περιβαλλοντικής πολιτικής των Συντηρητικών.

Πρέπει να δράσουμε, αλλά αγωνιζόμενοι μόνοι μας δεν θα επιτύχουμε αποτελέσματα. Είναι αναγκαία η δράση σε όλα τα επίπεδα, συμπεριλαμβανομένης της μείωσης της παραγωγής ποσοτήτων άνθρακα τουλάχιστον σε ποσοστό 2%. Στηρίζω όσους έχουν υποσχεθεί, όπως ο πρωθυπουργός μας, να μειώσουν τις εκπομπές διοξειδίου του άνθρακα κατά 80% μέχρι το 2050. Η κυβέρνηση των Εργατικών στο Ηνωμένο Βασίλειο επιθυμεί φιλόδοξη, αποτελεσματική και δίκαιη συμφωνία και στήριξη των φτωχότερων χωρών για τη μείωση των εκπομπών τους και την προσαρμογή στην αλλαγή του κλίματος.

Η χρηματοδότηση για την αντιμετώπιση της αλλαγής του κλίματος που θα συμφωνηθεί πρέπει να λειτουργεί συμπληρωματικά προς τους υφιστάμενους στόχους ενίσχυσης και δεν πρέπει να προέλθει από τους υπάρχοντες προϋπολογισμούς. Όποια χρηματοδότηση και αν συμφωνηθεί στην Κοπεγχάγη οφείλει να αντιμετωπίσει κυρίως τις επιπτώσεις της αλλαγής του κλίματος στον αναπτυσσόμενο κόσμο και δεν πρέπει να αντικαταστήσει άλλες πολύτιμες ροές χρηματοδότησης. Προς το παρόν, το ενδιαφέρον επικεντρώνεται στη βραχυπρόθεσμη χρηματοδότηση ταχείας εκκίνησης, ωστόσο χρειαζόμαστε επίσης βραχυπρόθεσμες δεσμεύσεις. Μπορεί ο κ. Barroso να εγγυηθεί ότι οι δεσμεύσεις χρηματοδότησης μετά το 2012 θα αποτελέσουν προτεραιότητα στο πλαίσιο όποιας συμφωνίας επιτευχθεί στην Κοπεγχάγη;

Diana Wallis (ALDE). – (EN) Κύριε Πρόεδρε, βρισκόμαστε στην αρχή μιας νέας εποχής και ίσως πρέπει να θέσουμε στους εαυτούς μας τρία ερωτήματα: ποιος, πώς και τι; Το «ποιος» απαντήθηκε, λίγο-πολύ, την προηγούμενη εβδομάδα και χαίρομαι περισσότερο από οποιονδήποτε άλλο. Μέσα σε μία εβδομάδα, ενώ είχαμε ξεκινήσει μόνο με τρεις γυναίκες, καταλήξαμε σε εννέα.

Μπορώ να δηλώσω σε μερικούς από εσάς ότι οι γυναίκες βουλευτές με τα κοστούμια και τις γραβάτες αποσύρθηκαν για λίγο, αλλά θα επιστρέψουν σε πέντε χρόνια εάν η διαδικασία δεν βελτιωθεί. Την επόμενη φορά, θα παρακαλούσα να ισχύσει μια διαδικασία κατά την οποία όλα τα κράτη μέλη θα στηρίζουν την υποψηφιότητα μιας γυναίκας και ενός άνδρα, ώστε να μην αντιμετωπίσουμε βιασύνη την τελευταία στιγμή.

Επίσης θέλω να αναφερθώ: στο «πώς». Η διαδικασία αυτή ήταν αδιαφανής. Αναφέρθηκε ότι τώρα πρέπει να αναλογιστούμε τις πρακτικές συνέπειες της Συνθήκης της Λισαβόνας. Ας γίνει η διαφάνεια το σύνθημα των τριών θεσμικών οργάνων μας, αλλά και χαρακτηριστικό της συμπεριφοράς μας προς τους άλλους και προς τους πολίτες. Η διαφάνεια πρέπει να επικρατήσει στο μέλλον.

Το «τι» πρέπει να αφορά την εστίαση στους πολίτες μας. Το νέο πρόγραμμα της Στοκχόλμης αποτελεί καλή αρχή, πολύ πιο προσανατολισμένο στους πολίτες από ό,τι οι προκάτοχοί του, αλλά πρέπει να συνεχίσουμε να προστατεύουμε τα δικαιώματα των πολιτών μας παρέχοντάς τους προστασία και ταυτόχρονα διασφαλίζοντας την εύκολη ζωή τους σε όλη την Ευρώπη.

Mirosław Piotrowski (ECR). – (PL) Κύριε Πρόεδρε, στην επερχόμενη διάσκεψη κορυφής του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου θα κυριαρχήσει η πρόσφατη εκλογή του Προέδρου του Συμβουλίου και της επικεφαλής της διπλωματίας της ΕΕ. Για πολλούς η εκλογή αυτών των συγκεκριμένων προσώπων δεν αποτέλεσε μόνο πρόκληση, αλλά και έλλειψη σαφούς καθορισμού των αρμοδιοτήτων τους. Για πολύ καιρό, ακούγαμε ότι η νέα Συνθήκη της Λισαβόνας θα βελτιώσει την εργασία στην ΕΕ, αλλά τώρα, στο ξεκίνημά της, φαίνεται πως προκαλεί διαμάχες για θέματα στελέχωσης. Κανένας από τους υποψηφίους δεν έχει παρουσιάσει κάποιο πρόγραμμα, σε αντίθεση με τον κ. Barroso, για παράδειγμα, ο οποίος είχε παρουσιάσει πρόγραμμα πριν από την εκλογή του.

Βαδίζουμε προς πειραματικό στάδιο κατά το οποίο πολλά θα εξαρτηθούν από την προσωπικότητα και τη φαντασία των νέων ηγετών. Μπορούμε μόνο να ελπίζουμε ότι όταν αντιμετωπίζουν θέματα όπως ανακατατάξεις στην Επιτροπή και κυκλικές μεταβολές στη φύση που εξαρτώνται σημαντικά από την ανθρώπινη δραστηριότητα, θα χειριστούν επίσης την επίλυση των συγκεκριμένων προβλημάτων των πολιτών της ΕΕ, όπως την οικονομική κρίση, την ενίσχυση των φτωχότερων περιοχών της ΕΕ και την καταπολέμηση της τρομοκρατίας.

Gunnar Hökmark (PPE). – (EN) Κύριε Πρόεδρε, πιστεύω ότι μετά την εφαρμογή της Συνθήκης της Λισαβόνας, τη συνδρίαση του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου την προηγούμενη εβδομάδα και τις υποψηφιότητες των Επιτρόπων, έχει έρθει η στιγμή να τεθούν νέες προοπτικές και να δούμε τις νέες προκλήσεις που μας περιμένουν.

Μία εξ αυτών είναι προφανής και συνίσταται στο ότι το έργο μετά την Κοπεγχάγη θα είναι εξίσου απαιτητικό με το έργο πριν από την Κοπεγχάγη. Θα συνεχίσει να είναι ένα εκ των βασικών καθηκόντων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της νέας Επιτροπής. Πρέπει, όμως, να σκεφτούμε επίσης ότι τώρα είναι η κατάλληλη στιγμή να αφήσουμε πίσω παλαιές αντιλήψεις περί Ανατολικής και Δυτικής Ευρώπης, ή νέας και παλαιάς, και να την θεωρήσουμε ως μία Ευρώπη.

Επίσης, τώρα είναι η κατάλληλη στιγμή να δούμε ότι, μετά από όλες τις συζητήσεις για τη Συνθήκη της Λισαβόνας, πρέπει να υπάρξει νέα ώθηση στη διαδικασία διεύρυνσης.

Κροατία και Ισλανδία – θα ήθελα να τις δω να ανταγωνίζονται για να γίνουν το 28ο μέλος. Βέβαια, πρέπει επίσης να λάβουμε υπόψη τα δυτικά Βαλκάνια και τις διαπραγματεύσεις με την Τουρκία. Πρόκειται για ζητήματα τα οποία θα συναντήσουμε στην πορεία και αποτελούν τρόπο βελτίωσης της ισχύος της Ευρωπαϊκής Ένωσης σε έναν νέο κόσμο, όπου πρέπει να είμαστε ισχυροί και ηγετικοί όσον αφορά τις ιδέες και τις αξίες.

Πρέπει επίσης να διασφαλίσουμε νέα ατζέντα για κοινωνική Ευρώπη –δηλαδή θέσεις εργασίας, καινοτομίες και ευημερία– και ο μόνος τρόπος να το επιτύχουμε είναι να διασφαλίσουμε ότι μετά την κρίση μπορούμε να γίνουμε ανταγωνιστική και ηγετική οικονομία.

Θέλω επίσης να υπογραμμίσω ότι ευθύνη της νέας Επιτροπής είναι να διασφαλίσει την απουσία προστατευτισμού, την εύκολη ανάπτυξη, ανάδυση και δραστηριοποίηση των μικρών και μεσαίων επιχειρήσεων σε όλη την Ευρώπη και ότι η Ευρώπη θα καταστεί δυναμική οικονομία. Αυτό είναι σημαντικό και το δηλώνω στον Πρόεδρο της Επιτροπής και σε όλους τους Επιτρόπους: πρέπει να διασφαλίσουμε ανταγωνιστική ευρωπαϊκή οικονομία ώστε να αποκτήσουμε κοινωνική Ευρώπη.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D). – (HU) Κύριε Πρόεδρε, κυρία Wallström, η διαδικασία επικύρωσης της Συνθήκης της Λισαβόνας έληξε και οι αρχηγοί των κρατών και κυβερνήσεων εξέλεξαν την Επίτροπο Catherine Ashton ως την πρώτη υπουργό Εξωτερικών της ΕΕ, αν και δεν είναι αυτός ο επίσημος τίτλος της.

Το επόμενο βήμα είναι η ίδρυση της υπηρεσίας εξωτερικών υποθέσεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Υπάρχει κάτι σημαντικό που πρέπει να ληφθεί υπόψη κατά την ίδρυση αυτής της υπηρεσίας –και ζητώ από τη σουηδική Προεδρία, και συγκεκριμένα από την κ. Cecilia Malmström, να διασφαλίσει την απόδοση σημασίας στην υπηρεσία εξωτερικών υποθέσεων– το γεγονός ότι η εκπροσώπηση των νέων κρατών μελών στις Γενικές Διευθύνσεις Εξωτερικών Σχέσεων και Διεύρυνσης είναι εξαιρετικά χαμηλή. Κατά την ανάθεση των εθνικών ποσοστώσεων στα κράτη μέλη πρέπει να λαμβάνεται υπόψη ότι τα νέα κράτη μέλη ουσιαστικά εκπροσωπούνται μετά βίας σε αυτές τις δύο Γενικές Διευθύνσεις. Συνεπώς, δεν πρέπει να πραγματοποιηθούν διακρίσεις κατά τη σύσταση της υπηρεσίας εξωτερικών υποθέσεων με σκοπό την αύξηση της αξιοπιστίας στα μάτια του κόσμου, αλλά να δοθεί προσοχή στην αναλογικότητα. Είναι πολύ σημαντική η εφαρμογή της αναλογικότητας και της ίσης μεταχείρισης στην υπηρεσία εξωτερικών υποθέσεων. Πρόκειται για κοινό μας συμφέρον.

Καλώ την Επιτροπή και το Συμβούλιο να εξετάσουν λεπτομερώς αυτό το θέμα. Από τις 143 αντιπροσωπείες της ΕΕ στο εξωτερικό μόνο ένας πρέσβης προέρχεται από νέο κράτος μέλος. Αυτό τα λέει όλα.

Charles Goerens (ALDE). – (FR) Κύριε Πρόεδρε, αυτό στο οποίο θα αναφερθώ δεν αφορά την παρούσα σουηδική Προεδρία του Συμβουλίου, που πρόκειται για εξαιρετική Προεδρία και θα ήθελα να την συγχαρώ, αλλά τα σχόλιά μου αφορούν ειδικότερα όλο το Σώμα του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου.

Ποια μέτρα δεν ελήφθησαν για να σωθεί η Συνθήκη της Λισαβόνας; Επί χρόνια αγωνιζόμασταν να καταστήσουμε την Ευρώπη πιο διαφανή, αποτελεσματική, ορατή και κοντινή στους πολίτες.

Σύμφωνα με τη λογική μας, η έκτακτη συνεδρίαση του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου στις 19 Νοεμβρίου 2009 δεν θα πρόδιδε το πνεύμα της Συνθήκης της Λισαβόνας διορίζοντας τον Πρόεδρο του Συμβουλίου και την Ύπατη Εκπρόσωπο μετά την έναρξη ισχύος της νέας συνθήκης. Αγωνιστήκαμε επί 10 χρόνια για αυτήν τη συνθήκη και το Συμβούλιο δεν ήθελε να περιμένει 10 ημέρες για την επιβολή των νέων διατάξεων σχετικά με την ανάθεση των δύο θέσεων.

Το πνεύμα της Συνθήκης της Λισαβόνας, για την οποία παλέψαμε τόσο σκληρά, δεν θα προδιδόταν αν είχαμε αναθέσει το αξίωμα του Προέδρου στον Jean-Claude Juncker, πιστό Ευρωπαίο, υπέροχο δάσκαλο και θιασώτη της Ευρώπης με εξαιρετική πείρα και γνώση. Σπάνια συναντά κανείς άνθρωπο που συγκεντρώνει τόσα πολλά προσόντα. Ακόμα δεν έχουμε λάβει εξήγηση για το πώς τα αναμφισβήτητα προσόντα του αποτέλεσαν εμπόδιο στον διορισμό του, όπως φαίνεται ότι συνέβη. Δεν είμαι ο μόνος που θα ήθελε να διαφωτιστεί σχετικά.

Από το τακτικό στο έκτακτο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο, η συνεδρίαση της προηγούμενης Πέμπτης δεν κατάφερε ούτε να συγκαλύψει την υποκείμενη διαίρεση μεταξύ του διακυβερνητικού πνεύματος και της κοινοτικής μεθόδου. Δεν

είμαι ο μόνος που εκφράζει αυτήν την κατάσταση. Μολονότι, μετά το δημοψήφισμα στην Ιρλανδία, πολλοί πίστεψαν ότι δόθηκε νέο συμβόλαιο ζωής στην Ευρώπη, εξίσου πολλοί λυπούνται για το μάλλον μη πειστικό ξεκίνημα στην αρχή αυτής της κοινοβουλευτικής περιόδου.

Καταλήγω με το εξής: μου μένει μόνο να ελπίζω ότι ο διορισθείς Πρόεδρος, του οποίου οι ανθρωπίνες αρετές και τα πολιτικά προσόντα είναι γνωστά, θα καταφέρει να δώσει το ταχύτερο δυνατό νέα ώθηση στην Ευρώπη που τόσο απεγνωσμένα την χρειάζεται.

Simon Busuttil (PPE). – (MT) Κάποιες φορές παγιδευόμαστε τόσο πολύ στις καθημερινές μας δραστηριότητες, ώστε δεν καταφέρνουμε να εκτιμήσουμε τις ιστορικές στιγμές που μας προσπερνάνε. Η έναρξη ισχύος της Συνθήκης της Λισαβόνας αποτελεί γεγονός που θα περάσει στην ιστορία και για το οποίο θα μαθαίνουν και θα μελετούν κάποια στιγμή τα παιδιά μας και οι μελλοντικές γενιές. Ωστόσο, σε τέτοιες περιστάσεις πρέπει επίσης να σκεφτούμε το νόημα της ιστορικής στιγμής. Θα ήθελα να διατυπώσω δύο σύντομες σκέψεις.

Πρώτον, χάρη στη Συνθήκη, θα λήξουν οι, κατά την άποψή μου, περιττές συζητήσεις για τα ευρωπαϊκά θεσμικά όργανα και για το Σύνταγμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Αντ' αυτού, θα είμαστε ικανότεροι να αντιμετωπίσουμε τις πραγματικότητες στην Ευρώπη, όπως την οικονομική κατάσταση, την ανεργία, την αλλαγή του κλίματος και τη μετανάστευση. Αυτές είναι οι προκλήσεις τις οποίες το εκλογικό σώμα μάς θέλει να αντιμετωπίσουμε.

Η δεύτερη σκέψη αφορά τον ρόλο του Κοινοβουλίου. Αυτή είναι η τελευταία φορά που το Κοινοβούλιο συνέρχεται σε αυτήν την Ολομέλεια με τις μέχρι τώρα εξουσίες του. Αυτό το Κοινοβούλιο γεννήθηκε πριν από πενήντα χρόνια και τα μέλη του διορίζονταν από τα εθνικά κοινοβούλια. Σήμερα, αποτελεί ένα Κοινοβούλιο που μοιράζεται τις εξουσίες της απόφασης και της νομοθεσίας με το Συμβούλιο Υπουργών. Πιστεύω ότι αυτό θα οδηγήσει στη δημιουργία νέων της Ευρωπαϊκής Ένωσης που θα ανταποκρίνονται περισσότερο στα συμφέροντα των πολιτών μας. Το Κοινοβούλιο αυτό θα δεσμευτεί για τη διασφάλιση των συμφερόντων των πολιτών στο πλαίσιο των νόμων που εγκρίνονται.

Προβλέπω ότι το Συμβούλιο, στη συνεδριάσή του την επόμενη εβδομάδα, θα σταθεί στην ιστορική σημασία αυτής της στιγμής και στο ότι μαζί θα εργαστούμε για να ανταποκριθούμε στις προκλήσεις που αντιμετωπίζουμε.

Jörg Leichtfried (S&D). – (DE) Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, η σαφής προτεραιότητα για εμένα, όλους εσάς και όλη την Ευρωπαϊκή Ένωση στο μέλλον, είναι η αγορά εργασίας. Πρέπει να δώσουμε πολύ περισσότερη προσοχή στη δημιουργία νέων θέσεων εργασίας και στη διασφάλιση των υφιστάμενων. Αυτός ο τόσο σημαντικός τομέας μπορεί να αποτελέσει τον παράγοντα-κλειδί για επιτυχή και αιεφόρο Ευρώπη και, κατά την άποψή μου, έχει παραμεληθεί σοβαρά τους τελευταίους μήνες. Πρέπει να γνωρίζουμε ότι τα χαμηλά ποσοστά ανεργίας επηρεάζουν θετικά πολλούς άλλους τομείς. Ας βεβαιωθούμε ότι τοποθετούμε τον μοχλό στο σωστό σημείο.

Επιπλέον, δεν κατάφερα να κατανοήσω πολλούς ομιλητές αυτού του Σώματος οι οποίοι παραπονούνται ότι ορισμένοι ευρωπαίοι πολιτικοί δεν απολάμβαναν διεθνούς φήμης πριν από την εκλογή τους. Γιατί θα έπρεπε να είναι διάσημοι; Πρέπει ως Ευρωπαίοι να έχουμε αρκετή αυτοπεποίθηση ώστε να δηλώνουμε ποιοι μας αρέσουν και ποιοι πιστεύουμε ότι είναι οι κατάλληλοι και, στη συνέχεια, να τους εκλέγουμε και όχι να αποφασίζουμε βασιζόμενοι στο εάν οι άλλοι τους γνωρίζουν ή όχι ή εάν ταιριάζουν στους διεθνείς εταίρους μας. Κάθε άλλη προσέγγιση θα ήταν γελοία, όσο γελοίοι είναι και οι λόγοι πολλών, που ίσως βρίσκονται και εδώ, οι οποίοι κρύβονται πίσω από τις πολύχρωμες σημαίες τους.

Tunne Kelam (PPE). – (EN) Κύριε Πρόεδρε, πρόκειται για ένα ωραίο ξεκίνημα της περιόδου προετοιμασίας για τα Χριστούγεννα – αναμένοντας την έναρξη ισχύος της Συνθήκης της Λισαβόνας.

Ωστόσο, δεν είναι μόνο θείο δώρο. Πρέπει να καταβάλουμε αποφασιστική προσπάθεια για την εξασφάλιση προστιθέμενης αξίας για το ευρωπαϊκό μας εγχείρημα. Καταρχάς, ο δρόμος είναι πλέον ανοικτός για κοινές ευρωπαϊκές πολιτικές. Δεν υπάρχουν πλέον τυπικές δικαιολογίες για την αποφυγή τους. Εξαρτάται πλέον από το Συμβούλιο να εγκαινιάσει δυναμικές κοινές πολιτικές εξωτερικής ασφάλειας και ενέργειας που θα μπορούσαν να καταστούν πραγματικά αξιόπιστες για τους εταίρους μας. Ένα από τα πιο πειστικά έργα θα είναι η ολοκλήρωση της ενιαίας αγοράς ενέργειας, αναπτύσσοντας όλα τα ευρωπαϊκά δίκτυα παροχής ενέργειας, καθώς επίσης εφαρμόζοντας ρήτρα αλληλεγγύης όσον αφορά την ενέργεια.

Το δεύτερο πρόβλημα προκύπτει από την οικονομική κρίση. Είναι γεγονός ότι οι χώρες εκτός της ευρωζώνης έχουν πληγεί περισσότερο από τη δραματική μείωση των επενδύσεων και την αυξανόμενη ανεργία. Έχουν γίνει επίσης περισσότερο ευάλωτες λόγω ανταγωνιστικού μειονεκτηματος σε σύγκριση με τα μέλη της ευρωζώνης. Ως εκ τούτου, είναι απόλυτα αναγκαία προσωρινά μέτρα από την ΕΕ, όπως πρόσθετες δανειοδοτικές διευκολύνσεις για τη στήριξη των ΜΜΕ και έργα ενέργειας και υποδομών. Επιπρόσθετα, η καλύτερη πρόσβαση στα ευρωπαϊκά κονδύλια θα μπορούσε να επιτραπεί μέσω της προσωρινής μείωσης των εθνικών απαιτήσεων συγχρηματοδότησης.

Όπως γνωρίζετε, κύριε Πρόεδρε, η χώρα μου, η Εσθονία, καταβάλλει αποφασιστικές προσπάθειες για να ενταχθεί στην ευρωζώνη μέχρι το 2011. Η Εσθονία έχει ένα από τα χαμηλότερα ποσοστά εξωτερικού χρέους και έχει καταφέρει να θέσει υπό έλεγχο το δημοσιονομικό της έλλειμμα. Η πρόσφατη αναγνώριση των προσπαθειών της Εσθονίας από τον ΟΟΣΑ και τον Επίτροπο Almunia αποτελούν ενθαρρυντικά σημάδια της σωστής πορείας μας.

Zoran Thaler (S&D). – (SL) Τον Δεκέμβριο, το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο θα εξετάσει πολύ σημαντικά ζητήματα. Θα αποτελέσει την πρώτη συνεδρίαση του Συμβουλίου μετά την επικύρωση της Συνθήκης της Λισαβόνας και οι συνάδελφοι βουλευτές έχουν ήδη αναφέρει ποια πρόκειται να είναι αυτά τα θέματα.

Προσωπικά, θα ήθελα να επιστήσω την προσοχή σας σε ένα πολύ σημαντικό ζήτημα, το οποίο συχνά παραβλέπεται, αλλά αφορά τη σταθερότητα της Ευρώπης και όλης της Ευρωπαϊκής Ένωσης: το ζήτημα της Πρώην Γιουγκοσλαβικής Δημοκρατίας της Μακεδονίας (ΠΓΔΜ).

Η ΠΓΔΜ αποτελεί υποψήφια χώρα τα τελευταία τέσσερα χρόνια και, τα τελευταία 18 χρόνια, βρίσκεται σε πραγματικά παγωμένη σύγκρουση με την Ελλάδα, τον νότιο γείτονά της και μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης εδώ και πολλά χρόνια. Αυτό σημαίνει ότι μπορούμε να πούμε ότι έχουμε παγωμένη σύγκρουση στην καρδιά της Ευρώπης.

Αυτό το έτος στέφθηκε με ιδιαίτερη επιτυχία για την ΠΓΔΜ. Το 2009, η ΠΓΔΜ σημείωσε σημαντική πρόοδο. Έχει λάβει θετική αναφορά από την Επιτροπή, η οποία συνέστησε στο Συμβούλιο να δώσει στη χώρα το πράσινο φως για την έναρξη διαπραγματεύσεων, ώστε να καταστεί πλήρες μέλος. Στις 20 Δεκεμβρίου θα αρθεί η υποχρέωση θεώρησης, ενώ πριν από λίγο καιρό είχαμε εκλογές στην Ελλάδα.

Καλώ τους εκπροσώπους του Συμβουλίου και της Επιτροπής, αφενός, και τα κράτη μέλη, αφετέρου, να στηρίξουν τους πρωθυπουργούς Παπανδρέου και Gruevski, αυτούς τους δύο θαρραλέους άνδρες, ώστε να μπορέσουν τελικά να επιτύχουν την εξεύρεση λύσης και η ΠΓΔΜ να γίνει μέλος της μεγάλης ευρωπαϊκής οικογένειας.

Andrzej Grzyb (PPE). – (PL) Κύριε Πρόεδρε, το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο που θα διεξαχθεί στις 11 και 12 Δεκεμβρίου θα αποτελέσει το επιστέγασμα της γόνιμης σουηδικής Προεδρίας. Θέλω να συγχαρώ την υπουργό και όλη την κυβέρνηση, επειδή οριστικοποίησαν την τόσο δύσκολη διαδικασία επικύρωσης. Δεύτερον, η εφαρμογή της Συνθήκης της Λισαβόνας ξεκινά. Εισάγει νέους θεσμούς, όπως τον Πρόεδρο του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου και την Ύπατη Εκπρόσωπο εξωτερικής πολιτικής. Γνωρίζουμε ότι αυτοί οι διορισμοί έχουν προκαλέσει συζητήσεις και αντιπαλοότητες και σε αυτό το Σώμα.

Ευχόμαστε καλή επιτυχία στους διορισθέντες, αλλά θα θέλαμε να δηλώσουμε ότι η πραγματική δοκιμασία θα είναι, μεταξύ άλλων, η ποιότητα της πολιτικής για την Ανατολική Ευρώπη και η διαδικασία ίδρυσης της Ευρωπαϊκής Υπηρεσίας Εξωτερικής Δράσης. Ωστόσο, λυπούμαστε που δεν υπάρχει κανένας εκπρόσωπος της Κεντρικής και Ανατολικής Ευρώπης στην ομάδα. Πιστεύω ότι αυτή η απαίτηση θα εκπληρωθεί σίγουρα στο μέλλον με την επόμενη ανακατανομή.

Η διάσκεψη κορυφής της Κοπεγχάγης για το κλίμα στόχο έχει την έγκριση, μεταξύ άλλων, των φιλόδοξων στόχων που έχουν τεθεί από την Ευρωπαϊκή Ένωση. Και αυτό αποτελεί θέμα για το επόμενο Συμβούλιο. Το ίδιο ισχύει και για το πρόγραμμα της Στοκχόλμης, το οποίο είναι σημαντικό από την άποψη της ασφάλειας, των πολιτών και των νέων διατάξεων της Συνθήκης της Λισαβόνας. Επιπλέον, όλα συνδέονται με την οικονομική κρίση.

Οι προσδοκίες μας σχετικά με την εισαγωγή της Συνθήκης της Λισαβόνας αφορούν, κυρίως, την αποτελεσματικότερη ΕΕ, ικανή να επιτύχει περαιτέρω διεύρυνση και πλεονεκτήματα τόσο για τους πολίτες όσο και για τα κράτη μέλη. Προσδοκούμε η Συνθήκη της Λισαβόνας να σημαίνει νέα αρχή για την κοινή αγορά γεφυρώνοντας το χάσμα μεταξύ πολιτικής και οικονομικής ολοκλήρωσης. Επίσης, θα θέλαμε ο διορισμός της νέας Ευρωπαϊκής Επιτροπής να πραγματοποιηθεί με σεβασμό προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και τα δικαιώματά του, καθώς και την εφαρμογή του νέου ρόλου των εθνικών κοινοβουλίων, διατηρώντας παράλληλα την αρχή της επικουρικότητας, και τη συζήτηση για τον τρόπο οικοδόμησης της Ευρώπης μετά τη Λισαβόνα. Βέβαια, η πρακτική εφαρμογή της Συνθήκης της Λισαβόνας σημαίνει αναγνώριση ότι η πολιτική αλληλεγγύης και ενέργειας αποτελούν επίσης ζητήματα που διέπονται από την υφιστάμενη νομοθεσία, όπως ο κανονισμός για την ασφάλεια του εφοδιασμού με φυσικό αέριο.

Ivari Padar (S&D). – (ET) Κύριε Πρόεδρε, καταρχάς θα ήθελα να αναφερθώ στον διορισμό της Ύπατης Εκπρόσωπου την προηγούμενη εβδομάδα. Κάποιοι από τους προηγούμενους ομιλητές άσκησαν κριτική τόσο κατά του Προέδρου όσο και της Ύπατης Εκπρόσωπου, γεγονός το οποίο θεωρώ ανάρμοστο. Ποτέ δεν μπορούμε να είμαστε απόλυτα ικανοποιημένοι, ωστόσο προσωπικά ξετάζω και τους δύο διορισμούς από θετική σκοπιά, επειδή βρέθηκε μια ισορροπία μεταξύ όλων των συμφερόντων: μεταξύ μικρών και μεγάλων κρατών, μεταξύ ανδρών και γυναικών και μεταξύ των διάφορων πολιτικών πόλων.

Ίσως το μόνο που με ενοχλεί είναι ότι κανένα από τα δύο αξιώματα δεν ανατέθηκε σε εκπρόσωπο των νέων κρατών μελών, αν και αυτό ενδέχεται να συμβεί την επόμενη φορά. Σε κάθε περίπτωση, θέλω να ευχαριστήσω όλους τους

υποψηφίους της περιοχής μου, ιδίως τον πρόεδρο της Εσθονίας, Toomas Hendrik Ilves, και την πρόεδρο της Λετονίας, Vaira Vīķe-Freiberga. Πιστεύω, όμως, ότι τώρα πρέπει να προχωρήσουμε στο ουσιαστικό έργο και να πάψουμε να ξοδεύουμε τον χρόνο μας σε πρόσωπα.

Το δεύτερο σημαντικό σημείο στο οποίο θέλω να αναφερθώ είναι η αντιμετώπιση της οικονομικής κρίσης, το οποίο πιστεύω ότι το Συμβούλιο έχει θέσει ως προτεραιότητα. Οι πολίτες της Ευρώπης προσδοκούν από εμάς να αντιμετωπίσουμε τα προβλήματα της ανεργίας και της δέσμης χρηματοπιστωτικής εποπτείας. Εν προκειμένω, είναι πολύ σημαντικό να δούμε τι είδους Επιτροπή θα είναι η νέα Επιτροπή και πόσο αποτελεσματική θα είναι. Αυτό ισχύει επίσης και για τη χώρα μου, την Εσθονία, επειδή για εμάς προφανέστερος στόχος είναι να διασφαλίσουμε τη νέα οικονομική ανάπτυξη, ώστε να καταστούμε πλήρες μέλος της ευρωζώνης, στόχος στον οποίο είμαστε πολύ κοντά, διότι είναι πολύ πιθανό να εκπληρώσουμε τα κριτήρια του Μάαστριχτ. Σας ευχαριστώ.

Alojz Peterle. (PPE). – (SL) Χαίρομαι που πλησιάζει η πρώτη συνεδρίαση του Συμβουλίου, η οποία θα διεξαχθεί σύμφωνα με τους κανόνες της Συνθήκης της Λισαβόνας. Εύχομαι στον κ. Herman Van Rompuy, τον πρώτο Πρόεδρο του Συμβουλίου, κάθε επιτυχία. Έχουμε αρκετά παρόμοιες απόψεις σχετικά με το πώς να λειτουργήσουμε ενωμένοι, λαμβάνοντας υπόψη τη διαφορετικότητα μας.

Οι νέες θεσμικές ρυθμίσεις εγκρίθηκαν με σκοπό η διαδικασία λήψης αποφάσεών μας να προσεγγίσει τους πολίτες και να καταστεί πιο απλή, δημοκρατική, διαφανής και αποτελεσματική. Σε αυτό το πλαίσιο, ακούστηκαν πολλά για μια ισχυρή Ευρώπη. Ωστόσο, το ουσιαστικό ερώτημα που πρέπει να τεθεί αφορά την έννοια της ισχύος που πρέπει να αναπτύξουμε ή πάνω σε ποια θεμέλια μπορούμε να οικοδομήσουμε την ισχυρή Ευρώπη. Μέχρι στιγμής, η ισχύς και η επιτυχία της Ευρωπαϊκής Ένωσης πηγάζουν από δύο βασικές ιδέες των ιδρυτών της Ευρωπαϊκής Ένωσης: η πρώτη αφορά τον σεβασμό της ανθρώπινης αξιοπρέπειας και η δεύτερη τη συνεργασία. Αυτό σημαίνει ότι, ενώ εργαζόμαστε για τη διασφάλιση των συμφερόντων μας, πρέπει παράλληλα να λαμβάνουμε υπόψη και άλλους είτε πρόκειται για άτομα, λαούς, μειονότητες είτε χώρες.

Σήμερα, πρέπει εκ νέου να αναρωτηθούμε σοβαρά για το τι σημαίνει ο σεβασμός της ανθρώπινης αξιοπρέπειας και τι σημαίνει να θέτουμε τον άνθρωπο στο επίκεντρο του ενδιαφέροντός μας. Το ερώτημα αυτό συνδέεται στενά με το πρόγραμμα της Στοκχόλμης. Πολλοί από εσάς εφιστήσατε την προσοχή στις θεμελιώδεις ελευθερίες και την ανάγκη προστασίας τους, ωστόσο φαίνεται ότι έχουμε αρκετά αποκλίνουσες απόψεις σχετικά με το από πού ξεκινούν πραγματικά τα ανθρώπινα δικαιώματα. Ελπίζω ότι μπορούμε, τουλάχιστον, να συμφωνήσουμε ότι τα ανθρώπινα δικαιώματα ξεκινούν πριν από τη χορήγηση υπηκοότητας συγκεκριμένης χώρας σε άτομο.

Ανήκω σε εκείνους που πιστεύουν ακράδαντα ότι το άρθρο 1 του Ευρωπαϊκού Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων πρέπει να ισχύει για όλη τη διάρκεια της ανθρώπινης ζωής, δηλαδή από την αρχή έως το τέλος της ζωής του ανθρώπου. Συγκεκριμένα, πρέπει να προστατεύσουμε όσους δεν μπορούν να προστατεύσουν τον εαυτό τους. Πριν από την προστασία των ελευθεριών του ανθρώπου, πρέπει να προστατεύσουμε την ανθρώπινη ζωή.

Χαίρομαι που άκουσα πολλούς από εσάς να χρησιμοποιείτε εκφράσεις όπως «συνεργασία» και «κοινή δράση». Η δύναμη της Ευρώπης βρίσκεται στις κοινές της προσπάθειες, είτε αναφερόμαστε στην ανθρωπιστική είτε στη διακυβερνητική πρακτική. Ναι μεν αντιμετωπίζουμε όλο και περισσότερες προκλήσεις που απαιτούν επίδειξη κοινής πολιτικής βούλησης, αλλά μεγαλύτερη συνεργασία δεν σημαίνει απώλεια της ταυτότητάς μας.

Göran Färm (S&D). – (SV) Κύριε Πρόεδρε, σύμφωνα με κριτικές που ακούμε, τα κορυφαία αξιώματα της ΕΕ καταλήφθηκαν από μάλλον άγνωστους πολιτικούς. Πιστεύω ότι αυτή η κριτική είναι άδικη. Εμείς τουλάχιστον στο Κοινοβούλιο γνωρίζουμε την κ. Ashton ως εξαιρετική ηγέτιδα. Ωστόσο, η κριτική πρέπει να αντιμετωπιστεί, επειδή πολλοί συμπεραίνουν ότι τα κράτη μέλη θέλουν να δουν την ΕΕ να λειτουργεί απλά ως μια διακυβερνητική συντονιστική αρχή, παρά ως ένα ξεχωριστό πολιτικό επίπεδο για την εξεύρεση κοινών λύσεων σε σημαντικές προκλήσεις όπως η ανάπτυξη, η απασχόληση, η ειρήνη και το περιβάλλον. Αν αυτό αλήθευε, θα ήταν πολύ παράλογο.

Σε αυτό το πλαίσιο, είναι ανησυχητικό ότι η Επιτροπή και το Συμβούλιο δυσκολεύτηκαν τόσο πολύ να δείξουν την ικανότητά τους για δράση σχετικά με μία από τις μεγαλύτερες εσωτερικές προκλήσεις που αντιμετωπίζει η ΕΕ, δηλαδή τη μακροπρόθεσμη δημοσιονομική μεταρρύθμισή της. Πρέπει τώρα να διαθέσουμε τους απαραίτητους πόρους, ώστε να επενδύσουμε στην εσωτερική αγορά. Το ζήτημα αποτελούν οι μεταφορές και οι υποδομές. Πρέπει να διαθέσουμε τους απαραίτητους πόρους, ώστε να μπορέσουμε να στηρίξουμε όσα αναφέρουμε στη νέα στρατηγική της Λισαβόνας για το 2020. Πρέπει να επιλύσουμε το θέμα της χρηματοδότησης της κλιματικής αλλαγής, τουλάχιστον σε κάποιο βαθμό, μέσω του προϋπολογισμού της ΕΕ και πρέπει να προετοιμαστούμε για την επόμενη διεύρυνση.

Συνεπώς, το ερώτημά μου προς την Προεδρία και την Επιτροπή είναι: πότε θα δούμε απτές προτάσεις για μεσοπρόθεσμη αναθεώρηση, η οποία θα επηρεάσει τα μη διαθέσιμα δημοσιονομικά περιθώρια για τα υπόλοιπα τρία χρόνια αυτής της χρηματοπιστωτικής προοπτικής, κατά την οποία τα υφιστάμενα ανώτατα όρια εμποδίζουν την

ανάληψη κάθε εύλογης δράσης για την αντιμετώπιση των προκλήσεων που δεν μπορούν να περιμένουν μέχρι την περίοδο μετά το 2013, καθώς και μια πρόταση χάραξης κατευθυντήριων γραμμών για μια μακροπρόθεσμη δημοσιονομική μεταρρύθμιση;

Seán Kelly (PPE). – (GA) Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να πω λίγα λόγια εκ μέρους της Ιρλανδίας σχετικά με αυτήν την ιστορική στιγμή για την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Η υλοποίηση της Συνθήκης της Λισαβόνας, ιδίως με τη στήριξη του 67% των θετικών ψήφων του ιρλανδικού λαού, αποτελεί σημαντική ώθηση για όλους στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Νομίζω ότι το γεγονός αυτό αντικατοπτρίζει τη στήριξη των πολιτών για το θετικό έργο που πραγματοποιεί εδώ και πολλά χρόνια το ευρωπαϊκό εγχείρημα.

Δυστυχώς, ο διορισμός του Προέδρου και της Υπάτης Εκπροσώπου έχει επιφέρει ευρεία αρνητική κριτική, η οποία πιστεύω ότι είναι κάπως άδικη.

Καταρχάς, μετά τον διορισμό προσώπου σε κάποιο αξίωμα, πρέπει να του δοθεί ο απαραίτητος χρόνος εγκατάστασης και, στη συνέχεια, πρέπει να κριθεί βάσει αποτελεσμάτων και όχι προϋποθέσεων σχετικά με την ικανότητά του για εκτέλεση των καθηκόντων του.

Στην περίπτωση του κ. Van Rompuy, αναφέρθηκε ότι είναι ικανός στην επίτευξη συναίνεσης και αποτελεσματικός διαπραγματευτής, σαν να επρόκειτο για αρνητικές ιδιότητες. Πρόκειται για πολύ σημαντικά προσόντα στην εποχή μας. Τι αναζητούμε; Έναν προεδρικού τύπου γκουρού που θα καμαρώνει στη διεθνή σκηνή προκαλώντας αναταραχές; Κάποιον που θα προκαλεί προβλήματα και δυσκολίες; Όχι, αυτό που χρειαζόμαστε τώρα είναι έναν καλό, αποτελεσματικό, συνετό αρχηγό και νομίζω ότι τον έχουμε βρει. Του εύχομαι καλή επιτυχία.

Όσον αφορά τη βαρόνη Ashton, ειπώθηκε ότι ποτέ δεν έχει εκλεγεί σε αξίωμα και αυτό αληθεύει, αλλά αυτό το γεγονός από μόνο του δεν αντικατοπτρίζει με τον έναν ή τον άλλο τρόπο τις αρετές της ως άνθρωπο ή ως αποτελεσματική πολιτικό. Την έχω δει εν δράσει μόνο αφού εγώ και, συγκεκριμένα, της είχα θέσει κάποιο ερώτημα για την εμπορική συμφωνία με τη Νότια Κορέα και πιστεύω ότι αντεπεξήλθε.

Πιστεύω ότι μερικά σχόλια του κ. Farage σήμερα ήταν δυστυχώς πέρα από τα όρια, αλλά τώρα συνειδητοποιώ ότι ο κ. Farage λειτουργεί σαν μαγνητόφωνο. Επαναλαμβάνει διαρκώς την ίδια πολιτική ατζέντα, επανερχόμενος στις ημέρες του ύμνου της βρετανικής κυριαρχίας και της μάχης μεταξύ των εθνών. Αυτές οι ημέρες έχουν παρέλθει. Η Ευρωπαϊκή Ένωση αποτελεί τη σημαντικότερη ειρηνευτική διαδικασία που υπήρξε ποτέ. Θα εξακολουθήσει να είναι, και εμείς οι βουλευτές πρέπει να εργαστούμε σκληρά, ώστε να διασφαλίσουμε ότι αυτό θα ισχύσει από εδώ και στο εξής.

Diogo Feio (PPE). – (PT) Κύριε Πρόεδρε, πρόκειται για σημαντική συζήτηση, επειδή πιστεύω ότι είναι η τελευταία κατά τη διάρκεια της οποίας συζητούμε για ονόματα. Μάλιστα, έχει έρθει η στιγμή να γυρίσουμε σελίδα, να συζητήσουμε για πολιτικές και για τις προκλήσεις που αντιμετωπίζει η Ευρωπαϊκή Ένωση. Θα ήθελα να τονίσω μια τέτοια πρόκληση: το ζήτημα της αντιμετώπισης της κρίσης. Αποτελεί ένα από τα ζητήματα για τα οποία οι ευρωπαϊκοί πολιτικοί θεσμοί έχουν επιδείξει τη μεγαλύτερη ενότητα.

Έχει έρθει η στιγμή να συγχαρούμε το Συμβούλιο για το ενδιαφέρον του και, ιδίως, τη σουηδική Προεδρία. Να συγχαρούμε την Επιτροπή και τον Πρόεδρό της, ο οποίος πάντα επιδεικνύει μεγάλο ενδιαφέρον για την αντιμετώπιση της κρίσης, και να τονίσουμε ότι το ίδιο το Κοινοβούλιο επέδειξε σημαντική ετοιμότητα για να συζητήσει το ζήτημα μέσω της σύστασης ειδικής επιτροπής.

Ωστόσο, παρατηρούνται επίσης διαφορές μεταξύ των λόγων των πολιτικών ηγετών και των λόγων των διοικητών κεντρικών τραπεζών, τόσο σε εθνικό όσο και σε ευρωπαϊκό επίπεδο.

Πρώτον, πρέπει να είμαστε επιφυλακτικοί όσον αφορά το τέλος της κρίσης. Δεν έχει έρθει η στιγμή για την απόσυρση των μέτρων στήριξης των εθνικών οικονομιών και επιχειρήσεων. Επίσης, έχει έρθει η στιγμή να σχεδιάσουμε την πορεία μας. Οι διοικητές των κεντρικών τραπεζών έχουν πληροφρήσει τις κυβερνήσεις για ένα φιλόδοξο σχέδιο διόρθωσης των ελλειμμάτων.

Οι καιροί αλλάζουν. Επίσης, έχουν εκφράσει την αντίθεσή τους με κάποιες πολιτικές, όπως αυτές που στοχεύουν στη μείωση της φορολογίας, σε μήνυμά τους προς διάφορες κυβερνήσεις. Λυπάμαι που η πορτογαλική κυβέρνηση δεν ακολουθεί τον δρόμο της μείωσης της φορολογίας. Ο δρόμος πρέπει να οδηγεί στην ανταγωνιστικότητα και το μήνυμα πρέπει να είναι ξεκάθαρο: μεγαλύτερη ανταγωνιστικότητα, μεγαλύτερη παροχή κινήτρων, μεγαλύτερη ανάπτυξη, μεγαλύτερη στήριξη των επιχειρήσεων, περισσότερη Ευρώπη για τη στήριξη της ανάπτυξης και της απασχόλησης.

János Áder (PPE). – (HU) Κύριε Πρόεδρε, η διάσκεψη κορυφής της Κοπεγχάγης αποτελεί το τέταρτο σημείο της ημερήσιας διάταξης του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου. Υπάρχουν δύο προβληματικά σημεία που εμποδίζουν την Ευρωπαϊκή Ένωση να αποκτήσει κοινή στάση σε αυτό το ζήτημα. Το ένα αφορά τις ανησυχίες σχετικά με την πώληση των ποσοστώσεων διοξειδίου του άνθρακα μετά το 2012. Η Επιτροπή και ορισμένα από τα παλαιότερα κράτη μέλη της ΕΕ θέλουν να απαγορεύσουν την πώληση ποσοστώσεων μετά το 2012. Ωστόσο, εννέα χώρες – η Τσεχική Δημοκρατία, η Πολωνία, η Ουγγαρία, η Ρουμανία, οι τρεις χώρες της Βαλτικής, η Σλοβακία και η Βουλγαρία – επιμένουν στη δυνατότητα να μπορούν να πωλούν τις ποσοστώσεις τους και μετά το 2012.

Οι χώρες που αναφέρθηκαν, συμπεριλαμβανομένης της Ουγγαρίας, εκπλήρωσαν, δεν εκπλήρωσαν και υπερ-εκπλήρωσαν τις δεσμεύσεις που ανέλαβαν στο πλαίσιο του Κιότο. Η Ουγγαρία, για παράδειγμα, η οποία είχε δεσμευθεί για μείωση κατά 8%, πέτυχε μείωση κατά 23%. Για αυτόν τον λόγο, η Ουγγαρία θεωρεί τη στάση της Επιτροπής εντελώς απαράδεκτη και επιμένει όσο πιο αποφασιστικά μπορεί στη δυνατότητά της να πουλά τις ποσοστώσεις της σε διοξείδιο του άνθρακα και μετά το 2012. Θα ήθελα επίσης να καλέσω τους συναδέλφους μου από τη Βουλγαρία, την Πολωνία, την Τσεχική Δημοκρατία, τη Σλοβακία και τις χώρες της Βαλτικής, ανεξάρτητα από το κόμμα στο οποίο ανήκουν, να εμμένουν και οι ίδιοι το ίδιο αποφασιστικά σε αυτήν την άποψη.

Othmar Karas (PPE). – (DE) Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, καταρχάς, θα ήθελα να προσφέρω σε εσάς, κυρία Malmström, τα ειλικρινή μου συγχαρητήρια για τη μετακίνησή σας, θα λέγαμε, από το Κοινοβούλιο στην κυβέρνηση και από την κυβέρνηση στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή. Σας εύχομαι ό,τι καλύτερο.

Διεξάγουμε την τελευταία συνεδρίασή μας υπό τη Συνθήκη της Νίκαιας και συζητάμε για την πρώτη συνεδρίασή μας υπό τη Συνθήκη της Λισαβόνας. Αυτό το ραγδαίο άλμα, αυτή η αλλαγή, αυτό το νέο κεφάλαιο πρέπει να είναι εμφανές στην πρώτη διάσκεψη κορυφής. Η Ευρώπη έχει αλλάξει. Η συζήτηση για τα θεσμικά όργανα έχει λήξει, το ίδιο και η συζήτηση περί στελεχών, ελπίζω. Προχωράμε προς τη χάραξη πολιτικών σε νέο πλαίσιο. Τα δικαιώματα των πολιτών και τα κοινοβούλια θα ενισχυθούν, η δυνατότητα δράσης της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των θεσμών θα ενισχυθεί και σε εμάς, και τα τρία θεσμικά όργανα, θα δοθούν δικαιώματα που θα μας διευκολύνουν να εκπροσωπήσουμε την ήπειρό μας διεθνώς.

Μπορούμε να γράφουμε ό,τι θέλουμε στα χαρτιά. Όμως, το εάν μπορούμε ή όχι να πείσουμε τους πολίτες ότι έχουμε την πολιτική βούληση να αναλάβουμε δράση, να διαμορφώσουμε νέους στόχους και να επιτρέψουμε τη συμμετοχή των πολιτών στα σχέδια θα εξαρτηθεί από όλες αυτές τις συνεδριάσεις των επόμενων εβδομάδων. Προσδοκώ αυτή η διάσκεψη κορυφής να παράγει νέα δυναμική, νέα αίσθηση ευθύνης και σοβαρότερη προσέγγιση στη διαχείριση διάφορων ζητημάτων. Τις τελευταίες ημέρες είδαμε την αναζήτηση του χαμηλότερου κοινού παρονομαστή: εθνικοποίηση και πολιτικοποίηση. Από την άλλη πλευρά, η Συνθήκη της Λισαβόνας αποτελεί έκκληση για εξευρωπαϊσμό και χάραξη πολιτικής.

Για τον λόγο αυτόν, προσδοκώ να γνωρίζουμε πώς θα χειριστούμε το μοντέλο της κοινωνικής οικονομίας της αγοράς. Πώς θα διαχειριστούμε τη χρηματοπιστωτική και οικονομική κρίση; Δεν μπορούμε να την διαχειριστούμε υπερασπιζόμενοι τα υπάρχοντα δικαιώματα, αλλά αναζητώντας παγκόσμιες λύσεις. Επίσης, προσδοκώ την αναθεώρηση των οικονομικών μας. Είναι βασικό να γνωρίζουμε τα ποσά που πρέπει να δαπανήσουμε για τις πολιτικές μας. Η διάσκεψη πρέπει να μεταβιβάσει την ευθύνη για αυτήν τη δημοσιονομική αναθεώρηση στην Επιτροπή. Πρέπει να συζητήσουμε τα διάφορα ζητήματα σοβαρά, ειλικρινά και ανοικτά και να θέσουμε νέους στόχους. Εύχομαι σε όλους ό,τι καλύτερο.

Jean-Pierre Audy (PPE). – (FR) Κύριε Πρόεδρε, κυρία Επίτροπε, πρέπει να είμαστε χαρούμενοι σήμερα, επειδή εξερχόμαστε από μια θεσμική δυσχέρεια. Έχουμε τη Συνθήκη της Λισαβόνας, έχουμε ισότητα, έχουμε νέα πρόσωπα, αλλά παρ' όλα αυτά πώς να σας εξηγήσω την ανησυχία που αισθάνομαι;

Σήμερα, σε αυτήν τη σχεδόν άδεια Αίθουσα, δεν έχω σχεδόν καθόλου την αίσθηση της ζωντανίας· συμμετέχουμε σε μια απογοητευτική συζήτηση για την προετοιμασία του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου. Δεν μπορώ να σας εξηγήσω την αίσθηση ανησυχίας σχετικά με την προετοιμασία του τελευταίου Συμβουλίου υπό εκ περιτροπής Προεδρία.

Μεγάλη διαφορά σε σχέση με τη χαρά των λαών το 2004, όταν οι πρώην κομμουνιστικές χώρες εντάχθηκαν στην Ένωση! Μεγάλη διαφορά σε σχέση με τους πανηγυρισμούς για την εικοστή επέτειο από την πτώση του Τείχους του Βερολίνου! Ναι, τώρα γνωρίζουμε ότι η λύση δεν θα έρθει από τα κράτη μέλη. Η λύση θα έρθει από τους λαούς, από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο.

Κοιτάω λοιπόν την Επιτροπή, η οποία δεν έπρεπε να συνταχθεί με κάποια πλευρά, αλλά να δημιουργήσει πολιτική συμμαχία με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, ώστε η συμμαχία των λαών να διασφαλίσει ότι μπορούμε να ονειρευόμαστε αυτά που επιθυμούμε για αυτήν την Ευρωπαϊκή Ένωση, την Ένωση των λαών.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Κύριε Πρόεδρε, συμφωνώ με την πλειοψηφία των προηγούμενων ομιλητών ότι η έναρξη ισχύος της Συνθήκης της Λισαβόνας αντιπροσωπεύει νέα ιστορική φάση της ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης. Ωστόσο, οι λαοί, οι πολίτες όλης της Ευρώπης δεν έχουν πάντα τη διάθεση να πανηγυρίσουν όταν το σκέφτονται. Πολλοί φοβούνται ότι η Συνθήκη της Λισαβόνας θα μπορούσε να οδηγήσει σε αυξημένο συγκεντρωτισμό στην Ευρώπη.

Πολλοί φοβούνται ότι τα μικρά κράτη μέλη της ΕΕ, για παράδειγμα, η πατρίδα μου η Αυστρία, θα έχουν μικρότερη επιρροή, λόγω της δυνατότητας των μεγάλων κρατών μελών να αποφασίζουν για τα πάντα ως αποτέλεσμα των νέων μεθόδων ψηφοφορίας. Οι πολίτες έχουν επίσης την αίσθηση ότι η επιλογή των ατόμων για τη στελέχωση των υψηλών θέσεων στην Ευρωπαϊκή Ένωση βασίστηκε στον πιο αδύναμο και χαμηλό κοινό παρονομαστή. Χωρίς να θέλω να θίξω τα προσόντα του κ. Van Rompuy και της βαρόνης Ashton. Παρ' όλα αυτά, οι πολίτες συνειδητοποίησαν ότι η διαδικασία δεν αφορούσε δημοκρατική επιλογή.

Εάν θέλουμε να οδηγήσουμε την Ευρωπαϊκή Ένωση σε παραγωγικό μέλλον, εμείς εδώ σε αυτό το Κοινοβούλιο πρέπει να προσπαθήσουμε περισσότερο για τη δημοκρατία, συμπεριλαμβανομένης της διαδικασίας επιλογής ατόμων για τη στελέχωση των υψηλών αξιωμάτων.

Rachida Dati (PPE). – (FR) Κύριε Πρόεδρε, κυρία Malmström, κυρία Επίτροπε, κυρίες και κύριοι, η Ευρωπαϊκή Ένωση επέστρεψε σε ρυθμούς ανάπτυξης το τρίτο τρίμηνο του 2009, γεγονός το οποίο θα μπορούσε να μας είχε κάνει να πιστέψουμε ότι τα χειρότερα πέρασαν.

Παρ' όλα αυτά, η κατάσταση παραμένει ανησυχητική, με εκρηκτικά ποσοστά ανεργίας, συνεπώς πρέπει να συνεχίσουμε να είμαστε εξαιρετικά επιφυλακτικοί. Επιπλέον, η Επιτροπή σε μια έκθεση της 23ης Νοεμβρίου αναφέρει ότι η χρηματοπιστωτική κρίση κατάργησε περισσότερες από 4 εκατομμύρια θέσεις εργασίας μεταξύ του δεύτερου τριμήνου του 2008 και τα μέσα του 2009.

Σήμερα είναι ζωτικής σημασίας να συζητηθεί, στο επόμενο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο, το ζήτημα της απασχόλησης στο πλαίσιο της στρατηγικής της Λισαβόνας για την περίοδο μετά το 2010. Η τελευταία πρέπει απαραίτητα να συμπεριλάβει τολμηρούς στόχους και καινοτόμα μέτρα.

Πιστεύω ότι, από εδώ και πέρα, η συζήτηση πρέπει να επικεντρωθεί στην προσαρμογή της στρατηγικής της Λισαβόνας σε αυτήν την περίοδο σύγχυσης. Οι συμπολίτες μας προσδοκούν ότι η Ευρώπη –και το βλέπουμε καθημερινά– θα παράσχει λύσεις για την κρίση της απασχόλησης. Ας μην τους απογοητεύσουμε.

Ωστόσο, η παρατήρηση και η απογοήτευσή μου είναι παρόμοιες με του συνάδελφού μου, κ. Audy, μπροστά σε ένα σχεδόν άδειο Κοινοβούλιο, μπροστά σε μια εξαιρετικά ανησυχητική κατάσταση για τους ευρωπαίους συμπολίτες μας.

Aldo Patriciello (PPE). – (IT) Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, καταρχάς θα ήθελα να ευχαριστήσω τη σουηδική Προεδρία για τις τεράστιες προσπάθειες που κατέβαλε αυτούς τους μήνες, οι οποίες οδήγησαν, μεταξύ άλλων, στην έγκριση της Συνθήκης της Λισαβόνας.

Εν τέλει, μετά από 10 χρόνια θεσμικού αδιεξόδου, η Ευρωπαϊκή Ένωση μπορεί να ανακτήσει την πορεία ανάπτυξής της, η οποία διεκόπη αιφνιδώς πριν από σύντομο λίγο καιρό, ενισχύοντας τη διαδικασία συναπόφασης.

Χωρίς να θέλω να συμμετάσχω στη συζήτηση για τα προσόντα των ατόμων που επιλέγησαν, οι διορισμοί των τελευταίων ημερών σίγουρα κατέδειξαν ότι οι διαδικασίες διορισμού απέχουν πολύ από τις αρχές της Ευρωπαϊκής Ένωσης περί διαφάνειας και υπευθυνότητας για τον σεβασμό των πολιτών. Το Σώμα αυτό πρέπει να ενεργήσει ώστε να διασφαλιστεί η μεγαλύτερη μελλοντική συμμετοχή στις διαπραγματεύσεις, οι οποίες δεν μπορεί και δεν πρέπει να διεξάγονται μυστικά από τα κράτη στο πλαίσιο του Συμβουλίου.

Τέλος, ελπίζω να καταφέρουμε στο τέλος του 2009 να επιτύχουμε φιλόδοξη συμφωνία στη διάσκεψη κορυφής της Κοπεγχάγης, όπου η Ευρωπαϊκή Ένωση πρέπει ομόφωνα να εκφράσει την άποψή της για την αλλαγή του κλίματος.

Czesław Adam Siekierski (PPE). – (PL) Κύριε Πρόεδρε, το πιο σημαντικό έργο της σουηδικής Προεδρίας ήταν, περισσότερο από οποιοδήποτε άλλο, η Συνθήκη της Λισαβόνας, η οποία εγκαينιάζει νέες δυνατότητες για την Ευρώπη. Πρέπει να δημιουργήσουμε οδικό χάρτη για την εισαγωγή της. Η στελέχωση των θέσεων είναι μόνο η αρχή. Δεύτερον, πρέπει να εγκρίνουμε σχέδιο οικονομικής ανανέωσης. Πρέπει να θυμόμαστε, πέραν της βοήθειας προς τις τράπεζες, και τη βοήθεια προς τους απλούς ανθρώπους, ιδίως στον τομέα της περιοριστικής ανεργίας. Τρίτον, εργαζόμαστε για μια στρατηγική για την καταπολέμηση της αλλαγής του κλίματος – αυτό είναι θετικό. Αποφασίζουμε τι πρέπει να γίνει σε αυτόν τον τομέα, αλλά ας θυμηθούμε ότι, από την άποψη της οικονομικής ενίσχυσης, η καταπολέμηση της κρίσης έχει προτεραιότητα. Τέταρτον, το πρόγραμμα της Στοκχόλμης συνεπάγεται πιο ασφαλή

και διαφανή Ευρώπη, Ευρώπη των ελευθεριών – μόνο τότε θα αποτελέσει ενιαία Ευρώπη. Απαιτείται συγκεκριμένη ισορροπία ανάμεσα σε αυτές τις αξίες. Τέλος, η ανάπτυξη της περιοχής της Βαλτικής απαιτεί μεγαλύτερη συνεργασία των κρατών μελών της περιοχής και η Σουηδία συνέβαλε σημαντικά σε αυτό.

Petru Constantin Luhan (PPE). – (RO) Θέλω να ξεκινήσω συγχαίροντας τη σουηδική Προεδρία για τον τρόπο με τον οποίο προετοίμασε τη μετάβαση στη Συνθήκη της Λισαβόνας. Αυτή η προτεραιότητα της σουηδικής ατζέντας στέφθηκε με επιτυχία. Πιστεύω ότι το Συμβούλιο τον Δεκέμβριο πρέπει να εργαστεί για την εξεύρεση λύσεων με στόχο την καταπολέμηση της διπλής πρόκλησης που αντιμετωπίζει η Ευρώπη: την οικονομική κρίση και την αλλαγή του κλίματος.

Προς το παρόν, πρέπει να αποκατασταθεί η εμπιστοσύνη στις χρηματοπιστωτικές αγορές καθιερώνοντας σύστημα εποπτείας σχεδιασμένο να διαχειρίζεται και να προλαμβάνει την εμφάνιση παρόμοιων κρίσεων στο μέλλον. Όσον αφορά την αλλαγή του κλίματος, πιστεύω ότι η χάραξη της πολιτικής για την προστασία του περιβάλλοντος δεν πρέπει να επηρεάσει άλλα είδη πολιτικών ή την κατανομή των ευρωπαϊκών κονδυλίων σε πολιτικές όπως η περιφερειακή ανάπτυξη.

Cecilia Malmström, Προεδρεύουσα του Συμβουλίου. – (SV) Κύριε Πρόεδρε, θα απαντήσω σε μερικά σύντομα ερωτήματα. Τέθηκε ένα ερώτημα για την Τουρκία. Βεβαίως, είμαστε ικανοποιημένοι με το γεγονός ότι πρωταρχικός στόχος της Τουρκίας εξακολουθεί να είναι η ευρωπαϊκή ολοκλήρωση. Οι διαπραγματεύσεις με την Τουρκία προχωρούν – ενδεχομένως όχι τόσο γρήγορα όσο θα θέλαμε, αλλά σημειώνεται πρόοδος και ελπίζουμε να καταφέρουμε να εγκαινιάσουμε το κεφάλαιο περιβάλλον στο τέλος του έτους.

Φυσικά, στηρίζουμε τις διαπραγματεύσεις μεταξύ Τουρκίας και Κύπρου και τις συνομιλίες που διεξάγονται στο νησί για την εξεύρεση λύσης στο θέμα της διχοτόμησης. Υπεύθυνα για αυτήν τη διαδικασία είναι τα ενδιαφερόμενα μέρη, ενώ τα Ηνωμένα Έθνη παρέχουν βοήθεια και η ΕΕ, βεβαίως, παρέχει τη στήριξή της. Βρέθηκα στην Κύπρο πολύ πρόσφατα για να συνομιλήσω με τα διάφορα εμπλεκόμενα μέρη σε αυτό το ζήτημα, επειδή θα ήταν εκπληκτική η σύντομη επίτευξη λύσης. Θα διεξαχθεί επίσης συζήτηση για τη διεύρυνση σχετικά με την Τουρκία και άλλες υποψήφιες χώρες σήμερα το απόγευμα με τον υπουργό Εξωτερικών, Carl Bildt, κατά τη διάρκεια της οποίας οι βουλευτές θα έχουν τη δυνατότητα να θέσουν ερωτήματα για αυτό και άλλα θέματα.

Θα αναφερθώ σύντομα στη στρατηγική για τη Βαλτική Θάλασσα. Για άλλη μία φορά, θα ήθελα να ευχαριστήσω το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο για τη στήριξη του προς τη σουηδική Προεδρία όσον αφορά το ζήτημα. Η ιδέα της στρατηγικής για τη Βαλτική Θάλασσα γεννήθηκε, βεβαίως, εδώ στο Κοινοβούλιο, συνεπώς είμαστε πολύ χαρούμενοι που έχει πλέον εφαρμοστεί. Θα αποτελέσει πολύ σημαντικό παράγοντα στην αντιμετώπιση των περιβαλλοντικών προβλημάτων της περιοχής, αλλά και στην αύξηση, μεταξύ άλλων, της συνεργασίας για ευημερία, καινοτομία και ασφάλεια.

Η Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Εξωτερικής Δράσης είναι από τις μεγαλύτερες και σημαντικότερες αλλαγές που απορρέουν από τη Συνθήκη της Λισαβόνας. Στη διάσκεψη του Οκτωβρίου, το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο ενέκρινε γενικό πλαίσιο για αυτήν την υπηρεσία. Η κ. Ashton θα συνεχίσει τώρα να εργάζεται σε αυτό το πλαίσιο μαζί με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και θα υποβάλει τελική πρόταση το αργότερο μέχρι τον Απρίλιο του επόμενου έτους. Η Υπηρεσία Εξωτερικής Δράσης, βεβαίως, θα εισαχθεί σταδιακά και είναι σημαντικό η εισαγωγή να πραγματοποιηθεί με κατάλληλο και εποικοδομητικό τρόπο. Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο θα έχει την ευκαιρία να συζητήσει τη μορφή που θα λάβει.

Όσον αφορά τη δημοσιονομική μεταρρύθμιση, κύριε Färm, συμφωνώ απόλυτα μαζί σας ότι τώρα που πλέον θα τεθεί σε ισχύ η Συνθήκη της Λισαβόνας σε μια εβδομάδα, με νέους σύγχρονους βασικούς κανόνες για την Ευρωπαϊκή Ένωση, χρειαζόμαστε σαφέστατα σύγχρονη δημοσιονομική διαχείριση, η οποία θα μπορέσει να αντιμετωπίσει τις σχετικές προκλήσεις. Ελπίζω η νέα Επιτροπή να μπορέσει να καταθέσει τέτοια πρόταση το συντομότερο δυνατό. Πιστεύω ότι και ο Πρόεδρος Barroso το ανέφερε αυτό κατά τη διάρκεια της Ώρας των Ερωτήσεων.

Οκτώ χρόνια μετά το Λάκεν βρισκόμαστε τώρα στο κατώφλι νέας συνθήκης. Πρόκειται για ιστορική στιγμή, για την αρχή νέας εποχής για την Ευρωπαϊκή Ένωση. Είμαι πολύ ικανοποιημένη που η σουηδική Προεδρία κατάφερε να διαδραματίσει κάποιο ρόλο σε αυτό. Μπορούμε πλέον να αφήσουμε πίσω μας τα θεσμικά ζητήματα σε κάποιο βαθμό και να επικεντρωθούμε στις σημαντικές πολιτικές προκλήσεις για τις οποίες γνωρίζουμε ότι ανησυχούν οι πολίτες της Ευρώπης – επειδή οι πολίτες είναι, βεβαίως, αυτοί για τους οποίους αγωνιζόμαστε.

Πολλά από αυτά τα ζητήματα θα συζητηθούν στη συνεδρίαση του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου τον Δεκέμβριο. Όσον αφορά το κλίμα – το βασικό ζήτημα της γενιάς μας – η συνεδρίαση του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου θα πραγματοποιηθεί παράλληλα με τη διάσκεψη κορυφής για το κλίμα στην Κοπεγχάγη, και η διάσκεψη θα μας δώσει την ευκαιρία, όπου είναι απαραίτητο, να συντονίσουμε τη διαπραγματευτική μας θέση στην Κοπεγχάγη.

Όσον αφορά τα χρηματοπιστωτικά ζητήματα και την οικονομική κρίση, μπορούμε να θέσουμε σε λειτουργία σειρά οργάνων και επίσης να σχεδιάσουμε κατευθυντήριες γραμμές για το πώς να καταστεί εκ νέου ανταγωνιστική η Ευρώπη, ώστε να παρέχει ευημερία και κοινωνική συνοχή και, ιδίως, να προσανατολιστούμε προς τη νέα στρατηγική της Λισαβόνας, η οποία μακροπρόθεσμα και μεσοπρόθεσμα θα μπορούσε να βοηθήσει σημαντικά την Ευρώπη σε αυτόν τον τομέα.

Τέλος, το πρόγραμμα της Στοκχόλμης θα φέρει ασφάλεια και προστασία στους πολίτες της Ευρώπης και είναι εξαιρετικά σημαντική η εφαρμογή του. Όλα αυτά τα ζητήματα θα παραμείνουν και μετά τη διάσκεψη και θα χρειαστεί στενή συνεργασία με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο για την αντιμετώπισή τους. Ο πρωθυπουργός Reinfeldt θα βρεθεί εδώ για τη συνεδρίαση του Δεκεμβρίου και, στη συνέχεια, θα υποβάλει αναφορά σχετικά με τη διάσκεψη, καθώς και γενική σύνοψη της σουηδικής Προεδρίας. Σας ευχαριστώ πολύ για την πολύ ωραία και εποικοδομητική συζήτηση.

Margot Wallström, Αντιπρόεδρος της Επιτροπής. – (ΕΝ) Κύριε Πρόεδρε, αυτή την ημέρα κατά την οποία γιορτάζουμε το γεγονός ότι η επόμενη Επιτροπή θα αποτελείται προφανώς τουλάχιστον από εννέα γυναίκες – γεγονός το οποίο θεωρώ νίκη για όλους εμάς που αγωνιστήκαμε για αυτό – ακούσαμε σήμερα το πρωί στις ειδήσεις ότι, μόνο στη Γαλλία, 156 γυναίκες σκοτώθηκαν το προηγούμενο έτος εξαιτίας της ενδοοικογενειακής βίας. Επειδή σήμερα είναι η παγκόσμια ημέρα για την εξάλειψη της βίας κατά των γυναικών, θα πρέπει να μας κάνει να σταθούμε και να σκεφτούμε και, ελπίζω, επίσης να δράσουμε στο μέλλον τόσο σε ευρωπαϊκό όσο και σε διεθνές επίπεδο. Ενδεχομένως πρέπει να διξουμε αυτό το ζήτημα σε διάφορες συζητήσεις κατά τη διάρκεια της υπόλοιπης ημέρας.

Πρόκειται για σημαντικό βήμα προόδου. Δηλώνει επίσης πολλά για τη διαδικασία από εδώ και στο εξής, η οποία πρέπει να είναι πιο διαφανής κατά τον διορισμό Επιτρόπων. Ελπίζω ότι στο μέλλον τα κράτη μέλη και οι κυβερνήσεις θα προτείνουν τόσο γυναίκα όσο και άνδρα υποψήφιο. Θεωρώ ότι είναι εξαιρετική ιδέα.

Επιτρέψτε μου επίσης να σχολιάσω τους διορισμούς της Υπατης Εκπροσώπου και του νέου Προέδρου του Συμβουλίου. Η κ. Cathy Ashton διορίστηκε στην Επιτροπή με την πλήρη εμπιστοσύνη της βρετανικής κυβέρνησης. Μάλιστα είχε ψηφιστεί εδώ στο Κοινοβούλιο πριν από έναν χρόνο με μεγάλη πλειοψηφία – 538 ψήφων, εάν δεν απατώμαι. Όπως ειπώθηκε από πολλούς από εσάς, εργάζεται στενά με το Κοινοβούλιο και πάντα αναζητά τη συμμετοχή του Κοινοβουλίου σε διάφορα ζητήματα. Διορίστηκε ομόφωνα από 27 αρχηγούς κρατών και κυβερνήσεων, συνεπώς πιστεύω ότι διαθέτει όλη τη νομιμότητα για να εκτελέσει τα καθήκοντά της και να απολαμβάνει τον σεβασμό των ξένων εταίρων της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Μου άρεσε η μεταφορά που χρησιμοποιήθηκε – αντί να έχουμε κάποιον που θα σταματάει την κυκλοφορία ή θα ανάβει το κόκκινο φως, είναι προτιμότερο να έχουμε κάποιον που διευκολύνει τη ροή της κυκλοφορίας ή τη λήψη αποφάσεων με δημοκρατικό και σωστό τρόπο στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Την γνωρίζω ως πολύ καλή συνάδελφο και θα έλεγα ότι είναι επίσης πιστή Ευρωπαία. Πρόκειται πράγματι για σημαντικό σημείο αφετηρίας.

Είχαμε ωραία σχόλια στη συζήτηση μας εδώ. Νομίζω ότι ήταν γόνιμη και εποικοδομητική συζήτηση, και σας ευχαριστώ όλους για τη συμβολή σας. Επιτρέψτε μου επίσης να σχολιάσω το άμεσο ερώτημα του Göran Färm για τη δημοσιονομική αναισθησία. Μπορώ μόνο να επαναλάβω αυτά που σας ανέφερε ήδη ο Πρόεδρος της Επιτροπής, ότι, δηλαδή, το ερώτημα θα μεταφερθεί στη νέα Επιτροπή. Πρώτον, επειδή η νέα Συνθήκη της Λισαβόνας περιέχει διατάξεις που απαιτούν νέα θεσμική ρύθμιση, συνεπώς θα παρέχει επίσης γόνιμη βάση για αποφάσεις περί των δημοσιονομικών. Δεύτερον, η νέα Επιτροπή θα πρέπει να αποφασίσει σχετικά με τις πολιτικές προτεραιότητες και να αναλάβει δράση ώστε ο προϋπολογισμός να συνοδεύσει τις πολιτικές προτεραιότητες. Θα έλεγα ότι πρόκειται για σημαντική καινοτομία και ευκαιρία για την επόμενη Επιτροπή. Θα δοθεί επίσης στην Cecilia Malmström με τις θερμές ευχές όλων μας. Αυτό που μπορεί να δηλώσει η Επιτροπή είναι ότι η πρόταση για τη δημοσιονομική αναισθησία θα πραγματοποιηθεί στις αρχές του επόμενου έτους και θα αποτελέσει άμεσο καθήκον για τη νέα Επιτροπή.

Θα ήθελα απλά να σχολιάσω ένα σημείο σχετικά με το πρόγραμμα της Στοκχόλμης. Η έγκριση του προγράμματος της Στοκχόλμης συμπίπτει με την έναρξη ισχύος της Συνθήκης της Λισαβόνας, στην οποία το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο θα αναλάβει κεντρικό ρόλο στην ανάπτυξη αυτών των πολιτικών. Αυτό θα αυξήσει, με τη σειρά του, τη δημοκρατική νομιμότητα των σημαντικών αποφάσεων που πρέπει να ληφθούν για τη δικαιοσύνη και τις εσωτερικές υποθέσεις. Πρόκειται για καλά νέα τόσο για τους ευρωπαίους πολίτες όσο και για τα θεσμικά όργανα της ΕΕ.

Όσον αφορά την αλλαγή του κλίματος, βλέπω ότι εδώ υπάρχει κοινή άποψη για τον ενεργό ρόλο τον οποίο πρέπει να διαδραματίσει η Ευρωπαϊκή Ένωση στην Κοπεγχάγη από εδώ και στο εξής.

Και πάλι σας ευχαριστώ πολύ για τη συζήτηση. Με τη νέα Συνθήκη της Λισαβόνας, έχουμε πλέον ένα κείμενο που θα μας βοηθήσει σε όλα τα σημαντικά ζητήματα τα οποία τέθηκαν εδώ – αλλαγή του κλίματος, καταπολέμηση της χρηματοπιστωτικής κρίσης και των κοινωνικών και λοιπών επιπτώσεών της – και, φυσικά, θα διασφαλίσει τη μελλοντική δημοκρατική Ευρωπαϊκή Ένωση.

Πρόεδρος. – Η συνεδρίαση έληξε.

Γραπτές δηλώσεις (άρθρο 149)

João Ferreira (GUE/NGL), γραπτώς. – (PT) Στόχος του επερχόμενου Ευρωπαϊκού Συμβουλίου είναι να τεθούν τα θεμέλια για το μέλλον της στρατηγικής της Λισαβόνας για την ανάπτυξη και την απασχόληση. Αυτό γίνεται σε μια περίοδο κατά την οποία η ανεργία στην Ευρώπη ανέρχεται σε ιστορικά επίπεδα και η οικονομία βρίσκεται σε ύφεση, καθώς βυθίζεται στο τέλμα μιας βαθιάς κρίσης. Μετά από οκτώ χρόνια, πρέπει να αποδεχθούμε τη στυγνή πραγματικότητα: υπήρξε πλήρης αποτυχία όσον αφορά τους δεδηλωμένους στόχους. Οι αιτίες της εν λόγω αποτυχίας έγκεινται σε αυτό που σύντομα αποδείχθηκε το αληθινό πρόγραμμα αυτής της στρατηγικής: απορρύθμιση των εργασιακών σχέσεων και συνακόλουθη υποβάθμιση της εργασίας, επίθεση στα κοινωνικά δικαιώματα, αποδιάρθρωση βασικών δημοσίων υπηρεσιών, ιδιωτικοποίηση και φιλελευθεροποίηση κρίσιμων τομέων της οικονομίας και επιβολή της πρωτοκαθεδρίας της αγοράς σε ολόένα και περισσότερους τομείς της δημόσιας ζωής. Εργαζόμενοι και πολίτες έχουν κάθε λόγο να ελπίζουν σε μια ξεκάθαρη αποστασιοποίηση από αυτό το πρόγραμμα: σε μια αλλαγή κατεύθυνσης που είναι ζωτικής σημασίας να πραγματοποιηθεί. Μεταξύ άλλων, μια τέτοια αλλαγή επιτάσσει: αναγνώριση της εκπαίδευσης ως δικαιώματος, όχι ως υπηρεσίας ή ως ενός ακόμη τομέα της αγοράς· εκδημοκρατισμό της πρόσβασης στη γνώση και στην κουλτούρα· αναγνώριση της αξίας της εργασίας και των δικαιωμάτων των εργαζομένων· προστασία των παραγωγικών τομέων, καθώς και των πολύ μικρών και μικρομεσαίων επιχειρήσεων· καθολικές ποιοτικές δημόσιες υπηρεσίες· δικαιότερη διανομή του πλούτου.

András Gyürk (PPE), γραπτώς. – (HU) Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, στην επερχόμενη συνεδρίαση του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου τα κράτη μέλη αναμένεται να συμφωνήσουν επί των βασικών αρχών που θα παρουσιαστούν στη διάσκεψη της Κοπεγχάγης για την κλιματική αλλαγή. Νομίζω πως είναι σημαντικό να μην παραγκωνιστεί το ζήτημα της ενεργειακής απόδοσης από τις ποσοτώσεις εκπομπών αερίων θερμοκηπίου και από τη χρηματοδοτική στήριξη που παρέχεται προς τις αναπτυσσόμενες χώρες. Με άλλα λόγια, η Ευρωπαϊκή Ένωση τείνει να λησμονεί αυτό το εύκολο λάφυρο. Ο λόγος που αυτό θα ήταν ιδιαίτερα επιζήμιο είναι διότι σε ορισμένες περιφέρειες της Ευρώπης μπορούμε να μειώσουμε τα επίπεδα εκπομπών αερίων θερμοκηπίου με πολύ χαμηλότερο κόστος μέσω της βελτίωσης της ενεργειακής απόδοσης σε σύγκριση με οποιαδήποτε άλλη λύση. Δύο συμπεράσματα μπορούν να συναχθούν από τα ανωτέρω. Πρώτον, η Ευρωπαϊκή Ένωση πρέπει να προσπαθήσει να διασφαλίσει μια παγκόσμια σύγκλιση των προδιαγραφών ενεργειακής απόδοσης μέσω της έγκρισης του νέου μηχανισμού προστασίας του κλίματος. Δεύτερον, πρέπει να αναγνωριστεί πιο σημαίνοντας ρόλος στις επιδοτήσεις για την ενεργειακή απόδοση στον μελλοντικό πολυετή προϋπολογισμό της ΕΕ, λαμβάνοντας ιδιαίτερα υπόψη τα προγράμματα κτηριακής ανοικοδόμησης των πρώην σοσιαλιστικών χωρών. Αυτό οφείλεται στο γεγονός ότι σε αυτόν τον τομέα είναι δυνατόν να επιτευχθεί σημαντική εξοικονόμηση χάρη στις σχετικά συγκρατημένες χρηματοδοτικές δαπάνες.

Marian-Jean Marinescu (PPE), γραπτώς. – (RO) Το καίριο θέμα του Προγράμματος της Στοκχόλμης είναι η «οικοδόμηση της Ευρώπης των πολιτών». Εκείνο που κατ' εμέ σημαίνει αυτό είναι ότι εφεξής τα ευρωπαϊκά θεσμικά όργανα από κοινού με τα κράτη μέλη πρέπει να σημειώσουν πρόοδο σε ό,τι αφορά την κατάργηση των συνόρων εντός της ΕΕ, καθώς οι πολίτες εξακολουθούν να αντιμετωπίζουν διοικητικά και νομικά προσκόμματα, τα οποία φαίνεται να τους εμποδίζουν από το να ασκήσουν το δικαίωμά τους να ζουν και να εργάζονται στο κράτος μέλος της επιλογής τους. Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο το Πρόγραμμα της Στοκχόλμης πρέπει να πραγματοποιήσει αυτό το καίριας σημασίας ζητούμενο και να παρουσιάσει σαφώς καθορισμένα μέσα για τη διευκόλυνση της πρόσβασης όλων των εργαζομένων της ΕΕ στην κοινοτική αγορά εργασίας, κάτι το οποίο αποτελεί μείζον σύμβολο της ευρωπαϊκής ιδιγένειας.

Επιπλέον, η τρέχουσα οικονομική κρίση υπογραμμίζει ακόμη περισσότερο την ανάγκη προώθησης της πλήρους άσκησης του δικαιώματος της ελεύθερης κυκλοφορίας. Η βελτίωση της κινητικότητας εντός της ΕΕ, σε έναν κοινό χώρο ελευθερίας, δικαιωμάτων και υποχρεώσεων, συνεπάγεται την εδραίωση του χώρου Σένγκεν και, συνακόλουθα, την ανάγκη ενσωμάτωσης των υπόλοιπων κρατών μελών το συντομότερο δυνατόν. Επιπροσθέτως, αυτό συνεπάγεται επίσης καλή διαχείριση των εξωτερικών συνόρων της ΕΕ, η οποία πρέπει να γίνεται με όσο το δυνατόν πιο συνεπή τρόπο.

Sirpa Pietikäinen (PPE), γραπτώς. – (FI) Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, θέλω να ευχαριστήσω τη σουηδική Προεδρία για το έργο της εκπόνησης του νέου προγράμματος εργασίας στον τομέα της δικαιοσύνης και των εσωτερικών υποθέσεων.

Χάρη στο Πρόγραμμα της Στοκχόλμης, η Ευρωπαϊκή Ένωση θα μπορέσει να βελτιώσει την καθημερινότητα όλων των πολιτών της ΕΕ. Η ασφάλεια, η ευημερία και η ισοτιμία είναι το αποτέλεσμα της απαρégκλιτης τήρησης του κράτους δικαίου, της αλληλεγγύης και της απαγόρευσης των διακρίσεων σε διάφορους τομείς πολιτικής και κατά την εκπόνηση νομοθεσίας.

Θα ήθελα να επιδειχθεί πολύ μεγαλύτερη προσοχή στη βελτίωση της καθημερινότητας των μεταναστών, των μειονοτήτων και εκείνων που για τον έναν ή τον άλλο λόγο αντιμετωπίζουν διακρίσεις. Δεν πρόκειται απλά για περιθωριακά φαινόμενα: σύμφωνα με μια νέα επισκόπηση του Ευρωβαρόμετρου, ένας στους έξι Ευρωπαίους δήλωσε ότι έχει υποστεί δυσμενή διακριτική μεταχείριση την τελευταία πενταετία.

Ως προς αυτό, θα ήθελα να υπογραμμίσω τη σημασία της οδηγίας που συζητείται τώρα στο Συμβούλιο σχετικά με την απαγόρευση των διακρίσεων στην παροχή αγαθών και υπηρεσιών. Δυστυχώς, η πρόοδος όσον αφορά την έγκριση της οδηγίας από το Συμβούλιο υπήρξε εξαιρετικά βραδεία και αντιμετώπισε τη σθεναρή αντίθεση ενίων κρατών μελών. Η αξιακή βάση της Ευρωπαϊκής Ένωσης δομείται γύρω από τον σεβασμό των αρχών των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και της ισότητας. Αυτές οι αρχές πρέπει επίσης να υλοποιηθούν πλήρως σε νομοθετικό επίπεδο σε ολόκληρη την ΕΕ.

(Η συνεδρίαση διακόπτεται στις 11.40)

(Από τις 11.45 έως τις 12.05, οι βουλευτές του ΕΚ συγκεντρώνονται για την απονομή του βραβείου LUX)

(Η συνεδρίαση συνεχίζεται στις 12.05)

ΠΡΟΕΔΡΙΑ ΤΟΥ κ. BUZEK

Πρόεδρου

7. Ώρα των ψηφοφοριών

Πρόεδρος. – Η ημερήσια διάταξη προβλέπει την ψηφοφορία.

(Για τα αποτελέσματα και λοιπές λεπτομέρειες επί της ψηφοφορίας: βλ. συνοπτικά πρακτικά))

7.1. Απαλλαγή 2007: γενικός προϋπολογισμός ΕΕ - Συμβούλιο (A7-0047/2009, Søren Bo Søndergaard) (ψηφοφορία)

- Πριν από την ψηφοφορία:

Nicole Sinclair (EFD). – (EN) Κύριε Πρόεδρε, παίρνω τον λόγο σύμφωνα με το άρθρο 173 του Κανονισμού, σε σχέση με το άρθρο 2 του Κανονισμού. Παραθέτω αυτούσια: «Οι βουλευτές του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ασκούν την εντολή τους ελευθέρως». Στη συζήτηση επί των δηλώσεων του Συμβουλίου και της Επιτροπής σήμερα το πρωί εσείς, κύριε Πρόεδρε, είπατε ότι οι παρατηρήσεις του κ. Farage ήταν απαράδεκτες. Ως νέα βουλευτής αυτού του Σώματος θα ήθελα να μας διευκρινίσετε σε σχέση με το άρθρο 2 του Κανονισμού αν ένας βουλευτής του ΕΚ είναι ελεύθερος να εκφράζει τη γνώμη του χωρίς καμία λογοκρισία.

Πρόεδρος. – Με την άδειά σας, θα έχω μια συνάντηση με τον κ. Farage και θα έχουμε μια φιλική συζήτηση επ' αυτού. Αυτή είναι η πρότασή μου. Σας ευχαριστώ πολύ.

Martin Schulz (S&D). – (DE) Κύριε Πρόεδρε, συμμετείχα επίσης στη συζήτηση σήμερα το πρωί. Δεν αποκόμισα την εντύπωση ότι ήσασταν άδικος ή ότι καταχραστήκατε την ιδιότητά σας καθ' οιονδήποτε τρόπο. Τουναντίον...

(Αναταραχή)

Θα ήθελα να πω ότι, τουναντίον, ακούσατε με μεγάλη υπομονή και σεβασμό καθώς ο πρόεδρος αυτής της αποκαλούμενης Ομάδας μάς έδειξε ότι είναι ένας επαγγελματίας συκοφάντης. Αυτή ήταν η πραγματικότητα της ομιλίας του κ. Farage.

(Χειροκροτήματα)

Søren Bo Søndergaard, εισηγητής. – (EN) Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να ζητήσω ονομαστική ψηφοφορία σχετικά με τη χορήγηση απαλλαγής στο Συμβούλιο ως προς την εκτέλεση του προϋπολογισμού για το 2007. Νομίζω πως είναι σημαντικό το γεγονός ότι μπορεί να διαπιστώσει το Συμβούλιο την ευρεία στήριξη αυτού του Κοινοβουλίου πίσω από τα αιτήματά μας προς το Συμβούλιο για στενότερη συνεργασία με το Κοινοβούλιο και τις αρμόδιες επιτροπές του σε σχέση με την επόμενη διαδικασία απαλλαγής.

7.2. Σήμανση των ελαστικών επισώτρων αναφορικά με την οικονομία καυσίμου (A7-0076/2009, Ivo Belet) (ψηφοφορία)

- Πριν από την ψηφοφορία:

Ivo Belet, εισηγητής. – (EN) Κύριε Πρόεδρε, εν συντομία, θα ήθελα μόνο να ευχαριστήσω τη σουηδική Προεδρία για την άριστη συνεργασία. Νομίζω ότι αυτή η συμφωνία είναι φιλόδοξη και πραγματιστική. Θα μας πείσει να επιλέξουμε υπέρ της οικονομίας καυσίμου, του χαμηλού θορύβου, καθώς βεβαίως και της ασφάλειας. Θέλω επίσης να ευχαριστήσω την Επιτροπή και τους σκιώδεις εισηγητές κκ. Matthias Groote και Jorgo Chatzimarkakis για το έργο που επιτέλεσαν.

7.3. Κινητοποίηση του Ευρωπαϊκού Ταμείου Προσαρμογής στην Παγκοσμιοποίηση : Βέλγιο - τομέας κλωστοϋφαντουργίας και Ιρλανδία - Dell (A7-0044/2009, Reimer Böge) (ψηφοφορία)

7.4. Προσαρμογή του Κανονισμού του Κοινοβουλίου στη Συνθήκη της Λισαβόνας (A7-0043/2009, David Martin) (ψηφοφορία)

- Πριν από την ψηφοφορία:

Bruno Gollnisch (NI). – (FR) Κύριε Πρόεδρε, το μηχανήμά μου δεν λειτουργεί, αλλά δεν είναι αυτό το βασικό που ήθελα να πω.

Αυτή η έκθεση, κύριε Πρόεδρε, περιελάμβανε μια τροπολογία που αποσύρθηκε, την τροπολογία αριθ. 86. Η ένστασή μου επί της εφαρμογής του Κανονισμού βασίζεται στην παράγραφο 2 του άρθρου 24 του Κανονισμού μας. Όπως είχα την τιμή να σας εξηγήσω εξ ονόματος μερικών συναδέλφων μου, σύμφωνα με αυτό το άρθρο οι μη εγγεγραμμένοι βουλευτές ορίζουν έναν εξ αυτών ως εκπρόσωπο στη Διάσκεψη των Προέδρων. Ως αποτέλεσμα των προσκομμάτων που έδωσε η διοίκηση, αυτή η υποχρέωση δεν έχει εκπληρωθεί από τον Ιούλιο.

Ωστόσο, στόχος ήταν, δυνάμει αυτής της τροπολογίας αριθ. 86, να αλλάξει αυτή η διάταξη ούτως ώστε να μπορείτε να αποφασίζετε ποιοι από τους εκπροσώπους των μη εγγεγραμμένων βουλευτών πρέπει να συμμετέχουν στη Διάσκεψη των Προέδρων. Αυτό, κύριε Πρόεδρε, είναι πραγματικό αίσχος και επιλέγω προσεκτικά τα λόγια μου. Ως τέτοιο το εκλαμβάνουν όλοι οι συνάδελφοί μας. Φαίνεται πως είμαστε οι μόνοι στους οποίους μας επιβάλλεται ο ορισμός του εκπροσώπου μας στη Διάσκεψη των Προέδρων.

Ελπίζω, κύριε Πρόεδρε, ότι πρόθεσή σας είναι να αρνηθείτε αυτήν την επιλογή που σας υποδεικνύουν η Σοσιαλιστική Ομάδα και η Ομάδα του Ευρωπαϊκού Λαϊκού Κόμματος (Χριστιανοδημοκράτες), στην οποία ανήκετε.

Πρόεδρος. – Καταλαβαίνω αυτό που λέτε. Θα ήθελε ο εισηγητής να πει κάτι επ' αυτού; Θα παρακαλούσα για ένα σχόλιο από τον εισηγητή.

David Martin, εισηγητής. – (EN) Κύριε Πρόεδρε, δεν χρειάζεται να σπαταλήσουμε πολύ χρόνο για τούτο το θέμα, διότι δεν αξίζει να σπαταλάμε πολύ χρόνο για τους Μη Εγγεγραμμένους. Δεν ψηφίζουμε επ' αυτού. Αν είχαν μπει στον κόπο να εμφανιστούν στις επιτροπές στις οποίες δικαιούνται να εμφανίζονται, θα ήξεραν ότι δεν ψηφίζουμε επ' αυτού σήμερα, αλλά ότι θα ψηφίσουμε επ' αυτού τον Ιανουάριο. Θα επιμείνω στην πρότασή μου να καλέσετε εσείς, κύριε Πρόεδρε, έναν Μη Εγγεγραμμένο να συμμετάσχει στη Διάσκεψη των Προέδρων.

7.5. Προετοιμασία της Διάσκεψης Κορυφής της Κοπεγχάγης για την κλιματική αλλαγή (ψηφοφορία)

- Πριν από την ψηφοφορία:

Satu Hassi (Verts/ALE). – (EN) Κύριε Πρόεδρε, στη σειρά ψηφοφορίας μεταξύ των τροπολογιών αριθ. 43 και 54, η Ομάδα μου διαπιστώνει ότι αυτή η σειρά ψηφοφορίας σε τούτον τον κατάλογο είναι ανάποδα.

Η έγκριση της τροπολογίας αριθ. 43 δεν πρέπει να οδηγήσει σε ακύρωση της τροπολογίας αριθ. 54, διότι στην 54 υπάρχουν και άλλα θέματα, τα οποία δεν καλύπτονται από τη 43.

Αν κάτι από αυτά οδηγεί σε ακύρωση άλλης τροπολογίας, τότε πρέπει πρώτα να διεξαχθεί η ψηφοφορία επί της 54 και κατόπιν επί της 43.

Αυτό δεν ισχύει για την πρώτη ψηφοφορία, αλλά για την ψηφοφορία σε σχέση με τη δεύτερη σελίδα. Ήθελα μόνο να το ανακοινώσω αυτό, ούτως ώστε να το ξέρετε όταν φτάσουμε σε αυτό το σημείο στην ψηφοφορία.

Πρόεδρος. – Θα ήθελε να πει κάτι σε σχέση με αυτό ένας εκπρόσωπος της επιτροπής; Ενδεχομένως ο κ. Leinen; Προτείνετε αλλαγή στη σειρά της ψηφοφορίας; Πρέπει να πω ότι δεν αναμέναμε αυτήν την αλλαγή. Δεν έγινε καμία τέτοια πρόταση.

Jo Leinen, Πρόεδρος της Επιτροπής Περιβάλλοντος, Δημόσιας Υγείας και Ασφάλειας των Τροφίμων. – (DE) Κύριε Πρόεδρε, η κ. Hassi έχει όντως δίκιο. Μπορούμε να ακολουθήσουμε τη διαδικασία που πρότεινε.

(Το Σώμα εγκρίνει την πρόταση)

Markus Ferber (PPE). – (DE) Κύριε Πρόεδρε, μόλις τώρα ο διερμηνέας αναφέρθηκε στο άρθρο 20 και όχι στο άρθρο 22, γεγονός που καθιστά δύσκολο να κάνετε αυτό που προτιμάτε. Επομένως, ελπίζω οι διερμηνείς να μεταφράσουν τώρα σωστά τους αριθμούς στα πολωνικά.

Πρόεδρος. – Ίσως να είναι λάθος μου. Ζητώ συγγνώμη.

Jo Leinen (S&D). – (DE) Κύριε Πρόεδρε, μια επίσημη αντιπροσωπεία εκπροσωπεί το Κοινοβούλιο στην Κοπεγχάγη. Θα συμμετάσχετε επίσης εσείς και για πρώτη φορά δεν χρειάζεται να νοικιάσουμε γραφείο στην πόλη. Αντ' αυτού, θα έχουμε επίσημη παρουσία στο περίπτερο της ΕΕ. Αυτό είναι καλό και είμαστε ευγνώμονες. Επομένως, το άρθρο 61 είναι περιττό.

Η Συνθήκη της Λισαβόνας διασφαλίζει ότι όχι μόνο πρέπει να εισακούεται το Κοινοβούλιο σε σχέση με τις διεθνείς συνθήκες, αλλά και ότι το ΕΚ πρέπει να συμφωνεί επ' αυτών. Αυτή είναι η αρχή μιας νέας εποχής για εμάς και, επομένως, ζητούμε, σύμφωνα με το άρθρο 60, να γίνουμε δεκτοί στις συντονιστικές συνεδριάσεις της ΕΕ και να μην μας αφήνουν να στεκόμαστε έξω από την πόρτα. Η Επιτροπή πρέπει να μας μεταχειρίζεται με τον ίδιο τρόπο που μας μεταχειρίζεται το Συμβούλιο όταν παρέχει ενημέρωση σχετικά με διαπραγματεύσεις συμφωνιών και της ζητούμε να αρχίσει με τη συμφωνία του Κιότο. Αυτό είναι το αίτημά μας προς την Επιτροπή. Ενδεχομένως η κ. Reding θα ήθελε να πει κάτι για το θέμα αυτό.

(Χειροκροτήματα)

Viviane Reding, Μέλος της Επιτροπής. – (DE) Κύριε Πρόεδρε, σημείωσα το μήνυμα και θα το διαβιβάσω στον Πρόεδρο της Επιτροπής και στους άλλους Επιτρόπους.

Jeanine Hennis-Plasschaert (ALDE). – (EN) Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να σας παρακαλέσω πολύ ευγενικά να επιταχύνετε λίγο διότι, αν συνεχίσουμε με αυτόν τον ρυθμό, θα καταλήξουμε να ψηφίσουμε στην Ολομέλεια τα μεσάνυχτα.

7.6. Πολυετές πρόγραμμα 2010-2014 σχετικά με τον Χώρο Ελευθερίας, Ασφάλειας και Δικαιοσύνης (πρόγραμμα της Στοκχόλμης) (ψηφοφορία)

Alexander Graf Lambsdorff (ALDE). – (DE) Κύριε Πρόεδρε, συνέβη πάλι αυτό για το οποίο ορθώς παραπονέθηκε ο κ. Ferber. Ακούσαμε τρεις διαφορετικούς αριθμούς αναφορικά με την παράγραφο επί της οποίας ετοιμαζόμαστε τώρα να ψηφίσουμε. Δεν ξέρω αν αυτό συμβαίνει διότι οι αριθμοί δεν αναγνώστηκαν σωστά ή δεν έγινε σωστά η διερμηνεία τους. Άκουσα 33, μετά 30 και μετά 43, κάτι που το καθιστά λίαν ασαφές.

Marc Tarabella (S&D). – (FR) Κύριε Πρόεδρε, μπορώ να σας διαβεβαιώσω ότι η ταχύτητα της ψηφοφορίας είναι τέλεια. Είσατε ένας λίαν ευγενικός άνθρωπος και σας είμαστε πολύ ευγνώμονες για αυτό, αλλά θα μπορούσαμε να σημειώσουμε ακόμα ταχύτερη πρόοδο, αν δεν λέγατε «σας ευχαριστώ» μετά από κάθε ψηφοφορία, αλλά μόνο στο τέλος της ψηφοφορίας!

Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε!

Πρόεδρος. – Σας ευχαριστώ για αυτήν την παρατήρηση!

- Πριν από την ψηφοφορία σχετικά με μια τροπολογία επί της παραγράφου 131:

Carlo Casini (PPE). – (IT) Κύριε Πρόεδρε, το θέμα είναι μια προφορική τροπολογία επί της παραγράφου αριθ. 131, για την οποία είμαι σύμφωνος με τους δύο άλλους εισηγητές, τους κκ. López Aguilar και Berlinguer.

Το παρόν κείμενο αναφέρει: «καλεί το Συμβούλιο, την Επιτροπή και τα κράτη μέλη να αξιολογήσουν και να επανεξετάσουν τους διεθνείς, ευρωπαϊκούς και εθνικούς νόμους και τις πολιτικές για τα ναρκωτικά και να προωθήσουν πολιτικές μείωσης της βλάβης από αυτά, συγκεκριμένα στις διασκέψεις επί των θεμάτων αυτών που διεξάγονται σε επίπεδο ΟΗΕ».

Η προφορική τροπολογία προτείνει την εισαγωγή των λέξεων «πρόληψη» και «αποθεραπεία», όπερ σημαίνει ότι η έκκληση για αξιολόγηση και επανεξέταση νόμων θα αφορά «πολιτικές μείωσης της βλάβης, πρόληψης και αποθεραπείας».

(Το σώμα εγκρίνει την προφορική τροπολογία)

7.7. Η πορεία του σχεδίου δημιουργίας της ευρωμεσογειακής ζώνης ελεύθερων συναλλαγών (ψηφοφορία)

7.8. Οικονομική αντιστάθμιση των επιβατών σε περίπτωση χρεοκοπίας αεροπορικής εταιρείας (ψηφοφορία)

7.9. «made in» (σήμα καταγωγής) (ψηφοφορία)

ΠΡΟΕΔΡΙΑ ΤΟΥ κ. MARTÍNEZ MARTÍNEZ

Αντιπροέδρου

8. Αιτιολογήσεις ψήφου

Προφορικές αιτιολογήσεις ψήφου

- Έκθεση Søren Bo Søndergaard (A7-0047/2009)

Daniel Hannan (ECR). – (EN) Κύριε Πρόεδρε, το πρώτο καθήκον οποιασδήποτε συνέλευσης είναι να καλεί την εκτελεστική εξουσία να λογοδοτεί. Είμαστε εδώ το βήμα των πολιτών. Θα πρέπει να υπάρχει μια δημιουργική ένταση μεταξύ ημών και της εκτελεστικής εξουσίας – της Επιτροπής, δηλαδή.

Όταν, όμως, ανακύπτουν αυτά τα δημοσιονομικά ζητήματα, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο είναι το μόνο από όλες τις αιρετές συνελεύσεις παγκοσμίως που συντάσσεται με την εκτελεστική εξουσία εναντίον των ίδιων του των εκλογέων, υπηρετώντας την υπόθεση της βαδύτερης ολοκλήρωσης.

Κάθε χρόνο αυξάνεται ο ευρωπαϊκός προϋπολογισμός· κάθε χρόνο μάς υποβάλλεται η έκθεση του Ελεγκτικού Συνεδρίου, η οποία δείχνει ότι γίνεται κατασπατάληση ή υπεξαίρεση δεκάδων δισεκατομμυρίων ευρώ. Ωστόσο, δεν πράττουμε το ένα και μοναδικό πράγμα που έχουμε λάβει την εντολή να πράττουμε, το οποίο είναι να συγκρατούμε την προσφορά, με άλλα λόγια, να πούμε ότι δεν θα χορηγήσουμε πλέον άλλα χρήματα έως ότου μπουν σε τάξη οι λογιστικές διαδικασίες.

Να όμως που και πάλι δίνουμε το πράσινο φως για αυτόν τον προϋπολογισμό, παρ' όλα τα λάθη σε αυτόν, προδίδοντας κατ' αυτόν τον τρόπο εκείνους που μας εξέλεξαν εδώ, αυτούς που είναι οι εκλογείς μας αλλά και οι φορολογούμενοί μας, διότι στην πλειονότητά τους οι βουλευτές αυτού του Σώματος υιοθετούν μια «φιλοευρωπαϊκή ή αντιευρωπαϊκή στάση» και θα προτιμούσαν να δουν να γίνονται τα πράγματα με άσχημο τρόπο από τις Βρυξέλλες παρά με ικανό τρόπο από τα κράτη μέλη.

- Έκθεση Reimer Böge (A7-0044/2009)

Miguel Portas, εξ ονόματος της Ομάδας GUE/NGL. – (PT) Κύριε Πρόεδρε, η Συνομοσπονδιακή Ομάδα της Ευρωπαϊκής Ενωτικής Αριστεράς/Αριστερά των Πρασίνων των Βορείων Χωρών ψήφισε υπέρ της κινητοποίησης 24 εκατομμυρίων ευρώ για τη στήριξη των απολυμένων εργαζομένων στο Βέλγιο.

Ψηφίσαμε υπέρ διότι συντασσόμαστε με εκείνους που χρήζουν βοήθειας, με εκείνους που αφιερώνονται ψυχή τε και σώματι σε εταιρείες και που τελικά είναι θύματα ενός άδικου οικονομικού συστήματος και αχαλίνωτου ανταγωνισμού για κέρδη, κάτι το οποίο έχει ολέθριες κοινωνικές συνέπειες.

Τούτου λεχθέντος, πρέπει να αξιολογηθεί ο ρόλος του Ταμείου Προσαρμογής.

Το 2009, κινητοποιήθηκαν μόνο 37 εκατομμύρια ευρώ επί δυνητικού συνόλου 500 εκατομμυρίων. Το ταμείο δεν υπηρετεί τον λόγο για τον οποίο δημιουργήθηκε.

Δεύτερον, αντί να υποστηρίζει τους ανέργους άμεσα, αυτό το ταμείο υποστηρίζει τα εθνικά συστήματα ασφάλειας της απασχόλησης. Δεδομένου ότι αυτά διαφέρουν σε μεγάλο βαθμό μεταξύ τους, το ταμείο καταλήγει να αναπαράγει τις προφανείς ανισότητες στα ίδια τα διανεμητικά μας συστήματα.

Στην Πορτογαλία, το ταμείο παρέχει σε έναν άνεργο στήριξη 500 ευρώ. Στην Ιρλανδία, παρέχει σε έναν άνεργο στήριξη 6 000 ευρώ.

Τρίτον, η υπόθεση της Dell δείχνει ότι είναι δυνατόν να υποστηρίξουμε εργαζόμενους που απολύονται στην Ιρλανδία και ταυτόχρονα να υποστηρίξουμε αυτήν την ίδια την πολυεθνική που τους απέλυσε, η οποία λαμβάνει επί του παρόντος άλλου είδους δημόσιους πόρους από την Πολωνία.

Στην Dell δόθηκαν χρήματα για να εγκαταστήσει ένα νέο εργοστάσιο στην Πολωνία, ενώ κέρδιζε νέα μερίδια στις αγορές των ΗΠΑ, στο δε τρίτο τετράμηνο του τρέχοντος έτους ανακοίνωσε κέρδη της τάξης των 3 37 εκατομμυρίων δολαρίων ΗΠΑ.

Επομένως, πρέπει να αξιολογηθούν όλες οι πτυχές του Ταμείου Προσαρμογής στην Παγκοσμιοποίηση.

Daniel Hannan (ECR). – (EN) Κύριε Πρόεδρε, το έχω πει επανειλημμένα στο παρελθόν και αναμφίβολα θα το ξαναπώ: όποια και αν ήταν τα κίνητρα των θεμελιωτών της, η Ευρωπαϊκή Ένωση έχει πάψει εδώ και πολύ καιρό να είναι ένα ιδεολογικό εγχείρημα και έχει καταστεί μια κομπίνα, ένας τρόπος αναδιανομής χρημάτων από ανθρώπους εκτός του συστήματος σε ανθρώπους εντός του. Εξ ου και το θέμα που συζητάμε σήμερα – αυτά τα λαδώματα σε επιλεγμένες ευνοούμενες εταιρείες.

Ας αγνοήσουμε την ύποπτη χρονική στιγμή της επιδότησης προς την Dell στην Ιρλανδία, η οποία ανακοινώθηκε μέσω αμφισβητήσιμων διαδικασιών ενόψει του ιρλανδικού δημοψηφίσματος για το Ευρωπαϊκό Σύνταγμα ή για τη Συνθήκη της Λισαβόνας. Ας προβούμε μόνο στην ευρύτερη επισήμανση ότι το έχουμε επιχειρήσει ξανά αυτό ως ήπειρος: τη δεκαετία του 1970 ακολουθήσαμε τον δρόμο της παροχής στήριξης σε μη ανταγωνιστικές βιομηχανίες, με καταστροφικές συνέπειες. Γνωρίζουμε πού οδηγεί αυτός ο δρόμος. Καταλήγει σε στασιμότητα, πληθωρισμό και τελικά σε συλλογική χρεοκοπία. Ας μην τον ακολουθήσουμε για δεύτερη φορά.

Syed Kamall (ECR). – (EN) Κύριε Πρόεδρε, με ενδιέφερε να διαβάσω την πρώτη πρόταση, όπου αναφέρεται ότι το ταμείο δημιουργήθηκε για να παράσχει πρόσθετη ενίσχυση σε εργαζόμενους που πλήττονται από τις συνέπειες μειζόνων δομικών αλλαγών που σημειώθηκαν στη διάρθρωση του παγκόσμιου εμπορίου.

Ερωτώ, όμως, δεν σημειώνονταν ανέκαθεν μείζονες αλλαγές στη διάρθρωση του παγκόσμιου εμπορίου; Στην εκλογική μου περιφέρεια στο Λονδίνο, είχαμε κλωστοϋφαντουργικές εταιρείες που ανταποκρίθηκαν και προετοιμάστηκαν για την παγκοσμιοποίηση μέσω της εξωτερικής ανάθεσης ορισμένων από τις λειτουργίες τους σε φτωχότερες χώρες, δημιουργώντας έτσι θέσεις εργασίας σε αναπτυσσόμενες χώρες, διατηρώντας όμως θέσεις εργασίας υψηλής προστιθέμενης αξίας στην έρευνα και ανάπτυξη και στο μάρκετινγκ στο Λονδίνο, στην εκλογική περιφέρεια, στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Γιατί λοιπόν τότε, αν αυτές οι εταιρείες μπορούν να ανταποκριθούν, επιβραβεύουμε αναποτελεσματικές εταιρείες κλωστοϋφαντουργίας και τεχνολογιών πληροφορικής, που εθελοτυφλούν και ελπίζουν ότι η παγκοσμιοποίηση θα φύγει να πάει αλλού;

Βεβαίως και αυτά τα χρήματα θα πρέπει να επιστραφούν στους φορολογούμενους, ούτως ώστε να μπορούν να τα δαπανούν με όποιον τρόπο κρίνουν σκόπιμο. Βεβαίως και ήλθε η ώρα να επικεντρωθούν οι κυβερνήσεις στη δημιουργία των σωστών συνθηκών, ούτως ώστε, όταν χάνονται θέσεις εργασίας, οι επιχειρηματίες να μπορούν να αντεπεξέρχονται και να δημιουργούν νέες θέσεις.

- Έκθεση David Martin (A7-0043/2009)

Bruno Gollnisch (NI). – (FR) Κύριε Πρόεδρε, επανέρχομαι σε αυτήν την πραγματική κατάχρηση εξουσίας που παραλίγο να διαπραχθεί υπό την πρόφαση ακριβώς μιας τροποποίησης των άρθρων του Κανονισμού, η οποία στοχεύει στην προσαρμογή του στους όρους της Συνθήκης της Λισαβόνας, σε αυτήν την τροπολογία αριθ. 86, με την οποία η διοίκηση εκχώρησε η ίδια στον εαυτό της το δικαίωμα να ορίσει τον εκπρόσωπο των Μη Εγγεγραμμένων βουλευτών του ΕΚ στη Διάσκεψη των Προέδρων.

Είναι απολύτως σκανδαλώδες το γεγονός ότι αυτός ο ορισμός, που θα έπρεπε να γίνει, όπως σε όλα τα όργανα του Κοινοβουλίου μας, είτε μέσω εκλογής είτε μέσω συναίνεσης, είτε μέσω εκλογής σε περίπτωση αδυναμίας συναίνεσης, δεν έχει πραγματοποιηθεί ακόμη εξαιτίας σκόπιμων ελιγμών αξιωματούχων που αντιτίθενται σε αυτόν.

Επιπροσθέτως, είναι λίαν ανησυχητικό ότι αυτοί οι αξιωματούχοι εξασφάλισαν την υποστήριξη της άποψής τους από πολιτικές Ομάδες που διάκινεται εχθρικά προς εμάς, είναι δε σαφές ότι δεν πρέπει να εκφέρουν πραγματική ή νομική γνώμη επί του ορισμού του εκπροσώπου μας. Θα προσφύγουμε κατά της απόφασης αυτής, αν αυτή συζητηθεί εκ νέου, ενώπιον του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου.

- Πρόταση ψηφίσματος (B7-0141/2009): Προετοιμασία της Διάσκεψης Κορυφής της Κοπεγχάγης για την κλιματική αλλαγή

Marisa Matias, *εξ ονόματος της Ομάδας GUE/NGL. – (PT)* Κύριε Πρόεδρε, για να διασφαλίσουμε ότι έχουμε γνήσια και δεσμευτικά αποτελέσματα σε ό,τι αφορά την καταπολέμηση της κλιματικής αλλαγής, υπάρχουν τέσσερις αρχές που πρέπει να κατοχυρωθούν και θα ήθελα να τις επισημάνω. Διεξήχθη επίσης ψηφοφορία επ' αυτών σήμερα εδώ.

Η πρώτη είναι ότι πρέπει να καταλήξουμε σε μια νομικά δεσμευτική συμφωνία.

Η δεύτερη είναι ότι πρέπει να κατοχυρωθούν αυστηροί πολιτικοί στόχοι, περιλαμβανομένων των στόχων για τη μείωση των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου. Πρέπει να έχουμε φιλόδοξους στόχους σε σχέση με αυτό. Πιστεύω ότι θα μπορούσαμε να είχαμε καταφέρει περισσότερα σε σύγκριση με αυτά που καταφέραμε σήμερα.

Η τρίτη επισημάνση είναι ότι πρέπει να εξασφαλιστεί η αναγκαία δημόσια χρηματοδότηση για να έχουμε τη δυνατότητα να αντιμετωπίσουμε αυτό το πρόβλημα της κλιματικής αλλαγής.

Η τέταρτη και τελευταία επισημάνση –που πιστεύω ότι είναι λίαν σημαντικό να την λάβουμε υπόψη– είναι ότι θα πρέπει να υπάρξει μια παγκόσμια συμφωνία και όχι μόνο μια συμφωνία μεταξύ ορισμένων περιοχών, και αυτό πρέπει να γίνει μέσω μιας διαδικασίας που θα ερείδεται στη δημοκρατική συμμετοχή με τη συμπερίληψη όλων των χωρών.

Πιστεύω ότι το ψήφισμα που εγκρίναμε εδώ σήμερα δεν είναι τόσο καλό –για να το θέσω με εύσημο τρόπο– όσο ήταν εκείνο που είχε εγκριθεί προηγούμενα στην Επιτροπή Περιβάλλοντος, Δημόσιας Υγείας και Ασφάλειας των Τροφίμων.

Ωστόσο, πιστεύω ότι εκείνο το οποίο θα πρέπει να διαφυλαχθεί εδώ είναι πράγματι το αποτέλεσμα που επιτεύχθηκε και οι προσπάθειες που καταβλήθηκαν καθ' όλη τη διάρκεια αυτής της διαδικασίας και, επομένως, αναχωρούμε για την Κοπεγχάγη αφού επιτελέστηκε ένα μάλλον καλό έργο σε επίπεδο Κοινοβουλίου. Ελπίζω ειλικρινά να παλέψουμε σκληρά και να μπορέσουμε να εκπληρώσουμε ό,τι εγκρίναμε εδώ σήμερα.

Zigmantas Balčytis (S&D). – (EN) Κύριε Πρόεδρε, υποστήριξα αυτό το ψήφισμα. Η κλιματική αλλαγή είναι μια παγκόσμια πολιτική προτεραιότητα στη διάσκεψη κορυφής της Κοπεγχάγης. Θα πρέπει να οδηγήσει όχι απλά σε πολιτικές δεσμεύσεις, αλλά σε δεσμευτικές συμφωνίες και σε κυρώσεις σε περίπτωση μη συμμόρφωσης.

Η καταπολέμηση της κλιματικής αλλαγής είναι μια παγκόσμια δράση και είναι αναγκαία η ενεργός συμμετοχή τόσο των ανεπτυγμένων όσο και των αναπτυσσόμενων χωρών. Ωστόσο, οι πλούσιες χώρες πρέπει να διαδραματίσουν τον ηγετικό ρόλο. Πρέπει να συμφωνήσουν σε υποχρεωτικούς στόχους για τη μείωση των εκπομπών τους αερίων του θερμοκηπίου, ταυτόχρονα δε να εξεύρουν χρήματα για να βοηθήσουν τις αναπτυσσόμενες χώρες να αντιμετωπίσουν την κλιματική αλλαγή.

Jan Březina (PPE). – (CS) Με τη σημερινή έγκριση του ψηφίσματος σχετικά με τη διάσκεψη κορυφής της Κοπεγχάγης για την προστασία του κλίματος, το Κοινοβούλιο έδωσε ένα σαφές μήνυμα ότι προσδίδει τεράστια σημασία σε αυτό το ζήτημα. Αυτό αντανakλάται σε μια αυθεντική προσέγγιση βάσει της οποίας το Κοινοβούλιο θεσπίζει την αρχή των κοινών αλλά διαφοροποιημένων ευθυνών. Σύμφωνα με αυτήν, οι βιομηχανικές χώρες πρόκειται να αναλάβουν ηγετικό ρόλο, ενώ στις αναπτυσσόμενες χώρες και οικονομίες, όπως είναι η Κίνα, η Ινδία και η Βραζιλία, θα παρασχεθεί επαρκής στήριξη μέσω της τεχνολογίας και της δημιουργίας υποδομής. Από την άλλη πλευρά, πρέπει να πω ότι η υπόθεση πως μια συμφωνία στην Κοπεγχάγη μπορεί να εμφυσήσει πνοή για μια πρωτοβουλία ενός Πράσινου Νιου Ντηλ είναι, κατά τη γνώμη μου, υπερβολικά αισιόδοξη και ιδεολογικά μονομερής. Δεν πρέπει να βάλουμε παρωπίδες και να περάσουμε πάνω από τα πτώματα των βιομηχανικών επιχειρήσεων σε μια ιδεαλιστική προσπάθεια για τη μείωση των εκπομπών διοξειδίου του άνθρακα. Δεν θεωρώ ότι μια τόσο ανέφικτη προσέγγιση μπορεί να αποτελέσει βιώσιμη εναλλακτική επιλογή για ολόκληρη την Ευρώπη.

Bruno Gollnisch (NI). – (FR) Κύριε Πρόεδρε, η έκθεση που μόλις εγκρίθηκε από το Σώμα μας συμβαδίζει απολύτως με την «πολιτικά ορθή» γραμμή που κυριαρχεί εδώ, η οποία μένει αδιαφιλονίκητη χάρη σε κατεστημένα δόγματα.

Ωστόσο, το γεγονός ότι κάτι λέγεται χίλιες φορές δεν σημαίνει ότι δικαιολογείται. Ανέκαθεν υπήρχε υπερθέρμανση του πλανήτη. Υπήρχε υπερθέρμανση του πλανήτη, για παράδειγμα, από την εποχή των τελευταίων παγετώνων και, εν πάση, περιπτώσει τα προηγούμενα κρούσματα υπερθέρμανσης του πλανήτη δεν σημειώθηκαν εξαιτίας της χρήσης των αυτοκινήτων από τον Άνθρωπο του Νεάντερταλ.

Δεν χωρεί αντίλογος, δεν χωρεί αμφιβολία για αυτό που μας επαναλαμβάνεται εκατό φορές, χίλιες φορές και για ποιον λόγο; Μπορούμε σαφώς να διαπιστώσουμε ότι υπάρχει ένας τουλάχιστον λίαν σημαντικός λόγος: να προετοιμαστούμε για την έλευση της παγκόσμιας διακυβέρνησης· ο δεύτερος λόγος είναι και πάλι για να διαποτίσουμε με ένα αίσθημα ενοχής τους Ευρωπαίους και τους Δυτικούς, που εσφαλμένα θεωρούνται υπεύθυνοι για όλα τα κακά του κόσμου.

Θα σταματήσω εδώ, κύριε Πρόεδρε, διότι δεν δικαιούμαι εξήντα ένα δευτερόλεπτα. Σας ευχαριστώ που σημειώσατε αυτά που είπα.

Daniel Hannan (ECR). – (EN) Κύριε Πρόεδρε, στην πρώτη του συνέντευξη Τύπου υπό την ιδιότητα του Προέδρου ή του ορισθέντος, ο κ. Van Rompuy δήλωσε ότι η διαδικασία της Κοπεγχάγης θα αποτελούσε ένα βήμα προς την κατεύθυνση της παγκόσμιας διαχείρισης του πλανήτη μας. Δεν ανησυχώ, βεβαίως, μόνο εγώ με τον τρόπο που υπερφορτώνεται η περιβαλλοντική ατζέντα από εκείνους που έχουν μια διαφορετική ατζέντα σε σχέση με την απεμπόληση εξουσίας από τις εθνικές δημοκρατίες.

Η περιβαλλοντολογία είναι υπερβολικά σημαντική υπόθεση για να αφήσουμε τη μία μόνο πλευρά της πολιτικής συζήτησης να εφαρμόσει τις λύσεις της. Ως Συντηρητικός, θεωρώ εαυτόν φυσιοκράτη συντηρητικό. Ο Μαρξ ήταν εκείνος που μας δίδαξε ότι η φύση αποτελεί πόρο προς εκμετάλλευση, ένα δόγμα που εφαρμόστηκε βάνουσα μέσω των ρυπογόνων φουγάρων των βιομηχανιών των χωρών του ΚΟΜΕΚΟΝ, ουδέποτε όμως δοκιμάσαμε τις λύσεις της ελεύθερης αγοράς για την επέκταση των δικαιωμάτων ιδιοκτησίας, για την εξασφάλιση καθαρού αέρα και καθαρού νερού μέσω του να επιτρέπεται η ιδιοκτησία, αντί της τραγωδίας της κοινοκτημοσύνης, όπου κανείς περιμένει να επιτευχθούν αυτοί οι στόχοι από την κρατική δράση και τις παγκόσμιες τεχνοκρατίες.

Η περιβαλλοντολογία είναι υπερβολικά σημαντική υπόθεση για να την εγκαταλείψουμε.

- Πρόταση ψηφίσματος (B7-0155/2009): Πολυετές πρόγραμμα 2010-2014 σχετικά με τον Χώρο Ελευθερίας, Ασφάλειας και Δικαιοσύνης (πρόγραμμα της Στοκχόλμης)

Clemente Mastella (PPE). – (IT) Κύριε Πρόεδρε, το ψήφισμα για το πρόγραμμα της Στοκχόλμης, επί του οποίου ψήφισε σήμερα το Κοινοβούλιο, αποτελεί την έκβαση μιας μεγάλης προσπάθειας συνεργασίας και έναν εντελώς νέο διαδικαστικό τύπο, επί του οποίου δεν διαθέτουμε ακόμη μεγάλη εμπειρία.

Αυτός ο διαδικαστικός τύπος θέτει μάλιστα πραγματικά φιλόδοξους στόχους, αν όμως θέλουμε πραγματικά να έχουμε μια Ευρώπη που θα είναι ανοικτή αλλά και ασφαλής, πρέπει να μπορέσουμε να βρούμε τη χρυσή τομή ανάμεσα στην ολοένα και αποτελεσματικότερη συνεργασία όσον αφορά την καταπολέμηση του εγκλήματος και της τρομοκρατίας, αφενός, και στην ισχυρή δέσμευση για τη διαφύλαξη των δικαιωμάτων προστασίας της ιδιωτικότητας, αφετέρου.

Έχουμε δεσμευθεί να υλοποιήσουμε μια κοινή πολιτική για το άσυλο, να διαφυλάξουμε τα θεμελιώδη ανθρώπινα δικαιώματα και να υλοποιήσουμε μια κοινή πολιτική μετανάστευσης μέσω του μεγαλύτερου ελέγχου των συνόρων μας.

Η επόμενη αποστολή είναι να δημιουργήσουμε έναν ευρωπαϊκό δικαστικό χώρο. Για την επίτευξη αυτού του στόχου, πρέπει να προωθήσουμε κάθε μορφής συνεργασία με στόχο τη διάχυση μιας κοινής ευρωπαϊκής δικαστικής κουλτούρας. Στα σχετικά παραδείγματα περιλαμβάνεται η αμοιβαία αναγνώριση κοινών δικαστικών αποφάσεων και κανόνων, η κατάργηση της διαδικασίας κήρυξης εκτελεστότητας και η υλοποίηση μέτρων με στόχο τη διευκόλυνση της πρόσβασης στη δικαιοσύνη και την ενθάρρυνση των προγραμμάτων ανταλλαγών δικαστών.

Έπειτα, υπάρχει το πολυετές πρόγραμμα που υπογραμμίζει την έννοια της ευρωπαϊκής ιθαγένειας, η οποία θα πρέπει να θεωρείται συμπληρωματική και όχι περιοριστική προς την εθνική ιθαγένεια.

Πιστεύω ότι αυτοί είναι στόχοι που απαιτούν μεγαλύτερη δέσμευση από πλευράς όλων ...

(Ο Πρόεδρος διακόπτει τον ομιλητή)

Lena Ek (ALDE). – (SV) Κύριε Πρόεδρε, ψήφισα σήμερα υπέρ της στρατηγικής της ΕΕ για την ελευθερία, την ασφάλεια και τη δικαιοσύνη, με άλλα λόγια, για το πρόγραμμα της Στοκχόλμης, όταν όμως μέσω της Επιτροπής επανέλθει στο Κοινοβούλιο η πραγματική νομοθετική πρόταση του Συμβουλίου, προτιέμαι να είμαι πολύ αυστηρή και σκληρή όσον αφορά το ζήτημα του ανοικτού χαρακτήρα και της διαφάνειας του νομοθετικού έργου.

Αυτό είναι ιδιαίτερα σημαντικό όσον αφορά τη διαδικασία ασύλου. Η επιλογή της εφαρμογής του ασύλου αποτελεί θεμελιώδες δικαίωμα και η ευρωπαϊκή συνεργασία έχει στόχο να γκρεμίσουμε τείχη, όχι να τα εγείρουμε. Επομένως, τα κράτη μέλη πρέπει να σεβαστούν τον ορισμό του πρόσφυγα και του αιτούντος άσυλο σύμφωνα με τη σύμβαση περί του καθεστώτος των προσφύγων, τώρα δε κατέθεσα μια σχετική τροπολογία. Στην τελική του μορφή, το πρόγραμμα της Στοκχόλμης πρέπει να προασπίζει τις ευρωπαϊκές αξίες, όπως είναι η ελευθερία και ο σεβασμός των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Αξίζει κανείς να αγωνίζεται για αυτά και αυτό ακριβώς προτιέμαι να κάνω.

Daniel Hannan (ECR). – (ES) Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα καταρχάς να ευχαριστήσω εσάς και τους αξιωματούχους σας για την υπομονή σας κατά τη διάρκεια αυτών των αιτιολογήσεων ψήφου.

(EN) Κύριε Πρόεδρε, ένας πρώην βρετανός υπουργός Εσωτερικών, ο Willie Whitelaw, είπε κάποτε σε έναν διάδοχό του στο αξίωμα αυτό ότι ήταν η καλύτερη δουλειά στο υπουργικό συμβούλιο, διότι δεν είχε να κάνει καθόλου με αλλοδαπούς.

Κανένας υπουργός Εσωτερικών κράτους μέλους δεν θα μπορούσε να το πει αυτό σήμερα. Σημειώθηκε η πλέον εκπληκτική εναρμόνιση στο πεδίο της δικαιοσύνης και των εσωτερικών υποθέσεων. Σε όλα, στη μετανάστευση και στο άσυλο, στη χορήγηση θεωρήσεων, στο αστικό δίκαιο, στην ποινική δικαιοσύνη και στην αστυνόμευση, εκχωρήσαμε πράγματι στην Ευρωπαϊκή Ένωση την έσχατη ιδιότητα της κρατικής υπόστασης: το μονοπώλιο αναγκαστικής νομικής ισχύος επί των πολιτών της, ήτοι ένα σύστημα ποινικής δικαιοσύνης.

Πότε στο καλό αποφασίσαμε να το πράξουμε αυτό; Πότε στο καλό συμβουλευθήκαμε τους ψηφοφόρους μας; Παραδέχομαι ότι αυτό δεν έγινε εν κρυπτώ. Δεν υπήρξε καμία συνομοσία γύρω από αυτό ή τουλάχιστον ήταν ίσως εκείνο που ο H. G. Wells αποκάλεσε ανοικτή συνομοσία, σε κανένα όμως στάδιο δεν είχαμε την ευγενή καλοσύνη να ρωτήσουμε τους ανθρώπους αν ήθελαν να είναι πολίτες ενός κράτους με το δικό του νομικό σύστημα.

Philip Claeys (NI). – (NL) Όπως και πολλοί ευρωπαίοι πολίτες που δεν τους δόθηκε η ευκαιρία να εκφράσουν τη γνώμη τους για τη Συνθήκη της Λισαβόνας, έτσι και εγώ είμαι πλέον πολύ προβληματισμένος με τις εξελίξεις στους τομείς της ελευθερίας, της ασφάλειας και της δικαιοσύνης. Ολοένα και περισσότερες εξουσίες αναφορικά με το άσυλο και τη μετανάστευση διοχετεύονται στην Ευρωπαϊκή Ένωση, και αυτά τα ζητήματα εξαιρούνται ολοένα και περισσότερο από το πεδίο του δημοκρατικού ελέγχου που ασκούν οι πολίτες. Η έκβαση αυτού του πράγματος θα είναι ακόμη περισσότερη μετανάστευση, με όλα τα προβλήματα που αυτό θα επιφέρει.

Το ζήτημα της εκχώρησης δικαιωμάτων χωρίς την επιβολή οποιασδήποτε υποχρέωσης, που είναι άλλο ένα πράγμα το οποίο απορρέει από το εν λόγω ψήφισμα, προσφέρει στους μετανάστες μια δικαιολογία να μην προσαρμοστούν στους κανόνες των χωρών υποδοχής τους. Ένα παράδειγμα εκείνου που με ενοχλεί είναι το απόσπασμα που αφορά αυτό που διατυπώθηκε ως «καταπολέμηση των πολλαπλών διακρίσεων σε βάρος γυναικών που προέρχονται από μειονότητες, και ιδίως τις γυναίκες Ρομά» διότι παραλείπει να αναφέρει ότι σε πολλές περιπτώσεις ανάλογες διακρίσεις είναι εκούσια επιλογή των άμεσα ενδιαφερόμενων. Αναλογιστείτε μόνο το γεγονός ότι ζητείται από πολλές γυναίκες Ρομά και ανήλικα παιδιά να πάνε...

(Ο Πρόεδρος διακόπτει τον ομιλητή)

Bruno Gollnisch (NI). – (FR) Κύριε Πρόεδρε, είχα ζητήσει να μιλήσω για τη Στοκχόλμη.

Κύριε Πρόεδρε, όπως ειπώθηκε, αυτή η έκθεση περιλαμβάνει δύο θέματα που εγείρουν ανησυχία.

Το πρώτο είναι η πολύ έντονη φιλομεταναστευτική της θεώρηση. Το δεύτερο δεν αποκαλύπτεται ούτε από το περιεχόμενο της έκθεσης, ούτε από τα συμπεράσματα. Το μάθαμε τελικά απλά μέσω των προθέσεων του Επιτρόπου Barrot: είναι η ποινικοποίηση της ελευθερίας της έκφρασης, της έρευνας και της σκέψης.

Σε πολλές ευρωπαϊκές χώρες σήμερα, υπάρχουν άνθρωποι που υφίστανται δικαστικές διώξεις, που συλλαμβάνονται, που τιμωρούνται αυστηρά και τίθενται υπό κράτηση απλά και μόνο επειδή θέλουν να εκφράσουν μια κριτική άποψη σε σχέση με την ιστορία του Δευτέρου Παγκοσμίου Πολέμου, λόγου χάρι, σε σχέση με τη σύγχρονη ιστορία ή σε σχέση με το φαινόμενο της μετανάστευσης. Τους αρνούνται αυτό το δικαίωμα και τους επιβάλλονται πολύ βαριές ποινές. Αυτός είναι μείζων λόγος ανησυχίας, αφού αντίκειται πλήρως στο ευρωπαϊκό πνεύμα.

- Πρόταση ψηφίσματος (B7-0153/2009): αποζημίωση των επιβατών σε περίπτωση χρεοκοπίας αεροπορικής εταιρείας

Aldo Patriciello (PPE). – (IT) Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, πριν από μερικούς μήνες υπήρξαμε μάρτυρες της αιφνίδιας και απροσδόκητης κατάρρευσης μερικών αεροπορικών εταιρειών χαμηλού κόστους, όπως οι εταιρείες Myair και Sky Europe, με την επακόλουθη άμεση ακύρωση όλων των προγραμματισμένων τους δρομολογίων. Αυτό προκάλεσε ανείπωτη ταλαιπωρία σε χιλιάδες επιβάτες, στους οποίους δεν επιτράπη η επιβίβαση σε πτήσεις, στις οποίες είχαν προβεί κανονικά σε κράτηση. Ακόμη πιο σοβαρό είναι το γεγονός ότι δεν δόθηκε στους ιδίους καταναλωτές η δυνατότητα να λάβουν αποζημίωση για πτήσεις που ακυρώθηκαν εξαιτίας των μέτρων χρεοκοπίας που αφορούν αυτές τις αεροπορικές εταιρείες.

Για τους λόγους αυτούς, η Επιτροπή θεωρεί πιο αναγκαίο από ποτέ, καθώς συγκαταλέγει την ευημερία και την ευμάρεια των καταναλωτών μεταξύ των αρχών και αξιών της, να λάβει κατεπειγόντως ενδεδειγμένα μέτρα, προκειμένου να αποτρέψει το ενδεχόμενο να συμβούν παρόμοιες καταστάσεις σε βάρος των ευρωπαίων πολιτών.

Συγκεκριμένα, πρέπει να επιταχύνουμε τη διαδικασία αναθεώρησης της οδηγίας 90/314/ΕΟΚ για τα οργανωμένα ταξίδια, όπως επίσης χρειάζεται αφενός να εφοδιαστούμε με...

(Ο Πρόεδρος διακόπτει τον ομιλητή)

Siiri Oviir (ALDE). – (ET) Στη διάρκεια των τελευταίων εννέα ετών, 77 αεροπορικές εταιρείες κήρυξαν πτώχευση. Δεν πρόκειται μόνο για μία ή δύο ή τρεις περιπτώσεις και δεν συνέβη μόνο χτες: επαναλαμβάνω, αυτό συνέβη τα τελευταία εννέα χρόνια. Το αποτέλεσμα είναι ότι χιλιάδες επιβάτες παραμένουν σε ξένα αεροδρόμια χωρίς καμία προστασία. Δεν έλαβαν καμία αποζημίωση ή τουλάχιστον δεν έλαβαν εγκαίρως την προσηκούσα αποζημίωση. Λαμβάνοντας υπόψη τα παραπάνω, ψήφισα υπέρ αυτού του ψηφίσματος και συμφωνώ με την ιδέα ότι στον τομέα των αερομεταφορών πρέπει να ρυθμίσουμε και αυτό το κενό στο νομικό μας σύστημα, κάτι που επιτεύχθηκε σήμερα.

Υποστηρίζω επίσης τη συγκεκριμένη καταληκτική ημερομηνία που προτείνεται στο ψήφισμα, η οποία είναι η 1η Ιουλίου 2010 –επομένως, λίαν συντόμως– όταν η Ευρωπαϊκή Επιτροπή πρέπει να καταθέσει συγκεκριμένες, πραγματικές προτάσεις για την επίλυση αυτού του προβλήματος, στο δε μέλλον πρέπει να προστατεύονται επίσης τα δικαιώματα των επιβατών αεροπορικών μεταφορών...

(Ο Πρόεδρος διακόπτει την ομιλήτρια)

Zigmantas Balčytis (S&D). – (EN) Κύριε Πρόεδρε, αυτό είναι ένα πολύ σημαντικό θέμα και ψήφισα υπέρ αυτού του ψηφίσματος, διότι πιστεύω πως πρέπει να έχουμε ένα νομοθέτημα που θα προστατεύει τους πολίτες μας σε περίπτωση χρεοκοπίας αεροπορικής εταιρείας. Εκατομμύρια πολίτες μας χρησιμοποιούν σε καθημερινή βάση αεροπορικές εταιρείες χαμηλού κόστους. Ωστόσο, ο υψηλός αριθμός των χρεοκοπιών αεροπορικών εταιρειών χαμηλού κόστους στην Ευρωπαϊκή Ένωση από το 2000 και μετά, καθώς και η πρόσφατη υπόθεση της Sky Europe, κατέδειξαν σαφώς την τρωτότητα των αεροπορικών εταιρειών χαμηλού κόστους έναντι των μεταβαλλόμενων τιμών του πετρελαίου και των τρεχουσών δυσχερών οικονομικών συνθηκών.

Πρέπει να διορθώσουμε αυτήν την κατάσταση και ζητούμε από την Επιτροπή να εξετάσει τα πλέον ενδεδειγμένα μέτρα αποζημίωσης των επιβατών μας.

Lara Comi (PPE). – (IT) Κύριε Πρόεδρε, ως επακόλουθο πρόσφατων υποθέσεων, που περιελάμβαναν την αναστολή και ανάκληση των αδειών πολλών αεροπορικών εταιρειών, σημαντικός αριθμός επιβατών και κατόχων εισιτηρίων, τα οποία ούτε είχαν χρησιμοποιηθεί ούτε είχε γίνει επιστροφή των χρημάτων, υπέστησαν μεγάλη χρηματική ζημία.

Πιστεύω, επομένως, ότι είναι αναγκαίο να προτείνουμε έναν συγκεκριμένο κανονισμό, που θα καθορίζει τις καλύτερες λύσεις για προβλήματα που ανακύπτουν εξαιτίας χρεοκοπιών τόσο σε ό,τι αφορά τη χρηματική ζημία όσο και τον επαναπατρισμό.

Επομένως, είναι σημαντικό να παρέχουμε αποζημίωση στους επιβάτες σε περίπτωση χρεοκοπίας αεροπορικής εταιρείας, όπως επίσης να καθορίσουμε τις συναφείς χρηματικές και διοικητικές διαδικασίες. Αναφέρομαι στην αρχή της αμοιβαίας ευθύνης για την προστασία των επιβατών όλων των αεροπορικών εταιρειών που πετούν προς την ίδια κατεύθυνση και έχουν διαθέσιμες θέσεις. Αυτό θα δίνει τη δυνατότητα επαναπατρισμού των επιβατών που ξέμειναν αποκλεισμένοι σε ξένα αεροδρόμια. Σε αυτήν τη λογική, προτάσεις για ένα εγγυοδοτικό ταμείο ή για την υποχρεωτική ασφάλιση των αεροπορικών εταιρειών θα μπορούσαν να αποτελέσουν πειστικές λύσεις, οι οποίες θα πρέπει να συνεκτιμηθούν σε σχέση με το αντίτιμο, το οποίο θα ήταν μια αύξηση των τιμών για τους καταναλωτές.

Hannu Takkula (ALDE). – (FI) Κύριε Πρόεδρε, είναι πολύ σημαντικό να μιλήσουμε για την ασφάλεια των επιβατών αεροπορικών εταιρειών και, πρωτίστως, για την αποζημίωση σε περιπτώσεις όπου οι εταιρείες χρεοκοπούν, όπως

μόλις ανέφερε η κ. Oniir. Σημειώθηκαν 77 χρεοκοπίες τα τελευταία εννέα χρόνια, και λέγεται ότι ο κλάδος των αερομεταφορών αντιμετωπίζει τις μεγαλύτερες αναταράξεις στην ιστορία του.

Ο άγριος ανταγωνισμός είναι ένα είδος επαναληπτικού αγώνα μετά από ισοπαλία. Ένα νέο φαινόμενο είναι οι φθηνές αεροπορικές εταιρείες, που για την ώρα φαίνεται να τα πηγαίνουν καλά και να αποκομίζουν τεράστια κέρδη. Αυτό ώθησε πολλές άλλες αεροπορικές εταιρείες σε μια μειονεκτούσα ανταγωνιστική θέση. Όπως ειπώθηκε, είναι πολύ σημαντικό να διασφαλίσουμε ότι δεν θα επαναληφθούν τα προηγούμενα ατυχή περιστατικά και ότι οι αεροπορικές εταιρείες θα αναλάβουν κάποιου είδους ευθύνη έναντι των επιβατών τους και θα υποχρεούνται να καταβάλουν αποζημίωση αν μια πτήση ακυρωθεί λόγω χρεοκοπίας. Για να διασφαλίσουμε ότι...

(Ο Πρόεδρος διακόπτει τον ομιλητή)

- Πρόταση ψηφίσματος: «made in» (σήμα καταγωγής)

Siiri Oviir (ALDE). – (ET) Με το πρόγραμμα της Λισαβόνας, η Ευρωπαϊκή Ένωση στόχευε στην ενίσχυση της οικονομικής ένωσης. Είναι, επομένως, σημαντικό να βελτιωθεί και η ανταγωνιστική ισχύς της οικονομίας. Ωστόσο, είναι ουσιώδες εν προκειμένω να κατισχύσει στην αγορά ο θεμιτός ανταγωνισμός. Αυτό σημαίνει ότι πρέπει να λειτουργούν σαφείς κανόνες για κάθε κατασκευαστή, εξαγωγέα και εισαγωγέα. Υποστηρίζω την πρόταση σε αυτό το ψήφισμα, διότι η θέσπιση υποχρέωσης για επισημάνση της χώρας προέλευσης αγαθών που εισάγονται από τρίτες χώρες στην Ευρωπαϊκή Ένωση είναι ένας αλάθητος τρόπος για να εξασφαλιστεί διαφάνεια, για να παρασχεθεί στους καταναλωτές η κατάλληλη ενημέρωση και για να διασφαλιστεί η συμμόρφωση προς τους διεθνείς κανόνες εμπορίου. Σας ευχαριστώ.

Lara Comi (PPE). – (IT) Κύριε Πρόεδρε, η συζήτηση για το σήμα καταγωγής με κανέναν απολύτως τρόπο δεν προτάσσει τα συμφέροντα ενός ή λίγων κρατών μελών, όπως ενίοτε πιστεύουν κάποιοι εσφαλμένα. Τουναντίον, ενσαρκώνει τη θεμελιώδη οικονομική αρχή του ανταγωνισμού επί ίσοις όροις.

Αυτή η αρχή, που είναι σύμφωνη με τη Συνθήκη της Λισαβόνας, στοχεύει στην εφαρμογή ευρωπαϊκού ανταγωνισμού σε διεθνές επίπεδο μέσω της προώθησης σαφών και αμερόληπτων κανόνων για τις παραγωγικές εταιρείες μας, καθώς και για τις εταιρείες που εισάγουν προϊόντα από τρίτες χώρες.

Συζητάμε, επομένως, θέματα που αφορούν την Ευρώπη συνολικά. Για τον λόγο αυτόν, πιστεύω ότι είναι ουσιώδης η επίτευξη μιας συμφωνίας για το σήμα καταγωγής, η οποία θα υπερβαίνει τα μεμονωμένα εθνικά συμφέροντα ή τα συμφέροντα πολιτικών Ομάδων και θα αφήνει περιθώρια για την έκφραση βούλησης σε ό,τι αφορά την υλοποίηση μιας ενιαίας αγοράς μέσω της προώθησης του ανταγωνισμού και της διαφάνειας.

Η κατάθεση στο Κοινοβούλιο της πρότασης κανονισμού για το σήμα καταγωγής, όπως αυτή διατυπώθηκε από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή το 2005, αποτελεί ένα βήμα προόδου σε σχέση με αυτό.

Με βάση τη Συνθήκη της Λισαβόνας, η διαδικασία συναπόφασης μεταξύ Κοινοβουλίου και Συμβουλίου θα καταστήσει απολύτως δυνατή την επιτάχυνση της έγκρισης ενός κανονισμού εξόχως σημαντικού για την οικονομία και τους ευρωπαίους καταναλωτές.

Γραπτές αιτιολογήσεις ψήφου

- Έκθεση Søren Bo Søndergaard (A7-0047/2009)

Robert Atkins (ECR), γραπτώς. – (EN) Οι βρετανοί Συντηρητικοί αδυνατούν να εγκρίνουν την χορήγηση απαλλαγής ως προς την εκτέλεση του προϋπολογισμού της ΕΕ για το οικονομικό έτος 2007, και ειδικότερα του τμήματος που αφορά το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο. Για 14η συνεχόμενη χρονιά, το Ευρωπαϊκό Ελεγκτικό Συνέδριο κατάφερε μόνο να εκδώσει μια δήλωση αξιοπιστίας με επιφυλάξεις για τους λογαριασμούς της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Σημειώνουμε τις παρατηρήσεις των ελεγκτών ότι περίπου το 80% των συναλλαγών της ΕΕ διεξάγονται μέσω υπηρεσιών που εργάζονται εντός των κρατών μελών δυνάμει συμφωνιών συνδιαχείρισης. Οι ελεγκτές αναφέρουν επί μονίμου βάσεως ότι τα επίπεδα ελέγχου και εξέτασης σε ό,τι αφορά τη χρήση των πόρων της ΕΕ εντός των κρατών μελών είναι ανεπαρκή.

Για την αντιμετώπιση αυτού του συνεχιζόμενου προβλήματος, το Συμβούλιο συνήψε μια Διοργανική Συμφωνία το 2006, βάσει της οποίας τα κράτη μέλη υποχρεούνται να χορηγούν βεβαίωση για εκείνες τις συναλλαγές για τις οποίες είναι υπεύθυνα. Με μεγάλη μας απογοήτευση σημειώνουμε ότι, μέχρι σήμερα, στην πλειονότητά τους τα κράτη μέλη δεν έχουν τηρήσει σε ικανοποιητικό βαθμό την υποχρέωσή τους και, συνεπώς, παρά την παραδοσιακή «συμφωνία κυρίων» μεταξύ Κοινοβουλίου και Συμβουλίου, δεν θα χορηγήσουμε απαλλαγή έως ότου τα κράτη μέλη εκπληρώσουν τις υποχρεώσεις τους βάσει της Διοργανικής Συμφωνίας.

Jean-Pierre Audy (PPE), γραπτώς. – (FR) Ψήφισα υπέρ της χορήγησης απαλλαγής στο Συμβούλιο ως προς την εκτέλεση του προϋπολογισμού για το οικονομικό έτος 2007, ενώ τονίζω με έμφαση το γεγονός ότι διαφωνώ με τον τρόπο με τον οποίο η Επιτροπή Ελέγχου του Προϋπολογισμού διαχειρίστηκε αυτήν την κατάσταση στην οποία ο εισιγητής, κ. Sndergaard, παρουσίασε δύο αντιφατικές εκθέσεις· η αλλαγή της θέσης μεταξύ των προτάσεων περί αναβολής της χορήγησης απαλλαγής τον Απρίλιο του 2009 και των προτάσεων περί χορήγησης απαλλαγής δικαιολογείται βάσει των ισχυρισμών που απορρέουν από συναντήσεις χωρίς κανένα ελεγκτικό έργο, ενώ το Ευρωπαϊκό Ελεγκτικό Συνέδριο δεν προέβη σε κανένα σχόλιο για τη διαχείριση του Συμβουλίου. Λυπούμαι που δεν πραγματοποιήθηκε καμία νομική μελέτη για να διακριβωθούν οι αρμοδιότητες που έχει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και, συνακόλουθα, εκείνες που έχει η Επιτροπή Ελέγχου του Προϋπολογισμού, ιδιαίτερα σε ό,τι αφορά τις εξωτερικές και στρατιωτικές δραστηριότητες του Συμβουλίου. Σε μια χρονική στιγμή κατά την οποία θα διαπραγματευθούμε πολιτικές σχέσεις με το Συμβούλιο ως σκέλος της εφαρμογής της Συνθήκης της Λισαβόνας, είναι σημαντικό να βασίζεται το έργο των θεσμικών οργάνων στους κανόνες δικαίου.

João Ferreira (GUE/NGL), γραπτώς. – (PT) Στη λήξη της περασμένης κοινοβουλευτικής περιόδου, τον Απρίλιο, το Κοινοβούλιο αποφάσισε την αναβολή της χορήγησης απαλλαγής στο Συμβούλιο ως προς την εκτέλεση του προϋπολογισμού για το 2007 εξαιτίας, κυρίως, της έλλειψης λογιστικής διαφάνειας σε ό,τι αφορά τη χρήση του κοινοτικού προϋπολογισμού. Συγκεκριμένα, το Κοινοβούλιο θεώρησε σημαντικό να υπάρξει μεγαλύτερη διαφάνεια και αυστηρότερη κοινοβουλευτική εξέταση των δαπανών του Συμβουλίου σε σχέση με την κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλειας/ευρωπαϊκή πολιτική ασφάλειας και άμυνας (ΚΕΠΠΑ/ΕΠΑΑ).

Η έκθεση που εγκρίθηκε σήμερα χορηγεί τελικά απαλλαγή στο Συμβούλιο, αφού θεωρεί ότι το Κοινοβούλιο έλαβε ικανοποιητική απάντηση από το Συμβούλιο στα αιτήματα που διατυπώθηκαν στο ψήφισμα του περασμένου Απριλίου. Ωστόσο, προβαίνει σε ορισμένες προειδοποιήσεις για την επόμενη διαδικασία απαλλαγής. Συγκεκριμένα, θα επαληθεύσει την πρόοδο που θα σημειώσει το Συμβούλιο όσον αφορά το κλείσιμο όλων των εκτός προϋπολογισμού λογαριασμών, τη δημοσίευση όλων των διοικητικών αποφάσεων (όταν αυτές χρησιμοποιούνται ως νομική βάση για πιστώσεις του προϋπολογισμού) και τη διαβίβαση στο Κοινοβούλιο της ετήσιας έκθεσης πεπραγμένων του. Μολονότι το Συμβούλιο έκανε ένα μικρό βήμα εμπρός σε ό,τι αφορά την παρουσίαση των λογαριασμών του σε σχέση με τη χρήση του κοινοτικού προϋπολογισμού, πιστεύουμε ότι οι διαθέσιμες πληροφορίες για τις δαπάνες ΚΕΠΠΑ/ΕΠΑΑ απέχουν παρασάγγας από το να είναι επαρκείς, και αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο διατηρούμε επιφυλάξεις.

- Σύσταση για δεύτερη ανάγνωση: Ivo Belet (A7-0076/2009)

Liam Aylward (ALDE), γραπτώς. – (GA) Ψήφισα υπέρ του κανονισμού για τη σήμανση των ελαστικών επισώτρων αναφορικά με την εξοικονόμηση καυσίμου. Η ενεργειακή απόδοση είναι ζωτικής σημασίας για την περιβαλλοντική βιωσιμότητα και για τη διατήρηση των πεπερασμένων πόρων. Η σαφής, ενημερωτική σήμανση θα βοηθήσει τους ευρωπαίους καταναλωτές να προβούν εφεξής σε καλύτερες επιλογές. Αυτές οι επιλογές δεν θα βασίζονται μόνο στο κόστος, αλλά θα βασίζονται και στην εξοικονόμηση καυσίμου. Ένα άλλο πλεονέκτημα της σήμανσης αυτού του είδους είναι ότι η σήμανση του δείκτη πρόσφυσης των ελαστικών επισώτρων σε υγρό οδόστρωμα θα ενισχύσει την οδική ασφάλεια.

Jan Březina (PPE), γραπτώς. – (CS) Ψήφισα υπέρ της έκθεσης του κ. Belet για τη σήμανση των ελαστικών επισώτρων αναφορικά με την εξοικονόμηση καυσίμου, που υποστηρίζει την κοινή θέση του Συμβουλίου. Λαμβάνοντας υπόψη το γεγονός ότι το 25% των συνολικών εκπομπών διοξειδίου του άνθρακα προέρχεται από τις οδικές μεταφορές και ότι το 30% της συνολικής ποσότητας καυσίμου που καταναλώνουν τα οχήματα συνδέεται με τα ελαστικά τους, η θέσπιση υποχρέωσης σήμανσης των ελαστικών επισώτρων αντιπροσωπεύει ένα καίριο μέσο στον αγώνα για ένα πιο υγιές περιβάλλον.

Η απόφαση που έλαβε σήμερα το Κοινοβούλιο θα οδηγήσει σε μείωση των εκπομπών διοξειδίου του άνθρακα έως και τέσσερα εκατομμύρια τόνους σε ετήσια βάση. Εν είδει παραδείγματος, αυτό ισοδυναμεί με την απόσυρση ενός εκατομμυρίου αυτοκινήτων από τους δρόμους της ΕΕ. Το αναμφισβήτητο όφελος της εγκριθείσας νομοθεσίας προέρχεται από τη βελτίωση της ποιότητας και, συνακόλουθα, της ασφάλειας των ελαστικών. Αυτό δεν αναμένεται να οδηγήσει σε καμία αύξηση των τιμών, γεγονός που αναμφίβολα θα εκτιμήσουν οι καταναλωτές, ειδικά εκείνοι που αποφασίζουν τι θα αγοράσουν με βάση την τιμή ενός προϊόντος. Κατά τη γνώμη μου, αυτό επιβεβαιώνει τα αποτελέσματα της έρευνας αγοράς, που δείχνουν ότι οι καταναλωτές ενδιαφέρονται να αγοράζουν προϊόντα που είναι περισσότερο φιλικά προς το περιβάλλον. Κατά τη γνώμη μου, το πλεονέκτημα του εγκριθέντος κανονισμού για τους παραγωγούς είναι ότι, χάρη στα ενοποιημένα πρότυπα για την παροχή πληροφοριών σχετικά με την απόδοση των ελαστικών, θα δίνεται μεγαλύτερη δυνατότητα στους πελάτες να επιλέγουν με βάση άλλους παράγοντες και όχι μόνο βάσει της τιμής του προϊόντος.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), γραπτώς. – (PT) Ο νέος κανονισμός για τη σήμανση των ελαστικών επισώτρων αποτελεί σκέλος της στρατηγικής της Κοινότητας για το διοξείδιο του άνθρακα, που θέτει στόχους προς επίτευξη μέσω της μείωσης των εκπομπών ρύπων των οχημάτων. Από τον Νοέμβριο του 2012, τα ελαστικά θα φέρουν σήμανση στην ΕΕ σύμφωνα με την εξοικονόμηση καυσίμου που επιτυγχάνουν, τον δείκτη πρόσφυσής τους σε υγρό οδόστρωμα και τις εκπομπές θορύβου τους. Τα ελαστικά ευθύνονται για το 20 με 30% της ενέργειας που καταναλώνουν τα οχήματα εξαιτίας της αντίστασης κύλισής τους. Με τη ρύθμιση της χρήσης ελαστικών επισώτρων που συντελούν στην εξοικονόμηση καυσίμου, που είναι ασφαλή και που έχουν χαμηλές εκπομπές θορύβου, συμβάλλουμε τόσο στη μείωση της περιβαλλοντικής ζημίας μέσω της μείωσης της κατανάλωσης καυσίμου, όσο και στην αύξηση της προστασίας των καταναλωτών μέσω του ανταγωνισμού στην αγορά. Συνεπώς, επικροτώ τη δημιουργία ενός ακόμη μέσου που αντιπροσωπεύει άλλο ένα βήμα προς μια βιώσιμη από ενεργειακή σκοπιά Ευρώπη.

Lara Comi (PPE), γραπτώς. – (IT) Κύριε Πρόεδρε, επικροτώ την απόφαση του Κοινοβουλίου να εγκρίνει τελικά έναν κανονισμό που αυξάνει την ασφάλεια αλλά και την περιβαλλοντική απόδοση και την εξοικονόμηση καυσίμου των οδικών μεταφορών. Στόχος είναι η προώθηση της χρήσης ασφαλών και πιο αθόρυβων ελαστικών. Σύμφωνα με ορισμένες μελέτες, είναι δυνατόν να μειωθεί αισθητά (έως και 10%) η αναλογία του καυσίμου που καταναλώνει ένα όχημα σε συνάρτηση με την απόδοση του ελαστικού.

Σύμφωνα με τη δέσμευσή μου για την προστασία των καταναλωτών, αυτός ο κανονισμός θεσπίζει ένα αποτελεσματικό ρυθμιστικό πλαίσιο μέσω σαφούς και επακριβούς σήμανσης και πληροφόρησης. Αυτό καθιστά δυνατή τη διαφύλαξη της διαφάνειας και ενισχύει την ενημέρωση των καταναλωτών αναφορικά με τις αγοραστικές τους επιλογές, με την υποστήριξη φυλλαδίων, εντύπων και μάρκετινγκ στο Διαδίκτυο.

José Manuel Fernandes (PPE), γραπτώς. – (PT) Επικροτώ το γεγονός ότι αντί μιας οδηγίας έχουμε έναν κανονισμό για τη σήμανση ελαστικών επισώτρων, ο οποίος είναι το αποτέλεσμα μιας πρότασης του Κοινοβουλίου.

Από τον Νοέμβριο του 2012, τα ελαστικά επίσωτρα θα φέρουν σήμανση για την εξοικονόμηση καυσίμου που επιτυγχάνουν, τον δείκτη πρόσφυσής τους σε υγρό οδόστρωμα και τις εκπομπές θορύβου τους. Οι ευρωπαίοι πολίτες θα διαθέτουν περισσότερες πληροφορίες για να επιλέξουν τα σωστά ελαστικά, ούτως ώστε να μειωθούν οι δαπάνες για καύσιμα και να διευκολυνθεί η μείωση της κατανάλωσης ενέργειας. Μπορούν με αυτόν τον τρόπο να προβούν σε πιο φιλική προς το περιβάλλον επιλογή και να μειώσουν το δικό τους ίχνος άνθρακα.

Επιπλέον, η σήμανση θα οδηγήσει σε αυξημένο ανταγωνισμό μεταξύ των κατασκευαστών. Αυτή η σήμανση είναι ευεργετική από περιβαλλοντική σκοπιά. Είναι αξιοσημείωτο ότι οι οδικές μεταφορές ευθύνονται για το 25% των εκπομπών διοξειδίου του άνθρακα στην Ευρώπη.

Τα ελαστικά μπορούν να διαδραματίσουν σημαντικό ρόλο στη μείωση των εκπομπών διοξειδίου του άνθρακα, διότι ευθύνονται για το 20 με 30% της συνολικής ενέργειας που καταναλώνουν τα οχήματα.

Σε ό,τι αφορά τα επιβατηγά αυτοκίνητα, ελαστικά με καλύτερη οικονομία καυσίμου μπορούν να εξοικονομήσουν έως και 10% του κόστους καυσίμου.

Συνεπώς, ψήφισα υπέρ.

Ian Hudghton (Verts/ALE), γραπτώς. – (EN) Ψήφισα υπέρ της συμβιβαστικής δέσμης για τη σήμανση των ελαστικών. Τούτο το Κοινοβούλιο πραγματεύεται πολλά θέματα που φαίνονται άκρως τεχνικά και που εκ πρώτης όψεως δεν είναι ψηλά στις πολιτικές προτεραιότητες πολλών ανθρώπων· αυτό ενδεχομένως είναι ένα τέτοιο θέμα. Ωστόσο, μια πιο προσεκτική εξέταση αποκαλύπτει ότι σχεδόν ένα τέταρτο των εκπομπών διοξειδίου του άνθρακα προέρχεται από τις οδικές μεταφορές και ότι τα ελαστικά διαδραματίζουν σημαντικό ρόλο στον καθορισμό της οικονομίας καυσίμου. Αυτή η προτεινόμενη νομοθεσία διαδραματίζει, επομένως, σημαντικό ρόλο στο πλαίσιο των ευρύτερων προσπάθειών της ΕΕ για την αντιμετώπιση της υπερθέρμανσης του πλανήτη.

Nuno Melo (PPE), γραπτώς. – (PT) Ψήφισα υπέρ αυτής της έκθεσης ιδιαίτερα επειδή συμβάλλει σε δύο σημαντικά σημεία: στη βελτίωση των διαθέσιμων πληροφοριών, που διευκολύνουν μια φιλικότερη προς το περιβάλλον επιλογή ελαστικών, καθώς και στο γεγονός ότι, προβαίνοντας σε μια τέτοια επιλογή, θα συμβάλουμε σε μεγαλύτερη ενεργειακή απόδοση, δεδομένου ότι τα ελαστικά ευθύνονται για το 20 με 30% της συνολικής ενέργειας που καταναλώνουν τα οχήματα.

Aldo Patriciello (PPE), γραπτώς. – (IT) Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, η πρόταση κανονισμού για τη σήμανση των ελαστικών επισώτρων την οποία ενέκρινε σήμερα τούτο το Σώμα είναι ένα κρίσιμο βήμα στην εμπορία ασφαλών και αθόρυβων προϊόντων, που επιτρέπουν επίσης την ελαχιστοποίηση της κατανάλωσης καυσίμου. Το γεγονός ότι τροποποιήθηκε η νομική μορφή της πρότασης από οδηγία σε κανονισμό είναι ιδιαίτερα ευπρόσδεκτο.

Αυτό θα μας επιτρέψει να επιτύχουμε την ίση και άμεση εφαρμογή όλων των διατάξεων σε όλα τα κράτη μέλη, διασφαλίζοντας την πιο αποτελεσματική εναρμόνιση της ευρωπαϊκής αγοράς ελαστικών επισώτρων. Επιπλέον, η προσπάθεια που κατέβαλε στο πλαίσιο των διαπραγματεύσεων η Επιτροπή Βιομηχανίας, Έρευνας και Ενέργειας όσον αφορά την ευελιξία στην οπτική εμφάνιση της σήμανσης θα προσφέρει στους καταναλωτές επαρκή προστασία και, ταυτόχρονα, θα διασφαλίσει ότι οι κατασκευαστές δεν θα επιβαρύνονται με υπερβολική γραφειοκρατία.

Η ενδιάμεση διάταξη εξαίρεσης των ελαστικών παραγωγής προ του 2012 από τις υποχρεώσεις του κανονισμού συνιστά επίσης ένα αναγκαίο μέτρο με στόχο τη διασφάλιση της βαθμιαίας ενσωμάτωσης των νέων ευρωπαϊκών ρυθμίσεων στην αγορά. Για τους λόγους αυτούς μπορούμε, επομένως, να πούμε ότι είμαστε ικανοποιημένοι με την κοινή θέση που επιτεύχθηκε, έχοντας τη βεβαιότητα ότι ανταποκρίνεται στους στόχους της αρχικής πρότασης της Επιτροπής.

Silvia-Adriana Țicău (S&D), γραπτώς. – (RO) Ψήφισα υπέρ του κανονισμού για τη σήμανση των ελαστικών επισώτρων αναφορικά με την οικονομία καυσίμου. Αυτός ο κανονισμός είναι μέρος της νομοθετικής δέσμης που αφορά την ενεργειακή απόδοση και θα συμβάλει στη μείωση των εκπομπών ρύπων που εκλύει ο τομέας των μεταφορών. Σύμφωνα με τον εν λόγω κανονισμό, οι κατασκευαστές ελαστικών πρέπει να χρησιμοποιούν σήματα και ετικέτες για να παρέχουν στους χρήστες πληροφορίες σχετικά με την κατανάλωση καυσίμου και την αντίσταση κύλισης, τον δείκτη πρόσφυσης σε υγρό οδόστρωμα και τον εξωτερικό θόρυβο κύλισης. Αυτό στην πράξη σημαίνει ότι η σήμανση θα αναφέρει σε σχέση με αυτές τις παραμέτρους σε ποιο επίπεδο από το Α έως το Ζ ταξινομείται το ελαστικό. Οι κατασκευαστές ελαστικών θα έχουν επίσης την υποχρέωση να παρέχουν εξηγήσεις στους δικτυακούς τους τόπους σχετικά με αυτούς τους δείκτες, καθώς και συστάσεις όσον αφορά την οδηγική συμπεριφορά. Αυτές οι συστάσεις περιλαμβάνουν την ανάγκη για οικολογική οδήγηση, τον τακτικό έλεγχο της πίεσης των ελαστικών και τη συμμόρφωση προς την απόσταση πέδησης. Τα κράτη μέλη θα δημοσιεύσουν μέχρι την 1η Νοεμβρίου 2011 όλες τις διατάξεις που θεσπίζονται διά νόμου και τις διοικητικές πράξεις που απαιτούνται για τη μεταφορά του κανονισμού στην εθνική νομοθεσία. Οι διατάξεις αυτού του κανονισμού θα τεθούν σε ισχύ από την 1η Νοεμβρίου 2012. Ο τομέας των μεταφορών ευθύνεται κατά προσέγγιση για το 25% των εκπομπών ρύπων. Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο ο εν λόγω κανονισμός θα συμβάλει στη μείωση αυτών των εκπομπών.

- Έκθεση Reimer Böge (A7-0044/2009)

Regina Bastos (PPE), γραπτώς. – (PT) Το Ευρωπαϊκό Ταμείο Προσαρμογής στην Παγκοσμιοποίηση (ΕΤΠΠ) στοχεύει στη στήριξη των εργαζομένων που πλήττονται άμεσα από απολύσεις συνεπεία μειζόνων αλλαγών στο παγκόσμιο εμπόριο. Πιο συγκεκριμένα, το ΕΤΠΠ χρηματοδοτεί τη βοήθεια στην αναζήτηση εργασίας, την εξατομικευμένη επανακατάρτιση, την προώθηση της επιχειρηματικότητας, την ενίσχυση των αυτοαπασχολούμενων, καθώς και ειδικά προσωρινά συμπληρώματα εισοδήματος.

Σε πιο μακροπρόθεσμη βάση, αυτά τα μέτρα στοχεύουν στο να διευκολύνουν τους εν λόγω εργαζόμενους να βρουν και να παραμείνουν σε μια νέα θέση εργασίας.

Η χώρα μου, η Πορτογαλία, υπήρξε δικαιούχος του ΕΤΠΠ δύο φορές: το 2008, συνεπεία 1 549 απολύσεων στην αυτοκινητοβιομηχανία στην περιφέρεια της Λισαβόνας και στο Alentejo, καθώς και το 2009, συνεπεία 1 504 απολύσεων σε 49 κλωστοϋφαντουργικές επιχειρήσεις στις βόρειες και κεντρικές περιφέρειες της χώρας.

Ο κρίσιμος ρόλος αυτού του ταμείου είναι σαφής. Ωστόσο, το ερώτημα που έθεσε η κ. Berès υπογραμμίζει ότι υφίσταται μια κατάσταση που θα πρέπει να αποσαφηνιστεί από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή. Πρέπει να αποτρέψουμε το ενδεχόμενο η διάθεση πόρων ή κρατικών ενισχύσεων σε ένα κράτος μέλος να οδηγήσει σε απώλειες θέσεων εργασίας σε άλλες περιοχές της ΕΕ.

Συμφωνώ, επομένως, με την ανάγκη να εξασφαλιστεί ο αποτελεσματικός συντονισμός της ευρωπαϊκής χρηματοδοτικής βοήθειας, αποτρέποντας τις εταιρείες από το να επιδιώκουν να αποκομίσουν κέρδη μέσω της δημιουργίας και της κατάργησης θέσεων εργασίας.

Proinsias De Rossa (S&D), γραπτώς. – (EN) Υποστηρίζω αυτήν την επιχορήγηση 14,8 εκατομμυρίων ευρώ από το Ευρωπαϊκό Ταμείο Προσαρμογής στην Παγκοσμιοποίηση (ΕΤΠΠ) για τη στήριξη των 2 840 εργαζομένων της Dell στο Limerick, που απώλεσαν τις θέσεις εργασίας τους μετά το κλείσιμο του εργοστασίου τους διότι, αντί της Dell, θα ωφελήσει απευθείας τους απολυμένους εργαζόμενους. Μάλιστα, φαίνεται ότι ενώ η Dell έκλεινε τη γραμμή παραγωγής της στην Ιρλανδία, έλαβε 54,5 εκατομμύρια ευρώ ως κρατική ενίσχυση από την πολωνική κυβέρνηση για να ανοίξει νέο εργοστάσιο στο Lodz. Αυτή η κρατική ενίσχυση εγκρίθηκε από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή. Πού είναι η συνέπεια του βασικού άξονα αυτής της πολιτικής που ακολουθεί η Επιτροπή; Στην πράξη εξαιρεί την Dell από το να αντιμετωπίσει τις κοινωνικές συνέπειες της στρατηγικής της και επιτρέπει στις εταιρείες να επιδίδονται σε έναν αγώνα δρόμου προς τον πάτο με την υποστήριξη πόρων τόσο των κρατών μελών όσο και

της ΕΕ. Απαιτείται επείγοντως σαφήνεια στον συντονισμό της πολιτικής της Ευρωπαϊκής Επιτροπής σε σχέση με τις κρατικές ενισχύσεις και την κοινωνική πολιτική.

Diogo Feio (PPE), γραπτώς. – (PT) Όπως είχα την ευκαιρία να πω πρωτότερα, ακόμη και πριν από την εμφάνιση της τρέχουσας χρηματοπιστωτικής κρίσης, που επέτεινε και επιδεινώσε ορισμένα από τα προηγούμενα συμπτώματα, διαφαινόταν ήδη καθαρά ο σοβαρός αντίκτυπος της παγκοσμιοποίησης και της συνακόλουθης μετεγκατάστασης των επιχειρήσεων στη ζωή πολλών ανθρώπων. Καθίσταται σαφές η μοναδική πρόκληση των καιρών στους οποίους ζούμε και η έκτακτη ανάγκη να χρησιμοποιήσουμε μηχανισμούς, που και αυτοί με τη σειρά τους είναι έκτακτοι, προκειμένου να συνδράμουμε τους ανέργους και να προωθήσουμε την επανένταξή τους στην αγορά εργασίας, όταν μάλιστα προσθέσουμε σε αυτά τα προβλήματα την παρούσα έλλειψη εμπιστοσύνης στις αγορές και τη συρρίκνωση των επενδύσεων.

Ως προς αυτό, το Ευρωπαϊκό Ταμείο Προσαρμογής στην Παγκοσμιοποίηση χρησιμοποιήθηκε ήδη αρκετές φορές, πάντοτε με στόχο τον μετριασμό των επιπτώσεων στους ευρωπαίους εργαζόμενους εξαιτίας της έκθεσής τους στην παγκόσμια αγορά. Οι περιπτώσεις που περιγράφονται στην έκθεση του κ. Böge χρήζουν πράγματι επανεξέτασης, μολονότι εξακολουθούν να υπάρχουν ορισμένες αμφιβολίες όσον αφορά το να μάθουμε αν πραγματικά όλοι θα είναι δικαιούχοι. Θα ήταν, επομένως, καλύτερο αν οι αιτήσεις υποβάλλονταν χωριστά στο μέλλον.

Θέλω να εκφράσω εκ νέου την πεποίθησή μου ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση πρέπει να λάβει μέτρα για την προώθηση μιας πιο εδραίας, ελεύθερης και δημιουργικής ευρωπαϊκής αγοράς, που θα δημιουργήσει επενδύσεις και θέσεις εργασίας.

José Manuel Fernandes (PPE), γραπτώς. – (PT) Ψήφισα υπέρ αυτής της έκθεσης διότι, εφόσον το Ευρωπαϊκό Ταμείο Προσαρμογής στην Παγκοσμιοποίηση (ΕΤΠΠ) είναι ένα μέσο για να ανταποκριθούμε σε μια συγκεκριμένη ευρωπαϊκή κρίση που προκαλείται από την παγκοσμιοποίηση, αυτό ισχύει για την τρέχουσα κατάσταση. Αυτό το ταμείο παρέχει μεμονωμένη, άπαξ, περιορισμένης χρονικής διάρκειας, άμεση στήριξη σε εργαζόμενους που απολύονται. Προβάλλεται το επιχείρημα ότι όταν διατίθενται πόροι από αυτό το ταμείο στους εργαζόμενους δεν θα πρέπει να υπάρχει καμία δυσαναλογικότητα, όπως έχει διαπιστωθεί.

Επιπλέον, το Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο (ΕΚΤ) υποστηρίζει την ευρωπαϊκή στρατηγική απασχόλησης και τις πολιτικές των κρατών μελών σχετικά με την πλήρη απασχόληση, την ποιότητα και την παραγωγικότητα στην εργασία, προωθεί την κοινωνική ενσωμάτωση, ιδιαίτερα την πρόσβαση των μειονεκτούντων ατόμων στην απασχόληση, μειώνει δε τις ανισότητες στην απασχόληση σε εθνικό, περιφερειακό και τοπικό επίπεδο. Αυτό είναι ένα κρίσιμο ταμείο για την ενίσχυση της οικονομικής και κοινωνικής συνοχής. Η τρέχουσα κατάσταση επιτάσσει σταθερή, προσηκούμενη και άμεση υλοποίηση του ΕΚΤ.

Είναι σαφές ότι το ΕΤΠΠ και το ΕΚΤ έχουν διαφορετικούς, συμπληρωματικούς στόχους και ότι κανένα εξ αυτών δεν μπορεί να αντικαταστήσει το άλλο. Καθώς είναι έκτακτο μέτρο, το ΕΤΠΠ πρέπει να χρηματοδοτείται αυτόνομα και συνιστά πολύ σοβαρό σφάλμα να χρηματοδοτείται το ΕΤΠΠ, ένα βραχυπρόθεσμο μέτρο, σε βάρος του ΕΚΤ ή του όποιου άλλου διαρθρωτικού ταμείου.

Pat the Cope Gallagher (ALDE), γραπτώς. – (EN) Επικροτώ την απόφαση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου για την έγκριση ενίσχυσης προς τους εργαζόμενους της Dell μέσω του Ευρωπαϊκού Ταμείου Προσαρμογής στην Παγκοσμιοποίηση. Οι απολύσεις στην Dell έπληξαν σε μεγάλο βαθμό την τοπική οικονομία του Limerick και των περιχώρων. Πρέπει να λάβουμε επιτόπια μέτρα επανακατάρτισης για να διασφαλίσουμε ότι οι άνθρωποι που έχασαν τις δουλειές τους στην Dell μπορούν να εξασφαλίσουν την απασχόληση στο κοντινό μέλλον. Η έγκριση της ιρλανδικής αίτησης για παροχή ενίσχυσης μέσω του Ευρωπαϊκού Ταμείου Προσαρμογής στην Παγκοσμιοποίηση θα συμβάλει στην επανακατάρτιση και την αναβάθμιση των δεξιοτήτων των εν λόγω εργαζομένων.

Sylvie Guillaume (S&D), γραπτώς. – (FR) Ψήφισα υπέρ της κινητοποίησης του Ευρωπαϊκού Ταμείου Προσαρμογής στην Παγκοσμιοποίηση στις περιπτώσεις του Βελγίου και της Ιρλανδίας, καθώς θεωρώ ότι θα πρέπει να χρησιμοποιήσουμε όλα τα δυνατά μέσα για να βοηθήσουμε τους εργαζόμενους, που είναι θύματα της ζημίας που προκαλεί η παγκοσμιοποίηση και η οικονομική και χρηματοπιστωτική κρίση.

Αναρωτιέμαι, ωστόσο, για τη συνέπεια των ευρωπαϊκών πολιτικών όταν, παράλληλα με την κινητοποίηση του εν λόγω ταμείου, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή επιτρέπει στην Πολωνία να χορηγεί κρατική ενίσχυση στην Dell για να ανοίξει εργοστάσιο στη χώρα της, μολονότι η εταιρεία κλείνει άλλο εργοστάσιο στην Ιρλανδία. Πώς μπορούν οι ευρωπαίοι πολίτες να έχουν εμπιστοσύνη στα «οφέλη» της Ευρώπης όταν αυτή δίνει την έγκρισή της σε τέτοιου είδους «κόλπα»;

Κάποιος ενδεχομένως να αμφισβητήσει τη νομιμότητα της χρήσης δημόσιων πόρων σε αυτό το πλαίσιο και να εκφράσει τη λύπη του για την έλλειψη κοινωνικής ευαισθησίας των εταιρειών μας, των οποίων οι πράξεις

υπαγορεύονται από την αποκλειστική τους έγνοια για κερδοφορία, ασχέτως των θέσεων εργασίας που καταστρέφονται.

Jacky Hénin (GUE/NGL), γραπτώς. – (FR) Ο όμιλος Dell, ο οποίος χθες καταλάμβανε την πρώτη θέση και σήμερα την τρίτη παγκοσμίως στο πεδίο της τεχνολογίας της πληροφορικής, με εκτιμώμενη χρηματιστηριακή αξία 18 δισεκατομμυρίων δολαρίων ΗΠΑ, και ο οποίος εμφανίζει κέρδη 3 37 εκατομμυρίων δολαρίων ΗΠΑ για το τρίτο τετράμηνο του 2009 και προβλέπει ακόμη μεγαλύτερα κέρδη για το τέταρτο τετράμηνο...

Ναι, συντάσσομαι με τους εργαζόμενους της Dell!

Ναι, ελπίζω να βρουν δουλειά και να επανέλθουν σε μια αξιοπρεπή ζωή το συντομότερο δυνατόν!

Όμως, όχι, δεν θα συμβάλω στην καταλήστευση των ευρωπαίων φορολογούμενων. Δεν θα συμπαραταχθώ σε καμία περίπτωση για να επιδείξω και άλλη περιφρόνηση προς τους εργαζόμενους που βρίσκονται σε κατάσταση πλήρους σύγχυσης.

Οι ένοχοι είναι εκείνοι που πρέπει να πληρώσουν και η Ευρώπη εκείνη που πρέπει να υλοποιήσει μια ισχυρή βιομηχανική πολιτική, η οποία θα καλύπτει τις ανάγκες του πληθυσμού προτού επιτραπεί η διανομή μερισμάτων!

Alan Kelly (S&D), γραπτώς. – (EN) Σήμερα το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ενέκρινε κονδύλιο 14 εκατομμυρίων ευρώ, το οποίο θα διατεθεί για την κατάρτιση 1 900 εργαζομένων της Dell, που απολύθηκαν εξαιτίας της απόφασής της να μετεγκαταστήσει το εργοστάσιο από την Ιρλανδία στην Πολωνία. Με αυτό το κονδύλιο μπορεί να υπάρξει μέριμνα, ώστε εκείνοι που έχασαν την δουλειά τους να επανακαταρτιστούν και να αποκτήσουν προσόντα για να επανέλθουν στο εργατικό δυναμικό. Το ταμείο θα λειτουργήσει ως έμμεση παρά ως άμεση ενίσχυση, καθώς τα χρήματα θα διοχετευθούν σε ιδρύματα τριτοβάθμιας εκπαίδευσης στην περιφέρεια του Munster για την πληρωμή των διδάκτρων πρώην εργαζομένων στην Dell. Η έγκριση αυτού του κονδυλίου αποτελεί χαρακτηριστικό παράδειγμα της δέσμευσης της Ευρώπης να βοηθήσει την Ιρλανδία να εξέλθει από την ύφεση. Το κονδύλιο αναμένεται να συμβάλει στην επιβράδυνση της ανοδικής τάσης της ανεργίας στο Munster και θα δώσει μια μείζονα ώθηση στην τοπική οικονομία, καθώς εκείνοι που επλήγησαν από το κλείσιμο του εργοστασίου της Dell θα επιστρέψουν στο εργατικό δυναμικό.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), γραπτώς. – (FR) Με τη σκέψη ότι οι ιρλανδοί και βέλγοι εργαζόμενοι είναι θύματα της νεοφιλελεύθερης παγκοσμιοποίησης ψηφίζουμε υπέρ αυτής της έκθεσης και υπέρ της παροχής ενίσχυσης μέσω του Ευρωπαϊκού Ταμείου Προσαρμογής στην Παγκοσμιοποίηση.

Ωστόσο, καταδικάζουμε κατηγορηματικά τη συλλογιστική που λέει ότι οι κοινωνικές και ανθρώπινες τραγωδίες τις οποίες βιώνουν οι ευρωπαίοι εργαζόμενοι πρέπει να θεωρούνται απλά αναγκαίες «προσαρμογές» για την ομαλή λειτουργία της νεοφιλελεύθερης παγκοσμιοποίησης. Είναι εντελώς απαράδεκτο το γεγονός ότι η ΕΕ υποστηρίζει εκείνα ακριβώς τα εμπλεκόμενα μέρη που φέρουν την ευθύνη για τις εν λόγω τραγωδίες παρέχοντας την πολιτική και χρηματοδοτική της στήριξη στις διαδικασίες επανεγκατάστασης και μεταφοράς τις οποίες πραγματοποιούν εμπορούμενα από ένα αμιγώς κερδοσκοπικό πνεύμα.

Δεν μπορούμε να ενδίδουμε στις εμπορικές ορέξεις των καπιταλιστικών αρπακτικών όπως της τεξανής εταιρείας Dell, που καταλαμβάνει παγκοσμίως τη δεύτερη θέση στις τηλεπικοινωνίες, ανεξάρτητα από το γενικό συμφέρον των πολιτών της Ευρώπης. Σε κάθε περίπτωση, δεν είναι αυτό το όραμά μας για την Ευρώπη.

Nuno Melo (PPE), γραπτώς. – (PT) Η ΕΕ είναι ένας χώρος αλληλεγγύης και το Ευρωπαϊκό Ταμείο Προσαρμογής στην Παγκοσμιοποίηση υπηρετεί αυτήν την αντίληψη. Αυτή η στήριξη είναι θεμελιώδης για να βοηθήσουμε τους ανέργους και τα θύματα των επανεγκαταστάσεων που πραγματοποιήθηκαν ως αποτέλεσμα της παγκοσμιοποίησης. Ολοένα και περισσότερες εταιρείες επανεγκαθίστανται επωφελούμενες του χαμηλότερου εργατικού κόστους σε ορισμένες χώρες, ιδιαίτερα στην Κίνα και την Ινδία, με επιζήμιες συνέπειες για χώρες που τηρούν τα δικαιώματα των εργαζομένων. Το ΕΤΠΠ έχει στόχο να συνδράμει εργαζομένους που υπήρξαν θύματα της επανεγκατάστασης εταιρειών και διαδραματίζει ουσιαστικό ρόλο στο να τους βοηθήσουμε να έχουν πρόσβαση σε νέες θέσεις εργασίας στο μέλλον. Το ΕΤΠΠ χρησιμοποιήθηκε ήδη στο παρελθόν από άλλες χώρες της ΕΕ, ιδιαίτερα την Πορτογαλία και την Ισπανία, είναι δε πλέον καιρός να παράσχουμε ανάλογη βοήθεια στο Βέλγιο και την Ιρλανδία.

Marit Paulsen, Olle Schmidt και Cecilia Wikström (ALDE), γραπτώς. – (SV) Η ΕΕ θέσπισε ένα νομοθετικό και δημοσιονομικό μέσο για να μπορέσει να παράσχει στήριξη σε εκείνους που απώλεσαν τις θέσεις εργασίας τους εξαιτίας «μεγάλων διαρθρωτικών αλλαγών στη μορφή του παγκόσμιου εμπορίου και για να τους ενισχύσει κατά την επανένταξή τους στην αγορά εργασίας».

Είμαστε πεπεισμένοι ότι το ελεύθερο εμπόριο και η οικονομία της αγοράς ωφελούν την οικονομική ανάπτυξη και, επομένως, είμαστε καταρχήν αντίθετοι στη χρηματοδοτική βοήθεια προς χώρες ή περιφέρειες. Ωστόσο, η

χρηματοπιστωτική κρίση κατάφερε σοβαρό πλήγμα στις οικονομίες των κρατών μελών και η οικονομική κάμψη είναι εντονότερη αυτήν τη φορά σε σύγκριση με οποιαδήποτε άλλη κάμψη βίωσε η Ευρώπη από τη δεκαετία του 1930 και μετά.

Αν η ΕΕ δεν αναλάβει δράση, οι άνεργοι θα υποστούν πολύ σοβαρό πλήγμα σε εκείνες τις περιοχές του Βελγίου και της Ιρλανδίας που έχουν ζητήσει τη συνδρομή της ΕΕ. Ο κίνδυνος της κοινωνικής περιθωριοποίησης και του μόνιμου αποκλεισμού είναι πολύ μεγάλος, κάτι που εμείς οι Φιλελεύθεροι δεν μπορούμε να αποδεχθούμε. Συμπάσχουμε τα μάλα με όλους εκείνους που επλήγησαν από τις συνέπειες της οικονομικής κάμψης και θα θέλαμε να ληφθούν μέτρα, όπως τα μέτρα κατάρτισης, που θα βοηθήσουν τα άτομα να το ξεπεράσουν. Επομένως, υποστηρίζουμε την ενίσχυση των ανέργων που έχουν πληγεί στον κλάδο της κλωστοϋφαντουργίας στις περιφέρειες της ανατολικής και δυτικής Φλάνδρας και στο Limburg, καθώς και στον κλάδο κατασκευής ηλεκτρονικών υπολογιστών στις ιρλανδικές κομητείες Limerick, Clare και North Tipperary, καθώς και στην πόλη Limerick.

Czesław Adam Siekierski (PPE), γραπτώς. – (PL) Υποστήριξα την κινητοποίηση του Ευρωπαϊκού Ταμείου Προσαρμογής στην Παγκοσμιοποίηση, διότι οι μαζικές απολύσεις είναι, δίχως αμφιβολία, μια αρνητική συνέπεια της οικονομικής κρίσης και, παρά την αίσθηση που επικρατεί στην κοινή γνώμη, η κρίση δεν έχει λήξει ακόμα. Δεν χωρεί καμία αμφιβολία ότι πρέπει να παρασχεθεί βοήθεια σε αυτούς που έχουν χάσει τις θέσεις εργασίας τους στις πληγείσες χώρες. Η απώλεια των θέσεων εργασίας αποτελεί τεράστια τραγωδία για τις ζωές αυτών των ανθρώπων και των οικογενειών τους. Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο νομίζω πως ο ρόλος του Ευρωπαϊκού Ταμείου Προσαρμογής στην Παγκοσμιοποίηση είναι ιδιαίτερα σημαντικός στις δύσκολες εποχές της κρίσης. Κατά τη γνώμη μου, ο προϋπολογισμός του Ταμείου πρέπει να αυξηθεί σε σημαντικό βαθμό στο μέλλον, ούτως ώστε να μπορεί να ανταποκρίνεται στις κοινωνικές ανάγκες. Η οικονομική κρίση συνεχίζει να προκαλεί θύματα υπό τη μορφή ομαδικών απολύσεων, οι οποίες συχνά οδηγούν σε ανθρώπινα δράματα υπό τη μορφή της μεγέθυνσης των κοινωνικών προβλημάτων και πολλών άλλων αντίζων φαινομένων. Επομένως, νομίζω ότι θα πρέπει να πράξουμε παν το δυνατόν για να βοηθήσουμε με τον πλέον αποτελεσματικό τρόπο τους ανθρώπους που πλήττονται από τις συνέπειες της οικονομικής κρίσης.

- Έκθεση David Martin (A7-0043/2009)

Maria Da Graça Carvalho (PPE), γραπτώς. – (PT) Επικροτώ τις προτεινόμενες τροπολογίες στον Κανονισμό λόγω της θέσης σε ισχύ της Συνθήκης της Λισαβόνας. Θα ήθελα να τονίσω με έμφαση μία από τις πτυχές που θεωρώ εξόχως σημαντική την παρούσα στιγμή, καθώς παρακολουθούμε τις διαπραγματεύσεις για τη νέα συμφωνία που θα αντικαταστήσει το Πρωτόκολλο του Κιότο τον Ιανουάριο του 2013. Η Συνθήκη της Λισαβόνας καθιστά τη διεθνή καταπολέμηση της κλιματικής αλλαγής συγκεκριμένο στόχο της περιβαλλοντικής πολιτικής της ΕΕ. Η Συνθήκη της Λισαβόνας εντάσσει συμπληρωματικά τη στήριξη για τη διεθνή δράση με στόχο την καταπολέμηση της κλιματικής αλλαγής στον κατάλογο των στόχων που συναποτελούν την περιβαλλοντική της πολιτική. Η Συνθήκη της Λισαβόνας αναθέτει επίσης στην Ευρώπη νέες αρμοδιότητες στα πεδία της ενέργειας, της επιστημονικής έρευνας και της διαστημικής πολιτικής. Η ενέργεια αποτελεί πλέον κοινή ευθύνη, προετοιμάζοντας το έδαφος για μια κοινή ευρωπαϊκή πολιτική.

Edite Estrela (S&D), γραπτώς. – (PT) Ψήφισα υπέρ της έκθεσης του κ. Martin για την προσαρμογή του Κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου στη Συνθήκη της Λισαβόνας, διότι είναι ανάγκη να τροποποιηθούν ορισμένοι από τους εσωτερικούς κανόνες του Κοινοβουλίου ενόψει των αυξημένων αρμοδιοτήτων που απορρέουν από τη θέση σε ισχύ της Συνθήκης της Λισαβόνας, ιδιαίτερα ενόψει της ενισχυμένης νομοθετικής εξουσίας που θα του επιτρέψει να νομοθετεί σε ισότιμη βάση με τις κυβερνήσεις των κρατών μελών σε μεγαλύτερο αριθμό θεμάτων.

Diogo Feio (PPE), γραπτώς. – (PT) Οι τροπολογίες επί των οποίων ψηφίσαμε σήμερα θα ενσωματωθούν στον Κανονισμό του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, διότι ο Κανονισμός πρέπει να συμβαδίζει με την πανηγυρική θέση σε ισχύ της Συνθήκης της Λισαβόνας, η οποία προγραμματίζεται για την 1η Δεκεμβρίου. Πιστεύω ότι η αξιοσημείωτη αναβάθμιση των εξουσιών του Κοινοβουλίου, με την οποία καλούνται όλοι οι βουλευτές του ΕΚ να αντιμετωπίσουν νέες προκλήσεις, αποτελεί σημαντική δοκιμασία για την ικανότητά του να προτείνει νομοθεσία, καθώς και για το αίσθημα ευθύνης του.

Το αποτέλεσμα είναι ότι δεν μπορώ παρά να επικροτήσω μια αλλαγή του Κανονισμού που θα εναρμονίσει περισσότερο τον τρόπο που λειτουργεί το Σώμα με τις διατάξεις των συνθηκών.

Είμαι ιδιαίτερα ευχαριστημένος με τον ολοένα και σημαντικότερο ρόλο που διαδραματίζουν τα εθνικά κοινοβούλια και με τις πρωτοβουλίες των κρατών μελών όσον αφορά την ευρωπαϊκή ολοκλήρωση.

Ελπίζω ότι η αρχή της επικουρικότητας, για την οποία επέδειξε ιδιαίτερη μέριμνα ο ευρωπαίος νομοθέτης, θα εκπληρώνεται και θα τηρείται σε ολοένα και μεγαλύτερο βαθμό από όλους τους ευρωπαίους υπεύθυνους λήψης αποφάσεων.

Sylvie Guillaume (S&D), γραπτώς. – (FR) Ψήφισα υπέρ της έκθεσης του David Martin για την αναθεώρηση του Κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου στον βαθμό που θα επιτρέψει στο Σώμα μας να εφαρμόσει τους νέους βασικούς κανόνες που απορρέουν από τη θέση σε ισχύ της Συνθήκης της Λισαβόνας.

Η αναθεώρηση περιλαμβάνει συγκεκριμένα: την υποδοχή νέων «παρατηρητών», που θα μπορούν να γίνουν βουλευτές του ΕΚ αυτοδικαίως το συντομότερο δυνατόν· τη θέσπιση κανόνων σχετικά με τον νέο ρόλο των εθνικών κοινοβουλίων στη νομοθετική διαδικασία μέσω της εξέτασης του βαθμού τήρησης της αρχής της επικουρικότητας, μια μεταρρύθμιση που επικροτώ ασμένως στον βαθμό που συμβάλλει στην εμβάθυνση του δημοκρατικού διαλόγου· πρωτίστως δε, την αναβάθμιση του ρόλου του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου στην εκπόνηση ευρωπαϊκών νόμων.

Τέλος, αυτό το κείμενο αποσαφηνίζει τους τύπους δράσης που πρέπει να αναλάβει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο σε περίπτωση «παραβίασης των θεμελιωδών αρχών από κράτος μέλος», κάτι που είναι ιδιαίτερα θετικό για την εκ μέρους του προάσπιση των θεμελιωδών δικαιωμάτων.

Ian Hudghton (Verts/ALE), γραπτώς. – (EN) Με βάση το παλαιό άρθρο 36 του Κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, καλούμασταν να δώσουμε ιδιαίτερη προσοχή στον σεβασμό των θεμελιωδών δικαιωμάτων. Βάσει του νέου άρθρου 36 του Κανονισμού, το ΕΚ πρέπει να «σέβεται πλήρως» τα εν λόγω δικαιώματα, όπως κατοχυρώνονται στον Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων. Πρόκειται για λεπταίσθητη αλλαγή, μια αλλαγή όμως που την θεωρώ σημαντική και που δεσμεύει όλους τους βουλευτές του ΕΚ να διαφυλάσσουν τα δικαιώματα όλων των πολιτών.

Nuno Melo (PPE), γραπτώς. – (PT) Η θέση σε ισχύ της Συνθήκης της Λισαβόνας την 1η Δεκεμβρίου 2009 σημαίνει ότι είναι αναγκαία η προσαρμογή του Κανονισμού, ώστε να συμβαδίζει με τους νέους κανόνες και εξουσίες του Κοινοβουλίου.

Με αυτές τις τροποποιήσεις του Κανονισμού, το Κοινοβούλιο προετοιμάζεται για τις ενισχυμένες εξουσίες που θα έχει μόλις τεθεί σε ισχύ η Συνθήκη της Λισαβόνας, λαμβάνοντας υπόψη την άφιξη 18 νέων βουλευτών του ΕΚ, τις αυξημένες νομοθετικές εξουσίες και τη νέα δημοσιονομική διαδικασία. Η μελλοντική συνεργασία με τα εθνικά κοινοβούλια είναι επίσης σημαντική, εν προκειμένω.

Andreas Mölzer (NI), γραπτώς. – (DE) Ελάχιστα μπορεί να διαπιστώσει κανείς σε σχέση με την κομπορρημονούσα ενίσχυση της δημοκρατίας και την ισχυρότερη φωνή των κοινοβουλίων, πράγματα που υποτίθεται ότι κατοχύρωνε η Συνθήκη της Λισαβόνας. Υπάρχουν απλά κάποιες λίγες νέες διαδικασίες. Δεν πρέπει σε καμία περίπτωση να γίνει κατάχρηση της διαδικασίας αξιολόγησης όσον αφορά τον σεβασμό των θεμελιωδών δικαιωμάτων για την υποχρεωτική επιβολή πολιτικής ορθότητας ή στο πλαίσιο μιας μανίας κατά των διακρίσεων.

Η έλλειψη δημοκρατίας εντός της ΕΕ παραμένει απaráλλακτη μετά τη Συνθήκη της Λισαβόνας. Δεν έχουν αλλάξει και πολλά αφ' ης στιγμής το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο πρέπει να επιλέξει τον Πρόεδρο της Επιτροπής μέσα από μια ομάδα αποτυχημένων πολιτικών, που ηττήθηκαν στις εκλογές. Το γεγονός ότι το πρόγραμμα της Στοκχόλμης προωθείται με τόσο ταχύ ρυθμό ώστε δεν μπορούμε να εκθέσουμε τις ανησυχίες μας για την προστασία των δεδομένων καταδεικνύει πόσο πραγματικά «ισχυρή» είναι η φωνή μας. Στην πραγματικότητα, οι αλλαγές στον Κανονισμό τις οποίες επέφερε η Συνθήκη της Λισαβόνας δεν κατέληξαν σε καμία ενίσχυση της διαφάνειας ή σε ισχυρότερη φωνή για τα κοινοβούλια. Για τον λόγο αυτόν, ψήφισα όχι.

Nuno Teixeira (PPE), γραπτώς. – (PT) Η Συνθήκη της Λισαβόνας θα προσδώσει μεγαλύτερη ταχύτητα, νομιμοποίηση και δημοκρατία στη διαδικασία λήψης αποφάσεων στην Ευρωπαϊκή Ένωση, που είναι υπεύθυνη για μέτρα τα οποία επηρεάζουν εμάς τους πολίτες σε καθημερινή βάση.

Συγκεκριμένα, θα ενισχυθεί η νομοθετική εξουσία του Κοινοβουλίου, καθώς θα είναι συνυπεύθυνο σε ισότιμη βάση με το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο για τα περισσότερα θέματα που χειρίζονται τα θεσμικά όργανα. Στην πράξη, με βάση τη Συνθήκη της Λισαβόνας, η λεγόμενη συναπόφαση θα καταστεί ο κανόνας και η κανονική νομοθετική διαδικασία.

Σε ό,τι με αφορά ως εκλεγμένο βουλευτή του ΕΚ, λαμβάνω υπόψη με ιδιαίτερη προσοχή την πρόκληση που φέρνει αυτή η αλλαγή.

Ιδιαίτερα αυτή η έκθεση υιοθετεί το έργο που είχε αναληφθεί και σχεδόν περατωθεί κατά την προηγούμενη κοινοβουλευτική περίοδο όσον αφορά την προσαρμογή του Κανονισμού που διέπει τη λειτουργία του Κοινοβουλίου υπό το πρίσμα της νέας Συνθήκης, η οποία θα πρέπει να τεθεί σε ισχύ στην αρχή του επόμενου μήνα.

Ορισμένες τροπολογίες είναι αμιγώς τεχνικής φύσεως, ενώ άλλες αφορούν τον εκσυγχρονισμό διατάξεων, στον οποίο το Κοινοβούλιο άδραξε την ευκαιρία να προβεί με αυτήν την αφορμή. Συνολικά, η έκθεση αντιπροσωπεύει έναν συμβιβασμό που ικανοποιεί την πολιτική οικογένεια στην οποία ανήκω, την Ομάδα του Ευρωπαϊκού Λαϊκού Κόμματος (Χριστιανοδημοκράτες), ενσωματώνοντας με ισόρροπο τρόπο ζητήματα όπως είναι η επικουρικότητα

και η αναλογικότητα, καθώς και η ενίσχυση της συνεργασίας μεταξύ Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και εθνικών κοινοβουλίων.

Για τους λόγους αυτούς, ψήφισα υπέρ της εν λόγω έκθεσης.

Γεώργιος Τούσσας (GUE/NGL), γραπτώς. – Το ΚΚΕ είναι αντίθετο και καταψηφίζει τις τροποποιήσεις του Κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, ώστε να προσαρμοστούν με τις προβλέψεις της Συνθήκης της Λισαβόνας. Οι τροποποιήσεις διατηρούν και ενισχύουν τον αντιδραστικό και αντιδημοκρατικό χαρακτήρα του Κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, που διαμορφώνει ένα ασφυκτικό πλαίσιο για κάθε αντίθετη φωνή που εναντιώνεται στη κυριαρχία των πολιτικών εκπροσώπων του κεφαλαίου.

Είναι ψέμα ότι η Συνθήκη της Λισαβόνας δίνει «περισσότερο δημοκρατική διάσταση στην ΕΕ» γιατί δήθεν αναβαθμίζει το ρόλο του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου. Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο αποτελεί συστατικό στοιχείο του αντιδραστικού οικοδομήματος της ΕΕ. Έχει αποδείξει τη προσηλωσή του στην αντιδραστική πολιτική της ΕΕ, τη στήριξη των συμφερόντων των μονοπωλίων, το ρόλο του σαν όργανο δημοκρατικής δήθεν νομιμοποίησης της αντιλαϊκής πολιτικής της ΕΕ. Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο δεν εκπροσωπεί τους λαούς αλλά τα συμφέροντα του κεφαλαίου. Συμφέρον των λαών είναι η αντίσταση, η ρήξη με την αντιλαϊκή πολιτική της ΕΕ και του Ευρωκοινοβουλίου που τη στηρίζει, η ανατροπή του ευρωενωσιακού οικοδομήματος.

- Πρόταση ψηφίσματος (B7-0141/2009)/αναθ. 1: Προετοιμασία της διάσκεψης κορυφής της Κοπεγχάγης για την κλιματική αλλαγή

Luís Paulo Alves (S&D), γραπτώς. – (PT) Ψήφισα υπέρ αυτού του ψηφίσματος, που επιδιώκει μια φιλόδοξη και νομικά δεσμευτική διεθνή συμφωνία στην Κοπεγχάγη, αφού πιστεύω ότι η ολοκλήρωση αυτής της συμφωνίας μπορεί να οδηγήσει σε ένα νέο, βιώσιμο μοντέλο, που θα τονώνει την κοινωνική και οικονομική μεγέθυνση, θα ενθαρρύνει την ανάπτυξη τεχνολογιών φιλικών προς το περιβάλλον, καθώς και τις ανανεώσιμες πηγές ενέργειας και την ενεργειακή απόδοση, θα μειώνει δε την κατανάλωση ενέργειας και θα παρέχει τη δυνατότητα δημιουργίας νέων θέσεων εργασίας.

Πιστεύω ότι η έγκριση αυτού του ψηφίσματος –που υπογραμμίζει ότι η διεθνής συμφωνία πρέπει να βασίζεται στην αρχή της κοινής αλλά διαφοροποιημένης ευθύνης, με τις ανεπτυγμένες χώρες να ηγούνται των προσπάθειών μείωσης των εκπομπών τους και αποδοχής της ευθύνης για την παροχή στις αναπτυσσόμενες χώρες χρηματοδοτικής και τεχνικής στήριξης– θα συμβάλει σε μια ορισμένη παγκόσμια ισορροπία.

Επομένως, είναι ουσιώδους σημασίας να αναλάβει η Ένωση ηγετικό ρόλο στο συγκεκριμένο θέμα, ούτως ώστε να διαφυλάξει την ευημερία των μελλοντικών γενεών.

Dominique Baudis (PPE), γραπτώς. – (FR) Ψήφισα υπέρ του ψηφίσματος σχετικά με τη διάσκεψη κορυφής της Κοπεγχάγης, εφόσον εναπόκειται σε εμάς, που είμαστε αιρετοί, να προστατεύσουμε τον πλανήτη για τις μελλοντικές γενιές. Ο κόσμος διακυβέυει το μέλλον του τους προσεχείς μήνες. Είναι αδιανόητο να αποτύχει η διεθνής κοινότητα να καταλήξει σε συμφωνία, που θα δεσμεύει τα κράτη στον δρόμο της λογικής. Αρχηγοί κρατών ή κυβερνήσεων, κρατάτε στα χέρια σας την ευθύνη για τη Γη του αύριο. Δείξτε ότι είστε ικανοί να παραμερίσετε τα εθνικά σας συμφέροντα και τα βραχυπρόθεσμα ζητήματα, διότι η ανθρωπότητα δεν έχει χρόνο να χάσει.

Frieda Brepoels (Verts/ALE), γραπτώς. – (NL) Στο ψήφισμα που εγκρίθηκε σήμερα από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, σε ειδικό κεφάλαιο υπογραμμίζεται η μεγάλη σημασία των περιφερειών και των τοπικών αυτοδιοικήσεων, ιδιαίτερα κατά τη διαδικασία διαβούλευσης και για τη διάχυση της πληροφορίας και τη διεκπεραίωση της υλοποίησης της πολιτικής για το κλίμα. Θα υλοποιηθεί ένα ποσοστό έως και 80% των πολιτικών προσαρμογής και μετριασμού των επιπτώσεων σε περιφερειακό ή τοπικό επίπεδο. Αρκετές περιφερειακές κυβερνήσεις ήδη δείχνουν τον δρόμο και ακολουθούν μια ριζοσπαστική προσέγγιση στην καταπολέμηση της κλιματικής αλλαγής.

Ως βουλευτής μέλος της Ευρωπαϊκής Ελεύθερης Συμμαχίας που εκπροσωπεί τα ευρωπαϊκά έθνη και περιφέρειες, υποστηρίζω πλήρως την άμεση συμμετοχή των περιφερειακών κυβερνήσεων στην προώθηση της βιώσιμης ανάπτυξης και μια αποτελεσματική απόκριση στην κλιματική αλλαγή. Σε αυτό το πλαίσιο, πρέπει να υπογραμμιστεί το έργο του δικτύου περιφερειακών κυβερνήσεων για τη βιώσιμη ανάπτυξη (nrg4SD). Αυτό το δίκτυο καθιέρωσε ήδη μια στενή εταιρική σχέση με το πρόγραμμα ανάπτυξης των Ηνωμένων Εθνών (UNDP) και το πρόγραμμα των Ηνωμένων Εθνών για το περιβάλλον (UNEP). Βουλευτές μέλη της Ευρωπαϊκής Ελεύθερης Συμμαχίας ζητούν, επομένως, τη ρητή αναγνώριση των περιφερειακών κυβερνήσεων στο πλαίσιο της συμφωνίας της Κοπεγχάγης, αναγνωρίζοντας τον ρόλο που διαδραματίζουν στις πολιτικές μετριασμού των επιπτώσεων και προσαρμογής.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), γραπτώς. – (PT) Είναι κρίσιμο να καταλήξει η διάσκεψη της Κοπεγχάγης σε μια πολιτικά δεσμευτική συμφωνία. Αυτή η συμφωνία πρέπει να περιέχει επιχειρησιακά στοιχεία που θα μπορούν

να εφαρμοστούν άμεσα, καθώς και ένα χρονοδιάγραμμα το οποίο θα επιτρέψει την εκπόνηση μιας νομικά δεσμευτικής συμφωνίας κατά τη διάρκεια του 2010. Στη συμφωνία πρέπει να συμμετέχουν όλες οι χώρες που υπέγραψαν τη σύμβαση, είναι δε ζωτικής σημασίας να καθορίζονται με σαφήνεια οι όποιες δεσμεύσεις, είτε όσον αφορά τη μείωση των εκπομπών αερίων θερμοκηπίου είτε τη χρηματοδότηση. Ενώ, αφενός, οι βιομηχανικές χώρες πρέπει να ηγηθούν των προσπάθειών μείωσης των εκπομπών αερίων θερμοκηπίου, οι οικονομικά πιο προηγμένες αναπτυσσόμενες χώρες δύνανται επίσης να διαδραματίσουν έναν ρόλο, συμβάλλοντας ανάλογα με τις ευθύνες τους και τις αντίστοιχες ικανότητές τους. Οι εκβιομηχανισμένες και οι αναδυόμενες χώρες με πιο προηγμένες οικονομίες πρέπει να καταβάλουν συγκρίσιμες προσπάθειες. Μόνο τότε θα καταστεί δυνατή η μείωση των στρεβλώσεων στον διεθνή ανταγωνισμό. Είναι, επίσης, κρίσιμο να καθορίσουμε τη διάρθρωση της χρηματοδότησης, ούτως ώστε αυτή να είναι βιώσιμη σε μεσομακροπρόθεσμη βάση. Η χρηματοδότηση πρέπει να προέλθει από τον ιδιωτικό τομέα, την αγορά άνθρακα και τον δημόσιο τομέα των εκβιομηχανισμένων χωρών και των οικονομικά πιο προηγμένων αναπτυσσόμενων χωρών.

Nessa Childers (S&D), γραπτώς. – (EN) Είναι άκρως σημαντικό να αναλάβει η ΕΕ δράση και να καταστεί παγκόσμια ηγέτιδα δύναμη όσον αφορά τη μείωση των εκπομπών άνθρακα, καθώς πλησιάζει η διάσκεψη κορυφής της Κοπεγχάγης. Το Κοινοβούλιο επέδειξε ήδη περισσότερη φιλοδοξία σε σύγκριση με τα κράτη μέλη σε ό,τι αφορά τη μείωση των εκπομπών αερίων θερμοκηπίου, και πρέπει να επικροτήσουμε το σημερινό ψήφισμα προβαίνοντας σε έκκληση για πραγματική χρηματοδότηση, προβαίνοντας σε έκκληση για ισχυρούς στόχους πλησιέστερα στο ανώτατο όριο του 25-40% σύμφωνα με τα επιστημονικά πορίσματα και επιμένοντας σε μια νομικά δεσμευτική συμφωνία.

Νικόλαος Χουντής (GUE/NGL), γραπτώς. – Ψήφισα αποχή, πρώτον, γιατί εγκρίθηκε η τροπολογία 13 που θεωρεί την πυρηνική ενέργεια ως σημαντική συνιστώσα για τη μείωση των εκπομπών του διοξειδίου του άνθρακα και, δεύτερον, γιατί απορρίφθηκε η τροπολογία 3 της Ομάδας μου που ζητούσε από τις αναπτυσσόμενες χώρες να μειώσουν τις εκπομπές τους των αερίων θερμοκηπίου κάτω από τα επίπεδα του 1990 κατά 80 και 95% έως το 2050. Υπάρχουν πολλά θετικά στοιχεία στο ψήφισμα, όπως π.χ. ότι η ΕΕ δεσμεύεται για τη χορήγηση 30 δισ. ευρώ ετησίως μέχρι το 2020 για την κάλυψη των αναγκών των αναπτυσσόμενων χωρών στον τομέα του μετριασμού των επιπτώσεων και της προσαρμογής στις κλιματικές αλλαγές. Θεωρώ όμως ότι η στροφή στην πυρηνική ενέργεια ως αντίδοτο στο φαινόμενο του θερμοκηπίου όχι μόνο δεν είναι η λύση για την καταπολέμηση της κλιματικής αλλαγής αλλά αποτελεί μια επικίνδυνη επιλογή. Στην Κοπεγχάγη θα συγκρουστούν τα τρίπτυχα αναπτυσσόμενες-αναπτυσσόμενες-υπανάπτυκτες χώρες και κυβερνήσεις-κινήματα βάσης-λαοί, καθώς η αλλαγή κλίματος υπονομεύει σε μεγάλο βαθμό τις προσπάθειες μείωσης της φτώχειας και της πείνας στον κόσμο. Η Συνδιάσκεψη της Κοπεγχάγης είναι μια υπαρκτή πρόκληση στην οποία θα πρέπει να ανταποκριθούμε και να μην αφήσουμε το βιομηχανικό και πυρηνικό λόμπι να αποδειχτούν οι μεγάλοι κερδισμένοι.

Jürgen Creutzmann, Nadja Hirsch, Holger Krahmer, Britta Reimers και Alexandra Thein (ALDE), γραπτώς. – (DE) Οι βουλευτές του ΕΚ που είναι μέλη του γερμανικού Ελεύθερου Δημοκρατικού Κόμματος απείχαν της ψηφοφορίας επί του ψηφίσματος της Κοπεγχάγης για τους ακόλουθους λόγους. Το ψήφισμα περιέχει δηλώσεις για τη χρηματοδότηση των μέτρων προστασίας του κλίματος σε τρίτες χώρες χωρίς να καθορίζει τα ειδικά κριτήρια ή τον σκοπό της χρηματοδότησης. Δεν μπορούμε να το δικαιολογήσουμε αυτό στους φορολογούμενους. Επιπλέον, πιστεύουμε ότι η αφοριστική κριτική σε βάρος του Διεθνούς Οργανισμού Πολιτικής Αεροπορίας (ICAO) είναι εσφαλμένη.

Ο ICAO είναι ο οργανισμός που χειρίζεται τα θέματα της αεροπορίας σε διεθνές επίπεδο. Τόσο η κριτική όσο και η δήλωση για την εικαζόμενη αποτυχία των διαπραγματεύσεων του ICAO είναι εσφαλμένες και ανάρμοστες. Η έκκληση για ειδικές διευθετήσεις σε σχέση με ένα σύστημα εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπών διοξειδίου του άνθρακα για τον κλάδο της αεροπορίας αντιβαίνει στην τρέχουσα νομοθεσία της ΕΕ και δυσχεραίνει στο έπακρο με ανέφικτα αιτήματα τη διαπραγματευτική θέση της ΕΕ σε μια διεθνή συμφωνία για το κλίμα.

Proinsias De Rossa (S&D), γραπτώς. – (EN) Οι συνέπειες της κλιματικής αλλαγής γίνονται αισθητές τώρα: ανεβαίνει η θερμοκρασία, λιώνουν παγόβουνα και πάγοι και προσλαμβάνουν ολοένα και πιο συχνό και έντονο χαρακτήρα τα ακραία καιρικά φαινόμενα. Ο ΟΗΕ εκτιμά ότι όλες –πλην μίας– οι κατεπείγουσες εκκλήσεις του για την παροχή ανθρωπιστικής βοήθειας το 2007 σχετιζόνταν με το κλίμα. Χρειαζόμαστε μια παγκόσμια ενεργειακή επανάσταση με στόχο ένα βιώσιμο οικονομικό μοντέλο, που θα μεριμνά για την ποιότητα του περιβάλλοντος, το οποίο θα συμβαδίζει με την οικονομική μεγέθυνση, τη δημιουργία πλούτου και την τεχνολογική πρόοδο. Οι κατά κεφαλήν εκπομπές άνθρακα στην Ιρλανδία είναι 17,5 τόνοι ανά έτος. Μέχρι το 2050, αυτό θα πρέπει να μειωθεί σε 1 με 2 τόνους άνθρακα. Είναι σαφές ότι αυτό σημαίνει ριζική αλλαγή όσον αφορά την παραγωγή και την κατανάλωση ενέργειας. Το πρώτο βήμα είναι μια συνολική συμφωνία στην Κοπεγχάγη, η οποία θα δεσμεύει τη διεθνή κοινότητα σε υποχρεωτικές μειώσεις και στη θέσπιση κυρώσεων σε διεθνές επίπεδο σε περίπτωση μη συμμόρφωσης. Πράγματι, η διεθνής κοινότητα θα πρέπει να επιδείξει δέσμευση που θα υπερβαίνει εκείνη που επιδεικνύει για την αντιμετώπιση της χρηματοπιστωτικής κρίσης. Η απάντηση στην κλιματική αλλαγή έγκειται σε μια ισχυρή διεθνή διακυβέρνηση και χρηματοδοτική δέσμευση. Η βοήθεια προς τον αναπτυσσόμενο κόσμο πρέπει

να είναι συμπληρωματική προς την αναπτυξιακή βοήθεια στις υπερπόντιες χώρες ή θα διατρέξουμε τον κίνδυνο να μην επιτευχθούν οι αναπτυξιακοί στόχοι της χιλιετίας. Μάλιστα, η κλιματική αλλαγή θα απαιτήσει αυξημένες επενδύσεις στον δημόσιο τομέα.

Marielle De Sarnez (ALDE), γραπτώς. – (FR) Το κοινό ψήφισμα που μόλις εγκρίθηκε από το Κοινοβούλιο στέλνει ένα σαφές μήνυμα. Η Ένωση πρέπει να μιλά με ενιαία φωνή και να ενεργεί από κοινού μετά την Κοπεγχάγη, ασχέτως του πεδίου εφαρμογής της έκβασης της διάσκεψης. Πρέπει να στοχεύσουμε σε πραγματική μείωση 30% των εκπομπών αερίου του θερμοκηπίου. Όταν λέω «πραγματική», αυτό σημαίνει ότι θα καταστεί εν τέλει αναγκαίο, μια μέρα, να τεθεί το ζήτημα των εξαιρέσεων και της εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπής αερίων θερμοκηπίου. Το Κοινοβούλιο ευελπιστεί ότι η διάσκεψη κορυφής της Κοπεγχάγης θα αποτελέσει μια ευκαιρία να εμφανίσουμε μια Ευρωπαϊκή Ένωση που είναι ισχυρή και που αναλαμβάνει επίσης μια σταθερή χρηματοδοτική δέσμευση έναντι των αναπτυσσόμενων χωρών, διότι τους το χρωστάμε.

Anne Delvaux (PPE), γραπτώς. – (FR) Στην Κοπεγχάγη, από τις 7 έως τις 18 Δεκεμβρίου, σχεδόν 200 έθνη θα διαπραγματευθούν μια νέα διεθνή συνθήκη για την καταπολέμηση της κλιματικής αλλαγής, μια συνθήκη για την περίοδο μετά το Κιότο, η οποία θα τεθεί σε ισχύ από το 2013...

Το ψήφισμα επί του οποίου ψηφίσαμε θα χρησιμεύσει στην Ευρωπαϊκή Ένωση ως οδικός χάρτης διαπραγμάτευσης. Καθώς είμαι μέλος της Επιτροπής Περιβάλλοντος, Δημόσιας Υγείας και Ασφάλειας των Τροφίμων, συνέβαλα μέσω τροπολογιών υποστηρίζοντας ιδιαίτερα τη νομικά δεσμευτική φύση της συμφωνίας.

Οι απαιτήσεις μου κατά την ψήφιση είναι για την επίτευξη μιας παγκόσμιας πολιτικής συμφωνίας, που θα είναι φιλόδοξη και δεσμευτική και που θα προετοιμάσει ταχέως το έδαφος για μια πραγματική νομική σύμβαση για την επίτευξη μείωσης μέχρι το 2020 κατά 30% σε σύγκριση με τις εκπομπές αερίων θερμοκηπίου το 1990, με μια φιλόδοξη, μετρήσιμη αλλά και ευέλικτη δέσμευση από άλλους ρυπαίνοντες όπως είναι οι Ηνωμένες Πολιτείες Αμερικής και η Κίνα, καθώς και για την κατά 80% μείωση μέχρι το 2050, σύμφωνα με ό,τι ζητούν οι εμπειρογνώμονες και για την αποσαφήνιση της κρίσιμης συλλογικής δέσμευσης των εκβιομηχανισμένων χωρών όσον αφορά τη χρηματοδότηση και ενίσχυση προς τις αναπτυσσόμενες χώρες. Σε ένα πλαίσιο κρίσης, είναι δύσκολο να καθοριστεί το ακριβές ποσό, θα χρειαστεί όμως να διασφαλίσουμε ότι θα αντιστοιχεί τουλάχιστον στις δεσμεύσεις που θα αναληφθούν!

Η αποτυχία στην Κοπεγχάγη θα αποτελέσει μια περιβαλλοντική, πολιτική και ηθική καταστροφή!

Edite Estrela (S&D), γραπτώς. – (PT) Ψήφισα υπέρ της πρότασης ψηφίσματος σχετικά με τη διάσκεψη της Κοπεγχάγης για την κλιματική αλλαγή, αφού πιστεύω ότι πετυχαίνει έναν καλό κοινοβουλευτικό συμβιβασμό στις θεμελιώδεις πτυχές που πρέπει να διέπουν τις διαπραγματεύσεις για μια μελλοντική διεθνή συμφωνία επί του εν λόγω θέματος, ιδιαίτερα σε σχέση με τα ζητήματα της προσαρμογής, της χρηματοδότησης μηχανισμών και της αποψίλωσης των δασών. Θέλω να επαναλάβω ότι η επίτευξη μιας νομικά δεσμευτικής συμφωνίας στην Κοπεγχάγη, που θα είναι φιλόδοξη, πραγματιστική και με τη συμμετοχή όλων των μερών, είναι επίσης ζήτημα κοινωνικής δικαιοσύνης.

Jill Evans (Verts/ALE), γραπτώς. – (EN) Στο ψήφισμα που ενέκρινε το ΕΚ, ειδικό κεφάλαιο υπογραμμίζει τη σημασία των περιφερειών και των τοπικών αρχών στο πλαίσιο της διαβούλευσης, της ενημέρωσης και της εφαρμογής της πολιτικής για το κλίμα. Σε ποσοστό έως και 80% οι πολιτικές μετριασμού των επιπτώσεων και προσαρμογής θα εφαρμοστούν σε περιφερειακό και τοπικό επίπεδο. Πολλές περιφερειακές κυβερνήσεις και υποκρατικές αρχές είναι πρωτοπόρες όσον αφορά ριζοσπαστικές πολιτικές για την καταπολέμηση της κλιματικής αλλαγής.

Ως βουλευτές μέλη της Ευρωπαϊκής Ελεύθερης Συμμαχίας, που εκπροσωπούμε ευρωπαϊκά έθνη και περιφέρειες, υποστηρίζουμε πλήρως την άμεση συμμετοχή υποκρατικών οργάνων και περιφερειακών κυβερνήσεων για την προώθηση της βιώσιμης ανάπτυξης και την αποδοτική απόκριση στην κλιματική αλλαγή. Σε αυτό το πλαίσιο, πρέπει να υπογραμμιστεί το έργο του δικτύου των περιφερειακών κυβερνήσεων για τη βιώσιμη ανάπτυξη (nrg4SD). Αυτό το δίκτυο καθιέρωσε ήδη μια εταιρική σχέση με το πρόγραμμα ανάπτυξης των Ηνωμένων Εθνών και με το πρόγραμμα των Ηνωμένων Εθνών για το περιβάλλον. Επομένως, ζητούμε τη ρητή αναγνώριση των περιφερειακών κυβερνήσεων στο πλαίσιο της συμφωνίας της Κοπεγχάγης, αναγνωρίζοντας τον καίριο ρόλο που διαδραματίζουν στις πολιτικές μετριασμού των επιπτώσεων και προσαρμογής.

Diogo Feio (PPE), γραπτώς. – (PT) Όπως έχω ξαναπεί, είναι ζωτικής σημασίας να εγκριθεί μια νομικά δεσμευτική, παγκόσμια, πολιτική συμφωνία για την κλιματική αλλαγή, ούτως ώστε να μην περιέλθει η ευρωπαϊκή βιομηχανία σε δυσμενώς ανταγωνιστική θέση. Η ευρωπαϊκή προσπάθεια πρέπει να έχει στόχο την επίτευξη συμφωνίας που θα απαιτεί κοινή προσπάθεια και όχι μόνο προσπάθεια της ΕΕ.

Κατά τη γνώμη μου, η ιδέα ενός φόρου για τις διεθνείς χρηματοοικονομικές συναλλαγές ως λύση για τη χρηματοδότηση της προσαρμογής των αναπτυσσόμενων χωρών στην κλιματική αλλαγή και του μετριασμού των συνεπειών της από τις χώρες αυτές δεν είναι η ενδεδειγμένη, δεδομένου ότι αυτό θα γίνει σε βάρος της οικονομίας (ιδιαίτερα σε καταστάσεις κρίσεων όπως αυτή που βιώνουμε επί του παρόντος), του εμπορίου και της δημιουργίας πλούτου.

Δεν μπορεί να αγνοηθεί το κόστος που θα είχε ένας ανάλογος φόρος για την κοινωνία εν γένει (αύξηση του φορολογικού βάρους, με συνέπειες για όλους τους φορολογούμενους και τους καταναλωτές) ούτε και οι επιπτώσεις του στη χρηματοπιστωτική αγορά (μείωση της αναγκαίας ρευστότητας και της ροής πιστώσεων προς τις επιχειρήσεις και τα νοικοκυριά).

Πιστεύω ότι δεν είναι αυτός ο τρόπος για να ρυθμίσουμε την αγορά και ότι μπορούν να εκπονηθούν άλλες εναλλακτικές λύσεις, που θα είναι λιγότερο επιζήμιες για την παγκόσμια οικονομία.

José Manuel Fernandes (PPE), γραπτώς. – (PT) Ψήφισα υπέρ της πρότασης ψηφίσματος, διότι πιστεύω ότι η ΕΕ πρέπει να συνεχίσει να ηγείται δίνοντας το παράδειγμα σε ό,τι αφορά την καταπολέμηση της κλιματικής αλλαγής. Αξίζει να σημειωθεί ότι η ΕΕ ξεπέρασε τους στόχους που είχαν θεσπιστεί στο Κιότο.

Πιστεύω ότι η συμφωνία της Κοπεγχάγης πρέπει να είναι δεσμευτική. Ως προς αυτό, κατέθεσα μια τροπολογία στο ψήφισμα του Κοινοβουλίου για το εν λόγω θέμα, ζητώντας να περιληφθεί μια διεθνής δέσμη κυρώσεων στο τελικό κείμενο.

Πιστεύω ότι η συμφωνία θα πρέπει να είναι συνολική, φιλόδοξη και με σαφές χρονοδιάγραμμα. Αν δεν είμαστε φιλόδοξοι, θα βρεθούμε στο τέλος με ένα συμβολικού χαρακτήρα μέσο, το οποίο θα είναι ακόμα λιγότερο αποτελεσματικό από το Πρωτόκολλο του Κιότο, που ήδη προβλέπει διεθνείς κυρώσεις. Επομένως, ας ελπίσουμε ότι θα υπάρξει αποτελεσματική ρύθμιση και ότι η συμφωνία θα περιλάβει μια ρήτρα αναθεώρησης, ούτως ώστε να μπορεί να επικαιροποιείται εύκολα.

Πιστεύω επίσης ότι η Κίνα και η Ινδία δεν μπορούν να εξαιρεθούν από κάθε ευθύνη όταν παράγουν πολύ μεγάλο ποσοστό των παγκόσμιων εκπομπών αερίων θερμοκηπίου, ενώ την ίδια στιγμή οι βιομηχανίες μας καταβάλλουν πολύ μεγάλες προσπάθειες για τη μείωση των εκπομπών τους.

Οι ΗΠΑ φέρουν πολύ μεγάλη ευθύνη για τη διασφάλιση της επιτυχίας αυτής της διάσκεψης. Ελπίζω ότι ο πρόεδρος των Ηνωμένων Πολιτειών Αμερικής, ο Barack Obama, θα δείξει ότι αξίζει το βραβείο Νόμπελ για την Ειρήνη, διότι η καταπολέμηση της κλιματικής αλλαγής θα συμβάλει στην ειρήνη και την ευτυχία όλων των εθνών.

Elisa Ferreira (S&D), γραπτώς. – (PT) Το ψήφισμα που εγκρίθηκε περιέχει θετικές πτυχές, όπως: η σημασία της διατήρησης μιας διεθνούς δέσμευσης για την μετά το 2012 περίοδο· η ανάγκη να συμβαδίζουν οι στόχοι μείωσης με τα τελευταία επιστημονικά δεδομένα· η έκκληση προς τις ΗΠΑ να καταστούν δεσμευτικοί οι στόχοι για τους οποίους δόθηκε υπόσχεση (αλλά δεν αναλήφθηκε δέσμευση) κατά τον τελευταίο προεκλογικό αγώνα· η έμφαση στην ιστορική ευθύνη των εκβιομηχανισμένων χωρών όσον αφορά τις εκπομπές αερίων θερμοκηπίου· η προώθηση της ενεργειακής απόδοσης και η ενίσχυση των δραστηριοτήτων έρευνας και ανάπτυξης.

Ωστόσο, η σημασία που αποδίδεται στις λεγόμενες λύσεις της αγοράς και ιδιαίτερα στην εμπορία δικαιωμάτων εκπομπών άνθρακα είναι αναμφίλεκτη. Αυτό είναι κατά βάση μια πολιτική και ιδεολογική επιλογή, που όχι μόνο δεν εγγυάται ότι θα επιτύχουμε τους καθορισθέντες στόχους μείωσης, αλλά είναι αυτή καθ'αυτήν η πλέον σοβαρή απειλή για την επίτευξη των δεδηλωμένων περιβαλλοντικών στόχων. Η εμπειρία του πώς λειτουργήσε το σύστημα εμπορίας των δικαιωμάτων εκπομπής αερίων θερμοκηπίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης από το 2005 είναι χαρακτηριστικό παράδειγμα αυτού του πράγματος. Ο στόχος της εμπορίας δικαιωμάτων άνθρακα είναι η εμπορευματοποίηση της ικανότητας της Γης να ανακυκλώνει άνθρακα και, επομένως, να ρυθμίζει το κλίμα. Ως αποτέλεσμα, υπάρχει κίνδυνος αυτή η ικανότητα –που είναι αυτό το οποίο εγγυάται τη ζωή στη Γη όπως την γνωρίζουμε– να καταλήξει στα χέρια εκείνων ακριβώς των εταιρειών που ρυπαίνουν τον πλανήτη, τους φυσικούς του πόρους και το κλίμα.

Robert Goebbels (S&D), γραπτώς. – (FR) Απέιχα της ψηφοφορίας επί του ψηφίσματος σχετικά με την κλιματική αλλαγή, διότι το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, ως ειθισται, επιδεικνύει γενναϊόδωρα αισθήματα χωρίς να λαμβάνει υπόψη τις πραγματικές καταστάσεις. Η Ευρωπαϊκή Ένωση παράγει κατά προσέγγιση το 11% των συνολικών εκπομπών διοξειδίου του άνθρακα παγκοσμίως. Δεν μπορεί να δώσει το παράδειγμα και να πληρώσει κιόλας για λογαριασμό του υπόλοιπου κόσμου.

Είναι παράλογο να τίθενται περιορισμοί στα κράτη μέλη σε ό,τι αφορά τη χρήση μηχανισμών καθαρής ανάπτυξης (CDMs), μολονότι προβλέπεται από το Κιότο, ταυτόχρονα δε να ζητούμε 30 δισεκατομμύρια ευρώ σε ετήσια βάση ως βοήθεια για τις αναπτυσσόμενες χώρες, χωρίς όρους ή κατάλληλη εξέταση, για να αναφερθούμε σε μία μόνο παραφωνία στο ψήφισμα.

Sylvie Guillaume (S&D), γραπτώς. – (FR) Στο ζήτημα της κλιματικής αλλαγής είναι επιτακτική ανάγκη να δράσουμε και να μην αφήσουμε ανήμπορες τις αναπτυσσόμενες χώρες. Είναι αυτές που κατεξοχήν επηρεάζονται, αλλά τους λείπουν οι κατάλληλοι πόροι για να επιδράσουν στα φαινόμενα που δημιουργούν οι αναπτυσσόμενες χώρες! Οι μελλοντικές γενιές θα είναι ανίσχυρες απέναντι στις συνέπειες της κλιματικής αλλαγής, αν δεν αναληφθεί σήμερα καμία παγκόσμια δράση. Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο είναι ουσιώδους σημασίας να επιδείξουν οι κυβερνήσεις μας πολιτική ηγεσία, ούτως ώστε να ενθαρρύνουν άλλα κράτη, όπως τις Ηνωμένες Πολιτείες Αμερικής και την Κίνα, να καταλήξουν σε συμφωνία. Αυτή η δέσμευση θα πρέπει επίσης να περιλάβει τη θέσπιση ενός φόρου στις χρηματοοικονομικές συναλλαγές, ο οποίος θα χρησιμοποιηθεί για τη χρηματοδότηση όχι της εποπτείας του τραπεζικού τομέα, αλλά μάλλον των αναπτυσσόμενων χωρών και των παγκόσμιων δημόσιων αγαθών, όπως το κλίμα.

Ian Hudghton (Verts/ALE), γραπτώς. – (EN) Τον ερχόμενο μήνα, τα μάτια του κόσμου θα είναι στραμμένα στη Δανία. Στην αντίπερα πλευρά της Βόρειας Θάλασσας, σε μια χώρα παρόμοιου μεγέθους, η κυβέρνηση της Σκωτίας συμβάλλει και αυτή σε ζωτικό βαθμό στις προσπάθειες καταπολέμησης της κλιματικής αλλαγής. Σύμφωνα με τον επίσημο ιστότοπο της διάσκεψης κορυφής της Κοπεγχάγης, η Σκωτία έχει αναλάβει «παγκόσμιο ηγετικό ρόλο σε σχέση με την προστασία του κλίματος». Οι προσπάθειες της κυβέρνησης της Σκωτίας θα πρέπει να υποστηριχθούν πλήρως, και ευελπιστούμε ότι και άλλα έθνη θα συμβάλουν με το ειδικό τους βάρος στις παγκόσμιες προσπάθειες τον επόμενο μήνα.

Astrid Lulling (PPE), γραπτώς. – (FR) Ψήφισα υπέρ του ψηφίσματος αυτού σχετικά με τη στρατηγική της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τη διάσκεψη κορυφής της Κοπεγχάγης για την κλιματική αλλαγή, καθώς είμαι πεπεισμένη ότι μια συνολική διεθνής συμφωνία μπορεί στην πράξη να αλλάξει την τάση της ανεξέλεγκτης μεγέθυνσης των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου.

Η περιβαλλοντική πολιτική γενικότερα και η κλιματική πολιτική ειδικότερα είναι επίσης η κινητήρια δύναμη της τεχνολογικής καινοτομίας και δύνανται να δημιουργήσουν νέες προοπτικές μεγέθυνσης για τις εταιρείες μας.

Με χαροποιεί ιδιαίτερα το γεγονός ότι η Ευρώπη διαδραματίζει ηγετικό ρόλο θεσπίζοντας μια ενεργειακή και κλιματική πολιτική που στοχεύει στη μείωση των εκπομπών κατά 20% το 2020 σε σύγκριση με το 1990. Αντιτίθεται σφόδρα σε πρόσθετους περιοριστικούς στόχους χωρίς μια συνολική διεθνή συμφωνία. Αφενός, η Ευρώπη, που ευθύνεται για το 11% των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου παγκοσμίως, δεν έχει επαρκές ειδικό βάρος για να ανατρέψει την τάση από μόνη της και, αφετέρου, φοβούμαι τη μετεγκατάσταση ενεργοβόρων και ρυπογόνων σε ό,τι αφορά το διοξείδιο του άνθρακα βιομηχανιών.

Μόνο μια συνολική συμφωνία που θέτει έναν μεσομακροπρόθεσμο χρονικό ορίζοντα θα παράσχει το πλαίσιο προβλεψιμότητας που είναι αναγκαίο για να μπορούμε να επιδοθούμε σε μείζονα ερευνητικά και αναπτυξιακά έργα και να αφοσιωθούμε στη μεγάλη επένδυση που απαιτείται για να αποσυνδεθεί οριστικά η οικονομική μεγέθυνση από τη μεγέθυνση των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου.

Nuno Melo (PPE), γραπτώς. – (PT) Είναι πολύ σημαντικό να επιτευχθεί μια φιλόδοξη και νομικά δεσμευτική συμφωνία για την κλιματική αλλαγή στη διάσκεψη της Κοπεγχάγης.

Ωστόσο, είναι επίσης σημαντικό να συμμετέχουν όλοι, ιδιαίτερα η Κίνα, η Ινδία και η Βραζιλία, λαμβάνοντας υπόψη τον σημαίνοντα οικονομικό τους ρόλο και την εντατική βιομηχανική δραστηριότητα. Αυτές οι χώρες πρέπει επίσης να δεσμευτούν ότι θα επιδιώξουν τους φιλόδοξους στόχους και σκοπούς, συγκρίσιμους με εκείνους άλλων χωρών, μολονότι με βοήθεια στον μέγιστο δυνατό βαθμό από άλλες πλουσιότερες, πιο εκβιομηχανισμένες χώρες. Είναι επίσης ουσιώδους σημασίας να διαδραματίσουν οι Ηνωμένες Πολιτείες Αμερικής τον ρόλο που τους αναλογεί σε αυτό το άκρως σημαντικό θέμα.

Andreas Mölzer (NI), γραπτώς. – (DE) Για ένα υπερβολικά μεγάλο διάστημα, η ΕΕ επιχειρεί να μειώσει τη συγκέντρωση των αερίων θερμοκηπίου από μόνη της, ενώ οι διψασμένες για ενέργεια αναδυόμενες οικονομίες και οι ασύμφορες βιομηχανικές χώρες δεν ήταν καν έτοιμες να εφαρμόσουν το Πρωτόκολλο του Κιότο. Θα πρέπει να περιμένουμε και να δούμε σε ποιόν βαθμό θα το αλλάξει αυτό η διάσκεψη της Κοπεγχάγης. Σε αυτό το υπόβαθρο, απαιτούνται κανόνες για τη χρηματοδοτική διαδικασία, μαζί με κυρώσεις σε περίπτωση μη συμμόρφωσης.

Για να επιφέρουμε αλλαγή, πρέπει να αναδιαρθρώσουμε την περιβαλλοντική μας πολιτική, ούτως ώστε να μην αφορά μόνο τη μεταβίβαση εκατομμυρίων από τη μία πλευρά προς την άλλη ως σκέλος της διαδικασίας πιστοποίησης της εμπορίας δικαιωμάτων, αλλά να επιτρέπει επίσης την προώθηση πραγματικών εναλλακτικών επιλογών, όπως οι ανανεώσιμες πηγές ενέργειας και η μείωση του όγκου των εμπορευματικών μεταφορών σε ολόκληρη την Ευρώπη, οι οποίες επιδοτούνται με τη χρήση κονδυλίων της ΕΕ. Αυτή η έκθεση δεν εξετάζει αρκούντως διεξοδικά αυτό το πρόβλημα και, επομένως, ψήφισα κατά.

Rovana Plumb (S&D), γραπτώς. – (RO) Ψήφισα υπέρ αυτού του ψηφίσματος, καθώς πρέπει να επιτευχθεί μια δεσμευτική, παγκόσμια νομική συμφωνία στην Κοπεγχάγη με βάση το ποιες ανεπτυγμένες ή και αναπτυσσόμενες χώρες θα δεσμευθούν έναντι στόχων για τη μείωση των εκπομπών αερίων θερμοκηπίου σε επίπεδα συγκρίσιμα με εκείνα της ΕΕ. Μπορούμε να επιτύχουμε τον στόχο της διατήρησης της υπερθέρμανσης του πλανήτη στους δύο βαθμούς Κελσίου και της περιστολής των εκπομπών αερίων θερμοκηπίου, μόνο αν επενδύσουμε σε νέες τεχνολογίες και στην έρευνα και καινοτομία. Πρέπει επίσης να διατεθούν πρόσθετοι πόροι, που θα αντληθούν από τις εισφορές τις οποίες θα καταβάλλουν τα κράτη που θα υπογράψουν την παγκόσμια συμφωνία και οι οποίες αντιστοιχούν στην οικονομική ανάπτυξη και φερεγγυότητα των εν λόγω κρατών.

Daciana Octavia Sârbu (S&D), γραπτώς. – (EN) Αυτό το ψήφισμα αντιπροσωπεύει μια σαφή και ρεαλιστική στρατηγική για τον χειρισμό των καίριας σημασίας θεματικών πεδίων που πρέπει να αντιμετωπιστούν προκειμένου να επιτευχθεί μια αποτελεσματική συμφωνία στην Κοπεγχάγη τον επόμενο μήνα. Έχουμε ένα κείμενο που εξισορροπεί τη φιλοδοξία με πραγματιστικούς στόχους και πραγματεύεται τα δύσκολα θέματα τα οποία πρέπει να επιλύσουν οι διαπραγματευτές. Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο κάλεσε τώρα τη διαπραγματευτική ομάδα της ΕΕ και τα κράτη μέλη να πιέσουν για δράση στα ακόλουθα: εμπορία δικαιωμάτων εκπομπής αερίων θερμοκηπίου· μια παγκόσμια αγορά εκπομπών άνθρακα· ένα δίκαιο σύστημα χρηματοδότησης για μέτρα προσαρμογής και μετριασμού των επιπτώσεων· δόση· αεροπορικές και θαλάσσιες μεταφορές.

Το Κοινοβούλιο τήρησε τις προηγούμενες δεσμεύσεις του σχετικά με τη μείωση των εκπομπών αερίων θερμοκηπίου έως το 2020 και τώρα καθόρισε ακόμα πιο φιλόδοξους στόχους για το 2050, λαμβάνοντας υπόψη νέες συστάσεις της επιστημονικής κοινότητας. Η βούληση της ΕΕ να ηγηθεί σε αυτό το ζήτημα μπορεί να αποδειχθεί καταλυτικός παράγοντας για τη θέσπιση μιας διεθνούς δεσμευτικής συμφωνίας με στόχο την αντιμετώπιση της κλιματικής αλλαγής.

Bogusław Sonik (PPE), γραπτώς. – (PL) Το ψήφισμα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου σχετικά με τη στρατηγική της ΕΕ ενόψει της διάσκεψης της Κοπεγχάγης για την κλιματική αλλαγή είναι ένα σημαίνον νομοθετικό έγγραφο και μια σημαντική φωνή στη διεθνή συζήτηση και στις διαπραγματεύσεις που προηγούνται της διάσκεψης κορυφής για το κλίμα, έχει δε στόχο να συμπληρώσει τη θέση της Ευρωπαϊκής Ένωσης για το ζήτημα αυτό. Αν η Ευρωπαϊκή Ένωση θέλει να παραμείνει πρωτοπόρα στην καταπολέμηση της κλιματικής αλλαγής, πρέπει να συνεχίσει να θέτει αυτοβούλως φιλόδοξους στόχους μείωσης και να ανταποκρίνεται σε δεσμεύσεις μείωσης που είχαν γίνει σε προηγούμενο στάδιο. Κατ' αυτόν τον τρόπο, θα δώσει ένα παράδειγμα σε άλλες χώρες, παρά τις συνεπαγόμενες δυσκολίες.

Η φωνή του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ως του μόνου δημοκρατικού θεσμικού οργάνου της ΕΕ είναι κρίσιμη σε αυτήν τη συζήτηση, και αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο το ψήφισμά μας πρέπει να υποδείξει την ορθή κατεύθυνση που πρέπει να ακολουθηθεί, θα πρέπει δε να διαμορφώσει προτεραιότητες που έχουν πραγματική σημασία. Το ίδιο το κείμενο του ψηφίσματος δεν πρέπει να είναι απλά μια συλλογή αιτημάτων και ευσεβών πόδων χωρίς κανένα έρεισμα, αλλά θα πρέπει να είναι η συνεκτική και πρωτίστως ενιαία φωνή των πολιτών της ΕΕ βάσει της αρχής της κοινής πλην όμως διαφοροποιημένης ευθύνης των κρατών μελών στο ζήτημα της καταπολέμησης της κλιματικής αλλαγής.

Η Ευρωπαϊκή Ένωση, ως σοβαρός εταίρος στις διαπραγματεύσεις, πρέπει να καταλάβει τη θέση της στην Κοπεγχάγη ως ενιαία οντότητα που λαμβάνει υπόψη τα συμφέροντα όλων των κρατών μελών της. Η Ευρωπαϊκή Ένωση πρέπει να δείξει ότι είναι έτοιμη να αυξήσει τους στόχους μείωσης στο 30%, υπό την προϋπόθεση ότι και άλλες χώρες θα δείξουν επίσης ότι είναι έτοιμες να θεσπίσουν ανάλογα υψηλούς στόχους μείωσης. Θα πρέπει επίσης να θυμίσουμε ότι η ΕΕ δεν αποδέχθηκε καμία υποχρέωση άνευ όρων, μόνο υποχρεώσεις υπό προϋποθέσεις.

Bart Staes (Verts/ALE), γραπτώς. – (NL) Ψήφισα υπέρ του ψηφίσματος, διότι το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο καλεί τους διαπραγματευτές της ΕΕ να εξασφαλίσουν τη διάθεση 30 δισεκατομμυρίων ευρώ σε αναπτυσσόμενες χώρες στο πλαίσιο του αγώνα τους κατά της κλιματικής αλλαγής. Με αυτόν τον τρόπο, το Κοινοβούλιο στέλνει ένα σαφές μήνυμα στους διαπραγματευτές που θα συμμετάσχουν εκ μέρους της Ευρώπης στη διάσκεψη κορυφής της Κοπεγχάγης για το κλίμα σε δεκαπέντε ημέρες. Μέχρι τώρα, ανέκαθεν ήταν αόριστοι αναφορικά με το ποια θα είναι η χρηματοδοτική τους πρόταση στη διάσκεψη κορυφής. Τώρα, όμως, το Κοινοβούλιο τους κάλεσε να είναι περισσότερο σαφείς για τα πραγματικά ποσά και ποσοστά. Και με αυτόν τον τρόπο, ρίχνεται ξανά η μπάλα στο γήπεδο των Ηνωμένων Πολιτειών Αμερικής. Υπάρχουν σημάδια ότι οι Αμερικανοί είναι απασχολημένοι με τη σύνταξη του στόχου των εκπομπών διοξειδίου του άνθρακα, τον οποίο θέλουν να καταθέσουν. Αυτό το ψήφισμα κλιμακώνει την πίεση στον Πρόεδρο Obama να παρουσιάσει συγκεκριμένες προτάσεις, διότι αυτό θα συμβάλει λίγο μόνο στην ενίσχυση των πιθανοτήτων επιτυχίας στην Κοπεγχάγη.

Παρέχει επίσης περισσότερες ευκαιρίες σε χώρες όπως η Κίνα, η Ινδία και η Βραζιλία να συμπαταχθούν στον παγκόσμιο αγώνα κατά της αλλαγής του κλίματος. Όπως και οι συνάδελφοί μου στην Ομάδα των

Πρασίνων/Ευρωπαϊκή Ελεύθερη Συμμαχία, ψήφισα με πολύ μεγάλο ενθουσιασμό υπέρ αυτού του σθεναρού ψηφίσματος. Το μόνο του μειονέκτημα είναι ότι με κάποιον τρόπο εμφοχώρησε η παραγωγή πυρηνικής ενέργειας. Το σημαντικό πάντως τώρα είναι η Επιτροπή και τα κράτη μέλη να διεξαγάγουν σκληρό παζάρι στην Κοπεγχάγη.

Konrad Szymański (ECR), γραπτώς. – (PL) Στη σημερινή ψηφοφορία σχετικά με τη στρατηγική της ΕΕ ενόψει της διάσκεψης στην Κοπεγχάγη για το κλίμα, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο υιοθέτησε μια ριζοσπαστική και ανέφικτη θέση. Με το αίτημά του να διπλασιαστούν οι περιορισμοί στις εκπομπές διοξειδίου του άνθρακα στις χώρες της ΕΕ, το Κοινοβούλιο υπονομεύει τη δέσμη μέτρων για το κλίμα, που αποτέλεσε αντικείμενο πολύ σκληρών διαπραγματεύσεων πρόσφατα (το σημείο 33 ζητεί μείωση κατά 40%). Ενώ ζητεί ετήσια δαπάνη 30 δισεκατομμυρίων ευρώ για καθαρές τεχνολογίες στις αναπτυσσόμενες χώρες, το Κοινοβούλιο αναμένει από χώρες, των οποίων η παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας βασίζεται στον άνθρακα, όπως η Πολωνία, να πληρώσουν τα διπλά για τις εκπομπές διοξειδίου του άνθρακα: μία φορά υπό τη μορφή τέλους στο πλαίσιο του συστήματος εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπής αερίων θερμοκηπίου και μια δεύτερη φορά υπό τη μορφή εισφοράς για να βοηθήσουμε τις αναπτυσσόμενες χώρες στο πεδίο της καταπολέμησης της κλιματικής αλλαγής (το σημείο 18 κάνει λόγο περί εισφοράς, που δεν θα πρέπει να είναι χαμηλότερη των 30 δισεκατομμυρίων ευρώ ετησίως). Ενώ ζητεί ο υπολογισμός των εισφορών των κρατών μελών για καθαρές τεχνολογίες στις αναπτυσσόμενες χώρες να βασίζεται στα επίπεδα εκπομπής διοξειδίου του άνθρακα και στο ΑΕγχΠ, το Κοινοβούλιο παρέβλεψε το κριτήριο της δυνατότητας ανάληψης αυτού του κόστους. Αυτό συνεπάγεται κόστος για την Πολωνία 40 δισεκατομμυρίων ευρώ μέσα στα επόμενα 10 χρόνια (αυτό είναι συνέπεια της απόρριψης των τροπολογιών 31 και 27). Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο η πολωνική αντιπροσωπεία, μόνη αυτή, ψήφισε κατά του συνολικού ψηφίσματος σχετικά με τη στρατηγική της ΕΕ ενόψει της διάσκεψης της Κοπεγχάγης για την κλιματική αλλαγή (COP 15).

Γεώργιος Τούσσας (GUE/NGL), γραπτώς. – Οι αυξανόμενοι κίνδυνοι για το περιβάλλον και την υγεία, οι επικίνδυνες ειδικότερα κλιματικές αλλαγές με την υπερθέρμανση του πλανήτη είναι το αποτέλεσμα της βιομηχανικής ανάπτυξης με κριτήριο το καπιταλιστικό κέρδος, της εμπορευματοποίησης της γης, του αέρα, της ενέργειας, του νερού. Η ουσιαστική αντιμετώπιση των φαινομένων αυτών δεν μπορεί να γίνει από την εξουσία του κεφαλαίου, από αυτούς δηλαδή που ευθύνονται για τη δημιουργία τους.

Ο δρόμος προς την Διάσκεψη της Κοπεγχάγης σφραγίζεται από την όξυνση των ενδοϊμπεριαλιστικών αντιθέσεων. Με προτάσεις για «βιώσιμη, πράσινη οικονομία» και οικονομική ανάπτυξη «χαμηλού άνθρακα», η ΕΕ προσπαθεί να ανοίξει παραπέρα το δρόμο στις επενδύσεις των ευρωενωσιακών μονοπωλίων και ταυτόχρονα να ικανοποιήσει τις προσδοκίες κερδοσκοπίας του κεφαλαίου μέσα από το «χρηματιστήριο των ρύπων».

Για να σχεδιαστεί και να υλοποιηθεί μια αναπτυξιακή πορεία που θα συμβάλει στην εξισορρόπηση της σχέσης του ανθρώπου με τη φύση και στην ικανοποίηση των λαϊκών αναγκών, πρέπει, σε τελευταία ανάλυση, να ανατραπούν οι καπιταλιστικές σχέσεις παραγωγής. Το ΚΚΕ καταψηφίζει το ψήφισμα του ΕΚ. Προτάσσει τη συνδυασμένη ικανοποίηση των λαϊκών αναγκών σύμφωνα με τον πλούτο που παράγεται στη χώρα μας. Οι πολιτικές προϋποθέσεις για να υλοποιηθεί ο πιο πάνω στόχος είναι η κοινωνικοποίηση των βασικών μέσων παραγωγής και ο κεντρικός σχεδιασμός της οικονομικής ζωής, με λαϊκό εργατικό έλεγχο, η Λαϊκή Εξουσία-Λαϊκή Οικονομία.

Thomas Ulmer (PPE), γραπτώς. – (DE) Ψήφισα κατά του ψηφίσματος, διότι καθορίζει εκ των προτέρων ότι η ΕΕ θα εξασφαλίσει εξαρχής τη διάθεση τεράστιων ποσών χρηματοδότησης χωρίς να περιμένει τους άλλους εταίρους. Δεν μπορώ να δικαιολογήσω στους ψηφοφόρους μου τη χρήση των χρημάτων τους με αυτόν τον τρόπο. Η προστασία του κλίματος είναι ένας σημαντικός στόχος, αλλά είναι εξοργιστικό να σπέρνεται πανικός πριν από τη διάσκεψη κορυφής της Κοπεγχάγης για το κλίμα και είναι κάτι που δεν ανταποκρίνεται στα επιστημονικά δεδομένα.

- Πρόταση ψηφίσματος (B7-0155/2009) Πολυετές πρόγραμμα 2010-2014 σχετικά με τον Χώρο Ελευθερίας, Ασφάλειας και Δικαιοσύνης (πρόγραμμα της Στοκχόλμης)

Luís Paulo Alves (S&D), γραπτώς. – (PT) Ψήφισα υπέρ αυτού του ψηφίσματος, αφού πραγματεύεται προτεραιότητες σε θεμελιώδη κεφάλαια, όπως είναι η ελευθερία, η ασφάλεια και η δικαιοσύνη, ιδιαίτερα όσον αφορά τις προϋποθέσεις υποδοχής και ένταξης μεταναστών, την καταπολέμηση των διακρίσεων, ιδιαίτερα βάσει σεξουαλικού προσανατολισμού, την πρόσβαση στη δικαιοσύνη και την καταπολέμηση της διαφθοράς και της βίας.

Η καταπολέμηση των διακρίσεων είναι ζωτικής σημασίας, είτε αυτές γίνονται βάσει του φύλου, του σεξουαλικού προσανατολισμού, της ηλικίας, της αναπηρίας, των θρησκευτικών δοξασιών, του χρώματος και της εθνικής ή εθνοτικής καταγωγής, όσο ζωτικής σημασίας είναι και η καταπολέμηση του ρατσισμού, του αντισημιτισμού, της ξενοφοβίας, της ομοφοβίας και της βίας.

Θα πρέπει επίσης να κατοχυρώνεται η ελεύθερη κυκλοφορία όλων των πολιτών της ΕΕ και των οικογενειών τους.

Εν κατακλείδι, θα πρέπει να κατοχυρωθεί επίσης η προστασία των πολιτών έναντι της τρομοκρατίας και του οργανωμένου εγκλήματος, θα πρέπει επομένως να ενισχυθεί το κανονιστικό πλαίσιο προκειμένου να αντιμετωπιστούν αυτές οι άκρως σοβαρές απειλές, δεδομένου ότι προσλαμβάνουν παγκόσμια διάσταση.

Χαράλαμπος Αγγουράκης (GUE/NGL), γραπτώς. – Το ΚΚΕ είναι κατηγορηματικά αντίθετο με το «Πρόγραμμα της Στοκχόλμης», όπως άλλωστε ήταν αντίθετο και με τα προηγούμενα προγράμματα για την υλοποίηση του ψευδεπίγραφου ονομαζόμενου Χώρου Ελευθερίας, Ασφάλειας και Δικαιοσύνης (ΧΕΑΔ) της ΕΕ. Στόχος του, παρά τις δημαγωγικές διακηρύξεις της ΕΕ, είναι η εναρμόνιση ή ομογενοποίηση των εθνικών νομοθεσιών για την ενιαία εφαρμογή της αντιλαϊκής πολιτικής της ΕΕ· η ενδυνάμωση των ήδη υπαρκτών και η δημιουργία νέων διωκτικών και κατασταλτικών μηχανισμών σε επίπεδο ΕΕ, με πρόσημο το χτύπημα της τρομοκρατίας και του οργανωμένου εγκλήματος.

Στις πρώτες προτεραιότητες του «Προγράμματος της Στοκχόλμης» βρίσκεται η ένταση της αντικομμουνιστικής υστερίας της ΕΕ, που βρίσκεται σε πλήρη εξέλιξη, με αιχμή την ανιστόρητη και απαράδεκτη εξίσωση του κομμουνισμού με το ναζισμό. Ο ΧΕΑΔ της ΕΕ και τα προγράμματα υλοποίησης του όχι μόνο δεν ανταποκρίνονται στα λαϊκά συμφέροντα, αλλά αντίθετα αποτελούν σύνολο μέτρων που σφαγιάζουν τα ατομικά και κοινωνικά δικαιώματα και τις δημοκρατικές ελευθερίες, εντείνουν τον αυταρχισμό και την καταστολή σε βάρος των εργαζομένων, των μεταναστών και των προσφύγων· θωρακίζουν το πολιτικό σύστημα και την κυριαρχία των μονοπωλίων· στοχεύουν στο χτύπημα του εργατικού και λαϊκού κινήματος, αναγκαία προϋπόθεση για να υλοποιηθεί η άγρια επίθεση του κεφαλαίου ενάντια στα εργασιακά και κοινωνικά δικαιώματα της εργατικής τάξης και των λαϊκών στρωμάτων.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), γραπτώς. – (LT) Είμαι πεπεισμένη ότι η προστασία των δικαιωμάτων των παιδιών είναι μια λίαν σημαντική πτυχή του προγράμματος της Στοκχόλμης. Θα ήθελα να επιστήσω την προσοχή στο γεγονός ότι τα τελευταία χρόνια η βία κατά των παιδιών, περιλαμβανομένης της σεξουαλικής εκμετάλλευσης των παιδιών, του σεξοτουρισμού με στόχο τα παιδιά, της εμπορίας παιδιών και της παιδικής εργασίας προκαλούν ολοένα και μεγαλύτερη ανησυχία. Δεδομένου ότι η προστασία των δικαιωμάτων των παιδιών αποτελεί κοινωνική προτεραιότητα της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ), καλώ το Συμβούλιο και την Επιτροπή να δώσουν μεγαλύτερη προσοχή στην προστασία των δικαιωμάτων εκείνων που είναι κατεξοχήν ευάλωτοι.

Τα δικαιώματα των παιδιών είναι τμήμα των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, τα οποία η ΕΕ και τα κράτη μέλη υποσχέθηκαν να σέβονται σύμφωνα με την Ευρωπαϊκή Σύμβαση Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και τη σύμβαση των Ηνωμένων Εθνών (ΟΗΕ) για τα δικαιώματα του παιδιού. Η ΕΕ πρέπει να ενισχύσει τις δεσμεύσεις της για να διευκολύνει την κατάσταση των παιδιών στην Ευρώπη και σε ολόκληρο τον κόσμο, ούτως ώστε να μπορεί να διασφαλίσει κατάλληλα την προώθηση των δικαιωμάτων των παιδιών και την προστασία τους. Θα ήθελα να υπογραμμίσω ότι μόνο μια στρατηγική που βασίζεται στη συντονισμένη και κοινή δράση μπορεί να ενθαρρύνει τα κράτη μέλη να σεβαστούν και να ασπαστούν τις αρχές της Σύμβασης του ΟΗΕ για τα δικαιώματα του παιδιού σε ολόκληρη την Ευρωπαϊκή Ένωση και πέραν των συνόρων της. Για να διασφαλιστούν δεόντως τα δικαιώματα των παιδιών, προτείνω την υιοθέτηση προδιαγραφών υποχρεωτικού χαρακτήρα σε όλα τα κράτη μέλη της ΕΕ. Δυστυχώς, δεν έχει διασφαλιστεί ακόμα σε οικουμενικό επίπεδο ο σεβασμός των δικαιωμάτων των παιδιών. Επομένως, με την υλοποίηση του προγράμματος της Στοκχόλμης, καλώ το Συμβούλιο και την Επιτροπή να αναλάβουν συγκεκριμένα μέτρα για να διασφαλίσουν την προσήκουσα προστασία των δικαιωμάτων των παιδιών.

Carlo Casini (PPE), γραπτώς. – (IT) Κύριε Πρόεδρε, ψήφισα υπέρ του ψηφίσματος, διότι υποδεικνύει την ορθή κατεύθυνση για την ενίσχυση της ευρωπαϊκής ενότητας γύρω από τις θεμελιώδεις αξίες που συναποτελούν αυτήν την ίδια της την ταυτότητα.

Δεν μπορούμε να τρέφουμε αυταπάτες ότι θα είναι δυνατή η επίτευξη συμφωνίας επί των λεγόμενων κοινών αξιών. Μπορούμε, ωστόσο, να ελπίζουμε ότι η εφαρμογή της λογικής θα μπορέσει να βοηθήσει τις διάφορες πολιτικές συνιστώσες να εξετάσουν πιο προσεκτικά τι είναι δίκαιο και σωστό σε ό,τι αφορά την πρόοδο στην πορεία της ευρωπαϊκής ενότητας.

Η σαφής διάκριση μεταξύ του δικαιώματος της ελεύθερης κυκλοφορίας και της αρχής της απαγόρευσης των διακρίσεων, αφενός, και της αξίας της οικογένειας ως φυσικής κοινωνίας ερειδόμενης στον γάμο, αφετέρου, οδήγησε στη διατύπωση της παραγράφου που διαφυλάσσει την ανεξαρτησία ενός εκάστου κράτους στο οικογενειακό δίκαιο και την απαγόρευση των διακρίσεων κατά οποιουδήποτε ανθρώπου.

Εκείνοι που, όπως εγώ, προωθούν πλήρως την αρχή της ισότητας, επιβεβαιώνοντας την ισότητα μεταξύ των παιδιών που έχουν γεννηθεί και εκείνων που δεν έχουν ακόμη γεννηθεί, δεν μπορούν παρά να υποστηρίξουν την αρχή της απαγόρευσης των διακρίσεων σε βάρος ατόμων με διαφορετικές σεξουαλικές τάσεις, δεν μπορούν όμως να δεχθούν την καταστροφή της έννοιας του γάμου ή της οικογένειας. Η σημασία αυτής της έννοιας, όπως αναγνωρίζεται στο άρθρο 16 της Οικουμενικής Διακήρυξης των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, είναι θεμελιώδης για τη διαδοχή των γενεών και για τις εκπαιδευτικές ικανότητες των ετερόφυλων ζευγαριών.

Νικόλαος Χουντής (GUE/NGL), γραπτώς. – Καταψήφισα την πρόταση για πολλούς λόγους, επιγραμματικά θα αναφερθώ στους κυριότερους. Στην ουσία έχει ως βασική του διάσταση τη φιλοσοφία της «ασφάλειας» και του φόβου, εις βάρος βασικών δικαιωμάτων και ελευθεριών. Όμως η ασφάλεια διασφαλίζεται ακριβώς με την προστασία και τον σεβασμό αυτών των δικαιωμάτων σε μια κοινωνία δικαίου. Ενισχύει την αντίληψη και τη δυνατότητα εφαρμογής μιας Ευρώπης-φρούριο που αντιμετωπίζει τους μετανάστες ως εν δυνάμει τρομοκράτες και εγκληματίες και στην καλύτερη περίπτωση «αποδέχεται» την παρουσία τους, όχι ως ανθρώπους με ίσα δικαιώματα, αλλά ανάλογα με τις ανάγκες της αγοράς εργασίας της ΕΕ.

Πρωθίει τις απεχθείς μαζικές απελάσεις, δεν ενισχύει το δικαίωμα πρόσβασης στο άσυλο, ανοίγει δρόμους για ενεργή συμμετοχή της ΕΕ σε στρατόπεδα προσφύγων εκτός των συνόρων της και για επιβολή λεόντειων συμφωνιών με τρίτες χώρες, αδιαφορώντας για την εξασφάλιση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Τέλος, αν και πολλά ακόμα θα μπορούσαν να σημειωθούν, το ψήφισμα εδραιώνει πολιτικές που πολλαπλασιάζουν τα διάφορα σώματα παρακολούθησης, συλλογής και ανταλλαγής προσωπικών δεδομένων των πολιτών παραβιάζοντας τη συλλογική και προσωπική αξιοπρέπεια και καταπατώντας το δικαίωμα στην ελευθερία της έκφρασης. Αυτό το ψήφισμα απευθύνεται σε μια κοινωνία που έχει μόνο εχθρούς κι όπου όλοι είναι ύποπτοι, αυτή δεν είναι η κοινωνία που θέλουμε εμείς.

Anna Maria Corazza Bildt (PPE), γραπτώς. – (SV) Πιστεύουμε ότι είναι ζωτικής σημασίας να μην υφίστανται οι γυναίκες βία ούτε να γίνονται αντικείμενο σεξουαλικής εκμετάλλευσης. Ομοίως, είναι αυτονόητο ότι θα πρέπει να σεβόμαστε τα ανθρωπίνια δικαιώματα και να τηρούμε τις διεθνείς συμβάσεις που ισχύουν για τους πρόσφυγες. Εμείς, ως πολίτες της ΕΕ, θεωρούμε δεδομένο το γεγονός ότι έχουμε ένα σταθερό νομικό σύστημα στο οποίο όλοι είναι ίσοι έναντι του νόμου, όπως δεδομένο είναι και το γεγονός ότι μπορούμε να έχουμε εμπιστοσύνη στον τρόπο που οι αρχές χειρίζονται την ιδιωτικότητά μας.

Πολλά από τα 144 σημεία της πρότασης ψηφίσματος και τις 78 τροπολογίες στο ψήφισμα του Κοινοβουλίου που κατατέθηκαν άξιζαν, βεβαίως, την υποστήριξή μας. Το ψήφισμα και οι τροπολογίες περιλαμβάνουν επίσης ορισμένα σημεία που αφορούν τα ανθρωπίνια δικαιώματα, τις διακρίσεις και την ιδιωτικότητα, για παράδειγμα, τα οποία ήδη καλύπτονται από προηγούμενα προγράμματα, καθώς και από τη Συνθήκη της Λισαβόνας. Επιλέξαμε να ψηφίσουμε κατά ορισμένων τροπολογιών, προκειμένου να εξασφαλίσουμε ένα ψήφισμα που είναι ακόμη πιο ισχυρό στα ζητήματα που δεν καλύπτονται ήδη από προηγούμενα προγράμματα και συνθήκες. Μολονότι υπάρχουν σημεία στο ψήφισμα που εγκρίθηκε τα οποία δεν έπρεπε να έχουν περιληφθεί, επιλέξαμε να ψηφίσουμε υπέρ αυτού του ψηφίσματος, καθώς τα οφέλη υπερσχύουν μακράν των αρνητικών πτυχών. Είναι πιο σημαντικό να στείλει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ένα σαφές μήνυμα στήριξης για το πρόγραμμα της Στοκχόλμης.

Marije Cornelissen και Bas Eickhout (Verts/ALE), γραπτώς. – (NL) Αυτό καθεαυτό, το ψήφισμα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου που ζητεί έναν χώρο ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης στην υπηρεσία του πολίτη είναι ένα προοδευτικό ψήφισμα, το οποίο αποτελεί ανάχωμα στην επιθυμία του Συμβουλίου Υπουργών να επιτρέψει την ελεύθερη ανταλλαγή των προσωπικών δεδομένων των πολιτών. Είναι επίσης ένα ψήφισμα που εγγυάται την προστασία των προσφύγων και των μεταναστών.

Αυτό το ψήφισμα είναι ένα βήμα προς την κατεύθυνση της προοδευτικής ευρωπαϊκής νομοθεσίας για τη μετανάστευση. Ορισμένες από τις κρίσιμες τροπολογίες του, μεταξύ άλλων εκείνες που αφορούν τη θέσπιση της αρχής της μη επαναπροώθησης, τον περιορισμό του ρόλου του Frontex, που δεν θα καλείται να διαδραματίσει κανέναν ρόλο στην επανεγκατάσταση μεταναστών σε τρίτες χώρες, μια θετική στάση στη μαζική νομιμοποίηση των παράνομων μεταναστών και τη θέση ότι η ασφάλεια θα πρέπει να εξυπηρετεί τα συμφέροντα της ελευθερίας, είναι αποφασιστικής σημασίας. Οι παράγραφοι για την καταπολέμηση της παράνομης μετανάστευσης επιδέχονται αρκετές ερμηνείες, μολονότι κατ' εμέ δεν ολισθαίνουν προς την κατασταλτική προσέγγιση. Εκφράζω τη βαθιά μου λύπη για το γεγονός ότι το ψήφισμα έγινε λιγότερο αιχμηρό όσον αφορά την υπόθεση της καταπολέμησης των διακρίσεων.

Anne Delvaux (PPE), γραπτώς. – (FR) Μέχρι τώρα, σημειώθηκε βραδεία πρόοδος σε ορισμένες πτυχές του χώρου ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης, ενώ το δικαίωμα ελεύθερης μετακίνησης και εγκατάστασης εντός της ΕΕ παρέχεται πλέον σε περισσότερα από 500 εκατομμύρια πολίτες. Είναι σημαντικό να το διαχειριστούμε αυτό, το δε ψήφισμα που ενέκρινε σήμερα το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο συμβάλλει σε αυτό.

Επικροτώ το ψήφισμα, καθώς αφορά πρωτίστως τους πολίτες και συμβαδίζει με τις προτεραιότητές μου: μια Ευρώπη του νόμου και της δικαιοσύνης (προστασία των θεμελιωδών δικαιωμάτων και καταπολέμηση των κάθε μορφής διακρίσεων)· μια Ευρώπη που προστατεύει το κάθε τι, ενώ ενεργεί ως Μεγάλος Αδελφός (ενίσχυση της Ευρωπόλ και της αστυνομίας, καθώς και της δικαστικής συνεργασίας σε ποινικές υποθέσεις τόσο σε επιχειρησιακό όσο και σε διοικητικό επίπεδο, βελτίωση της διακρατικής συνεργασίας μεταξύ της αστυνομίας και των υπηρεσιών πληροφοριών, οικοδόμηση ενός ευρωπαϊκού χώρου ποινικής δικαιοσύνης βάσει της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης, προστασία των προσωπικών δεδομένων)· και μια Ευρώπη που είναι ενωμένη, υπεύθυνη και δίκαιη στα

θέματα του ασύλου και της μετανάστευσης μέσω μιας πραγματικής αλληλεγγύης μεταξύ όλων των κρατών μελών, καθώς και στα θέματα της καταπολέμησης της παράνομης διακίνησης και σεξουαλικής και οικονομικής εκμετάλλευσης ανθρώπων.

Το επόμενο στάδιο: το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο στις 9 και 10 Δεκεμβρίου 2009!

Edite Estrela (S&D), γραπτώς. – (PT) Ψήφισα υπέρ της πρότασης ψηφίσματος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου για το πρόγραμμα της Στοκχόλμης, εφόσον πιστεύω ότι οι προτάσεις που περιέχει καθορίζουν με σαφήνεια και ακρίβεια τις προτεραιότητες για τα ερχόμενα έτη όσον αφορά την ευρωπαϊκή νομοθεσία στα πεδία της ελευθερίας, της ασφάλειας και της δικαιοσύνης, υπό το πρίσμα της εφαρμογής της Συνθήκης της Λισαβόνας.

Είναι ζωτικής σημασίας να βρούμε έναν καλύτερο συμβιβασμό μεταξύ της ασφάλειας των πολιτών και της προστασίας των ατομικών τους δικαιωμάτων. Κατά συνέπεια, θα ήθελα να υπογραμμίσω τη σημασία της εφαρμογής της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης των ζευγαριών του ιδίου φύλου στην ΕΕ, καθώς και της δημιουργίας ενός Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου για υποθέσεις του κυβερνοχώρου και της έγκρισης μέτρων που παρέχουν νέα δικαιώματα στους φυλακισμένους.

Diogo Feio (PPE), γραπτώς. – (PT) Αποτελεί κοινή πρακτική του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου η προώθηση διχαστικών θεμάτων, τα οποία εκφεύγουν κατά πολύ των αρμοδιοτήτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, με το να τα συμπεριλαμβάνουν σε κείμενα για γενικότερα θέματα, τα οποία κανονικά επιτάσσουν ευρεία στήριξη. Πρέπει να καταδικάσω για μία ακόμη φορά αυτήν τη λάθρα μέθοδο, που το μόνο που πετυχαίνει είναι να δυσφημεί αυτό το Σώμα και να διευρύνει το χάσμα μεταξύ βουλευτών του ΕΚ και ψηφοφόρων.

Ευτυχώς, τα θέματα που άπτονται του οικογενειακού δικαίου εμπίπτουν στην αρμοδιότητα των κρατών μελών και, κατά συνέπεια, είναι εντελώς παράτυπο και συνιστά κατάφωρη παραβίαση της αρχής της επικουρικότητας να επιδιώκει το Κοινοβούλιο να τα εξαναγκάσει να υιοθετήσουν μια κοινή θεώρηση αυτών των θεμάτων, επιδιώκοντας να προωθήσει ριζοσπαστικά προγράμματα.

Η αναγνώριση από το Κοινοβούλιο των συμφώνων συμβίωσης μεταξύ ατόμων του ιδίου φύλου –τα οποία ισχύουν σε τέσσερα μόνο κράτη μέλη– δεν μπορούν να επιβληθούν στα υπόλοιπα, αποτελεί δε μια ωμή προσπάθεια επηρεασμού των νομοθετών και της κοινής γνώμης σε εθνικό επίπεδο, πράγμα το οποίο οφείλουμε να καταδικάσουμε με τον πλέον αυστηρό τρόπο.

Όταν εγκρίθηκε ο Χάρτης Θεμελιωδών Δικαιωμάτων, υπήρξε φόβος ότι θα γινόταν καταχρηστική επίκλησή του στο μέλλον και ότι θα ερχόταν σε σύγκρουση με το εθνικό δίκαιο. Η τρέχουσα κατάσταση επιβεβαιώνει ότι αυτές οι προβλέψεις ήταν ορθές.

Carlo Fidanza (PPE), γραπτώς. – (IT) Αυτό το ψήφισμα επιβεβαιώνει εν τέλει μερικές βασικές αρχές: την κοινή ευθύνη για την καταπολέμηση της παράνομης μετανάστευσης, για την κατανομή των αιτούντων άσυλο και για τον επαναπατρισμό αλλοδαπών κρατούμενων. Από την άλλη μεριά, θεωρώ ότι το τμήμα που αφορά τον σεβασμό των δικαιωμάτων των μειονοτήτων, και ιδιαίτερα της μειονότητας των Ρομά, είναι λίαν ανεπαρκές και υπερβολικά πολιτικώς ορθόν. Το κείμενο παραβλέπει εντελώς τις υποβαθμισμένες συνθήκες διαβίωσης των κοινοτήτων Ρομά σε ορισμένα κράτη όπως στην Ιταλία, όχι λόγω της έλλειψης πολιτικών ένταξης αλλά, εντελώς το αντίθετο, εξαιτίας μιας σκόπιμης απόφασης απόρριψης κάθε κανόνα κοινωνικής συμβίωσης.

Δεν υπάρχει καμία καταδίκη των παράνομων δραστηριοτήτων (κλοπών, επιθέσεων από τσαντάκηδες, φορτικής επαιτείας και πορνείας ανηλίκων) που συνδέονται ολοένα και σε μεγαλύτερο βαθμό με τους παράνομους οικισμούς των Ρομά στα περίχωρα μειζόνων πόλεων στην Ιταλία και αλλού. Δεν γίνεται καμία αναφορά, ακόμη και στο τμήμα του ψηφίσματος που αφορά την προστασία ανηλίκων, στην ανάγκη προστασίας αυτών ακριβώς των παιδιών από τα κρούσματα δουλικής εκμετάλλευσης που σημειώνονται σε βάρος τους από ορισμένους αρχηγούς οικογενειών Ρομά. Δεν γίνεται καν αναφορά στον τρόπο που θα πρέπει στην πράξη να εφαρμοστεί η οδηγία 2004/38/ΕΚ για την απομάκρυνση πολιτών της Κοινότητας, που αδυνατούν να αποδείξουν ένα ορισμένο επίπεδο εισοδήματος μετά από τρίμηνη παραμονή σε ένα κράτος της ΕΕ. Η ένταξη δεν μπορεί να πραγματοποιηθεί αν δεν υπάρχει σεβασμός στους κανόνες και οι μειονότητες των Ρομά δεν εξαιρούνται της υποχρέωσης συμμόρφωσης προς αυτήν την αρχή.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), γραπτώς. – (PT) Η πλειοψηφία του Κοινοβουλίου ενέκρινε τη βασική φιλοσοφία της πρότασης της Ευρωπαϊκής Επιτροπής για το λεγόμενο πρόγραμμα της Στοκχόλμης, το οποίο συνιστά μια ισχυρή επίθεση εναντίον ενός καίριου στοιχείου της κυριαρχίας των κρατών μελών, της δικαιοσύνης. Η ενίσχυση των κοινών δράσεων στον τομέα της πολιτικής και δικαστικής συνεργασίας, καθώς και της συνεργασίας μεταξύ των μυστικών υπηρεσιών, όπως επίσης η θέσπιση μιας εσωτερικής στρατηγικής ασφαλείας και νέων μέτρων για την ανταλλαγή δεδομένων εντός της ΕΕ, πραγματοποιούνται σε βάρος των δικαιωμάτων, των ελευθεριών και των εγγυήσεων όλων όσοι ζουν στις χώρες της ΕΕ.

Η ανάπτυξη μιας κοινής μεταναστευτικής πολιτικής, που θα βασίζεται στην κατηγοριοποίηση των μεταναστών βάσει μιας κλίμακας επιθυμητότητας, στην πλέον κατασταλτική της εκδοχή, η χρήση του Frontex, παραβιάζει τα δικαιώματα των μεταναστών και αγνοεί την ανθρώπινη τραγωδία που σημειώνεται σε πολλές χώρες.

Η αυξανόμενη χρήση της επιτήρησης και παρακολούθησης ατόμων είναι ανησυχητική, όπως και η πρακτική της συγκέντρωσης χαρακτηριστικών γνωρισμάτων με βάση τις τεχνικές ανασκόλησης δεδομένων και καθολικής συλλογής δεδομένων, άσχετα αν οι πολίτες είναι αθώοι ή ένοχοι, με στόχο την πρόληψη και τον έλεγχο. Ανησυχητικά είναι επίσης τα τεράστια ποσά που διοχετεύονται στο στρατιωτικο-βιομηχανικό σύμπλεγμα και οι ερευνητικές του δραστηριότητες στον τομέα της εσωτερικής ασφάλειας.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (S&D), γραπτώς. – (PL) Κύριε Πρόεδρε, η πολιτική στρατηγική που αφορά τον χώρο ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης –το πρόγραμμα της Στοκχόλμης– θα εγκριθεί από το Συμβούλιο τον προσεχή Δεκέμβριο, αμέσως μετά την έναρξη ισχύος της Συμφωνίας της Λισαβόνας. Σε αυτήν την ιδιαίτερη χρονική στιγμή, όταν ενισχυθούν αισθητά οι εξουσίες λήψης αποφάσεων του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, θα ενισχυθεί και ο ρόλος των εθνικών κοινοβουλίων στη διαδικασία νομοθέτησης του κοινοτικού δικαίου. Η φωνή των πολιτών, που θα ενισχυθεί κατ' αυτόν τον τρόπο, θα αποκτήσει επίσης μια ισχυρότερη εντολή για να επιτευχθεί η πραγμάτωση των αρχών του προγράμματος της Στοκχόλμης.

Ιδιαίτερα σημαντική και επείγουσα είναι, κατά τη γνώμη μου, η ανάγκη να αναληφθεί δράση για να διασφαλιστεί η ίση μεταχείριση όλων των πολιτών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ασχέτως φύλου, σεξουαλικού προσανατολισμού, ηλικίας, αναπηρίας, θρησκευτικών πεποιθήσεων, κοσμοθεωρίας, χρώματος της επιδερμίδας, υποβάθρου ή εθνικής καταγωγής. Για να γίνει αυτό, είναι βασικό να εγκρίνει το Συμβούλιο μια συνολική οδηγία για την απαγόρευση των διακρίσεων, η οποία θα περιλαμβάνει όλα τα πεδία που μόλις ανέφερα. Η ΕΕ δεν διαθέτει ανάλογο νόμο, όπως συχνά είπαμε στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο.

Ελπίζω ότι θα καλυφθεί αυτό το κενό ως σκέλος της πραγματοποίησης του προγράμματος της Στοκχόλμης. Ωστόσο, δεν αρκεί απλά η θέσπιση νόμου. Αν θέλουμε πραγματικά να επιτύχει το πρόγραμμα της Στοκχόλμης, οι πολίτες της ΕΕ πρέπει να γνωρίζουν τα δικαιώματά τους. Επομένως, έργο της Ευρωπαϊκής Επιτροπής θα είναι επίσης να ευαισθητοποιήσει την κοινή γνώμη για τη νομοθεσία κατά των διακρίσεων και για την ισότητα των φύλων.

Sylvie Guillaume (S&D), γραπτώς. – (FR) Ψήφισα υπέρ αυτού του ψηφίσματος, διότι επιτρέπει να επιτευχθεί ένας καλύτερος συμβιβασμός μεταξύ του σεβασμού των ατομικών ελευθεριών και της κατεξοχήν κατασταλτικής θεώρησης που συνοδεύεται από μέτρα ασφαλείας, των οποίων είναι δύσκολο να αποτιμήσουμε την αποτελεσματικότητα σήμερα. Μέσω αυτού του προγράμματος, επαναβεβαιώνουμε τη δέσμευσή μας σε μια Ευρώπη αλληλεγγύης και αξιών, της οποίας καθήκον είναι η προάσπιση της ανεξίτηλης, των ίσων ευκαιριών, των δικαιωμάτων των γυναικών, των δικαιωμάτων των μειονοτήτων και των δικαιωμάτων των ομοφυλοφίλων.

Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο υποστηρίζω σθεναρά την έγκριση της οδηγίας για την απαγόρευση των διακρίσεων, η οποία επί του παρόντος κρατείται στο Συμβούλιο και την οποία δεν ήθελε η Ομάδα του Ευρωπαϊκού Λαϊκού Κόμματος (Χριστιανοδημοκράτες) κατά την τελευταία κοινοβουλευτική περίοδο. Η Ομάδα του ΕΛΚ επανέλαβε την αντίθεσή της στο κείμενο. Επικροτώ επίσης την έγκριση τροπολογιών που ζητούν την υποβολή αιτήματος για την άρση των εμποδίων στην άσκηση του δικαιώματος της οικογενειακής επανένωσης και που ζητούν την απαγόρευση της κράτησης αλλοδαπών ανηλίκων και ασυνόδευτων ανηλίκων.

Ωστόσο, εκφράζω τη λύπη μου που αγνοήθηκαν και πάλι οι στόχοι των πολιτικών μετανάστευσης και τέθηκαν σε δεύτερη μοίρα έναντι του ζητήματος της καταπολέμησης της παράνομης μετανάστευσης και της ενίσχυσης του οργανισμού Frontex. Στο θέμα του ασύλου, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο θα εξετάσει, υπό την ιδιότητά του ως συν-νομοθετικού οργάνου, τις προτάσεις για ένα κοινό σύστημα ασύλου και θα παρακολουθεί στενά τη γνήσια πολιτική βούληση να σημειωθεί πρόοδος σε αυτόν τον τομέα.

Timothy Kirkhope (ECR), γραπτώς. – (EN) Μολονότι η Ομάδα των Ευρωπαίων Συντηρητικών και Μεταρρυθμιστών υποστηρίζει πολλά από τα όσα περιέχονται στο πρόγραμμα της Στοκχόλμης, όπως η συνεργασία και αλληλεγγύη επί θεμάτων αστυνόμευσης, καταπολέμησης του διασυνοριακού εγκλήματος και διαφθοράς, προστασίας των θεμελιωδών δικαιωμάτων και εξεύρεσης λύσεων για τη μετανάστευση μέσω της επιδίωξης παροχής βοήθειας προς εκείνες τις χώρες της Νότιας Ευρώπης που αντιμετωπίζουν σοβαρά προβλήματα με τη μετανάστευση, δεν υποστηρίζουμε προτάσεις για μια ευρωπαϊκή στρατηγική ασφάλειας ή μέτρα που θα εκχωρούσαν στην ΕΕ τον έλεγχο του συστήματος της ποινικής μας δικαιοσύνης και της πολιτικής μας για το άσυλο ή εκκλήσεις περί «υποχρεωτικής και αμετάκλητης αλληλεγγύης». Πιστεύουμε στη συνεργασία αντί στον υποχρεωτικό χαρακτήρα επομένως, ψηφίσαμε κατά της έκθεσης αυτής.

Nuno Melo (PPE), γραπτώς. – (PT) Το πρόγραμμα της Στοκχόλμης πραγματεύεται την ενίσχυση της ασφάλειας, ιδιαίτερα σε ό,τι αφορά την καταπολέμηση του διασυνοριακού εγκλήματος και της τρομοκρατίας, παράλληλα με

τον σεβασμό των δικαιωμάτων των πολιτών. Η προσπάθεια, που είναι επίσης αποτέλεσμα της νέας πραγματικότητας της Συνθήκης της Λισαβόνας, θα έκανε κάποιον να αναμένει μια υπεύθυνη συζήτηση για τα ουσιαστικά στοιχεία ενός χώρου ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης στην υπηρεσία του πολίτη.

Το λυπηρό είναι ότι υπήρξαν μερικοί που θέλησαν να μολύνουν τη συζήτηση για αυτό το εξόχως θεμελιώδες ζήτημα, το πρόγραμμα της Στοκχόλμης, με το ζήτημα των γάμων μεταξύ ατόμων του ίδιου φύλου, το οποίο είναι άσχετο και δεν αφορά το θέμα, χωρίς καν να λαμβάνουν υπόψη τις εύλογες διαφορές των εσωτερικών νομικών μέσων σε κάθε χώρα της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Εκείνοι που ενήργησαν κατ' αυτόν τον τρόπο, απλά χάριν πολιτικών ελιγμών, ουδόλως νοιάζονταν για τη μοίρα του προγράμματος της Στοκχόλμης.

Στον αντίποδα, η ψήφος μου αντικατόπριζε τη σημασία της συζήτησης για τις ανάγκες αυτού του χώρου ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης, στην υπηρεσία των πολιτών. Ήταν επίσης μια έκφραση καταδίκης της στρατηγικής εκείνων που ήθελαν να μολύνουν αυτήν τη συζήτηση με ένα διχαστικό πρόγραμμα, που δεν είχε καμία σχέση με αυτήν.

Judith Sargentini (Verts/ALE), γραπτώς. – (NL) Αυτό καθεαυτό, το ψήφισμα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου που ζητεί έναν χώρο ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης στην υπηρεσία των πολιτών είναι ένα προοδευτικό ψήφισμα, το οποίο αποτελεί ανάχωμα στην επιθυμία του Συμβουλίου Υπουργών να επιτρέψει την ελεύθερη ανταλλαγή των προσωπικών δεδομένων των πολιτών. Πρόκειται επίσης για ένα ψήφισμα που εγγυάται την προστασία των προσφύγων και των μεταναστών.

Αυτό είναι ένα βήμα προς την κατεύθυνση της προοδευτικής ευρωπαϊκής νομοθεσίας σε θέματα μετανάστευσης. Μερικές από τις κρίσιμες τροπολογίες της είναι αποφασιστικής σημασίας, μεταξύ άλλων εκείνες που αφορούν τη θέσπιση της αρχής της μη επαναπροώθησης, τον περιορισμό του ρόλου του Frontex, ο οποίος δεν θα κληθεί να διαδραματίσει κανέναν ρόλο στην επανεγκατάσταση μεταναστών σε τρίτες χώρες, μια θετική στάση έναντι της μαζικής νομιμοποίησης παράνομων μεταναστών και την επιβεβαίωση ότι η ασφάλεια πρέπει να υπηρετεί τα συμφέροντα της ελευθερίας. Οι παράγραφοι που αφορούν την καταπολέμηση της παράνομης μετανάστευσης επδέχονται αρκετές ερμηνείες, μολονότι κατ' εμέ δεν ολισθαίνουν προς την κατασταλτική προσέγγιση. Εκφράζω τη βαθιά μου λύπη για το γεγονός ότι το ψήφισμα έγινε λιγότερο αιχμηρό σε ό,τι αφορά την υπόθεση της καταπολέμησης των διακρίσεων.

Czesław Adam Siekierski (PPE), γραπτώς. – (PL) Θα ήθελα να προβώ σε μερικά σχόλια αναφορικά με το πολυετές πρόγραμμα 2010-2014 σχετικά με τον Χώρο Ελευθερίας, Ασφάλειας και Δικαιοσύνης (πρόγραμμα της Στοκχόλμης). Η διασφάλιση ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης στους πολίτες της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι μία από τις βασικές ευθύνες των κρατών μελών. Οι χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης πρέπει να ενισχύσουν τη συνεργασία σε δικαστικά θέματα, χωρίς αυτό να αποβεί σε βάρος των παραδόσεων και των συνταγματικών νόμων των κρατών μελών. Πρέπει να ενισχύσουμε την αμοιβαία εμπιστοσύνη μεταξύ των κρατών μελών όσον αφορά τον ενδεδειγμένο χαρακτήρα των αποφάσεων που λαμβάνουν οι αρχές άλλου κράτους μέλους, ιδιαίτερα σε πεδία που άπτονται της νόμιμης και παράνομης μετανάστευσης, και όσον αφορά επίσης τη συνεργασία της αστυνομίας και της δικαιοσύνης σε ποινικές υποθέσεις. Η ΕΕ πρέπει να εντατικοποιήσει τις προσπάθειες που αφορούν την καταπολέμηση του διασυνοριακού εγκλήματος και της τρομοκρατίας. Για τον σκοπό αυτόν, πρέπει να ληφθούν μέτρα για τη βελτίωση της αποτελεσματικότητας της ανταλλαγής πληροφοριών, χωρίς να λησμονείται το θέμα της προστασίας της ιδιωτικότητας, των προσωπικών δεδομένων και των θεμελιωδών ελευθεριών. Η ασφάλεια στην Ευρώπη είναι κοινή μας υπόθεση, όπως συμβαίνει και με την κοινή, ενιαία αγορά, πρέπει δε να καταβάλουμε κάθε δυνατή προσπάθεια ώστε κάθε πολίτης να νιώθει ασφαλής εντός των συνόρων της ΕΕ, διότι αυτή είναι μία από τις θεμελιώδεις αξίες μας.

Renate Sommer (PPE), γραπτώς. – (DE) Επικροτώ την έγκριση της πρότασης ψηφίσματος για το πρόγραμμα της Στοκχόλμης. Είναι σημαντικό να προτείνει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το οποίο εκπροσωπεί τους πολίτες της Ευρώπης, μια πορεία που πρέπει να ακολουθηθεί όσον αφορά την πολιτική για τη δικαιοσύνη και τις εσωτερικές υποθέσεις. Επιτύχαμε ένα καλό αποτέλεσμα. Επιπλέον, η Συνθήκη της Λισαβόνας μας παρέχει ασφάλεια. Στο μέλλον, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο δεν θα διαδραματίζει μόνο συμβουλευτικό ρόλο σε αυτούς τους τομείς πολιτικής, αλλά θα αποτελέσει επίσης μέρος της διαδικασίας λήψης αποφάσεων. Βρήκαμε ένα καλό σημείο ισορροπίας μεταξύ της ασφάλειας και των δικαιωμάτων των πολιτών.

Ο πληθυσμός χρειάζεται ενισχυμένα επίπεδα ασφάλειας. Ωστόσο, πρέπει να απαντάμε κατ' επανάληψη το ερώτημα αναφορικά με το εάν και σε ποιον βαθμό μπορούν να περιοριστούν τα δικαιώματα και οι ελευθερίες των πολιτών μέσω της θέσπισης μέτρων ασφαλείας. Νομίζω ότι επιλέξαμε μια καλή μέση οδό. Ωστόσο, για να διασφαλίσουμε ότι αυτή η μέση οδός όντως υπηρετεί την πολιτική για τη δικαιοσύνη και τις εσωτερικές υποθέσεις, ζητούμε να δοθούν περισσότερα ελεγκτικά δικαιώματα στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στα εθνικά κοινοβούλια της ΕΕ ως

σκέλος της υλοποίησης του προγράμματος της Στοκχόλμης. Δυστυχώς, η Ολομέλεια δεν υποστήριξε την έκκλησή μου για αστυνομική πρόσβαση στο ευρωπαϊκό σύστημα δακτυλосκόπησης (Eurodac).

Αυτό θα μπορούσε να αποδειχθεί άλλο ένα χρήσιμο μέσο για την καταπολέμηση της τρομοκρατίας και του εγκλήματος. Ωστόσο, η πρότασή μου, με την οποία καλείται η Επιτροπή να υποβάλει προτάσεις για την καταπολέμηση της κατάχρησης του συστήματος ασύλου σε ολόκληρη την Ευρώπη, ήταν επιτυχής. Κάθε κατάχρηση του συστήματος ασύλου καθιστά ακόμη πιο δυσχερή τη χορήγηση ασύλου σε εκείνους που έχουν νόμιμο δικαίωμα επίκλησής του.

– Προτάσεις ψηφίσματος: Η πορεία του σχεδίου δημιουργίας της ευρωμεσογειακής ζώνης ελεύθερων συναλλαγών

Edite Estrela (S&D), γραπτώς. – (PT) Ψήφισα υπέρ αυτής της πρότασης κοινού ψηφίσματος για την πορεία του σχεδίου δημιουργίας της ευρωμεσογειακής ζώνης ελεύθερων συναλλαγών.

Παρόλο που σημειώθηκε μια κάποια πρόοδος, εκφράζω τη λύπη μου για το γεγονός ότι δεν επιτεύχθηκαν οι κύριοι στόχοι της ευρωμεσογειακής εταιρικής σχέσης, υπονομεύοντας την προγραμματιζόμενη έως το 2010 επίτευξή τους. Είναι ζωτικής σημασίας να διασφαλίσουμε ότι η διαδικασία της ευρωμεσογειακής ολοκλήρωσης θα αποκατασταθεί ως πολιτική προτεραιότητα της ΕΕ, εφόσον η επιτυχία αυτής της διαδικασίας και της ζώνης ελεύθερων συναλλαγών δύναται να συμβάλουν στην ειρήνη, την ευημερία και την ασφάλεια σε ολόκληρη την περιοχή.

Diogo Feio (PPE), γραπτώς. – (PT) Όπως γνωρίζουμε, η Μεσόγειος είναι το λίκνο του πολιτισμού. Κατά μήκος των ακτών της, γεννήθηκαν, αναπτύχθηκαν και ισχυροποιήθηκαν ιδέες και θεσμοί που καθορίζουν την ουσία του ευρωπαϊκού πολιτισμού και αποτελούν αναπόσπαστο σκέλος της ιστορίας της και των μελλοντικών της σχεδίων.

Κατά μήκος των ακτών της, όμως, εμφανίστηκαν και μεγάλες διχόνοιες, που συχνά επιλύθηκαν με τη δύναμη των όπλων, που οδήγησαν σε οδυνηρό πολιτικό διαχωρισμό, σε ένα διευρυνόμενο χάσμα μεταξύ των λαών της και σε μια ανάπτυξη που αποσυνδέθηκε από, αν δεν αντιτάχθηκε σε, ό,τι ήταν προηγουμένως το κέντρο του κόσμου.

Η ΕΕ, που επιδιώκει να ανοιχτεί στον κόσμο και να προωθήσει τον διάλογο μεταξύ των μελών της και τρίτων χωρών, πρέπει να εγκαταλείψει την ιδέα μιας ευρωμεσογειακής ζώνης ελεύθερων συναλλαγών, που θα καταστήσει δυνατή την οικοδόμηση στενότερων και πάλι σχέσεων μεταξύ αμοφτέρων των πλευρών της Μεσογείου και, παράλληλα, θα προωθήσει τη μεγαλύτερη σύγκλιση Νότου-Νότου.

Είναι ουσιώδες να αναγνωρίσουμε ότι τα αποτελέσματα που επιτεύχθηκαν μέχρι τώρα δεν συμβαδίζουν με τη φιλοδοξία που κινεί αυτήν την ιδέα. Υπάρχουν πολλά οικονομικά και χρηματοδοτικά προσκόμματα, παρόλο που είναι σαφές ότι τα πλέον επίμαχα σημεία είναι αμιγώς πολιτικής φύσεως. Πρέπει να επιμεινουμε και να συμβάλουμε στο να καταστεί δυνατή η επανασύσταση μιας αγοράς σε μεσογειακή κλίμακα, η οποία θα συνοδεύεται από αυξημένες επαφές μεταξύ των λαών και θα αποκαταστήσει τους δεσμούς που διερράγησαν στο διάστημα που μεσολάβησε.

Sylvie Guillaume (S&D), γραπτώς. – (FR) Εκφράζω τη λύπη μου που εξακολουθεί να υπάρχει κραυγαλέα οικονομική, κοινωνική και δημογραφική ανισορροπία μεταξύ των δύο πλευρών της Μεσογείου. Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο ψήφισα υπέρ του να εμψύχισουμε νέα πνοή στην ολοκλήρωση του διεθνούς εμπορίου μεταξύ των χωρών της Νότιας και της Ανατολικής Μεσογείου, ούτως ώστε να μπορούν να διαφοροποιήσουν τις οικονομίες τους και να μοιράζονται δίκαια τα συνεπαγόμενα οφέλη.

Πρέπει να μειώσουμε το αναπτυξιακό χάσμα που χωρίζει τη βόρεια από τη νότια πλευρά της Μεσογείου. Επιπλέον, αυτή η ζώνη ελεύθερων συναλλαγών πρέπει να συμπληρωθεί με τη βαθμιαία και υπό όρους θέσπιση της ελεύθερης κυκλοφορίας των εργαζομένων, λαμβάνοντας υπόψη τις τρέχουσες συζητήσεις για τους δεσμούς μεταξύ μετανάστευσης και ανάπτυξης.

Willy Meyer (GUE/NGL), γραπτώς. – (ES) Ψήφισα κατά της έκθεσης για την ευρωμεσογειακή εταιρική σχέση, διότι δεν είναι δυνατόν να αποσυνδέσουμε το θέμα του εμπορίου από εκείνο του πολιτικού διαλόγου στο πλαίσιο της Ένωσης για τη Μεσόγειο. Αυτή η έκθεση εστιάζει στον σκληρό πυρήνα του συμφέροντος της Ευρωπαϊκής Ένωσης στο πλαίσιο της Ένωσης για τη Μεσόγειο. Αναφέρομαι στη θέσπιση μιας ζώνης ελεύθερων συναλλαγών που θα καλύπτει αμφότερες τις περιοχές. Τάσσομαι κατά της υλοποίησης αυτής της ζώνης ελεύθερων συναλλαγών.

Το κεφάλαιο του εμπορίου πρέπει να βασίζεται στις αρχές του δίκαιου εμπορίου, λαμβάνοντας υπόψη τις ασυμμετρίες μεταξύ των χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των μεσογειακών χωρών. Όσον αφορά πάντως το πολιτικό κεφάλαιο, δεν μπορούμε να συμφωνήσουμε να χορηγηθεί από την Ευρωπαϊκή Ένωση στο Μαρόκο προηγμένο καθεστώς, ενόσω το τελευταίο συνεχίζει να παραβιάζει τα ανθρώπινα δικαιώματα. Σε ό,τι αφορά την Ευρωπαϊκή Ένωση, η διένεξη της Σαχάρας πρέπει να αποτελέσει ζήτημα προτεραιότητας της Ένωσης για τη Μεσόγειο, μέσω της στήριξης της διαδικασίας διεξαγωγής δημοψηφίσματος για την αυτοδιάθεση δυνάμει των ψηφισμάτων του ΟΗΕ. Από τα παραπάνω συνάγεται ότι δεν μπορούμε επίσης να αποδεχούμε τη λεγόμενη αναβάθμιση του Ισραήλ από την Ένωση.

Δεν την αποδεχόμαστε εξαιτίας της συνεχιζόμενης παραβίασης του διεθνούς δικαίου από το Ισραήλ και εξαιτίας των πολιτικών μας δεσμεύσεων έναντι της Παλαιστίνης.

Andreas Mölzer (NI), γραπτώς. – (DE) Επικροτώ με θέρμη το γεγονός ότι θα βελτιωθούν και θα ενισχυθούν οι πολυμερείς επαφές με την περιοχή της Μεσογείου και, ιδιαίτερα, με τις χώρες της νότιας και της ανατολικής Μεσογείου (XNAM). Υποστηρίζω επίσης τις προσπάθειες της Ευρωπαϊκής Ένωσης να ξεκινήσει η διαδικασία εκσυγχρονισμού των οικονομιών αυτών των χωρών και, συνακόλουθα, να βοηθήσει τον πληθυσμό. Ωστόσο, πολύ αμφιβάλλω εάν μπορεί να επιτευχθεί αυτό μέσω της σχεδιαζόμενης ευρωμεσογειακής ζώνης ελεύθερων συναλλαγών.

Μια μελέτη αξιολόγησης επιπτώσεων από πλευράς βιωσιμότητας την οποία διενήργησε το Πανεπιστήμιο του Μάντσεστερ προειδοποιεί για τις αρνητικές κοινωνικές και περιβαλλοντικές συνέπειες στις ενδιαφερόμενες XNAM. Φοβούμαι ότι αυτή η συμφωνία θα δημιουργήσει νέες εξαγωγικές αγορές για τις χώρες της ΕΕ, αλλά θα καταφέρει σοβαρό πλήγμα στις οικονομίες των XNAM. Η παράλληλη θέσπιση της ελεύθερης κυκλοφορίας των εργαζομένων, η οποία ζητείται με την πρόταση ψηφίσματος, θα καταλήξει σε ένα τεράστιο μεταναστευτικό κύμα προς την Ευρώπη και θα οδηγήσει σε αφαίμαξη του διαθέσιμου εργατικού δυναμικού, το οποίο είναι άκρως απαραίτητο στις XNAM. Για να συμβάλουμε στη διασφάλιση ενός θετικού μέλλοντος για τις XNAM, ψήφισα κατά αυτού του ψηφίσματος.

Cristiana Muscardini (PPE), γραπτώς. – (IT) Κύριε Πρόεδρε, μετά τη διάσκεψη της Βαρκελώνης το 1995, δεν αναπτύχθηκε όλο το δυναμικό που είναι εγγενές στις φυσικές σχέσεις μεταξύ των παρόχθιων χωρών της Λεκάνης της Μεσογείου.

Το φιλόδοξο σχέδιο της σφυρηλάτησης νέων και στενότερων πολιτικών, κοινωνικών και πολιτιστικών δεσμών μεταξύ των βόρειων και των νότιων ακτών της Μεσογείου πρέπει να παραμείνει ένας από τους στόχους προτεραιότητας της Ευρωπαϊκής Ένωσης, προκειμένου να επιτευχθεί η επιθυμητή και στρατηγική υλοποίηση μιας ζώνης ελεύθερων συναλλαγών. Αυτός ο ευρωμεσογειακός χώρος δύναται να συμβάλει αποφασιστικά στην ειρήνη, την ευημερία και την ασφάλεια ολόκληρης της περιοχής.

Στηρίζω τα μέτρα και τις προσπάθειες που στοχεύουν στην άρση των εμπορικών φραγμών και εμποδίων και αντιλαμβάνομαι ότι η επιτυχία της ευρωμεσογειακής εταιρικής σχέσης δεν εξαρτάται μόνο από τη βούληση των ευρωπαϊκών χωρών. Η υλοποίηση μιας ζώνης ελεύθερων συναλλαγών επιτάσσει την αποφασιστική, αδιάλειπτη και συνεργατική συμβολή όλων των μερών.

Η Ένωση για τη Μεσόγειο πρέπει επίσης να ενισχύσει μορφές συνεργασίας που υφίστανται στο πλαίσιο της ευρωμεσογειακής εταιρικής σχέσης, προκειμένου να επιτρέψει σε όλες τις χώρες εταίρους να συμμετάσχουν σε περιφερειακά προγράμματα της Ευρωπαϊκής Ένωσης και σε συναφείς πολιτικές. Σημειώνω εν προκειμένω ότι η εκπόνηση σχεδίων στο πλαίσιο που καθορίστηκε στο Παρίσι τον Ιούλιο του 2008 σε στρατηγικούς τομείς όπως οι νέες υποδομές, η συνεργασία μεταξύ ΜΜΕ, οι επικοινωνίες και η εκμετάλλευση ανανεώσιμων πηγών ενέργειας δύναται να συμβάλει θετικά στην ανάπτυξη και τη διευκόλυνση των συναλλαγών και επενδύσεων, διότι οι χώρες στις νότιες ακτές της Μεσογείου το έχουν απελπιστικά ανάγκη. Όλες αυτές οι προϋποθέσεις προωθούν την επίτευξη ειρήνης και την καθιέρωση φιλικών σχέσεων.

Για όλους αυτούς τους λόγους, εγκρίνω το ψήφισμα και ελπίζω ότι ο οδικός χάρτης που εκπόνησε η Επιτροπή μπορεί να τηρηθεί και να παράσχει τα οφέλη που όλοι προσμένουμε.

- Πρόταση ψηφίσματος (B7-0153/2009): Αποζημίωση επιβατών σε περίπτωση χρεοκοπίας αεροπορικών εταιρειών

Richard Ashworth (ECR), γραπτώς. – (EN) Η Ομάδα των Ευρωπαίων Συντηρητικών και Μεταρρυθμιστών απέρριψε την πρόταση ψηφίσματος που κατέθεσαν άλλες Ομάδες στην Επιτροπή Μεταφορών σχετικά με την αποζημίωση επιβατών σε περίπτωση χρεοκοπίας αεροπορικών εταιρειών. Εμείς, ως Ομάδα των Ευρωπαίων Συντηρητικών και Μεταρρυθμιστών, καταθέσαμε τη δική μας πρόταση ψηφίσματος, με την οποία θα διορθώνονταν ορισμένες καίριες αδυναμίες του κειμένου που εγκρίθηκε, για τους ακόλουθους λόγους.

Μολονότι η υποστήριξη των δικαιωμάτων των επιβατών είναι, βεβαίως, ζωτικής σημασίας, υπάρχουν πιο αποδοτικά μέτρα που μπορούν να ληφθούν χωρίς να επωμιστούν οι επιβάτες ακόμα υψηλότερα κόστη.

1. Πρέπει να περιμένουμε την αξιολόγηση των επιπτώσεων, την οποία πρότεινε ο Επίτροπος Tajani κατά τη συνεδρίαση της Ολομέλειας στις 7 Οκτωβρίου.

2. Το κείμενο που υποστηρίχθηκε ζητεί τη θέσπιση ενός ταμείου «εγγυήσεων», το οποίο θα χρησιμοποιούνταν για την αποζημίωση επιβατών σε περίπτωση χρεοκοπίας αεροπορικών εταιρειών. Ωστόσο, η θέσπιση ανάλογου ταμείου θα έπρεπε αναπόφευκτα να χρηματοδοτηθεί από τους καταναλωτές, όπερ σημαίνει ότι θα απαιτείτο να καταβάλλουν οι επιβάτες ακόμη μεγαλύτερο τίμημα για τα εισιτήριά τους. Σε αυτό το στάδιο, αυτό το περιττό βήμα θα προστίθετο

στον σχοινοτενή κατάλογο των υφιστάμενων αεροπορικών φόρων, των επιβαρύνσεων για την ασφάλεια και των λοιπών τελών, που ήδη αναγκάζονται να πληρώνουν.

(Συντετμημένη αιτιολόγηση ψήφου σύμφωνα με το άρθρο 170 του Κανονισμού)

Liam Aylward (ALDE), γραπτώς. – (GA) Υποστήριξα αυτήν την πρόταση ψηφίσματος, με την οποία ζητείται από την Επιτροπή η αναθεώρηση της τρέχουσας νομοθεσίας, καθώς και η εκπόνηση νέας νομοθεσίας που θα διασφαλίσει ότι οι επιβάτες δεν θα μένουν εντελώς αβοήθητοι συνεπεία χρεοκοπίας αεροπορικής εταιρείας.

Επί του παρόντος, δεν υπάρχουν καθόλου διατάξεις βάσει της ευρωπαϊκής νομοθεσίας για την προστασία των ευρωπαίων επιβατών σε περίπτωση χρεοκοπίας αεροπορικής εταιρείας, στην οποία ο επιβάτης έχει κάνει κράτηση. Υποστηρίζω σθεναρά τη θέση του προέδρου της Επιτροπής Μεταφορών, που είπε ότι πολλοί επιβάτες δεν έχουν τους πόρους να αντισταθμίσουν απώλειες αυτού του είδους. Με αυτό το δεδομένο, θα πρέπει να δημιουργηθεί ένας μηχανισμός στήριξης ή ένα ταμείο αποζημιώσεων για να βοηθήσει αυτούς που περιέρχονται σε δυσχερή θέση συνεπεία της χρεοκοπίας αυτού του είδους.

Οι κανόνες που αφορούν τα δικαιώματα των επιβατών πρέπει να εκσυγχρονιστούν και να ενισχυθούν για να παρέχεται προστασία και συνδρομή σε περίπτωση χρεοκοπίας αεροπορικής εταιρείας ή κρουσμάτων αυτού του είδους, τα οποία οι επιβάτες δεν μπορούν διόλου να ελέγξουν.

Edite Estrela (S&D), γραπτώς. – (PT) Ψήφισα υπέρ της πρότασης ψηφίσματος σχετικά με την αποζημίωση επιβατών σε περίπτωση χρεοκοπίας αεροπορικών εταιρειών, εφόσον πιστεύω ότι είναι αναγκαίο να αυξηθεί η προστασία των ευρωπαίων επιβατών σε περίπτωση χρεοκοπίας αεροπορικών εταιρειών με τη θέσπιση νέας νομοθεσίας ή την αναθεώρηση της υφιστάμενης νομοθεσίας και με τη δημιουργία αποθεματικού αποζημιώσεων.

Diogo Feio (PPE), γραπτώς. – (PT) Οι εμπορικές αεροπορικές εταιρείες αντιμετωπίζουν μια σοβαρή κρίση μετά τις επιθέσεις της 11ης Σεπτεμβρίου 2001, κρίση που επιδεινώθηκε εξαιτίας της τρέχουσας οικονομικής και χρηματοπιστωτικής κρίσης. Οι χρεοκοπίες και οι δυσάρεστες καταστάσεις στις οποίες οι επιβάτες, πολλοί από αυτούς εν αναμονή ανταπόκρισης άλλης πτήσης, διαπιστώνουν ότι έχουν πραγματικά ξεμείνει αποκλεισμένοι, βαίνουν αυξανόμενες.

Αυτή η έλλειψη προστασίας των καταναλωτών είναι πραγματικά απαράδεκτη και επιτάσσει μια ευρωπαϊκή απάντηση, που θα προβλέπει την αξιολόγηση των αεροπορικών εταιρειών, θα παρέχει βοήθεια σε επιβάτες που έχουν εγκλωβιστεί σε αυτήν την κατάσταση και θα θεσπίσει αποζημίωση για ζημιές.

Λαμβάνοντας υπόψη τα ανωτέρω, σε αυτά τα μέτρα πρέπει να συνεκτιμηθεί η χρηματοοικονομική τρωτότητα των αεροπορικών εταιρειών και, συνεπώς, δεν πρέπει να τεθούν περιττά προσκόμματα στη λειτουργία τους. Πρέπει να περιοριστούν σε ό,τι είναι απολύτως αναγκαίο για να διασφαλιστεί η προστασία των καταναλωτών/επιβατών.

Sylvie Guillaume (S&D), γραπτώς. – (FR) Εβδομήντα επτά αεροπορικές εταιρείες κήρυξαν πτώχευση στην Ευρωπαϊκή Ένωση από το 2000 και εξής. Ομολογουμένως, οι ευρωπαϊκές νομοθετικές διατάξεις που αφορούν τη διαφάνεια των τιμών και την αποζημίωση σε περίπτωση άρνησης επιβίβασης όντως υφίστανται, αλλά η ΕΕ πρέπει να καλύψει τα κενά σε σχέση με υποθέσεις αφερεγγυότητας, ιδιαίτερα αν έχουν αγοραστεί εισιτήρια μέσω Διαδικτύου. Υπάρχουν πάρα πολλοί επιβάτες που διαπιστώνουν ότι είναι παγιδευμένοι σε καταστάσεις όπου δεν διαθέτουν τα μέσα να πράξουν οτιδήποτε σε σχέση με αυτό, έχοντας δαπανήσει όλες τις οικονομίες τους σε οικογενειακές διακοπές για τους ίδιους. Είμαι υπέρ κανόνων που εγγυώνται ότι οι επιβάτες δεν ξεμένουν αποκλεισμένοι στον προορισμό τους, χωρίς κανένα εναλλακτικό μέσο για να επιστρέψουν στο σπίτι τους ή χωρίς εναλλακτική στέγαση.

Jörg Leichtfried (S&D), γραπτώς. – (DE) Ψηφίζω υπέρ του ψηφίσματος, ιδιαίτερα σε σχέση με τον κανονισμό αριθ. 261/2004 για τη θέσπιση κοινών κανόνων αποζημίωσης των επιβατών αεροπορικών μεταφορών και παροχής βοήθειας σε αυτούς σε περίπτωση άρνησης επιβίβασης και ματαίωσης ή μεγάλης καθυστέρησης της πτήσης και για την κατάργηση του κανονισμού αριθ. 295/91, που ήδη εγκρίθηκε. Έγιναν ήδη οι ορθές ενέργειες με αυτόν τον κανονισμό και η ενίσχυση και η προστασία των δικαιωμάτων των επιβατών είναι απλά μια λογική εξέλιξη αυτού του πράγματος.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), γραπτώς. – (FR) Ψηφίζουμε υπέρ του ψηφίσματος αυτού με την ελπίδα να διαφυλάξουμε όσο το δυνατόν περισσότερο τα συμφέροντα των επιβατών αεροπορικών εταιρειών δεδομένης της τρέχουσας κατάστασης (ελευθέρωση των υπηρεσιών μεταφορών, αύξηση του αριθμού των αεροπορικών εταιρειών).

Θέλουμε, ωστόσο, να υπογραμμίσουμε ότι το σύστημα οικονομικής αντιστάθμισης που προτείνεται σε αυτήν την έκθεση δεν είναι παρά μια προσωρινή λύση, που δεν κάνει τίποτα για να αλλάξει το θεμελιώδες πρόβλημα.

Η πραγματική λύση εδράζεται στη δημιουργία μιας ευρωπαϊκής δημόσιας υπηρεσίας εναέριων μεταφορών. Μιας δημόσιας υπηρεσίας που νοιάζεται για το γενικό συμφέρον και, επομένως, για τον εξορθολογισμό των ταξιδιών που γίνονται προκειμένου να μειώσει τις επιπτώσεις στο περιβάλλον. Μιας δημόσιας υπηρεσίας που νοιάζεται για το γενικό συμφέρον και επομένως για την ασφάλεια, την ελεύθερη κυκλοφορία και την ευημερία τόσο των χρηστών όσο και των εργαζομένων σε αυτήν.

Πρέπει κατεπειγόντως να στρέψουμε τα νώτα μας στην Ευρώπη των αποκλειστικών συμφερόντων και να οικοδομήσουμε μια Ευρώπη του γενικού συμφέροντος.

Nuno Melo (PPE), γραπτώς. – (PT) Ο αυξανόμενος αριθμός χρεοκοπιών που διαπιστώνεται στις αεροπορικές εταιρείες και που πλήττει χιλιάδες πολίτες των κρατών μελών κατέστησε αναγκαίο να λάβει η ΕΕ μέτρα για την προστασία τους. Στην πράξη, είναι σημαντικό να διαφυλαχθούν τα δικαιώματα εκείνων που χρησιμοποιούν τις αεροπορικές μεταφορές σε καθημερινή βάση. Συνεπώς, ψήφισα υπέρ.

Robert Rochefort (ALDE), γραπτώς. – (FR) Ψήφισα υπέρ του ψηφίσματος για την αποζημίωση των επιβατών σε περίπτωση χρεοκοπίας αεροπορικών εταιρειών. Μάλιστα, επί του παρόντος, οι μόνοι επιβάτες τους οποίους καλύπτει η ευρωπαϊκή νομοθεσία σε περίπτωση χρεοκοπίας αεροπορικής εταιρείας είναι εκείνοι που κάνουν κράτηση σε πακέτα οργανωμένων διακοπών.

Ωστόσο, είναι σαφές ότι οι καταναλωτικές συνήθειες άλλαξαν σε μεγάλο βαθμό τα τελευταία χρόνια σε ό,τι αφορά τις κρατήσεις διακοπών: σημειώθηκε αύξηση στη χρήση ευρωπαϊκών αεροπορικών εταιρειών χαμηλού κόστους, ραγδαία πτώση του αριθμού πωλήσεων οργανωμένων ταξιδιών και αύξηση του αριθμού των άμεσων και μεμονωμένων ηλεκτρονικών πωλήσεων και των πωλήσεων αποκλειστικά θέσεων.

Αν προσθέσουμε σε αυτό την κρίση που διέρχεται επί του παρόντος ο τομέας, μπορούμε εύκολα να φανταστούμε τον αριθμό ευρωπαίων επιβατών που ξεμένουν αποκλεισμένοι στον τόπο προορισμού των διακοπών τους, ενίοτε χωρίς καμία στέγαση και αναμένοντας εναγωνίως μια πτήση επιστροφής, συνεπεία της κατάρρευσης της αεροπορικής εταιρείας με την οποία προγραμματίζαν να πετάξουν.

Ακολουθώντας, θα λάβουν μόνο ένα ονομαστικό ποσό αποζημίωσης για την ταλαιπωρία που υπέστησαν, για να εξασφαλίσουν όμως ακόμη και αυτό πρέπει να παλέψουν... Η Επιτροπή πρέπει κατεπειγόντως να αναλάβει νομοθετική πρωτοβουλία για να αντιμετωπίσει αυτήν την ανησυχητική κατάσταση. Ταυτόχρονα, πρέπει να δημιουργηθεί ένα ταμείο αποζημιώσεων, το οποίο θα χρηματοδοτείται από τις αεροπορικές εταιρείες, προκειμένου να καταβάλλει αυτές τις αποζημιώσεις.

Nuno Teixeira (PPE), γραπτώς. – (PT) Οι ευρωπαϊκές περιοχές που διακρίνονται ως τουριστικοί προορισμοί πρέπει να παρέχουν στους χρήστες των υπηρεσιών σε αυτόν τον τομέα το υψηλότερο επίπεδο υπηρεσίας και ποιότητας.

Η Madeira είναι ένα σχετικό παράδειγμα, αφού την περασμένη εβδομάδα χαρακτηρίστηκε ως ένας από τους καλύτερους τουριστικούς προορισμούς στον κόσμο από τον Παγκόσμιο Οργανισμό Τουρισμού, που απένειμε στην περιοχή τη υψηλότερη βαθμολογία στα 13 από τα 15 κριτήρια αξιολόγησής του. Για να διατηρηθεί αυτή η θέση σε μια άκρως ανταγωνιστική αγορά, είναι ανάγκη να συνεχιστεί το έργο που επιτελούν δημόσιοι και ιδιωτικοί φορείς με στόχο την περιβαλλοντική, οικονομική και κοινωνική βιωσιμότητα. Αυτός ο στόχος περιλαμβάνει επίσης την παροχή στους τουρίστες που επισκέπτονται το νησί κάθε δυνατής εγγύησης αναφορικά με το αεροπορικό τους ταξίδι και τους όρους στέγασής τους.

Η πρόταση ψηφίσματος την οποία ψηφίσαμε σήμερα είναι ένα βήμα σε αυτήν την κατεύθυνση, καθώς στοχεύει στην προστασία των επιβατών των χρεοκοπημένων αεροπορικών εταιρειών μέσω της θέσπισης υποχρεωτικής ασφάλισης και εγγυητικών κεφαλαίων για αυτές τις αεροπορικές εταιρείες, καθώς και προαιρετική ασφάλιση για τους πελάτες τους.

Εξίσου θετική είναι η έκκληση προς την Ευρωπαϊκή Επιτροπή να καταθέσει πρόταση με στόχο την αποζημίωση επιβατών αεροπορικών εταιρειών που κηρύσσουν πτώχευση και την εξασφάλιση του επαναπατρισμού τους, αν έχουν ξεμείνει αποκλεισμένοι σε αεροδρόμιο.

Silvia-Adriana Țicău (S&D), γραπτώς. – (RO) Ψήφισα υπέρ του ψηφίσματος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου σχετικά με την αποζημίωση επιβατών σε περίπτωση χρεοκοπίας αεροπορικών εταιρειών. Υπάρχουν επί του παρόντος αρκετές ευρωπαϊκές κανονιστικές πράξεις, που διέπουν τις ακόλουθες καταστάσεις: αποζημίωση και επαναπατρισμός πελατών σε περίπτωση χρεοκοπίας ταξιδιωτικών γραφείων που έχουν προσφέρει πακέτα οργανωμένων διακοπών· λογοδοσία των αεροπορικών εταιρειών για ατυχήματα και διευθετήσεις για την αποζημίωση των επιβατών· αποζημίωση και παροχή βοήθειας σε επιβάτες στους οποίους αρνούνται την επιβίβαση ή οι πτήσεις των οποίων ακυρώνονται ή υφίστανται μεγάλες καθυστερήσεις.

Ωστόσο, δεν υπάρχουν καθόλου νομικές διατάξεις για την προστασία των καταναλωτών σε περίπτωση που μια αεροπορική εταιρεία κηρύξει πτώχευση. Τα τελευταία εννέα χρόνια, 77 ευρωπαϊκές αεροπορικές εταιρείες κήρυξαν πτώχευση. Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο πιστεύω ότι είναι απολύτως αναγκαία αυτή η οδηγία. Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ζήτησε, επομένως, από την Επιτροπή να ενισχύσει τη θέση των επιβατών σε περίπτωση χρεοκοπίας αεροπορικής εταιρείας. Στην πράξη, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ζήτησε από την Επιτροπή να έχει καταθέσει μια νομοθετική πρόταση έως τον Ιούλιο του 2010, βάσει της οποίας θα καταβάλλεται αποζημίωση σε επιβάτες αεροπορικών εταιρειών που κηρύσσουν πτώχευση, θεσπίζεται η αρχή της αμοιβαίας ευθύνης επιβατών όλων των αεροπορικών εταιρειών που πετούν προς την ίδια κατεύθυνση και έχουν διαθέσιμες θέσεις, προβλέπεται υποχρεωτική ασφάλιση για τις αεροπορικές εταιρείες, θεσπίζεται εγγυητικό κεφάλαιο και προσφέρεται προαιρετική ασφάλιση για τους επιβάτες.

- Πρόταση ψηφίσματος: «made in» (σήμα καταγωγής)

Edite Estrela (S&D), γραπτώς. – (PT) Ψήφισα υπέρ της κοινής πρότασης ψηφίσματος για το σήμα καταγωγής, αφού βασίζεται στην αρχή ότι η προστασία του καταναλωτή απαιτεί διαφανείς και συνεπείς εμπορικούς κανόνες, περιλαμβανομένου του σήματος καταγωγής. Σε σχέση με αυτό, υποστηρίζω την παρέμβαση της Επιτροπής, από κοινού με τα κράτη μέλη, για την προάσπιση των εύλογων δικαιωμάτων και των προσδοκιών των καταναλωτών, όποτε υπάρχουν αποδείξεις για τη χρήση απατηλού ή παραπλανητικού σήματος καταγωγής από εισαγωγείς και παραγωγούς εκτός ΕΕ.

Diogo Feio (PPE), γραπτώς. – (PT) Λαμβάνοντας υπόψη την ανάγκη να εξασφαλίζουμε στους καταναλωτές ενδεδειγμένες πληροφορίες όταν προβαίνουν στην επιλογή αγοράς συγκεκριμένων προϊόντων, ιδιαίτερα όσον αφορά τη χώρα προέλευσής τους και τις αντίστοιχες προδιαγραφές ασφάλειας, υγιεινής και περιβαλλοντικής προστασίας που ισχύουν για την παραγωγή τους – πληροφορίες που είναι αναγκαίες για να προβούν σε συνειδητή και ενημερωμένη επιλογή – ψήφισα υπέρ αυτής της πρότασης ψηφίσματος, που καλεί την Επιτροπή να καταθέσει εκ νέου την πρότασή της στο Κοινοβούλιο, ούτως ώστε να μπορέσει να συζητηθεί σύμφωνα με τη νομοθετική διαδικασία που θεσπίστηκε με τη Συνθήκη της Λισαβόνας.

Ωστόσο, πρέπει να αναφέρω ότι κατά την αξιολόγηση της πρότασης της Επιτροπής σε σχέση με το σήμα καταγωγής, θα δώσω ιδιαίτερη προσοχή στην κατάλληλη σήριξη που δίνεται στα παραδοσιακά προϊόντα, ούτως ώστε η καλύτερη προστασία των καταναλωτών – που είναι και αναγκαία και επιθυμητή – να μην προκαλεί ανεπανόρθωτη ζημία στους μικρούς παραγωγούς παραδοσιακών προϊόντων. Θα δώσω επίσης ιδιαίτερη προσοχή στους μηχανισμούς που χρησιμοποιούνται για τον καθορισμό της προέλευσης, ούτως ώστε αυτό να μην καταστεί ανταγωνιστικό μειονέκτημα για τους ευρωπαίους παραγωγούς έναντι των ανταγωνιστών τους.

João Ferreira (GUE/NGL), γραπτώς. – (PT) Πιστεύουμε ότι το ψήφισμα που εγκρίθηκε υστερεί κατά πολύ αυτού που, κατά την άποψή μας, θα έπρεπε να είναι το σήμα καταγωγής, το οποίο δηλαδή είναι, μεταξύ άλλων, ένα μέσο για την προστασία των θέσεων εργασίας στη βιομηχανία της Ευρώπης, ιδιαίτερα στις μικρομεσαίες επιχειρήσεις, καθώς και ένα μέσο για την αντιμετώπιση του κοινωνικού και περιβαλλοντικού ντάμπινγκ. Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο απείχαμε.

Επιπλέον, αυτό το ψήφισμα παραβλέπει τις συνέπειες που έχει η ελευθέρωση του παγκόσμιου εμπορίου για τις θέσεις εργασίας και τον βιομηχανικό ιστό στα διάφορα κράτη μέλη. Παραβλέπει αναρίθμητες μετεγκαταστάσεις που γίνονται με σκοπό το εύκολο κέρδος, καθώς και τις συνέπειές τους, όπως είναι η αποβιομηχάνιση τεράστιων περιοχών, η άνοδος της ανεργίας και η επιδείνωση των οικονομικών και κοινωνικών συνθηκών. Αυτό το ψήφισμα αρκείται μόνο στην έκκληση προς την Επιτροπή και το Συμβούλιο «να λάβουν όλα τα απαραίτητα μέτρα για να εξασφαλίσουν ίσους όρους ανταγωνισμού».

Τέλος, εκφράζουμε τη λύπη μας για το γεγονός ότι η πλειοψηφία του Κοινοβουλίου απέρριψε τις προτάσεις που καταθέσαμε, με τις οποίες, μεταξύ άλλων, επιδιωκόταν η διαφύλαξη των θέσεων εργασίας, ο σεβασμός των δικαιωμάτων των εργαζομένων και των καταναλωτών, η καταπολέμηση της παιδικής εργασίας ή δουλικής εκμετάλλευσης, και η αντίθεση στην εισαγωγή προϊόντων από κατεχόμενα εδάφη, με αυτό δε το ψήφισμα υπογραμμίζονταν η ανάγκη απόσυρσης της ευρωπαϊκής ενίσχυσης προς εταιρείες και επενδυτές, που μετεγκαθιστούν την παραγωγή τους.

Sylvie Guillaume (S&D), γραπτώς. – (FR) Λαμβάνοντας υπόψη το υπόβαθρο της οικονομικής κρίσης που πλήττει τις ευρωπαϊκές μας επιχειρήσεις, η Ευρωπαϊκή Ένωση πρέπει, περισσότερο από ποτέ άλλοτε, να εφοδιαστεί με ένα υποχρεωτικό σύστημα σήματος καταγωγής, αν μη τι άλλο, για περιορισμένο αριθμό εισαγόμενων αγαθών, και συγκεκριμένα κλωστοϋφαντουργικών, κοσμημάτων, ενδυμάτων και υποδημάτων, δερμάτων ειδών και τσαντών χειρός, φωτιστικών και φώτων, καθώς και υαλικών, διότι αυτή είναι μια πολύτιμη πληροφορία για τους τελικούς καταναλωτές. Θα επιτρέψει επίσης στους ευρωπαίους καταναλωτές να μάθουν επακριβώς ποια είναι η χώρα

προέλευσης των προϊόντων που αγοράζουν. Θα μπορούν με αυτόν τον τρόπο να συνταυτίζουν αυτά τα αγαθά με τις κοινωνικές, περιβαλλοντικές προδιαγραφές και προδιαγραφές ασφαλείας που κατά κανόνα παραπέμπουν σε αυτήν τη χώρα. Με άλλα λόγια, οι πολίτες μας, ως υπεύθυνοι καταναλωτές, θα απολαμβάνουν τόσο διαφάνεια όσο απαιτούν.

Jacky Hénin (GUE/NGL), γραπτώς. – (FR) Η έννοια του «σήματος καταγωγής» δεν πρέπει να αφορά μόνο την ένδειξη, αλλά πρέπει ταχέως να καταστεί μια ισχυρή έννοια τήρησης των πλέον προωθημένων κανόνων σε σχέση με τη γνώση, τα δικαιώματα των εργαζομένων, τη βιώσιμη ανάπτυξη και την προστασία του περιβάλλοντος, καθώς και την έκφραση μιας υπεύθυνης οικονομικής συμπεριφοράς.

Με τη θέσπιση της έννοιας του σήματος καταγωγής «made in Europe», θα μπορέσουμε να προσφέρουμε τη δυνατότητα στους καταναλωτές να προβαίνουν σε ενημερωμένες επιλογές, να αναλαμβάνουν δράση για να εξασφαλίζουν νέα δικαιώματα.

Ωστόσο, για μία ακόμη φορά, περιοριστήκαμε σε δηλώσεις καλών προθέσεων, ωσάν να σημαίνει ότι με το να λέμε απλά ότι είμαστε οι καλύτεροι και οι ισχυρότεροι αυτό θα γίνει πραγματικότητα.

Αυτό είναι ντροπή και αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο απείχα.

Elisabeth Köstinger (PPE), γραπτώς. – (DE) Κατανοώ την ανάγκη για μια συζήτηση σε σχέση με τη δημιουργία ενός ευρωπαϊκού νομοθετικού πλαισίου για τη σήμανση καταγωγής εμπορικών τελικών προϊόντων, ιδιαίτερα λαμβάνοντας υπόψη το υπόβαθρο της ενημέρωσης των καταναλωτών και της διαφάνειας μεταξύ εμπορικών εταιριών. Η χρήση ενός τυποποιημένου συστήματος σήμανσης θα οδηγήσει στη βελτίωση και στην παροχή ακριβέστερων πληροφοριών για τους καταναλωτές, θα επισημάνει δε τις κοινωνικές και περιβαλλοντικές προδιαγραφές με τις οποίες διαμορφώνονται τα προϊόντα. Επιπροσθέτως, το σήμα καταγωγής είναι ένα σημαντικό βήμα για την παραγωγή ενιαίων εμπορικών κανονισμών με τρίτες χώρες.

Ωστόσο, είναι σημαντικό να βρεθεί η χρυσή τομή από τη σκοπιά των παραγωγών και των καταναλωτών. Η διαφάνεια που παρέχεται στους καταναλωτές δεν πρέπει να εξασφαλίζεται σε βάρος των κατασκευαστών. Δεν πρέπει να προκύψουν πρόσθετα κόστη για τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις. Στο πλαίσιο των συνεχιζόμενων συζητήσεων, είναι σημαντικό να θεσπιστούν σαφείς κατευθυντήριες γραμμές και να τις υπερασπιστούμε, μεταξύ άλλων, εξ ονόματος της Αυστρίας. Μια πιθανή λύση θα ήταν να δημιουργηθεί ένα ευρωπαϊκό σήμα καταγωγής για εμπορικά τελικά προϊόντα, λαμβάνοντας υπόψη τα υφιστάμενα εθνικά και περιφερειακά σήματα ποιότητας.

Nuno Melo (PPE), γραπτώς. – (PT) Ψήφισα υπέρ διότι η σήμανση καταγωγής είναι βασική για τη διαφάνεια της αγοράς και για να δοθούν στους καταναλωτές οι αναγκαίες πληροφορίες όσον αφορά την προέλευση των προϊόντων που αγοράζουν.

Είναι σημαντικό να ενισχυθεί η κοινοτική οικονομία μέσω της βελτίωσης της ανταγωνιστικότητας της βιομηχανίας της ΕΕ στην παγκόσμια οικονομία. Θα εξασφαλίσουμε θεμιτό ανταγωνισμό μόνο εάν αυτός λειτουργεί με σαφείς κανόνες για τους παραγωγούς, καθώς και για τους εξαγωγείς και εισαγωγείς, συνεκτιμώντας επίσης τις κοινωνικές και περιβαλλοντικές απαιτήσεις.

Andreas Mölzer (NI), γραπτώς. – (DE) Επικροτώ με δέριμη τη θέσπιση σήμανσης καταγωγής από την Ευρωπαϊκή Ένωση. Εφεξής, πρέπει να αναφέρεται συγκεκριμένα η χώρα προέλευσης για ορισμένα προϊόντα που εισάγονται στην ΕΕ από τρίτες χώρες. Ο ειδικός σκοπός της σήμανσης καταγωγής είναι να παρέχει στους καταναλωτές της ΕΕ απεριόριστη ενημέρωση για τη χώρα προέλευσης των αγαθών που αγοράζουν και να τους επιτρέψει να δημιουργήσουν μια νοητική σύνδεση μεταξύ των αγαθών και των κοινωνικών, περιβαλλοντικών προδιαγραφών και προδιαγραφών ασφαλείας στην εν λόγω χώρα.

Αυτό αντιπροσωπεύει το πρώτο στάδιο του πολέμου κατά εμπορευμάτων από την Άπω Ανατολή, τα οποία συχνά παράγονται από εργαζόμενους υπό συνθήκες υπερεκμετάλλευσης και κατόπιν πωλούνται στην ευρωπαϊκή αγορά σε τιμές ντάμπινγκ.

Cristiana Muscardini (PPE), γραπτώς. – (IT) Κύριε Πρόεδρε, σήμερα το Κοινοβούλιο επανέλαβε μετ' επιτάσεως μια γνώμη που είχε ήδη εκφράσει σε αρκετές περιπτώσεις στη διάρκεια της προηγούμενης κοινοβουλευτικής περιόδου: η Ευρώπη πρέπει να εγκρίνει έναν κανονισμό, που θα θεσπίζει τη σήμανση καταγωγής πολλών προϊόντων που εισάγονται στην επικράτειά της.

Η απόφαση ανακύπτει από μια ανάγκη να εξασφαλιστούν περισσότερες πληροφορίες και συνακόλουθα η προστασία για τους καταναλωτές, ούτως ώστε να μπορούν να προβαίνουν σε ενημερωμένες επιλογές. Ο κανονισμός για τη σήμανση καταγωγής θα δώσει τελικά τη δυνατότητα στις ευρωπαϊκές επιχειρήσεις να ανταγωνίζονται σε ισότιμη βάση με εταιρείες σε τρίτες χώρες, όπου ήδη υφίστανται για κάποιο διάστημα οι νόμοι για τη σήμανση καταγωγής

των προϊόντων που εισάγονται στην επικράτειά τους. Η αγορά είναι ελεύθερη μόνο όταν οι κανόνες είναι σαφείς, αμοιβαίοι και εφαρμόζονται.

Ο στόχος του ψηφίσματος που εγκρίθηκε είναι να κληθεί η Επιτροπή, μετά τις άκαρπες προσπάθειες διαμεσολάβησης με το Συμβούλιο, να επαναλάβει την πρόταση υπό το πρίσμα των νέων αρμοδιοτήτων που αναλαμβάνει το Κοινοβούλιο με τη θέση σε ισχύ της Συνθήκης της Λισαβόνας. Είμαστε βέβαιοι ότι η συμφωνία μεταξύ των πολιτικών Ομάδων του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου θα είναι καταλυτική για τη θέσπιση οριστικού νομικού πλαισίου με το Συμβούλιο.

Δράττομαι της ευκαιρίας αυτής για να τονίσω ότι οι κατηγορίες εμπορευμάτων που περιλαμβάνονται στον τρέχοντα προτεινόμενο κανονισμό πρέπει να τηρηθούν και να επεκταθούν σε σχέση με τα προϊόντα στερέωσης, με άλλα λόγια, προϊόντα για τα οποία είναι βασικό να διασφαλιστεί η ποιότητα και η συμμόρφωση προς τους ευρωπαϊκούς κανονισμούς, προκειμένου να κατοχυρωθεί η ασφάλεια στην κατασκευή γεφυρών, αυτοκινήτων, ηλεκτρικών οικιακών συσκευών και όποιου άλλου είδους περιλαμβάνει τη χρήση προϊόντων στερέωσης. Η κατοχύρωση της ασφάλειας αποτελεί προτεραιότητα για εμάς.

Η σημερινή ψήφος αποτελεί μια σημαντική επιτυχία, που την αφιερώνουμε στους ευρωπαίους καταναλωτές και παραγωγούς, σε μια χρονική στιγμή που το Κοινοβούλιο αποκτά νέα πολιτική ορμή χάρη στη διαδικασία συναπόφασης, που τελικά αντιστάθμισε τη δημοκρατική έλλειψη που αναγκαστήκαμε να υπομείνουμε επί τόσο μεγάλο διάστημα.

9. Διορθώσεις και προθέσεις ψήφου: βλ. Συνοπτικά Πρακτικά

Πρόεδρος. – Ολοκληρώθηκε τώρα ο κατάλογος των βουλευτών που ήθελαν να καταθέσουν αιτιολόγηση ψήφου.

Θέλω να αναγραφεί στα πρακτικά ότι ο κ. Brons ζήτησε τον λόγο επί προσωπικού, διότι θεώρησε ότι έγινε νύξη στο πρόσωπό του σε κάποια από τα λόγια που είπε ο κ. Martin. Σύμφωνα με τον Κανονισμό, επρόκειτο να δοθεί ο λόγος στον κ. Burns. Συνεπώς, θέλω να αναγραφεί στα πρακτικά ότι δόθηκε η ευκαιρία στον κ. Brons να λάβει τον λόγο, αλλά δεν μπόρεσε να κάνει χρήση του δικαιώματος, καθώς απουσίαζε.

(Η συνεδρίαση διακόπτεται στις 14.10 και συνεχίζεται στις 15.00)

ΠΡΟΕΔΡΙΑ ΤΟΥ κ. BUZEK

Πρόεδρου

10. Telecom (υπογραφή των πράξεων)

Πρόεδρος. – Έχουμε ενώπιόν μας ένα σημαντικό γεγονός, διότι εντός ολίγου η κ. Torstensson και εγώ θα υπογράψουμε μερικά πολύ σημαντικά έγγραφα σχετικά με τη δέσμη μέτρων για τις τηλεπικοινωνίες. Κυρία Torstensson, κύριε Επίτροπε, κυρίες και κύριοι, αγαπητοί συνάδελφοι, οι νομικές πράξεις που απαρτίζουν τη δέσμη μέτρων για τις τηλεπικοινωνίες θεσπίστηκαν στο πλαίσιο της διαδικασίας συναπόφασης. Οι ηλεκτρονικές επικοινωνίες και το Διαδίκτυο έχουν καταστεί τα βασικά εργαλεία των σύγχρονων κοινωνιών μας. Η εν λόγω δέσμη νομοθετικών μέτρων συνιστά ένα καλό παράδειγμα του πώς η εργασία μας μπορεί να βοηθήσει τους ανθρώπους και πώς μπορεί να επηρεάσει την καθημερινή τους ζωή.

Συγκεκριμένα, έχουμε την αναθεωρημένη οδηγία πλαίσιο για δίκτυα και υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών. Εισηγήτρια αυτής ήταν η συνάδελφός μας, κ. Trautmann, που είναι μαζί μας σήμερα. Η οδηγία εγκρίθηκε κατά την τρίτη ανάγνωση, γεγονός που υποδεικνύει πόση εργασία απαιτήθηκε προκειμένου να επιτύχουμε το καλύτερο για τους πολίτες μας. Τα στοιχεία της εν λόγω οδηγίας που παραμένουν συνιστούν μια πιο αποτελεσματική και, σε μεγαλύτερο βαθμό, στρατηγική διαχείριση των ραδιοσυχνοτήτων, μεγαλύτερο ανταγωνισμό και ευκολότερη επένδυση στο Διαδίκτυο στο μέλλον.

Η οδηγία για την καθολική υπηρεσία και τα δικαιώματα των χρηστών, εισηγητής της οποίας υπήρξε ο συνάδελφός μας, κ. Harbour, αποτελεί, επίσης, ένα σημαντικό βήμα προς την προσφορά καλύτερων υπηρεσιών. Θέλαμε να βελτιώσουμε τα δικαιώματα των καταναλωτών, να προστατεύσουμε την ιδιωτική ζωή και τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα, καθώς και να καταστήσουμε ευκολότερο για κάθε πολίτη να διατηρεί τον ίδιο αριθμό κινητού τηλεφώνου όταν αλλάζει φορέα εκμετάλλευσης και η διαδικασία αυτή να μην διαρκεί πάνω από μία εργάσιμη ημέρα.

Τέλος, προκειμένου να υλοποιήσουμε τις εν λόγω αρχές με καλύτερο και συνεκτικότερο τρόπο, το Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο αποφάσισαν να θεσπίσουν έναν ευρωπαϊκό οργανισμό στον οποίο θα συμμετέχουν 27 εθνικοί φορείς εκμετάλλευσης. Εισηγήτρια για το Κοινοβούλιο επί του εν λόγω θέματος ήταν η κ. del Castillo Vera.

Θα ήθελα, επομένως, να εκφράσω την απέραντη εκτίμησή μου για τους εισηγητές, που συνιστούν, ασφαλώς, σε κάθε περίπτωση πρόσωπα κλειδιά. Θα ήθελα, επίσης, να ευχαριστήσω όλους όσοι εργάστηκαν σκληρά για τις εν λόγω οδηγίες και συνέβαλαν στη σημερινή επιτυχία. Συνδυάστηκε η προσπάθεια πολλών ανθρώπων για να παραχθεί αυτό το επιτυχές αποτέλεσμα. Συγκεκριμένα, οι διαδοχικές Προεδρίες, και κυρίως η τσεχική Προεδρία και η τωρινή σουηδική Προεδρία, καθώς ήταν υπεύθυνες για τη δεύτερη και την τρίτη ανάγνωση.

Θα ήθελα, όμως, πάνω από όλα, αυτήν τη συγκεκριμένη στιγμή, να ευχαριστήσω πάρα πολύ τον Επίτροπο και την Ευρωπαϊκή Επιτροπή για την κατάρτιση της εν λόγω δέσμης, που αποτελεί ένα από τα πολλά θετικά αποτελέσματα που παράχθηκαν κατά την τελευταία πενταετή θητεία. Θα θέλαμε να τους συγχαρούμε. Η συνεργασία σας μας βοηθάει πολύ και επηρεάζει, επίσης, τον τρόπο με τον οποίο αντιλαμβάνονται οι πολίτες το έργο μας.

Φυσικά, πάνω από όλα πρέπει να αποδώσουμε τα εύσημα στους τρεις εισηγητές, καθώς και στον Πρόεδρο της Επιτροπής Βιομηχανίας, Έρευνας και Ενέργειας, τον συνάδελφο κ. Reul, και τον Αντιπρόεδρο του Κοινοβουλίου, κ. Vidal-Quadras, ο οποίος προήδρευσε της αντιπροσωπείας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου στην Επιτροπή Συνδιαλλαγής. Επομένως, η σημερινή επιτυχία οφείλεται σε μια μεγάλη ομάδα ανθρώπων.

Θα ήθελα, μιλώντας από αυτό το έδρανο και εξ ονόματος όλων μας, των βουλευτών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου αλλά, πάνω από όλα, των πολιτών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, να εκφράσω τον σεβασμό και την εκτίμησή μου, διότι αυτό είναι το καλύτερο παράδειγμα του πώς μπορούμε να κάνουμε κάτι που οι πολίτες θα θεωρήσουν μεγάλη επιτυχία, κάτι που θα διευκολύνει τη ζωή τους. Τα συγχαρητήριά μου σε όλους.

Esa Torstensson, Προεδρεύουσα του Συμβουλίου. – (SV) Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να ξεκινήσω επισημαίνοντας πόσο με χαροποιεί το γεγονός ότι είμαστε σε θέση να υπογράψουμε σήμερα μαζί τη δέσμη μέτρων για τις τηλεπικοινωνίες. Η δέσμη μέτρων ενισχύει τον ανταγωνισμό και την προστασία των καταναλωτών στην Ευρώπη. Θα αποκτήσουμε σύγχρονους και ενημερωμένους κανονισμούς σε έναν τομέα με πολύ ταχεία ανάπτυξη.

Θα ήθελα, επίσης, να εκμεταλλευτώ την ευκαιρία και να ευχαριστήσω όλους όσοι συμμετείχαν για την απίστευτα αξιόπιστη και εποικοδομητική τους εργασία και μια πολύ δημιουργική συνεργασία. Θα ήθελα να ευχαριστήσω ιδιαίτερα τον Αντιπρόεδρο του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, κ. Alejo Vidal-Quadras, τον Πρόεδρο της Επιτροπής, κ. Herbert Reul, και τους τρεις εισηγητές του Κοινοβουλίου, την κ. Catherine Trautmann, την κ. Pilar del Castillo Vera και τον κ. Malcolm Harbour, οι οποίοι, όπως οι συνάδελφοί μου στο Συμβούλιο, εκτέλεσαν εξαιρετικά σημαντική εργασία ούτως ώστε να είμαστε σε θέση να δημιουργήσουμε τη δέσμη μέτρων για τις τηλεπικοινωνίες.

Η εν λόγω συνεργασία είχε ως αποτέλεσμα την επιτυχή επίτευξη μιας συμφωνίας που υποδεικνύει με σαφήνεια τη μεγάλη και καίρια σημασία του Διαδικτύου για την ελευθερία της έκφρασης και την ελευθερία της πληροφόρησης και, μάλιστα, χωρίς αυτή να αντικείται στη Συνθήκη.

Η δέσμη μέτρων για τις τηλεπικοινωνίες είναι μια μεγάλη νίκη για όλους τους καταναλωτές της Ευρώπης. Για άλλη μία φορά, θα ήθελα να τους ευχαριστήσω όλους για την εργασία τους για την επίτευξη αυτής της συμφωνίας.

ΠΡΟΕΔΡΙΑ ΤΟΥ κ. VIDAL-QUADRAS

Αντιπρόεδρου

11. Έγκριση των Συνοπτικών Πρακτικών της προηγούμενης συνεδρίασης: βλ. Συνοπτικά Πρακτικά

12. Στρατηγική για τη διεύρυνση 2009 όσον αφορά τις χώρες των Δυτικών Βαλκανίων, την Ισλανδία και την Τουρκία (συζήτηση)

Πρόεδρος. – Η ημερήσια διάταξη προβλέπει τις δηλώσεις του Συμβουλίου και της Επιτροπής σχετικά με τη στρατηγική για τη διεύρυνση 2009 όσον αφορά τις χώρες των δυτικών Βαλκανίων, την Ισλανδία και την Τουρκία.

Carl Bildt, Προεδρεύων του Συμβουλίου. – (EN) Κύριε Πρόεδρε, αξιότιμοι βουλευτές, πρόκειται για μια πραγματικά σημαντική συζήτηση σχετικά με ένα πραγματικά σημαντικό θέμα. Παρ' όλα αυτά, θα μπορούσα ενδεχομένως να περιορίσω τη σημερινή μου παρέμβαση στην απλή αναφορά ότι η Προεδρία συμφωνεί απόλυτα με την πρόταση ψηφίσματος που έχει κατατεθεί από τον κ. Albertini εξ ονόματος της Επιτροπής Εξωτερικών Υποθέσεων. Είναι σημαντικό το γεγονός ότι το Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο, καθώς και η Επιτροπή, είναι ενωμένα για ένα τόσο κρίσιμο ζήτημα όπως αυτό.

Ίσως, τελικά, το πιο κρίσιμο άρθρο της συνθήκης που υπογράφηκε στο Καπιτώλιο της Ρώμης πριν από 50 και πλέον χρόνια ήταν ό,τι είναι σήμερα το άρθρο 49 για τη Συνθήκη της Λισαβόνας: κάθε ευρωπαϊκό κράτος το οποίο σέβεται τις αξίες μας και δεσμεύεται να τις προάγει, μπορεί να ζητήσει να γίνει μέλος της Ένωσης.

Βάσει αυτού του άρθρου 19, χώρες της Ένωσης μας σήμερα έγιναν μέλη και μέρος του ιστορικού εγχειρίματος της Ένωσης μας. Βάσει αυτού του άρθρου, κατορθώσαμε να προάγουμε την ειρήνη και την ευημερία και να προωθήσουμε το κράτος δικαίου και την αντιπροσωπευτική κυβέρνηση σε ακόμη μεγαλύτερα μέρη αυτού του άλλοτε τόσο διχασμένου μέρους του κόσμου.

Μερικές φορές πρέπει να πηγαίνεις σε άλλα μέρη του κόσμου, όπως καλούμαι να κάνω εγώ αρκετά συχνά, για να θυμάσαι πόσο σημαντικό είναι πραγματικά αυτό το επίτευγμα.

Για πάνω από μισό αιώνα, η Ευρώπη μας εξήγαγε πολέμους και απολυταρχικές ιδεολογίες στην υπόλοιπη υφήλιο. Δύο παγκόσμιοι πόλεμοι· δύο απολυταρχικές ιδεολογίες· διαμάχες και δεινά.

Αντιθέτως, τώρα εξάγουμε την ιδέα της ειρηνικής συμφιλίωσης, της ολοκλήρωσης κατά μήκος παλαιών συνόρων, των κοινών κανόνων και κανονισμών ως τον κοινό δρόμο για καλύτερη διακυβέρνηση. Αν προσθέσουμε και όσα έχουν επιτευχθεί δυνάμει του άρθρου 49, η Ένωσή μας ορθώνει το ανάστημά της στον κόσμο.

Μια Ευρώπη των 6, των 9, των 12, των 15 ή ακόμη και των 25 θα ήταν υποδεέστερη από κάθε άποψη –φιλοδοξία, θέση, δυνατότητες– σε σχέση με τον υπόλοιπο κόσμο.

Είναι αναμφίβολα σωστή η αναφορά στο ψήφισμά σας ότι η διεύρυνση, και παραθέτω το σχετικό σημείο, «έχει αποδειχτεί μία από τις πιο επιτυχημένες πολιτικές της Ευρωπαϊκής Ένωσης». Αυτό, αν μη τι άλλο, υπολείπεται της πραγματικότητας.

Όλοι γνωρίζουμε ότι η διαδικασία δεν υπήρξε εξ ολοκλήρου εύκολη. Θυμάμαι όταν είχα έρθει με διαφορετική ιδιότητα σε μια προηγούμενη σύνοδο του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου εκπροσωπώντας μια χώρα που επιζητούσε να ενταχθεί στην ΕΕ καθώς και τις συναντήσεις με όσους φοβούνταν ότι περαιτέρω διεύρυνση της ΕΕ από τις τότε 12 χώρες θα διακινδύνευε την αλλοίωση των πολιτικών φιλοδοξιών της Ένωσης.

Υπήρξαν δυσκολίες για τα νέα μέλη όσον αφορά την εφαρμογή των ολοένα αυξανόμενων πολιτικών και του κεκτημένου και δυσκολίες για εμάς όσον αφορά την προσαρμογή στην επιτυχία μας ως νέα μέλη, αλλά όταν κοιτάζουμε πίσω, είναι εύκολο να δούμε ότι οι περίοδοι διεύρυνσης υπήρξαν περίοδοι κατά τις οποίες εμβάδυναμε, επίσης, τη συνεργασία μας.

Κατά τις δυο τελευταίες δεκαετίες, υπερδιπλασιάσαμε τον αριθμό των κρατών μελών και, με μικρή χρονική διαφορά, επιτύχαμε τις Συνθήκες του Μάαστριχτ, του Άμστερνταμ, της Νίκαιας και της Λισαβόνας. Κατά τις τρεις τελευταίες δεκαετίες, δεν επιτεύχθηκε καν πλήρως η εφαρμογή της Συνθήκης της Ρώμης.

Το άρθρο 49 είναι εξίσου σημαντικό, θα έλεγα, για το μέλλον μας όσο σημαντικό έχει υπάρξει για το παρελθόν μας. Η ελκυστικότητά μας είναι γεγονός. Κατά το τελευταίο έτος, είχαμε νέες αιτήσεις προσχώρησης από το Μαυροβούνιο, την Αλβανία και την Ισλανδία, και υπάρχουν και άλλες χώρες που όλοι γνωρίζουμε ότι ενδιαφέρονται εξίσου να φτάσουν στο σημείο όπου θα μπορούν να υποβάλουν αίτηση.

Ύστερα από την τελευταία διεύρυνση που έφερε περίπου 100 εκατομμύρια νέους πολίτες στην Ένωσή μας, η προσοχή μας εστιάζεται πλέον στις χώρες της νοτιοανατολικής Ευρώπης – που αριθμούν ενδεχομένως έως και 100 εκατομμύρια πολίτες, επίσης.

Δεν θα επιτευχθεί γρήγορα, αλλά ούτε και εύκολα. Οι διαφορετικές προκλήσεις που αντιμετωπίζουμε στις διάφορες χώρες των δυτικών Βαλκανίων είναι πασίγνωστες και δεν έχουμε ξεφύγει ακόμη από το μέγεθος της ανάγκης μεταρρύθμισης της Τουρκίας.

Όλοι γνωρίζουμε ότι υπάρχουν κάποιοι στην κοινή γνώμη των αντίστοιχων χωρών μας που θα προτιμούσαν απλώς να κλείσουμε την πόρτα σε όλους αυτούς, ελπίζοντας ότι το ζήτημα θα ξεθυμάνει και προτιμούν μια πιο κλειστή αντίληψη για την Ευρώπη.

Ανήκω σε αυτούς που είναι πεπεισμένοι ότι αυτό θα ήταν λάθος ιστορικών διαστάσεων, οι επιπτώσεις του οποίου θα στοίχιζαν την Ευρώπη μας για πολύ καιρό στο μέλλον.

Η πόρτα για την Ευρωπαϊκή Ένωση μπορεί μερικές φορές να είναι πολύ μακρινή. Κάποιες χώρες θα χρειαστεί να διαβούν έναν μακρύ και δύσκολο δρόμο μεταρρυθμίσεων, αλλά αν έκλεινε αυτή η πόρτα θα άνοιγαν αμέσως άλλες πόρτες για άλλες δυνάμεις και θα μπορούσαμε κάλλιστα να δούμε αυτά τα μέρη της Ευρώπης να απομακρύνονται σε κατεύθυνσεις οι οποίες, με το πέρασμα του χρόνου, θα έχουν αρνητικές επιπτώσεις για όλους μας.

Γι' αυτό το άρθρο 49 εξακολουθεί να έχει τόσο θεμελιώδη σημασία. Είναι ο φάρος της μεταρρύθμισης και της συμφιλίωσης που εμπνέει και οδηγεί τις περιφέρειες της Ευρώπης που δεν συνιστούν ακόμη μέλη της Ένωσης μας.

Ο Επίτροπος Rehn θα υπεισέλθει σε περισσότερες λεπτομέρειες σχετικά με την εκτίμηση εκ μέρους της Επιτροπής της πρόόδου για όλες αυτές τις χώρες. Η Προεδρία συμμερίζεται την εκτίμηση της Επιτροπής.

Φιλοδοξούμε ακόμη να προάγουμε όλες τις χώρες των δυτικών Βαλκανίων στη διαδικασία ένταξης, γνωρίζοντας ότι βρίσκονται σε πολύ διαφορετικά στάδια της διαδικασίας. Αναμένουμε τη λήψη μιας, κατά κάποιο τρόπο, σχετικής απόφασης σύμφωνα με την οποία από τις 19 Δεκεμβρίου θα υπάρχει καθεστώς απαλλαγής από την υποχρέωση θεώρησης για την πρόσβαση στην Ένωσή μας για τους πολίτες της Πρώην Γιουγκοσλαβικής Δημοκρατίας της Μακεδονίας, του Μαυροβουνίου και της Σερβίας. Πρόκειται για ένα μεγάλο και πολύ σημαντικό βήμα.

Μαζί με το Κοινοβούλιο, συμμεριζόμαστε την ελπίδα ότι η Αλβανία και η Βοσνία θα ανταποκριθούν και θα είναι σε θέση να προβούν σε αυτό το πολύ σημαντικό βήμα το συντομότερο δυνατόν.

Η διαδικασία ένταξης της Κροατίας έχει απεμπλακεί και προχωράει πλέον. Αυτό είναι σημαντικό για την Κροατία και για ολόκληρη την περιοχή. Η Πρώην Γιουγκοσλαβική Δημοκρατία της Μακεδονίας έχει λάβει πολύ θετική έκθεση από την Επιτροπή, και ελπίζω ότι το Συμβούλιο θα είναι σε θέση τον Δεκέμβριο να υποδείξει συγκεκριμένα περαιτέρω βήματα στη διαδικασία ένταξης της χώρας.

Οι αιτήσεις του Μαυροβουνίου και της Αλβανίας έχουν προωθηθεί στην Επιτροπή, και πιστεύω ότι μπορούμε να αναμένουμε τη γνωμοδότησή της εντός ενός έτους περίπου.

Στη Βοσνία, ελπίζουμε ότι οι πολιτικοί ηγέτες θα είναι σε θέση να συμφωνήσουν για τις απαραίτητες μεταρρυθμίσεις, προκειμένου να καταστεί δυνατόν και για τη χώρα αυτήν η εξέταση μιας αίτησης προσχώρησης στην ΕΕ. Επί του παρόντος, πραγματοποιούνται έμμεσες συζητήσεις με τη συμβολή της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των Ηνωμένων Πολιτειών σε στενή συνεργασία.

Η Σερβία σημειώνει σημαντική πρόοδο στη μονομερή εφαρμογή της ενδιάμεσης συμφωνίας, και θα εξετάσουμε προφανώς πολύ προσεκτικά την προσεχή έκθεση του επικεφαλής εισαγγελέα του ICTY αναφορικά με τη συνεργασία της χώρας και τις προσπάθειές της. Ελπίζουμε ότι είναι ικανοποιημένος με το τρέχον επίπεδο προσπαθειών, παρότι είναι, ασφαλώς, καίριας σημασίας να συνεχιστούν οι εν λόγω προσπάθειες.

Προχωρώντας περαιτέρω προς τα νοτιοανατολικά, θα ήθελα να χαιρετίσω τις θεμελιώδεις μεταρρυθμίσεις που λαμβάνουν χώρα στην Τουρκία όσον αφορά το κourδικό ζήτημα. Η επιτυχία των εν λόγω μεταρρυθμίσεων θα έφερνε τη χώρα πολύ πιο κοντά στα ευρωπαϊκά πρότυπα σε τομείς θεμελιώδους σημασίας.

Υπάρχουν πολλά άλλα ζητήματα που πιστεύω ότι θα πραγματευτεί ο Επίτροπος. Δεν συνδέονται άμεσα, αλλά είναι προφανώς σημαντικές στο πλαίσιο αυτό οι συνομιλίες που διεξάγονται μεταξύ του Προέδρου Χριστόφια και του κ. Talat σχετικά με την επανένωση της Κύπρου. Μπορούμε απλώς να τους παροτρύνουμε να προχωρήσουν προς μια ολοκληρωμένη λύση βάσει μιας δικοινοτικής, διζωνικής ομοσπονδίας με πολιτική ισότητα σύμφωνα με τα σχετικά ψηφίσματα του Συμβουλίου Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών. Δεν υπάρχει αμφιβολία όσον αφορά τη σημασία του εν λόγω ζητήματος.

Θα προχωρήσουμε προς μια νέα εποχή συμφιλίωσης και συνεργασίας σε αυτό το τμήμα της Ευρώπης και σε ολόκληρη την περιφέρεια της ανατολικής Μεσογείου ή προς μια κατάσταση όπου είναι εύκολο να δούμε ότι θα αντιμετωπίσουμε ταχώς εντεινόμενα προβλήματα.

Η προσοχή μας εστιάζεται σε μεγάλο βαθμό στις προκλήσεις στη νοτιοανατολική Ευρώπη, αλλά η αίτηση της Ισλανδίας επιτείνει τους λόγους για τους οποίους πρέπει να επικεντρωθούμε περισσότερο σε όλα τα ζητήματα της Αρκτικής και της ευρύτερης περιοχής του Βορρά. Πρόκειται για μια περιοχή όπου η Ένωσή μας πρέπει, επίσης, να εντείνει την παρουσία και τη συμμετοχή της στο μέλλον. Η σημασία της διαφαίνεται όλο και πιο ξεκάθαρα στο επίκεντρο όλων των σημαντικών παγκόσμιων παραγόντων και η αίτηση της Ισλανδίας θα πρέπει, επίσης, να αντιμετωπιστεί από αυτήν την προοπτική.

Με δημοκρατική παράδοση που ανάγεται χίλια περίπου χρόνια πίσω και με την ιδιότητα μέλους της χώρας στην ενιαία αγορά μας μέσω του Ευρωπαϊκού Οικονομικού Χώρου, είναι προφανές ότι η Ισλανδία έχει ήδη διανύσει μεγάλο μέρος του δρόμου για την ένταξη, παρότι θα πρέπει να αξιολογήσουμε την περαιτέρω πρόοδο όταν λάβουμε τη γνωμοδότηση της Επιτροπής.

Κύριε Πρόεδρε, αυτά έχει κατορθώσει μέχρι στιγμής η σουηδική Προεδρία στον σημαντικό τομέα της διεύρυνσης. Απομένουν ακόμη μερικές σημαντικές εβδομάδες κατά τις οποίες αναμένω περαιτέρω πρόοδο, αλλά επιτρέψτε μου να τελειώσω λέγοντας ότι δεν πιστεύω πως έχουμε ολοκληρώσει το οικοδόμημα της Ευρώπης μας. Πιστεύω ότι πρέπει να παραμείνουμε μια ανοικτή Ευρώπη και ότι θα πρέπει να παραμείνουμε προσηλωμένοι σε μια διαδικασία

διεύρυνσης που αποφέρει χρηστή διακυβέρνηση, κράτος δικαίου, συμφιλίωση, ειρήνη και ευημερία σε όλο και μεγαλύτερα μέρη της Ευρώπης μας.

Αυτό είναι προφανώς θεμελιώδους σημασίας για τα μέρη αυτά, αλλά θα πρέπει να αναγνωρίσουμε ότι είναι θεμελιώδους σημασίας και για εμάς, και ας μην ξεχνάμε ότι θα μας δώσει τη δυνατότητα να ορθώσουμε το ανάστημά μας στον κόσμο και να γίνουμε ακόμη πιο σεβαστοί στο μέλλον.

Olli Rehn, Μέλος της Επιτροπής. – (ΕΝ) Κύριε Πρόεδρε, επιτρέψτε μου καταρχάς να ευχαριστήσω τα μέλη της Επιτροπής Εξωτερικών Υποθέσεων και τον πρόεδρο αυτής, κ. Gabriele Albertini, για ένα ισόρροπο και ολοκληρωμένο ψήφισμα. Θα ήθελα, επίσης, να ευχαριστήσω όλους εσάς για την άψογη συνεργασία σας κατά την τελευταία πενταετία. Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο έχει βοηθήσει σημαντικά στη διαμόρφωση της πολιτικής μας για τη διεύρυνση και έχετε αποτελέσει πρότυπο δημοκρατικού ελέγχου. Ανυπομονώ να συνεχίσουμε την άψογη συνεργασία μας στο μέλλον, ανεξαρτήτως του χαρτοφυλακίου μου.

Η ΕΕ θα κάνει ένα πολυαναμενόμενο βήμα την επόμενη εβδομάδα όταν θα τεθεί σε ισχύ η Συνθήκη της Λισαβόνας. Έτσι θα ξεκινήσει μια νέα εποχή στην εξωτερική πολιτική της ΕΕ. Εμμέσως, θα εδραιώσει επίσης τη νέα συναίνεση της ΕΕ για τη διεύρυνση βάσει των τριών «C», της εμβάθυνσης (consolidation), των όρων (conditionality) και της επικοινωνίας (communication), σε συνδυασμό με μια εγκεκριμένη ικανότητα ενσωμάτωσης νέων μελών. Αυτό θα μας δώσει τη δυνατότητα να συνεχίσουμε τη σταδιακή και προσεκτικά διαχειριζόμενη διαδικασία ένταξής μας.

Όπως περιγράφεται στο σχέδιο ψηφίσματός σας, η διεύρυνση είναι ένα από τα ισχυρότερα εργαλεία εξωτερικής πολιτικής της ΕΕ σήμερα. Αυτό ήταν, επίσης, το πνεύμα του μηνύματος του κ. Carl Bildt, και συμφωνώ με το μήνυμα αυτό βάσει των εμπειρικών αποδείξεων κατά τη διάρκεια της σουηδικής Προεδρίας και κατά τα τελευταία έτη και τις τελευταίες δεκαετίες. Είναι, επίσης, αλήθεια ότι η αξιοπιστία της ΕΕ ως παγκόσμιου παράγοντα εξαρτάται από την ικανότητά μας να διαμορφώσουμε τη δική μας γειτονία. Στο σημείο αυτό έχουμε επιτύχει τις πιο αξιοσημείωτες επιτυχίες μας κατά τα τελευταία 20 έτη όσον αφορά τη μεταρρύθμιση της ευρωπαϊκής ηπείρου, επανενώνοντας την Ανατολή και τη Δύση και οικοδομώντας έτσι μια ισχυρότερη Ευρωπαϊκή Ένωση.

Η διεύρυνση έχει υπάρξει κινητήρια δύναμη στην εν λόγω διαδικασία και εξακολουθεί να μεταμορφώνει τη νοτιοανατολική Ευρώπη ακόμη και σήμερα. Οι αιτήσεις προσχώρησης της Αλβανίας και του Μαυροβουνίου στην ΕΕ καταδεικνύουν τη συνεχή έλξη που ασκεί η ΕΕ. Η αίτηση της Ισλανδίας προσθέτει νέα πολιτική και γεωοικονομική διάσταση στην ατζέντα διεύρυνσής μας. Η Βοσνία-Ερζεγοβίνη και η Σερβία εξετάζουν, επίσης, την υποβολή αίτησης. Δεδομένης της οικονομικής κρίσης, όλες αυτές οι χώρες θα μπορούσαν κάλλιστα να τηρήσουν εσωστρεφή στάση. Αντιθέτως, συνεχίζουν να επιδιώκουν ευρωπαϊκό προσανατολισμό με όλες τις δύσκολες επιλογές και τις τολμηρές μεταρρυθμίσεις που αυτό συνεπάγεται. Η Κροατία πλησιάζει στη γραμμή του τερματισμού μετά από τέσσερα χρόνια έντονων ενταξιακών διαπραγματεύσεων. Το Ζάγκρεμπ χρειάζεται τώρα να εντείνει τις μεταρρυθμιστικές του προσπάθειες ιδιαίτερα όσον αφορά τον δικαστικό κλάδο και την καταπολέμηση της διαφθοράς και του οργανωμένου εγκλήματος, ούτως ώστε να ολοκληρωθούν οι διαπραγματεύσεις. Η συνεργασία του ICTY εξακολουθεί να είναι απαραίτητη.

Βλέπουμε σταθερή πρόοδο και όσον αφορά την Τουρκία. Η Τουρκία διαδραματίζει βασικό ρόλο για την ενεργειακή ασφάλεια και τον διαπολιτισμικό διάλογο. Η δέσμευση της Άγκυρας για εξομάλυνση των σχέσεων με την Αρμενία είναι ιστορικής σημασίας, όπως και το δημοκρατικό άνοιγμα για την επίλυση του κουρδικού ζητήματος, αλλά η Τουρκία έχει ακόμη μακρύ δρόμο μπροστά της. Πέρα από τις μεταρρυθμίσεις, αναμένουμε από την Τουρκία να διασφαλίσει την πλήρη εφαρμογή του Πρωτοκόλλου της Άγκυρας και να σημειώσει πρόοδο όσον αφορά την εξομάλυνση των σχέσεων με την Κύπρο.

Η Πρώην Γιουγκοσλαβική Δημοκρατία της Μακεδονίας έχει σημειώσει αξιόλογη πρόοδο πρόσφατα και ουσιαστικά αντιμετώπισε τις βασικές προτεραιότητες μεταρρύθμισης. Η χώρα εκπληρώνει επαρκώς τα πολιτικά κριτήρια της Κοπεγχάγης. Οι παράγοντες αυτοί έδωσαν στην Επιτροπή τη δυνατότητα να προτείνει την έναρξη ενταξιακών διαπραγματεύσεων. Έχω την εντύπωση ότι η κυβέρνηση των Σκοπίων έχει αντιμετωπίσει ορθώς την πρότασή μας ως ενθάρρυνση για την τελική διευθέτηση του ζητήματος της ονομασίας με την Ελλάδα. Πλέον υπάρχει νέο πλαίσιο, ένας νέος διάλογος και μια νέα ευκαιρία που πιστεύω ότι τόσο τα Σκόπια όσο και η Αθήνα θα το εκμεταλλευτούν πραγματικά.

Τα νέα είναι καλά και στη Σερβία. Το Βελιγράδι έχει επιδείξει την προσηλωσή του στην ολοκλήρωση της ΕΕ, σε μεγάλο βαθμό και μέσω της εφαρμογής της ενδιάμεσης συμφωνίας με την ΕΕ μονομερώς, και υποθέτω ότι το ICTY θα πρέπει να είναι πλέον ικανοποιημένο με τις προσπάθειες της Σερβίας. Συμφωνώ με το σχέδιο ψηφίσματός σας για την αποδέσμευση της συμφωνίας. Έχει έρθει η ώρα να επιτρέψουμε στη Σερβία να προχωρήσει στο επόμενο στάδιο της ευρωπαϊκής πορείας της.

Η Βοσνία-Ερζεγοβίνη παρουσιάζει τις δικές της σοβαρές προκλήσεις, εν μέρει λόγω της πολεμικής ιστορίας της, αλλά επιτρέψτε μου να είμαι σαφής ως προς το ότι δεν μπορούν να υπάρξουν εκπτώσεις στη διεύρυνση της ΕΕ. Η αίτηση προσχώρησης της Βοσνίας στην ΕΕ μπορεί να εξεταστεί μόνο μετά το κλείσιμο του Γραφείου του Ανωτάτου Εκπροσώπου. Η Βοσνία πρέπει, επίσης, να προβεί σε συνταγματικές τροποποιήσεις εν μέρει για να συμμορφωθεί με την Ευρωπαϊκή Σύμβαση για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου. Ο σεβασμός των ανθρωπίνων δικαιωμάτων είναι θεμελιώδης αρχή της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Μαζί με την Προεδρία και τις Ηνωμένες Πολιτείες, έχουμε προτείνει μια δέσμη μεταρρυθμίσεων για να το επιτύχουμε αυτό. Ελπίζω, για χάρη των πολιτών και για την περιοχή συνολικά, ότι οι ηγέτες της Βοσνίας θα ανταποκριθούν στις προσδοκίες και θα καταλήξουν σε συμφωνία. Η ΕΕ και οι ΗΠΑ συμμετέχουν στον μεγαλύτερο δυνατό βαθμό, διότι θέλουμε να επιτύχει η Βοσνία και πιστεύω ότι μπορεί να επιτύχει.

Όσο για το Κοσσυφοπέδιο, η σταθερότητα έχει διατηρηθεί, αλλά εξακολουθεί να είναι εύθραυστη. Η Επιτροπή έχει παρουσιάσει μια μελέτη σχετικά με τον τρόπο προώθησης της κοινωνικοοικονομικής ανάπτυξης του Κοσσυφοπεδίου και την εδραίωσή του στην Ευρώπη. Αναγνωρίζουμε την πιθανή διευκόλυνση της έκδοσης θεωρήσεων και το εμπόριο ως ναυαρχίδες μετά την εκπλήρωση των προϋποθέσεων.

Ολοκληρώνοντας, καταρτίσαμε μαζί μια φιλόδοξη, αλλά τελικά ρεαλιστική ατζέντα πριν από πέντε χρόνια όταν ξεκίνησα τη θητεία μου ως αρμόδιος για τη διεύρυνση Επίτροπος. Κατά τις ακροάσεις μου, δήλωσα στο Κοινοβούλιο ότι μέχρι το 2009, θέλαμε να δούμε μια ΕΕ 27 κρατών μελών με τη συμμετοχή της Βουλγαρίας και της Ρουμανίας, την ολοκλήρωση της διαδικασίας ένταξης της Κροατίας, την εδραίωση των υπόλοιπων χωρών των δυτικών Βαλκανίων στην ΕΕ μέσω συμφωνιών σύνδεσης, την Τουρκία σε μια σταθερά ευρωπαϊκή τροχιά, τη διευθέτηση της κατάστασης του Κοσσυφοπεδίου και την επανένωση της Κύπρου. Χαίρομαι και είμαι υπερήφανος για το γεγονός ότι, με τη σημαντική εξαίρεση της Κύπρου, όπου οι συζητήσεις για τη διευθέτηση του ζητήματος βρίσκονται σε εξέλιξη, σχεδόν όλες οι φιλοδοξίες μας πραγματοποιήθηκαν. Συνεργαστήκαμε για αυτούς τους πολύ αξιόλογους στόχους και μαζί κάναμε τη διαφορά. Ακόμη και το ζήτημα της Κύπρου δεν είναι ακατόρθωτο και θα ωφελήσει όλους τους πολίτες της χώρας και της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Εξάλλου, παρότι ήλπιζα για αυτό, δεν τόλμησα να προβλέψω πρόοδο σχετικά με την ελευθέρωση του καθεστώτος θεωρήσεων πριν από πέντε χρόνια. Παρ' όλα αυτά, εδώ είμαστε, έναν μήνα πριν από την πραγματοποίηση του ονείρου των πολιτών της Σερβίας, του Μαυροβουνίου και της Πρώην Γιουγκοσλαβικής Δημοκρατίας της Μακεδονίας. Ελπίζουμε ότι θα γίνει το ίδιο και για την Αλβανία και τη Βοσνία-Ερζεγοβίνη τον επόμενο χρόνο άπαξ και εκπληρώσουν τις προϋποθέσεις.

Είναι, επομένως, πολύ σημαντικό να θυμόμαστε όλοι εμείς που συνεργαζόμαστε με τη νοτιοανατολική Ευρώπη πόσο ελκυστικό παραμένει το ευρωπαϊκό όνειρο για εκατομμύρια πολίτες δίπλα μας. Ας κρατήσουμε ζωντανό αυτό το όνειρο και ας το κάνουμε πραγματικότητα εν καιρώ.

Gabriele Albertini, εξ ονόματος της Ομάδας PPE. – (IT) Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, η ψηφοφορία της Δευτέρας στην Επιτροπή Εξωτερικών Υποθέσεων παρείχε περαιτέρω αποδείξεις για την πολυπλοκότητα και, ταυτόχρονα, για το όφελος της επέκτασης των γεωγραφικών και πολιτικών συνόρων της Ευρώπης που γνωρίζουμε σήμερα.

Χάρη στο έργο και στις προσπάθειες των συναδέλφων εισηγητών και χάρη στη συνεισφορά των μεμονωμένων πολιτικών ομάδων, έχουμε επιτύχει ένα κείμενο που διευρύνει το πρωτότυπο και τελειοποιεί πολλές πτυχές που αρχικά αναφέρονταν μόνο επιφανειακά.

Η συζήτηση στην επιτροπή καθώς και στις ίδιες τις Ομάδες περιείχε διαφωνίες, μερικές φορές ένδερμες, που συνιστούν χαρακτηριστικό παράδειγμα μιας γενικής αντιπαράθεσης που υπερβαίνει τις αντίστοιχες πολιτικές θέσεις. Τα ιστορικά γεγονότα κάθε έθνους και η τρέχουσα κατάσταση των σχέσεων τους έρχονταν σε αντίθεση με τις αιτήσεις που υποβλήθηκαν από υποψήφιες χώρες ή χώρες που φιλοδοξούν να θέσουν υποψηφιότητα.

Σε λιγότερο από έναν χρόνο, τρεις ακόμη αιτήσεις υποβλήθηκαν σε ανοικτές ενταξιακές διαπραγματεύσεις: του Μαυροβουνίου τον Δεκέμβριο του 2008, της Αλβανίας τον Απρίλιο του 2009 και της Ισλανδίας τον Ιούλιο του 2009. Το γεγονός αυτό σηματοδοτεί ότι το ευρωπαϊκό σχέδιο παραμένει ακόμη πολύ ελκυστικό και θεωρείται σημαντικός παράγοντας σταθερότητας, ιδιαίτερα έπειτα από την κατάρρευση των χρηματοπιστωτικών αγορών.

Το κείμενο που παράχθηκε κατόπιν των ψηφοφοριών στην Επιτροπή Εξωτερικών Υποθέσεων υπογραμμίζει περισσότερο την ανάγκη για τις χώρες που επιθυμούν να προσχωρήσουν στην Ευρωπαϊκή Ένωση να αντιμετωπίσουν αυτήν τη μετάβαση ευσυνείδητα, έχοντας επίγνωση των καθηκόντων και των επιπτώσεων που αυτή συνεπάγεται.

Η ένταξή τους απαιτεί εκ μέρους τους σεβασμό των ευρωπαϊκών παραμέτρων, όχι μόνο των οικονομικών και των πολιτικών, αλλά και των πολιτιστικών, των κοινωνικών και των νομικών, προκειμένου να διασφαλίζεται ότι το τελικό αποτέλεσμα δεν είναι απλώς μια συνένωση των μερών του.

Ελπίζω ότι το κείμενο για το οποίο θα ψηφίσει η Ολομέλεια αύριο θα αντιμετωπίζει όλες της πτυχές της γενικής στρατηγικής για τη διεύρυνση με πιο ισορροπο και συγκεκριμένο τρόπο. Προφανώς θα επωφελείται από τη συνεισφορά ειδικών λύσεων για κάθε χώρα.

Kristian Vigenin, *εξ ονόματος της Ομάδας S&D*. – (EN) Κύριε Πρόεδρε, το έγγραφο στρατηγικής για τη διεύρυνση και το ψήφισμα που πρόκειται να εγκρίνουμε αύριο δείχνουν την ισχυρή μας προσηλωση στην πολιτική της διεύρυνσης, που έχει αποδειχτεί μία από τις πιο επιτυχημένες πολιτικές της ΕΕ και έχει ωφελήσει τόσο τα υφιστάμενα όσο και τα νέα κράτη μέλη.

Η διεύρυνση έχει συμβάλει σε μια άνευ προηγουμένου επέκταση του χώρου ειρήνης, ασφάλειας και ευημερίας στην Ευρώπη και τώρα προετοιμάζουμε την περαιτέρω επέκταση αυτού του χώρου για την ενσωμάτωση κατά τα προσεχή έτη των δυτικών Βαλκανίων, της Ισλανδίας και της Τουρκίας.

Η Συμμαχία των Σοσιαλιστών και Δημοκρατών παραμένει μία από τις δυνάμεις που υποστηρίζουν περισσότερο τη διεύρυνση στο Κοινοβούλιο, υπογραμμίζοντας ταυτόχρονα ότι δεν μπορεί να πραγματοποιηθεί κανένας συμβιβασμός όσον αφορά την εκπλήρωση των κριτηρίων της Κοπεγχάγης και όλων των σημαντικών σημείων αναφοράς βάσει των οποίων αξιολογείται η ετοιμότητα των υποψηφίων χωρών.

Ελπίζουμε να δούμε την ολοκλήρωση των διαπραγματεύσεων με την Κροατία το συντομότερο δυνατόν μέσα στο επόμενο έτος. Αναμένουμε ότι το Συμβούλιο θα επιβεβαιώσει την πρόταση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής για την έναρξη διαπραγματεύσεων με την Πρώην Γιουγκοσλαβική Δημοκρατία της Μακεδονίας το επόμενο έτος, ούτως ώστε να ξεκινήσει η διαδικασία το προσεχές έτος. Ελπίζουμε για νέα δυναμική στη διαδικασία διαπραγματεύσεων με την Τουρκία, συμπεριλαμβανομένου του ανοίγματος του κεφαλαίου της ενέργειας. Και πιστεύουμε ότι η ΕΕ μπορεί να διατηρήσει το πνεύμα αυτό ενισχύοντας τις θετικές εξελίξεις σε όλες τις χώρες της διεύρυνσης. Η ελευθέρωση του καθεστώτος θεωρήσεων είναι ένα εξαιρετικό βήμα για να καταδειχθεί στον λαό των δυτικών Βαλκανίων ότι κινείται προς τη σωστή κατεύθυνση.

Επιτρέψτε μου, επίσης, να εκφράσω την ελπίδα ότι η θέση σε ισχύ της Συνθήκης της Λισαβόνας θα αυξήσει περαιτέρω την ικανότητα της ΕΕ να ενσωματώσει νέα μέλη, οριστικοποιώντας τις θεσμικές μεταρρυθμίσεις στο εσωτερικό της Ένωσης.

Annemie Neyts-Uyttebroeck, *εξ ονόματος της Ομάδας ALDE*. – (NL) Ως Πρόεδρος της Ομάδας της Συμμαχίας Φιλελεύθερων και Δημοκρατών για την Ευρώπη, έχω φίλους, γνωστούς και συντρόφους σε όλες τις χώρες που απαρτίζουν το θέμα της σημερινής έκθεσης.

Θα ήθελα, καταρχάς, να ευχηθώ καλή επιτυχία στον Επίτροπο Olli Rehn στο έργο του της τελευταίας πενταετίας και, ειδικότερα, να τον συγχαρώ για αυτές τις προσπάθειες. Αξίζει την πλήρη αναγνώρισή μας. Όπως έλεγα, έχω φίλους και γνωστούς σε όλες αυτές τις χώρες και μπορώ να πω, με κάποια υπερηφάνεια, ότι εξ' όσων γνωρίζω, είμαστε η μοναδική μεγάλη πολιτική οικογένεια που έχει καταλήξει σε συμφωνία για το καθεστώς του Κοσσυφοπέδιου. Καταλήξαμε σε μια ομόφωνη θέση σχετικά με το εν λόγω ζήτημα από το 2006 και την έχουμε τηρήσει έκτοτε. Μην θεωρήσετε ότι επρόκειτο για μια απλή σύμπτωση, διότι επρόκειτο για ένα ζήτημα για το οποίο εργαστήκαμε πολύ και σκληρά.

Μπορείτε, επομένως, να φανταστείτε την απογοήτευσή μου, καταρχάς, που βλέπω ότι το Κοσσυφοπέδιο δεν έχει συμπεριληφθεί στη συμφωνία για τη διευκόλυνση της χορήγησης θεωρήσεων. Μου φαίνεται ότι οι Κοσοβάροι τιμωρούνται για το ότι ορισμένα κράτη μέλη της ΕΕ δεν έχουν κατορθώσει ακόμη να συμβιβασθούν με το γεγονός ότι το Κοσσυφοπέδιο είναι πλέον ανεξάρτητο κράτος. Αυτό, κατά τη γνώμη μου, είναι πολύ κρίμα. Κύριε Προεδρεύων του Συμβουλίου και κύριε Επίτροπε, επιτρέψτε μου να θέσω, επίσης, μερικές ερωτήσεις σχετικά με την τρέχουσα κατάσταση στη Βοσνία-Ερζεγοβίνη. Φοβάμαι ότι δεν είμαι τόσο αισιόδοξη για τη θετική έκβαση σε πολλά μέτωπα όσο εσείς, για τον απλό λόγο ότι είναι πιθανόν να δοθεί στους ανθρώπους εκεί η εντύπωση ότι, ξαφνικά, όλα πρέπει να προχωρήσουν απίστευτα γρήγορα και ότι δεν υπάρχει χρόνος για επαρκείς διαβουλεύσεις, τουλάχιστον όχι με άλλα πολιτικά κόμματα πέρα από τα μεγαλύτερα, με τα οποία βρίσκεστε σε επαφή.

Τέλος, θα ήθελα να καταστήσω σαφές, εξ ονόματος της Ομάδας μου, ότι εμμένουμε στην άποψη πως οι υποψήφιοι χώρες πρέπει να σέβονται όλα τα κριτήρια της Κοπεγχάγης, χωρίς καμία απολύτως εξαίρεση για κανέναν. Ούτε θα πρέπει να θεωρείτε ότι είμαστε αδιάφοροι ως προς την ικανότητα απορρόφησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Εντούτοις, αυτό που μας δυσχεραίνει είναι το γεγονός ότι ορισμένοι συνάδελφοί μας φαίνεται να επιθυμούν να χρησιμοποιήσουν αυτήν την έννοια της ικανότητας απορρόφησης, προκειμένου να αναβάλουν επ' αόριστον την ένταξη νέων χωρών. Δεν το επικροτούμε αυτό.

Επιτρέψτε μου να ολοκληρώσω. Κύριε Επίτροπε, πιστεύω ότι η τελευταία πενταετία υπήρξε πραγματικά επιτυχής. Σας εύχομαι κάθε επιτυχία στο μέλλον. Είμαι βέβαιη ότι θα συναντηθούμε και πάλι σε αυτά τα έδρανα, ακόμη και αν ενδεχομένως είναι με διαφορετική ιδιότητα, αλλά παρ' όλα αυτά, σας ευχαριστώ πολύ.

Ulrike Lunacek, εξ ονόματος της Ομάδας Verts/ALE. – (EN) Κύριε Πρόεδρε, εξ ονόματος της Ομάδας των Πρασίνων/Ευρωπαϊκή Ελεύθερη Συμμαχία, οφείλω να ομολογήσω ότι με χαροποιεί πολύ το γεγονός πως αυτό το κοινό ψήφισμα αναφέρει και πάλι την ισχυρή δέσμευση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου όσον αφορά τη διεύρυνση και ότι η δυναμική για τη διεύρυνση, για την οποία συζητήσαμε στην Επιτροπή Εξωτερικών Υποθέσεων, πρόκειται να διατηρηθεί.

Αυτό είναι ιδιαίτερος αληθής για τη νοτιοανατολική Ευρώπη. Ελπίζω ότι η ιστορία των ένοπλων συγκρούσεων, της βιαιότητας πέρα από κάθε φαντασία, σε αυτό το μέρος της Ευρώπης θα σταματήσει οριστικά, και θεωρώ ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση διαδραματίζει ουσιαστικό ρόλο σε αυτό. Στο πλαίσιο αυτό, επίσης, με χαροποιεί πολύ το γεγονός ότι η ισχυρή δέσμευση διατηρείται σε αυτό το ψήφισμα.

Όπως προαναφέρθηκε, έχει σημειωθεί πρόοδος σε πολλά ζητήματα. Έχει σημειωθεί πρόοδος σε ορισμένες από τις διενέξεις που επικρατούν στην περιοχή και, ως εισηγήτρια για το Κοσσυφοπέδιο, με χαροποιεί πολύ το γεγονός ότι η ισπανική Προεδρία έχει ανακοινώσει πως κατά τη διάρκεια της Προεδρίας της θα καλέσει το Κοσσυφοπέδιο να λάβει μέρος στη διάσκεψη κορυφής των δυτικών Βαλκανίων, πράγμα που ελπίζω ότι θα δώσει τη δυνατότητα επίτευξης προόδου στο ζήτημα του καθεστώτος.

Η προηγούμενη ομιλήτρια ανέφερε ήδη κάτι για το Κοσσυφοπέδιο. Θα προτιμούσα το Κοσσυφοπέδιο να αποτελεί μέρος της συμφωνίας, αλλά τουλάχιστον έχουμε διασφαλίσει ότι θα ξεκινήσει διάλογος για τις θεωρήσεις με στόχο την ελευθέρωση του καθεστώτος θεωρήσεων.

Θα ήθελα να σχολιάσω μία τροπολογία που θα προτείνουμε αύριο. Αφορά μία από τις μειονότητες που τελούν υπό πολύ δύσκολο καθεστώς σε πολλές περιοχές της νοτιοανατολικής Ευρώπης, και σε άλλα μέρη της Ευρώπης επίσης, αλλά ιδιαιτέρως στο Κοσσυφοπέδιο, και αυτή είναι η μειονότητα των Ρομά. Αυτήν τη στιγμή, 12 000 περίπου Ρομά, κυρίως παιδιά, πρόκειται να σταλούν πίσω από τα κράτη μέλη, κυρίως στο Κοσσυφοπέδιο, όπου γνωρίζουμε ότι οι συνθήκες είναι τέτοιες που δεν θα μπορούν να ζουν ανθρώπινα. Ζητώ, επομένως, από τους βουλευτές του Κοινοβουλίου να ψηφίσουν αύριο υπέρ της τροπολογίας που προτείνουμε προκειμένου, τουλάχιστον για τον χειμώνα, να σταματήσει η απέλαση των Ρομά στο Κοσσυφοπέδιο και να βοηθήσουμε το Κοσσυφοπέδιο να κάνει ανεκτές τις συνθήκες διαβίωσης των μειονοτήτων Ρομά εδώ και εκεί.

Σήμερα, την παγκόσμια ημέρα για την εξάλειψη της βίας εναντίον των γυναικών, με χαροποιεί επίσης πολύ το γεγονός ότι έχουμε επιτύχει τροπολογίες στο κείμενο αυτό που καθιστούν σαφές ότι οι διακρίσεις κατά των γυναικών και η βία κατά των γυναικών είναι ζητήματα που οι κυβερνήσεις της περιοχής αλλά και η Ευρωπαϊκή Ένωση πρέπει να καταπολεμήσουν.

Κάτι τελευταίο: άλλες εθνικές μειονότητες και σεξουαλικές μειονότητες. Θεωρώ ότι πρόκειται για μια σημαντική πορεία προς τον εκδημοκρατισμό.

Charles Tannock, εξ ονόματος της Ομάδας ECR. – (EN) Κύριε Πρόεδρε, η Ομάδα των Ευρωπαίων Συντηρητικών και Μεταρρυθμιστών υποστηρίζει ένθερμα την ευρωπαϊκή διεύρυνση. Παρέχοντας τα οφέλη της ένταξης στην ΕΕ στις επιλέξιμες χώρες δυνάμει του άρθρου 49, ελπίζουμε ότι θα γίνουμε μάρτυρες ανάπτυξης μιας πιο χαλαρής, πιο ευέλικτης Ευρώπης στην οποία πιστεύουμε ως Ομάδα.

Τυχαίνει να είμαι ο μόνιμος εισηγητής για το Μαυροβούνιο, το οποίο συνιστά θετική περίπτωση όσον αφορά την πρόοδο για την ένταξη, και έχει υποβάλει αίτηση σχετικά πρόσφατα. Εντούτοις, θα επισκεφτώ, επίσης, τη χώρα σύντομα για να αποφασίσω από μόνος μου και να αξιολογήσω την κατάσταση ανεξάρτητα.

Χαιρετίζω, επίσης, το γεγονός ότι η Ισλανδία μπορεί να είναι σύντομα υποψήφια. Αλλά, στα Βαλκάνια πάντα, η διμερής συνοριακή διένεξη της Κροατίας με τη Σλοβενία δεν πρέπει να αποτελέσει φραγμό στην ένταξη στην ΕΕ, και ελπίζω ότι η Μακεδονία θα ξεκινήσει επίσης σύντομα τις διαπραγματεύσεις.

Όσον αφορά την Τουρκία, εξακολουθούν να υπάρχουν πολλές ανησυχίες σχετικά με τα ανθρώπινα δικαιώματα, τον συνεχιζόμενο αποκλεισμό της Αρμενίας, τις θρησκευτικές ελευθερίες και την άρνηση εισόδου των κυπριακών πλοίων στα λιμάνια της Τουρκίας. Ήταν, επίσης, ιδιαίτερος λυπηρό, κατά την άποψή μου, το γεγονός ότι η Τουρκία πρόσφατα κάλεσε στη διάσκεψη κορυφής του Οργανισμού Ισλαμικής Διάσκεψης στην Κωνσταντινούπολη τον Πρόεδρο Bashir του Σουδάν, στον οποίο έχουν απαγγελθεί κατηγορίες από το Διεθνές Ποινικό Δικαστήριο για τις θηριωδίες στο Νταρφούρ.

Τέλος, παρότι η Ουκρανία είναι μια χώρα που δεν συνδέεται άμεσα με την παρούσα συζήτηση, ελπίζω επίσης ότι, ανεξαρτήτως των αποτελεσμάτων των επικείμενων προεδρικών εκλογών στην Ουκρανία, η ΕΕ θα συνεχίσει να προβάλλει την πιθανότητα ένταξης της χώρας στην ΕΕ αν αυτή είναι πράγματι η άποψη της πλειοψηφίας του λαού της Ουκρανίας. Για τον ίδιο λόγο, αυτό θα πρέπει να ισχύει για τη Μολδαβία και, κάποτε, για τη Λευκορωσία, αν καταστεί δημοκρατική χώρα.

Νικόλαος Χουντής, *εξ ονόματος της Ομάδας GUE/NGL*. – Κύριε Πρόεδρε, κύριε Επίτροπε και κύριε Προεδρεύοντα, μιλώντας αρχικά για την υπόθεση της στρατηγικής της διευρυνσης θα ήθελα να σας πω ότι, κρίνοντας από την εμπειρία των μέχρι τώρα διευρύνσεων αλλά και από το πώς προσεγγίζονται οι νέες υποψηφιότητες, έχω τη γνώμη ότι η πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης δεν βοηθά πάντα στην αντιμετώπιση των οικονομικών και κοινωνικών προβλημάτων των εργαζόμενων και των κοινωνιών που εντάσσονται ή θα ενταχθούν, ενώ πολλές φορές η βοήθεια, η οικονομική και άλλη, ή είναι ανεπαρκής ή πάει σε λάθος κατεύθυνση με συνέπεια είτε να διαιωνίζονται είτε να διευρύνονται περιφερειακές και κοινωνικές ανισότητες.

Θέλω να αναφερθώ στην περίπτωση της Τουρκίας. Θα πρέπει να υπάρξει πίεση ώστε η Τουρκία να τηρήσει τις υποσχέσεις και τις δεσμεύσεις που έχει αναλάβει, κυρίως το Πρωτόκολλο της Άγκυρας που αναφέρεται στην αναγνώριση της Κυπριακής Δημοκρατίας, της οποίας άλλωστε αμφισβητεί δικαιώματα που απορρέουν από το Διεθνές Δίκαιο. Θυμίζω ότι υπάρχουν ακόμη προβλήματα σεβασμού δημοκρατικών δικαιωμάτων και συνδικαλιστικών ελευθεριών στην Τουρκία, όπως υπογραμμίζονται από το γεγονός της πρόσφατης δίωξης και δίκης Τούρκων συνδικαλιστών στη Σμύρνη.

Επιθυμώ να αναφερθώ επίσης στην περίπτωση του Κοσσυφοπέδιου. Εκεί η προσέγγιση πρέπει να γίνει με σεβασμό στην απόφαση 1244/99 του Συμβουλίου Ασφαλείας του ΟΗΕ. Και υπάρχουν ακόμη προβλήματα όπως η κατάσταση των Σέρβων μέσα στο Κοσσυφοπέδιο που ζουν σε κάθεστως αποκλεισμό και η μη τήρηση συμφωνιών για την επανεγκατάσταση των προσφύγων.

Τέλος για τη FYROM το πρόβλημα της ονομασίας πρέπει να προσεγγιστεί στα πλαίσια του ΟΗΕ και στα πλαίσια μιας διμερούς συμφωνίας με γεωγραφικό προσδιορισμό. Και θα ήθελα να σας ρωτήσω, κύριε Επίτροπε και κύριε Προεδρεύοντα, πώς βλέπετε την τελευταία πρωτοβουλία του νεοεκλεγέντος Έλληνα πρωθυπουργού για συνάντηση με τους Πρωθυπουργούς της Αλβανίας και της FYROM.

Νικόλαος Σαλαβράκος, *εξ ονόματος της Ομάδας EFD*. – Κύριε Πρόεδρε, το άρθρο 49 της Συνθήκης της Ρώμης, κατά την άποψή μου, δεν αποτελεί μια ρομαντική προτροπή των ευρωπαϊκών κρατών για συμμετοχή και διευρύνση της Ενωμένης Ευρώπης. Αποτελεί μια ρεαλιστική επιδίωξη να ενστερνιστούν τις αρχές της Ένωσης όσο το δυνατόν περισσότερες ευρωπαϊκές χώρες. Μόνον τότε οι βασικές προϋποθέσεις των τριών «C»: «εμβάθυνση - όροι - επικοινωνία» θα μπορούν να ισχύσουν.

Ήδη το Συμβούλιο θα εξετάσει αύριο την πρόταση ψηφίσματος του κ. Albertini όπου ρητά αναφέρεται ότι η Τουρκία έχει μεν πραγματοποιήσει κάποια πρόοδο σε σχέση με την κύρωση των πολιτικών κριτηρίων της Κοπεγχάγης, πλην όμως μένουν πολλά ακόμη να γίνουν τόσο στους τομείς των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, της ελευθερίας της έκφρασης και της θρησκευτικής ελευθερίας όσο και στις πολιτικές συμπεριφορές της Τουρκίας γενικότερα στο σύστημα δικαιοσύνης κλπ.

Είναι σαφές όμως ότι η Τουρκία τον τελευταίο καιρό επιχειρεί μια προσπάθεια ηγεμόνευσης στην περιοχή της Μέσης Ανατολής και τον Καύκασο κατά τρόπο αντίθετο προς τις πάγιες αρχές της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Είναι χαρακτηριστική η συμπεριφορά της Τουρκίας στο θέμα του Ιράν που είναι εντελώς αντίθετη προς την εξωτερική πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης και τις δεσμεύσεις της που προέρχονται από το Πρωτόκολλο της Άγκυρας. Υπάρχουν οκτώ κεφάλαια ακόμα τα οποία είναι προς εξέταση με την Τουρκία και συνεπώς πιστεύω ότι με τα δεδομένα αυτά η Τουρκία δεν είναι έτοιμη ακόμη να λάβει ημερομηνία έναρξης διαπραγματεύσεων.

Όσον αφορά τη FYROM δύο τινά θα πω: επισημαίνουμε ότι πρόσφατες ενέργειες και δηλώσεις του Πρωθυπουργού της δημιουργούν πρόβλημα στις γειτονικές χώρες και θα θέλαμε η συμπεριφορά αυτή να εναρμονιστεί με χαμηλότερους τόνους.

Barry Madlener (NI). – (NL) Ο κ. Van Rompuy είχε, φυσικά, δίκιο όταν προέβη στην ακόλουθη παρατήρηση το 2004: «Η Τουρκία δεν είναι μέρος της Ευρώπης και δεν θα γίνει ποτέ».

Με την εν λόγω παρατήρηση, ο κ. Van Rompuy τόνιζε τις θεμελιώδεις αξίες της Ευρώπης, τις οποίες, κατά την άποψή του, η Τουρκία θα υπονόμει. Ο κ. Van Rompuy εξέφρασε έτσι καταρχήν αντιρρήσεις στην ένταξη της Τουρκίας στην ΕΕ. Και εμείς, το ολλανδικό Κόμμα για την Ελευθερία, συμφωνούμε απολύτως μαζί του. Ασφαλώς, δεν μπορεί πλέον να πάρει τέτοια βαρύγδουπα λόγια πίσω, ούτε καν προς όφελος της διασφάλισης της καλής εργασίας του Προέδρου της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η Τουρκία έχει επιδείξει μάλιστα ακόμη και περιφρόνηση για τη

δημοκρατία και την ελευθερία της έκφρασης αποκαλώντας τον αρχηγό του κόμματός μου, κ. Geert Wilders, έναν δημοκρατικά εκλεγμένο αντιπρόσωπο του λαού, φασίστα και ρατσιστή. Τι εξωφρενική και αβάσιμη σύγκριση! Δεν θα πρέπει να μας αρνείται η δυνατότητα επίκρισης του Ισλάμ. Αλλά η Τουρκία εδώ δείχνει το πραγματικό της πρόσωπο.

Κύριε Rehn, θα ήθελα να σας θέσω την ακόλουθη ερώτηση: ποια είναι η αντίδρασή σας απέναντι σε αυτήν την εξωφρενική στάση εκ μέρους της Τουρκίας; Υπάρχει, ασφαλώς, μόνο μία πιθανή απάντηση: η άμεση παύση όλων των διαπραγματεύσεων με την Τουρκία. Ας είμαστε ειλικρινείς με τους Τούρκους. Ας είμαστε ειλικρινείς με τους Τούρκους, όπως υπήρξαν η Angela Merkel και ο Nicolas Sarkozy, και όπως υπήρξε ο καλός τους φίλος Herman van Rompuy. Διακόψτε όλες τις διαπραγματεύσεις με την Τουρκία και με άλλες ισλαμικές χώρες.

(Ο ομιλητής συμφώνησε να δεχθεί ερώτηση στο πλαίσιο της διαδικασίας της γαλάζιας κάρτας, σύμφωνα με το άρθρο 149, παράγραφος 8, του Κανονισμού)

William (The Earl of) Dartmouth (EFD). – (EN) Έχετε εντυπωσιαστεί πολύ καθώς φαίνεται από τα λεγόμενα του κ. Van Rompuy. Δεν πιστεύετε ότι οι περισσότεροι άνθρωποι θα εντυπωσιάζονταν περισσότερο από το γεγονός ότι μόλις το 3% της επικράτειας της Τουρκίας βρίσκεται στην ήπειρο της Ευρώπης, και ότι η εν λόγω πρόταση πλήρους ένταξης της Τουρκίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση είναι, γεωγραφικά, εντελώς παράξενη;

Barry Madlener (NI). – (EN) Δεν άκουσα καμία πραγματική ερώτηση, αλλά ασφαλώς συμφωνούμε ότι υπάρχουν πολλοί λόγοι να πούμε «όχι» στην Τουρκία. Απλώς ανέφερα μερικούς, αλλά αυτός είναι ένας άλλος καλός λόγος να πούμε «όχι», οπότε σας ευχαριστώ για αυτό.

Elmar Brok (PPE). – (DE) Κύριε Πρόεδρε, κύριε Bildt, κύριε Επίτροπε, πρόκειται ίσως για την τελευταία συζήτηση σχετικά με τη διεύρυνση που θα κάνουμε μαζί σας, κύριε Rehn. Θα ήθελα να σας ευχαριστήσω για τις πολλές καλές συζητήσεις που διεξάγαμε μαζί σας από το 2004.

Θα ήθελα να κάνω μερικές παρατηρήσεις. Κατά τη γνώμη μου, έχει έρθει η ώρα για τη γρήγορη επίλυση των δυσκολιών που δημιουργούνται για την Κροατία από το εξωτερικό της χώρας ούτως ώστε, μέσα στο επόμενο έτος, να μπορέσουμε να λάβουμε γρήγορα μια απόφαση με την Κροατία, να ολοκληρώσουμε τις διαπραγματεύσεις και να επικυρώσουμε τη συνθήκη προσχώρησης. Πιστεύω ότι τα εν λόγω διμερή ζητήματα, που ισχύουν για πολλές άλλες χώρες, συμπεριλαμβανομένης της ΠΓΔΜ και της Ελλάδας, καθώς και τα μέτρα που λαμβάνονται συνεχώς κατά της Σερβίας, η οποία, θεωρώ, είναι μια εξαιρετικά σημαντική χώρα όσον αφορά τη σταθερότητα της περιοχής, θα πρέπει να επιλυθούν γρήγορα.

Πρέπει να καταστεί σαφές ότι κάθε χώρα θα πρέπει να κριθεί σύμφωνα με τις δυνατότητές της και ότι η δέσμευση που πραγματοποιήθηκε στη Θεσσαλονίκη, ιδιαίτερα όσον αφορά τα δυτικά Βαλκάνια, θα τηρηθεί. Κάθε χώρα πρέπει να αξιολογείται βάσει των ικανοτήτων της και ο ρυθμός της διαδικασίας πρέπει να προσαρμόζεται αντίστοιχα.

Είναι, όμως, εξίσου σημαντικό να εξηγήσουμε ότι ισχύουν τα κριτήρια της Κοπεγχάγης. Λυπάμαι για το γεγονός ότι οι Σοσιαλδημοκράτες, οι Πράσινοι και άλλοι αρνήθηκαν να αναφέρουν τα κριτήρια της Κοπεγχάγης στην επιτροπή. Ελπίζω να εξεταστεί το ζήτημα αυτό στην Ολομέλεια. Θα περνούσαμε εντελώς λάθος μήνυμα στις υποψήφιες χώρες, όπως αν είχαμε αποτύχει να αναφέρουμε την ικανότητα απορρόφησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Η Ευρωπαϊκή προοπτική πρέπει να είναι ορδή, προκειμένου να ξεκινήσουν οι διαδικασίες εσωτερικής μεταρρύθμισης. Εντούτοις, σημαντική είναι, επίσης, η τήρηση των απαραίτητων προϋποθέσεων για να μην δημιουργούνται ψευδείς προσδοκίες.

Για τον λόγο αυτόν, όσον αφορά τα κριτήρια της Κοπεγχάγης, πρέπει, επίσης, να διασφαλίσουμε στην περίπτωση της Τουρκίας ότι οι πολιτικές συνθήκες σχετικά με την ελευθερία του λόγου, τη δημοκρατία, το κράτος δικαίου και την ελευθερία της θρησκείας συνιστούν προϋπόθεση για την ένταξη και ότι δεν τίθεται θέμα συμβιβασμού στον εν λόγω τομέα.

Adrian Severin (S&D). – (EN) Κύριε Πρόεδρε, το σημαντικότερο, ίσως, δίδαγμα της προηγούμενης διεύρυνσης είναι ότι εισάγαμε στην Ευρωπαϊκή Ένωση χώρες, αγορές, θεσμικά όργανα και βιομηχανικά στοιχεία ενεργητικού, αλλά αφήσαμε έξω την υποστήριξη του λαού. Πιστεύω ότι δεν πρέπει να επαναλάβουμε το ίδιο στο μέλλον.

Πρέπει να προετοιμάσουμε όχι μόνο τις προσχωρούσες χώρες, αλλά και τα υφιστάμενα κράτη μέλη. Η περίφημη κόπωση της διεύρυνσης λέει περισσότερα για την έλλειψη προετοιμασίας των υφιστάμενων κρατών –των παλαιών κρατών μελών, που δεν είναι προετοιμασμένα για τη συμβίωση με τα νέα κράτη μέλη– παρά για τον δύσληπτο χαρακτήρα των νέων κρατών μελών.

Δεύτερον, πιστεύω ότι, κατά τις συνομιλίες για τις υποψήφιες χώρες, θα πρέπει να αποφεύγουμε κάθε όρο που δεν συνδέεται άμεσα με την ικανότητά τους να είναι διαλειτουργικές μαζί μας από νομική, θεσμική, πολιτική και πολιτιστική άποψη και να συναγωνίζονται μαζί μας στην εσωτερική αγορά υπό την ευρύτερη έννοια του όρου. Δεν θα πρέπει να επιβάλουμε όρους που δεν συνδέονται με αυτά τα κριτήρια. Θα πρέπει να θυμόμαστε ότι η διεύρυνση έχει να κάνει με ένα καλύτερο μέλλον, όχι με ένα καλύτερο παρελθόν. Αναλωνόμαστε πολύ στο παρελθόν.

Τρίτον, κάθε χώρα θα πρέπει πράγματι να εισέρχεται βάσει των επιτευγμάτων της. Θα πρέπει, όμως, να αξιολογούμε και την ικανότητά τους να συνεισφέρουν με την ένταξή τους σε μια καλύτερη κατάσταση στην περιοχή, σε περισσότερη σταθερότητα και μεγαλύτερη ολοκλήρωση σε περιφερειακή βάση.

Η διαχείριση των προσδοκιών είναι, επίσης, εξαιρετικά σημαντική και πιστεύω ότι ενδεχομένως στο μέλλον, θα πρέπει να είμαστε λίγο περισσότερο ευρηματικοί στην προσπάθειά μας να αφήσουμε περιθώριο για κάποιου είδους σταδιακή ένταξη μιας χώρας για την οποία δεν προβλέπεται βραχυπρόθεσμα πλήρης ένταξη.

Η τελευταία μου παρατήρηση είναι ότι πιστεύω πως πρέπει να αναθεωρήσουμε το προβληματικό ζήτημα της ταυτότητάς μας, της πολιτιστικής και γεωπολιτικής μας ταυτότητας, ούτως ώστε να γνωρίζουμε ακριβώς ποια είναι τα όρια της διεύρυνσής μας.

Ivo Vajgl (ALDE). – (SL) Πρόκειται να εγκρίνουμε ένα ψήφισμα σήμερα που αναμένεται με μεγάλο ενδιαφέρον και προσμονή σε πολλές χώρες της νοτιοανατολικής Ευρώπης.

Το εν λόγω ψήφισμα μιλά με πολύ διαφορετικούς όρους από αυτούς που χρησιμοποιούνταν στη νοτιοανατολική Ευρώπη λίγα μόλις χρόνια πριν. Αυτοί οι όροι, μάλιστα, παρείχαν τη δυναμική, αλλά και την καθοδήγηση, για τη σημερινή συζήτηση. Θεωρώ σημαντικό το γεγονός ότι το συμπέρασμα από τα λεγόμενα του κ. Bildt, Προεδρεύοντος του Συμβουλίου, και του Επιτρόπου Rehn, αφενός, καθώς και από τα λεγόμενα του κ. Albertini, Προέδρου της Επιτροπής Εξωτερικών Υποθέσεων, ο οποίος διαβεβαίωσε ότι μπορούμε να εγκρίνουμε ένα τόσο πλούσιο και πλήρες ψήφισμα, αφετέρου, είναι ότι υποστηρίζουμε τις ευρωπαϊκές προοπτικές όλων των ενδιαφερομένων χωρών. Στο σημείο αυτό, θα ήθελα να ξεχωρίσω ιδιαίτερα την Τουρκία.

Μόνο όταν προσφέρουμε την προοπτική της διεύρυνσης και της ένταξης για όλες τις εν λόγω χώρες, ορισμένα ζητήματα της περιοχής, όπως οι τάσεις που υποδεικνύουν περαιτέρω κατακερματισμό ορισμένων διαδόχων κρατών της πρώην Γιουγκοσλαβίας, τα διασυννοριακά ζητήματα και τυχαία περιστατικά που αφορούν θρησκευτική ή συναφή μισαλλοδοξία, καθίστανται κάπως λιγότερο επικίνδυνα για την ευρύτερη περιοχή.

Μπορούμε, κατά συνέπεια, να εξαγάγουμε το συμπέρασμα ότι το έργο της ειρήνης και της προόδου σε ένα άλλοτε ασταθές μέρος της Ευρώπης πρέπει να συνεχιστεί.

Hélène Flautre (Verts/ALE). – (FR) Κύριε Πρόεδρε, συμφωνώ, και το ίδιο ισχύει και για την Ομάδα μου, ότι η πολιτική για τη διεύρυνση της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι μία από τις πιο παραγωγικές και πειστικές πολιτικές της.

Γι' αυτό, κύριε Rehn, ανησυχώ λίγο για το μέλλον σας, επειδή δεν είμαι απολύτως βέβαιη πώς θα καταφέρετε να βρείτε στη μελλοντική Επιτροπή ελκυστικότερο χαρτοφυλάκιο από αυτό της διεύρυνσης.

Είναι πραγματικά εντυπωσιακό να βλέπει κανείς τι μπορεί να επιφέρει η προοπτική της ένταξης στην ΕΕ ως δύναμη αλλαγής και οικοδόμησης της δημοκρατίας σε μια χώρα σαν την Τουρκία. Φυσικά, υπάρχουν ακόμη πολλά πράγματα που πρέπει να γίνουν: η ανεξαρτησία του δικαστικού συστήματος, ένας ρόλος για τον στρατό, η ελευθερία της έκφρασης και φυσικά η οριστική και γνήσια αντιμετώπιση όλων των πτυχών του κουρδικού ζητήματος.

Θεωρώ, ωστόσο, ότι είναι σημαντικό να τονίσουμε ότι αυτή η στρατηγική για τη διεύρυνση της ΕΕ δεν είναι μόνο προς όφελος των χωρών που υποβάλλονται στη ενταξιακή διαδικασία· είναι προς όφελός μας και προς όφελος των υπευθύνων λήψης αποφάσεων της Ευρώπης.

Είναι ανεύθυνο να ελαττώνουμε τις προσπάθειες αλλαγής μιας χώρας σαν την Τουρκία, επιτρέποντας την ύπαρξη αμφιβολιών σχετικά με την έκβαση της διαδικασίας των διαπραγματεύσεων. Ναι, η έκβαση της διαδικασίας των διαπραγματεύσεων θα είναι η ένταξη της Τουρκίας, και πρέπει να το πούμε ξεκάθαρα.

Ryszard Antoni Legutko (ECR). – (PL) Κύριε Πρόεδρε, η διεύρυνση της Ευρωπαϊκής Ένωσης δεν είναι μόνο προς όφελος των χωρών που προσχωρούν στην ΕΕ ή που φιλοδοξούν να προσχωρήσουν, αλλά και προς όφελος όλων μας. Και αυτό διότι αυξάνει την ολοκλήρωση και την ασφάλεια. Ως εκ τούτου, με χαρά βλέπουμε την πρόοδο που σημειώνεται αναφορικά με τις χώρες των δυτικών Βαλκανίων και την Τουρκία, καθώς και το γεγονός ότι η Ισλανδία έχει υποβάλει αίτηση προσχώρησης στην ΕΕ. Η κόπωση της διεύρυνσης είναι γεγονός, αλλά ας μην ξεχνάμε ότι κάθε ευρωπαϊκή δημοκρατική χώρα που πληροί επακριβώς καθορισμένα κριτήρια μπορεί να υποβάλει αίτηση προσχώρησης στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Δεν πρέπει να ξεχνάμε τα κριτήρια αυτά, αλλά δεν θα πρέπει να κλείνουμε

την πόρτα στις υποψήφιες χώρες. Ας μην κλείσουμε την πόρτα στους εταίρους μας από την Ανατολή. Θα πρέπει να προσφέρουμε στην Ουκρανία μια σαφή δυνατότητα προσχώρησης.

Υπάρχει και κάτι ακόμη. Ο όρος «αλληλεγγύη» χρησιμοποιείται πολύ συχνά στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Είναι ένας όρος που προσελκύει άλλες ευρωπαϊκές χώρες στην κοινότητά μας και, ταυτόχρονα, μας υποχρεώνει να διευρύνουμε περαιτέρω την ΕΕ. Δυστυχώς, σε πολλές περιπτώσεις, η ΕΕ δεν επιδεικνύει αλληλεγγύη στις εσωτερικές της σχέσεις. Ένα προφανές παράδειγμα είναι το σχέδιο του αγωγού αερίου της Βόρειας Ευρώπης, που αποσκοπεί άμεσα σε χώρες διαμετακόμισης και ειδικότερα στην Πολωνία, ενώ ο αγωγός South Stream είναι η απάντηση της Μόσχας στα σχέδια ενεργειακής διαφοροποίησης που έχουν σχέση με το σχέδιο Nabucco. Είναι πολύ ενοχλητικό να βλέπει κανείς πώς συγκεκριμένες χώρες έχουν επιτρέψει με τόση ευκολία στη Ρωσία να τις χειραγωγεί. Γι' αυτό η υλοποίηση διμερών συμφερόντων μεταξύ επιμέρους κρατών μελών της ΕΕ και της Ρωσίας οδηγεί σε εσωτερικές διαμάχες και εξασθενεί τη θέση μας – τη θέση της ΕΕ. Αυτό αντιβαίνει στην αρχή της αλληλεγγύης. Η διεύρυνση έχει νόημα, αλλά πρέπει να υπάρχει συμφωνία μεταξύ θεωρίας και πράξης.

Χαράλαμπος Αγγουράκης (GUE/NGL). - Κύριε Πρόεδρε, η Συνθήκη της Λισαβόνας δημιουργεί ένα ακόμα πιο αρνητικό πλαίσιο για τους λαούς των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης αλλά και των χωρών της διεύρυνσης. Η κατάσταση των λαών της Βαλκανικής δυστυχώς είναι δραματική. Αιτία είναι οι συνέπειες του πολέμου του ΝΑΤΟ, οι καπιταλιστικές αναδιαρθρώσεις, οι συμφωνίες με την Ευρωπαϊκή Ένωση, οι ξένες στρατιωτικές βάσεις στην περιοχή, η καπιταλιστική κρίση και ο ενεργειακός ανταγωνισμός των μεγάλων δυνάμεων. Η ένταξη των χωρών αυτών υπηρετεί τα συμφέροντα του μεγάλου κεφαλαίου και τους ιμπεριαλιστικούς σχεδιασμούς, που περιλαμβάνουν ακόμη και τον επανακαθορισμό των συνόρων των χωρών της περιοχής αυτής. Η ένταξη της FYROM στο ΝΑΤΟ και στην Ευρωπαϊκή Ένωση οξύνει τις αντιθέσεις, ενώ οι κυρίαρχες δυνάμεις της χώρας αυτής εμμένουν σε αλυτρωτικές βλέψεις. Η Τουρκία αξιοποιεί την γεωστρατηγική της θέση και επιμένει στην κατοχή μεγάλου τμήματος της Κύπρου, προβάλλει διεκδικήσεις στο Αιγαίο, διατηρεί χιλιάδες κρατούμενους συνδικαλιστές, Κούρδους, δημοσιογράφους κλπ. Στην Ισλανδία διαλύθηκε ο μύθος περί οικονομικού θαύματος και ασκούνται πιέσεις για πρόσδεση στο ιμπεριαλιστικό ευρωπαϊκό άρμα. Το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας έχει ταχθεί ενάντια στη διεύρυνση της Ευρωπαϊκής Ένωσης γιατί είναι ενάντια στην ίδια την Ευρωπαϊκή Ένωση όπως και στην ένταξη και παραμονή της Ελλάδας σε αυτήν. Αγωνιζόμαστε μαζί με τους λαούς της Ευρώπης για την ειρήνη και την κοινωνική δικαιοσύνη ενάντια στις ιμπεριαλιστικές ενώσεις.

Fiorello Provera (EFD). – (IT) Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, η διεύρυνση της Ευρωπαϊκής Ένωσης μπορεί να αποτελεί ευκαιρία ή πρόβλημα, αλλά παραμένει ούτως ή άλλως μεγάλη πρόκληση.

Η ευκαιρία αντιπροσωπεύεται από το γεγονός ότι τα νέα κράτη μέλη μπορούν να προβούν σε απτή συνεισφορά ως προς την οικοδόμηση της ευρωπαϊκής πολιτικής. Για να επιτευχθεί αυτό, δεν αρκεί η τήρηση των κριτηρίων της Κοπεγχάγης και η απλή επίσημη επιβεβαίωσή τους. Είναι ουσιώδους σημασίας να αυξηθεί στην Ευρώπη η ευαισθητοποίηση των πολιτών των υποψήφιων χωρών μέσω μιας εκστρατείας υποστήριξης που πρέπει να περιλαμβάνει πολιτικούς, διανοούμενους και τα μέσα μαζικής ενημέρωσης.

Η Ευρώπη δεν μπορεί πλέον να αντιμετωπίζεται απλώς ως μια μεγάλη κοιτίδα οικονομικών πόρων για την επίλυση οικονομικών και κοινωνικών προβλημάτων, καθώς και προβλημάτων υποδομής, αλλά ως ένας θεσμός στον οποίο ο καθένας πρέπει να προσφέρει γνήσια συνεισφορά προκειμένου να καταρτιστεί μια πολιτική οικοδομημένη πάνω σε κοινές αξίες.

Δεν υπάρχει μεγάλη υποστήριξη για τη διεύρυνση στα κράτη μέλη, ιδιαίτερος όσον αφορά ορισμένα κράτη. Θέλουμε να κλείσουμε τα μάτια σε αυτήν την κατάσταση ή θέλουμε να εμπλέξουμε τους συμπολίτες μας και να ζητήσουμε τη γνώμη τους; Πιστεύω ότι ένα δημοψήφισμα είναι ο καλύτερος τρόπος δράσης, διότι είναι η αμεσότερη μορφή δημοκρατίας και θα έφερνε την Ευρώπη πιο κοντά στους πολίτες της και στην ελευθερία επιλογής αυτών.

Philip Claeys (NI). – (NL) Πρέπει να σταματήσουμε να επικαλούμαστε αυτό το μεγάλο πρόσχημα όσον αφορά την ένταξη της Τουρκίας. Πρέπει να σταματήσουμε να συγκαλύπτουμε και να υποτιμούμε τα προβλήματα. Πρέπει να έχουμε όλοι το θάρρος να αντιμετωπίσουμε την πραγματικότητα. Διεξάγουμε ενταξιακές διαπραγματεύσεις με την Τουρκία εδώ και πέντε χρόνια ήδη και ποιο ήταν το αποτέλεσμα; Η Τουρκία ακολουθεί όλο και περισσότερο μια αντιευρωπαϊκή και αντιδυτική εξωτερική πολιτική. Υπό την ηγεσία του κ. Erdogan και του Προέδρου Gül, η Τουρκία καθίσταται όλο και περισσότερο ισλαμική. Η Τουρκία εξακολουθεί να αρνείται να αναγνωρίσει όλα τα υφιστάμενα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης και να τηρήσει τις υποχρεώσεις που απαιτείται να πληροί στο πλαίσιο της τελωνειακής ένωσης. Η Τουρκία εξακολουθεί να καταλαμβάνει ένα τμήμα της επικράτειας ενός κράτους μέλους της ΕΕ. Και δεν έχω αναφερθεί καν στο διαρθρωτικό και μόνιμο πρόβλημα της έλλειψης σεβασμού εκ μέρους της Τουρκίας για την ελευθερία της έκφρασης.

Προ ολίγου, ο κ. Bildt δήλωσε ότι απορρίπτει την ιδέα μιας κλειστής Ευρώπης. Κατά τη γνώμη μου, κανένας μας δεν τάσσεται υπέρ της ιδέας μιας κλειστής Ευρώπης, αλλά υπάρχουν ορισμένοι βουλευτές, και εγώ είμαι ένας από

αυτούς, που τάσσονται υπέρ της ιδέας μιας ευρωπαϊκής Ευρώπης. Για να δανειστώ τα λόγια του κ. Herman van Rompuy, ορισθέντος Προέδρου του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου: η Τουρκία δεν είναι μέρος της Ευρώπης και δεν θα γίνει ποτέ!

ΠΡΟΕΔΡΙΑ ΤΗΣ κ. ANGELILLI

Αντιπρόεδρου

Cristian Dan Preda (PPE). – (RO) Μιλάμε για διεύρυνση όσον αφορά τα δυτικά Βαλκάνια, την Ισλανδία και την Τουρκία, που συνιστούν τρεις πολύ διαφορετικές περιπτώσεις. Πρώτον, έχουμε τις χώρες των δυτικών Βαλκανίων, που απέχουν πολύ από την εκπλήρωση των οικονομικών και πολιτικών κριτηρίων που προσδοκά η Ευρωπαϊκή Ένωση. Εντούτοις, στις χώρες αυτές, η κοινή γνώμη και οι πολιτικοί ηγέτες υποστηρίζουν τον στόχο της ολοκλήρωσης και είναι εξαιρετικά αισιόδοξοι όσον αφορά την ένταξη.

Η δεύτερη περίπτωση είναι η Ισλανδία, μια χώρα που πληροί πολλά από τα οικονομικά και πολιτικά κριτήρια, αλλά όπου η κοινή γνώμη και οι ηγέτες της είναι βαθιά διχασμένοι όσον αφορά τον στόχο της ένταξης στην ΕΕ. Ο συνδετικός κρίκος μεταξύ των δυτικών Βαλκανίων και της Ισλανδίας, προς στιγμήν μόνο, φαίνεται να είναι το γεγονός ότι η βαθιά οικονομική κρίση ενθαρρύνει τις χώρες να προσχωρήσουν στην ΕΕ.

Τέλος, όμως, έχουμε την Τουρκία, οι ευρωπαϊκές φιλοδοξίες της οποίας δεν συνδέονται με κανέναν οικονομικό κύκλο. Είναι μία από τις χώρες με τη δυναμικότερη οικονομική δραστηριότητα όπου επικρατεί εκτενής διάλογος. Πολύ πρόσφατα, το 45% των Τούρκων υποστήριξε αυτόν τον στόχο.

Θέλω να διαφοροποιηθούμε μεταξύ των τριών αυτών καταστάσεων, διότι τα δυτικά Βαλκάνια, η Ισλανδία και η Τουρκία παρουσιάζουν τρία διαφορετικά σενάρια από μια προοπτική ολοκλήρωσης. Αφετέρου, είναι καλή ιδέα, επίσης, να μην ασχοληθούμε με αυτές τις περιπτώσεις σύμφωνα με τη διμερή πολιτική λογική.

Κατά την άποψή μου, οι διαφορές μεταξύ των κρατών μελών και των δυνητικά υποψήφιων χωρών δεν μπορούν να χρησιμοποιηθούν από τα κράτη μέλη ή από τρίτες χώρες για να κλείσουν τον δρόμο για την ευρωπαϊκή ολοκλήρωση. Πιστεύω ότι τα επιτεύγματα κάθε χώρας και η δημόσια συναίνεση είναι τα μοναδικά σημεία αναφοράς για τον προσδιορισμό της πορείας προς την ευρωπαϊκή ολοκλήρωση.

Μαρία-Ελένη Κοπά (S&D). – Κυρία Πρόεδρε, παρά τις επιφυλάξεις ορισμένων, η πολιτική της διεύρυνσης έφερε σταθερότητα, ειρήνη και ευημερία στην Ευρώπη. Σήμερα καλούμαστε να τη συνεχίσουμε με τις υπό ένταξη χώρες: τα Δυτικά Βαλκάνια, την Ισλανδία και την Τουρκία. Η ενσωμάτωση των Δυτικών Βαλκανίων είναι αναμφισβήτητη η μεγάλη πρόκληση. Η ένταξή τους θα βάλει τέλος σε μια περίοδο συγκρούσεων που άρχισαν από το 1990 και θα εξαφανίσει αυτό που πάει να εξελιχθεί σε μαύρη τρύπα στην καρδιά της Ευρώπης. Η Κροατία θα είναι έτοιμη σε λίγους μήνες για την ένταξη και οι άλλες χώρες προχωρούν δυναμικά. Ειδικά για τη Σερβία οφείλουμε όλοι να αναγνωρίσουμε το δρόμο που έχει διανύσει και να στηρίξουμε την πρόδοό της ενθαρρύνοντας τα βήματά της προς την Ευρώπη. Υπάρχουν βέβαια ανοικτά ζητήματα. Το άλλο καθεστώς του Κοσόβου, η δύσκολη κατάσταση στη Βοσνία και η διαφορά για το όνομα της Πρώην Γιουγκοσλαβικής Δημοκρατίας της Μακεδονίας αποτελούν πληγές για την περιοχή. Σε ό,τι αφορά την Ελλάδα, η νέα κυβέρνηση καταβάλλει προσπάθειες για την οριστική επίλυση της διαφοράς. Μετά από 17 χρόνια έντασης πρέπει να δοθεί το χρονικό περιθώριο για να βρεθεί επιτέλους μια λύση αποδεκτή από τα δύο μέρη. Γενικά, οι σχέσεις καλής γειτονίας αποδείχθηκαν, είτε το θέλουμε είτε όχι, *de facto* προϋπόθεση για την ένταξη. Ας δουλέψουμε λοιπόν όλοι εμείς για αυτές.

Alexander Graf Lambsdorff (ALDE). – (DE) Κυρία Πρόεδρε, εκφωνήσατε μια ωραία, συνοπτική και σαφή ομιλία, κύριε Bildt. Όσα είπατε σχετικά με το ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση είναι ένας γεωπολιτικός παράγοντας σταθερότητας και ότι η πολιτική για τη διεύρυνση είναι ένα εργαλείο είναι όλα σωστά.

Εντούτοις, πιστεύω ότι δεν είναι διανοητικά ή πολιτικά ικανοποιητικό να συμπεριφερόμαστε σαν να μην υπάρχει η διαφορά στόχων μεταξύ της όλο και μεγαλύτερης ένωσης και της όλο και πιο κλειστής ένωσης. Πρόκειται για μια ερώτηση που δεν έχουμε απαντήσει οριστικά. Έχετε δικιο όταν λέτε ότι μια μεγαλύτερη Ευρωπαϊκή Ένωση έχει περισσότερη επιρροή, αλλά είναι και πιο περίπλοκη, γεγονός που επηρεάζει την ικανότητα δράσης μας. Ως εκ τούτου, πρέπει να διεξάγουμε έναν νέο διάλογο για τη διεύρυνση, όπως πρότεινε ο κ. Severin από τους Σοσιαλδημοκράτες, ο οποίος θα καλύπτει τη σταδιακή ενσωμάτωση και νέες μορφές ένταξης, προκειμένου να είμαστε σε θέση να συμβιβάσουμε αυτούς τους δύο θεμιτούς στόχους.

Χρειαζόμαστε θεσμικές μεταρρυθμίσεις. Παραδείγματος χάριν, δεν μπορώ να εξηγήσω στον λαό της Γερμανίας γιατί υποστηρίζω τη Θεσσαλονίκη και γιατί τα διάδοχα κράτη της Γιουγκοσλαβίας θα έχουν κάποια στιγμή περισσότερους Επιτρόπους από όλα τα ιδρυτικά μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης μαζί. Αυτό δεν είναι σωστό. Πρέπει

να είμαστε ειλικρινείς για την πολιτική της διεύρυνσής μας, ούτως ώστε να έχουμε και πάλι την υποστήριξη των πολιτών για αυτόν τον σημαντικό τομέα πολιτικής.

Peter van Dalen (ECR). – (NL) Σύμφωνα με μια δημοσκόπηση του Ευρωβαρόμετρου, οι ευρωπαίοι πολίτες έχουν καταστήσει σαφή τη γνώμη τους για την ένταξη της Τουρκίας: 28% υπέρ και 59% κατά. Αυτά τα αριθμητικά στοιχεία μιλούν από μόνα τους και κανένας πολιτικός δεν μπορεί και δεν πρέπει να τα αρνηθεί. Αν τα αρνηθούμε, θα διευρύνουμε απλώς το χάσμα μεταξύ των πολιτών και των πολιτικών.

Η Τουρκία δεν ανήκει γεωγραφικά στην Ευρώπη, ούτε στην ευρωπαϊκή ιστορία, το θρησκευτικό, πολιτιστικό και πολιτικό τοπίο της οποίας διαμορφώθηκε από τον Χριστιανισμό, την Αναγέννηση, τον Διαφωτισμό και το δημοκρατικό εθνικό κράτος. Από την άλλη πλευρά, μια μορφή προνομιακής εταιρικής σχέσης θα συνδύαζε τα καλύτερα στοιχεία και των δύο κόσμων. Εκτός από τα πολλά οικονομικά πλεονεκτήματα, μια τέτοιου είδους εταιρική σχέση θα δημιουργούσε μια πιο χαλαρή σχέση μεταξύ της Ευρώπης και της Τουρκίας και θα μας απάλλασσε από το αμείωτο άγχος της ένταξης. Ως εκ τούτου, είναι καιρός να λάβουμε μια σαφή απόφαση: ας σταματήσουμε τις ενταξιακές διαπραγματεύσεις και ας ξεκινήσουμε τη διαδικασία διαπραγματεύσεων για μια προνομιακή εταιρική σχέση. Αυτή ας είναι η στρατηγική μας για τη διεύρυνση για το 2010.

Helmut Scholz (GUE/NGL). – (DE) Κυρία Πρόεδρε, κύριε Προεδρεύων του Συμβουλίου, κύριε Επίτροπε, εγώ και πολλοί συνάδελφοι στην Ομάδα μου αντιμετωπίζαμε πάντοτε τη διεύρυνση ως ένα από τα σημαντικότερα έργα της ΕΕ και την υποστηρίζαμε πάντα. Παρά τη δικαιολογημένη κριτική μας για τις διάφορες πτυχές της διεύρυνσης, έχει υπάρξει ένα από τα πιο επιτυχή κεφάλαια της εξωτερικής ανάπτυξης της ΕΕ και αντιπροσωπεύει ένα σύνθετο και μακροπρόθεσμο έργο τόσο για τις υποψήφιες χώρες όσο και για την ΕΕ. Αυτό έχει ήδη συζητηθεί σήμερα στην Ολομέλεια.

Πρέπει να αναρωτηθούμε κατά πόσον οι διαδικασίες περαιτέρω διεύρυνσης ενδείκνυνται για εμάς. Συγκεκριμένα όσον αφορά τη νοτιοανατολική Ευρώπη, με τη μακρόχρονη ιστορία της στη διαίρεση κρατών και αυτοκρατοριών, δικαίως και ορθώς έχει προσφερθεί στους λαούς των εν λόγω χωρών που ανήκουν σε μια ταραχώδη περιοχή η δυνατότητα ένταξης στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Το γεγονός ότι ορισμένοι πολιτικοί των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης έχουν αποστασιοποιηθεί από αυτήν τη δέσμευση με το πρόσχημα ότι η ενίσχυση της ταυτότητας και των θεσμικών οργάνων της ΕΕ έχει προτεραιότητα έναντι των περαιτέρω προσχωρήσεων στην ΕΕ δεν έχει αυξήσει απλώς τη δυσπιστία των υποψηφίων χωρών, αλλά έχει και ανασταλτική δράση στη δημοκρατική διαδικασία διαμόρφωσης απόψεων και στις μεταρρυθμιστικές διαδικασίες στην περιοχή.

Bastiaan Belder (EFD). – (NL) Θυμάμαι πολύ έντονα τον Επίτροπο Rehn να λέει, σε μία από τις πρόσφατες συναντήσεις μας, ότι για να αναλάβει κανείς τη θέση του αρμόδιου για τη διεύρυνση Επιτρόπου, πρέπει να είναι αισιόδοξος.

Οφείλω να ομολογήσω ότι, κατά τη γνώμη μου, η λέξη αυτή περιγράφει πολύ καλά τον ίδιο, αλλά, κατ' εμέ, η αισιοδοξία δεν του ταιριάζει. Η προσωπική μου άποψη είναι ότι, στην πολιτική, και αυτό περιλαμβάνει και την ευρωπαϊκή πολιτική, η αισιοδοξία πρέπει να έπεται του ρεαλισμού. Θεωρώ απολύτως συγκλονιστικό το γεγονός ότι το Κοινοβούλιο έχει συμφωνήσει με μια τόσο ρόδινη προσέγγιση. Για ποιον λόγο ήταν απαραίτητο να μετριαστεί το σαφές μήνυμα που απευθυνόταν στην Τουρκία και στη Βοσνία στην πρώτη έκδοση της έκθεσης του κ. Albertini; Γιατί έπρεπε να κάνουμε κομπλιμέντα στην Τουρκία; Γιατί κάναμε απελπισμένες προσπάθειες να βρούμε ένα θετικό εναρκτήριο μήνυμα για τη Βοσνία;

Δεν έχει το Κοινοβούλιο πλήρη επίγνωση του γεγονότος ότι είμαστε υποχρεωμένοι να εκπροσωπούμε τους λαούς των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης; Οι ενημερωτικές εκστρατείες δεν θα βοηθήσουν καθόλου στην επίτευξη μιας διαδικασίας διεύρυνσης που να τυγχάνει της υποστήριξης του λαού. Αυτό θα το επιτύχουμε μόνο με την ειλικρινή και ρεαλιστική αξιολόγηση του βαθμού στον οποίο οι εν λόγω χώρες συμμορφώνονται με τα κριτήρια της Κοπεγχάγης.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Κυρία Πρόεδρε, είναι ανησυχητικό το πόσο προφανές είναι το δημοκρατικό έλλειμμα της ΕΕ στην περίπτωση της ένταξης της Τουρκίας. Η πλειονότητα του πληθυσμού της ΕΕ τάσσεται σαφώς κατά της ένταξης της Τουρκίας στην ΕΕ. Παρ' όλα αυτά, η διαδικασία του εξωραϊσμού, της αξιολόγησης και των διαπραγματεύσεων συνεχίζεται παρά την άποψη των πολιτών.

Είναι ανέντιμο να συμπεριφερόμαστε σαν να μην προχωρούμε προς μια πλήρη ένταξη. Ως υποψήφια προς ένταξη χώρα, η Τουρκία λαμβάνει ήδη 2,26 δισεκατομμύρια ευρώ για την περίοδο 2007 έως 2010. Τα χρήματα αυτά καταβάλλονται από τις χώρες που αποτελούν καθαρούς συνεισφέροντες και οι πολίτες των οποίων δεν επιθυμούν την ένταξη της Τουρκίας.

Όλο αυτό έχει προφανώς να κάνει με τα συμφέροντα των ΗΠΑ. Πολλές μη ευρωπαϊκές διαμάχες θα επιλύονταν πιθανόν μετά την προσχώρηση της Τουρκίας. Εντούτοις, παρά τη συμμετοχή της Τουρκίας στον Διαγωνισμό Τραγουδιού της Eurovision, συμφωνώ με την άποψη του ιδιαίτερου σεβαστού πρώην γερμανού προέδρου, κ. Theodor Heuss, ο οποίος έδωσε έναν σαφή ορισμό της Ευρώπης. Η Ευρώπη, είπε, οικοδομείται σε τρεις λόφους: στην Ακρόπολη για την ελληνική ανάπτυξη των ανθρωπιστικών επιστημών, στο Καπιτώλιο της Ρώμης για την έννοια του ευρωπαϊκού κράτους και στον Γολγοθά για τον χριστιανικό δυτικό κόσμο.

Doris Pack (PPE). – (DE) Κυρία Πρόεδρε, κύριε Προεδρεύον του Συμβουλίου, κύριε Επίτροπε, κυρίες και κύριοι, η διεύρυνση της ΕΕ για την ενσωμάτωση των δυτικών Βαλκανίων έχει διευθετηθεί από τη Θεσσαλονίκη. Η αποδοχή των εν λόγω χωρών άπαξ εκπληρώσουν τις προϋποθέσεις δεν συνιστά πράξη ελέους, όπως ισχυρίζονται πολλοί, αλλά απλή αναγκαιότητα, δεδομένης της γεωγραφικής τους θέσης στο κέντρο της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Η σταθερότητά μας προσδιορίζεται από τη σταθερότητά τους όπως διαπιστώσαμε, δυστυχώς, τη δεκαετία του 1990. Όλες οι χώρες πρέπει, φυσικά, να πληρούν τις απαιτήσεις των κριτηρίων της Κοπεγχάγης και, καθώς οι εν λόγω χώρες ήταν εχθροί άλλοτε, πρέπει να συμμετέχουν και σε προγράμματα περιφερειακής συνεργασίας. Αυτό ισχύει, επίσης, για τις χώρες που γειτονεύουν με τις υποψήφιες προς ένταξη χώρες. Περιμένω από τη Σλοβενία και την Ελλάδα να βοηθήσουν τις υποψήφιες προς ένταξη χώρες να εκπληρώσουν τον στόχο τους γρήγορα και εύκολα.

Δυστυχώς, στη Βοσνία-Ερζεγοβίνη επικρατεί μια πολύ δύσκολη κατάσταση και δεν πιστεύω ότι μπορώ να καλύψω το ζήτημα σε ενάμιση λεπτό, παρότι είμαι η εισηγήτρια για την εν λόγω περιοχή. Δεν θα το επιχειρήσω καν. Θα ήθελα μόνο, κύριε Bildt και κύριε Rehn, οι διαπραγματεύσεις εκεί να πραγματοποιηθούν κοντά στον λαό και να μην υπαγορευθούν εξωτερικά.

Όλες οι χώρες της περιοχής πρέπει να καλύψουν διαφορετικές αποστάσεις και πρέπει να τις βοηθήσουμε να ξεπεράσουν τα προβλήματα. Κύριε Lambsdorff, η ιδέα ότι οι υποψήφιες προς ένταξη χώρες θα έχουν περισσότερους Επιτρόπους από τα ιδρυτικά μέλη συνιστά πολύ θλιβερό επιχείρημα. Βασικά δεν είναι καν επιχείρημα· είναι κενό επιχείρημα. Αυτό το πρόβλημα μπορεί να επιλυθεί, αλλά ο λαός των εν λόγω χωρών δεν θα πρέπει να αποκλειστεί επειδή εσείς δεν θέλετε απλώς να επιλυθεί το πρόβλημα.

Zoran Thaler (S&D). – (SL) Θα ήθελα να συγχαρώ τον Επίτροπο Rehn και τον κ. Bildt, Προεδρεύοντα του Συμβουλίου, για τις εποικοδομητικές και θετικές εισαγωγικές τους παρατηρήσεις.

Ως εισηγητής για την Πρώην Γιουγκοσλαβική Δημοκρατία της Μακεδονίας (ΠΓΔΜ), είμαι στην ιδιαίτερα ευχάριστη θέση να παρατηρήσω ότι η εν λόγω χώρα σημείωσε πρόοδο το 2009 και ότι η Επιτροπή έχει προτείνει να θέσει το Συμβούλιο ημερομηνία για την έναρξη των διαπραγματεύσεων. Λαμβάνουμε, επίσης, υπόψη το γεγονός ότι οι πρωθυπουργοί Παπανδρέου και Gruevski έχουν ξεκινήσει άμεση επικοινωνία.

Θα ήθελα να ζητήσω από τον κ. Bildt και τον Επίτροπο Rehn, καθώς και από τις κυβερνήσεις όλων των κρατών μελών που ενδιαφέρει το εν λόγω ζήτημα, να σηκώσουν τα τηλέφωνα τους και να επικοινωνήσουν με τον κ. Παπανδρέου και τον κ. Gruevski οδεύοντας προς τη διάσκεψη του Δεκεμβρίου, για να τους δείξουν την αλληλεγγύη τους και να τους ενθαρρύνουν στις προσηλωμένες τους προσπάθειες για την εξεύρεση λύσης σε αυτήν τη διαμάχη που διαρκεί 20 χρόνια.

Αυτός είναι ο μόνος τρόπος με τον οποίο η Ελλάδα, ως μακροχρόνιο μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, θα είναι σε θέση να εκπληρώσει τις φιλοδοξίες της και να τηρήσει τις αρμοδιότητες που έχει σε αυτήν την περιοχή.

Jelko Kacin (ALDE). – (SL) Η Σερβία έχει σημειώσει πρόοδο κατά τους τελευταίους μήνες και, εκπληρώνοντας τα κριτήρια για την ελευθέρωση της χώρας από το καθεστώς θεωρήσεων, έχει επιδείξει τόσο στην ίδια όσο και στην Ευρώπη ότι είναι σε θέση να επιτύχει περισσότερα και να έχει καλύτερη απόδοση από ό,τι είχε μέχρι σήμερα. Αξίζει να της αναγνωριστεί αυτή η επιτυχία.

Η Σερβία διαθέτει κρυφό δυναμικό που πρέπει να υλοποιηθεί στην πορεία της για την ένταξη στην ΕΕ και πρέπει να το πράξει αυτό για το συμφέρον της και για το συμφέρον των γειτόνων της, της περιοχής ως σύνολο και της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Δεδομένου του μεγέθους και της στρατηγικής της θέσης, θα μπορούσε να καταστεί κινητήρια δύναμη για τη συνένωση της περιοχής. Έχει έρθει η ώρα να λάβει επίγνωση του ρόλου αυτού και να κάνει περισσότερα για τη διεύρυνση από ό,τι έχει κάνει μέχρι στιγμής.

Η ηγεσία στο Βελιγράδι πρέπει να προσηλωθεί συστηματικά στην επείγουσα πολιτική και οικονομική μεταρρύθμιση και συνεργασία με όλες τις γειτονικές περιοχές της χώρας. Η πλήρης συνεργασία με το Δικαστήριο της Χάγης δεν αρκεί, διότι πρέπει να έχει επιτυχή έκβαση. Η Σερβία πρέπει να βελτιώσει την πολιτική της κουλτούρα, διότι το ιστορικό της μέχρι τούδε μπορεί να παρακωλύσει τη διαδικασία ένταξης. Χρειάζεται διαφάνεια και πρέπει να οικοδομήσει ενεργά όσο το δυνατόν ευρύτερη δημόσια συναίνεση και να ξεπεράσει τους διχασμούς μεταξύ του κυβερνώντος συνασπισμού και της αντιπολίτευσης σε βασικά κοινοτικά ζητήματα. Εντούτοις, δύο σημαντικές

προϋποθέσεις για την ταχύτερη πρόοδο είναι η ελευθερία και η ανεξαρτησία των μέσων ενημέρωσης και η παύση της χειραγώγησης των μέσων ενημέρωσης.

Geoffrey Van Orden (ECR). – (EN) Κυρία Πρόεδρε, το μόνο που ζητώ είναι περισσότερη ειλικρίνεια στις συναλλαγές μας με την Τουρκία και μια ορθή και δίκαιη ερμηνεία των γεγονότων, ιδιαίτερος σε σχέση με την Κύπρο, όπου μια διαστρεβλωμένη εκδοχή της πρόσφατης ιστορίας έχει, δυστυχώς, καταστεί αποδεκτή σοφία.

Μας δίνεται μια πραγματική ευκαιρία από τώρα μέχρι τις προεδρικές εκλογές στη Βόρεια Κύπρο τον Απρίλιο την οποία θα πρέπει να εκμεταλλευτούμε, και αυτό αφορά όλες τις πλευρές. Δεν θα πρέπει να ξεχνάμε ότι οι Τουρκοκύπριοι συμφώνησαν στο σχέδιο επανένωσης των Ηνωμένων Εθνών τον Απρίλιο του 2004. Απορρίφθηκε από τη Νότια Κύπρο. Δεν θα πρέπει να ξεχνάμε, επίσης, τη δέσμευση της Ευρωπαϊκής Ένωσης τον Μάιο του 2004 για λήξη της απομόνωσης της Βόρειας Κύπρου, μια δέσμευση που δεν πραγματοποιήθηκε ποτέ. Η ΕΕ έχει ηθικό καθήκον στο εν λόγω ζήτημα. Φοβάμαι ότι αν συνεχίσουμε να χειριζόμαστε τα τουρκικά συμφέροντα με αυτόν τον τρόπο, διακινδυνεύουμε να χάσουμε έναν βασικό σύμμαχο σε μια στρατηγική περιοχή μεγάλης σημασίας και να ενθαρρύνουμε όλες τις λανθασμένες τάσεις στην Τουρκία.

Ασφαλώς, πολλοί από εμάς ανησυχούμε πολύ για τα προβλήματα της μετανάστευσης όσον αφορά τα κράτη μας. Πρόκειται για μια πτυχή των διαπραγματεύσεών μας με την Τουρκία που θα πρέπει να αντιμετωπιστεί με ιδιαίτερο και ρωμαλέο τρόπο.

Αν είχα χρόνο, θα έκανα επίσης μνεία στην Κροατία και στις άλλες χώρες της νοτιοανατολικής Ευρώπης που πρέπει να αντιμετωπίσουν επείγοντως τη διαφθορά, το οργανωμένο έγκλημα και την παραβίαση ορισμένων δικαιωμάτων ιδιωτικής ιδιοκτησίας πριν από την ένταξη, στην περίπτωση της Κροατίας, ή προτού προχωρήσει η υποψηφιότητα με εμπιστοσύνη.

William (The Earl of) Dartmouth (EFD). – (EN) Κυρία Πρόεδρε, οι προτεινόμενες χώρες για ένταξη στην ΕΕ είναι συγκριτικά φτωχές. Το ευρωπαϊκό τους όνειρο, για να παραθέσω τα λόγια του Επιτρόπου, είναι ότι θα λάβουν επιχορηγήσεις. Γι' αυτό γίνονται όλα. Το γεγονός είναι ότι πλούσιες χώρες, για παράδειγμα η Νορβηγία και η Ελβετία, απλώς δεν θέλουν να προσχωρήσουν στην ΕΕ. Για του λόγου το αληθές, η Ισλανδία, όταν ήταν πλούσια χώρα, δεν ενδιαφερόταν καθόλου να ενταχθεί στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Τώρα που έχει πτωχεύσει, δυστυχώς, η ισλανδική κυβέρνηση μπαίνει στην ουρά για την ένταξη στην ΕΕ. Το ρήγμα του San Andreas για την Ευρωπαϊκή Ένωση είναι μεταξύ των επτά κρατών μελών που αποτελούν τους μεγάλους καθαρούς συνεισφέροντες και των υπολοίπων.

Η κατάσταση αυτή είναι ασαφής, δυσχερής και δυσβάσταχτη. Πιστεύετε ότι διευρύνετε την αυτοκρατορία της ΕΕ με αυτήν την κακώς σχεδιασμένη πολιτική. Στην πραγματικότητα, την οδηγείτε σε οικονομικό χάος στο μέλλον.

Francisco José Millán Mon (PPE). – (ES) Κυρία Πρόεδρε, η διαδικασία διεύρυνσης υπήρξε μια ηχηρή επιτυχία. Η τελευταία διεύρυνση μάς επέτρεψε να συνενωθούμε με τις χώρες της Κεντρικής και της Ανατολικής Ευρώπης οι οποίες άδικα αποστερήθηκαν την ελευθερία και την ευημερία μετά τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο. Επί του παρόντος, η διεύρυνση επικεντρώνεται στα δυτικά Βαλκάνια, στην Τουρκία και στην Ισλανδία.

Υποστηρίζω τις ιδέες που έχουμε αναγνωρίσει ως τις κατευθυντήριες αρχές της διαδικασίας διεύρυνσης τα τελευταία χρόνια. Ενώ την εμβάθυνση, τους όρους και την επικοινωνία. Αυτό σημαίνει ότι θα πρέπει να εκπληρώσουμε τις υποχρεώσεις μας, αλλά να μην προβαίνουμε σε απερίσκεπτες δεσμεύσεις για μελλοντικές διευρύνσεις.

Δεύτερον, η πρόδος των διαφόρων διαδικασιών προσχώρησης υπόκειται σε αυστηρή συμμόρφωση με τους όρους. Οι υποψήφιες χώρες πρέπει να καταβάλλουν προσηλωμένες προσπάθειες για να πραγματοποιήσουν τις απαραίτητες μεταρρυθμίσεις. Τρίτον, πρέπει όλοι να καταβάλλουμε προσπάθεια για να επικοινωνήσουμε με τους πολίτες. Το ψήφισμα που πρόκειται να ψηφίσουμε αύριο επισημαίνει το πολύ σημαντικό ζήτημα της επικοινωνίας.

Στο πλαίσιο αυτό, θα ήθελα να επαναλάβω την ευρύτερη πρόταση που υπέβαλα σε προηγούμενες περιστάσεις, ήτοι ότι θα ήταν σκόπιμο, επίσης, να ενισχύσουμε τη γνώση των νεαρών Ευρωπαίων για την Ένωση, καθιστώντας την αντικείμενο υποχρεωτικού μαθήματος στην ανώτερη δευτεροβάθμια εκπαίδευση.

Μια άλλη σχετική ιδέα που περιλαμβάνεται στο ψήφισμα είναι η ικανότητα ολοκλήρωσης. Η διεύρυνση απαιτεί από τα υφιστάμενα κράτη μέλη της Ένωσης να λάβουν ορισμένα μέτρα. Όσον αφορά τα χρηματοοικονομικά, παραδείγματος χάριν, η διεύρυνση απαιτεί επαρκείς οικονομικούς πόρους, προκειμένου να διασφαλιστεί ότι ουσιώδεις κοινοτικές πολιτικές, όπως η κοινή γεωργική πολιτική ή η πολιτική συνοχής, δεν τίθενται σε κίνδυνο.

Και ολοκληρώνω. Θα ήθελα να επισημάνω ότι, όπως όλοι γνωρίζουμε, το Κοσσυφοπέδιο συνιστά ιδιαίτερη περίπτωση. Δυστυχώς, όμως, υπάρχουν τμήματα του ψηφίσματος όπου αυτή η ιδιαιτερότητα δεν καθίσταται σαφής.

Pier Antonio Panzeri (S&D). – (IT) Κυρία Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, θεωρώ το ψήφισμα που συζητούμε σήμερα στο Κοινοβούλιο απολύτως θετικό.

Για να σταθώ εν μέρει σε αυτό το σημείο, θεωρώ ότι το θέμα της ευρωπαϊκής διεύρυνσης προς τα δυτικά Βαλκάνια είναι, και πρέπει να παραμείνει, ένας από τους ακρογωνιαίους λίθους της ευρωπαϊκής δράσης τους ερχόμενους μήνες.

Θα ήθελα να συγχαρώ τη σουηδική Προεδρία και, πάνω από όλα, τον Επίτροπο Rehn για το έργο τους. Πρέπει, παρ' όλα αυτά, να νιώθουμε ότι συμμετέχουμε περισσότερο στη διαδικασία της διεύρυνσης.

Ορισμένες χώρες πρέπει αναμφίβολα να επισπεύσουν τη δράση τους στο νομικό μέτωπο όσον αφορά την καταπολέμηση του εγκλήματος και τις μεταρρυθμίσεις. Αλλά δεν πρέπει να παραβλέψουμε τον πολιτικό στόχο, δηλαδή την εδραίωση της δημοκρατίας σε αυτές τις χώρες και την επίτευξη της τήρησης εκ μέρους των χωρών αυτών της ευρωπαϊκής πορείας από οικονομική και κοινωνική άποψη, αλλά και από άποψη υποδομών.

Σκέφτομαι, για παράδειγμα, χώρες όπως το Κοσσυφοπέδιο –και εν προκειμένω συμφωνώ με τις τροπολογίες που κατατέθηκαν από την κ. Lunacek αναφορικά με το ζήτημα των Ρομά– διότι πρόκειται για μια χώρα την οποία δεν μπορούμε να παραγκωνίσουμε επειδή απλώς πέντε ευρωπαϊκές χώρες δεν έχουν αναγνωρίσει ακόμη την ανεξαρτησία της.

Συνοψίζοντας, χρειαζόμαστε το κατάλληλο θάρρος και μια διορατική πολιτική που θα ανταποκρίνεται στην πρόκληση που θέτει σε όλους μας η διαδικασία της διεύρυνσης.

Jorgo Chatzimarkakis (ALDE). – (DE) Κυρία Πρόεδρε, κύριε Προεδρεύων του Συμβουλίου, μιλώ ως επικεφαλής της αντιπροσωπείας στην Πρώην Γιουγκοσλαβική Δημοκρατία της Μακεδονίας και θα επικεντρωθώ σε αυτήν τη χώρα. Θα ήθελα να ευχαριστήσω θερμά τον κ. Rehn για το θάρρος του. Η έκθεσή του και το πράσινο φως που έδωσε για την εν λόγω χώρα αποτελούν ένα τολμηρό βήμα που παρήγαγε δυναμική. Ταυτόχρονα, έχουν διεξαχθεί εκλογές στην Ελλάδα και στην Αθήνα υπάρχει μια νέα κυβέρνηση, γεγονός που μας δημιουργεί μια κατάσταση και μια ευκαιρία στην οποία μπορούμε να επιτύχουμε κάτι. Εντούτοις, θα ήθελα να ζητήσω από τους συναδέλφους μου να αντιδρούν ήρεμα. Την Παρασκευή, θα διεξαχθεί μια συνάντηση μεταξύ του κ. Παπανδρέου και του πρωθυπουργού Gruevski, και αν θέσουμε πολύ υψηλές προσδοκίες, μπορεί να αυξήσουμε την πίεση τόσο πολύ ώστε να καταρρεύσουν τα πάντα, και δεν θέλουμε να το διακινδυνεύσουμε αυτό.

Πρέπει να ενθαρρύνουμε όλες τις πλευρές να συνεχίσουν ειρηνικά την πορεία που έχουν ήδη πάρει. Θα ήθελα να ευχαριστήσω τον εισηγητή, κ. Thaler, που περιέγραψε με τόση ακρίβεια την εν λόγω πορεία. Θα ήθελα επίσης να ευχηθώ στον φίλο μου, κ. Rehn, μια επιτυχή μελλοντική πορεία στην Επιτροπή.

(Ο ομιλητής συμφώνησε να δεχθεί ερώτηση στο πλαίσιο της διαδικασίας της γαλάζιας κάρτας, σύμφωνα με το άρθρο 149, παράγραφος 8, του Κανονισμού)

Alexander Graf Lambsdorff (ALDE). – (DE) Κυρία Πρόεδρε, έχω μια ερώτηση για τον κ. Chatzimarkakis, αν μου επιτρέπει. Η κ. Rack προφανώς δεν με άκουσε όταν είπα ότι υποστηρίζουμε τη Θεσσαλονίκη. Θα ήθελα να το επαναλάβω σε αυτό το σημείο.

Ήθελα να ρωτήσω τον κ. Chatzimarkakis ποια πιστεύει ότι είναι τα πιο επείγοντα βήματα στα οποία πρέπει να προβεί η Πρώην Γιουγκοσλαβική Δημοκρατία της Μακεδονίας, προκειμένου να σημειώσει πρόοδο στη διαμάχη για την ονομασία και να διασφαλίσει ότι οι διαπραγματεύσεις που πρόκειται να ξεκινήσουν σύντομα θα είναι όσον το δυνατόν επιτυχέστερες.

Jorgo Chatzimarkakis (ALDE). – (DE) Κυρία Πρόεδρε, σας ευχαριστώ πολύ για την ερώτηση. Πιστεύω ότι και οι δύο πλευρές πρέπει να αλλάξουν στάση και είναι σαφές ότι και οι δύο πλευρές είναι διατεθειμένες να κάνουν ένα βήμα. Τώρα αναμένουμε μια μακροπρόθεσμη λύση. Για τον λόγο αυτόν, προσδοκώ ότι το ζήτημα της ονομασίας θα επιλυθεί με σαφήνεια και οριστικά μέσα σε μια συζήτηση πέντε λεπτών. Δεν είναι αυτό το πρόβλημα.

Η εφαρμογή της ονομασίας, το λεγόμενο πεδίο εφαρμογής, είναι το μείζον ζήτημα και αμφότερες οι πλευρές προφανώς χρειάζονται χρόνο για να το επιλύσουν. Θα ήθελα να δω μια μακροπρόθεσμη λύση, διότι η εναλλακτική είναι μια βραχυπρόθεσμη λύση που θα μπορούσε να έχει καταστροφικά αποτελέσματα. Γι' αυτό όλοι μας πρέπει να ενθαρρύνουμε και τις δύο πλευρές φιλικά να καταλήξουν σε μια μακροπρόθεσμη λύση με ευρύ πεδίο εφαρμογής και ευρεία εφαρμογή.

Mario Borghezio (EFD). – (IT) Κυρία Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, πρέπει να εξετάσουμε πολύ προσεκτικά τη δήλωση ότι η διεύρυνση θα αποτελέσει παράγοντα σταθερότητας.

Ας σκεφτούμε όσα δήλωσε ο πρωθυπουργός Erdogan πριν από λίγες ημέρες. Δήλωσε ότι δεν μπορούσε να συμφωνήσει με τον κ. Netanyahu, αλλά ένιωθε πολύ πιο άνετα με τον κ. Bashir ο οποίος, αν δεν κάνω λάθος, είναι ο πρόεδρος του Σουδάν που τελεί υπό διερεύνηση διότι κατηγορείται για εγκλήματα κατά της ανθρωπότητας.

Στο ζήτημα της γειτονίας, αν η Τουρκία ενταχθεί στην Ευρώπη, το Ιράν, το Ιράκ και τη Συρία θα είναι γείτονές μας. Δεν μου μοιάζει ιδανική γειτονιά. Θα ένιωθα πολύ καλύτερα αν η Τουρκία εντασσόταν στην Ευρώπη μέσω μιας προνομιακής εταιρικής σχέσης. Μια κάπως ανησυχητική τάση αποδυτικοποίησης της Τουρκίας έχει φθάσει σε ένα άκρως προχωρημένο στάδιο κάτω από τα μάτια μας. Αρκεί μόνο να σκεφτούμε μέτρα που επηρεάζουν την κοινωνική συμβίωση, όπως χωριστές πισίνες για τους άνδρες και τις γυναίκες, περιορισμούς στην ελευθερία της αντιπολίτευσης, που επεκτείνονται στην πραγματικότητα στην επιβολή προστίμου ύψους 3 εκατομμυρίων ευρώ για εκπομπές της αντιπολίτευσης, και ούτω καθ' εξής.

Πιστεύω ότι πρέπει να εξετάσουμε ένα ακόμη γεγονός: μπορεί στο Κοινοβούλιο η πλειοψηφία να είναι υπέρ, αλλά στην Τουρκία η πλειοψηφία είναι κατά της ένταξης της χώρας. Επιμένουμε να επεκτείνουμε τα σύνορά μας στην Τουρκία όταν οι ίδιοι οι Τούρκοι δεν επιθυμούν κάτι τέτοιο.

Ο πρόεδρος της Ιταλικής Δημοκρατίας έχει δηλώσει ότι οι συμφωνίες πρέπει να τηρούνται. Συμφωνώ, αλλά πρέπει να λάβουμε υπόψη μας και το γεγονός ότι οι Τούρκοι είναι Τούρκοι.

Γεώργιος Κουμουτσάκος (PPE). - Κυρία Πρόεδρε, η έκθεση που συζητάμε σήμερα θέλει να στείλει ένα θετικό μήνυμα για την ευρωπαϊκή προοπτική και τελικά για την ένταξη των χωρών των Δυτικών Βαλκανίων, της Τουρκίας και της Ισλανδίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Σε αυτό το θετικό μήνυμα συμφωνούμε όλοι, πιστεύω, σε αυτή την αίσθηση, και πάντως οι περισσότεροι. Ταυτόχρονα όμως θα πρέπει να γίνει ξεκάθαρο ότι η πορεία μέχρι την ένταξη είναι απαιτητική. Δεν είναι ένας δρόμος σπαρμένος με ρόδα. Είναι θέμα λοιπόν αξιοπιστίας για την Ευρωπαϊκή Ένωση να βλέπει ότι τα κριτήρια και τα προαπαιτούμενα που θέτει εκπληρώνονται με πράξεις και όχι μόνο με καλές προθέσεις. Χρειάζεται δηλαδή πλήρης προσαρμογή για την πλήρη ένταξη.

Σε αυτό το πλαίσιο η εφαρμογή σχέσεων καλής γειτονίας είναι μεγάλης σημασίας. Ας μην κρυβόμαστε πίσω από το δάκτυλό μας. Οι σοβαρές εκκρεμότητες στις σχέσεις καλής γειτονίας μεταξύ υποψηφίων χωρών και κρατών μελών επηρεάζουν την εξέλιξη της ενταξιακής πορείας εκείνων που θέλουν να γίνουν μέλη της οικογένειας. Το προηγούμενο Σλοβενίας-Κροατίας το επιβεβαιώνει άλλωστε. Για το λόγο αυτό, το ανοικτό ακόμη ζήτημα της ονομασίας της Πρώην Γιουγκοσλαβικής Δημοκρατίας της Μακεδονίας πρέπει να λυθεί πριν και όχι μετά την έναρξη των ενταξιακών διαπραγματεύσεων. Ο λόγος είναι απλός. Εάν η χώρα αυτή λάβει ημερομηνία έναρξης ενταξιακών διαπραγματεύσεων χωρίς να έχει προηγηθεί λύση, τότε η κυβέρνησή της δεν θα έχει πλέον κανένα ισχυρό κίνητρο για εποικοδομητική στάση ώστε να επιτευχθεί τελικά με την Ελλάδα μια αμοιβαία αποδεκτή λύση.

Όσον αφορά στην Τουρκία, η ομαλοποίηση των σχέσεών της με την Κυπριακή Δημοκρατία και το σταμάτημα των υπερπτήσεων ελληνικού εδάφους από τα στρατιωτικά της αεροπλάνα θα είναι δύο σοβαρά στοιχεία ώστε να επιταχυνθεί η ενταξιακή της πορεία. Με αυτές τις σκέψεις θα κρίνουμε και τη στάση μας στην αυριανή μας ψηφοφορία.

Richard Howitt (S&D). - (EN) Κυρία Πρόεδρε, η σημερινή συζήτηση και το ψήφισμα παρέχουν στο νέο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο τη δυνατότητα να επαναδεσμευτεί στην περαιτέρω διεύρυνση της Ευρωπαϊκής Ένωσης, να σημειώσει τις θετικές εξελίξεις που έχουν σημειωθεί στις υποψήφιες χώρες, σχεδόν σε κάθε επιμέρους περίπτωση, και να μας υπενθυμίσει ότι η ελευθέρωση του εμπορίου, η ενίσχυση της σταθερότητας, η βελτίωση του ελέγχου των συνόρων μας, και η επέκταση της δυνατότητας μετακινήσεων και η ελεύθερη ανταλλαγή των ατόμων ενισχύουν—δεν αποδυναμώνουν—την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Οι Ευρωπαίοι Συντηρητικοί επαναλαμβάνουν σήμερα ότι τάσσονται υπέρ της διεύρυνσης αλλά, ταυτόχρονα, την αποκλείουν από την ιδρυτική πράξη της νέας τους Ομάδας, ο επίσημος εκπρόσωπος της οποίας, που λαμβάνει τον λόγο σε αυτήν τη συζήτηση, επαναλαμβάνει την αντίθεσή του για την Τουρκία, θέτοντάς τους έτσι ακριβώς στο ίδιο στρατόπεδο με την Ακροδεξιά όπως ακούσαμε όλοι σήμερα το απόγευμα.

Εντούτοις, ευχαριστώ θερμά τον Επίτροπο Olli Rehn, το χιούμορ του οποίου κατέστη εμφανές στην τελευταία του παρατήρηση ότι, στο μέλλον, η Γενική Διεύθυνση Διεύρυνσης δεν θα πρέπει να απέχει εξίσου ούτε από το Συμβούλιο ούτε από την Επιτροπή, στο μέσο της οδού de la Loi.

Εκτιμώ το χιούμορ του και εκτιμώ την καλή του κρίση. Ελπίζω ότι κληρονομιά του θα είναι η ένταξη στην ΕΕ όλων των επί του παρόντος υποψηφίων χωρών.

Pat the Cope Gallagher (ALDE). - (GA) Κυρία Πρόεδρε, ανέκαθεν υπήρχε ισχυρή σχέση μεταξύ της Ισλανδίας και της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και ως Πρόεδρος της Αντιπροσωπείας για τις σχέσεις με την Ελβετία, την Ισλανδία, τη Νορβηγία και τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο, με μεγάλη μου χαρά υποδέχτηκα την προηγούμενη εβδομάδα την κοινοβουλευτική αντιπροσωπεία από την Ισλανδία. Ελπίζω ότι θα συγκροτηθεί σύντομα μεικτή κοινοβουλευτική

επιτροπή και η ισλανδική κυβέρνηση λαμβάνει μέρος σε στενές συνομιλίες με την Επιτροπή έπειτα από την απόφαση των υπουργών Εξωτερικών της Ένωσης τον περασμένο Ιούλιο. Είμαι βέβαιος ότι οι ευρωπαίοι ηγέτες θα δώσουν το πράσινο φως ούτως ώστε να ξεκινήσουν οι διαπραγματεύσεις μεταξύ της Ένωσης και της Ισλανδίας στη διάσκεψη κορυφής την ερχόμενη άνοιξη. Καθώς η Ισλανδία είναι μέλος του Ευρωπαϊκού Οικονομικού Χώρου καλύπτει ήδη είκοσι δύο κεφάλαια που πρέπει να πληρούνται. Έχει ήδη πραγματοποιηθεί μεγάλο μέρος της δουλειάς που απαιτείται. Είμαι σίγουρος ότι και τα άλλα κεφάλαια θα αντιμετωπιστούν με θετικό, κατευθυνόμενο τρόπο στο πνεύμα της φιλίας.

Krzysztof Lisek (PPE). – (PL) Κυρία Πρόεδρε, ως Πολωνός, αλλά ταυτόχρονα ως πολίτης της Ευρωπαϊκής Ένωσης εδώ και πέντε χρόνια, θα ήθελα να εκφράσω τη μεγάλη ικανοποίησή μου που διεξάγουμε την παρούσα συζήτηση σε αυτήν την Αίθουσα με μια τόσο επιφανή συντροφιά, συμπεριλαμβανομένων ατόμων που έχουν στενή σχέση με τη διαδικασία της διεύρυνσης, όπως ο κ. Rehn και ο κ. Bildt. Συζητούμε για περαιτέρω διεύρυνση της Ευρωπαϊκής Ένωσης και το πράττουμε αυτό αφηφώντας όσους λένε ότι η ΕΕ έχει αγγίξει το ανώτατο όριο των δυνατοτήτων της για περιφερειακή ανάπτυξη. Το μοναδικό καλό νέο για αυτούς τους πολέμιους της περαιτέρω διεύρυνσης είναι ότι δεν θα υπάρξει καμία διεύρυνση για την ΕΕ το 2009.

Δεν θα ήθελα να εξετάσουμε τη διαδικασία της διεύρυνσης της ΕΕ μόνο από την άποψη των νομικών ρητρών. Θα ήθελα να την εξετάσουμε και ως ιστορική διαδικασία. Η ιστορία μάς διδάσκει, εξάλλου, ότι τα Βαλκάνια, παραδείγματος χάριν, ήταν η πηγή πολλών διενέξεων κατά τη διάρκεια του 20ού αιώνα. Επρόκειτο για διενέξεις που στη συνέχεια επεκτάθηκαν σε ολόκληρη την ήπειρο, όπως ο Α΄ Παγκόσμιος Πόλεμος, και διενέξεις όπως ο πόλεμος της δεκαετίας του 1990, που επηρέασαν επίσης άλλες χώρες, αν μη τι άλλο λόγω της μετανάστευσης πολλών εκατομμυρίων ανθρώπων. Ως εκ τούτου, η ένταξη των βαλκανικών κρατών στην Ευρωπαϊκή Ένωση θα ήταν, κατά τη γνώμη μου, η πιο σημαντική συνεισφορά της ΕΕ στη σταθερότητα και την ειρήνη στην ήπειρό μας.

Αν μου επιτρέπετε να προβώ σε μία ακόμη παρατήρηση σχετικά με τα λεγόμενα του κ. Bildt για τις ανοικτές πόρτες, θα ήθελα να σας ζητήσω να μην ξεχνάτε ότι υπάρχουν ακόμη άλλες χώρες, που δεν αναφέρονται στο σημερινό έγγραφο, οι οποίες ονειρεύονται να ενταχθούν στην ΕΕ.

Emine Bozkurt (S&D). – (NL) Καταρχάς, λυπάμαι για το γεγονός ότι αυτήν τη στιγμή δεν είμαστε σε θέση να παρουσιάσουμε μια ρόδινη εικόνα της πολιτικής κατάστασης στη Βοσνία-Ερζεγοβίνη.

Η μεταρρυθμιστική διαδικασία στην εν λόγω χώρα παραμένει παράλυτη από τις εκεί πολιτικές δυνάμεις. Οι δύο οντότητες δεν έχουν κατορθώσει να αναπτύξουν ένα κοινό όραμα και, κατά συνέπεια, η πρόοδος έχει διακοπεί.

Θα ήθελα να τονίσω και πάλι τη σημασία της οικοδόμησης του βιώσιμου θεσμικού πλαισίου που απαιτείται για την αποτελεσματικότερη λειτουργία της εν λόγω χώρας και των θεσμικών της οργάνων. Καλώ, επομένως, τους πολιτικούς ηγέτες και των δύο οντοτήτων να συνεργαστούν καταρχάς προς τούτο.

Επίσης, θα ήθελα να επισημάνω ότι χαίρομαι που ακούω ότι η Τουρκία λαμβάνει τόσο μεγάλη υποστήριξη από το κόμμα του συναδέλφου μου, κ. Madlener, του ολλανδικού Κόμματος για την Ελευθερία. Ακριβώς λόγω των διαπραγματεύσεων της Τουρκίας με την Ευρωπαϊκή Ένωση έχει πραγματοποιήσει η εν λόγω χώρα τόσο μεγάλα βήματα. Περίμενα, ως εκ τούτου, από το Κόμμα της Ελευθερίας να επιδείξει μεγαλύτερη υποστήριξη για τη διαδικασία των διαπραγματεύσεων.

Τέλος, θα ήθελα να επισημάνω ότι η διαδικασία ένταξης θα έπρεπε να είναι προσανατολισμένη στα αποτελέσματα και ότι δεν θα πρέπει να καθοδηγείται από την ημερομηνία ένταξης, αλλά από τα αποτελέσματα που επιτυγχάνονται. Μόνο αφού συμμορφωθούν οι υποψήφιες χώρες με τις απαιτήσεις που έχουν τεθεί και, ως εκ τούτου, είναι επιλέξιμες για πλήρη ένταξη μπορούν να πραγματοποιηθούν συζητήσεις για την ένταξη.

Arnaud Danjean (PPE). – (FR) Κυρία Πρόεδρε, κύριε Επίτροπε, κύριε υπουργέ, ορδά επισημάνετε ότι η έγκριση της Συνθήκης της Λισαβόνας θα μας έδινε τη δυνατότητα να εισέλθουμε σε μια νέα εποχή πολιτικής για τη διεύρυνση, και πρέπει να ξεκινήσουμε αυτήν τη νέα διαδικασία με ρεαλισμό και καθαρό μυαλό: αυτή είναι η ουσία του εν λόγω ψηφίσματος.

Αφετέρου, μια νέα διαδικασία δεν σημαίνει ότι πρέπει να διακινδυνεύσουμε τα πάντα. Αυτός θα ήταν ο πιο βέβαιος τρόπος για τη δημιουργία παρεξηγήσεων, ακόμη και υποψιών, μεταξύ του κοινού, και θα ήταν επίσης ο καλύτερος τρόπος για τη δημιουργία ψευδών ιδεών μεταξύ των υποψήφιων χωρών, καθώς και για την ενθάρρυνσή τους να καταφεύγουν σε ρητορικές και διακοσμητικές πολιτικές αντί για πολιτικές που στοχεύουν σε πιο ενδεδειγμένες μεταρρυθμίσεις. Πρέπει να είμαστε επιφυλακτικοί όσον αφορά τα βήματα, τους όρους και τις αξίες για τα οποία δεν μπορούμε να συμβιβαστούμε, και πιστεύω ειδικότερα σε συνεργασία με το Διεθνές Ποινικό Δικαστήριο.

Αφετέρου, πρέπει να επαναβεβαιωθεί, με τον σαφέστερο δυνατό τρόπο, ότι η περιοχή των δυτικών Βαλκανίων, όλες οι χώρες των δυτικών Βαλκανίων, συμπεριλαμβανομένου του Κοσσυφοπεδίου, ανήκουν πράγματι στην Ευρωπαϊκή

Ένωση και ότι πρέπει να τις ενθαρρύνουμε να συνεχίσουν και να αυξήσουν τις προσπάθειές τους. Δεν υπάρχει αντίφαση μεταξύ της διευκρίνισης των απαιτήσεων, αφενός, και της επίδειξης πλήρους υποστήριξης για τη διαδικασία της διευρύνσης με στόχο την ενσωμάτωση των δυτικών Βαλκανίων, αφετέρου, ακριβώς όπως δεν υπάρχει καμία αντίφαση μεταξύ της επιδίωξης αυτής της φιλοσοφίας κρίσης όλων των χωρών βάσει των επιτευγμάτων τους και της λήψης σημαντικών πρωτοβουλιών για όλες τις χώρες της περιοχής, όπως η ελευθέρωση του καθεστώτος θεώρησης.

Τέλος, επιτρέψτε μου να πω δυο λόγια για την Τουρκία. Προτού επιδοθούμε σε εικασίες σχετικά με οποιαδήποτε εξαιρετικά υποθετική έκβαση στο μέλλον όσον αφορά τη διαδικασία ένταξης της Τουρκίας, θα πω απλώς ότι η Επιτροπή έχει σημειώσει, για δεύτερη συνεχή χρονιά, ότι δεν έχει υπάρξει καμία πρόοδος σχετικά με το Πρωτόκολλο της Άγκυρας και ότι αυτό απέτρεψε το άνοιγμα νέων κεφαλαίων διαπραγμάτευσης.

Hannes Swoboda (S&D). – (DE) Κυρία Πρόεδρε, έχασα την αρχή αυτής της συζήτησης, διότι ως εισηγητής για την Κροατία, έπρεπε να αναφέρω στη Μικτή Κοινοβουλευτική Επιτροπή ΕΕ-Κροατίας.

Θα ήθελα να εκμεταλλευτώ αυτήν την ευκαιρία για να ευχαριστήσω τον κ. Bildt και τον κ. Rehn για τη βοήθειά τους στην εξεύρεση μιας προσωρινής τουλάχιστον λύσης στην ευρύτερη διαμάχη μεταξύ Σλοβενίας και Κροατίας. Πρόκειται για ένα καλό παράδειγμα του πώς η συνεργασία μεταξύ του Συμβουλίου, της Επιτροπής και του Κοινοβουλίου μπορεί να βοηθήσει τις χώρες να ξεπεράσουν τα προβλήματά τους. Συνέβαλα, επίσης, στη διασφάλιση της σχεδόν ομόφωνης επικύρωσης της συνθήκης, τουλάχιστον στην Κροατία.

Εντούτοις, η Βοσνία-Ερζεγοβίνη με ανησυχεί πολύ περισσότερο. Ήμουν πρόσφατα στην Banja Luka και στο Σαράγεβο. Είναι αλήθεια ότι ο κ. Dodik προέβη σε μερικούς συμβιβασμούς και πρότεινε ορισμένες αλλαγές κατά τη διάρκεια της συνάντησής μας όπου μπορεί να συμφωνήσει. Εντούτοις, θα ήθελα να σημειώσω μια ιδέα που ανέφερε προ ολίγου η κ. Rack. Πώς μπορούμε να έρθουμε σε επαφή με ευρείες περιοχές του πληθυσμού; Υπάρχει μεγάλο ενδιαφέρον όσον αφορά το να ξεπεραστεί αυτή η έλλειψη φωνής και οι αντιφάσεις που χαρακτηρίζουν πολλές πολιτικές στην κορυφή. Πρέπει με κάποιον τρόπο να κατορθώσουμε να μιλήσουμε άμεσα με τον λαό, διότι σε αντίθεση με όσα ανέφερε για άλλη μία φορά ο Κόμης του Dartmouth, υπάρχουν πολλοί άνθρωποι σε αυτήν την περιοχή που δεν τους ενδιαφέρει η Ευρωπαϊκή Ένωση για τα χρήματα, αλλά οι οποίοι επιθυμούν να περάσουν από μια περιοχή μίσους και πολέμου σε μια ένωση ειρήνης και κατανόησης. Αυτό σημαίνει Ευρώπη. Δεν θέλετε να το καταλάβετε αυτό και δεν θα το καταλάβετε ποτέ. Εντούτοις, οι άνθρωποι στο Σαράγεβο και στην Μπάνια Λούκα γνωρίζουν τι σημαίνει Ευρώπη και αυτοί είναι που χρειάζονται τη βοήθειά μας.

Bernd Posselt (PPE). – (DE) Κυρία Πρόεδρε, πρέπει να φέρουμε την Κροατία στην Ευρωπαϊκή Ένωση το επόμενο έτος ή τουλάχιστον να φέρουμε εις πέρας τις ενταξιακές διαπραγματεύσεις και να ξεκινήσουμε τη διαδικασία επικύρωσης. Εδώ και 20 χρόνια, η Κροατία κινείται προς την ένταξη στην Ευρωπαϊκή Ένωση και προς την ελευθερία. Τεχνητά εμπόδια έχουν τοποθετηθεί στον δρόμο της και είμαι ευγνώμων στη σουηδική Προεδρία που συνέβαλε στην απομάκρυνσή τους.

Η Κροατία έχει πλέον επικυρώσει τη συμφωνία με τη Σλοβενία με πλειοψηφία δύο τρίτων και πρέπει να κάνουμε ό,τι μπορούμε για να διασφαλίσουμε ότι και η Σλοβενία θα εκπληρώσει τις υποχρεώσεις της απέναντι στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Η ημερομηνία στόχος του 2010 είναι εξίσου σημαντική, διότι είναι θέμα αξιοπιστίας της ίδιας της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Όσον αφορά τη Μακεδονία, ελπίζω ότι η σουηδική Προεδρία θα κατορθώσει να επιτύχει την έναρξη των ενταξιακών διαπραγματεύσεων το επόμενο έτος, ούτως ώστε να είμαστε σε θέση να επιλύσουμε επιτέλους το διμερές πρόβλημα που υφίσταται και σε αυτήν την περίπτωση. Ελπίζω ότι θα μπορέσουμε να αλλάξουμε το κείμενο της έκθεσης το οποίο μονομερώς θέτει πάρα πολλές υποχρεώσεις για τη Μακεδονία και όχι αρκετές για τους γείτονές της. Όλοι πρέπει να συνεισφέρουν, συμπεριλαμβανομένων των μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Πιστεύω ότι είναι καίριας σημασίας να συμπεριλάβουμε πλήρως το Κοσσυφοπέδιο στη διαδικασία της Θεσσαλονίκης, και αυτά είναι σημαντικά αποσπάσματα της έκθεσης Albertini. Και η εν λόγω χώρα χρειάζεται ευρωπαϊκή προοπτική. Θα ήθελα να ζητήσω από όλα τα κράτη μέλη που δεν το έχουν ήδη πράξει να αναγνωρίσουν το Κοσσυφοπέδιο, ούτως ώστε να μην υπάρχουν πλέον νομικά ή τεχνικά προβλήματα και να μπορεί το Κοσσυφοπέδιο να διαδραματίσει πλήρες ρόλο στη διαδικασία ολοκλήρωσης.

(Ο ομιλητής συμφώνησε να δεχθεί ερώτηση στο πλαίσιο της διαδικασίας γαλάζιας κάρτας, σύμφωνα με το άρθρο 149, παράγραφος 8, του Κανονισμού)

Νικόλαος Σαλαβράκος (EFD). - Κυρία Πρόεδρε, διαπίστωσα ότι ο κ. Posselt, όπως και άλλοι συνάδελφοι, χρησιμοποιούν τον όρο «Μακεδονία» για τη FYROM. Ακριβώς ο όρος «Μακεδονία» είναι ο όρος ο οποίος αποτελεί το σημείο τριβής μεταξύ της Ελλάδας, η οποία αποτελεί μέλος της Ένωσης, και της υποψηφίας αυτής χώρας.

Παρακαλώ λοιπόν πάρα πολύ να γίνει σύσταση στους κυρίους συναδέλφους όπως χρησιμοποιούν τον πραγματικό όρο στην ονομασία αυτής της χώρας.

Bernd Posselt (PPE). – (DE) Κυρία Πρόεδρε, θα ήθελα να απαντήσω εν συντομία παραθέτοντας τα λόγια του ιδιαίτερα ευυπόληπτου συναδέλφου μου, του κ. Cohn-Bendit, από την Ομάδα των Πρασίνων/Ευρωπαϊκή Ελεύθερη Συμμαχία, ο οποίος έχει δηλώσει σε αυτήν την Αίθουσα: «Η Μακεδονία είναι Μακεδονία είναι Μακεδονία». Είμαι ακριβώς της ίδιας άποψης. Ο εκφοβισμός μιας γειτονικής χώρας δεν βοηθάει ποτέ.

Νικόλαος Σαλαβράκος (EFD). - Κυρία Πρόεδρε, η Μακεδονία είναι ΜΙΑ και είναι Ελληνική. Και για αυτό αυτά τα παιχνίδια πρέπει να σταματήσουν. Πρέπει σε αυτήν την αίθουσα να μιλάμε με τους όρους τους οποίους έχουμε αποδεχθεί όλοι. Και τη FYROM, την υπό ένταξη χώρα, την έχουμε αποδεχθεί ως «FYROM» και όχι ως «Μακεδονία».

Andrey Kovatchev (PPE). – (BG) Καταρχάς, θα ήθελα να ευχαριστήσω τον κ. Albertini για το έργο του σε αυτήν τη δύσκολη έκθεση αναφορικά με τη στρατηγική για την ώθηση της προόδου πολλών χωρών σε διαφορετικό στάδιο της προετοιμασίας τους για την εκπλήρωση των κριτηρίων για την ένταξη στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Αντιλαμβάνομαι και υποστηρίζω την επιθυμία του κ. Albertini να διευκρινίσει πλήρως και να δώσει το πράσινο φως για τη διεύρυνση της Ευρωπαϊκής Ένωσης με τα δυτικά Βαλκάνια, την Ισλανδία και την Τουρκία. Εντούτοις, οι περισσότερες προτεινόμενες τροπολογίες υποδεικνύουν ότι πρόκειται για περίπλοκο ζήτημα. Από την έναρξη ισχύος της Συνθήκης της Λισαβόνας την 1η Δεκεμβρίου, πρέπει να αναλύσουμε και να αυξήσουμε την ικανότητα ολοκλήρωσης της Ένωσής μας. Θα ήθελα να προτείνω στην Επιτροπή να διενεργήσει αυτήν την ανάλυση της ικανότητας ολοκλήρωσης της Ευρωπαϊκής Ένωσης διότι, χωρίς την υποστήριξη των πολιτών μας, η ίδια η Ευρωπαϊκή Ένωση κινδυνεύει να μετατραπεί σε άδειο κέλυφος.

Υποστηρίζω, επίσης, την άποψη ότι ένα κράτος μέλος δεν θα πρέπει να επιβάλει απραγματοποίητους όρους ένταξης σε μια υποψήφια χώρα. Όλα τα διμερή προβλήματα πρέπει να επιλύονται στο πνεύμα της ευρωπαϊκής κατανόησης, με κοινές αξίες, ιστορία και κουλτούρα. Στο σημείο αυτό, θα ήθελα να ζητήσω κοινή εκδήλωση μνήμης για τα ιστορικά γεγονότα και τους ήρωες της χερσονήσου των Βαλκανίων.

Κυριάκος Μαυρονικόλας (S&D). - Κυρία Πρόεδρε, η αναφορά μου είναι σε σχέση με τη διαχείριση των συμφερόντων της Τουρκίας που, κατά τη γνώμη μου, γίνεται εις βάρος των συμφερόντων της Κυπριακής Δημοκρατίας. Εκφράζω την απaréσκειά μου για το γεγονός ότι θέματα που αφορούν την Κυπριακή Δημοκρατία υποβιβάζονται, μάλιστα δε ενδεχόμενα θέματα για τα οποία έπρεπε να κατακριθεί η Τουρκία χρησιμοποιούνται σήμερα για τη βελτίωση της θέσης της Τουρκίας σε σχέση με την ένταξή της στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Από το 2006 έχει δεσμευτεί η Τουρκία να αναγνωρίσει την Κυπριακή Δημοκρατία, να εφαρμόσει το Πρωτόκολλο της Άγκυρας και να βοηθήσει για την επίλυση του Κυπριακού. Δεν έχει κάνει τίποτε. Αντίθετα σήμερα οι συνομιλίες χρησιμοποιούνται προς όφελος της Τουρκίας. Επιστέγασμα αυτού είναι η προσπάθεια να ανοίξει το κεφάλαιο για την ενέργεια που φυσικά θεωρείται προς όφελος της ίδιας της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Όμως αντιλαμβάνεστε ότι η Κυπριακή Δημοκρατία ως μικρό κράτος οφείλει να επιτηρήσει τα δικά της συμφέροντα και να αναζητήσει κυρώσεις απέναντι στην Τουρκία. Και μία από αυτές είναι σίγουρα να εμποδιστεί το άνοιγμα κεφαλαίων.

Franziska Keller (Verts/ALE). – (EN) Κυρία Πρόεδρε, καταρχάς, η Ομάδα μου, οι Πράσινοι, θα προτιμούσε να μην τεθεί ημερομηνία για την ένταξη της Κροατίας. Πιστεύουμε ότι η εμπειρία έχει αποδείξει πως αυτό δεν ήταν καλή ιδέα στο παρελθόν, κατά πόσον η Κροατία θα πρέπει να ενταχθεί μόλις εκπληρωθούν τα κριτήρια.

Δεύτερον, κύριε Brok, τα κριτήρια της Κοπεγχάγης ασφαλώς ισχύουν. Υπάρχουν· δεν χρειάζεται να τα αναφέρουμε συνεχώς. Μένουμε προσκολλημένοι στις συμφωνίες που έχει συνάψει η Ευρωπαϊκή Ένωση για την ένταξη και στα κριτήρια της Κοπεγχάγης. Ο σκοπός της διαδικασίας ένταξης είναι η ίδια η ένταξη.

Όταν συζητάμε για την Τουρκία, δεν θα πρέπει να ξεχνάμε την εκπληκτική πρόοδο που έχει, επίσης, σημειωθεί στην Τουρκία σε τομείς όπου, πριν από λίγα χρόνια, πιστεύαμε ότι δεν θα ήταν ποτέ δυνατή. Αυτή είναι η σαφής επιτυχία της διαδικασίας ένταξης, την οποία δεν θα πρέπει να ξεχνάμε.

Marian-Jean Marinescu (PPE). – (RO) Κυρία Πρόεδρε, κύριε Επίτροπε, παρακαλώ επιτρέψτε μου να σας ευχαριστήσω για την αφοσίωση με την οποία εργαστήκατε για τη διεύρυνση της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η Ευρωπαϊκή Ένωση είχε σημαντικό αντίκτυπο στα δυτικά Βαλκάνια κατά τα δύο τελευταία έτη όσον αφορά τη δημοκρατική αλλαγή και την οικονομική απορρύθμιση. Η απαλλαγή από την υποχρέωση θεώρησης για ορισμένες χώρες των δυτικών Βαλκανίων και η έναρξη των ενταξιακών διαπραγματεύσεων για την ΠΓΔΜ σηματοδοτούν πρόοδο από την οποία οι ευρωπαίοι πολίτες θα επωφεληθούν, τόσο ως αποτέλεσμα της δικαστικής και αστυνομικής συνεργασίας με την ΕΕ όσο και από οικονομική άποψη.

Πιστεύω ότι, κατά την τρέχουσα οικονομική κρίση, η διαδικασία διεύρυνσης της ΕΕ προσφέρει μια λύση για την αναζωογόνηση της οικονομίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Εντούτοις, δεν πρέπει να ξεχνάμε τις δυσμενείς επιπτώσεις

που προκύπτουν από τα αθέμιτα οφέλη που προσφέρει η Ευρωπαϊκή Ένωση στις διάφορες χώρες της περιοχής των δυτικών Βαλκανίων. Η Επιτροπή πρέπει, επίσης, να εξετάσει στενά την ενσωμάτωση της Μολδαβίας στην ομάδα των χωρών των δυτικών Βαλκανίων, καθώς η βοήθεια που προσφέρεται στις γειτονικές χώρες για την εφαρμογή των απαραίτητων μεταρρυθμίσεων πρέπει να συνεχιστεί με θεμιτό τρόπο. Η Μολδαβία είναι πιθανή υποψήφια χώρα, διατεθειμένη να συμμορφωθεί με την Ευρωπαϊκή Ένωση ως μέρος της διαδικασίας πολιτικής και οικονομικής ολοκλήρωσης.

Corina Crețu (S&D). – (RO) Η Ευρωπαϊκή Ένωση έχει πλέον σύνταγμα –τη Συνθήκη της Λισαβόνας– έναν Πρόεδρο και έναν Ύπατο Εκπρόσωπο για θέματα εξωτερικής και πολιτικής ασφαλείας. Μπορούμε, ως εκ τούτου, να εγκρίνουμε τις διάφορες προοπτικές κατά τον χειρισμό της νέας διαδικασίας διεύρυνσης που περιλαμβάνει τις χώρες των δυτικών Βαλκανίων και την Ισλανδία, αλλά ειδικά την Τουρκία.

Γνωρίζω ότι υπάρχουν πολλοί στην Ευρωπαϊκή Ένωση που διστάζουν να δεσμευτούν σε μια νέα διαδικασία διεύρυνσης, αλλά η εμπειρία της Ρουμανίας και της Βουλγαρίας, για παράδειγμα, δείχνει ότι η ένταξη στην ΕΕ έχει αποδειχθεί το ισχυρότερο μέσο αλλαγής των πραγμάτων προς το καλύτερο για τις χώρες μας.

Πρέπει, φυσικά, να αντιμετωπίζουμε με εξαιρετικά κριτική ματιά τις διαδικασίες σε όλες αυτές τις χώρες που επιθυμούν να ενταχθούν στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Πρέπει να εστιάζουμε, πρωτίστως, στην υγιή φύση και λειτουργικότητα των δημοκρατικών πολιτικών συστημάτων. Εντούτοις, διαθέτουμε επαρκή μέσα για την παρακολούθηση της συμμόρφωσης με τις προϋποθέσεις ένταξης. Η προσφορά μιας σαφέστερης προοπτικής ένταξης στις εν λόγω χώρες θα αποτελούσε σταθεροποιητικό παράγοντα και θα ενεργούσε ως καταλύτης στην εσωτερική πρόοδο των υποψηφίων χωρών.

György Schöpflin (PPE). – (EN) Κυρία Πρόεδρε, είμαι πραγματικά ευγνώμων για αυτήν τη δυνατότητα που μου δίνεται να μοιραστώ μερικές σκέψεις μαζί σας. Η διεύρυνση έχει ορθώς ονομαστεί μία από τις πιο επιτυχημένες πολιτικές της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Πολλοί από εμάς το ανέφεραν αυτό στην παρούσα συζήτηση. Και η ιδέα ότι οι κεντρικές αξίες της Ευρώπης –δημοκρατία, ανθρώπινα δικαιώματα, αλληλεγγύη– θα πρέπει να περιλαμβάνουν όλα τα κράτη της Ευρώπης είναι και θα παραμείνει στην καρδιά της ευρωπαϊκής ταυτότητας.

Η σημερινή Ευρώπη οικοδομήθηκε γύρω από την πρόταση ότι, μέσω της ολοκλήρωσης, τα κράτη της Ευρώπης θα αποδεχτούν σταδιακά μια ειρηνική επίλυση των διενέξεων, αλλά η εν λόγω διαδικασία απαιτεί προσπάθεια. Τα προσχωρούντα κράτη πρέπει να υποβληθούν σε ενδελεχή διαδικασία μεταρρύθμισης, προκειμένου να πληρούν τις απαιτήσεις ένταξης στην ΕΕ. Η διαδικασία, και θα πρέπει να το τονίσουμε αυτό, είναι οικειοθελής. Κανένα κράτος δεν εξαναγκάζεται να ενταχθεί, αλλά, προκειμένου να ενταχθεί στην ΕΕ, πρέπει να πληρούνται ορισμένες προϋποθέσεις.

Ταυτόχρονα, ακριβώς διότι η εκπλήρωση των προϋποθέσεων απαιτεί μείζονα προσπάθεια, τα προσχωρούντα κράτη πρέπει, επίσης, να ενθαρρύνονται να καταβάλλουν την προσπάθεια που απαιτείται και όχι μόνο. Οι υποχρεώσεις που απορρέουν από την ένταξη στην ΕΕ πρέπει να μεταφέρονται από τα χαρτιά στην πράξη. Χωρίς εφαρμογή, η διαδικασία παραμένει κενή.

Αυτό είναι το μήνυμα που αποστέλλει το ψήφισμα Albertini στις τυχόν υποψήφιες χώρες για ένταξη στην ΕΕ. Η ΕΕ είναι διατεθειμένη να αποδεχτεί τα κράτη των δυτικών Βαλκανίων και την Τουρκία ως πλήρη μέλη, αλλά από αυτά εξαρτάται να εκπληρώσουν τις προϋποθέσεις που έχει θέσει η ΕΕ.

Carl Bildt, Προεδρεύων του Συμβουλίου. – (EN) Κυρία Πρόεδρε, θα προσπαθήσω να είμαι σύντομος.

Πρώτον, αν το θεωρείς πρόπον η Προεδρία, συμφωνώ με τους βουλευτές που απέδωσαν τα εύσημα στον Επίτροπο Rehn για το έργο που έχει υλοποιήσει κατά την τελευταία πενταετία. Έχουν επιτευχθεί πολλά. Μπορεί να είναι καλό για τον διάδοχό σας το γεγονός ότι υπάρχουν ακόμη πράγματα που πρέπει να γίνουν, πάντως έχουν γίνει πολλά.

Εκφράζω, επίσης, την εκτίμησή μας για την πολύ ευρεία υποστήριξη για την πολιτική της διεύρυνσης που εκφράστηκε καθ' όλη τη διάρκεια της παρούσας συζήτησης από όλους τους εκπροσώπους όλων των μεγάλων πολιτικών στοιχείων στο Κοινοβούλιο. Πιστεύω ότι συνιστά πηγή ισχύος.

(Παρέμβαση από τον κ. William (The Earl of) Dartmouth: «Ακούσατε τη συζήτηση.»)

Άκουσα τη συζήτηση. Δεν ανήκετε σε μία από τις μεγάλες Ομάδες. Λυπάμαι για αυτό.

Ο κ. Severin ήταν μεταξύ αυτών που ανέφεραν ότι πρόκειται για μια διαδικασία που πρέπει, επίσης, να εδραιώσουμε στην καρδιά του λαού. Συμφωνώ με αυτό, αλλά θα πρέπει επίσης να αναγνωρίσουμε ότι αυτό απαιτεί αποφασιστική πολιτική ηγεσία από τον καθένα από εμάς. Αν ανατρέξει κανείς στην ιστορία της Ένωσής μας, είναι εύκολο να παρατηρήσει ότι έχουν πραγματοποιηθεί πολύ λίγα στην ιστορία της ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης λόγω ορισμένων ξαφνικών και μαζικών απαιτήσεων της κοινής γνώμης.

Τα πάντα σχεδόν ήταν αποτέλεσμα οξυδερκούς, διορατικής, συχνά δύσκολης και απαιτητικής πολιτικής ηγεσίας. Έχουμε, όμως, κερδίσει κατά συνέπεια την υποστήριξη των πολιτών μας για ό,τι κάνουμε.

Είπα ότι ήμουν πρωθυπουργός της χώρας μου όταν ενταχθήκαμε στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Διεξαγάγαμε μια πολύ οδυνηρή εκστρατεία για το δημοψήφισμα. Κερδίσαμε με πολύ μικρή διαφορά. Η κοινή γνώμη ήταν κατά της Ευρωπαϊκής Ένωσης για αρκετό καιρό. Πλέον είμαστε, αν ρίξετε μια ματιά στις δημοσκοπήσεις της κοινής γνώμης, μία από τις πιο θετικές χώρες στην Ευρώπη ως προς την Ευρωπαϊκή Ένωση. Χρειάστηκε πολιτική ηγεσία για να επιτευχθεί αυτό. Δεν συμβαίνει αυθαίρετα.

Επιτρέψτε μου να πω, επίσης, όσον αφορά τους πιο δύσκολους τομείς της Ευρώπης, ότι ο συμβιβασμός δεν είναι εύκολος. Απαιτεί πολλή ηγεσία και ο συμβιβασμός δεν έχει επιτευχθεί πλήρως σε όλα τα μέρη της Ευρώπης.

Τα δυτικά Βαλκάνια δικαίως αναφέρθηκαν από πολλούς ομιλητές. Επιτρέψτε μου να σας διαβεβαιώσω ότι είμαστε ενήμεροι για τα ζητήματα του Κοσσυφοπεδίου και για την ανάγκη να δοθεί συνέχεια σε αυτά, λαμβάνοντας, επίσης, υπόψη ορισμένα από τα ζητήματα που υφίστανται στο εσωτερικό της Ένωσής μας.

Η Βοσνία σχολιάστηκε από αρκετούς, όπως η κ. Pack και ο κ. Swoboda, και επιτρέψτε μου να προβώ σε κάποιες παρατηρήσεις σχετικά. Πέρασα τέσσερις ολόκληρες ημέρες φέτος ασχολούμενος με την πολιτική ηγεσία της Βοσνίας, προσπαθώντας να τους κάνω να προχωρήσουν και επιχειρώντας να τους εξηγήσω τους κινδύνους της οπισθοχώρησης όταν η υπόλοιπη περιοχή προχωρά μπροστά. Έκανα πιθανόν πάρα πολλά διότι στο τέλος, όπως είτε η κ. Pack, πρέπει να το κάνουν αυτό μόνοι τους. Δική τους χώρα είναι, όχι δική μας, αλλά έχουμε υποχρέωση να τους το πούμε αυτό· αν δεν θέλουν να το κάνουν, η υπόλοιπη περιοχή θα προχωρήσει μπροστά και αυτό δεν θα είναι καλό για τη χώρα τους. Αυτό επιχειρούσαμε να κάνουμε και σε κάποιον βαθμό το κάνουμε ακόμα.

Η διαδικασία διεύρυνσής μας, όπως επισημαίνουν όλοι, βασίζεται στην απόδοση. Απαιτεί μεταρρυθμίσεις. Απαιτεί συμβιβασμούς. Και αυτό ισχύει για κάθε χώρα ανεξαιρέτως. Ίσχυε κάποτε και για τη Σουηδία και αντεπεξήλθαμε. Ισχύει για όλους ανεξαιρέτως.

Όσο για τον κύριο ο οποίος ενδιαφερόταν να εισέλθει σε διάλογο, παρατήρησα ότι υπήρχε ένας αριθμός κυρίων, κατά βάση, από την Ακροδεξιά πτέρυγα που διατηρούσε επιφυλάξεις σχετικά με την Τουρκία, για να το θέσω όσο πιο ήπια γίνεται. Αν αντιλήφθηκα το επιχείρημα, ήταν ότι η Τουρκία είναι πολύ μεγάλη, πολύ περίπλοκη και πολύ μουσουλμανική.

Αν διαβάσατε το άρθρο 49 της Συνθήκης, και σε αυτό πρέπει να βασίσουμε τις πολιτικές μας, δεν θέτει εξαιρέσεις για τις μεγάλες χώρες, δεν θέτει εξαιρέσεις για περίπλοκες περιπτώσεις και δεν περιέχει θρησκευτικά κριτήρια.

(Χειροκροτήματα από την κεντροαριστερή πτέρυγα)

Με αυτό πρέπει να συμμορφωθούμε. Άκουσα τα συγκινητικά λόγια για τη χριστιανική κληρονομιά, και αυτό είναι πολύ αληθές. Όλοι οι Καθολικοί και οι Ορθόδοξοι ή οι Προτεστάντες και οι Αγγλικανοί μπορεί να το ερμηνεύσουν αυτό με πολύ διαφορετικούς τρόπους, αλλά θα συνιστούσα να αποφεύγεται ο ορισμός της εβραϊκής κληρονομιάς από την Ευρώπη. Δεν είναι Χριστιανοί, αλλά είναι, με όλα τα προβλήματα της ιστορίας μας, και μέρος της Ευρώπης μας στο παρελθόν, στο παρόν και στο μέλλον.

Θα υποστήριζα, επίσης, ότι θα ήταν εξίσου λάθος να ορίζουμε τους πολίτες της μουσουλμανικής πίστης, είτε βρίσκονται στο εσωτερικό των υφιστάμενων κρατών μελών μας, είτε βρίσκονται στη Βοσνία, είτε κάπου αλλού, είτε βρίσκονται στην Τουρκία, και να τους αποκλείουμε από το πεδίο εφαρμογής του άρθρου 49 της Συνθήκης. Θεωρώ ότι αυτό θα ήταν λάθος.

(Χειροκροτήματα από την κεντροαριστερή πτέρυγα)

Άκουσα με ενδιαφέρον στο πλαίσιο αυτό την εκπροσώπηση εκ μέρους της κ. Κοπά της Ελλάδας στις παρατηρήσεις της τόσο για τις προκλήσεις στα δυτικά Βαλκάνια όσο και για τον συμβιβασμό με την Τουρκία, και σημείωσα τα βήματα και τις πρόσφατες δηλώσεις του πρωθυπουργού Παπανδρέου.

Επιτρέψτε μου, τέλος, να αναφερθώ σε ένα από τα αγαπημένα μου θέματα. Κάποιος ανέφερε, όπως συμβαίνει μερικές φορές σε αυτήν τη συζήτηση, το ζήτημα της ικανότητας απορρόφησης – ότι απλώς δεν μπορούμε να απορροφήσουμε πάρα πολλές χώρες. Δεν μου αρέσει αυτή η λέξη. Δεν θεωρώ ότι η Ένωσή μας «απορροφά» κράτη. Δεν ξέρω αν έχουμε απορροφήσει τη Βρετανία. Δεν γνωρίζω αν η Γαλλία θέλει να απορροφηθεί. Και ελπίζω ότι η Σουηδία δεν θα απορροφηθεί ποτέ.

Θεωρώ ότι η Ένωσή μας εμπλουτίζει τις χώρες όταν εντάσσονται σε αυτήν και δεν έχω δει ακόμη καμία διεύρυνση που να έχει αποδυναμώσει την Ένωσή μας. Κάθε διεύρυνση, παρότι ήταν δύσκολη, έκανε την Ένωσή μας ισχυρότερη,

την έκανε πλουσιότερη, την έκανε περισσότερο φιλόδοξη, και εγώ τουλάχιστον δεν ανήκω σε όσους πιστεύουν ότι η ιστορία έχει τελειώσει. Το άρθρο 49 ισχύει.

Τέλος, ένας από τους κυρίους ανέφερε ότι υπάρχουν και άλλες χώρες για τις οποίες δεν έχουμε συζητήσει. Αυτό είναι αλήθεια. Το άρθρο 49 ισχύει για κάθε ευρωπαϊκή χώρα ανεξαιρέτως, συμπεριλαμβανομένων όσων δεν έχουν αναφερθεί ακόμη στη σημερινή συζήτηση.

Olli Rehn, Μέλος της Επιτροπής. – (EN) Κυρία Πρόεδρε, θα ήθελα να σας ευχαριστήσω για μια πολύ έντονη και ουσιαστική συζήτηση σχετικά με τη διεύρυνση της ΕΕ και τη στρατηγική μας – τώρα, το επόμενο έτος και στο εγγύς μέλλον. Αυτή η συζήτηση ήταν σύμφωνη με τις βέλτιστες δημοκρατικές παραδόσεις του Κοινοβουλίου, και είμαι ευγνώμων για την ευρεία γενική υποστήριξη της προσεκτικά καταρτισμένης πολιτικής μας για τη διεύρυνση.

Ορθώς υπογραμμίσατε τη σημασία της ταυτόχρονης και παράλληλης δέσμευσης και προϋποθετότητας της διεύρυνσης της ΕΕ. Συμφωνώ και θέλω να επισημάνω την ύψιστη σημασία του να είμαστε δίκαιοι και αυστηροί ταυτόχρονα.

Πρέπει να είμαστε δίκαιοι και να σεβαστούμε τις δεσμεύσεις τις οποίες αναλάβαμε προς τις χώρες που καλύπτονται από το ενοποιημένο πρόγραμμα διεύρυνσής μας στη νοτιοανατολική Ευρώπη, ήτοι τα δυτικά Βαλκάνια και την Τουρκία. Ταυτόχρονα, μπορούμε να είμαστε αυστηροί και δίκαιοι και πρέπει να εφαρμόζουμε αυστηρούς όρους στον χειρισμό των εν λόγω υποψηφίων χωρών, καθώς και πιθανών υποψηφίων.

Μαζί μόνο λειτουργούν αυτά –σε συνδυασμό– και αυτό είναι πράγματι η καλύτερη συνταγή για την προώθηση μεταρρυθμίσεων και δημοκρατικής και οικονομικής μεταμόρφωσης στη νοτιοανατολική Ευρώπη. Είναι, επίσης, η καλύτερη συνταγή για την εδραίωση της σταθερότητας στα δυτικά Βαλκάνια και την προώθηση μεταρρυθμίσεων που ενισχύουν τις θεμελιώδεις ελευθερίες στην Τουρκία.

Πιστεύω ότι η κ. Flautre έχει δίκιο ότι δεν μπορεί να υπάρξει, εξ ορισμού, ελκυστικότερο χαρτοφυλάκιο από αυτό της διεύρυνσης. Εντούτοις, είμαι μετρημένος άνθρωπος –και μπορείτε να επιλέξετε αν θα το πιστέψετε ή όχι– και πιστεύω ότι υπάρχουν ορισμένα όρια ως προς το πόση ελκυστικότητα και γοητεία μπορεί να αντέξει ένας άνθρωπος. Και, όπως ζήτησε ο Carl, θα μείνει κάποιο έργο για τον διάδοχό μου, για την επόμενη Επιτροπή και για το Κοινοβούλιο.

Παρ' όλα αυτά, η συνεργασία μαζί σας ήταν υπέροχη. Μαζί κάναμε τη διαφορά. Ας μην ξεχνάμε ότι η διεύρυνση της ΕΕ έχει συμβάλει σε πολύ μεγάλο βαθμό στο γεγονός ότι η Ευρώπη σήμερα είναι ολοκληρωμένη και ελεύθερη. Ας το διατηρήσουμε αυτό και ας ολοκληρώσουμε το έργο μας στη νοτιοανατολική Ευρώπη.

(Χειροκροτήματα)

Πρόεδρος. - Σύμφωνα με το άρθρο 110 παράγραφος 2 του Κανονισμού, έλαβα μία πρόταση ψηφίσματος⁽¹⁾.

Η συζήτηση έληξε.

Η ψηφοφορία θα διεξαχθεί την Πέμπτη, 26 Νοεμβρίου 2009.

Γραπτές δηλώσεις (άρθρο 149)

Elena Băsescu (PPE), γραπτώς. – (RO) Πιστεύω ότι είναι εξαιρετικά σημαντικό το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο να ασχοληθεί με την αποτίμηση της διαδικασίας της διεύρυνσης. Αυτή η διαδικασία υπήρξε μεγάλη επιτυχία για την Ευρωπαϊκή Ένωση, φέρνοντας σε αυτήν ειρήνη και σταθερότητα. Σε αυτό το ιστορικό πλαίσιο, πρέπει να έχουμε υπόψη ότι οι χώρες των δυτικών Βαλκανίων γεωγραφικά, πολιτισμικά και ιστορικά ανήκουν στην Ευρώπη. Μεταξύ των δυνητικών υποψηφίων στους οποίους γίνεται αναφορά στο ψήφισμα, θα ήθελα να επισημάνω τις επιτυχείς προσπάθειες και την απτή πρόοδο την οποία σημείωσε η Σερβία. Αυτή η χώρα προχώρησε και εφάρμοσε μονομερώς την ενδιάμεση συμφωνία για το εμπόριο την οποία υπέγραψε με την ΕΕ, αποδεικνύοντας με αυτόν τον τρόπο ότι είναι αποφασισμένη να κινηθεί πλησιέστερα προς την Ευρωπαϊκή Ένωση, παρά τις πολιτικές και οικονομικές δυσχέρειες τις οποίες αντιμετωπίζει. Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο πρέπει να ενθαρρύνει τη Σερβία να συνεχίσει την πορεία της προς την ΕΕ. Επί αυτού του σημείου, πρέπει να ζητήσουμε από το Συμβούλιο και την Επιτροπή να επιδείξουν ευρύτητα πνεύματος και να συνεχίσουν εποικοδομητικά τις διαπραγματεύσεις με αυτήν την χώρα. Πιστεύω ότι η πρόοδος αναφορικά με τη διαδικασία της ολοκλήρωσης της Σερβίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση δεν πρέπει υπόκειται στην αναγνώριση της ανεξαρτησίας του Κοσσυφοπεδίου.

(1) Βλ. συνοπτικά πρακτικά

Τάκης Χατζηγεωργίου (GUE/NGL), γραπτώς. – Η στάση έναντι της Τουρκίας είναι σημαντικότερο ζήτημα που θα συζητηθεί στα πλαίσια της πολιτικής της διεύρυνσης, στην σύνοδο του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου το Δεκέμβριο. Στηρίζουμε την πλήρη ένταξη θεωρώντας ότι ο στόχος αυτός θα πρέπει να αποτελεί κινητήριο δύναμη για μεταρρυθμίσεις και αλλαγή πολιτικής σε σημαντικά ζητήματα. Επισημαίνουμε ότι η Τουρκία συνεχίζει να μην συμμορφώνεται με τις συμβατικές υποχρεώσεις που έχει αναλάβει έναντι της ΕΕ και όλων των κρατών μελών. Οφείλει να προχωρήσει άμεσα στην εκπλήρωση των δεσμεύσεών της. Διαφορετικά δεν μπορεί να περάσει αλώβητη από την αξιολόγηση του Δεκεμβρίου. Οι δεσμεύσεις, επί των οποίων θα αξιολογηθεί και το χρονικό ορόσημο, προκύπτουν από τα Συμπεράσματα του Δεκεμβρίου 2006. Συμπεριλαμβάνουν την εφαρμογή του Συμπληρωματικού Πρωτοκόλλου, την εξομάλυνση των διμερών σχέσεων και την αναγνώριση της Κυπριακής Δημοκρατίας, αλλά και την εποικοδομητική της στάση στη διαδικασία επίλυσης του Κυπριακού. Είναι παράλογο, ενώ επιδιώκει την ένταξη καθώς και ρόλο ρυθμιστή στην περιοχή, η Τουρκία να συνεχίζει να παραβιάζει το διεθνές δίκαιο και τις αρχές στις οποίες εδράζεται η ΕΕ, διατηρώντας κατοχικά στρατεύματα σε κράτος μέλος. Τέλος, το κεφάλαιο της ενέργειας δεν μπορεί να ανοίξει ενόσω η Τουρκία παρεμποδίζει την Κυπριακή Δημοκρατία, από του να ασκεί τα κυριαρχικά της δικαιώματα στην αποκλειστική οικονομική της ζώνη.

Cătălin Sorin Ivan (S&D), γραπτώς. – (RO) Η ΕΕ είναι όπως ένα κτήριο υπό κατασκευή και, συνεπώς, η έννοια να τεθεί τέλος στη διεύρυνσή της θα ερχόταν σε αντίθεση με τη βασική αρχή επί της οποίας αυτή βασίζεται. Σύμφωνα με το άρθρο 49 της Συνθήκης ΕΕ: «Κάθε ευρωπαϊκό κράτος το οποίο σέβεται τις αξίες που αναφέρονται στο άρθρο 2 και δεσμεύεται να τις προάγει, μπορεί να ζητήσει να γίνει μέλος της Ένωσης». Και αυτό ακριβώς διότι η στρατηγική της διεύρυνσης για τα δυτικά Βαλκάνια, την Τουρκία και την Ισλανδία δέχεται αυξανόμενη προσοχή ως μέρος των δραστηριοτήτων μας. Αναμφίβολα στηρίζω αυτό το έντονο ενδιαφέρον. Η Κροατία, η Τουρκία και η Πρώην Γιουγκοσλαβική Δημοκρατία της Μακεδονίας έχουν καθεστώς υποψήφιας προς ένταξη χώρας, έχοντας αρχίσει με υπεύθυνο τρόπο την πορεία προς την ολοκλήρωση. Η Ισλανδία, το Μαυροβούνιο και η Αλβανία έχουν υποβάλει αίτηση για ένταξη, με τις πρώτες δύο χώρες αυτήν τη στιγμή να αξιολογούνται από την Επιτροπή. Υπάρχουν, βεβαίως, ακόμη προβλήματα τα οποία πρέπει να ξεπεραστούν, όπως η διαφθορά, η εγκληματικότητα ή η ελευθερία του Τύπου. Το μέτρο της κατάργησης της θεωρήσης στη Σερβία, το Μαυροβούνιο και την Πρώην Γιουγκοσλαβική Δημοκρατία της Μακεδονίας, με έναρξη στις 19 Δεκεμβρίου, θα προσδώσει σε αυτήν τη διαδικασία σημαντική ώθηση. Ωστόσο, θέλω επίσης να επιστήσω την προσοχή σας στο γεγονός ότι όταν ομιλούμε για διεύρυνση, πρέπει επίσης να κοιτούμε και προς τη Δημοκρατία της Μολδαβίας, η οποία αυτήν την περίοδο διέρχεται μια κρίσιμη πολιτική καμπή, όσον αφορά την έναρξη της πορείας της στη δημοκρατία και την ένταξη της στην ΕΕ. Έχοντας αυτά κατά νου, πρέπει να στηρίξουμε την εφαρμογή/υλοποίηση των στόχων της ευρωπαϊκής στρατηγικής για τη Δημοκρατία της Μολδαβίας 2007-2013, προκειμένου να επιτευχθούν τα αποτελέσματα τα οποία επιθυμούν αμφότερες οι πλευρές.

Tunne Kelam (PPE), γραπτώς. – (EN) Θα ήθελα να κάνω τρεις παρατηρήσεις. Πρώτον, είμαι ευτυχής για το γεγονός ότι ο υπουργός Εξωτερικών Carl Bildt επεσήμανε το σημαντικότερο μήνυμα του ψηφίσματος Albetini – ότι η ΕΕ παραμένει σταθερά προσηλωμένη στην πολιτική διεύρυνσης και την θεωρεί ως μία από τις επιτυχεστέρες πολιτικές της ΕΕ. Αυτό εν πολλοίς οφείλεται στο εξαιρετικό έργο του Επιτρόπου Rehn. Το δεύτερο σημαντικό μήνυμα είναι ότι το κράτος δικαίου θεωρείται βασική αρχή δημοκρατικής προόδου και μία από τις βασικές προϋποθέσεις για περαιτέρω εντάξεις. Πρέπει επίσης να παραμείνουμε σαφείς σχετικά με τη συνάφεια των κριτηρίων της Κοπεγχάγης. Η τρίτη παρατήρηση: προτείνω σθεναρά η έναρξη των ενταξιακών διαπραγματεύσεων με τη Μακεδονία να αποφασιστεί από το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο του Δεκεμβρίου σύμφωνα με τη σύσταση της Επιτροπής.

Petru Constantin Luhan (PPE), γραπτώς. – (EN) Η Ισλανδία είναι ήδη ένας ενεργός και από μακρού εταίρος στην ευρύτερη διαδικασία της ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης. Η Ισλανδία συνεργάζεται στενά με τα κράτη μέλη της ΕΕ ως ιδρυτικό μέλος του ΝΑΤΟ, μέλος του Συμβουλίου της Ευρώπης, της ΕΖΕΣ, του ΟΟΣΑ και της Συνεργασίας του Σένγκεν. Επίσης, έχει ήδη εκτιμηθεί ότι η Ισλανδία έχει ήδη εγκρίνει το 60% του μεγάλου κοινοτικού κεκτημένου. Από αυτήν την άποψη, η αίτηση της Ισλανδίας για ένταξη στην ΕΕ είναι ένα λογικό βήμα.

Κατά την άποψή μου, η Ισλανδία είχε πάντοτε έναν ευρωπαϊκό προορισμό και η ισλανδική ένταξη θα αποτελέσει μια επωφελή κατάσταση για αμφότερες τις πλευρές. Διδασκόμαστε ήδη από την εμπειρία της Ισλανδίας στη βιώσιμη διαχείριση των αλιευτικών πόρων, τη χρήση γεωθερμικής θερμότητας και τα μέτρα για την καταπολέμηση της κλιματικής αλλαγής. Η Ισλανδία έχει αποδείξει την αποφασιστικότητα της να ενταχθεί στην Ένωση με την υποβολή των απαντήσεων στο ερωτηματολόγιο της Επιτροπής αρκετά πριν από την προθεσμία και προσβλέπω στην αξιολόγηση που θα γίνει στη σύνοδο κορυφής στα μέσα Δεκεμβρίου. Αν εκπληρωθούν όλες οι απαιτήσεις και τηρηθεί η αρχή σύμφωνα με την οποία κάθε υποψήφια χώρα κρίνεται με βάση τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά της, ελπίζω η προσχώρηση της Ισλανδίας να καταστεί δυνατό να συνδυαστεί με την προσχώρηση της Κροατίας.

Andreas Mölzer (NI), γραπτώς. – (DE) Στη στρατηγική της διεύρυνσης χρειάζεται μια διαφοροποιημένη προσέγγιση. Ενώ η Ισλανδία είναι μια ευρωπαϊκή χώρα η οποία είναι ήδη έτοιμη να γίνει μέλος της ΕΕ, οι βαλκανικές χώρες απέχουν πολύ από το να είναι έτοιμες, με εξαίρεση την Κροατία. Η αντιμετώπιση ανεπίλυτων προβλημάτων

είναι δύσκολη μετά την ένταξη και παραμένουν ανεπίλυτα επί έτη. Συνεπώς, δεν πρέπει να υπάρχουν καθόλου αμφιβολίες σχετικά με την ετοιμότητα για ένταξη των βαλκανικών χωρών και οι μισθοί και οι κοινωνικές συνθήκες εκεί πρέπει να αντιστοιχούν στον ευρωπαϊκό μέσο όρο. Επί χρόνια, οι εκδόσεις σχετικά με την πρόοδο της Τουρκίας συνίστανται σε μια μακρά λίστα προβλημάτων. Αν η Τουρκία ήταν αυτοκίνητο, τότε θα είχε προ πολλού αποτύχει στον έλεγχο του ΚΤΕΟ. Είναι αληθές ότι αυτή η χώρα δε ανήκει στην Ευρώπη ούτε γεωγραφικά ούτε πνευματικά ούτε πολιτισμικά. Αυτό καθίσταται σαφές από τη σταθερή περιφρόνηση για τα ανθρώπινα δικαιώματα και την ελευθερία της έκφρασης, την οποία το σχέδιο για τους Κούρδους δεν μπορεί να συγκαλύψει, καθώς και από το κυπριακό ζήτημα. Ωστόσο, ίσως η ΕΕ να θέλει επίσης να αποκλίνει από τα δικά της πρότυπα για τα ανθρώπινα δικαιώματα. Μόνον έτσι μπορεί να εξηγηθεί η υπακοή της στα διατάγματα Beneš. Η Τουρκία θεωρεί τον εαυτό της υπερδύναμη των τουρκικών λαών. Ως αποτέλεσμα, τα προβλήματα της ΕΕ μόνο θα αύξαναν μετά την ένταξη της Τουρκίας, καθώς οι ενέργειές της το έχουν επανειλημμένα καταστήσει σαφές. Οι θετικές πτυχές, όπως η βελτίωση στην ενεργειακή ασφάλεια, μπορούν να επιτευχθούν και μέσω μιας προνομιούχου εταιρικής σχέσης. Είναι πλέον καιρός να αρχίσουμε να ομιλούμε για το εν λόγω θέμα με ειλικρίνεια και σαφήνεια.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D), γραπτώς. – (HU) Ως μέλος του ΕΚ από την Ουγγαρία, χώρα γειτνιάζουσα με την περιοχή των δυτικών Βαλκανίων, στηρίζω ολόψυχα τις φιλοδοξίες των χωρών των δυτικών Βαλκανίων να ενταχθούν στην ΕΕ. Ένα σημαντικό βήμα σε αυτόν τον τομέα υπήρξε η πρωτοβουλία που υλοποίησε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, καταργώντας τη θεώρηση για τη Σερβία, τη Μακεδονία και το Μαυροβούνιο από την 1η Ιανουαρίου 2010. Ωστόσο, η πρόταση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, η οποία θα καταργούσε την απαίτηση θεώρησης ήδη από τις 19 Δεκεμβρίου, θα είχε συμβολική σημασία και θα εξασφάλιζε επίσης και πρακτικά οφέλη.

Η Ευρωπαϊκή Ένωση δεν θα μπορούσε να προσφέρει καλύτερο χριστουγεννιάτικο δώρο από ένα ταξίδι χωρίς θεώρηση στους Ούγγρους που ζουν στη Βοϊβοδίνα της Σερβίας, οι οποίοι έχουν αμέτρητους δεσμούς με την Ουγγαρία, ωφελώντας οικογένειες και φίλους που ζουν στις δύο πλευρές των συνόρων. Είμαι βέβαιος ότι τα κράτη μέλη θα δώσουν τη συγκατάθεσή τους σε αυτήν την απόφαση αυτόν ακριβώς τον μήνα.

Η κατάργηση της θεώρησης είναι μια θετική απάντηση στις πραγματικές προσπάθειες των βαλκανικών χωρών προς την ευρωπαϊκή ολοκλήρωση. Τον τελευταίο καιρό η Σερβία έχει σημειώσει ιδιαίτερα σημαντική πρόοδο. Ακόμη και η έκθεση που εξέδωσε η Επιτροπή αναφέρει ότι η νέα κυβέρνηση του πρωθυπουργού Mirkó Cvetković έχει σημειώσει επιτυχία στην καταπολέμηση της διαφθοράς, για να μην αναφέρω τις εξαιρετικά σημαντικές προόδους που έχουν σημειωθεί στον τομέα των δικαιωμάτων των μειονοτήτων. Το σερβικό κοινοβούλιο ενέκρινε νόμο σχετικά με τα εθνικά συμβούλια. Υπό το πρίσμα των ενθαρρυντικών προκαταρκτικών διαπραγματεύσεων, μια απόφαση σχετικά με το καθεστώς της Βοϊβοδίνας θα έλθει ενώπιον του σερβικού κοινοβουλίου την προσεχή εβδομάδα. Πέραν των πολλών θετικών εξελίξεων, οι προσπάθειες πρέπει να συνεχιστούν για την ολοσχερή εξάλειψη εθνικιστικά υποκινούμενων βίαιων εγκλημάτων και των συνεχώς αυξανόμενων ξυλοδαρμών εις βάρος Ούγγρων από τη Βοϊβοδίνα.

Jarosław Leszek Wałęsa (PPE), γραπτώς. – (PL) Θα ήθελα να ευχαριστήσω τον κ. Albertini για το ψήφισμα σχετικά με τη στρατηγική διεύρυνσης της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Φυσικά, συμφωνώ ότι οι υποψήφιες χώρες πρέπει να συνεχίσουν τη διαδικασία μεταρρυθμίσεων. Οι προσπάθειες πρέπει να επικεντρώνονται στη διασφάλιση του κράτους δικαίου και της ίσης μεταχείρισης των εθνικών μειονοτήτων, καθώς και στην πάταξη της διαφθοράς και του οργανωμένου εγκλήματος. Η αξιολόγηση της πολιτικής κατάστασης στην Τουρκία, περιλαμβανομένων των μεταρρυθμίσεων οι οποίες προγραμματίζονται ή έχουν υλοποιηθεί, επαναλαμβάνει την αξιολόγηση της Επιτροπής η οποία περιέχεται στην τακτική έκθεση. Η πρόοδος είναι εμφανής στον τομέα της εκπλήρωσης των πολιτικών κριτηρίων της Κοπεγχάγης, αλλά, δυστυχώς, πολλά απομένουν να γίνουν στην ευρέως κατανοούμενη κατηγορία των πολιτικών ελευθεριών. Ωστόσο, το σημαντικότερο όλων είναι ότι οι διμερείς διαφορές πρέπει να επιλυθούν με τη συμμετοχή των μερών. Αυτά τα ζητήματα δεν πρέπει, από μόνα τους, να αποτελούν εμπόδια στην πορεία προς την προσχώρηση, αλλά η ΕΕ πρέπει να προσπαθήσει σκληρά για την επίλυσή τους πριν από την προσχώρηση. Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο πρέπει να είναι ένας αντικειμενικός παρατηρητής, επειδή θα θέλαμε οι διαπραγματεύσεις να τελειώσουν με συμφωνία, η οποία θα διευκολύνει την προσχώρηση της Τουρκίας στην ΕΕ. Ως πολίτης της Πολωνίας, χώρας η οποία έγινε μέλος της ΕΕ το 2004, γνωρίζω ότι η στρατηγική διεύρυνσης είναι ένας από τους αποτελεσματικότερους τομείς της πολιτικής της ΕΕ. Είναι κρίσιμης σημασίας να τηρήσουμε τις δεσμεύσεις που έχουμε αναλάβει, και αυτό ισχύει επίσης και για την Ευρωπαϊκή Ένωση. Στόχος των ενταξιακών διαπραγματεύσεων είναι η πλήρης ένταξη, και κατά συνέπεια η εκπλήρωση σκληρών αλλά σαφών προϋποθέσεων πρέπει επίσης να είναι βασική προϋπόθεση προκειμένου να επιτύχουν αυτόν τον στόχο. Αυτό ισχύει για όλες τις χώρες, περιλαμβανομένης της Τουρκίας.

Dominique Vlasto (PPE), γραπτώς. – (FR) Το ψήφισμα του ΕΚ για τις μελλοντικές διευρύνσεις πρέπει να αντανάκλα την επικρατούσα άποψη στην Ευρώπη. Πρέπει να αποφύγουμε να επαναλάβουμε τα λάθη του παρελθόντος και να οικοδομήσουμε μια Ευρώπη με τους λαούς της. Οι αποφάσεις οι οποίες θα ληφθούν πρέπει να συνοδεύονται με ανάλυση δεσμεύσεων και πρέπει να προετοιμαστούν καλά και να εξηγηθούν καλά, έτσι ώστε η πλειοψηφία των

ευρωπαίων πολιτών να μπορεί να τις στηρίξει. Το Κοινοβούλιό μας, το οποίο αντιπροσωπεύει αυτούς τους πολίτες, πρέπει να είναι ιδιαίτερα προσεκτικό σχετικά με αυτό.

Η βιασύνη θα ήταν η χειρότερη δυνατή πολιτική και θα μπορούσε να μας επαναφέρει στη θεσμική αστάθεια, μολονότι η Ευρωπαϊκή Ένωση μόλις έχει εξέλθει από αυτήν με τη θέση σε ισχύ της Συνθήκης της Λισαβόνας. Σήμερα πρέπει να δοκιμάσουμε τον νέο θεσμικό μηχανισμό που προκύπτει από τη Συνθήκη της Λισαβόνας, να οικοδομήσουμε μια πολιτική Ευρώπη και να παγιώσουμε τις πολιτικές τις οποίες οι συμπολίτες μας θέλουν όσον αφορά την απασχόληση, την οικονομική ανάκαμψη, την καταπολέμηση της κλιματικής αλλαγής, την ασφάλεια του ενεργειακού εφοδιασμού και την κοινή άμυνα.

Δεν πρέπει να ανατρέψουμε τις προτεραιότητες, αλλά μάλλον να αυξήσουμε τη συνέπεια και την αποτελεσματικότητα των κοινοτικών πολιτικών πριν στοχεύσουμε προς νέες διευρύνσεις της ΕΕ. Τέλος, εξακολουθώ να αντιτίθεμαι στην προσχώρηση της Τουρκίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση και εξακολουθώ να ελπίζω για μια προνομιούχο εταιρική σχέση με αυτήν τη χώρα στο πλαίσιο της Ένωσης για τη Μεσόγειο.

13. Εξάλειψη της βίας εναντίον των γυναικών (συζήτηση)

Πρόεδρος. – Η ημερήσια διάταξη προβλέπει τη συζήτηση σχετικά με:

– την προφορική ερώτηση (O-0096/2009 – B7-0220/2009) της κ. Svensson προς το Συμβούλιο, εξ ονόματος της Επιτροπής Δικαιωμάτων των Γυναικών και Ισότητας των Φύλων, σχετικά με τη Διεθνή Ημέρα για την Εξάλειψη της Βίας εναντίον των Γυναικών,

– την προφορική ερώτηση (O-0097/2009 – B7-0220/2009) της κ. Svensson προς την Επιτροπή, εξ ονόματος της Επιτροπής Δικαιωμάτων των Γυναικών και Ισότητας των Φύλων, σχετικά με τη Διεθνή Ημέρα για την Εξάλειψη της Βίας εναντίον των Γυναικών.

Θα σας υπενθυμίσω ότι σήμερα είναι η Διεθνής Ημέρα για την Εξάλειψη τα Βίας εναντίον των Γυναικών, και η ευκαιρία να διεξαγάγουμε αυτήν τη συζήτηση είναι ιδιαίτερα σημαντική για εμάς.

Eva-Britt Svensson, συντάκτρια. – (SV) Κυρία Πρόεδρε, σήμερα είναι 25 Νοεμβρίου, ημερομηνία η οποία σημαίνει τη δέκατη επέτειο από την καθιέρωση από τον ΟΗΕ της Διεθνούς Ημέρας για την Εξάλειψη της Βίας εναντίον των Γυναικών. Σε όλη την ενήλικη ζωή μου, υπήρξα πολιτικά δραστήρια σε γυναικείες οργανώσεις και σε δίκτυα για την καταπολέμηση αυτής της βίας εναντίον των γυναικών. Κατά τη διάρκεια της εργασίας μου, πιστεύω ότι χρησιμοποίησα κάθε λέξη για να περιγράψω την κατάσταση. Πιστεύω ότι χρησιμοποίησα πάρα πολλές λέξεις – το έχουμε κάνει μαζί σε αυτήν τη μάχη. Τώρα αισθάνομαι ότι χρειάζεται πραγματικά να δούμε κάποια συγκεκριμένη ανάληψη δράσης.

Αυτός είναι ένας τύπος βίας ο οποίος στερεί από τις γυναίκες τα ανθρώπινα δικαιώματά τους. Επηρεάζει και καθορίζει την καθημερινή ζωή των γυναικών. Είναι ένας τύπος βίας που προσδιορίζει την πορεία της ζωής και της κατάστασης γυναικών και νεαρών κοριτσιών.

Έχουμε όλοι ευθύνη να σπάσουμε τη σιωπή και, εντός του Κοινοβουλίου και εκτός, να συνεργαστούμε με όλες τις δυνάμεις αποφασιστικά για να σταματήσουμε αυτήν τη βία. Αυτή περιλαμβάνει περιστατικά βίας εντός των στενών σχέσεων, τη σεξουαλική παρενόχληση, τη σωματική και ψυχική κακοποίηση, τον βιασμό, τον φόνο, τη διακίνηση ανθρώπων για σεξουαλική εκμετάλλευση και τον ακρωτηριασμό των γυναικείων γεννητικών οργάνων. Κατά τη διάρκεια πολέμων και ενόπλων συρράξεων και κατά τη διάρκεια της ανοικοδόμησης μετά από συγκρούσεις, οι γυναίκες υφίστανται βία σε μεγαλύτερο βαθμό, τόσο ατομικά όσο και συλλογικά.

Ορισμένοι ισχυρίζονται ότι η βία εντός των στενών σχέσεων είναι ιδιωτικό θέμα, οικογενειακό θέμα. Δεν είναι έτσι. Είναι μια δομική βία και κοινωνικό ζήτημα. Η κοινωνία πρέπει να αναλάβει την ευθύνη για να θέσει τέλος σε αυτήν τη βία.

Είναι ένα δομικό και ευρέως διαδεδομένο πρόβλημα σε όλες τις περιοχές, χώρες και ηπείρους. Η εξάλειψη κάθε μορφής βίας που συνδέεται με το φύλο αποτελεί θεμελιώδες στοιχείο κοινωνίας ισότητας. Η βία των ανδρών κατά των γυναικών είναι, κατά την άποψή μου, σαφής ένδειξη της άνισης σχέσης ισχύος μεταξύ ανδρών και γυναικών. Ταυτόχρονα, αυτό βοηθά να διατηρηθεί αυτή η τάξη ισχύος. Το έργο της εξάλειψης της βίας των ανδρών έναντι των γυναικών και των παιδιών πρέπει να βασίζεται στη διαπίστωση ότι αυτό είναι θέμα ισχύος, ελέγχου, ιδεών σχετικά με τα φύλα και τη σεξουαλικότητα και μιας επικρατούσας κοινωνικής δομής στην οποία οι άνδρες θεωρούνται ανώτεροι από τις γυναίκες. Η βία των ανδρών κατά των γυναικών είναι σαφής ένδειξη της άνισης σχέσης ισχύος μεταξύ γυναικών και ανδρών.

Είναι πρόβλημα δημόσιας υγείας. Είναι κοινωνικό πρόβλημα, το οποίο—πέρα από κάθε προσωπικό πόνο—συνεπάγεται υψηλό κόστος για την κοινωνία. Ωστόσο, κυρίως, είναι πρόβλημα ισότητας. Συνεπώς, χρειάζεται να αντιμετωπίσουμε το πρόβλημα της βίας κατά των γυναικών από την προοπτική της ισότητας. Σημαίνει επίσης ότι η ΕΕ έχει τη δύναμη να αναλάβει δράση, και αυτήν την ανάληψη δράσης ζητούμε από την ΕΕ εγώ και οι συνάδελφοί μου στην Επιτροπή Δικαιωμάτων των Γυναικών και Ισότητας των Φύλων.

Στην ΕΕ, έχουμε το πρόγραμμα Daphne, το οποίο παρέχει ένα ορισμένο ποσό οικονομικής ενίσχυσης σε διάφορες πρωτοβουλίες για την καταπολέμηση της βίας. Αυτό είναι καλό και αναγκαίο, αλλά πολύ απέχει από το να είναι επαρκές. Η Επιτροπή Δικαιωμάτων των Γυναικών και Ισότητας των Φύλων του Κοινοβουλίου ερωτά, επομένως, την Επιτροπή και το Συμβούλιο αν υπάρχουν σχέδια τα κράτη μέλη να εκπονήσουν εθνικά σχέδια δράσης για την αντιμετώπιση της βίας κατά των γυναικών. Σχεδιάζει η Επιτροπή να καταθέσει προτάσεις για κατευθυντήριες γραμμές για μια συνεπή στρατηγική της ΕΕ, και το Συμβούλιο θα υποστηρίξει αυτήν την ενέργεια; Οι διατάξεις υφιστάμενων συνθηκών περιέχουν την υποχρέωση να εργαστούμε για την επίτευξη της ισότητας μεταξύ γυναικών και ανδρών.

Πότε η Επιτροπή προτίθεται να διοργανώσει Ευρωπαϊκό Έτος κατά της Βίας εναντίον των Γυναικών; Αυτό είναι κάτι το οποίο το Κοινοβούλιο έχει επανειλημμένα ζητήσει από το 1997. Ήλθε πλέον ο καιρός για κάτι τέτοιο!

Åsa Torstensson, Προεδρεύουσα του Συμβουλίου. – (SV) Κυρία Πρόεδρε, αξιότιμοι βουλευτές, η αξιότιμος βουλευτής και Πρόεδρος της Επιτροπής Δικαιωμάτων των Γυναικών και Ισότητας των Φύλων έχει εγείρει ένα σοβαρό και επείγον ζήτημα. Ευθύς εξαρχής, θα ήθελα να πω με ιδιαίτερη σαφήνεια ότι η βία εναντίον των γυναικών δεν έχει θέση σε μια πολιτισμένη κοινωνία.

Το έτος αυτό εορτάζουμε τη 10η επέτειο του ψηφίσματος των Ηνωμένων Εθνών για την καθιέρωση της 25ης Νοεμβρίου ως Διεθνούς Ημέρας για την Εξάλειψη της Βίας εναντίον των Γυναικών. Σήμερα ο νους μας πηγαίνει στις αμέτρητες γυναίκες και κορίτσια τα οποία υφίστανται τη βία σε εμπόλεμες ζώνες και περιοχές συγκρούσεων. Γνωρίζουμε τον πόνο που βιώνουν οι γυναίκες σε ολόκληρο τον κόσμο, γυναίκες οι οποίες βιάζονται, κακοποιούνται ή υφίστανται παρενόχληση, ή οι οποίες είναι θύματα επιζήμιων παραδοσιακών πρακτικών. Εκφράζουμε την αλληλεγγύη μας στις γυναίκες θύματα εξαναγκασμού σε γάμο και βίας με τη μορφή εγκλημάτων τιμής, η οποία μπορεί να συνεπάγεται οτιδήποτε, από τον ακρωτηριασμό των γυναικείων γεννητικών οργάνων έως τον φόνο. Γνωρίζουμε τον ανησυχητικό βαθμό στον οποίο πολλοί και διαφορετικοί τύποι βίας διαπράττονται εναντίον των γυναικών στην Ευρώπη σε καθημερινή βάση.

Η βία κατά των γυναικών είναι ένα πρόβλημα που αφορά μεγάλο αριθμό διαφορετικών τομέων πολιτικής. Αυτό αναφέρεται σαφώς στην πρόταση ψηφίσματος σχετικά με την εξάλειψη της βίας κατά των γυναικών, επί της οποίας θα ψηφίσετε αύριο. Η βία εναντίον των γυναικών δεν αφορά μόνο τη διάπραξη εγκληματικών ενεργειών και αδικιών κατά των γυναικών, αλλά αφορά επίσης τους άνδρες δράστες και είναι θέμα ισότητας. Η βέλτιστη στρατηγική για την καταπολέμηση αυτής της βίας είναι να υιοθετήσουμε μια ολιστική προσέγγιση και να εργαστούμε με βάση έναν ευρύ ορισμό της βίας εναντίον των γυναικών.

Σε όλο το έργο του για την προαγωγή της ισότητας, το Συμβούλιο καθοδηγείται από την αρχή της ένταξης της ισότητας. Σύμφωνα με τα άρθρα 2 και 3 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, το Συμβούλιο πρέπει να προάγει την ισότητα μεταξύ ανδρών και γυναικών σε όλες τις δραστηριότητες.

Το Συμβούλιο έχει εγείρει το πρόβλημα της βίας κατά των γυναικών σε αρκετές περιπτώσεις και σε αρκετά διαφορετικά πλαίσια. Θα ήθελα να αρχίσω με κάτι θετικό. Ένα από τα επιτυχέστερα παραδείγματα έως σήμερα της ένταξης της ισότητας στην ΕΕ είναι ο τομέας των γυναικών και οι ένοπλες συγκρούσεις, όπου αρχίζει να εμφανίζεται μια περισσότερο συνεκτική πολιτική για την καταπολέμηση της βίας κατά των γυναικών.

Φυσικά, η δυνατότητα του Συμβουλίου να αναλαμβάνει δράση σε αυτόν τον τομέα περιορίζεται στις εξουσίες που ορίζονται από τη συνθήκη, και τα κράτη μέλη είναι αυτά που έχουν την αρμοδιότητα για θέματα τα οποία εμπίπτουν στους δικούς τους τομείς αρμοδιότητας, ιδιαίτερα δε ζητήματα που άπτονται της δικαιοσύνης και των εσωτερικών υποθέσεων, καθώς και ζητήματα υγείας.

Τα κράτη μέλη έχουν το δικαίωμα να εκπονούν τα δικά τους σχέδια για την καταπολέμηση της βίας κατά των γυναικών, αλλά επωφελούνται επίσης από τη συνεργασία. Ωστόσο, μέτρα λαμβάνονται επίσης και σε ευρωπαϊκό επίπεδο. Η εξάλειψη της βίας που βασίζεται στο φύλο και η διακίνηση είναι ένας από τους έξι τομείς προτεραιότητας που ορίζονται στον χάρτη πορείας της Επιτροπής για την ισότητα μεταξύ γυναικών και ανδρών 2006-2010. Σε αυτό το πλαίσιο, η Επιτροπή στηρίζει τα κράτη μέλη στη δημιουργία συγκρίσιμων στατιστικών για την ενίσχυση της ευαισθητοποίησης, την ανταλλαγή ορθών πρακτικών και τη συνεργασία στην έρευνα. Αναμένουμε τώρα το νέο σχέδιο της Επιτροπής για την ισότητα για την περίοδο 2011-2015.

Το πρόγραμμα της Στοκχόλμης, το οποίο πρόκειται να εγκριθεί τον προσεχή μήνα, παρέχει ένα πλαίσιο για την αντιμετώπιση πολλών από τις ανησυχίες σχετικά με τη βία κατά των γυναικών που έχουν εκφραστεί από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο. Προσβλέπουμε σε συμφωνία σχετικά με το πρόγραμμα και στην εν συνεχεία εφαρμογή του.

Εν τω μεταξύ, πολλά συμβαίνουν σε επίπεδο ΕΕ, ιδιαίτερα δε όσον αφορά την ευαισθητοποίηση, τη συγκέντρωση στοιχείων και την ανταλλαγή ορθών πρακτικών. Ορισμένοι από εσάς ήσασταν στην πρόσφατη διάσκεψη της Προεδρίας στη Στοκχόλμη σχετικά ακριβώς με το θέμα των στρατηγικών για την καταπολέμηση της βίας των ανδρών κατά των γυναικών, η οποία έδωσε την ευκαιρία στους συμμετέχοντες να ανταλλάξουν εμπειρίες και να συζητήσουν για τη μελλοντική πολιτική.

Η απόφαση του 2007 για τη δημιουργία του προγράμματος Daphne III, το οποίο υπήρξε τόσο σπουδαίο για την καταπολέμηση της βίας κατά των παιδιών, των νέων και των γυναικών, υπήρξε επίσης σημαντική. Χαιρετίζω τον αντίκτυπο τον οποίο το πρόγραμμα είχε και συνεχίζει να έχει στις κοινωνίες μας.

Στο ψήφισμά σας, ορθότατα υπογραμμίζετε ότι δεν υπάρχουν τακτικά και συγκρίσιμα στοιχεία για τους διάφορους τύπους βίας κατά των γυναικών. Το Συμβούλιο γνωρίζει επίσης ότι η συγκέντρωση ακριβών και συγκρίσιμων στοιχείων είναι σημαντική αν θέλουμε να βελτιώσουμε την κατανόησή μας για το πρόβλημα της βίας κατά των γυναικών σε ευρωπαϊκό επίπεδο. Ελπίζω ότι το Ευρωπαϊκό Ινστιτούτο για την Ισότητα των Φύλων, το οποίο ιδρύθηκε από κοινού από το Συμβούλιο και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, μπορεί να συνεισφέρει σημαντικά σε αυτόν τον τομέα. Το ίδιο το Συμβούλιο έχει ήδη λάβει συγκεκριμένα μέτρα για τη βελτίωση της πρόσβασης σε στατιστικά στοιχεία σχετικά με τη βία κατά των γυναικών. Το Συμβούλιο εργάζεται εντός του πλαισίου της πλατφόρμας δράσης του Πεκίνου και έχει υιοθετήσει ειδικούς δείκτες εντός τριών τομέων που είναι συναφείς με το αντικείμενο του ψηφίσματος: 1) οικιακή βία κατά των γυναικών, 2) σεξουαλική παρενόχληση στον χώρο εργασίας, και 3) γυναίκες και ένοπλες συγκρούσεις. Έχουμε σημειώσει πρόοδο, αλλά, φυσικά, χρειάζεται να γίνουν πολλά ακόμη.

Πολλές από τις περισσότερες ευάλωτες γυναίκες στον κόσμο ζουν στις αναπτυσσόμενες χώρες. Το Συμβούλιο, το οποίο το γνωρίζει αυτό, έχει εγκρίνει σειρά συμπερασμάτων σχετικά με την ισότητα των φύλων και τη χειραφέτηση των γυναικών στην αναπτυξιακή συνεργασία, στα οποία υπογραμμίζουμε τη σημασία της αντιμετώπισης κάθε μορφής βίας βασιζόμενης στο φύλο, περιλαμβανομένων επιβλαβών πρακτικών και παραδόσεων όπως ο ακρωτηριασμός των γεννητικών οργάνων. Ωστόσο, δεν πρέπει να είμαστε ικανοποιημένοι με αυτό. Ο ακρωτηριασμός των γυναικείων γεννητικών οργάνων, τα αποκαλούμενα εγκλήματα τιμής και ο εξαναγκασμός σε γάμο είναι επίσης μια πραγματικότητα και εντός της ΕΕ.

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο βρίσκεται με συνέπεια στην πρώτη γραμμή όσον αφορά την απαίτηση μέτρων κατά επιβλαβών παραδοσιακών πρακτικών. Εναρμονισμένο με αυτήν την προσέγγιση, το Συμβούλιο επιβεβαίωσε τη δέσμευση του στην προστασία αυτών που είναι οι περισσότεροι ευάλωτοι στα συμπεράσματά του για την κατάσταση των νεαρών κοριτσιών, τα οποία το Συμβούλιο ενέκρινε το παρελθόν έτος. Σε αυτά τα συμπεράσματα, το Συμβούλιο υπογράμμισε, παραθέτω, ότι «η εξάλειψη όλων των μορφών βίας κατά των μικρών κοριτσιών, μεταξύ άλλων της εμπορίας και των επιζήμιων παραδοσιακών πρακτικών, έχουν πρωταρχική σημασία για τη χειραφέτηση των κοριτσιών και των γυναικών, και για την επίτευξη ισότητας μεταξύ ανδρών και γυναικών στην κοινωνία».

Όπως η αξιότιμη βουλευτής τόνισε στην εισαγωγή της ερώτησής της, η βία κατά των γυναικών έχει επιζήμιες συνέπειες στη δυνατότητα των γυναικών να συμμετέχουν στην κοινωνική, πολιτική και οικονομική ζωή. Οι γυναίκες οι οποίες, ως αποτέλεσμα της βίας, αποκλείονται από τις κοινωνικές δραστηριότητες, περιλαμβανομένης της απασχόλησης, απειλούνται από τον κίνδυνο της με περιθωριοποίησης και της φτώχειας.

Αυτό με επαναφέρει στην ολιστική προσέγγιση που ανέφερα στην αρχή και τη δομική φύση της βίας, η οποία υπογραμμίζεται στην ερώτηση προς το Συμβούλιο. Το πρόβλημα της βίας κατά των γυναικών αντιπροσωπεύει ένα γενικότερο πρόβλημα – την έλλειψη ισότητας. Η ευρύτερη εκστρατεία για την προώθηση της χειραφέτησης των γυναικών βοηθά στην καταπολέμηση της βίας. Οι γυναίκες που έχουν την ελευθερία να χρησιμοποιήσουν ολόκληρο το δυναμικό τους είναι λιγότερο ευάλωτες στη βία από τις γυναίκες οι οποίες αποκλείονται. Το Συμβούλιο έχει επανειλημμένα εξηγήσει ότι είναι απαραίτητο να αμβλυνθεί η φτώχεια των γυναικών. Η απασχόληση είναι συχνά ο καλύτερος τρόπος για να βγουν από τη φτώχεια. Χρειάζεται να γίνουν πολλά για να διευκολυνθεί η συμμετοχή των γυναικών στην αγορά εργασίας. Οι οικονομικές και οι κοινωνικές κρίσεις καθιστούν τις γυναίκες περισσότερο ευάλωτες. Στη συνεδρίασή του της 30ής Νοεμβρίου 2009, το Συμβούλιο αναμένεται να εγκρίνει αριθμό συμπερασμάτων σχετικά με την ισότητα των φύλων: ενίσχυση της οικονομικής μεγέθυνσης και της απασχόλησης – συνεισφορά στην μετά το 2010 Στρατηγική της Λισαβόνας. Ο σκοπός είναι να εγγυηθούμε ότι τόσο η ένταξη της ισότητας όσο και τα ειδικά μέτρα για την ισότητα θα έχουν περίοπτη θέση στις μελλοντικές στρατηγικές.

Καθώς εορτάζουμε τη δέκατη επέτειο του ψηφίσματος των Ηνωμένων Εθνών που καθιέρωσε τη Διεθνή Ημέρα για την Εξάλειψη της Βίας εναντίον των Γυναικών, αναγνωρίζουμε την έκταση αυτού του προβλήματος. Ταυτόχρονα, χαιρετίζουμε επίσης το γεγονός ότι τα έθνη συνεργάζονται για να θέσουν τέλος σε αυτό το πρόβλημα. Μεγάλο

μέρος του έργου μας για την καταπολέμηση της βίας κατά των γυναικών εδώ στην Ευρώπη πραγματοποιείται εντός ενός διεθνούς πλαισίου.

Στην προσεχή συνυδο της τον Μάρτιο του 2010, η Επιτροπή των Ηνωμένων Εθνών για το Καθεστώς των Γυναικών θα προβεί σε δεκαπενταετή επισκόπηση της πλατφόρμας δράσης του Πεκίνου. Η σουμεδική Προεδρία έχει ήδη συντάξει έκθεση σχετικά με την πρόοδο που έχει σημειωθεί στην Ευρωπαϊκή Ένωση και τις προκλήσεις που παραμένουν. Στις 30 Νοεμβρίου, το Συμβούλιο αναμένεται να εγκρίνει σειρά συμπερασμάτων σχετικά με αυτό το θέμα. Η πλατφόρμα δράσης του Πεκίνου μας παρέχει μια δομή και μια μακροπρόθεσμη ατζέντα για μια διεθνή πολιτική ισότητας των φύλων. Το Συμβούλιο συμμετέχει ενεργά σε αυτό το έργο, με σημαντικό μέρος αυτού του έργου να είναι αφιερωμένο στην καταπολέμηση της βίας κατά των γυναικών.

Το πρόβλημα της βίας κατά των γυναικών δεν γνωρίζει εθνικά σύνορα. Χρειάζεται να το αντιμετωπίσουμε σε διεθνές επίπεδο, τόσο εντός όσο και εκτός της Ευρώπης. Χρειάζεται να ενισχύσουμε την καταπολέμηση της βίας που βασίζεται στο φύλο στις διεθνείς αποστολές μας και δεν πρέπει να κλείσουμε τα μάτια μας στη βία η οποία διαπράττεται μέσα στο σπίτι, κατά των δικών μας πολιτών.

Κύριε Πρόεδρε, αξιότιμοι κύριοι βουλευτές, θα επαναλάβω αυτό που είπα στην αρχή: η βία κατά των γυναικών δεν έχει θέση σε μια πολιτισμένη κοινωνία. Είμαι ευγνώμων προς το Κοινοβούλιο που ήγειρε αυτό το θέμα σήμερα. Έχετε την πλήρη υποστήριξη του Συμβουλίου, αυτής της Προεδρίας και όλων αυτών οι οποίοι ορθώνουν το ανάστημά τους γι' αυτό που πιστεύουν και υπερασπίζονται τις αρχές της δικαιοσύνης, της ισότητας και της αλληλεγγύης.

Karel De Gucht, Μέλος της Επιτροπής. – (FR) Κυρία Πρόεδρε, με την ευκαιρία της Διεθνούς Ημέρας για την Εξάλειψη της Βίας εναντίον των Γυναικών, η Επιτροπή θα ήθελε να επαναλάβει την ισχυρή πολιτική δέσμευσή της για την καταπολέμηση της βίας κατά των γυναικών. Αυτή η δέσμευση αντικατοπτρίζεται στην ανακοίνωση σχετικά με το πρόγραμμα της Στοκχόλμης, οι προτεραιότητες του οποίου περιλαμβάνουν την ανάγκη να δοθεί ιδιαίτερη προσοχή στα δικαιώματα του παιδιού και στην προστασία των ατόμων που είναι ιδιαίτερα ευάλωτα, όπως οι γυναίκες θύματα βίας και οι ηλικιωμένοι.

Με τον χάρτη πορείας της για την ισότητα μεταξύ γυναικών και ανδρών για την περίοδο 2006-2010, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή ανέλαβε τη δέσμευση να βοηθήσει στην εξάλειψη της σεξουαλικής βίας και της βίας που συνδέεται με τη διακίνηση ανθρώπων. Η καταπολέμηση της βίας κατά των γυναικών θα αποτελεί επίσης σημαντική προτεραιότητα της νέας στρατηγικής, η οποία θα έπεται του χάρτη πορείας και η οποία αυτήν τη στιγμή εκπονείται.

Ωστόσο, είναι επίσης εξαιρετικά σημαντικό να χρηματοδοτούνται πρακτικά μέτρα επί τόπου. Η Επιτροπή έχει ήδη κάνει πολλά για να βοηθήσει στην καταπολέμηση της βίας στην Ευρώπη μέσω του προγράμματος Daphne. Η απάντησή της στους τομείς της πρόληψης της βίας και της στήριξης των θυμάτων πρέπει τώρα να ενισχυθεί με πρακτικότερα μέτρα.

Πρώτον, η Επιτροπή έχει εντοπίσει μέτρα εντός του πλαισίου του προγράμματος Daphne III, προκειμένου να εφαρμόσει μια περισσότερο σταθερή στρατηγική της ΕΕ για την καταπολέμηση της βίας κατά των παιδιών, των νέων και των γυναικών. Χάρη σε έναν ετήσιο προϋπολογισμό περίπου 17 εκατομμυρίων ευρώ το 2009, η Επιτροπή εστίασε τα μέτρα της απευθείας στις ομάδες που αντιμετωπίζουν κίνδυνο. Αυτά τα κονδύλια ήταν επιπλέον της ενίσχυσης που παρείχαν τα εθνικά προγράμματα.

Η δημιουργία συμβουλευτικής ομάδας εμπειρογνομόνων προβλέπεται ως μέρος του προγράμματος εργασίας Daphne III για το 2010. Αυτή η ομάδα θα έχει τη δυνατότητα να εντοπίζει τα απαραίτητα μέτρα σε κοινοτικό επίπεδο και να ενθαρρύνει μια κοινή προσέγγιση μεταξύ των κρατών μελών.

Η Επιτροπή θα αρχίσει επίσης την εκπόνηση σημαντικής μελέτης επιτευξιμότητας, η οποία θα αξιολογήσει αν είναι δυνατό και απαραίτητο να εναρμονιστεί η νομοθεσία σχετικά με τη σεξουαλική βία και τη βία κατά των παιδιών σε επίπεδο ΕΕ. Τα αποτελέσματα αυτής της μελέτης θα παρουσιαστούν το φθινόπωρο του 2010. Η Επιτροπή προτίθεται να καλέσει εκπροσώπους των κυβερνήσεων των κρατών μελών, των κοινοτικών θεσμικών οργάνων, των πολιτικών Ομάδων, οργανώσεων της κοινωνίας των πολιτών, διεθνών οργανισμών, και ούτω καθεξής, με σκοπό την εκπόνηση σαφέστερης κοινοτικής πολιτικής

Επιπλέον η ανταλλαγή βέλτιστων πρακτικών, προτύπων και μοντέλων παρέμβασης έχει ήδη αποτελέσει το αντικείμενο συζητήσεων που οργανώθηκαν τον Δεκέμβριο του 2007, υπό την αιγίδα του Ευρωπαϊκού Δικτύου Πρόληψης του Εγκλήματος.

Τέλος, είναι σημαντικό να τονιστεί ότι οι ακραίες μορφές βίας πρέπει να καταπολεμούνται με τα αυστηρότερα μέσα. Γι' αυτόν τον σκοπό, η Επιτροπή πρότεινε, τον Μάρτιο, αλλαγή στο ευρωπαϊκό ποινικό πλαίσιο που αφορά την

καταπολέμηση της διακίνησης ανθρώπων και τη σεξουαλική εκμετάλλευση παιδιών, η οποία πλήττει ιδιαίτερα τις πιο ευάλωτες γυναίκες και τα νεαρά κορίτσια.

Όσον αφορά το αίτημα για την καθιέρωση ευρωπαϊκής ημέρας για τη βία εναντίον των γυναικών, με βάση τα συμπεράσματα από ενδελεχή μελέτη επί του θέματος, η Επιτροπή κατέληξε ότι θα ήταν πρόωρο να λάβει μια τέτοια πρωτοβουλία πριν εκπονηθεί μια πραγματική στρατηγική για την καταπολέμηση της βίας.

Θα ήθελα τώρα να παραχωρήσω το βήμα στη συνάδελφό μου, κ. Ferrero-Waldner.

Benita Ferrero-Waldner, Μέλος της Επιτροπής. – (FR) Κυρία Πρόεδρε, αξιότιμοι κύριοι βουλευτές, όπως όλοι γνωρίζετε, συμμετέχω –φυσικά προφανώς και εγώ ως γυναίκα– στην καταπολέμηση της βίας κατά των γυναικών, αλλά επίσης και στο ζήτημα της χειραφέτησης των γυναικών γενικά, όχι μόνο τα τελευταία πέντε χρόνια της θητείας μου ως Επίτροπος Εξωτερικών Υποθέσεων, αλλά πριν από αυτήν ως υπουργός. Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο θα ήθελα να προσθέσω λίγες λέξεις για το θέμα αυτό.

Όσον αφορά τον υπόλοιπο κόσμο, πέρα από συγκεκριμένες παρεμβάσεις στις αναπτυσσόμενες χώρες, σχετικά με τις οποίες η συνάδελφός μου θα μιλήσει αργότερα, η καταπολέμηση της βίας κατά των γυναικών έχει καταστεί σημαντικό κεντρικό σημείο στην πολιτική για τα ανθρώπινα δικαιώματα της ΕΕ, και η δράση ενισχύεται με τις ειδικές κατευθυντήριες γραμμές που εγκρίθηκαν τον Δεκέμβριο του 2008.

Η εφαρμογή αυτών των κατευθυντήριων γραμμών είναι ιδιαίτερα εμφανής σε εθνικό επίπεδο σε τρίτες χώρες στις οποίες η Ευρωπαϊκή Ένωση είναι παρούσα. Σε περίπου 90 τρίτες χώρες οι πρεσβείες των κρατών μελών της ΕΕ και οι αντιπροσωπείες της Ευρωπαϊκής Επιτροπής έχουν αναπτύξει τα δικά τους σχέδια δράσης, τα οποία στοχεύουν στην εφαρμογή αυτών των κατευθυντήριων γραμμών και έχουν καταρτίσει ολόκληρη λίστα προτεραιοτήτων, οι οποίες πρόκειται να υλοποιηθούν την περίοδο 2009-2010.

Στέλνουμε συστηματικά σαφές μήνυμα για το εξής: η παραβίαση των δικαιωμάτων των γυναικών δεν μπορεί να δικαιολογείται στο όνομα πολιτισμικού σχετικισμού ή παραδόσεων.

Στο πλαίσιο αυτών των συζητήσεων, προσφέρουμε επίσης βοήθεια με τη μορφή της συνεργασίας μας προκειμένου, για παράδειγμα, να εφαρμόζονται οι συστάσεις του Ειδικού Εισηγητή των Ηνωμένων Εθνών για τη βία κατά των γυναικών, να ενισχυθούν τα εθνικά όργανα τα οποία είναι επιφορτισμένα με τα θέματα ισότητας των φύλων, ή ακόμη και να υποστηριχθούν αλλαγές στη νομοθεσία η οποία προβλέπει διακρίσεις εις βάρος των γυναικών.

Το θέμα «Γυναίκες, ειρήνη και ασφάλεια», στο οποίο αναφέρονται τα ψηφίσματα 1325 και 1820 του Συμβουλίου Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών, έχει προσελκύσει την προσοχή όλων μας. Επιπλέον, τον Δεκέμβριο του 2008, η Ευρωπαϊκή Ένωση υιοθέτησε επίσης συνολική προσέγγιση για την εφαρμογή αυτών των ψηφισμάτων.

Αυτό, πιστεύω, παρέχει μια βάση για κοινές αρχές, τόσο για επιχειρήσεις σχετικά με την ευρωπαϊκή πολιτική ασφάλειας και άμυνας όσο και για παρεμβάσεις που συνεπάγονται τη χρήση κοινοτικών μέσων. Αυτές οι δραστηριότητες πρέπει να μας παρέχουν τη δυνατότητα να εντάσσουμε αποτελεσματικότερα τη «γυναικεία» διάσταση σε ολόκληρο τον κύκλο της σύγκρουσης, από την πρόληψη, τη διαχείριση και την επίλυση κρίσεων έως την εδραίωση της ειρήνης και της μακροπρόθεσμης ανοικοδόμησης.

Προσωπικά, έχω επιδιώξει την υποστήριξη από 40 εξέχουσες γυναίκες από ολόκληρο τον κόσμο για να προσδώσουν νέα ώθηση στην εφαρμογή του ψηφίσματος 1325 προτείνοντας, όπως γνωρίζετε, τη διοργάνωση υπουργικής διάσκεψης δέκα χρόνια μετά την ιστορική έγκρισή του. Αυτή η ιδέα έχει εγκριθεί από τον Γενικό Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών Ban Ki-moon, και είμαι ιδιαίτερα υπερήφανη γι' αυτό. Ωστόσο, αυτό το οποίο ίσως είναι ακόμη πιο αξιοσημείωτο είναι το γεγονός ότι, κατά την προετοιμασία αυτής της υπουργικής διάσκεψης, ένας αυξανόμενος αριθμός κρατών και διεθνών οργανώσεων, όπως η Αφρικανική Ένωση, αποφάσισαν να εντείνουν τις προσπάθειές τους για την προώθηση του ψηφίσματος 1325, κυρίως μέσω της ανάπτυξης εθνικών σχεδίων δράσης.

Κυρία Πρόεδρε, θα ήθελα να ολοκληρώσω με μια προσωπική σημείωση. Εκτιμώ ιδιαίτερα τις δυνατότητες τις οποίες οι πολιτικές της ΕΕ, είτε εσωτερικές είτε εξωτερικές, έχουν προσφέρει στην καταπολέμηση της βίας κατά των γυναικών, και είμαι ευτυχής με την υποστήριξη που έχουν λάβει γενικά. Είμαι πολύ ευτυχής που βλέπω ότι αυτή η δράση η οποία, στο παρελθόν, κατά κάποιο τρόπο περιοριζόταν σε μια προσωπική δέσμευση τώρα γίνεται μια πλήρως κοινή προσπάθεια.

ΠΡΟΕΔΡΙΑ ΤΟΥ κ. ΛΑΜΠΡΙΝΙΔΗ

Αντιπροέδρου

Barbara Matera, εξ ονόματος της Ομάδας PPE. – (IT) Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, η εξάλειψη της βίας κατά των γυναικών είναι ένα σοβαρό θέμα το οποίο απαιτεί μεγαλύτερη προσπάθεια και δέσμευση από όλους μας: τα ευρωπαϊκά όργανα, τα κράτη μέλη και την κοινωνία των πολιτών.

Η βία κατά των γυναικών όχι μόνο αποτελεί παραβίαση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, αλλά επίσης προκαλεί σοβαρές ατομικές και κοινωνικές συνέπειες τις οποίες δεν μπορούμε να αγνοήσουμε. Συνεπώς, είναι ένα θέμα το οποίο πρέπει να αντιμετωπιστεί σε διάφορα μέτωπα.

Στον πολιτισμικό τομέα, πρέπει να καταπολεμήσουμε την ιδέα ότι μπορεί να υπάρχει οιαδήποτε αιτιολόγηση για τη βία βάσει πολιτισμικών, θρησκευτικών ή κοινωνικών πτυχών. Πρέπει να οργανώσουμε εκστρατείες ενημέρωσης και ευαισθητοποίησης, οι οποίες θα φθάνουν επίσης έως τους νέους και έτσι θα λαμβάνουν χώρα εντός των σχολείων. Η διοργάνωση Ευρωπαϊκού Έτους, που ζήτησε αρκετές φορές το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, θα μπορούσε να έχει τη σωστή αναλογία ευρωπαϊκού και διεθνούς αντίκτυπου για να οικοδομηθεί μια σταθερότερη και αποτελεσματικότερη πολιτική.

Στο πολιτικό μέτωπο, είναι ουσιώδες να συμπεριληφθεί αυτό το θέμα ως προτεραιότητα στις εθνικές, ευρωπαϊκές και διεθνείς ατζέντες. Πιστεύω, κατά συνέπεια, ότι αρμόζει να σφυρηλατηθούν ισχυροί δεσμοί –και ολοκληρώνω– μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των Ηνωμένων Εθνών, έτσι ώστε να μπορούμε να εργαστούμε όλοι μαζί προς την ίδια κατεύθυνση. Από την άποψη αυτή, ο χαιρετισμός της Αναπληρώτριας Γενικής Γραμματέως των Ηνωμένων Εθνών, κ. Migiro, στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ήταν υποδειγματικός. Επιθυμία μου, κατά συνέπεια, για όλους μας είναι αυτή η συνεργασία μας να γίνει ακόμη ισχυρότερη.

Britta Thomsen, εξ ονόματος της Ομάδας S&D. – (DA) Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, σήμερα – 25 Νοεμβρίου– οι γυναίκες και οι άνδρες σε ολόκληρο τον κόσμο γιορτάζουν τη Διεθνή Ημέρα των HE για την Εξάλειψη της Βίας εναντίον των Γυναικών.

Η βία κατά των γυναικών είναι ένα σημαντικό κοινωνικό ζήτημα το οποίο δεν μπορεί απλά να αναχθεί σε θέμα που αφορά μόνο τις γυναίκες. Αφορά μάλλον την παραβίαση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, το δικαίωμα στη ζωή και το δικαίωμα στην ασφάλεια. Ο ΟΗΕ εκτιμά ότι κατά τη διάρκεια της ζωής τους επτά στις δέκα γυναίκες θα βιώσουν την ανδρική βία. Για την ακρίβεια, η ανδρική βία κοστίζει περισσότερες ζωές στις γυναίκες από ό,τι συνολικά η ελονοσία, τα τροχαία ατυχήματα, η τρομοκρατία και ο πόλεμος. Δεν μπορούμε απλά να παραμένουμε παθητικοί θεατές. Είναι ουσιώδες εμείς στην ΕΕ να αναλάβουμε δράση ΤΩΡΑ. Η Επιτροπή πρέπει να υποβάλει σχέδιο το συντομότερο δυνατό για μια πολιτική της ΕΕ για την καταπολέμηση κάθε μορφής βίας κατά των γυναικών.

Αν δούμε τις πρωτοβουλίες που έλαβαν τα διάφορα κράτη μέλη, είναι σαφέστατο ότι ορισμένες χώρες αντιμετωπίζουν το πρόβλημα πολύ σοβαρότερα από ό,τι άλλες. Η Ισπανία, η οποία αναλαμβάνει την Προεδρία του Συμβουλίου την 1η Ιανουαρίου, έχει θέσει την καταπολέμηση της βίας κατά των γυναικών στην κορυφή της ατζέντας της Προεδρίας της. Η Ισπανία είναι το μόνο κράτος μέλος της ΕΕ που έχει συστήσει παρατηρητήριο για τη βία, το οποίο κάθε χρόνο υποβάλλει έκθεση σχετικά με την εξέλιξη της βίας που συνδέεται με το φύλο και τακτικά αναβαθμίζει την καλύτερη δυνατή στρατηγική της για την καταπολέμηση αυτής της βίας. Ας στηρίξουμε την πρωτοβουλία της επερχόμενης ισπανικής Προεδρίας για την ίδρυση παρατηρητηρίου για τη βία στην ΕΕ προς όφελος όλων των ευρωπαίων γυναικών.

Antonyia Parvanova, εξ ονόματος της Ομάδας ALDE. – (EN) Κύριε Πρόεδρε, δεν είναι μόνο λόγω της Διεθνούς Ημέρας για την Εξάλειψη της Βίας εναντίον των Γυναικών που, όταν εξετάζουμε ένα ψήφισμα σχετικά με το θέμα, πρέπει να αναρωτηθούμε αν έχουμε πράξει αρκετά. Στην Ευρώπη σήμερα, μία στις τέσσερις γυναίκες πέφτει θύμα βίας, οικιακής κακομεταχείρισης, βιασμού, σεξουαλικής εκμετάλλευσης, ή ακρωτηριασμού των γεννητικών οργάνων.

Ένα από τα φρικιαστικότερα παραδείγματα βίας που βασίζεται στο φύλο είναι όταν ο βιασμός χρησιμοποιείται κατά τη διάρκεια πολέμου ως όπλο, όπως συμβαίνει στο Κονγκό. Είναι καιρός για μια περιεκτική στρατηγική της ΕΕ, η οποία θα οδηγήσει σε συγκεκριμένο σχέδιο δράσης το οποίο θα στοχεύει στην καταπολέμηση κάθε μορφής βίας κατά των γυναικών, περιλαμβανομένης της διακίνησης γυναικών.

Κυρία Επίτροπε, θα ήθελα να σας ενημερώσω ότι σήμερα ψηφίσαμε, κατά τη διάρκεια του ψηφίσματος για το πρόγραμμα της Στοκχόλμης επί τροπολογίας με την οποία ζητείται οδηγία, ένα ευρωπαϊκό σχέδιο δράσης σχετικά με τη βία κατά των γυναικών, που θα διασφαλίζει την πρόληψη της βίας, την προστασία των θυμάτων και τη δίωξη των δραστών.

Ελπίζω ότι αυτήν τη φορά οι συνάδελφοί μου, εσείς, καθώς και το Συμβούλιο, δεν θα αναφέρετε την αρχή της επικουρικότητας, και ότι πολύ σύντομα θα δούμε να εφαρμόζεται αυτή η οδηγία και το σχέδιο δράσης. Φέραμε επίσης αυτό το ζήτημα στην ισπανική Προεδρία, η οποία διάκειται πολύ ευνοϊκά υπέρ μιας τέτοιας προτεραιότητας. Ελπίζω αυτή να είναι προτεραιότητα για όλους μας.

Raül Romeva i Rueda, *εξ ονόματος της Ομάδας Verts/ALE*. – (EN) Κύριε Πρόεδρε, είναι όντως απαραίτητο να συσταθεί μια σαφής νομική βάση για την καταπολέμηση κάθε μορφής βίας κατά των γυναικών.

Ζητώ επίσης, επιμόνως, από το Συμβούλιο να λάβει απόφαση σχετικά με την πλήρη κοινοτικοποίηση της ευρωπαϊκής πολιτικής. Κανένα από τα κράτη μέλη της ΕΕ δεν κατορθώνει να αντιμετωπίσει μόνο του αυτά τα προβλήματα. Η μηδενική ανοχή έναντι κάθε μορφής βίας κατά των γυναικών πρέπει να καταστεί κορυφαία προτεραιότητα κάθε οργάνου σε ολόκληρη την Ευρώπη.

Το αίτημα του Κοινοβουλίου προς το Συμβούλιο και την Επιτροπή για ένα στοχευμένο και περισσότερο συνεκτικό σχέδιο πολιτικής της ΕΕ εναντίον κάθε μορφής βίας κατά των γυναικών είναι ένα σωστό βήμα προς την ορθή κατεύθυνση, όπως είναι και το παρατηρητήριο για τη βία το οποίο ήδη έχει αναφερθεί.

Επιπλέον, επιθυμώ να υπενθυμίσω στην Επιτροπή και το Συμβούλιο το αίτημά μου για την αντιμετώπιση της βίας κατά των γυναικών στη βασισμένη στο φύλο παραβίαση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων διεθνώς, ιδιαίτερα, στο πλαίσιο των διμερών συμφωνιών σύνδεσης και των διεθνών εμπορικών συμφωνιών που είναι σε ισχύ και αυτών που είναι υπό διαπραγμάτευση, όπως επίσης τεκμηριώνεται στην έκθεσή μου σχετικά με τις δολοφονίες γυναικών, και επιθυμώ να ρωτήσω την Επίτροπο αν μπορεί να γίνει λίγο σαφέστερη σχετικά με αυτό.

Επιτρέψτε μου μόνο να ολοκληρώσω χαιρετίζοντας την παρουσία στα θεωρεία των φίλων μας από την Κονγκολέζικη Ένωση για την Ειρήνη και τη Δικαιοσύνη. Μας πρόσφεραν αυτά τα άνθη για να μας υπενθυμίζουν κάθε ημέρα ότι αυτή είναι μια καθημερινή μάχη που πρέπει να δώσουμε μαζί καθώς και με τον λαό, ο οποίος υποφέρει και αγωνίζεται στον στίβο αυτού του ζητήματος.

Marina Yannakoudakis, *εξ ονόματος της Ομάδας ECR*. – (EN) Κύριε Πρόεδρε, η βία κατά των γυναικών, ειδικά δε στο οικιακό περιβάλλον, είναι ένα ζήτημα το οποίο πρέπει να συζητηθεί, και συγχαίρω την Πρόεδρο της Επιτροπής Δικαιωμάτων των Γυναικών και Ισότητας των Φύλων για το γεγονός ότι το έφερε στην πρώτη γραμμή.

Χρειάζεται, ωστόσο, να αναγνωρίσουμε ότι αυτό το ζήτημα δεν είναι μόνο ζήτημα φύλων. Δεν είναι μόνο ζήτημα ισότητας. Όντως, δεν είναι μόνο ζήτημα ανθρωπίνων δικαιωμάτων, αλλά είναι πρωταρχικά ζήτημα ποινικού δικαίου. Και επειδή είναι ζήτημα ποινικού δικαίου, εμπίπτει στην αρμοδιότητα του κυρίαρχου κράτους, και εναπόκειται στο κράτος να αναλάβει την πρωτοβουλία.

Σύμφωνα με το Συμβούλιο της Ευρώπης, μία στις τέσσερις γυναίκες θα βιώσει την οικιακή βία στη διάρκεια της ζωής τους. Η ΕΕ μπορεί να είναι προορατική σε αυτόν τον τομέα μέσω της εξασφάλισης πόρων για εκπαίδευση και αυξημένη ευαισθητοποίηση και μέσω της έναρξης της συζήτησης σχετικά με τη βία όχι μόνο κατά των γυναικών αλλά και κατά των ανδρών: σύμφωνα με το υπουργείο Εσωτερικών του ΗΒ, ένας στους έξι άνδρες θα υποστεί οικιακή βία.

Πρόσφατα επισκέφθηκα το Elevate, ξενώνα κακοποιημένων γυναικών στο Λονδίνο, για να μιλήσω σε θύματα οικιακής βίας. Οι γυναίκες προέρχονταν από κάθε κοινωνικο-οικονομική ομάδα. Δεν υπάρχει στερεότυπο. Η βία πλήττει το θύμα, την οικογένειά του και τα παιδιά του. Οι συνέπειές της είναι και περιορισμένες και συνεχιζόμενες και καταστρέφουν ζωές. Ο δρόμος για την αποκατάσταση αυτών των ζώων είναι μακρύς και απαιτεί στήριξη. Το έργο του Elevate προσφέρει στα θύματα ασφαλές καταφύγιο και τα στηρίζει προκειμένου να ανακτήσουν την αυτοπεποίθησή τους και την ικανότητα να λειτουργούν στην κοινωνία. Έργα όπως αυτό χρειάζονται στήριξη, έχουν ανάγκη οικονομικής στήριξης.

Η ΕΕ μπορεί να είναι προορατική καταρρίπτοντας ορισμένα από τα ταμπού γύρω από τη βία κατά των γυναικών – και των ανδρών. Είναι ένας τομέας τον οποίο ως κοινωνία δεν μπορούμε πλέον να αγνοούμε.

Laurence J.A.J. Stassen (NI). – (NL) Η κ. Svensson κατέθεσε προφορική ερώτηση σχετικά με τη βία εναντίον των γυναικών και υπέβαλε σχέδιο ψηφίσματος. Σε αυτό, υποστηρίζει ότι η βία κατά των γυναικών είναι δομικό και διαδεδομένο πρόβλημα σε ολόκληρη την Ευρώπη και συνδέεται με την άνιση κατανομή εξουσίας μεταξύ γυναικών και ανδρών.

Μολονότι το Ολλανδικό Κόμμα για την Ελευθερία δεν έχει τη δυνατότητα να συμμετάσχει σε κοινή δράση σε ευρωπαϊκό επίπεδο, εντούτοις είμαστε υπέρ αυτών των προτάσεων και ζητούμε επίμονα από τα κράτη μέλη να αναλάβουν δράση σε ατομικό επίπεδο. Το Κόμμα για την Ελευθερία καταδικάζει με τον κατηγορηματικότερο τρόπο οποιαδήποτε μορφή βίας κατά των γυναικών. Ωστόσο, υπάρχει πολύ βία η οποία διαπράττεται στην Ευρώπη κατά

των μουσουλμάνων γυναικών, ιδιαίτερα μέσα στο οικιακό περιβάλλον. Συνεπώς, πρέπει επίσης να εξετάσουμε περιπτώσεις οικιακής βίας, εγκλήματα τιμής και ακρωτηριασμό των γυναικείων γεννητικών οργάνων που προκύπτουν από τη μουσουλμανική εικόνα των ρόλων ανδρών και γυναικών.

Μολονότι το Κόμμα για την Ελευθερία θεωρεί κάθε μορφή βίας κατά των γυναικών απολύτως κατακριτέα, θα θέλαμε να επιστήσουμε την προσοχή εδώ σε αυτήν την ιδιαίτερη μορφή βίας. Επιτρέψτε μου να υπογραμμίσω εκ νέου: αυτό είναι εντελώς απαράδεκτο. Γι' αυτόν τον λόγο, το κόμμα μου επιθυμεί να απευθύνει ισχυρή έκκληση στα κράτη μέλη για να καταπολεμήσουν αυτές τις μορφές βίας και να αναλάβουν συγκεκριμένα μέτρα προκειμένου να ερευνήσουν τη συνδεόμενη με τον μουσουλμανισμό βία κατά των γυναικών.

Edith Bauer (PPE). – (HU) Κυρία υπουργέ, κυρία Επίτροπε, θα ήθελα και εγώ να θυμίσω αυτό που είπε η υπουργός: η βία δεν έχει θέση στις πολιτισμένες κοινωνίες. Γιορτάζουμε τη δέκατη επέτειο του ψηφίσματος των ΗΕ για την καταπολέμηση της βίας κατά των γυναικών. Καθώς άκουγα τις ομιλίες σας και τις ομιλίες των συναδέλφων βουλευτών, αναρωτιόμουν αν σε δέκα ή σε είκοσι χρόνια θα εξακολουθούμε να λέμε σε αυτήν την Αίθουσα ότι η βία δεν έχει θέση στις πολιτισμένες κοινωνίες. Είναι αλήθεια ότι ο χρόνος δεν είναι με το μέρος μας, καθώς είμαστε μάρτυρες της αύξησης της επιθετικότητας στις κοινωνίες μας. Η επιρροή των μέσων ενημέρωσης έχει κάποια σχέση με αυτή την αύξηση, αλλά αυξάνεται επίσης και κατά τη διάρκεια κρίσεων. Οι ψυχολόγοι λένε ότι η επιθετικότητα επικρατεί περισσότερο κατά τη διάρκεια κρίσεων παρά σε άλλες περιόδους. Η βία κατά των γυναικών είναι βέβαια ένα πρόβλημα, αλλά και εμείς επίσης έχουμε το πρόβλημα, όπως οι άρρενες συναδελφοί μας βουλευτές συχνά λένε, ότι και οι άνδρες πλήττονται από τη βία. Δυστυχώς, τα στατιστικά στοιχεία εξακολουθούν να δείχνουν ότι το 95% των θυμάτων είναι γυναίκες. Στην περίπτωση της διακίνησης ανθρώπων, το 80% των θυμάτων είναι γυναίκες επίσης. Πιστεύω ότι πραγματικά τώρα ήλθε η στιγμή τα ευρωπαϊκά θεσμικά όργανα να ασχοληθούν σοβαρότερα με αυτό το πρόβλημα.

Iratxe García Pérez (S&D). – (ES) Κύριε Πρόεδρε, σήμερα, εκατομμύρια άτομα και εκατομμύρια γυναίκες σε ολόκληρο τον κόσμο αποδοκιμάζουν τη βία που βασίζεται στο φύλο. Σήμερα, δεν μπορούμε να κλείσουμε τα μάτια σε αυτήν τη σημαντική κοινωνική μάστιγα, η οποία απεικονίζει τις σχέσεις εξουσίας που υπήρξαν άνισες καθ' όλη την ιστορία. Δεν μπορεί να υπάρξει δικαιολογία, επιχείρημα και πεδίο κατανόησης. Ορισμένες γυναίκες δολοφονούνται απλά επειδή είναι γυναίκες.

Αντιμέτωποι με αυτήν την κατάσταση πραγμάτων, έχουμε την ευθύνη να χρησιμοποιήσουμε κάθε μέσο που έχουμε στη διάθεσή μας για να εξαλείψουμε τη βία που βασίζεται στο φύλο, και να προχωρήσουμε και να δημιουργήσουμε μια κοινωνία με περισσότερη ισότητα, με θάρραλέα και αποφασιστικά νομικά μέτρα. Αυτή η ευθύνη ανήκει σε όλους εμάς, τα ευρωπαϊκά θεσμικά όργανα, τα κράτη μέλη και τις οργανώσεις.

Ως προς αυτό, χώρες όπως η Ισπανία έχουν αναλάβει σαφή δέσμευση. Η νομοθεσία κατά της βίας που βασίζεται στο φύλο είναι ένα απαραίτητο και ουσιώδες μέσο. Αυτή η νομοθεσία θα πρέπει, κατά συνέπεια, να χρησιμεύσει ως παράδειγμα για την υπόλοιπη Ευρώπη. Θα μπορούσα επίσης να αναφέρω την εκπαίδευση για την ισότητα, την καταπολέμηση των στερεοτύπων και τη νομική βοήθεια για τα θύματα. Είμαι βέβαιη ότι θα μπορούσαμε να αναφερθούμε σε πολλές άλλες απαραίτητες πολιτικές σε αυτόν τον τομέα. Η επερχόμενη ισπανική Προεδρία έχει θέσει την καταπολέμηση της βίας που βασίζεται στο φύλο ως έναν από τους στόχους προτεραιότητάς της. Πιστεύω ότι είναι πολύ σημαντικό και πιστεύω ότι το Σώμα θα στηρίξει σθεναρά εκάστη και κάθε μία από τις πρωτοβουλίες.

Πρέπει να κάνουμε κοινή προσπάθεια και να συνεργαστούμε. Μόνο τότε θα μπορούμε να στηρίξουμε τα εκατομμύρια θύματα γυναίκες οι οποίες δεν αντέχουν να περιμένουν ούτε ένα λεπτό περισσότερο.

Corina Crețu (S&D). – (RO) Όπως έχει ήδη τονιστεί σε αυτήν την Αίθουσα, η βία κατά των γυναικών είναι πράγματι ένα εξαιρετικά σοβαρό ζήτημα στο οποίο δεν αφιερώνουμε πάντοτε τη δέουσα προσοχή. Αυτό το πρόβλημα υφίσταται σε βαθμό που προκαλεί φρίκη στις αναπτυσσόμενες χώρες, και ειδικά σε χώρες που πλήττονται από πολέμους και συγκρούσεις. Ο βιασμός και η σεξουαλική βία κατά νεαρών κοριτσιών, γυναικών και παιδιών έχει προσλάβει διαστάσεις επιδημίας στις αφρικανικές χώρες στις οποίες μαίνονται πόλεμοι, ιδιαίτερα στο Κονγκό, τη Σομαλία, το Μπουρούντι και τη Λιβερία. Δυστυχώς, το τεράστιο ποσοστό βίαιων πράξεων δεν είναι σύνθηες μόνο σε χώρες που βρίσκονται σε σύγκρουση. Είναι εμφανές επίσης σε μεγάλη κλίμακα στις πιο ειρηνικές και δημοκρατικές χώρες του κόσμου.

Είναι καθήκον μας να εστιάσουμε την προσοχή μας και τις προσπάθειές μας στην τιμωρία αυτών που είναι ένοχοι για παραβίαση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, ενώ θα καταβάλλουμε προσπάθειες να βελτιώσουμε την ασφάλεια των γυναικών και να διασφαλίσουμε ότι στα θύματα σεξουαλικής επιθετικότητας παρέχεται η κατάλληλη βοήθεια, η οποία κυμαίνεται από την ιατρική βοήθεια έως την επανένταξή τους στην οικογένειά τους και την κοινωνία.

Τέλος, θα ήθελα να σας υπενθυμίσω τις εκδηλώσεις οι οποίες έλαβαν χώρα από την Επιτροπή Ανάπτυξη για τη Διεθνή Ημέρα για την Εξάλειψη της Βίας εναντίον των Γυναικών, καθώς επίσης και να ευχαριστήσω τον επίτροπο

De Gucht για το γεγονός ότι συμμετείχε σε αυτές τις εκδηλώσεις και για το ενδιαφέρον το οποίο επέδειξε για αυτό το θέμα, καθώς και την Επίτροπο Ferrero-Waldner για τη συμμετοχή της σε αυτήν τη συζήτηση.

Silvia Costa (S&D). – (IT) Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, θα ήθελα να αφιερώσω αυτήν τη Διεθνή Ημέρα για την Εξάλειψη της Βίας εναντίον των Γυναικών στη μνήμη της Anna Politkovskaya, δημοσιογράφου και γυναίκας η οποία πλήρωσε με τη ζωή της την αγάπη της για την αλήθεια, στις αφρικανές γυναίκες οι οποίες ζουν σε ζώνες συγκρούσεων, και στις πολλές μορφές πόνου που υφίστανται οι γυναίκες στην Ευρώπη οι οποίες συχνά περνούν απαρατήρητες.

Αυτά τα παραδείγματα βρίσκονται σε αντίθεση με την υποβαθμισμένη και καταναλωτική εικόνα την οποία τα μέσα ενημέρωσης συχνά προσδίδουν στη γυναικεία ταυτότητα, βοηθώντας να δημιουργηθεί μια κουλτούρα στην οποία οι γυναίκες καταπιέζονται και ταπεινώνονται. Είναι και αυτή επίσης μια σοβαρή μορφή βίας την οποία η Ευρώπη πρέπει να καταγγείλει και για την οποία πρέπει να παρέμβει.

Οφείλουμε επείγοντως να δημιουργήσουμε ένα συνεκτικό ευρωπαϊκό σύστημα για την καταγραφή στατιστικών στοιχείων –έχει ειπωθεί επανειλημμένα– με ιδιαίτερη αναφορά στους ανήλικους, τη διακίνηση, τη σωματική και σεξουαλική βία, και τις γυναίκες στις ευάλωτες κατηγορίες, όπως οι μετανάστριες. Ωστόσο, θα θέλαμε ακόμη να δούμε απτά αποτελέσματα από τις κατευθυντήριες γραμμές της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τις γυναίκες σε ένοπλες συγκρούσεις, τις οποίες η Επίτροπος ανέφερε επίσης προηγουμένως, τουλάχιστον μέσω της χορήγησης οικονομικής και άλλης στήριξης για προγράμματα, τα οποία συχνά οργανώνουν μικρές ενώσεις, τοπικές ΜΚΟ, μεταξύ άλλων σε χώρες οι οποίες ενδιαφέρονται και ασχολούνται με την επανένταξη και την παροχή βοήθειας στις γυναίκες που πέφτουν θύματα βίας.

Γνωρίζουμε ότι σήμερα έχουμε μια νέα δυνατότητα, όπως προσφέρεται από τη Συνθήκη της Λισαβόνας και το πρόγραμμα της Στοκχόλμης, για να ενταχθεί αυτή η προληπτική δράση μέσα στις λειτουργίες της Κοινότητας.

Ωστόσο, πρέπει επίσης να καταγγείλουμε μια άλλη πτυχή βίας: το πλαίσιο στο οποίο η βία λαμβάνει χώρα. Η βία που συνδέεται με το αλκοόλ και τα ναρκωτικά αυξάνεται μεταξύ των νέων και των ανηλίκων, και ίσως δεν το αναφέρουμε αυτό συχνά όταν συζητούμε για τη βία κατά των γυναικών.

Joanna Senyszyn (S&D). – (PL) Κύριε Πρόεδρε, εκατομμύρια γυναικών ξυλοκοπούνται, κακοποιούνται σεξουαλικά, αγοράζονται, πωλούνται, βιάζονται και δολοφονούνται μόνο επειδή είναι γυναίκες. Περισσότερες γυναίκες πεθαίνουν από επιθέσεις εναντίον τους παρά από καρκίνο. Πρέπει να κάνουμε την κοινή γνώμη να καταλάβει ότι σε μια σύγχρονη, δημοκρατική κοινωνία, δεν υπάρχει θέση για βία κατά των γυναικών. Ας αρχίσουμε από τη διαπαιδewγηση της πολιτικής τάξης και την απελευθέρωση της πολιτικής από τις επιδράσεις εκείνων των θρησκειών οι οποίες καθιερώνουν την κυριαρχία των ανδρών. Αυτό αποτελεί προϋπόθεση για την πραγματική ισότητα και το τέλος της βίας.

Στη χώρα μου, η συντηρητική Δεξιά, η οποία βρίσκεται υπό την επιρροή του κλήρου, αρνείται να δώσει στις γυναίκες πλήρη ανθρώπινα δικαιώματα. Προωθούν μια πατριαρχική οικογένεια, στην οποία ο ρόλος της γυναίκας περιστρέφεται γύρω από την κουζίνα, την κούνια και την εκκλησία. Οι γυναίκες δεν έχουν το δικαίωμα στη διακοπή της κύησης, και υπάρχουν σχέδια να τους στερήσουν το δικαίωμα στην εξωσωματική γονιμοποίηση. Η εξιδανικευμένη «Πολωνή Μητέρα», η οποία φέρει γενναία τον σταυρό της με τη μορφή του συζύγου που ξυλοκοπεί τη σύζυγο, είναι ένας παραλογισμός στον οποίο πρέπει να αντιταχούμε κοινωνικά και νομικά.

Θα ήθελα να απευθύνω θερμή πρόσκληση στη διάσκεψη για την εξάλειψη τα βίας κατά των γυναικών, η οποία θα συνέλθει στις 10 Δεκεμβρίου στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και η οποία διοργανώνεται με την πρωτοβουλία του Κέντρου για τα Δικαιώματα των Γυναικών στην Πολωνία.

Pascale Gruny (PPE). – (FR) Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, καθημερινά στην Ευρώπη, μία στις πέντε γυναίκες πέφτει θύμα βίας. Η βία κατά των γυναικών είναι απαράδεκτη, ανεξάρτητα από τη μορφή την οποία λαμβάνει. Ωστόσο, στην Ευρώπη, πολλές γυναίκες και νεαρά κορίτσια εξακολουθούν να ζουν στη σκιά επιθετικών πράξεων ή εκμετάλλευσης.

Τα στοιχεία είναι ιδιαίτερα ανησυχητικά. Η βία κατά των γυναικών εμφανίζεται με πολλές μορφές και διαπράττεται παντού: οικιακή βία στο σπίτι, σεξουαλική κακομεταχείριση, σεξουαλική παρενόχληση στην εργασία, βιασμός, περιλαμβανομένων των περιστατικών εντός σχέσεων, καθώς επίσης και ως τακτική πολέμου εκτός Ευρώπης.

Στην Ευρώπη, η οικιακή βία είναι η κύρια αιτία θανάτου και αναπηρίας μεταξύ των γυναικών μεταξύ των ηλικιών 16 και 44 ετών. Αυτήν ακριβώς τη στιγμή που συζητούμε για αυτά τα εξαιρετικά σοβαρά θέματα, γυναίκες πέφτουν θύματα επιθέσεων. Το να συζητούμε για αυτά τα θέματα δεν αρκεί. Είναι καιρός για ανάληψη δράσης.

Η Ευρωπαϊκή Ένωση έχει καθήκον να προστατεύει τους περισσότερο ευάλωτους πολίτες της. Η καταπολέμηση της βίας κατά των γυναικών είναι μια μάχη για τα θεμελιώδη ανθρώπινα δικαιώματα, και το πρόγραμμα Daphne, το οποίο στηρίζει δράσεις που αποσκοπούν στην καταπολέμηση κάθε μορφής βίας, είναι ανεπαρκές.

Πρέπει να εξεταστούν νέα μέτρα για την ανάπτυξη συνεκτικών ευρωπαϊκών σχεδίων. Στηρίζω την πρωτοβουλία της διοργάνωσης ευρωπαϊκού έτους για την καταπολέμηση της βίας εναντίον των γυναικών, το οποίο το όργανό μας ζητεί επί μία και πλέον δεκαετία.

Licia Ronzulli (PPE). – (IT) Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, θα ήθελα να επαναλάβω αυτά τα οποία ήδη ειπώθηκαν από την κ. Matera και την κ. Stassen σχετικά με τη βία για πολιτισμικούς και θρησκευτικούς λόγους. Θα ήθελα να χρησιμοποιήσω τον χρόνο του ενός λεπτού που έχω στη διάθεσή μου για να σας πω σχετικά με μια εμπειρία η οποία με επηρέασε προσωπικά ως εθελόντρια σε μία από τις αποστολές μου.

Είναι η ιστορία μιας γυναίκας, η ιστορία της Karin, η ιστορία μιας γυναίκας η οποία δεν ήθελε να φορέσει μπούρκα. Για να την τιμωρήσει, ο σύζυγός της έχυσε οξύ σε όλο το σώμα της. Το έκανε ένα βράδυ· το έκανε ενώ αυτή κοιμόταν. Τώρα η Karin φοράει μπούρκα, όχι επειδή θέλει να την φοράει, αλλά για να κρύψει τα σημάδια αυτής της τραγικής επίθεσης.

Ελπίζω αυτή η ημέρα να μην μείνει απλά μία ακόμη ημερομηνία στο ημερολόγιο, αλλά να μπορέσει να βοηθήσει όλες αυτές τις γυναίκες που βιώνουν τη βία καθημερινά και τα λόγια μας να μετατραπούν σε απτές δράσεις και πράξεις.

Marc Tarabella (S&D). – (FR) Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, πολλές γυναίκες στην Ευρώπη και σε ολόκληρο τον κόσμο αγωνίζονται κάθε ημέρα για να θέσουν τέλος στη βία εναντίον τους, αλλά δεν μπορούν και δεν πρέπει να κάνουν αυτόν τον αγώνα μόνες τους, επειδή αυτές οι πράξεις βίας κατά των γυναικών, που σε μεγάλο βαθμό διαπράττονται από άνδρες, είναι επίσης πράξεις βίας εναντίον ολόκληρης της ανθρωπότητας.

Σε αυτόν τον αγώνα επιβάλλεται επίσης να συμμετάσχουν και οι άνδρες. Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο συμμετέχω στην εκστρατεία της λευκής κορδέλας. Αρχικά η εκστρατεία αυτή που δημιουργήθηκε από άνδρες για άλλους άνδρες, άρχισε στον Καναδά προ είκοσι περίπου ετών. Μια ομάδα ανδρών αποφάσισε μια ημέρα ότι είχαν καθήκον να ενθαρρύνουν άλλους άνδρες να διαμαρτυρηθούν δημόσια κατά της βίας που ασκείται στις γυναίκες. Αυτή η λευκή κορδέλα είναι ένα σύμβολο, είναι επίσης το σύμβολο του γαρύφαλλου το οποίο θυμίζει τον αγώνα των κογκολέζων γυναικών κατά των δεινών που υπέφεραν καθημερινά – ήταν μόλις προ ολίγου εδώ.

Κατά συνέπεια, ζητώ από όσο το δυνατόν περισσότερους από τους συναδέλφους μου βουλευτές να συμμετάσχουν μαζί μας σε αυτόν τον αγώνα κατά της βίας εις βάρος των γυναικών επειδή, εκτός από τη σωματική βία, υπάρχει και η ψυχολογική βία και συχνά, όπως γνωρίζετε, τα λόγια μπορούν να πληγώσουν περισσότερο από τα κτυπήματα.

Daciana Octavia Sârbu (S&D). – (RO) Η βία κατά των γυναικών, στις διάφορες μορφές της, ποικίλει ανάλογα με το οικονομικό, πολιτισμικό και πολιτικό περιβάλλον της κοινωνίας. Κυμαίνεται από την ενδοοικογενειακή ψυχολογική και σωματική κακοποίηση έως τον εξαναγκασμό σε γάμο σε νεαρή ηλικία και άλλες βίαιες πρακτικές. Οιαδήποτε μορφή βίας κατά των γυναικών είναι απαράδεκτη παραβίαση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και εμποδίζει την ισοτιμία των φύλων. Αυτού του είδους η βία επικρατεί σε ευρεία κλίμακα. Προξενεί περισσότερα θύματα από ό,τι ο καρκίνος και αφήνει βαθιές πληγές στην ψυχή των ανθρώπων και τον κοινωνικό ιστό. Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο θα πρέπει να αυξήσουμε τις προσπάθειές μας για την καταπολέμηση αυτού του προβλήματος.

Οι εκτιμήσεις του ΟΗΕ δείχνουν ότι οι πράξεις βίας όχι μόνο εξακολουθούν να διαπράττονται, αλλά στην πραγματικότητα σημειώνουν αύξηση. Δυστυχώς, αυτές οι πράξεις τις περισσότερες φορές δεν βεβαιώνονται ή απλώς αγνοούνται. Στη Ρουμανία, στηρίζω την εκστρατεία που διευθύνει το Ταμείο για τον Πληθυσμό του ΟΗΕ και το Κέντρο Ενημέρωσης των ΗΕ, με τίτλο «Γυναίκες στη Σκιά». Η Εκστρατεία αποσκοπεί στην ευαισθητοποίηση της κοινής γνώμης για τη σοβαρή φύση αυτού του προβλήματος.

Gesine Meissner (ALDE). – (DE) Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, η βία κατά των γυναικών αποτελεί φρικτή παραβίαση ανθρωπίνων δικαιωμάτων, ανεξάρτητα από τη μορφή την οποία προσλαμβάνει, περιλαμβανομένου του εξαναγκασμού σε γάμο, του ξυλοδαρμού και του βιασμού. Θεωρώ ότι ο όρος «έγκλημα τιμής» είναι ιδιαίτερα αποκρουστικός, διότι στην προκειμένη περίπτωση δεν υπάρχει τίποτε το αξιότιμο σε μια τέτοια πράξη. Το έγκλημα τιμής είναι ένα ειδικό έγκλημα και πρέπει να κάνουμε οτιδήποτε μπορούμε για να το καταπολεμήσουμε.

Η Συνθήκη της Λισαβόνας πρόκειται σε λίγο να υπογραφεί και, επομένως, ο Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων ως παράρτημα στη συνθήκη θα είναι ιδιαίτερα σημαντικός. Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο εμείς στην Ευρωπαϊκή Ένωση είμαστε υποχρεωμένοι να πράξουμε οτιδήποτε είναι δυνατόν για να καταπολεμήσουμε αυτήν τη βία.

Έχει ήδη αναφερθεί ότι ο βιασμός μπορεί να χρησιμοποιηθεί ως όπλο πολέμου. Αναφορές έχουν ήδη γίνει στο Κονγκό, όπου αυτές οι φριχτές πράξεις διαπράττονται επί χρόνια και όπου οι βιαστές μπορούν ακόμη και να ισχυρίζονται ότι στα θύματά τους συγκαταλέγονται μικρά παιδιά και ηλικιωμένες γυναίκες. Εφαρμόζουμε αριθμό προγραμμάτων και η κ. Ferrero-Waldner αναφέρθηκε στο γεγονός ότι έχει προσεγγίσει γυναίκες οι οποίες κατέχουν κυβερνητικές θέσεις σε ολόκληρο τον κόσμο. Προφανώς αυτό δεν αρκεί. Δεν είναι ένα πρόβλημα που αφορά μόνο τις γυναίκες. Είναι πρόβλημα που αφορά τον καθένα στον κόσμο. Εμείς στην Ευρωπαϊκή Ένωση πρέπει να πράξουμε οτιδήποτε μπορούμε για να βελτιώσουμε την κατάσταση.

Małgorzata Handzlik (PPE). – (PL) Κύριε Πρόεδρε, τα τελευταία χρόνια, οι πρωτοβουλίες στήριξης προσπαθειών για την εξάλειψη της βίας κατά των γυναικών έχουν πολλαπλασιαστεί. Δυστυχώς, αυτό το φαινόμενο εξακολουθεί να υφίσταται στην Ευρώπη, ανεξαρτήτως της ηλικίας των γυναικών, του μορφωτικού επιπέδου τους ή της κοινωνικής θέσης τους. Επομένως, οφείλουμε, να συνεχίσουμε να υπογραμμίζουμε ότι η βία κατά των γυναικών δεν είναι ούτε φυσική ούτε αναπόφευκτη. Η βία κατά των γυναικών, παντού στον κόσμο, είναι απλούστατα έγκλημα και παραβίαση του δικαιώματος στη ζωή, την προσωπική αξιοπρέπεια, την ασφάλεια, και το απαραβίαστο του σώματος και της ψυχής. Η συζήτηση για τη βία δεν πρέπει να περιορίζεται μόνο στην παρουσίαση των γυναικών ως θυμάτων αλλά, προπαντός, να αφορά την αναγκαιότητα καταδίκης και του δράστη, ο οποίος δεν πρέπει να μένει ατιμώρητος. Χρειαζόμαστε μακροπρόθεσμη διαπαιδαγώγηση γυναικών και ανδρών, η οποία θα εξαλείψει τα στερεότυπα και θα κάνει τον καθένα να αντιληφθεί την ανάγκη να καταπολεμά αυτό το φαινόμενο.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Ελπίζω αυτή η Διεθνής Ημέρα για την Εξάλειψη της Βίας εναντίον των Γυναικών να σηματοδοτήσει την αρχή της κατάρρευσης του τείχους της σιωπής και της αδιαφορίας, το οποίο εξακολουθεί να υπάρχει στην κοινωνία μας αναφορικά με αυτήν την πραγματική μάστιγα που πλήττει εκατομμύρια γυναίκες στην Ευρωπαϊκή Ένωση και σε ολόκληρο τον κόσμο.

Η βία κατά των γυναικών συνιστά παραβίαση ανθρωπίνων δικαιωμάτων και εμπόδιο στη συμμετοχή τους στην κοινωνική και πολιτική ζωή, τη δημόσια ζωή και την εργασία, εμποδίζοντάς τες να είναι πολίτες με πλήρη δικαιώματα. Μολονότι τα διάφορα είδη βίας ποικίλουν επίσης ανάλογα με τις κουλτούρες και τις παραδόσεις, όπως ήδη αναφέρθηκε εδώ, οι καπιταλιστικές, οικονομικές και κοινωνικές κρίσεις καθιστούν τις γυναίκες ακόμη πιο ευάλωτες, επιδεινώνοντας την εκμετάλλυσή τους και οδηγώντας τες στη φτώχεια και την περιθωριοποίηση, η οποία συμβάλλει στη διακίνηση γυναικών και την πορνεία.

Επομένως, είναι εξαιρετικά σημαντικό να σταθεροποιηθούν οικονομικοί πόροι και οι πολιτικές οι οποίες είναι πραγματικά αφιερωμένες στην προαγωγή του ρόλου των γυναικών στην κοινωνία και στην προαγωγή ίσων δικαιωμάτων, και να εφαρμόσουμε πραγματικά σχέδια για την καταπολέμηση κάθε μορφής βίας κατά των γυναικών, μαζί με την εξάλειψη των διακρίσεων οι οποίες εξακολουθούν να υπάρχουν και την προστασία των θυμάτων.

Nicole Kiil-Nielsen (Verts/ALE). – (FR) Κύριε Πρόεδρε, η δεκαετία του 2000 χαρακτηρίζεται στην Ευρώπη από την εξάπλωση της νομοθεσίας για την ασφάλεια: παρακολούθηση, καταστολή, κράτηση και φυλάκιση.

Οι προϋπολογισμοί που συνδέονται με αυτές τις πολιτικές έχουν εκτιναχθεί στα ύψη. Παρά ταύτα, η βία κατά των γυναικών δεν σημειώνει κάμψη. Σύμφωνα με τα στοιχεία, το 2008, 156 γυναίκες πέθαναν από τραύματα που κατάφερε ο σύζυγός τους στη Γαλλία, όπου σχεδόν μία γυναίκα στις δέκα πέφτει θύμα συζυγικής βίας. Τα μέτρα ασφαλείας τα οποία εφαρμόζονται με βιντεοπαρακολούθηση, αρχειοθέτηση ή καταχώριση βιομετρικών στοιχείων δεν ανταποκρίνονται στις ανάγκες ασφαλείας των γυναικών.

Αυτή η βία πλήττει όλες τις γυναίκες σε όλες τις χώρες, ανεξαρτήτως καταγωγής, κοινωνικού υπόβαθρου ή θρησκείας. Συνδέεται με τις διακρίσεις που βασίζονται στο φύλο. Ο σεξισμός, όπως και ο ρατσισμός, συνίσταται στο να αρνούμαστε στο άλλο άτομο το *alter ego* του.

Πώς καταπολεμούμε τον σεξισμό; Αυτό που χρειαζόμαστε είναι ισχυρή πολιτική βούληση για να ενημερώνουμε, να προλαμβάνουμε και να προστατεύουμε, πολιτική βούληση για να καταργήσουμε κάθε μορφής διακρίσεις από τις οποίες πηγάζει η βία. Η ασφάλεια των μισών και πλέον ευρωπαϊών πολιτών, δηλαδή των γυναικών πολιτών, δεν αξίζει μια σημαντική πολιτική επένδυση;

Åsa Torstensson, Προεδρεύουσα του Συμβουλίου. – (SV) Κύριε Πρόεδρε, κυρία Svensson, αξιότιμοι κύριοι βουλευτές, σας ευχαριστώ για την πολύ σημαντική συζήτηση. Η βία των ανδρών κατά των γυναικών έχει πολλά προσώπια και μπορεί να λάβει πολλές μορφές, όμως η ευάλωτη θέση και ο πόνος είναι τα ίδια ανεξάρτητα από το ποιος πλήττεται.

Είναι θετικό το γεγονός ότι αναλαμβάνονται τόσες πολλές πρωτοβουλίες από την Επιτροπή σε αυτόν τον τομέα, και ευελπιστώ ότι η ευρωπαϊκή συνεργασία θα είναι μια δύναμη για την καταπολέμηση της βίας και την ενίσχυση

της ισότητας και ότι θα εργαστούμε στρατηγικά. Αυτή η πρωτοβουλία και δραστηριότητα ήταν αίτημα πολλών από εσάς στο Κοινοβούλιο.

Θα ήθελα να επαναλάβω ότι η βία κατά των γυναικών είναι τομέας προτεραιότητας για τη σουηδική Προεδρία. 1. Εντός του πλαισίου του προγράμματος της Στοκχόλμης το οποίο θα εγκριθεί τον προσεχή μήνα, θα υπάρχουν μεγαλύτερες ευκαιρίες για την αντιμετώπιση εκείνων των προβλημάτων που αφορούν τις γυναίκες που υφίστανται τη βία και έχουν επισημανθεί από το Κοινοβούλιο.

2. Στις 9 Νοεμβρίου, η Προεδρία φιλοξένησε διάσκεψη στην οποία τα κράτη μέλη και εκπρόσωποι της κοινωνίας των πολιτών είχαν την ευκαιρία να ανταλλάξουν τις εμπειρίες τους και τις πληροφορίες τους σχετικά με την καταπολέμηση της βίας κατά των γυναικών. Κατά τη διάρκεια του φθινοπώρου, η Προεδρία διοργάνωσε επίσης διάσκεψη στις Βρυξέλλες σχετικά με τα θύματα διακίνησης ανθρώπων, με σκοπό να επισημανθεί η ανάγκη για μέτρα που θα λαμβάνονται όσον αφορά τα άτομα που πλήττονται και για την εστίαση στη συνεργασία με χώρες καταγωγής αναφορικά με το θέμα της διακίνησης ανθρώπων.

Θα ήθελα να εκφράσω τις ευχαριστίες μου για αυτήν την εξαιρετικά σημαντική συζήτηση. Ο δρόμος είναι μακρύς και τα εμπόδια είναι πολλά, όμως όραμά μας πρέπει να είναι η εξάλειψη της βίας κατά των γυναικών.

Karel De Gucht, Μέλος της Επιτροπής. – (EN) Κύριε Πρόεδρε, έχω μόνο ορισμένες τελικές παρατηρήσεις, όμως καταρχάς θα ήθελα να ευχαριστήσω όλους τους βουλευτές οι οποίοι έλαβαν τον λόγο σε αυτήν τη συζήτηση, η οποία είναι μια πολύ κρίσιμη συζήτηση. Η βία κατά των γυναικών είναι μία από τις χειρότερες μορφές παραβίασης ανθρωπίνων δικαιωμάτων η οποία είναι πολύ διαδεδομένη, όχι μόνο στις αναπτυσσόμενες χώρες, όπως, για παράδειγμα, το Πακιστάν. Χθες βράδυ, μετά από μια συνεδρίαση σε αυτό το Κοινοβούλιο, παρακολούθησα τηλεόραση και υπήρχε ένα πρόγραμμα στο 24/24 σχετικά με τις παραβιάσεις δικαιωμάτων εις βάρος των γυναικών στο Πακιστάν. Ήταν φοβερό, απλά φοβερό. Αλλά ήταν επίσης η αλήθεια. Μια βουλευτής ανέφερε την περίπτωση της γυναίκας η οποία δεν ήθελε να φορέσει μπούρκα.

Είναι προφανές ότι οι ένοπλες συγκρούσεις επιδεινώνουν και καθιστούν σοβαρότερες τις παραβιάσεις δικαιωμάτων εις βάρος των γυναικών, ότι η σεξουαλική βία χρησιμοποιείται ως όπλο πολέμου, ότι διαπιστώνουμε μετά από κάποιο χρονικό διάστημα ότι ο κοινωνικός ιστός και η συνοχή των παραδοσιακών κοινοτήτων καταστρέφονται, διαρρηγνύονται, ότι η δεοντολογία εξαφανίζεται και ότι στο τέλος υπάρχει μια κατάσταση όπου όχι μόνο οι αντάρτες και οι στρατιώτες, αλλά επίσης και οι απλοί πολίτες διαπράττουν τέτοιου είδους φρικιαστικές επιθέσεις σε γυναίκες και παιδιά.

Αρκετοί βουλευτές ρώτησαν αν είναι δυνατόν να υπάρξει ευρωπαϊκή οδηγία σχετικά με τη βία κατά των γυναικών η οποία θα διασφάλιζε την πρόληψη της βίας, την προστασία των θυμάτων και τη δίωξη των δραστών. Δυστυχώς, δεν πιστεύω ότι υπάρχει νομική βάση για αυτό. Υπάρχει νομική βάση στη Συνθήκη της Λισαβόνας για ορισμένες ειδικές δράσεις οι οποίες είναι δυνατόν να αναληφθούν...

(FR) ... ειδικά όσον αφορά τη διακίνηση ανθρώπων, τη σεξουαλική εκμετάλλευση παιδιών και την παιδική πορνογραφία. Υπάρχει σαφής αναφορά σε αυτό στη Συνθήκη της Λισαβόνας, όμως η Διακήρυξη των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων ως τέτοια δεν αποτελεί νομική βάση με βάση την οποία θα υπάρξει ευρωπαϊκή οδηγία.

Ωστόσο, εξακολουθώ να πιστεύω ότι η Επιτροπή πρέπει να συνεχίσει να αξιοποιεί διάφορους τρόπους αντιμετώπισης αυτού του προβλήματος, ειδικά μέσω προγραμμάτων τα οποία δεν επικεντρώνονται μόνο στις αναπτυσσόμενες χώρες, αλλά επίσης και σε ορισμένες ευάλωτες ομάδες και στα δικά μας κράτη μέλη, επειδή και εδώ επίσης στην Ευρωπαϊκή Ένωσή μας, η οποία θα έπρεπε πράγματι να δείχνει το παράδειγμα όσον αφορά την προστασία των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και των δικαιωμάτων των γυναικών, εξακολουθούν να υπάρχουν προβλήματα.

Μπορείτε να βασίζεστε στην Επιτροπή –τόσο την παρούσα όσο και την επόμενη– για να επιδιωχθεί και να αναπτυχθεί αυτή η δράση, για τον απλό λόγο ότι πιστεύω πως είναι απαραίτητη. Το ζήτημα δεν είναι, όπως ένας εξ υμών διατύπωσε την ιδέα, αν τα κράτη μέλη, η Επιτροπή ή η Ευρωπαϊκή Ένωση θα έπρεπε να αναλάβουν την πρωτοβουλία. Πιστεύω ότι, σε όλα τα επίπεδα και σε όλες τις σφαίρες αρμοδιότητας, πρέπει πράγματι να έχουμε αυτό το πρόβλημα κατά νου.

ΠΡΟΕΔΡΙΑ ΤΗΣ κ. WALLIS

Αντιπροέδρου

Πρόεδρος. – Σύμφωνα με το άρθρο 115, παράγραφος 5, του Κανονισμού, έχω λάβει μια πρόταση ψηφίσματος⁽²⁾, εξ ονόματος της Επιτροπής Δικαιωμάτων των Γυναικών και Ισότητας των Φύλων.

Η συζήτηση έληξε.

Η ψηφοφορία θα διεξαχθεί αύριο, Πέμπτη, 26 Νοεμβρίου 2009.

Γραπτές δηλώσεις (άρθρο 149)

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), γραπτώς. – (LT) Συμφωνώ με αυτό το ψήφισμα και ζητώ επιμόνως από την Επιτροπή να κηρύξει το Έτος για την Εξάλειψη της Βίας εναντίον των Γυναικών. Πιστεύω ότι τότε τα κράτη μέλη θα φροντίσουν ταχύτερα να βελτιώσουν την εθνική νομοθεσία για την καταπολέμηση της βίας κατά των γυναικών, ειδικά όσον αφορά την καταπολέμηση της οικιακής βίας κατά των γυναικών, και θα εφαρμόσουν αποτελεσματικά εθνικά προγράμματα δράσης για την καταπολέμηση της βίας κατά των γυναικών. Τα κράτη μέλη πρέπει να εφαρμόσουν ενιαίο σύστημα για τη μείωση της βίας κατά των γυναικών – για την παγίωση της πρόληψης, της προστασίας και μέτρων βοήθειας. Είναι πολύ σημαντικό αυτό το θέμα να είναι μία από τις προτεραιότητες ευθύς ως η νέα Επιτροπή αρχίσει το έργο της και η Ισπανία αναλάβει την Προεδρία του Συμβουλίου.

Proinsias De Rossa (S&D), γραπτώς. – (EN) Σήμερα είναι η Διεθνής Ημέρα για την Εξάλειψη της Βίας εναντίον των Γυναικών. Η βία κατά των γυναικών υπάρχει παντού και μεταξύ όλων των κοινωνικών τάξεων, πλούσιων και φτωχών, μορφωμένων και αμόρφωτων, των κοινωνικά μετακινούμενων και των περιθωριοποιημένων, αλλά παραμένει μια διαδεδομένη και δομική τύφλωση σε αυτό το πρόβλημα. Αυτό το ψήφισμα είναι ένα στοχευμένο και συνεκτικό σχέδιο δράσης της ΕΕ για την καταπολέμηση κάθε μορφής βίας κατά των γυναικών, όπως αναφέρεται στον χάρτη πορείας της ΕΕ για την ισότητα μεταξύ γυναικών και ανδρών. Οι εθνικές νομοθεσίες και πολιτικές πρέπει να βελτιωθούν μέσω της ανάπτυξης περιεκτικών εθνικών σχεδίων δράσης για να προλαμβάνουν, να προστατεύουν, και να διώκουν. Στην Ιρλανδία κατά το περασμένο έτος, 1 947 γυναίκες και 3 269 παιδιά έγιναν δεκτά σε ξενώνες κακοποιημένων ατόμων. Περισσότερες από 120 γυναίκες δολοφονήθηκαν από το 1996 και εξής, σημαντικός αριθμός εκ των οποίων δολοφονήθηκε από τον σύντροφο ή τον πρώην σύντροφο. Οι έρευνες της ΕΕ έχουν δείξει ότι μία γυναίκα στις πέντε έχει υποστεί βία στα χέρια του άρρενος συντρόφου της και ότι το 25% όλων των εγκλημάτων βίας που αναφέρθηκαν στην Ευρώπη αφορούν άνδρες που επιτίθενται στη σύζυγό τους ή στη σύντροφό τους. Η οικιακή βία στοχεύει στον έλεγχο και την καταστροφή του ανθρώπινου πνεύματος. Αναφορές για σχεδιαζόμενες περικοπές έως 30% από την ιρλανδική κυβέρνηση σε ορισμένες υπηρεσίες αντικατοπτρίζουν επαρκώς την έλλειψη πραγματικής δέσμευσης για την πρόληψη, την προστασία και τη δίωξη.

Louis Grech (S&D), γραπτώς. – (EN) Στην Ευρώπη, μία στις πέντε γυναίκες έχει υποστεί οικιακή βία. Στη Μάλτα, αναφέρθηκαν 467 περιπτώσεις οικιακής βίας μεταξύ Ιανουαρίου και Οκτωβρίου 2009, αλλά αυτά τα στοιχεία προφανώς δεν είναι αντιπροσωπευτικά του προβλήματος που υπάρχει στη Μάλτα. Παρομοίως, τα στατιστικά στοιχεία στα άλλα κράτη μέλη είναι παραπλανητικά. Αυτό συμβαίνει επειδή οι γυναίκες συχνά φοβούνται ότι θα παρεξηγηθούν από τις αρχές και τα δικαστικά όργανα. Το ψήφισμα περιγράφει ότι η βία, εκτός από τον εγκληματικό χαρακτήρα της, είναι επίσης ζήτημα διακρίσεων και ανισότητας – τομέας αρμοδιότητας της ΕΕ. Η πρόταση ψηφίσματος σωστά εστιάζει στη δίωξη των δραστών. Το να μην υπάρχουν νομικά παράθυρα που να επιτρέπουν την ατιμωρησία των δραστών είναι σημαντικό. Ωστόσο, τούτου λεχθέντος, η αναμόρφωση των συντρόφων που προβαίνουν σε κακοποίηση θα πρέπει επίσης να εξετάζεται για να αποφεύγεται η μελλοντική επανάληψη βίας. Ορισμένα κράτη μέλη δεν έχουν επαρκώς καταρτισμένο προσωπικό για να παρέχει επαρκή στήριξη, να βοηθά και να συμβουλεύει τα θύματα. Για τα θύματα, η δημιουργία ξενώνων για κακοποιημένες γυναίκες δεν αρκεί. Αυτές οι γυναίκες χρειάζονται βοήθεια από το κράτος. Για να επανενταχθούν στην αγορά εργασίας προκειμένου να αποκτήσουν οικονομική ανεξαρτησία από αυτόν ο οποίος τις κακοποιεί. Πρέπει να ενταχθεί η εφαρμογή προγραμμάτων κατάρτισης για τα θύματα, για να τους επιτρέπεται να επανενταχθούν πλήρως στην κοινωνία, και η ΕΕ πρέπει να ασχοληθεί επισταμένως με τέτοιες κραυγαλέες ανισότητες.

Zita Gurmai (S&D), γραπτώς. – (EN) Η βία κατά των γυναικών αποτελεί σοβαρό ζήτημα ανησυχίας σε ολόκληρο τον κόσμο. Οι γυναίκες –και τα παιδιά– είναι το πιο ευάλωτο τμήμα της κοινωνίας, το τμήμα του πληθυσμού το οποίο θα υποστεί κακομεταχείριση συχνότερα. Επί παραδείγματι, στην Ευρώπη, εκτιμάται ότι το 20-25% των γυναικών πέφτουν θύματα σωματικής βίας κατά τη διάρκεια της ενήλικης ζωής τους, ενώ το 10% των γυναικών αντιμετωπίζουν ακόμη και σεξουαλική βία. Όσον αφορά την οικιακή βία, το 98% των περιπτώσεων αφορούν

(2) Βλ. συνοπτικά πρακτικά

περιστατικά βίας από τους άνδρες κατά των γυναικών, και κατά συνέπεια πρέπει να το θεωρήσουμε αυτό ως ζήτημα που συνδέεται με το φύλο. Όταν μιλούμε για βία, δεν μιλούμε μόνο για σωματική βία: συνεπώς, λαμβάνοντας υπόψη όλες τις μορφές βίας, τα παραπάνω αποτελέσματα θα ήταν πολύ χειρότερα.

Πιστεύω ότι δεν μπορούμε να ανεχόμαστε τέτοια στοιχεία και την πραγματικότητα που πλήττει ειδικά τις γυναίκες. Οι ευρωπαίοι Σοσιαλιστές ζητούν επί μακρόν αποτελεσματική προστασία και αποτελεσματικά προγράμματα. Το πρόγραμμα Daphne είναι μια καλή αρχή, αλλά χρειάζεται να κάνουμε πολλά ακόμη σε επίπεδο κρατών μελών της ΕΕ. Θεωρώ ότι είναι πολύ σημαντικό το γεγονός ότι η ισπανική Προεδρία έχει αποφασίσει να θέσει ως προτεραιότητα την καταπολέμηση της βίας. Κανένα κοινωνικό πρόβλημα δεν μπορεί να επιλυθεί πλήρως σε μόλις έξι μήνες. Επομένως, θα κάνω τα πάντα για να διασφαλιστεί ότι η βελγική και η ουγγρική Προεδρία θα συνεχίσουν το έργο που άρχισε η ισπανική Προεδρία.

Livia Járóka (PPE), γραπτώς. – (EN) Η εξαναγκαστική στειρώση είναι μία από τις θλιβερότερες μορφές βίας κατά των γυναικών και ανεπίτρεπτη παραβίαση ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Σε αρκετά κράτη μέλη, οι γυναίκες Ρομά έχουν υποστεί εξαναγκαστική στειρώση που απέβλεπε στη μείωση του «υψηλού, ανθυγιεινού» δείκτη γεννησίσεων. Παρά το γεγονός ότι έχουν καταγραφεί αρκετές περιπτώσεις και έχουν εκδοθεί δικαστικές αποφάσεις υπέρ των θυμάτων, εκκρεμούν ακόμη επαρκείς αποζημιώσεις και επίσημη συγγνώμη στις περισσότερες περιπτώσεις. Θα ήθελα εδώ να χαιρετίσω τη συγγνώμη του πρωθυπουργού Jan Fischer, καθώς και την πρόσφατη πρόταση ψηφίσματος από την τσεχική κυβέρνηση, με το οποίο ζητείται έως την 31η Δεκεμβρίου 2009 ο υπουργός Υγείας να αναλάβει σειρά μέτρων για να διασφαλίσει ότι τέτοιες παραβιάσεις δεν θα λαμβάνουν πλέον χώρα. Ελπίζω οι υπόλοιπες χώρες, όπως η Σλοβακία, να μιμηθούν την τσεχική πρωτοβουλία και να εγκαταστήσουν μηχανισμό για τη χορήγηση επαρκούς αποζημίωσης στις γυναίκες των οποίων καταστράφηκαν οι αναπαραγωγικές ικανότητες χωρίς τη συγκατάθεσή τους. Είναι απαραίτητο τα κράτη μέλη να διεξαγάγουν έρευνα χωρίς καθυστέρηση για τις ακραίες παραβιάσεις ανθρωπίνων δικαιωμάτων εις βάρος των γυναικών Ρομά, να επιβληθούν κυρώσεις στους δράστες και να διασφαλιστεί ότι έχουν εξακριβωθεί τα στοιχεία ταυτότητας όλων των θυμάτων και έχουν λάβει αποζημίωση. Κοινός στόχος των ευρωπαϊκών κρατών είναι η προστασία της υγείας και της σωματικής ακεραιότητας όλων των γυναικών της ηπείρου.

Joanna Katarzyna Skrzydlewska (PPE), γραπτώς. – (PL) Στη γενική εκστρατεία για την προστασία των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, φαίνεται ότι στο πρόβλημα της βίας κατά των γυναικών, περιλαμβανομένης της οικιακής βίας, δίδεται πολύ λίγη προσοχή. Η εκστρατεία των ΗΕ για να τεθεί τέλος στη βία κατά των γυναικών παγκοσμίως το 2008 αποκάλυψε ότι οι γυναίκες ηλικίας μεταξύ 15 και 44 ετών κινδυνεύουν περισσότερο να πέσουν θύματα βιασμού και οικιακής βίας παρά να προσβληθούν από καρκίνο, να πέσουν θύματα τροχαίων ατυχημάτων, πολέμου ή ελνοσσίας. Στην ίδια την ΕΕ έχουν αναφερθεί διάφορες μορφές βίας από το 40-50% των γυναικών. Εκτιμάται ότι ετησίως 500 000 έως 2 εκατομμύρια άτομα, και η πλειοψηφία αυτών είναι γυναίκες και παιδιά, πέφτουν θύματα διακίνησης, εξωθούνται στην πορνεία, την αναγκαστική εργασία και τη σκλαβιά ή τη δουλεία. Επομένως, είμαι ευτυχής για το γεγονός ότι αυτό το πρόβλημα έχει παρουσιαστεί στο ψήφισμα που ετοίμασε η Επιτροπή Δικαιωμάτων των Γυναικών και Ισότητας των Φύλων. Είναι σημαντικό να αναρμονιστεί η προσέγγιση για την καταπολέμηση της βίας κατά των γυναικών, η οποία, ως αποτέλεσμα, θα καθιστούσε αποτελεσματικότερες αυτές τις προσπάθειες. Είναι επίσης σημαντικό να δοθεί το σωστό είδος βοήθειας στις γυναίκες και στα άτομα που υπήρξαν ήδη θύματα βίας. Ωστόσο, εξίσου σημαντική είναι η ευαισθητοποίηση εκ μέρους της κοινωνίας ότι η οικιακή βία δεν πρέπει να είναι ένα ενοχλητικό πρόβλημα το οποίο φυλάσσεται κλεισμένο στους τέσσερις τοίχους του σπιτιού.

Anna Záborská (PPE), γραπτώς. – (SK) Σήμερα, 25 Νοεμβρίου, δεν είναι μόνο η Διεθνής Ημέρα για την Εξάλειψη της Βίας εναντίον των Γυναικών, αλλά επίσης η ημέρα κατά την οποία ο χριστιανικός κόσμος θυμάται την Αγία Αικατερίνη της Αλεξανδρείας η οποία, στις αρχές του 4ου αιώνα, φυλακίστηκε και κατέστη θύμα βίας, μάρτυρας συνείδησης και ελευθερίας της έκφρασης. Ορισμένοι άνθρωποι μεγαλοποιούν το πρόβλημα της βίας με τέτοιο τρόπο, ώστε ορισμένες φορές έχουμε την αίσθηση ότι οι γυναίκες δεν έχουν κανένα άλλο πρόβλημα. Πιστεύω ακράδαντα ότι μακράν τον περισσότερο καιρό τις γυναίκες τις απασχολεί περισσότερο η φτώχεια, τα προβλήματα υγείας, η εκπαίδευση, η αξία που αποδίδεται στην εργασία τους εντός της οικογένειας και οι άλλες συνθήκες της ζωής τους.

Ωστόσο, πρέπει παρά ταύτα να παραδεχθούμε ότι η βία είναι επίσης πρόβλημα. Είναι ένα πρόβλημα το οποίο δεν συνάδει με μια πολιτισμένη κοινωνία, ένα πρόβλημα το οποίο υπονομεύει την ανθρώπινη αξιοπρέπεια. Ωστόσο, αντιλαμβάνομαι ότι υπάρχει μια πολιτικά ορθή βία και μια μη ορθή πολιτικά βία στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, και αυτή είναι η μόνη εξήγηση γιατί το σχέδιο τροπολογίας που κατέθεσα το οποίο καταδίκασε την αναγκαστική στειρώση γυναικών και τη βίαιη διακοπή της κύησης δεν πέρασαν στην Επιτροπή Δικαιωμάτων των Γυναικών και Ισότητας των Φύλων.

Zbigniew Ziobro (ECR), γραπτώς. – (PL) Είναι μεγάλη ντροπή το γεγονός ότι εξακολουθούν να καταγράφονται τόσες πολλές περιπτώσεις βίας κατά των γυναικών στην Ευρώπη. Ιδιαίτερη ανησυχία πρέπει να προξενεί το γεγονός

ότι σημαντικό ποσοστό περιπτώσεων βίας δεν αναφέρεται στην αστυνομία, ειδικά ενόψει του γεγονότος ότι υπάρχουν περιπτώσεις τόσο σοβαρών εγκλημάτων, όπως ο βιασμός. Καμία στρατηγική για την εξάλειψη της βίας κατά των γυναικών δεν μπορεί να είναι επιτυχής αν τα θύματα δεν αναφέρουν το γεγονός της βίας στις αρμόδιες αρχές. Ο νόμος πρέπει να διασφαλίζει μια αποφασιστική αντίδραση σε αυτόν τον τομέα, έτσι ώστε τα θύματα να μπορούν να ανακτούν την αίσθηση δικαιοσύνης και έτσι ώστε και αυτά και ολόκληρη η κοινωνία να είναι σε θέση να προστατεύονται από παρόμοια συμβάντα στο μέλλον. Ανησυχία πρέπει να δημιουργεί το γεγονός ότι σε αρκετές χώρες της ΕΕ, περιλαμβανομένης της Πολωνίας, οι ποινές που επιβάλλονται για αδικήματα σεξουαλικής φύσης είναι πολύ επιεικές και, επιπλέον, αυτές οι ποινές συχνά αναστέλλονται. Για παράδειγμα, μπορούμε να επισημάνουμε το γεγονός ότι το 40% των ποινών οι οποίες επιβάλλονται στην Πολωνία για το αδίκημα του βιασμού είναι ποινές φυλάκισης με αναστολή. Η επιβολή τέτοιων επιεικών ποινών, στην πραγματικότητα, αποτελεί χαστούκι στο πρόσωπο των θυμάτων εκ μέρους των δικαστηρίων, τα οποία κρίνουν με τόση επιεικεία το αδίκημα που διαπράχθηκε εις βάρος των θυμάτων. Μια σοβαρή προσέγγιση στο πρόβλημα της βίας κατά των γυναικών πρέπει να εμπεριέχει την αναγκαιότητα της αυστηρής μεταχείρισης των δράστών της βίας, προκειμένου να διασφαλίζεται μια δίκαιη αποζημίωση για το αδίκημα που διαπράχθηκε και προκειμένου να καταστεί η κοινωνία ασφαλής στο μέλλον.

14. Προς επίτευξη πολιτικής λύσης έναντι της πειρατείας στα ανοιχτά των ακτών της Σομαλίας (συζήτηση)

Πρόεδρος. – Η ημερήσια διάταξη προβλέπει τις δηλώσεις του Συμβουλίου και της Επιτροπής σχετικά με την επίτευξη πολιτικής λύσης έναντι της πειρατείας στα ανοιχτά των ακτών της Σομαλίας.

Carl Bildt, Προεδρεύων του Συμβουλίου. – (ΕΝ) Κυρία Πρόεδρε, είμαι ευγνώμων για αυτήν την ευκαιρία να συζητήσουμε εν συντομία το πρόβλημα της Σομαλίας και, ιδιαίτερα, το σοβαρότατο πρόβλημα που προκαλείται με την πειρατεία στα ανοιχτά των ακτών αυτής της χώρας.

Δεν θα αναφερθώ σε όλο το ιστορικό υπόβαθρο: η χώρα βρίσκεται σε δεινή θέση για περισσότερο από 18 χρόνια, η ανθρωπιστική κατάσταση είναι φρικιαστική, και οι μάχες μαίνονται σε ολόκληρη τη χώρα. Υπάρχει μια διαδικασία σε εξέλιξη με τη μεταβατική ομοσπονδιακή κυβέρνηση, αλλά είναι μια διαδικασία εύθραυστη –για να το θέσω με τους ηπιότερους δυνατούς όρους– και απαιτεί διαρκείς προσπάθειες από τη διεθνή κοινότητα για να κινηθεί η χώρα σταδιακά προς τη συμφιλίωση και βαθμιαία να οικοδομήσει κάποιο είδος λειτουργούντος κράτους το οποίο θα είναι σε θέση να αποκαταστήσει ένα είδος σταθερότητας σε αυτήν την τρομερά σπαρασσόμενη χώρα.

Η πειρατεία είναι όντως μια πολύ σοβαρή απειλή. Η αντιμετώπιση της απαιτεί ευρεία δέσμευση από την ίδια τη χώρα η οποία, όπως αναφέρθηκε, αδυνατεί να πράξει κάτι τέτοιο, δεδομένης της παρούσας κατάστασης ασφάλειας που επικρατεί σε αυτήν. Κατά συνέπεια, όπως σημειώσατε, οι παρούσες προσπάθειές μας έχουν επικεντρωθεί στην πρακτική βοήθεια η οποία μπορεί να παραδοθεί εκτός Σομαλίας προς όφελος της χώρας και του λαού. Συζητούμε, φυσικά, όπως ίσως γνωρίζετε, περαιτέρω βήματα ως προς αυτό το συγκεκριμένο ζήτημα.

Για το συγκεκριμένο πρόβλημα της πειρατείας, η ναυτική επιχείρηση Atalanta εξακολουθεί να επιχειρεί με επιτυχία στα ανοιχτά των ακτών της Σομαλίας. Όλα τα φορτία από το Παγκόσμιο Επισιτιστικό Πρόγραμμα έχουν παραδοθεί με ασφάλεια στη Σομαλία από τη Μομπάσα στο Μουκντίσο και την Μπερμπέρα. Καμία επιτυχής επίθεση δεν έλαβε χώρα στον Κόλπο του Άντεν από τις αρχές Μαΐου 2009. Αυτό, τουλάχιστον σε κάποιο βαθμό, είναι αποτέλεσμα της δέσμευσης των κρατών μελών και της υπόλοιπης διεθνούς κοινότητας, η οποία βοήθησε στην εξασφάλιση συγκρότησης υψηλού επιπέδου σημαντικών ναυτικών πόρων. Η επιτυχία της επιχείρησης σε αυτό το περιορισμένο πεδίο είναι επίσης αποτέλεσμα της στενής συνεργασίας μεταξύ της εμπορικής ναυτιλιακής κοινότητας και του αρχηγείου επιχειρήσεων της ΕΕ στο Northwood του ΗΒ. Αυτή έχει επιτρέψει την ανάπτυξη βέλτιστων πρακτικών διαχείρισης οι οποίες τηρούνται επίσης όλο και περισσότερο από τους ναυτιλλόμενους. Υπήρξε επίσης μια πολύ αποτελεσματική εφαρμογή του συντονισμένου μηχανισμού για τη ναυτική προστασία της εμπορικής ναυσιπλοΐας στον Κόλπο του Άντεν.

Επομένως, επί του παρόντος, μπορούμε να πούμε ότι η πειρατεία στον Κόλπο του Άντεν αναχαιτίστηκε, αλλά εξακολουθεί να υφίσταται. Γι' αυτόν τον λόγο, το Συμβούλιο αποφάσισε να παρατείνει την αντιπειρατική επιχείρηση έως τον Δεκέμβριο του 2010. Αυτό σημαίνει ότι πρέπει να είμαστε σε θέση να διατηρήσουμε τις παρούσες προσπάθειές μας και να διατηρήσουμε το ενδεδειγμένο επίπεδο στρατιωτικών πόρων. Παράλληλα, αναμένουμε ότι τις προσεχείς ημέρες θα παραταθεί το ψήφισμα AL1846 του Συμβουλίου Ασφαλείας των ΗΕ.

Παρά τα προλεχθέντα, δεν υπάρχουν περιθώρια για αυταρξέσκεια, να νοιώσουμε ικανοποίηση. Οι πειρατές συνεχίζουν να επεκτείνουν τις δραστηριότητές τους μακρύτερα προς τα ανατολικά εντός του Ινδικού Ωκεανού, και με το τέλος της εποχής των μουσώνων, γίναμε πρόσφατα μάρτυρες νέου κύματος επιθέσεων βόρεια και βόρειο-ανατολικά των Σεϋχελών, περιοχή η οποία βρίσκεται σε αρκετά μεγάλη απόσταση. Αυτήν τη στιγμή κρατούνται τουλάχιστον 11

πλοία –όλα κατόπιν επιθέσεων στην περιοχή που ονομάζεται Λεκάνη της Σομαλίας– των οποίων ο συνολικός αριθμός μελών πληρωμάτων ανέρχεται σε 250.

Με την επιχείρηση Atalanta, έχουμε ενισχύσει τις ικανότητές μας σε αυτήν την απομακρυσμένη ναυτική θαλάσσια περιοχή. Πρόσθετα αεροσκάφη ναυτικής επιτήρησης έχουν αναπτυχθεί στις Σεϋχέλλες, και μπορώ να ανακοινώσω ότι στη δύναμη αυτή θα ενταχθεί και σουηδικό αεροσκάφος ναυτικής επιτήρησης. Το μέτρο αυτό αποδείχθηκε χρήσιμο. Επί του παρόντος, σε εθνική βάση εφαρμόζονται ήδη ή σχεδιάζονται πρόσθετα μέτρα, με τη Γαλλία, και πιο πρόσφατα την Ισπανία, να προσφέρουν κατάλληλη και αποτελεσματική απάντηση.

Υπάρχει επίσης η προστασία του διεθνώς αναγνωρισμένου διαδρόμου ναυσιπλοΐας στον Κόλπο του Άντεν. Αυτή είναι η συνιστώμενη πορεία διά μέσου του Κόλπου, και όλα τα σκάφη επωφελούνται από τη ναυτική προστασία, ανεξάρτητα από τη σημαία που φέρουν. Αυτήν τη στιγμή έχουμε ναυτικές μονάδες από την Ευρωπαϊκή Ένωση, από το ΝΑΤΟ και από τη συμμαχία ναυτικών δυνάμεων της οποίας ηγούνται οι ΗΠΑ με πάρα πολύ καλό συντονισμό των περιπολιών και με πολύ ουσιαστική συνεργασία στον τομέα των πληροφοριών, τομέας απαραίτητος για επιχειρήσεις αυτού του είδους.

Η Κίνα τώρα επιθυμεί να συνεργαστεί με αυτόν τον μηχανισμό συντονισμού και να συμμετάσχει στην προστασία. Αυτό σημαίνει ότι οι υφιστάμενοι μηχανισμοί πρέπει να εξελιχθούν και να διευρυνθούν. Αυτό θα μπορούσε, σε εύθετο χρόνο, να οδηγήσει την Κίνα, και πιθανόν και άλλες ναυτικές δυνάμεις, να αναλάβουν ορισμένες αρμοδιότητες. Άλλες χώρες –η Ρωσία, η Ινδία και η Ιαπωνία– έχουν επίσης αναπτύξει ναυτικές δυνάμεις, και πρέπει να προσκληθούν να συμμετάσχουν σε αυτόν τον μηχανισμό το συντομότερο δυνατό. Ο συντονισμός, φυσικά, είναι το κλειδί της επιτυχίας.

Γνωρίζω ότι υπάρχει κάποιο ενδιαφέρον στο Κοινοβούλιο για το μάλλον δύσκολο ζήτημα της δίκης των υπόπτων πειρατών οι οποίοι έχουν συλληφθεί και κρατηθεί από τις μονάδες της επιχείρησης Atalanta. Αυτήν τη στιγμή στις φυλακές της Κένυας κρατούνται 75 ύποπτοι. Η σχετική νομική διαδικασία αφορά εννέα διαφορετικές δίκες και δημιουργεί σημαντικό πρόσθετο φορτίο στο δικαστικό σύστημα της Κένυας. Η αρμόζουσα διεξαγωγή αυτών των δικών είναι, φυσικά, ουσιώδης αν θέλουμε να διατηρήσουμε τόσο το αποτρεπτικό αποτέλεσμα που εξασφαλίζει η επιχείρηση Atalanta όσο και τη συνολική αξιοπιστία των αντιπειρατικών προσπαθειών μας. Μια πρόσφατη συμφωνία με τις Σεϋχέλλες, την οποία φαντάζομαι ότι γνωρίζετε, σχετικά με τη μεταφορά υπόπτων για πειρατεία αποτελεί σημαντική πρόσθετη συνεισφορά στο θέμα αυτό. Η πειρατεία είναι μια πολύ επικερδής επιχείρηση, και είναι σημαντικό από κάθε άποψη να αναπτύξουμε διάφορες δραστηριότητες με σκοπό τη μείωση κάθε δυνατότητας των πειρατών να αποκομίσουν και άλλα χρήματα από αυτές τις πραγματικά απαίσιες επιχειρήσεις στις οποίες επιδίδονται.

Σε τελική ανάλυση, βέβαια, αυτό που κάνουμε στα θαλάσσια ύδατα δεν μπορεί να υποκαταστήσει αυτό που χρειάζεται να γίνει στη Σομαλία ή σχετικά με την ίδια τη Σομαλία, αλλά, όπως ανέφερα προηγουμένως, αυτό είναι κάτι για το οποίο η άμεση επιτυχία δεν μπορεί να θεωρηθεί δεδομένη. Πρέπει να συνεχίσουμε τη ναυτική επιχείρηση και αυτό θα απαιτήσει, καταρχάς, να είμαστε προετοιμασμένοι για να στηρίξουμε μια μακροπρόθεσμη δέσμευση στρατιωτικών πόρων· δεύτερον, θα χρειαστεί να ενισχύσουμε τη συνεργασία στον συντονισμό μεταξύ όλων των δυνάμεων και των διεθνών οργάνων που εμπλέκονται σε αυτήν την επιχείρηση και, τρίτον, θα πρέπει επίσης να βοηθήσουμε να αναπτυχθούν περιφερειακές ναυτικές ικανότητες καθώς το βάρος δεν μπορεί να πέφτει μόνο σε εμάς. Οι διεθνείς ναυτιλιακοί οργανισμοί, όπως η ομάδα επαφής για την πειρατεία, θα διαδραματίσουν σημαντικό ρόλο εδώ.

Τέλος, αυτός είναι ένας από τους τομείς στον οποίο έχουμε δείξει τις δυνατότητες της ΕΠΑΑ τα τελευταία χρόνια. Πριν από λίγα μόλις χρόνια ελάχιστοι ακόμη και από τους πλέον φιλόδοξους μπορούσαν να φανταστούν ότι θα είχαμε πλοία της Ευρωπαϊκής Ένωσης να επιχειρούν στον Κόλπο του Άντεν ή τον Ινδικό Ωκεανό. Επιτακτικοί ανθρωπιστικοί και άλλοι λόγοι μας οδήγησαν σε αυτό το οποίο, στο μέτρο του δυνατού, έως στιγμής αποδείχθηκε μια σχετικά επιτυχής επιχείρηση, αλλά ας μην έχουμε αυταπάτες. Πολλά απομένουν να γίνουν. Χρειάζεται να διατηρήσουμε την επιχείρηση, και από την άποψη αυτή η στήριξη του Κοινοβουλίου είναι πολύ σημαντική.

Benita Ferrero-Waldner, Μέλος της Επιτροπής. – (ΕΝ) Κυρία Πρόεδρε, αυτήν τη φορά η εστίαση στο συνολικό ζήτημα της Σομαλίας είναι ευρύτερη, αντιμετωπίζοντας επίσης τις βαθύτερες ρίζες αυτής μάστιγας με βιώσιμες μεθόδους. Η Επιτροπή πάντοτε υποστήριζε ότι η πειρατεία μπορεί να εξαλειφθεί μόνο αν αντιμετωπιστούν οι υποκείμενες αιτίες, αρχίζοντας με την αστάθεια στη Σομαλία και αντιμετωπίζοντας επίσης τις αναπτυξιακές ανάγκες της χώρας, οι οποίες εκδηλώνονται με την πιο ακραία φτώχεια, περιλαμβανομένου του ευρύτατα διαδεδομένου αναλφαριθμητισμού και ευπάθειας.

Κατά συνέπεια, μια περιεκτική προσέγγιση στην αντιμετώπιση των προκλήσεων της ασφάλειας και της ανάπτυξης στη Σομαλία, οι οποίες έχουν αναφερθεί, είναι ουσιώδης. Αυτό θα απαιτήσει την εγκαθίδρυση κράτους το οποίο να λειτουργεί, ικανού να επιβάλει τον νόμο και να εξασφαλίζει τουλάχιστον τις βασικές υπηρεσίες. Μεσοπρόθεσμα έως μακροπρόθεσμα, η διακυβέρνηση, περιλαμβανομένης της οικοδόμησης θεσμών και ασφάλειας, η παιδεία και

η οικονομική ανάπτυξη είναι απαραίτητες προϋποθέσεις για την εξάλειψη των κινήτρων τα οποία τώρα υπάρχουν και συμβάλλουν ώστε οι Σομαλοί να γίνουν πειρατές.

Στο ζήτημα της ασφάλειας, μια ταχεία προσέγγιση είναι ουσιώδης. Η Αφρικανική Ένωση, όπως γνωρίζετε, έχει κεντρικό ρόλο να διαδραματίσει, κυρίως μέσω της AMISOM (Αποστολή της Αφρικανικής Ένωσης στη Σομαλία), η οποία είναι η δύναμη της Αφρικανικής Ένωσης που παρέχει ασφάλεια για τη μεταβατική ομοσπονδιακή κυβέρνηση του Μουγκντίσο. Μέσω της Africa Peace Facility, η Ευρωπαϊκή Ένωση είναι σημαντικός χρηματοδότης της AMISOM, παρέχοντας κονδύλια για την υποστήριξη των δυνάμεων της Αφρικής Ένωσης. Η νέα συμφωνία συνεισφοράς ύψους 60 εκατομμυρίων ευρώ μόλις οριστικοποιήθηκε. Το ποσό αυτό είναι μέρος της δέσμευσης από την Επιτροπή στη διάσκεψη των Βρυξελλών τον Απρίλιο αυτού του έτους. Το έγγραφο κοινής στρατηγικής 2008-2013 ορίζει τη βοήθεια της Επιτροπής στη Σομαλία και, με συγκεκριμένους αριθμούς, το πρόγραμμα στήριξης της ΕΚ για τη Σομαλία έχει συνολικό προϋπολογισμό, 215,4 εκατομμυρίων ευρώ από το Ευρωπαϊκό Ταμείο Ανάπτυξης (ΕΤΑ) για την περίοδο 2008-2013.

Η Επιχείρηση ATALANTA, η πρώτη ναυτική επιχείρηση της ΕΕ, θα γιορτάσει σύντομα την επέτειό της. Αυτή η επιχείρηση έχει στεφθεί με επιτυχία, εξασφαλίζοντας αποτροπή στην πειρατεία αλλά επίσης και ενίσχυση της ευαισθητοποίησης της ναυτιλιακής κοινότητας σχετικά με βέλτιστα μέτρα αυτοπροστασίας. Όμως, όλοι γνωρίζουμε ότι πολλά ακόμη πρέπει να γίνουν. Παράλληλα με την επιχείρηση ATALANTA, η Επιτροπή χρησιμοποιεί το μέσο σταθερότητας, ένα χρηματοδοτικό μέσο, για να στηρίξει το δικαστικό σύστημα της Κένυας –όπως ο Προεδρεύων του Συμβουλίου μόλις ανέφερε– επειδή η Κένυα έχει αναλάβει την άσκηση δίωξης των μεταφερθέντων υπόπτων πειρατών οι οποίοι συνελήφθησαν από την επιχείρηση, και είναι απαραίτητο να μην υπάρξει ατιμωρησία. Αυτή η στήριξη στο δικαστικό σύστημα της Κένυας περιλαμβάνει σύνολο μέτρων ανάπτυξης δυνατοτήτων για τις δικαστικές, αστυνομικές, δικαστικές και σωφρονιστικές υπηρεσίες. Το πρόγραμμα εφαρμόζεται μέσω του UNODC (Γραφείο των Ηνωμένων Εθνών για τον Έλεγχο των Ναρκωτικών και την Πρόληψη του Εγκλήματος) με κόστος 1,75 εκατομμυρίων ευρώ.

Σε ένα ευρύτερο πλαίσιο, η περιφερειακή ανάπτυξη ναυτικής ικανότητας είναι επίσης σημαντική πτυχή διασφάλισης της ασφάλειας στην περιοχή. Η Επιτροπή στηρίζει την εφαρμογή του αποκαλούμενου Κώδικα Δεοντολογίας του Τζιμπουτί του Διεθνούς Ναυτιλιακού Οργανισμού, ακόμη μία φορά χρησιμοποιώντας το δικό μας μέσο για τη σταθερότητα. Ένα πρόγραμμα το οποίο αφορά ορισμένους κρίσιμης σημασίας δρόμους θαλάσσιων μεταφορών, μεταξύ άλλων την περιοχή του Κέρατος της Αφρικής και τον Κόλπο του Άντεν, θα βοηθήσει στη δημιουργία περιφερειακού κέντρου εκπαίδευσης για τις ναυτιλιακές υποθέσεις στο Τζιμπουτί. Αυτό το κέντρο θα επικεντρώνεται στην ανάπτυξη ικανοτήτων και στην εκπαίδευση προσωπικού ναυτιλιακής διοίκησης, αξιωματούχους και ακτοφύλακες της περιοχής στους οποίους θα περιλαμβάνονται εκπαιδευόμενοι και από τη Σομαλία, το Πούτλαντ, και τη Σομαλilάντ, στον βαθμό που είναι εφικτό. Ένα περιφερειακό κέντρο ανταλλαγής πληροφοριών στη Σαναά της Υεμένης έχει ήδη επιλεγεί για χρηματοδότηση το 2009. Η πρώτη φάση αυτού του προγράμματος έχει ήδη αρχίσει και οι μελέτες τεχνικής επιτευξιμότητας έχουν ξεκινήσει.

Επιτρέψτε μου να έλθω τώρα σε ένα άλλο σημαντικό ζήτημα πριν ολοκληρώσω. Η Επιτροπή αναπτύσσει μια ολοκληρωμένη ναυτιλιακή πολιτική –περιλαμβανομένης της εξωτερικής διάστασης– και επίσης μια ολοκληρωμένη ναυτιλιακή επιτήρηση σε όλους τους τομείς και τα σύνορα, για να δημιουργήσει ναυτιλιακή επίγνωση της κατάστασης που επικρατεί για τις θαλάσσιες δραστηριότητες, δημιουργώντας αντίκτυπο, μεταξύ άλλων, στη ναυτιλιακή ασφάλεια και την ασφάλεια των ανθρώπων, αλλά και στη γενική εφαρμογή του νόμου.

Η σημερινή σουηδική Προεδρία έχει αρχίσει μια σημαντική προσπάθεια για να διασφαλίσει τη διαπυλωνική συνοχή της ναυτιλιακής πολιτικής της ΕΕ, διασφαλίζοντας τη σύνδεση μεταξύ της κοινοτικής δράσης και του έργου που αναπτύσσεται υπό τον δεύτερο πυλώνα, ιδιαίτερα δε από τον Ευρωπαϊκό Οργανισμό Άμυνας. Πιστεύουμε ότι η ολοκλήρωση της θαλάσσιας επιτήρησης μπορεί να βοηθήσει σημαντικά στις επιχειρήσεις που διεξάγει η ΕΕ κατά της πειρατείας, καθώς η συλλογή δεδομένων θαλάσσιας επιτήρησης από διάφορες πηγές επιτρέπει στις αρχές που δρουν στη θάλασσα να λαμβάνουν αποφάσεις και να αντιδρούν διαθέτοντας περισσότερες πληροφορίες.

Όλες αυτές οι διαφορετικές συνιστώσες δραστηριοτήτων, οι οποίες περιγράφονται στο ψήφισμα του ΕΚ του περασμένου Οκτωβρίου, αποτελούν τη συμβολή της Επιτροπής στην καταπολέμηση της πειρατείας.

Cristiana Muscardini, εξ ονόματος της Ομάδας PPE. – (IT) Κυρία Πρόεδρε, κύριε υπουργέ, κυρία Επίτροπε, κυρίες και κύριοι, χαιρετίζουμε με μεγάλη ικανοποίηση την παράταση της αποστολής Atalanta.

Επεδίωξα να αφιερώσω τις δυνάμεις μου στο πρόβλημα της Σομαλίας για περίπου 10 χρόνια και δεν μπορώ να αρνηθώ ότι, σε πάρα πολλές περιπτώσεις, η Ευρώπη δεν έδρασε αρκετά γρήγορα.

Η κατάσταση στη Σομαλία κάθε ημέρα γίνεται και πιο δραματική λόγω των συνεπειών της διεθνούς τρομοκρατίας, καθώς επίσης και του προβλήματος της πειρατείας και της ανθρωπιστικής τραγωδίας την οποία βιώνουν εκατομμύρια

άνθρωποι, ιδιαίτερα οι γυναίκες και τα παιδιά, που υποφέρουν από τη βία, αντιμετωπίζουν την πείνα καθημερινά και, πάρα πολύ συχνά, αναγκάζονται να διαφύγουν στην έρημο σε μια προσπάθεια αναζήτησης καταφυγίου στις ευρωπαϊκές ακτές.

Σε συνδυασμό με την καταπολέμηση της τρομοκρατίας, πρέπει να εισαγάγουμε δράσεις οι οποίες προσφέρουν νέα ελπίδα στην οικονομία της περιοχής, αλλά και να εισαγάγουμε ευρωπαϊκό έλεγχο της κατάστασης των στρατοπέδων προσφύγων στη Λιβύη. Έχουμε λάβει αναφορές για την πολύ σοβαρή κατάσταση που επικρατεί σε αυτά τα στρατόπεδα, τόσο από άποψη βίας όσο και από άποψη παράλειψης σεβασμού των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, η οποία συχνά έχει ως στόχο τις Σομαλές.

Κατά τη διάρκεια χαιρετισμού που οργάνωσε το Ευρωπαϊκό Λαϊκό Κόμμα (Χριστιανοδημοκράτες), ο μόνιμος αντιπρόσωπος της σομαλικής μεταβατικής κυβέρνησης στον Οργανισμό Ηνωμένων Εθνών Δρ Yusuf Mohamed Ismail Bari-Bari επεσήμανε ότι η Σομαλία έχει φτωχύνει ακόμη περισσότερο με την λαθραλιεία στις ακτές της και ότι πολλοί από τους πειρατές είναι και πρώην αλιείς στους οποίους δεν έχει αποδοθεί δικαιοσύνη ούτε έχει δοθεί προσοχή.

Επομένως, χρειάζεται να καταπολεμήσουμε σκληρά την τρομοκρατία αλλά να προσπαθήσουμε να φέρουμε τη δικαιοσύνη, την ελπίδα και την οικονομία σε μια χώρα η οποία σπαράσσεται επί χρόνια από τον πόλεμο.

Roberto Gualtieri, εξ ονόματος της Ομάδας S&D. – (IT) Κυρία Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, με αυτήν τη συζήτηση και με το ψήφισμα το οποίο εμείς στην Ομάδα της Προοδευτικής Συμμαχίας των Σοσιαλιστών και Δημοκρατών στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο θα εγκρίνουμε αύριο, πρόθεσή μας είναι να εκφράσουμε την ισχυρή στήριξή μας για τη δέσμευση της Ευρωπαϊκής Ένωσης να καταπολεμήσει την πειρατεία. Ταυτόχρονα, προτιθέμεθα να εκφράσουμε την ανησυχία μας σχετικά με τη δραματική φύση της κατάστασης στη Σομαλία, η οποία ενισχύει την ανάγκη και τον επείγοντα χαρακτήρα ανάληψης δράσης για την προώθηση της σταθερότητας στη χώρα, προκειμένου να αντιμετωπιστούν οι βαθιές αιτίες του φαινομένου της πειρατείας.

Η αποστολή Atalanta είναι μια επιτυχία: επέτρεψε τη μεταφορά 300 000 τόνων βοήθειας και βελτίωσε την ασφάλεια στον Κόλπο του Άντεν για κάθε κυκλοφορία, αποδεικνύοντας τις δυνατότητες και την αυξημένη επιχειρησιακή και πολιτική αξία της ΕΠΑΑ.

Ταυτόχρονα, χρειαζόμαστε μεγαλύτερη ευρωπαϊκή δέσμευση, δίπλα στην Αφρικανική Ένωση, για να στηριχθεί η διαδικασία του Τζιμπουτί και γι' αυτόν τον λόγο, μολονότι γνωρίζουμε τις δυσκολίες και τους κινδύνους, εκφράζουμε τη στήριξή μας για τη δυνατότητα μιας αποστολής της ΕΠΑΑ στη Σομαλία, την οποία το Συμβούλιο έχει αρχίσει να εξετάζει.

Κατά συνέπεια, ελπίζουμε ότι, στο πλαίσιο των τροπολογιών και της συζήτησης, όλες οι πολιτικές Ομάδες θα βοηθήσουν να ενισχυθεί αυτό το μήνυμα, αντί να πέσουμε στην παγίδα να χρησιμοποιήσουμε μια δραματική κατάσταση όπως αυτή που επικρατεί στη Σομαλία ως πρόσχημα για σφοδρές πολιτικές επιθέσεις στο εσωτερικό ορισμένων χωρών, οι οποίες καμία σχέση δεν έχουν με αυτήν τη συζήτηση και με το έργο του Κοινοβουλίου.

Izaskun Bilbao Barandica, εξ ονόματος της Ομάδας ALDE. – (ES) Κυρία Πρόεδρε, πρέπει να στηρίξουμε την κοινωνική και δημοκρατική εξέλιξη της Σομαλίας προκειμένου να τεθεί τέλος στην πειρατεία. Επιπλέον, ζητούμε τα ευρωπαϊκά πλοία που αλιεύουν στα νότια του Ινδικού Ωκεανού να προστατεύονται από τις επιθέσεις πειρατών βάσει της επιχείρησης Atalanta με τον ίδιο τρόπο που προστατεύονται τα εμπορικά σκάφη. Ζητούμε να παρέχονται στρατιωτικές συνοδείες, επειδή αυτή είναι η αποτελεσματικότερη και η φθηνότερη λύση αλλά και αυτή που συνιστά ο Διεθνής Ναυτιλιακός Οργανισμός. Επιπλέον, επιθυμούμε τα άτομα τα οποία συλλαμβάνονται και κατηγορούνται για πειρατεία να δικάζονται στις χώρες της περιοχής, όπως προβλέπεται στη συνθήκη με την Κένυα και τις Σεϋχέλλες του Μαρτίου 2008.

Κι αυτό επειδή τα αλιευτικά σκάφη διατρέχουν πραγματικό και αυξημένο κίνδυνο να δεχθούν επίθεση και να πέσουν στα χέρια των πειρατών στην περιοχή. Πρέπει να υπενθυμίσουμε ότι το Κοινοβούλιο προέτους κατήγγειλε αυτήν την κατάσταση, παρά τούτα και η Επιτροπή παραδέχθηκε ότι τίποτε δεν έχει γίνει σχετικά με το θέμα αυτό. Εν τω μεταξύ, οι πειρατές συνεχίζουν να εξαπολύουν επιθέσεις.

Το πιο πρόσφατο θύμα, το πλοίο *Alakrana*, κρατήθηκε επί σχεδόν 50 ημέρες. Πρέπει επίσης να υπενθυμίσουμε ότι αυτά τα πλοία αλιεύουν βάσει ευρωπαϊκής συμφωνίας αλιείας. Αλιεύουν νόμιμα, σε διεθνή ύδατα, και ελέγχονται από τις αρμόδιες αρχές.

Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο θα πρέπει να αυξήσουμε την προστασία που προσφέρεται σε πλοία αυτού του τύπου.

Reinhard Bütikofer, εξ ονόματος της Ομάδας Verts/ALE. – (DE) Κυρία Πρόεδρε, κύριε Προεδρεύων του Συμβουλίου, κυρία Επίτροπε, η επιχείρηση Atalanta αντιπροσωπεύει μια επιτυχή συνεισφορά από την ΕΕ στην ασφάλεια του Κέρατος της Αφρικής και πρέπει να συνεχιστεί. Ωστόσο, η ΕΕ έχει επίσης μια ευρύτερη κοινή ευθύνη. Αυτή επιβάλλει να μην κάνουμε τα στραβά μάτια όταν οι παράνομες εξαγωγές τοξικών αποβλήτων ή η παράνομη αλιεία βλάπτουν τα συμφέροντα της Σομαλίας. Γι' αυτόν τον λόγο, πρέπει να υιοθετήσουμε κοινή προσέγγιση στην παρακολούθηση αυτών των θεμάτων.

Το ψήφισμα επί του οποίου θα ψηφίσουμε αύριο λαμβάνει λανθασμένη κατεύθυνση σε δύο σημεία και δεν εγκρίνουμε αυτές τις προσεγγίσεις. Είναι λάθος να θέλουμε να αλλάξουμε τώρα την εντολή της επιχείρησης Atalanta, είτε όσον αφορά τη διεύρυνση της περιοχής των επιχειρήσεων είτε όσον αφορά την απόπειρα από μέλη του Σώματος να διευρυνθεί η εντολή ώστε να περιλαμβάνει την αλιεία. Θέλουμε η εντολή να συνεχίσει να ισχύει χωρίς αλλαγές.

Δεύτερον, εγείρει πολλά ερωτήματα η πραγματοποίηση αποστολής εκπαίδευσης στο πλαίσιο της ευρωπαϊκής πολιτικής ασφάλειας και άμυνας (ΕΠΑΑ) η οποία δεν έχει αιτιολογηθεί επαρκώς και η οποία δεν θα συνεισφέρει πραγματικά στην οικοδόμηση κράτους στη Σομαλία. Πρέπει να εργαζόμαστε με βάση την αρχή της προφύλαξης παρά της σπουδής.

Willy Meyer, εξ ονόματος της Ομάδας GUE/NGL. – (ES) Κυρία Πρόεδρε, στηρίζουμε πλήρως το πρώτο μέρος της δήλωσης της κ. Ferrero-Waldner. Αυτή όντως είναι η φύση του προβλήματος και η βαθύτερη αιτία του. Όσο δεν αντιμετωπίζουμε τη ρίζα του προβλήματος, δεν υπάρχει πιθανότητα στρατιωτικής λύσης του είτε με αεροπορικές είτε με χερσαίες επιχειρήσεις. Όσο για τη ναυτική λύση, ο αρμόδιος αξιωματικός για την επιχείρηση Atalanta δήλωσε σαφέστατα χθες ότι η ναυτική λύση για την πειρατεία δεν είναι δυνατή. Θα υπενθυμίσω στο Σώμα ότι οι Ηνωμένες Πολιτείες δοκίμασαν χερσαία στρατιωτική λύση και απέτυχαν στην προσπάθεια.

Επομένως, θα ήταν σφάλμα να τεθούν σε αναμονή η βοήθεια για την ανάπτυξη και οι λύσεις σχετικά με τη διακυβέρνηση της χώρας. Καμία στρατιωτική λύση δεν είναι δυνατή, αλλά ούτε είναι δυνατόν να ιδιωτικοποιηθούν τα καθήκοντα των ενόπλων δυνάμεων, όπως η ισπανική κυβέρνηση έκρινε ορθό να πράξει. Το θέμα δεν είναι να αντικατασταθούν τα στρατεύματα με ιδιωτικές εταιρείες ασφαλείας εξοπλισμένες με πολεμικά όπλα. Όχι, αυτή βεβαίως δεν είναι η λύση. Η λύση, στην πραγματικότητα, είναι να τεθεί τέλος σε κάθε μορφής πειρατεία. Εννοώ, να τεθεί τέλος στην πειρατεία που έχει βάσεις στη Σομαλία καθώς και στην ξένη πειρατεία η οποία προκαλεί καταστροφή στα σομαλικά χωρικά ύδατα.

Νίκη Τζαβέλα, εξ ονόματος της ομάδας EFD. – Κυρία Πρόεδρε, διεθνείς παρατηρητές επισημαίνουν ότι η επίλυση του προβλήματος της πειρατείας βρίσκεται στην επίτευξη πολιτικής σταθερότητας στη χώρα. Είναι κάτι που όλοι το ευχόμαστε, ιδιαίτερα εμείς οι Έλληνες, επειδή η ελληνική μας ναυτιλία πλήττεται σκληρά από την πειρατεία στην περιοχή.

Κυρία Επίτροπε, με εκπλήξατε ευχάριστα. Μέχρι τώρα όλη η ενημέρωση που έχουμε και από τα διεθνή μέσα ενημέρωσης και από παντού αφορά την πρόοδο των στρατιωτικών επιχειρήσεων. Με αφοπλίσατε λοιπόν γιατί επρόκειτο να σας θέσω την ερώτηση: ποια είναι η πρόοδος των πολιτικών δράσεων που έχουν γίνει μέχρι τώρα στη χώρα, επειδή πλέον επικεντρωνόμαστε στο ότι, για να λυθεί το πρόβλημα, πρέπει να έχουμε πολιτική σταθερότητα στη Σομαλία. Ευχαριστώ για την ενημέρωση που μας κάνατε και θα έλεγα ότι θα ήταν χρήσιμο να υπάρξει μια πιο λεπτομερής ενημέρωση τόσο του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου όσο και των ΜΜΕ που ασχολούνται με το θέμα της πολιτικής παρέμβασης.

Luis de Grandes Pascual (PPE). – (ES) Κυρία Πρόεδρε, κυρία Επίτροπε, κύριε Προεδρεύων του Συμβουλίου, η Ισπανία μόλις έζησε μια επώδυνη κατάσταση κατά την οποία ένα πλοίο, το *Alakrana*, και όλο το πλήρωμά του ήταν αντικείμενο εκβιασμού, ταπείνωσης και αναρίθμητων κινδύνων.

Η ισπανική κυβέρνηση καλείται να λογοδοτήσει, στην Ισπανία, όπως αρμόζει στην περίπτωση. Σε αυτήν τη

Αίδουσα, θα μιλήσουμε για την Ευρώπη και για περισσότερη Ευρώπη. Κατά συνέπεια, πρέπει να δηλωθεί ότι μετά από ένα έτος κατά το οποίο ζητούσαμε διπλωματία και αποφασιστικότητα, η έκβαση υπήρξε θετική.

Ωστόσο, η επιχείρηση Atalanta είναι ανεπαρκής. Χρειάζεται να διευρυνθεί και να καταστεί περισσότερο ευέλικτη. Πρέπει να καταστεί δυνατό να προστατεύονται όχι μόνο οι θαλάσσιοι δρόμοι κατά μήκος των οποίων κινείται η ανθρωπιστική βοήθεια, αλλά και τα κοινοτικά αλιευτικά και εμπορικά σκάφη. Τα τελευταία πρέπει να προστατεύονται, και αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο, στο ψήφισμα που θα εγκριθεί αύριο, θα ζητήσουμε από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και τα όργανά του να αναλάβουν ορισμένες δεσμεύσεις.

Αυτό που ζητούμε είναι να πούμε «ναι» στην αποφασιστική θέση που λαμβάνουν τα κράτη για να προστατεύσουν τα πλοία τους με τις ένοπλες δυνάμεις τους για να αποτρέπουν και, αν είναι απαραίτητο, νόμιμα να αποκρούουν την πειρατική δράση. Πρέπει να πούμε «όχι» σε πόρους από εργολάβους ιδιωτικής ασφάλειας, μια κίνηση η οποία,

σύμφωνα με τον ΔΝΟ, ενέχει τον κίνδυνο μη απαραίτητης βίας. Πρέπει να πούμε «όχι» στην παθητική και ερασιτεχνική στάση των κυβερνήσεων η οποία κάνει εύκολη τη ζωή για τους πειρατές. Πρέπει να πούμε «ναι», ωστόσο, στη διπλωματία, «ναι» στη βοήθεια στη Σομαλία και «όχι» σε αναπόδεικτες κατηγορίες για εικαζόμενη παράνομη αλιεία.

Τα κοινοτικά πλοία αλιεύουν συμμορφούμενα με τις διεθνείς συμφωνίες μας. Αλιεύουν νόμιμα και πρέπει να προστατεύονται. Τα κοινοτικά όργανα έχουν καθήκον να το πράξουν.

Saïd El Khadraoui (S&D). – (NL) Η περίπλοκη και επικίνδυνη κατάσταση στη Σομαλία και οι επιπτώσεις της για τη σταθερότητα στην περιοχή αποτελούν πηγή μεγάλης ανησυχίας για όλους μας. Ταυτόχρονα, ολόκληρος ο κόσμος είναι μάρτυρας των προβλημάτων τα οποία αυτή χώρα βιώνει ως αποτέλεσμα της θαλάσσιας πειρατείας και της επίπτωσής της στη ναυτιλία στα ευρύτερα ύδατα που περιβάλλουν τη Σομαλία. Για να επιλυθεί αυτή η κατάσταση, χρειαζόμαστε προφανώς μια ολοκληρωμένη προσέγγιση, όπως είπε νωρίτερα η κ. Ferrero-Waldner.

Θα ήθελα να επωφεληθώ αυτής της ευκαιρίας για να εκφράσουμε την εκτίμησή μας στο εξαιρετικό έργο το οποίο η επιχείρηση Atalanta έχει επιτελέσει έως σήμερα. Οι προσπάθειές τους είναι πολύ σημαντικές, επειδή η προσβασιμότητα σε αυτήν τη ζώνη είναι κρίσιμης σημασίας για το διεθνές εμπόριο και τη μεταφορά προϊόντων. Η επιθυμία μας είναι τόσο οι ναύτες που επιβαίνουν στα εμπορικά πλοία όσο και οι αλιείς που εργάζονται στην περιοχή να έχουν τη δυνατότητα να εκτελούν την εργασία τους με ασφάλεια. Πιστεύουμε ότι αυτό είναι ουσιώδες. Επομένως, ας συνεχίσουμε να στηρίζουμε το έργο αυτής της αποστολής. Φυσικά, ας εξετάσουμε επίσης τι άλλο μπορούμε να κάνουμε, όπως σωστά είπε η Επίτροπος, ας αντιμετωπίσουμε ταυτόχρονα το πρόβλημα στη ρίζα του, αποτελεσματικά και σε διάφορα μέτωπα.

Franziska Katharina Brantner (Verts/ALE). – (DE) Κυρία Πρόεδρε, η Σομαλία είναι μια χώρα σε διαρκή κατάσταση έκτακτης ανάγκης και δεν έχει κυβέρνηση επί σχεδόν 20 χρόνια. Εμείς στην ΕΕ πρέπει να βοηθήσουμε να αλλάξει αυτή η κατάσταση. Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο στηρίζουμε το έργο της Επιτροπής. Ωστόσο, βλέπουμε με ιδιαίτερο σκεπτικισμό τη νέα αποστολή της Ευρωπαϊκής Πολιτικής Ασφάλειας και Άμυνας (ΕΠΑΑ) και το σχέδιο εκπαίδευσης 2 000 στρατιωτών για τη μεταβατική κυβέρνηση στη Σομαλία.

Ποιος είναι ο πραγματικός στόχος αυτής της αποστολής; Ποια είναι η συνολική πολιτική ιδέα για τη Σομαλία; Τι αξία μπορεί να προστεθεί στα σημερινά αμερικανικά και γαλλικά σχέδια εκπαίδευσης; Δεν αντιλαμβανόμαστε με ποιο τρόπο αυτή η αποστολή μπορεί να συμβάλει στην οικοδόμηση του κράτους. Τι νομιμότητα έχει η μεταβατική κυβέρνηση; Γιατί την στηρίζουμε; Γιατί πιστεύουμε ότι οι στρατιώτες θα την βοηθήσουν; Πώς μπορούμε να εμποδίσουμε τους στρατιώτες να συστρατευθούν με τους πολέμαρχους μόλις εκπαιδευτούν; Πιστεύουμε ότι υπάρχουν ακόμη πάρα πολλά ερωτήματα σχετικά με αυτήν την αποστολή για να είναι δυνατή η έναρξη του σχεδιασμού της. Κυρίως δε, δεν βλέπω την αξία την οποία η ΕΕ μπορεί να προσθέσει και πιστεύω ότι τα χρήματα θα μπορούσαν να δαπανηθούν καλύτερα σε άλλα προγράμματα τα οποία η Επιτροπή εφαρμόζει ήδη.

Eider Gardiazábal Rubial (S&D). – (ES) Κυρία Πρόεδρε, αν θέλουμε να προσπαθήσουμε και να καταλάβουμε τι συμβαίνει στα ύδατα του Ινδικού Ωκεανού, πρέπει να αντιμετωπίσουμε το ζήτημα της πειρατείας υπεύθυνα, απέχοντας από δημαγωγικές δηλώσεις και υιοθετώντας κομματική θέση. Το λέγω αυτό παρά τη δήλωση την οποία είχα την ατυχία να ακούσω σε αυτήν την Αίθουσα. Ορισμένοι βουλευτές έχουν εκμεταλλευτεί την ευκαιρία για να εξαπολύσουν επίθεση κατά της ισπανικής κυβέρνησης την ώρα που ήταν στο βήμα. Θα επισημάνω ότι η προαναφερθείσα κυβέρνηση είχε αποφασιστική συμβολή στην προώθηση και συγκρότηση της επιχείρησης Atalanta την οποία σήμερα επαινούμε. Ωστόσο, αυτή η επιχείρηση είναι σαφώς ανεπαρκής, και πρέπει να ενισχυθεί.

Κατά συνέπεια, επιθυμώ να ζητήσω από το Συμβούλιο να ενισχύσει αυτήν την επιχείρηση, να διευρύνει τις προστατευόμενες περιοχές για τις οποίες έχει την ευθύνη να αυξήσει το προσωπικό της και να της δώσει πρόσθετες αρμοδιότητες. Αναφέρομαι, για παράδειγμα, στην επιτήρηση των λιμανιών από τα οποία ξεκινούν τα μητρικά σκάφη των πειρατών. Παρά ταύτα, είναι σαφές ότι η επιχείρηση δεν μπορεί να είναι ο μόνος μηχανισμός για την επίλυση του σομαλικού προβλήματος. Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο επωφελούμαι της ευκαιρίας για να καλέσω όλους τους ενδιαφερόμενους να αναζητήσουν μια κοινή στρατηγική για τη Σομαλία. Μια τέτοια στρατηγική πρέπει να περιλαμβάνει αναπτυξιακή βοήθεια και πολιτικό διάλογο με τη μεταβατική ομοσπονδιακή κυβέρνηση.

Καλώ επίσης το Συμβούλιο να συγκροτήσει μια νέα επιχείρηση, παράλληλα με την επιχείρηση Atalanta. Αυτή η επιχείρηση θα βοηθούσε στην εκπαίδευση και τον εξοπλισμό των δυνάμεων ασφαλείας της σομαλικής ομοσπονδιακής κυβέρνησης, ενώ επίσης θα ενίσχυε τη δέσμευση για τον σεβασμό των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και του κράτους δικαίου.

(Η ομιλήτρια συμφωνεί να δεχθεί ερώτηση στο πλαίσιο της διαδικασίας της γαλάζιας κάρτας, σύμφωνα με το άρθρο 149, παράγραφος 8, του Κανονισμού)

Luis de Grandes Pascual (PPE). – (ES) Η βουλευτής θεωρεί ότι συνιστά ανευθυνότητα η δήλωση ότι η ισπανική κυβέρνηση πρέπει να λογοδοτήσει στην Ισπανία και ότι σε αυτήν την Αίθουσα πρέπει να επικεντρωθούμε στη συζήτηση για την Ευρώπη και τα ευρωπαϊκά μέτρα στήριξης της επιχείρησης *Atalanta*;

Eider Gardiazábal Rubial (S&D). – (ES) Κύριε de Grandes Pascual, παρακαλώ μην παίζετε με τις λέξεις. Αυτό που θεωρώ ανεύθυνο είναι να χρησιμοποιείτε το βήμα για να επιτεθείτε στην κυβέρνηση της Ισπανίας.

Γεώργιος Παπανικολάου (PPE). – Κυρία Πρόεδρε, είναι γεγονός ότι οι Σομαλοί πειρατές αποτελούν απειλή για τη διεθνή ναυσιπλοΐα. Το φαινόμενο αυτό δεν επηρεάζει μόνον το κόστος και την αξιοπιστία των θαλάσσιων μεταφορών, αλλά παρεμποδίζει κυρίως την παροχή διεθνούς ανθρωπιστικής βοήθειας προς τη Σομαλία επιτείνοντας τη σοβαρή επισιτιστική κρίση που μαστιάζει τη χώρα. Οφείλω, ωστόσο, να σημειώσω ότι χώρες με μεγάλη παράδοση στην εμπορική ναυτιλία, όπως η Ελλάδα αλλά και άλλες μεσογειακές χώρες, θίγονται ιδιαίτερα. Κατανοώ ότι η αποστολή της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την προστασία του θαλάσσιου περάσματος στο Κέρας της Αφρικής είναι ένα σημαντικό βήμα. Πρέπει όμως να καταλάβουμε ότι φαινόμενα που ανήκαν για όλους μας παλιά μόνο στο χώρο της φαντασίας και τα βλέπαμε στις ταινίες –τα διάβαζα όταν ήμουν μικρός στα παραμύθια– κτυπούν πλέον την πόρτα μας, είναι ένας ορατός κίνδυνος, μια πραγματικότητα. Γι' αυτό λοιπόν πρέπει να συντονιστούμε, πρέπει να πείσουμε ακόμη περισσότερο το Συμβούλιο και την Επιτροπή για περαιτέρω πολιτικές πρωτοβουλίες.

Josefa Andrés Barea (S&D). – (ES) Κυρία Πρόεδρε, η πειρατεία είναι ένα πολύ σοβαρό ζήτημα για την Ισπανία δεδομένου ότι πλήττει τα αλιευτικά σκάφη μας, και χαιρετίζω την απελευθέρωση του πλοίου *Alakrana* και συγχαίρω τους αλιείς του, τον ιδιοκτήτη του και την ισπανική κυβέρνηση για τις προσπάθειές τους.

Τα αλιευτικά σκάφη γίνονται στόχος των πειρατών και φαίνεται ότι παρέχουν ακαταμάχητες ευκαιρίες για την κράτηση ομήρων. Οι πειρατές έχουν εκσυγχρονίσει τις τακτικές τους, όπως διαπίστωσε και το Συμβούλιο, στη θάλασσα και τη στεριά. Είναι επιχειρήσεις επικερδείς και τα κράτη μέλη πρέπει να αντιδράσουν σε αυτήν την κατάσταση.

Η επιχείρηση EU NAVFOR Somalia (επιχείρηση *Atalanta*) έχει στεφθεί με επιτυχία, και η Επιτροπος ανέφερε ότι έχει αναληφθεί μεγάλος αριθμός δραστηριοτήτων, όμως χρειαζόμαστε περισσότερες και καλύτερες παρόμοιες επιχειρήσεις. Τα αλιευτικά σκάφη δεν πρέπει πλέον να είναι ευάλωτα, είναι ανάγκη να προστατεύουμε τα αλιευτικά σκάφη και να διευρυνθεί η περιοχή εντός της οποίας προσφέρεται προστασία σε αυτά.

Όμως, αυτό το οποίο κυρίως χρειάζεται είναι η εξεύρεση λύσης στην ξηρά, επειδή στην ξηρά δημιουργείται το πρόβλημα: όπως επισήμανε η Επιτροπος, χρειαζόμαστε δημοκρατική σταθερότητα. Ερωτούμε την Επιτροπή αν είναι έτοιμη να διοργανώσει σύνοδο κορυφής για την πειρατεία στην περιοχή, σε μια προσπάθεια να εξευρεθούν λύσεις στην ξηρά για αυτό το οποίο συμβαίνει στη θάλασσα.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE). – (ES) Και εγώ, φυσικά, είμαι ευτυχής για το αίσιο τέλος της υπόθεσης *Alakrana*, αλλά φοβάμαι ότι δυστυχώς ενδέχεται να μην είναι η τελευταία παρόμοια υπόθεση. Όπως έχει ειπωθεί, είναι σημαντικό να θυμόμαστε ότι οι πειρατές δεν εκμεταλλεύονται μόνο τη φτώχεια, αλλά επίσης και τα λάθη και τα κενά σε ένα σύστημα το οποίο δεν λειτουργεί.

Μολονότι είναι θλιβερό και λυπηρό το γεγονός ότι ναυτικοί απαγάγονται όταν, σε τελική ανάλυση, κάνουν απλά τη δουλειά τους, είναι επίσης λυπηρό το γεγονός ότι υπάρχουν άτομα τα οποία εκμεταλλεύονται το γεγονός της απουσίας κυβέρνησης, όχι μόνο στη Σομαλία αλλά στην περιοχή συνολικά, για να αλιεύουν στα ύδατα παράνομα ή να ρίχνουν ρυπογόνα απόβλητα. Δυστυχώς, κύριε de Grandes Pascual, αυτό συμβαίνει.

Αναμφίβολα, καταδικάζουμε οποιαδήποτε πράξη πειρατείας. Η καταπολέμηση αυτού του φαινομένου, ωστόσο, απαιτεί περισσότερα από στρατιώτες και μισθοφόρους. Για την ακρίβεια, ανάγοντας το ζήτημα σε αυτές τις διαστάσεις, θα μπορούσε να είναι ακόμη και αντιπαραγωγικό και θα οδηγούσε σε μια ανησυχητική κλιμάκωση της σύγκρουσης, ειδικά από τη στιγμή που γνωρίζουμε ότι ορισμένοι πλοιοκτήτες, προκειμένου να μεγιστοποιήσουν την παρουσία τους στην περιοχή, διακινδυνεύουν περισσότερο από όσο θα έπρεπε και απομακρύνονται από τις προστατευόμενες περιοχές περισσότερο από όσο θα έπρεπε, δημιουργώντας έναν κίνδυνο ο οποίος είναι πολύ δύσκολο να αντιμετωπιστεί.

Carmen Fraga Estévez (PPE). – (ES) Κυρία Πρόεδρε, ενώ η παράνομη αλιεία στον Ινδικό Ωκεανό μπορεί να λαμβάνει χώρα, ο κοινοτικός στόλος σίγουρα δεν μπορεί να χαρακτηριστεί παράνομος, όπως υπονοήθηκε εδώ. Ο κοινοτικός στόλος αλιεύει μέσα στα αυστηρότερα πλαίσια του νόμου, με άδειες που εκδίδονται βάσει της συμφωνίας εταιρικής σχέσης στον τομέα της αλιείας Ευρωπαϊκής Κοινότητας-Δημοκρατίας των Σεϋχελών και της επιτροπής διαχείρισης της αλιείας τόνου του Ινδικού Ωκεανού (IOTC), η οποία ρυθμίζει και διαχειρίζεται την αλιεία τόνου στην περιοχή.

Δεύτερον, όλα τα κοινοτικά σκάφη είναι εξοπλισμένα με σύστημα δορυφορικής παρακολούθησης, μέσω του οποίου μπορούν να εντοπίζονται σε πραγματικό χρόνο και ανά πάσα στιγμή από τις αλιευτικές και τις στρατιωτικές αρχές.

Τρίτον, ο κοινοτικός στόλος διαθέτει παρατηρητές και συμμορφώνεται με το αυστηρότερο καθεστώς παροχής στοιχείων σχετικά με την αλιευτική δραστηριότητα μέσω των ημερολογίων αλιείας, των δειγμάτων αλιευμάτων και της απαγόρευσης μεταφοράς αγαθών στην ανοικτή θάλασσα, μεταξύ άλλων μέτρων.

Τέλος, το σύνολο του κοινοτικού στόλου έχει καταχωρηθεί στο περιφερειακό μητρώο στόλων της ΙΟΤC. Προσωπικά, θα ήθελα τόσο η Επιτροπή όσο και το Συμβούλιο να αναγνωρίσουν ότι ο ευρωπαϊκός στόλος ο οποίος αλιεύει σε αυτήν την περιοχή το πράττει εντός των αυστηρότερων ορίων της νομιμότητας.

Janusz Władysław Zemke (S&D). – (PL) Κυρία Πρόεδρε, θα ήθελα πάρα πολύ να εκφράσω τις ευχαριστίες μου και να αρχίσω λέγοντας ότι μας δόθηκε, κατά τη γνώμη μου, πολύ καλή και αξιόπιστη ενημέρωση τόσο από τον κ. Bildt όσο και από την Επίτροπο. Αυτή η ενημέρωση αποδεικνύει το γεγονός ότι οι προσπάθειες της Ευρωπαϊκής Ένωσης επικεντρώνονται σε δύο τομείς. Ο πρώτος τομέας είναι η ανθρωπιστική βοήθεια. Ο δεύτερος είναι η στρατιωτική δράση, και αυτοί οι δύο τομείς δραστηριότητας, ευτυχώς, εκτελούνται αποτελεσματικά. Θα ήθελα, ωστόσο, να ρωτήσω το εξής: μήπως θα έπρεπε να δώσουμε την ίδια σημασία και στην οικοδόμηση του κράτους στη Σομαλία επειδή, στην πραγματικότητα, είναι μια χώρα η οποία δεν έχει το κράτος που έχει ανάγκη.; Μήπως θα έπρεπε να δημιουργήσουμε την εθνική αστυνομία, καθώς και έναν πυρήνα ενόπλων δυνάμεων; Κατά τη γνώμη μου, αν αυτός ο τρίτος τομέας δεν έχει την ίδια αντιμετώπιση που έχουν οι άλλοι δύο, θα είναι δύσκολο μακροπρόθεσμα να σημειωθεί επιτυχία.

Carl Bildt, Προεδρεύων του Συμβουλίου. – (EN) Κυρία Πρόεδρε, θα είμαι πολύ σύντομος. Η Σομαλία είναι ένα μεγάλο πρόβλημα. Είναι μεγάλο πρόβλημα επί 20 έτη. Συζητήσαμε για την πειρατεία. Όμως, ας μην ξεχνούμε την ανθρωπιστική κατάσταση, η οποία μπορεί να περιγραφεί με τη λέξη καταστροφή. Ας μην ξεχνούμε το πρόβλημα των τρομοκρατών. Ας μην ξεχνούμε την αστάθεια της περιοχής.

Με τον καιρό, χρειάζεται να προσπαθήσουμε και να ασχοληθούμε με όλα αυτά. Όμως, ας είμαστε ρεαλιστές. Η διεθνής κοινότητα, τα Ηνωμένα Έθνη και άλλοι αγωνίζονται για την επίλυση του προβλήματος της Σομαλίας για πάρα πολύ καιρό. Τα αποτελέσματα υπήρξαν πολύ περιορισμένα. Είμαστε αρκετά αργοπορημένοι νεοεισερχόμενοι σε αυτήν την περιοχή όσον αφορά την προσπάθεια αντιμετώπισης της κατάστασης στη Σομαλία. Προσπαθούμε να κάνουμε ορισμένα πράγματα.

Την επιχείρηση Atalanta όλοι την χαρακτηρίσαμε επιτυχία, αλλά ας μην νομίζουμε ότι αυτή μπορεί να επιλύσει όλα τα προβλήματα. Όταν συζητούμε να την διευρύνουμε προς τον Ινδικό Ωκεανό, μιλούμε για πραγματικά τεράστιες περιοχές. Και, ακόμη και αν επρόκειτο να αναπτύξουμε το σύνολο των ναυτικών πόρων όλων των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η απόλυτη επιτυχία δεν θα ήταν βέβαιη.

Και ορισμένοι από τους πειρατές, φυσικά, διοχετεύουν χρήματα επίσης, γεγονός το οποίο τους επιτρέπει να επενδύουν σε περαιτέρω πόρους. Αυτό καθιστά το πρόβλημα ακόμη πιο δύσκολο.

Αυτά, βέβαια, δεν είναι λόγος για να μην κάνουμε αυτά που μπορούμε. Με την επιφύλαξη όλων των δυσκολιών, πρέπει να ασχοληθούμε με τη στήριξη στη μεταβατική ομοσπονδιακή κυβέρνηση.

Αυτό προσπαθούμε να κάνουμε με τα διάφορα προγράμματα εκπαίδευσης. Υπάρχει εγγύηση ότι θα είναι επιτυχής; Όχι, δεν υπάρχει. Όμως, το μόνο πράγμα για το οποίο μπορούμε να είμαστε απόλυτα βέβαιοι είναι ότι, αν δεν προσπαθήσουμε καν, τότε είμαστε απόλυτα βέβαιοι ότι δεν θα επιτύχουμε. Αν προσπαθήσουμε, υπάρχει τουλάχιστον η πιθανότητα να έχουμε θετικό αντίκτυπο. Και, αν δεν έχουμε λάβει τίποτα άλλο, θα έχουμε καταφέρει να εξασφαλίσουμε το πρόγραμμα των παραδόσεων του Παγκόσμιου Επισιτιστικού Προγράμματος στον σομαλικό λαό που λιμοκτονεί και υποφέρει. Αυτό από μόνο του είναι κάτι για το οποίο μπορούμε να είμαστε υπερήφανοι.

Benita Ferrero-Waldner, Μέλος της Επιτροπής. – (EN) Κυρία Πρόεδρε, γνωρίζω πολύ καλά ότι αυτό είναι ένα ζήτημα το οποίο είναι πολύ σημαντικό για ορισμένα κράτη μέλη λόγω των θυμάτων που είχαν, λόγω των δυσκολιών εκεί. Ο Έλληνας συνάδελφός μας ο οποίος μου έθεσε μια ερώτηση στην οποία ήθελα να απαντήσω δεν είναι πλέον εδώ, αλλά θα ήθελα να πω τι κάνουμε και γιατί είπα ότι ήταν μια κάποια επιτυχία.

Όπως ανέφερε ο Πρόεδρός μας, υπήρξε η αποκαλούμενη διαδικασία του Τζιμπουτί και η διεθνής ομάδα επαφής, στην οποία η Επιτροπή συμμετείχε και στην οποία γνωρίζω ότι ο πρώην συνάδελφός μας, Louis Michel, ο οποίος τώρα είναι μέλος του ΕΚ, προσπάησε πολύ σκληρά να βοηθήσει και να στηρίξει τη μεταβατική κυβέρνηση. Είναι αυτή η κυβέρνηση η οποία ακόμη διαθέτει τις περισσότερες δυνατότητες για να φέρει τη σταθερότητα στη Σομαλία. Αυτό είναι το πρώτιστο και κύριο έργο μας, και πρέπει να το κάνουμε με διπλωματική και πολιτική στήριξη.

Έπειτα έχουμε να βοηθήσουμε και να προστατεύσουμε τα πλοία και όλους τους ανθρώπους εκεί. Επίσης, πρέπει να κάνουμε αυτά που είπα προηγουμένως – ο συνάδελφος ο οποίος μίλησε τελευταίος ίσως με άκουσε πριν. Είπα πριν ότι η οικοδόμηση θεσμών, η ανάπτυξη ικανοτήτων, η προσπάθεια να βοηθηθεί η νομική διαδικασία, να βοηθηθεί ο πληθυσμός, είναι απόλυτα θεμελιώδη ζητήματα. Μόνο τότε, όταν θα έχουμε σταθερότητα στη χώρα και θα έχουν ληφθεί μέτρα για την εξάλειψη της φτώχειας, μπορούν όλα αυτά να γίνουν. Γι' αυτό και πρόκειται πράγματι για μια σύνθετη διαδικασία.

Προκειμένου να είμαστε χρήσιμοι, πέραν των άλλων, τώρα διαθέτουμε συγκεκριμένη στήριξη η οποία συνεχίζεται για 29 προγράμματα, αξίας άνω των 50 εκατομμυρίων ευρώ, ποσό τεράστιο για αυτούς τους ανθρώπους, προγράμματα τα οποία στηρίζουν τη διακυβέρνηση, την ασφάλεια και την κοινωνία των πολιτών, τα οποία στηρίζουν τη διαδικασία συμφιλίωσης και την οικοδόμηση θεσμών. Ο τελευταίος στόχος είναι να βοηθηθεί η δημιουργία λειτουργούντος κράτους το οποίο θα είναι σε θέση να εξυπηρετεί τον σομαλικό λαό και όπου εμείς επίσης θα πρέπει να καταπολεμήσουμε την τρομοκρατία. Η τρομοκρατία, δυστυχώς, έχει βαθιές ρίζες εκεί, σε μια χώρα όπου το κράτος έχει καταλυθεί, άρα έχουμε όντως τεράστιο έργο.

Κάποιος ρώτησε αν θα ήταν δυνατή η σύγκληση συνόδου κορυφής για την πειρατεία στο μέλλον. Το βέβαιο είναι ότι, εμείς, η Επιτροπή, δεν θα είχαμε αντίρρηση για αυτό, αλλά πιστεύω ότι εναπόκειται στα κράτη μέλη να αποφασίσουν και, ιδιαίτερα, ίσως στην ισπανική Προεδρία. Αν ενδιαφέρονται, τότε ενδέχεται όντως να την συγκαλέσουν.

Πρόεδρος. – Σύμφωνα με το άρθρο 120, παράγραφος 2, του Κανονισμού, έχω λάβει έξι προτάσεις ψηφίσματος⁽³⁾ ..

Η συζήτηση έληξε.

Η ψηφοφορία θα διεξαχθεί αύριο, Πέμπτη, 26 Νοεμβρίου 2009.

Γραπτές δηλώσεις (άρθρο 149)

Alain Cadec (PPE), γραπτώς. – (FR) Κυρία Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, θα ήθελα να δώσω σε αυτό το ψήφισμα την αμέριστη στήριξή μου, καθώς αυτό υπογραμμίζει τη συνάφεια της επιχείρησης Atalanta και την επιτυχία της. Αντιλαμβάνομαι το τεράστιο μέγεθος του έργου που πρέπει να επιτευχθεί, δεδομένου του μεγέθους της περιοχής που πρέπει να καλυφθεί. Ωστόσο, θα ήθελα τα ευρωπαϊκά σκάφη που αλιεύουν στη ζώνη να θεωρούνται πολύ ευάλωτα και, γι' αυτόν τον λόγο, να έχουν ειδική προστασία. Πρέπει, κατά συνέπεια, να κατατάσσονται ως κατηγορία 3.

Για την ακρίβεια, τα σκάφη αλιείας τόνου είναι ιδιαίτερα ευάλωτα, στον βαθμό που, αφενός, έχουν χαμηλό κατάστρωμα και, αφετέρου, είναι ακίνητα και δεν είναι εύκολος ο χειρισμός τους όταν αλιεύουν με τράτα: δηλαδή, για περίοδο τεσσάρων έως πέντε ωρών. Κατά συνέπεια, κατά τη διάρκεια αυτών των χρονικών περιόδων, κινδυνεύουν να δεχθούν επιθέσεις πειρατών. Το ειδικό αίτημα αιτιολογείται από αυτό το συγκεκριμένο χαρακτηριστικό. Θα ήθελα επίσης να διευκρινίσω ότι αυτή η κατάταξη στην επιχείρηση Atalanta θα ήταν επιπλέον των γαλλικών και ισπανικών επιχειρήσεων προστασίας στα πλοία.

Filip Kaczmarek (PPE), γραπτώς. – (PL) Η Επιτροπή και το Συμβούλιο έχουν δικίο. Η μόνη δυνατή απάντηση στην κατάσταση στη Σομαλία είναι μια περιεκτική προσέγγιση στις ένοπλες συγκρούσεις εκεί, με συντονισμένη δράση από όλα τα μέρη που συμμετέχουν στις προσπάθειες προκειμένου να επιτευχθεί η σταθερότητα στην περιοχή και να τεθεί τέλος στην πειρατεία. Ο άμεσος στόχος μας στο πρόβλημα της εξάλειψης της πειρατείας πρέπει, φυσικά, να είναι η συνέχιση της επιχείρησης Atalanta. Αυτή θα έπρεπε ακόμη να περιλαμβάνει την παράταση της εντολής της, έτσι ώστε να εξασφαλίζεται η προστασία των αλιέων. Δεν μπορώ να καταλάβω γιατί ορισμένοι συνάδελφοι δεν θέλουν να προστατεύσουν τους αλιείς. Από τη στιγμή που προστατεύουμε την εμπορική και τουριστική ναυτιλία, καθώς και τα πλοία που μεταφέρουν επισιτιστική βοήθεια, θα πρέπει επίσης να κάνουμε οτιδήποτε είναι δυνατόν για να εξασφαλίζουμε τη δυνατότητα στους αλιείς να εργάζονται με ασφάλεια.

Ταυτόχρονα, δεν πρέπει να παραβλέψουμε τον μακροπρόθεσμο στόχο, χωρίς τον οποίο ουδέποτε θα βρεθεί μόνιμη λύση στο πρόβλημα της πειρατείας. Αναφέρομαι στην ειρήνη, τη σταθερότητα, την εξάλειψη της φτώχειας και την ανάπτυξη της χώρας. Κατά συνέπεια, ενεργώντας σε μακροπρόθεσμη βάση πρέπει να εστιάσουμε στα εξής:

- ενίσχυση της αποστολής AMISOM,
- αποφασιστική διατήρηση και εφαρμογή της απαγόρευσης πώλησης όπλων στη Σομαλία,

(3) Βλ. συνοπτικά πρακτικά

- σταθεροποίηση της χώρας με συντονισμένη και περιεκτική στρατηγική για ανάληψη δράσης με τη συμμετοχή της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της Αφρικανικής Ένωσης και των ΗΠΑ,
- προσπάθεια επίτευξης συμφωνιών διαρκούς ειρήνης μεταξύ των μερών και,
- στήριξη της οικοδόμησης ενεργών κρατικών θεσμών σε ολόκληρη τη χώρα.

15. Περιβάλλον χωρίς καπνό (συζήτηση)

Πρόεδρος. – Η ημερήσια διάταξη προβλέπει τη συζήτηση της προφορικής ερώτησης (O-0119/2009 – B7-0225/2009) της βουλευτού Edite Estrela προς το Συμβούλιο, εξ ονόματος της Επιτροπής Περιβάλλοντος, Δημόσιας Υγείας και Ασφάλειας των Τροφίμων, σχετικά με το περιβάλλον χωρίς καπνό,

Edite Estrela, συντάκτρια. – (PT) Πρώτον, θα ήθελα να ευχαριστήσω τους σκιώδεις εισηγητές όλων των πολιτικών Ομάδων για την κοινή εργασία τους και τις προσπάθειες που κατέβαλαν προκειμένου να κατατεθεί κοινή πρόταση ψηφίσματος σε τόσο σύντομο χρονικό διάστημα. Θα ήθελα επίσης να ευχαριστήσω τη γραμματεία της Επιτροπής Περιβάλλοντος, Δημόσιας Υγείας και Ασφάλειας των Τροφίμων, τη γραμματεία της Ομάδας μου και τον βοηθό μου για την υποστήριξή τους. Υπήρξαν όλοι τους εξαιρετικοί.

Εξ ονόματος της Επιτροπής Περιβάλλοντος, θα ξεκινήσω εκφράζοντας τη λύπη μου για το ότι η σουηδική Προεδρία αποφάσισε να οριστικοποιήσει αυτό το θέμα χωρίς να περιμένει την έκθεση του Κοινοβουλίου. Η εν λόγω στάση αποτελεί απαράδεκτη αδιαφορία για όσους έχουν εκλεγεί από τους ευρωπαίους πολίτες. Εξού και το ερώτημα που έθεσα στην Προεδρία εξ ονόματος της Επιτροπής Περιβάλλοντος: μπορεί το Συμβούλιο να επιβεβαιώσει την πρόθεσή του να εγκρίνει τα συμπεράσματα επί του συγκεκριμένου θέματος στο Συμβούλιο της 1ης Δεκεμβρίου 2009, παρά το χρονοδιάγραμμα του Κοινοβουλίου; Ποιοι είναι οι λόγοι που βιάζεται το Συμβούλιο να εγκρίνει τη σύσταση χωρίς τη γνωμοδότηση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου; Δεδομένου ότι ζητήθηκε η γνωμοδότηση του Κοινοβουλίου σχετικά με την πρόταση της Επιτροπής, είναι το Συμβούλιο έτοιμο να λάβει υπόψη την άποψη του Κοινοβουλίου κατά την εκπόνηση των συμπερασμάτων του Συμβουλίου;

Πρέπει να τονιστεί ότι η Επιτροπή Περιβάλλοντος στηρίζει τους στόχους της σύστασης, δεδομένου ότι ο καπνός παραμένει η κύρια αιτία θανάτου και ασθενειών στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Ως εκ τούτου, η Επιτροπή Περιβάλλοντος θα επιθυμούσε να είχε γίνει σεβαστό το χρονοδιάγραμμά της, γεγονός που θα επέτρεπε τη διεξαγωγή διεξοδικής συζήτησης επί του θέματος, ενώ θα επέτρεπε και στο Κοινοβούλιο να υιοθετήσει μια θέση.

Η έκθεση στον καπνό του περιβάλλοντος, γνωστή και ως παθητικό κάπνισμα, αποτελεί μια σημαντική επιπλέον αιτία θανάτου, ασθενειών και αναπηρίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Το παθητικό κάπνισμα περιέχει περισσότερες από 4 000 αέριες ενώσεις και σωματίδια, συμπεριλαμβανομένων 69 γνωστών καρκινογόνων ουσιών και πολλών τοξινών. Δεν υπάρχει ασφαλές επίπεδο έκθεσης στο παθητικό κάπνισμα. Οι πλέον συντηρητικές εκτιμήσεις υποδεικνύουν ότι πολλές χιλιάδες ανθρώπων πεθαίνουν κάθε χρόνο εξαιτίας του παθητικού καπνίσματος, γεγονός που επιβαρύνει επίσης σημαντικά την οικονομία από την άποψη των άμεσων ιατρικών δαπανών, καθώς και των έμμεσων δαπανών που σχετίζονται με την απώλεια παραγωγικότητας.

Σημαντική πρόοδος έχει σημειωθεί τα τελευταία χρόνια στη δημιουργία περιβάλλοντος χωρίς καπνό σε αρκετά κράτη μέλη. Μέχρι σήμερα, πάνω από το ένα τρίτο των κρατών μελών έχουν εγκρίνει ευρεία νομοθεσία που απαγορεύει τον καπνό στους χώρους εργασίας και στους κλειστούς δημόσιους χώρους. Ωστόσο, συνεχίζουν να υπάρχουν σημαντικές διαφορές στο επίπεδο της προστασίας από την έκθεση στον καπνό εντός της ΕΕ. Για παράδειγμα, οι εργαζόμενοι στον κλάδο των ξενοδοχείων και της τροφοδοσίας αποτελούν μια επαγγελματική ομάδα που είναι ιδιαίτερα ευάλωτη στην έλλειψη προστασίας στην πλειονότητα των κρατών μελών και στις εξαιρετικά υψηλές συγκεντρώσεις καπνού στα μπαρ και τα εστιατόρια.

Σε επίπεδο ΕΕ, το θέμα του περιβάλλοντος χωρίς καπνό υπήρξε, μέχρι τώρα, αντικείμενο αρκετών μη δεσμευτικών αποφάσεων και συστάσεων που δεν παρέχουν αναλυτικές οδηγίες σχετικά με τον τρόπο διαμόρφωσης περιβάλλοντος χωρίς καπνό. Το ίδιο θέμα, κάνει επίσης την εμφάνισή του σε μια σειρά εγκεκριμένων οδηγιών που αφορούν τον τομέα της επαγγελματικής υγείας και ασφάλειας, αλλά, σε ορισμένες περιπτώσεις, το θέμα θίγεται μόνο εμμέσως, ενώ, σε άλλες περιπτώσεις, δεν διασφαλίζεται επαρκές επίπεδο προστασίας.

Θα ήθελα να επισημάνω ότι το άρθρο 8 της σύμβασης-πλαίσιο του ΠΟΥ για τον έλεγχο του καπνού, η οποία έχει, μέχρι σήμερα, κυρωθεί από 26 κράτη μέλη και από την Κοινότητα, υποχρεώνει όλα τα συμβαλλόμενα μέρη να διασφαλίζουν επαρκή προστασία κατά της έκθεσης στον καπνό στους χώρους εργασίας, στους κλειστούς δημόσιους χώρους και στις δημόσιες συγκοινωνίες.

Πιστεύουμε ότι μόνο η γενική απαγόρευση του καπνίσματος στους κλειστούς χώρους εργασίας, συμπεριλαμβανομένου του κλάδου τροφοδοσίας και ξενοδοχείων, των δημοσίων κτηρίων και των δημόσιων συγκοινωνιών θα διασφαλίσει την προστασία της υγείας των εργαζομένων και των μη καπνιστών και θα ενθαρρύνει τους καπνιστές να σταματήσουν το κάπνισμα.

Θα καταλήξω λέγοντας ότι ελπίζω πως το συμβούλιο θα λάβει υπόψη αυτό το ψήφισμα που, ελπίζουμε, θα εγκριθεί αύριο από το Κοινοβούλιο.

Åsa Torstensson, Προεδρεύουσα του Συμβουλίου. – (SV) Κυρία Πρόεδρε, την 1η Ιουλίου 2009, η Επιτροπή υπέβαλε την πρότασή της για σύσταση του Συμβουλίου σχετικά με το περιβάλλον χωρίς καπνό, βάσει του άρθρου 152 παράγραφος 4, της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Κύριος στόχος της εν λόγω πρότασης είναι η εφαρμογή του άρθρου 8 της σύμβασης-πλαίσιο του ΠΟΥ για τον έλεγχο του καπνού. Το άρθρο 8 αφορά την προστασία από την έκθεση στον καπνό. Μέχρι σήμερα, η εν λόγω σύμβαση έχει κυρωθεί από 26 κράτη μέλη και από την Κοινότητα.

Όσον αφορά το πρόγραμμα εργασίας της σουηδικής Προεδρίας και προκειμένου να υπάρξει η δυνατότητα να δοθεί στα άλλα όργανα επαρκής χρόνος να παράσχουν τις γνωμοδοτήσεις τους, στις 8 Ιουλίου 2009, το Συμβούλιο κάλεσε το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, την Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή και την Επιτροπή των Περιφερειών να υποβάλουν τις γνωμοδοτήσεις τους το αργότερο έως τις 26 Νοεμβρίου, 5 Νοεμβρίου και 8 Οκτωβρίου 2009, αντίστοιχα. Η Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή έχει ήδη εγκρίνει τη γνωμοδότησή της και η Επιτροπή των Περιφερειών ανακοίνωσε ότι δεν σκοπεύει να υποβάλει γνωμοδότηση. Πιστεύω ότι το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο σχεδιάζει να εγκρίνει τη γνωμοδότησή του μέχρι τον Μάρτιο του 2010 το αργότερο, γεγονός για το οποίο εκφράζω τη λύπη μου. Δυστυχώς, τότε θα είναι πολύ αργά ώστε το Συμβούλιο να μπορέσει να λάβει υπόψη αυτήν τη γνωμοδότηση. Δεν τίθεται απολύτως κανένα θέμα έλλειψης σεβασμού – το αντίθετο, στην πραγματικότητα.

Η υπουργός Φροντίδας των Ηλικιωμένων και Δημόσιας Υγείας, Maria Larsson, επιβεβαίωσε στην Επιτροπή Περιβάλλοντος, Δημόσιας Υγείας και Ασφάλειας των Τροφίμων στις 2 Σεπτεμβρίου ότι αποτελεί πρόθεση της σουηδικής Προεδρίας η έγκριση της σύστασης για το περιβάλλον χωρίς καπνό πριν από το τέλος του έτους. Το κείμενο της σύστασης συζητείται επί του παρόντος στο Συμβούλιο και, μέχρι τώρα, σημειώνουμε σημαντική πρόοδο. Είμαι βέβαιη ότι θα επιτύχουμε τον στόχο μας, ώστε η σύσταση να εγκριθεί κατά τη συνεδρίαση του Συμβουλίου την 1η Δεκεμβρίου 2009. Ωστόσο, το Συμβούλιο δεν σχεδιάζει να εγκρίνει τυχόν συμπεράσματα από αυτήν την άποψη.

Το Συμβούλιο εξέτασε το ψήφισμα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου που εγκρίθηκε στις 24 Οκτωβρίου 2007 σχετικά με την Πράσινη Βίβλο «Για μια Ευρώπη απαλλαγμένη από το κάπνισμα: στρατηγικές επιλογές σε επίπεδο ΕΕ». Στο ψήφισμα, το Κοινοβούλιο καλούσε τα κράτη μέλη να θεσπίσουν νομοθεσία σχετικά με το περιβάλλον χωρίς καπνό εντός δύο ετών. Πολλά κράτη μέλη της ΕΕ έχουν πλέον εγκρίνει τέτοιους νόμους, ενώ αρκετά κινούνται προς αυτήν την κατεύθυνση. Το Κοινοβούλιο εξέτασε επίσης το ενδεχόμενο συμπλήρωσης της πολιτικής για το περιβάλλον χωρίς καπνό με άλλα υποστηρικτικά μέτρα. Το Συμβούλιο συμμερίζεται αυτήν την άποψη.

Χαίρομαι που είχα την ευκαιρία να πραγματοποιήσω αυτήν την αναφορά για το χρονοδιάγραμμα του Συμβουλίου όσον αφορά τη σύσταση για το περιβάλλον χωρίς καπνό και ανυπομονώ να ακούσω τις απόψεις σας επί του θέματος.

Θεόδωρος Σκυλακάκης, εξ ονόματος της Ομάδας PPE. – Κυρία Πρόεδρε, η απόφαση του Συμβουλίου να προωθήσει με υπέρμετρη ταχύτητα προς τα κράτη μέλη την πρότασή του για το περιβάλλον χωρίς καπνό, χωρίς να επιτρέψει στο Κοινοβούλιο να έχει αρκετό χρόνο για να επεξεργαστεί τη δική του θέση, είναι, και κατά τη δική μας γνώμη, λάθος. Η δική μας αντίδραση, εκτός από τη σημερινή ερώτηση, είναι το ψήφισμα, που θα ψηφίσουμε, ελπίζω, αύριο και για το οποίο πετύχαμε έναν καλό συμβιβασμό που νομίζω ότι θα εκφράσει τη μεγάλη πλειοψηφία του Σώματος. Το ψήφισμα αυτό περιέχει πολλά νέα στοιχεία. Εμείς στο Λαϊκό Κόμμα είμαστε ιδιαίτερα υπερήφανοι για την έμφαση που δίνεται στο κείμενο αυτό στην προστασία των παιδιών από το παθητικό κάπνισμα, καθώς, με πρότασή μας και αποδοχή των άλλων Ομάδων, έχουν εισαχθεί πολλά νέα στοιχεία.

Επισημαίνω ενδεικτικά την αναφορά στην ανάγκη ιδιαίτερης ευαισθησίας και προστασίας αφού τα παιδιά, σε αντίθεση με τους μεγάλους, δεν έχουν τη δυνατότητα να συγκατατεθούν νομικά, ηθικά ή ακόμη και ψυχολογικά στην έκθεσή τους στο παθητικό κάπνισμα. Οι γονείς έχουν αυτό το καθήκον προστασίας, όμως χρειάζονται τη βοήθειά μας, αφού το παθητικό κάπνισμα των παιδιών δεν έχει επαρκώς μελετηθεί και συνεπώς ούτε οι γονείς ούτε κανείς άλλος δεν διαθέτουν τη γνώση για το τι συνέπειες έχει η μακροχρόνια έκθεση των παιδιών στον καπνό και ποιος είναι ο αναγκαίος βαθμός προστασίας τους.

Γι' αυτό και έχει ιδιαίτερη αξία η πρότασή μας να πραγματοποιήσει η Επιτροπή μια πανευρωπαϊκή μελέτη για το πρόβλημα, που θα περιλαμβάνει και το κάπνισμα από τρίτο χέρι. Οι πληροφορίες που θα προκύψουν μπορεί να

προσφέρουν τεράστιες υπηρεσίες. Επιπλέον, στο ψήφισμα υπάρχουν πολλά σημαντικά στοιχεία και ελπίζουμε το Συμβούλιο να τα λάβει υπόψη του.

Daciana Octavia Sârbu, εξ ονόματος της Ομάδας S&D. – (RO) Οι πολίτες και το περιβάλλον της Ευρωπαϊκής Ένωσης πρέπει να ωφεληθούν από την προστασία που παρέχεται χάρη στην απαγόρευση του καπνίσματος στους δημόσιους χώρους. Δεν μπορούμε να αγνοήσουμε το γεγονός ότι το κάπνισμα παραμένει επί του παρόντος μία από τις σημαντικότερες αιτίες πρόκλησης ασθενειών και θανάτων. Αγωνιζόμαστε με όλες μας τις δυνάμεις κατά επικίνδυνων επιδημιών και επινοούμε πολύπλοκα και δαπανηρά εμβόλια για να προστατευτούμε από νέους ιούς, αλλά το να καταβάλλουμε προσπάθεια για να προστατεύσουμε τα παιδιά μας, τις οικογένειές μας και το περιβάλλον από τη ζημία που προκαλεί το κάπνισμα είναι ένας στόχος πολύ πιο εύκολα επιτεύξιμος.

Η απλή λογική, αν όχι η επίκληση εννοιών όπως το δικαίωμα της μη καπνίζουσας πλειονότητας, θα πρέπει να μας πείσουν να θέσουμε αυτήν την προσπάθεια σε πρώτη προτεραιότητα. Ορισμένες πρόσφατες μελέτες υποδεικνύουν ότι η απαγόρευση του καπνίσματος στη Βόρεια Αμερική και την Ευρώπη έχει ως αποτέλεσμα την ταχεία μείωση ορισμένων σοβαρών προβλημάτων υγείας. Στην πραγματικότητα, το αποτέλεσμα αυτό διαπιστώθηκε σχεδόν αμέσως μετά την εφαρμογή της απαγόρευσης του καπνίσματος. Σε χώρες όπου το κάπνισμα έχει απαγορευθεί ολοκληρωτικά στους δημόσιους χώρους, οι θετικές επιπτώσεις στην υγεία έχουν αποδοθεί σε μια σειρά παραγόντων. Σε αυτούς περιλαμβάνονται όχι μόνο η εξάλειψη του καπνού που εισπνέουν έμμεσα οι καπνιστές, αλλά και ο περιορισμός των επιπτώσεων του παθητικού καπνίσματος στους μη καπνιστές.

Θα ήθελα να μην παραβλέψουμε ένα ουσιαστικό γεγονός: οι καπνιστές αποτελούν μειονότητα στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Φυσικά, κανείς δεν μπορεί να προτείνει την περιστολή του δικαιώματος των ατόμων να καπνίζουν, ούτε ακόμη και χάρη ορισμένων αρχών που όλοι υποστηρίζουμε, όπως η ισχυρή προστασία της δημόσιας υγείας και η διαμόρφωση ενός περιβάλλοντος απαλλαγμένου από πηγές ρύπανσης. Ταυτόχρονα, εντούτοις, η πλειονότητα που απαρτίζεται από μη καπνιστές επιθυμεί ένα περιβάλλον χωρίς καπνό. Αυτή η πραγματικότητα θα πρέπει να μας καθοδηγήσει στο πλαίσιο του σχεδιασμού και της στήριξης νομοθετικών μέτρων κατά του καπνίσματος.

Δεδομένου ότι τα στοιχεία που διαθέτουμε υποδεικνύουν ότι οι καπνιστές είναι πιθανό να σταματήσουν το κάπνισμα με τη βοήθεια αυτών των υποστηρικτικών μέτρων, πιστεύω ότι πρέπει να ενισχύσουμε τα νομοθετικά μέτρα κατά του καπνίσματος ως μέρος μιας κοινοτικής πολιτικής ελέγχου της κατανάλωσης καπνού, προκειμένου να συμβάλουμε πρακτικά στη βελτίωση της δημόσιας υγείας σε ολόκληρη την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Frédérique Ries, εξ ονόματος της Ομάδας ALDE. – (FR) Κυρία Πρόεδρε, με το παρόν ψήφισμα το Σώμα μας αποσκοπεί, φυσικά, να υποστηρίξει την ιδιαίτερα ενεργό πολιτική της Επιτροπής σχετικά με την καταπολέμηση του καπνίσματος. Ωστόσο, ζητούμε επίσης από την Επιτροπή –και αυτό είναι ουσιαστικής σημασίας– να προχωρήσει και άλλο και να διασφαλίσει ότι, το 2011, οι ευρωπαίοι άνδρες και γυναίκες θα έχουν το δικαίωμα σε ένα περιβάλλον χωρίς καπνό σε όλους τους δημόσιους χώρους, τα μέσα μεταφοράς και τους χώρους εργασίας.

Στην πραγματικότητα, η Ευρώπη έχει το δικαίωμα –αυτό είναι προφανές– ακόμη και το καθήκον να προσφέρει προστασία και, συνεπώς, σε αυτήν την περίπτωση, να εφαρμόσει απαγόρευση, όπως το έπραξε και όπως συνεχίζει να το πράττει όσον αφορά μια ολόκληρη σειρά τοξικών ουσιών, ουσιών που σκοτώνουν, σε ορισμένες περιπτώσεις, πολύ λιγότερους ανθρώπους σε σχέση με τον καπνό: χημικές ουσίες, παρασιτοκτόνα, ορισμένα βαρέα μέταλλα ή ακόμη και ο αμιάτος, για να αναφερθώ σε μερικές εξ αυτών.

Όταν λέω ότι η Ευρώπη πρέπει να εφαρμόσει απαγόρευση και, ως εκ τούτου, να εξασφαλίσει αυτόν τον απαλλαγμένο από τον καπνό χώρο για όλους τους εργαζόμενους, όπως μας ζητά να πράξουμε η συντριπτική πλειοψηφία των πολιτών, αυτό δεν σημαίνει προφανώς ότι ξεκινούμε σταυροφορία κατά των καπνιστών. Είμαι φιλελεύθερος και είμαι ιδιαίτερα προσκολλημένος σε αυτήν την έννοια της ελευθερίας, της ελεύθερης επιλογής και της ελεύθερης βούλησης. Ένα ευρωπαϊκό κείμενο μπορεί να προβλέπει εξαιρέσεις, αίδουσες καπνίσματος και χώρους ελευθερίας. Το να νομοθετούμε δεν σημαίνει να καταπιέζουμε. Εδώ μιλούμε για δημόσιους χώρους, αλλά δεν μπορείτε να μου πείτε ότι η Ευρώπη δεν διαδραματίζει ρόλο σε αυτήν τη συζήτηση.

Carl Schlyter, εξ ονόματος της Ομάδας Verts/ALE. – (SV) Κυρία Πρόεδρε, θα ήθελα να τονίσω ότι πρόκειται, φυσικά, για θέμα προστασίας των εργαζομένων. Αυτός είναι ο μοναδικός λόγος για τον οποίον η ΕΕ εμπλέκεται καν στο θέμα. Απαγορεύσαμε το διχλωρομεθάνιο (DCM), για παράδειγμα –ένα θέμα για το οποίο ήμουν εγώ υπεύθυνος– ακριβώς διότι επηρεάζει την υγεία των εργαζομένων. Οι εργαζόμενοι έχουν το δικαίωμα να προστατεύονται από την ευρωπαϊκή νομοθεσία, και τώρα μιλάμε για την υγεία των εργαζομένων στα εστιατόρια και τα ξενοδοχεία.

Η απαγόρευση του καπνίσματος σε αυτού του είδους τα περιβάλλοντα θα έσωζε πολλές περισσότερες ζωές και θα ήταν πολύ πιο αποτελεσματική όσον αφορά την πρόληψη της κακής υγείας σε σχέση με τους περισσότερους από τους νόμους που θεσπίζουμε εδώ. Είναι ένα από τα αποτελεσματικότερα μέσα που μπορούμε να θέσουμε σε εφαρμογή

για την προστασία της υγείας των εργαζομένων στον χώρο εργασίας, κυρίως των παιδιών και άλλων αδών θυμάτων του καπνού. Δεκάδες ουσίες στον καπνό του τσιγάρου είναι τόσο τοξικές ώστε, εάν θέλετε να τις χρησιμοποιήσετε σε εργαστήριο, πρέπει να έχετε ειδική άδεια, και, παρά ταύτα, αυτές τις ουσίες θέλουμε να διαχέουμε στο καθημερινό περιβάλλον των ανθρώπων. Πρόκειται για μια απολύτως παράλογη κατάσταση. Εδώ δεν πρόκειται για την ελευθερία της επιλογής, διότι όσοι ασθενούν δεν το έχουν επιλέξει κατά κανένα τρόπο. Μπορούμε τώρα να βοηθήσουμε αυτούς τους ανθρώπους και να τους σώσουμε από το να ασθενήσουν μελλοντικά, και αυτή είναι μια ευκαιρία που πρέπει να εκμεταλλευτούμε.

Jiří Maštálka, *εξ ονόματος της Ομάδας GUE/NGL. – (CS)* Είμαι εξαιρετικά χαρούμενος για το ότι καταφέραμε να δημιουργήσουμε ένα κοινό ψήφισμα που αποτελεί έναν αξιοπρεπή συμβιβασμό και το οποίο μπορεί να συμβάλει στη μείωση των περιστατικών θανάτου και των νοσημάτων που οφείλονται στο κάπνισμα. Χαιρετίζω τη διατύπωση του άρθρου 15, η οποία αναμένεται να διασφαλίσει την προστασία της προσπάθειας ελέγχου του καπνού, ιδίως έναντι των εμπορικών συμφερόντων της καπνοβιομηχανίας. Ο μηχανισμός που διαμορφώθηκε στο άρθρο 22 όσον αφορά την υποβολή εκθέσεων είναι, κατά τη γνώμη μου, καλός. Είμαι απογοητευμένος για το ότι δεν κατορθώσαμε να ενσωματώσουμε στο κοινό ψήφισμα μια αναφορά στην τυποποιημένη συσκευασία. Μελέτες έχουν καταδείξει ότι η τυποποιημένη συσκευασία θα μείωνε σε σημαντικό βαθμό την κατανάλωση και τη ζήτηση, ιδίως μεταξύ των νέων ανθρώπων. Είμαι επίσης απογοητευμένος για το ότι, για λόγους χρόνου, δεν τηρήθηκε η δέουσα διαδικασία διαβούλευσης και ελπίζω ότι το Συμβούλιο θα υποστηρίξει τις προαναφερθείσες προτάσεις. Θα ήθελα επίσης να προσδώσω για την ιστορία ότι εγκρίναμε στο πλαίσιο της σημερινής συνεδρίασης μέτρα που θα θέσουν την προστασία των μη καπνιστών στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο στις σωστές βάσεις.

Peter Liese (PPE). – (DE) Κυρία Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, θα ήθελα να ευχαριστήσω όλους όσους συνέβαλαν στη διαμόρφωση του ψηφίσματος. Το παθητικό κάπνισμα είναι ένα τεράστιο πρόβλημα, ιδίως για τα παιδιά. Ο πρόεδρος της γερμανικής ένωσης παιδιάτρων είπε κάποτε ότι το κάπνισμα παρουσία παιδιών συνιστά σκόπιμη πρόκληση σωματικής βλάβης. Δεν θα εκφραζόμουν το ίδιο δραματικά ο ίδιος, αλλά είναι σαφές ότι πρέπει να δράσουμε.

Χαιρετίζω ιδιαίτερα τη νομοθεσία που ψηφίστηκε στην Ιρλανδία, την Ιταλία και σε άλλες χώρες. Πιστεύω ότι η νομική και πραγματική κατάσταση στη Γερμανία είναι επείγουσα από την άποψη της πολιτικής για την υγεία. Έχουμε πολλά να διδαχθούμε από τις άλλες ευρωπαϊκές χώρες από αυτήν την άποψη.

Παρά ταύτα, τα πράγματα δεν είναι τόσο εύκολα όσο φαίνεται να προκύπτει από τις παραγράφους 2, 10 και 13 του εν λόγω ψηφίσματος. Η δικαιοδοσία μας είναι περιορισμένη σε ευρωπαϊκό επίπεδο και η θέσπιση νομοθεσίας σε αυτόν τον τομέα θα μπορούσε να είναι αντιπαραγωγική από πολιτικής άποψης. Μπορούμε μόνο να προστατεύσουμε τους εργαζόμενους. Δεν μπορούμε να παράσχουμε ειδική προστασία για τα παιδιά δραστηριοποιούμενοι σε ευρωπαϊκό επίπεδο. Ωστόσο, αυτού του είδους ακριβώς η προστασία είναι που χρειάζεται επείγοντως. Συνεπώς, θα ήθελα να σας ζητήσω να στηρίξετε τις τροπολογίες που κατέθεσε η Ομάδα του Ευρωπαϊκού Λαϊκού Κόμματος (Χριστιανοδημοκράτες) επί του θέματος.

Δuo λόγια σχετικά με τις αμφιλεγόμενες επιδοτήσεις του καπνού, τις οποίες συζητούμε για χρόνια. Η Επιτροπή Περιβάλλοντος, Δημόσιας Υγείας και Ασφάλειας των Τροφίμων ζητούσε πάντα την κατάργησή τους. Τώρα έχουμε επιτύχει έναν καλό συμβιβασμό στο Συμβούλιο και, συνεπώς, θα ήθελα να προβώ σε μια έντονη προσωπική έκκληση, αντικείμενο συζήτησης με την Ομάδα μου, να αφήσουμε την παράγραφο 9 αμετάβλητη. Είναι ένας αποτελεσματικός συμβιβασμός και ο κόσμος δεν θα κατανοήσει το να συνεχίσουμε να καταβάλλουμε επιδοτήσεις όπως κάναμε στο παρελθόν. Χρειαζόμαστε αυτήν την αλλαγή και πρέπει να την στηρίξουμε.

Mairead McGuinness (PPE). – (EN) Κυρία Πρόεδρε, στη διάρκεια των ευρωεκλογών του 2004, η Ιρλανδία εφάρμοσε απαγόρευση του καπνίσματος στους χώρους εργασίας, με αποτέλεσμα να βλέπουμε πολλούς εξοργισμένους ψηφοφόρους έξω από τα εστιατόρια και τα μπαρ. Ήταν εξοργισμένοι με την απαγόρευση. Σήμερα, όμως, βρισκόμαστε στο 2009 και υπάρχει τεράστια αποδοχή του ότι αυτό που κάναμε ήταν για το καλό των εργαζομένων, για το καλό των εργοδοτών και για το καλό του συστήματος δημόσιας υγείας. Οι άνθρωποι έμαθαν να ζουν με την απαγόρευση.

Σήμερα το πρωί έκανα μια υγιεινή επιλογή και περπάτησα μέχρι το Κοινοβούλιο και θορυβήθηκα βλέποντας νέους γονείς να καπνίζουν μέσα στα αυτοκίνητα, με τα παιδιά τους στο πίσω κάθισμα. Υπήρχαν γονείς που έσπρωχναν τα παιδιά τους στα καροτσάκια, με ένα τσιγάρο πάνω από το κεφάλι του παιδιού. Προφανώς, έχουμε ακόμη πολύ δουλειά να κάνουμε για να εκπαιδύσουμε τους ενήλικες σχετικά με τους κινδύνους του καπνίσματος για τα παιδιά.

Συνεπώς, στηρίζω τον συνάδελφό μου, Peter Liese, όσον αφορά την έκκληση του για την προστασία των παιδιών. Είναι τόσο ευάλωτα, και είναι τόσο λυπηρό να τα βλέπουμε εκτεθειμένα σε αυτόν τον κίνδυνο.

Αλλά ας μην δαιμονοποιούμε τους καπνιστές. Πρέπει να θυμόμαστε ότι το κάπνισμα είναι ένας τρομερός εθισμός και οι καπνιστές χρειάζονται κάθε βοήθεια και στήριξη εκ μέρους μας για να κόψουν αυτήν τη συνήθεια. Όσοι

επέλεξαν, όπως θα πουν κάποιοι άλλοι, να μην κόψουν τη συνήθεια, ας συνεχίσουν να κάνουν αυτό που επιθυμούν χωρίς να βλέπουν τους άλλους και κατανοώντας πλήρως το κακό που προκαλούν στους εαυτούς τους.

Πρόκειται για καλό ψήφισμα και, προφανώς, στην Ιρλανδία, όπου έχουμε σημειώσει σημαντική πρόοδο σε αυτού του είδους τα νομοθετικά μέτρα, παρέχουμε πλήρη στήριξη.

Radvilė Morkūnaitė (PPE). – (LT) Εδώ στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο συζητούμε συχνά για τα ανθρώπινα δικαιώματα. Σύμφωνα με μια έρευνα του Ευρωβαρόμετρου, το 70% των πολιτών της Ευρωπαϊκής Ένωσης δεν καπνίζουν και η πλειονότητα θα επιθυμούσε την απαγόρευση του καπνίσματος στους δημόσιους χώρους. Θα μπορούσε να υπάρξει κάποια συζήτηση σχετικά με το εάν κάτι τέτοιο θα αποτελούσε διάκριση κατά των καπνιστών. Ωστόσο, πιστεύω ότι, δεδομένης της αναγνωρισμένης ζημίας που μπορεί να προκαλέσει το κάπνισμα στην υγεία, δεν μπορούμε να θέτουμε σε κίνδυνο την υγεία των ανθρώπων. Φυσικά, όταν μιλάμε για απαγόρευση του καπνίσματος σε κλίμακα ΕΕ, δεν πρέπει να ξεχνούμε την αρχή της επικουρικότητας και πρέπει να επιτρέψουμε στα ίδια τα κράτη μέλη να αποφασίσουν πώς θα υπερασπίσουν και θα προστατεύσουν τους πολίτες τους. Στη Λιθουανία, για παράδειγμα, όπως έχουν ήδη αναφέρει οι ιρλανδοί συνάδελφοί μας, έχουμε τον νόμο για τον έλεγχο του καπνίσματος, που είναι ένας από τους πλέον προοδευτικούς νόμους, σε αυτόν τον τομέα σε ευρωπαϊκό επίπεδο. Φυσικά, υπάρχουν και άλλα πράγματα που μπορούμε να επιτύχουμε. Στη Λιθουανία, η κατανάλωση καπνού είναι απαγορευμένη στα δημόσια ιδρύματα, στους χώρους εργασίας, στους κλειστούς χώρους, σε όλα τα καταστήματα εστίασης και στις δημόσιες συγκοινωνίες. Στη Λιθουανία, ο νόμος για τον έλεγχο του καπνίσματος έγινε αποδεκτός με αρκετή προθυμία και, στην πραγματικότητα, ακόμη και οι ίδιοι οι καπνιστές παραδέχονται ότι καπνίζουν πλέον λιγότερο ή, σε ορισμένες περιπτώσεις, έχουν σταματήσει να καπνίζουν εντελώς. Φυσικά, η Λιθουανία, όπως και άλλα κράτη μέλη της ΕΕ, πρέπει να δώσει κάπως μεγαλύτερη προσοχή στο πρόβλημα του καπνίσματος των ανηλίκων. Πιστεύω ότι όλοι ενδιαφερόμαστε να έχουμε ένα καθαρό και υγιές περιβάλλον, ιδίως για τα παιδιά μας. Συνεπώς, τα καλά παραδείγματα που έχουν θέσει κράτη που απαγόρευσαν το κάπνισμα στους δημόσιους χώρους θα πρέπει να ενθαρρύνουν και να εμπνέουν εκείνα τα κράτη που είναι περισσότερο διστακτικά σε αυτόν τον τομέα, ώστε να υπερασπίσουν τα δικαιώματα των μη καπνιστών, ενώ θα πρέπει να ενθαρρύνουν τα θεσμικά όργανα της ΕΕ –που έχουν εισακούσει τη γνωμοδότηση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου– να βρουν τρόπους θέσπισης νομοθεσίας υποχρεωτικού χαρακτήρα.

Seán Kelly (PPE). – (EN) Κυρία Πρόεδρε, πρώτον θα ήθελα να συγχαρώ την κυρία Estrela για την πρωτοβουλία της. Συμφωνώ με όσα ανέφερε.

Στην Ιρλανδία, διαπίστωσα και εγώ την αλλαγή της στάσης έναντι του καπνίσματος και των συνηθειών των ιρλανδών καπνιστών. Ήμουν πρόεδρος της Γαελικής Αθλητικής Ένωσης, που είναι ο μεγαλύτερος αθλητικός φορέας της Ιρλανδίας. Εφαρμόσαμε απαγόρευση στο μεγαλύτερο στάδιο μας, χωρητικότητας 82 500 ατόμων. Ο κόσμος στην αρχή είχε αντιστάσεις, αλλά τώρα αποδέχεται την απαγόρευση. Η αλλαγή είναι ολοκληρωτική. Δεν έχω πρόβλημα με όσους καπνίζουν, αλλά το κάπνισμα έχει επιπτώσεις και στους μη καπνιστές και αυτό είναι το πρόβλημα. Το παθητικό κάπνισμα έχει ουσιαστικά εξαλειφθεί στην Ιρλανδία, ενώ και οι ενήλικοι έχουν περιορίσει το κάπνισμα. Πολλοί το έχουν κόψει εντελώς ενώ –το σημαντικότερο– η τάση των νέων ανθρώπων να καπνίζουν είναι περιορισμένη σε σχέση με το παρελθόν.

Η τελική επισημάνση που θα ήθελα να κάνω είναι ότι, ακόμη και από την άποψη των ρούχων τους, οι άνθρωποι διαπιστώνουν ότι αυτά δεν μυρίζουν πλέον. Όταν ταξιδεύεις στο εξωτερικό και πηγαίνεις σε εστιατόρια, εάν μυρίσεις καπνό έχεις την τάση να φύγεις, και το ίδιο ισχύει και για τα δωμάτια των ξενοδοχείων. Πρόκειται για μια καλή πρωτοβουλία και όσο πιο σύντομα εφαρμοσθεί τόσο το καλύτερο για όλους. Κανείς δεν θα το μετανιώσει, αυτό μπορώ να σας το εγγυηθώ.

Chris Davies (ALDE). – (EN) Κυρία Πρόεδρε, οι άνθρωποι έχουν το δικαίωμα να καπνίζουν, αλλά δεν υποκύπτω στην άποψη κανενός όταν λέω ότι ο υπόλοιπος κόσμος δεν είναι υποχρεωμένος να εισπνέει τον καπνό που εκπνέουν οι άλλοι στον χώρο εργασίας ή σε οποιονδήποτε άλλο χώρο.

Προσωπικά μισώ την αποπνικτική ατμόσφαιρα του καπνού –κυριολεκτικά την απεχθάνομαι– και χαιρετίζω την απαγόρευση που εφαρμόστηκε στη χώρα μου. Ωστόσο, δεν πιστεύω ότι η απόφαση πρέπει να εφαρμοστεί σε ευρωπαϊκό επίπεδο. Δεν πιστεύω ότι πρέπει να ζητούμε την εφαρμογή δεσμευτικής νομοθεσίας σε κάθε κράτος μέλος. Είμαι φεντεραλιστής, αλλά όχι οπαδός της συγκεντρωτικής άποψης. Οι αποφάσεις πρέπει να λαμβάνονται στο χαμηλότερο πρακτικό επίπεδο και, σε αυτήν την περίπτωση, αυτό είναι το κράτος μέλος, ή ακόμη και η περιφερειακή κυβέρνηση, όπως η Σκωτία, η πρώτη περιοχή της χώρας μου όπου απαγορεύτηκε το κάπνισμα.

Είναι πολύ εύκολο να παραβλέψουμε την αρχή της επικουρικότητας, όταν πιστεύουμε ότι κάνουμε κάτι καλό. Σε αυτήν την περίπτωση, πιστεύω ότι προσπαθούμε να κάνουμε το καλό, αλλά μετά την κύρωση της Συνθήκης της Λισαβόνας, θα πρέπει να κάνουμε τα αδύνατα δυνατά για να τηρήσουμε αυτήν την αρχή.

Anja Weisgerber (PPE). – (DE) Κυρία Πρόεδρε, χρειαζόμαστε σαφείς και πρακτικούς κανόνες για την προστασία των μη καπνιστών που θα εφαρμοστούν σε ολόκληρη την Ευρώπη. Ωστόσο, «σε ολόκληρη την Ευρώπη» δεν σημαίνει, κατά τη γνώμη μου, «από την Ευρώπη». Πολλά κράτη μέλη έχουν ήδη εφαρμόσει νομοθετικά μέτρα για την προστασία των μη καπνιστών, ενώ άλλα κράτη μέλη κινούνται προς την κατεύθυνση της θέσπισης τέτοιων νόμων.

Γιατί ορισμένοι από τους συναδέλφους μου λένε τώρα ότι εμείς στις Βρυξέλλες μπορούμε να το κάνουμε αυτό πολύ καλύτερα από ό,τι τα κράτη μέλη, ανεξαρτήτως του γεγονότος ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση δεν έχει δικαίωμα καθορισμού της πολιτικής για την υγεία και ότι θα πρέπει να εφαρμόσουμε αυτήν την πολιτική μέσω της παρακαμπτήριου της πολιτικής για την υγεία και την ασφάλεια στην εργασία; Κατά τη γνώμη μου, τα κράτη μέλη πρέπει να αποφασίσουν τους κανονισμούς που πρέπει να εφαρμόσουν για την προστασία των μη καπνιστών. Αυτό είναι λογικό, διότι βρίσκονται πιο κοντά στα τοπικά προβλήματα και ζητήματα. Δεν καταλαβαίνω γιατί θα πρέπει οι Βρυξέλλες να επιβάλλουν μέτρα προστασίας των μη καπνιστών στο Lapland και στην Ανδαλουσία, τα οποία είναι πανομοιότυπα από κάθε άποψη. Τι συνέβη στις διαμεθοριακές επιπτώσεις; Εμείς στις Βρυξέλλες ξεπεράσαμε τα όριά μας από αυτήν την άποψη.

Για εμένα, η προστασία των παιδιών και των νέων ανθρώπων είναι ιδιαίτερα σημαντικό θέμα. Χρειαζόμαστε προστασία περιεκτικού χαρακτήρα σε αυτόν τον τομέα. Εάν εφαρμόσουμε μέτρα προστασίας για τους μη καπνιστές σε ευρωπαϊκό επίπεδο, μέσω της υγείας και της ασφάλειας στην εργασία, δεν προστατεύουμε τα παιδιά και τους νέους ανθρώπους, διότι δεν εργάζονται. Κατά συνέπεια, θα σας ζητούσα να στηρίξετε τις τροπολογίες 2 και 13 που κατέθεσε η Ομάδα του Ευρωπαϊκού Λαϊκού Κόμματος (Χριστιανοδημοκράτες).

Åsa Torstensson, Προεδρεύουσα του Συμβουλίου. – (SV) Κυρία Πρόεδρε, θα ήθελα να εκφράσω τις ευχαριστίες μου προς τα αξιότιμα μέλη του Κοινοβουλίου για αυτήν τη σημαντική συζήτηση. Είναι εξαιρετικά θετικό το γεγονός ότι είμαστε τόσο πολύ αφοσιωμένοι στο να επιτύχουμε όσον αφορά τη διαμόρφωση ενός περιβάλλοντος χωρίς καπνό. Πιστεύω ότι πολλές απόψεις μας συμπίπτουν. Όπως είπα νωρίτερα, λυπούμαι για το γεγονός ότι το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο δεν μπόρεσε να υποβάλει εγκαίρως τη γνωμοδότησή του, αλλά η Προεδρία θα λάβει υπόψη το ψήφισμα του Κοινοβουλίου.

Όσον αφορά το κάπνισμα στους χώρους εργασίας, η Επιτροπή ξεκίνησε γύρο διαβουλεύσεων με τους κοινωνικούς εταίρους σε επίπεδο ΕΕ. Ζητήθηκε από τους εταίρους να παράσχουν τη γνώμη τους σχετικά με την ισχύουσα νομοθεσία και τυχόν μελλοντικές νομοθετικές πρωτοβουλίες σε αυτόν τον τομέα. Η πρόταση για σύσταση αναφέρει ότι είναι ιδιαίτερα επικίνδυνη η έκθεση των παιδιών και των νέων ανθρώπων στο παθητικό κάπνισμα και ότι κάτι τέτοιο θα μπορούσε να αυξήσει τις πιθανότητες να αρχίσουν το κάπνισμα.

Η πρόταση για σύσταση σχετικά με ένα περιβάλλον χωρίς καπνό καλεί την Επιτροπή να υποβάλει έκθεση όσον αφορά την εφαρμογή, τη λειτουργία και τις επιπτώσεις των προτεινόμενων μέτρων, βάσει των πληροφοριών που παρέχουν τα κράτη μέλη. Η έκθεση της Επιτροπής θα παράσχει επίσης την κατάλληλη ευκαιρία να επιστρέψουμε σε αυτό το θέμα.

Το θέμα του ελέγχου του καπνού θα έχει προεξάρχουσα θέση στην ημερήσια διάταξη και τον επόμενο χρόνο. Θα ξεκινήσουμε τότε τις προετοιμασίες για την τέταρτη σύνοδο της Διάσκεψης των Μερών στη σύμβαση-πλαίσιο για τον έλεγχο του καπνού. Η διάσκεψη θα πραγματοποιηθεί στην Punta del Este της Ουρουγουάης στις 15-20 Νοεμβρίου 2010. Είμαι βέβαιη ότι τότε το Συμβούλιο θα θέλει να συζητήσει αυτό το θέμα εκ νέου με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο.

Πρόεδρος. – Σύμφωνα με το άρθρο 115, παράγραφος 2 του Κανονισμού, έχω λάβει μια πρόταση ψηφίσματος⁽⁴⁾.

Η συζήτηση έληξε.

Η ψηφοφορία θα διεξαχθεί αύριο, Πέμπτη, 26 Νοεμβρίου 2009.

Γραπτές δηλώσεις (άρθρο 149)

Martin Kastler (PPE), γραπτώς. – (DE) Κυρία Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, συμβαίνει συχνά οι καλές προθέσεις να προκαλούν προβλήματα. Κανείς εδώ δεν αμφισβητεί το γεγονός ότι οι μη καπνιστές χρειάζονται προστασία περιεκτικού χαρακτήρα. Εν τούτοις, η συμβιβαστική πρόταση ψηφίσματος για το περιβάλλον χωρίς καπνό επί της οποίας θα ψηφίσουμε την Πέμπτη κινείται πολύ πέραν της προστασίας των μη καπνιστών. Αν και το παρόν σχέδιο στηρίζει σαφώς την αρχή της επικουρικότητας, ταυτόχρονα την υπονομεύει. Η πρόταση καλεί για τη θέσπιση αυστηρών και νομικά δεσμευτικών κανονισμών σε επίπεδο ΕΕ. Εκμεταλλεύεται καθ' υπερβολήν τη δικαιολογημένη ανησυχία για την προστασία της υγείας σε μια προσπάθεια να μεταβιβάσει μη νομότυπη εξουσία όσον αφορά την

(4) Βλ. συνοπτικά πρακτικά

πολιτική για την υγεία, τα θέματα εργασίας και τα κοινωνικά θέματα σε ευρωπαϊκό επίπεδο. Όλοι επιθυμούμε μια Ευρώπη που στέκεται κοντά στους λαούς της, και η αρχή της επικουρικότητας είναι το κλειδί για αυτό. Τα κράτη μέλη ή, στην περίπτωση της Γερμανίας, τα ομόσπονδα κρατίδια, πρέπει να διεξαγάγουν τις δικές τους συζητήσεις σχετικά με την προστασία των μη καπνιστών. Αυτός είναι ο μόνος τρόπος να προσδιορίσουμε λύσεις που ταιριάζουν στις παραδόσεις και τον πολιτισμό της κάθε χώρας και, ως εκ τούτου, είναι κοντά στο χαρακτήρα του λαού της. Για αυτούς τους λόγους, θα ήθελα να σας ζητήσω να ψηφίσετε κατά της πρότασης ψηφίσματος υπό την παρούσα μορφή της την Πέμπτη.

Franz Obermayr (NI), γραπτώς. – (DE) Δεν είμαι καπνιστής. Έχω πλήρη επίγνωση της ζημίας που προκαλεί ο καπνός και το παθητικό κάπνισμα στην υγεία. Ωστόσο, όπως συμβαίνει πολύ συχνά, αυτά τα σχέδια της ΕΕ είναι υπερβολικά. Ορισμένοι από αυτούς τους κανονισμούς είναι εντελώς παράλογοι και, σε ορισμένες περιπτώσεις, δεν επιτρέπουν το κάπνισμα ακόμη και σε ανοιχτό χώρο. Η ΕΕ εστιάζεται με εμμονή στην κατανάλωση καπνού, ενώ υπάρχουν μια σειρά άλλων δραστηριοτήτων στην καθημερινή ζωή που έχουν αποδειχθεί στατιστικά επικίνδυνες και επιβλαβείς, όπως τα γρήγορα γεύματα, τα σολάριουμ, το οινόπνευμα και ο καφές, η οδήγηση αυτοκινήτου, η έλλειψη άσκησης και ύπνου, για να αναφερθώ σε μερικές μόνο από αυτές. Θα ήμουν έτοιμος να δεχτώ λογικούς κανονισμούς και εκστρατείες ευαισθητοποίησης που αποσκοπούν στην ελαχιστοποίηση των σχετικών κινδύνων. Ωστόσο, όλοι οι ενήλικοι θα πρέπει να είναι, εντέλει, υπεύθυνοι για τις αποφάσεις τους σχετικά με τον βαθμό στον οποίο είναι έτοιμοι να αποδεχθούν τη βλάβη που προκύπτει για την υγεία τους. Για το 2012 έχει προγραμματιστεί η εφαρμογή γενικής απαγόρευσης του καπνίσματος στις επιχειρήσεις, μια απόφαση που δίνει ελάχιστη προσοχή στις επιχειρήσεις που θα υποστούν τις μεγαλύτερες συνέπειες, με άλλα λόγια τις επιχειρήσεις του κλάδου τροφοδοσίας. Οι εν λόγω επιχειρήσεις μπορούν να αναμένουν πτώση των εισπράξεών τους έως 20%, γεγονός που θα έχει ως αποτέλεσμα την απώλεια πολλών θέσεων εργασίας. Επιπλέον, τα τελευταία χρόνια, απαιτείται από τα εστιατόρια και τα μπαρ να διαμορφώνουν χώρους καπνιστών και μη καπνιστών στις εγκαταστάσεις τους. Η γενική απαγόρευση του καπνίσματος το 2012 θα καθιστούσε αυτές τις δαπανηρές επενδύσεις παρωχημένες εν ριπή οφθαλμού. Το σχέδιο σύστασης του Συμβουλίου για το περιβάλλον χωρίς καπνό δεν είναι λογικό μέτρο.

Richard Seeber (PPE), γραπτώς. – (DE) Ιδιαίτερα τα κράτη μέλη πρέπει να σημειώσουν προόδους όσον αφορά την προστασία των μη καπνιστών. Η βασική ανησυχία μας είναι να προστατεύσουμε ευάλωτες ομάδες, όπως τα παιδιά και οι έγκυες γυναίκες. Ωστόσο, η Ευρωπαϊκή Ένωση δεν έχει άμεση δικαιοδοσία σε αυτόν τον τομέα. Η προστασία της υγείας είναι, και παραμένει, θέμα των κρατών μελών, και είναι οι χώρες που πρέπει να αναλάβουν την ευθύνη για αυτά τα θέματα. Ως εκ τούτου, η ΕΕ θα πρέπει να εστιάσει στο τι μπορεί να κάνει για να προστατεύσει τους μη καπνιστές, γεγονός που συνεπάγεται την προστασία των εργαζομένων στους χώρους εργασίας. Εντούτοις, η απόπειρα επίτευξης του βασικού στόχου του να απαλλαχτεί η Ευρώπη από τον καπνό μέσω της εφαρμογής μεγάλου αριθμού κανονισμών για την προστασία των εργαζομένων δεν αποτελεί ικανοποιητική λύση για το πρόβλημα. Για να προστατεύσουμε όσο το δυνατόν περισσότερα τμήματα του πληθυσμού, και ιδίως τα παιδιά, από τις επιβλαβείς επιπτώσεις του καπνίσματος, χρειαζόμαστε περισσότερες εκστρατείες ευαισθητοποίησης του κοινού. Αυτό είναι το μόνο αποτελεσματικό μέσο για να αλλάξουμε τον τρόπο με τον οποίο σκέφτονται οι άνθρωποι στην Ευρώπη μακροπρόθεσμα, και αποτελεί τη μόνη λύση για τη μείωση του καπνίσματος στο επίπεδο της ιδιωτικής ζωής.

(Η συνεδρίαση διακόπτεται στις 19.30 και συνεχίζεται στις 21.00)

ΠΡΟΕΔΡΙΑ ΤΗΣ κ. Κράτσα-Τσαγκαροπούλου

Αντιπροέδρου

16. Σύνθεση των επιτροπών και των αντιπροσωπειών: βλ. Συνοπτικά Πρακτικά

17. Κύρωση και εφαρμογή των αναθεωρημένων συμβάσεων της ΔΟΕ (συζήτηση)

Πρόεδρος. – Το επόμενο σημείο είναι η συζήτηση επί της προφορικής ερώτησης προς την Επιτροπή σχετικά με την κύρωση και εφαρμογή των αναθεωρημένων συμβάσεων της ΔΟΕ των Alejandro Cercas, εξ ονόματος της Ομάδας S&D, Marian Harkin, εξ ονόματος της Ομάδας ALDE, Jean Lambert, εξ ονόματος της Ομάδας VERTS/ALE, Gabriele Zimmer και Ilda Figueiredo, εξ ονόματος της Ομάδας GUE/NGL (O-0131/2009 - B7-0228/2009).

Alejandro Cercas, συντάκτης. – (ES) Κυρία Πρόεδρε, κύριοι συνάδελφοι, αξιότιμα μέλη της Επιτροπής, όλοι γνωρίζουμε ότι η οικονομική παγκοσμιοποίηση, η διεθνής χρηματοπιστωτική κρίση και όλες οι μελλοντικές προκλήσεις πρέπει να αντιμετωπίζονται σε παγκόσμιο επίπεδο. Δεν μπορούμε πλέον να αντιμετωπίζουμε αυτά τα προβλήματα σε εθνικό ή ακόμη και σε περιφερειακό επίπεδο. Η συνεργασία μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της Διεθνούς Οργάνωσης Εργασίας (ΔΟΕ) κατέστη, συνεπώς, βασικό στοιχείο στην ατζέντα μας.

Η ΔΟΕ, με την τριμερή μέθοδό της, πραγματοποιεί ανεκτίμητο έργο κομίζοντας συνοχή και ορθολογικότητα στον κόσμο μας. Οι αξίες μας είναι αυτές στις οποίες βασίστηκε η ίδρυση της ΔΟΕ. Εργαζόμαστε από κοινού με την οργάνωση αυτή προς την κατεύθυνση ενός κοινωνικού μοντέλου που σέβεται την αξιοπρέπεια των ανθρώπων, και πιστεύουμε ότι μπορούμε να συνεργαστούμε. Είναι σαφές ότι η Ευρώπη χρειάζεται τη ΔΟΕ για να διατηρήσει αυτό το κοινωνικό μοντέλο –δεν θα μπορούσαμε να το κάνουμε αυτό σε έναν άδικο κόσμο– και ότι η ΔΟΕ μας παρέχει την ευκαιρία να καταστούμε παράγοντας παγκόσμιου βεληνεκούς στις διεθνείς σχέσεις.

Η Ευρωπαϊκή Ένωση, και τα κράτη μέλη της ισχυρίζονται ότι συνεργάζονται πολύ στενά με τη ΔΟΕ και ότι προωθούν το πρόγραμμα για την αξιοπρεπή εργασία για όλους και το παγκόσμιο σύμφωνο απασχόλησης, με τη ΔΟΕ να έχει τα ηνία. Ωστόσο, κυρίες και κύριοι της Επιτροπής, υπάρχει έλλειψη συνέπειας μεταξύ αυτών που όλοι λέμε και αυτών που πράττουμε. Είναι, συνεπώς, απολύτως κρίσιμο να συζητήσουμε απόψε την κύρωση των συμβάσεων της ΔΟΕ, και αύριο να εγκρίνουμε ένα ψήφισμα επί του θέματος, προκειμένου να προσφέρουμε κάποιες εγγυήσεις στη ΔΟΕ καθώς και στο δικό μας έργο.

Στην ανακοίνωσή σας σχετικά με την ανανεωμένη κοινωνική ατζέντα, απευθυνθήκατε για μία ακόμη φορά στα κράτη μέλη, αλλά τα κράτη μέλη δεν ανταποκρίθηκαν. Τα καλέσατε να κυρώσουν και να εφαρμόσουν τις συμβάσεις, αλλά με μικρή επιτυχία. Φαίνεται πλέον ότι πρέπει να αναλάβετε πολύ πιο φιλόδοξη δράση. Δεν έχει νόημα να λέμε ότι τα κράτη μέλη έχουν ήδη κυρώσει τις κύριες συμβάσεις της ΔΟΕ. Η ΔΟΕ έχει επικαιροποιήσει 70 από τις συμβάσεις της, ενώ ακόμη και ορισμένες χώρες του τρίτου κόσμου και αναπτυσσόμενες οικονομίες κινούνται ταχύτερα σε σχέση με την Ευρωπαϊκή Ένωση. Αυτό είναι δύσκολο να το καταλάβει ο υπόλοιπος κόσμος, και η Ευρώπη χάνει σε αξιοπιστία και χάνει ευκαιρίες.

Ως εκ τούτου, κυρίες και κύριοι της Επιτροπής, είναι κατά κάποιο τρόπο σκανδαλώδες να μιλά η Ευρώπη υπέρ της αξιοπρεπών εργασίας και υπέρ της ΔΟΕ, και στη συνέχεια να μην κυρώνει τις συμβάσεις της ΔΟΕ και να αρκούμαστε απλώς σε ρητορικές.

Αυτό είναι το ζήτημα. Συνεπώς, αύριο, όλες οι Ομάδες του Σώματος θέλουν να προχωρήσετε πιο πέρα και να εκδώσετε ανακοίνωση όπου θα απαιτείτε από τα κράτη μέλη να κυρώσουν τις συμβάσεις, προκειμένου να διαμορφώσουμε μια αίσθηση συνοχής μεταξύ των όσων λέμε και των όσων κάνουμε. Η έλλειψη μιας τέτοιας συνοχής στην πολιτική είναι μία από τις αιτίες για τις οποίες χάνουμε την αξιοπιστία μας μεταξύ των πολιτών και για τις οποίες η ίδια η Ευρώπη χάνει την αξιοπιστία της ενώπιον του υπόλοιπου κόσμου.

Marian Harkin, συντάκτρια. – (EN) Κυρία Πρόεδρε, είμαι ιδιαίτερα ευτυχής που στηρίζω το κάλεσμα για την κύρωση και εφαρμογή των επικαιροποιημένων συμβάσεων της ΔΟΕ από τα κράτη μέλη. Αξίζει ασφαλώς να πούμε ότι, όταν δημιουργήθηκε η ΔΟΕ το 1919 μετά τη Συνθήκη των Βερσαλλιών, που έδωσε τέρμα στον Πρώτο Παγκόσμιο Πόλεμο, ο σκοπός ήταν να διαδοθεί η πεποίθηση ότι η παγκόσμια και διαρκής ειρήνη μπορεί να επιτευχθεί μόνο εάν βασίζεται στην κοινωνική δικαιοσύνη. Στα 80 χρόνια που πέρασαν από τότε, η ΔΟΕ ανταποκρίνεται στις ανάγκες των ανθρώπων για αξιοπρεπή απασχόληση, για εξασφάλιση των μέσων διαβίωσης και για αξιοπρέπεια σε ολόκληρο τον κόσμο.

Απόψε ζητούμε από όλα τα κράτη μέλη της ΕΕ να κυρώσουν και να εφαρμόσουν τις επικαιροποιημένες συμβάσεις της ΔΟΕ. Δεν είναι, όμως, μόνο οι συντάκτες αυτής της ερώτησης που το ζητούν – το ζητούν και πολλοί άλλοι οργανισμοί και φορείς. Εάν ανατρέξετε στον κώδικα δεοντολογίας προμηθευτών του ΟΗΕ, θα δείτε ότι οι συμβάσεις της ΔΟΕ χρησιμοποιήθηκαν ως βάση πάνω στην οποία στηρίζεται το μεγαλύτερο μέρος του κώδικα δεοντολογίας, και αποτελεί απαίτηση του ΟΗΕ ο οποιοσδήποτε προμηθευτής παρέχει αγαθά και υπηρεσίες στον ΟΗΕ να συμμορφώνεται με τις αρχές του κώδικα δεοντολογίας. Ως εκ τούτου, οι εν λόγω συμβάσεις πρέπει να κυρωθούν και να εφαρμοστούν σε ολόκληρο τον κόσμο, ούτως ώστε όλοι οι προμηθευτές να μπορούν να συμμορφώνονται με αυτές. Αυτό είναι κάτι που σίγουρα μπορούμε να επιτύχουμε στην ΕΕ.

Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή αναφέρει στην ανακοίνωσή της σχετικά με την ανανεωμένη κοινωνική ατζέντα: «Η Επιτροπή καλεί όλα τα κράτη μέλη να δώσουν το παράδειγμα κυρώνοντας και εφαρμόζοντας τις επικαιροποιημένες συμβάσεις της ΔΟΕ». Σε ψήφισμα σχετικά με την ανανεωμένη κοινωνική ατζέντα που εγκρίθηκε από το τελευταίο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο τον Μάιο αυτού του έτους, δηλώσαμε και πάλι ότι θεωρούμε πως η ενίσχυση της εφαρμογής και επιβολής της ισχύουσας εργατικής νομοθεσίας στο πλαίσιο του εθνικού και κοινοτικού δικαίου, καθώς και στο πλαίσιο των συμβάσεων της ΔΟΕ, πρέπει να αποτελεί προτεραιότητα για τα θεσμικά όργανα της ΕΕ και τα κράτη μέλη. Συνεπώς, απόψε, εμείς στο Κοινοβούλιο επαυξάνουμε τη στήριξή μας προς όλα αυτά τα καλέσματα. Ζητούμε από την παρούσα Προεδρία να είναι όσο το δυνατόν πιο φιλόδοξη σχετικά με αυτό το θέμα, καλούμε τα κράτη μέλη να εξετάσουν τα ισχυρά κοινωνικά επιχειρήματα για την κύρωση και εφαρμογή των εν λόγω συμβάσεων, και ζητούμε από την Επιτροπή να εξετάσει το ενδεχόμενο έγκρισης μιας σύστασης προς τα κράτη μέλη για την ενθάρρυνση της κύρωσης των επικαιροποιημένων συμβάσεων.

Πιστεύουμε επίσης ότι η ΕΕ πρέπει να διασφαλίσει τη συνοχή μεταξύ των εσωτερικών και των εξωτερικών πολιτικών της. Σε αυτό το Σώμα ακούμε επανειλημμένως να γίνεται λόγος σχετικά με την ανταλλαγή βέλτιστων πρακτικών μεταξύ των κρατών μελών. Το εν λόγω θέμα αποτελεί σίγουρα κατ'εξοχήν παράδειγμα του πώς μπορούμε να επιτύχουμε βέλτιστες πρακτικές μεταξύ μας, εάν δηλαδή όλα τα κράτη μέλη κυρώσουν τις σχετικές συμβάσεις, καθώς και του πώς μπορούμε να προωθήσουμε τις βέλτιστες πρακτικές εκτός της ΕΕ ή παγκοσμίως, δίνοντας, όπως προτείνει η ίδια η Επιτροπή, το παράδειγμα μέσω της κύρωσης των επικαιροποιημένων συμβάσεων. Μέχρι σήμερα, 25 Νοεμβρίου, 7 650 συμβάσεις της ΔΟΕ έχουν κυρωθεί παγκοσμίως, με τις 47 εξ αυτών να έχουν κυρωθεί τους τελευταίους 12 μήνες. Αναμένουμε από την Ευρώπη να ηγηθεί της προσπάθειας για την κλιματική αλλαγή στην Κοπεγχάγη. Θα μπορούσαμε να κάνουμε το ίδιο καλή δουλειά με την κύρωση όλων των συμβάσεων της ΔΟΕ.

Emilie Turunen (εξ ονόματος του *Jean Lambert*). – (DA) Κυρία Πρόεδρε, εξ ονόματος της Ομάδας των Πρασίνων/Ευρωπαϊκή Ελεύθερη Συμμαχία, θα ήθελα να τονίσω ότι θεωρούμε τα μηνύματα σε αυτήν την απόφαση για την κύρωση και εφαρμογή των συμβάσεων της ΔΟΕ ιδιαίτερα απαραίτητα και επείγοντα. Γιατί; Για δύο λόγους. Πρώτον, η ΕΕ πρέπει να ηγηθεί του αγώνα για αξιοπρεπή εργασία. Θα πρέπει να είμαστε πρωτοπόροι σε παγκόσμιο επίπεδο, όσον αφορά το ζήτημα της προώθησης των καλών συνθηκών εργασίας και της αξιοπρεπούς εργασίας.

Δεύτερον, όπως αναφέρθηκε σήμερα εδώ, δημιουργείται ένα χάσμα μεταξύ των όσων λέμε και των όσων πράττουμε, με άλλα λόγια, ένα χάσμα μεταξύ των εσωτερικών και των εξωτερικών αντιδράσεων της ΕΕ. Εάν η ΕΕ ξεχάσει ή εάν τα κράτη μέλη της ΕΕ ξεχάσουν ή επιλέξουν να μην κυρώσουν και να μην εφαρμόσουν τις επικαιροποιημένες συμβάσεις, αυτό δεν είναι κακό μόνο για τους εργαζόμενους στην Ευρώπη. Είναι επίσης και ένα πολύ κακό μήνυμα που αποστέλλεται στις χώρες εκτός ΕΕ από τις οποίες ζητούμε να κυρώσουν τις ίδιες ακριβώς συμβάσεις. Πρέπει να εφαρμόζουμε ό,τι κηρύττουμε.

Είναι κρίσιμης σημασίας να αναλάβει η ΕΕ ηγετικό ρόλο σε παγκόσμιο επίπεδο, να δείξουμε ότι είμαστε η περιοχή που επιτυγχάνει να συνδυάζει καλές συνθήκες εργασίας με υψηλό επίπεδο ανταγωνιστικότητας. Η ΔΟΕ είναι ο παγκόσμιος παράγοντάς μας όσον αφορά τους κανονισμούς σε διεθνές επίπεδο. Είναι απαραίτητο η ΕΕ να στηρίζει τη ΔΟΕ ως θεσμό και να λάβουμε σοβαρά υπόψη τις συμβάσεις της. Κατά συνέπεια, η Ομάδα των Πρασίνων στηρίζει πλήρως τα μηνύματα που περιλαμβάνονται στην εν λόγω απόφαση και καλούμε τους αρμόδιους φορείς της ΕΕ να πείσουν τα κράτη μέλη ότι πρέπει και τα ίδια να λάβουν σοβαρά υπόψη τις συμβάσεις, όπως το πράττουμε εμείς εδώ απόψε.

Ilda Figueiredo, συντάκτρια. – (PT) Κυρία Πρόεδρε, στηρίζουμε το κάλεσμα προς τα κράτη μέλη να εξετάσουν τα ισχυρά κοινωνικά επιχειρήματα για την κύρωση και την εφαρμογή των συμβάσεων που έχουν ταξινομηθεί από τη ΔΟΕ ως επικαιροποιημένες.

Από το 1919 η Διεθνής Οργάνωση Εργασίας διατηρεί και ανέπτυξε ένα σύστημα διεθνών κανόνων εργασίας που καλύπτουν ένα ευρύ φάσμα θεμάτων, συμπεριλαμβανομένης της εργασίας, της απασχόλησης, της κοινωνικής ασφάλισης, της κοινωνικής πολιτικής και των σχετικών ανθρωπίνων δικαιωμάτων.

Ως εκ τούτου, στηρίξαμε το αρχικό σχέδιο του κοινού ψηφίσματος που κατατέθηκε εδώ. Δυστυχώς, ωστόσο, λόγω της πίεσης από το Ευρωπαϊκό Λαϊκό Κόμμα (Χριστιανοδημοκράτες), οι άλλοι συμβαλλόμενοι επέτρεψαν την υποβάθμιση της σημασίας και της ισχύος του ψηφίσματος, με τη συμπερίληψη μιας αναφοράς στη στρατηγική της Λισαβόνας για την ανάπτυξη και την απασχόληση.

Εντούτοις, όπως όλοι γνωρίζουμε, ήταν στο όνομα της στρατηγικής της Λισαβόνας που η Ευρωπαϊκή Επιτροπή παρουσίασε σε αυτό το Σώμα μερικές από τις χειρότερες προτάσεις κατά των εργασιακών και κοινωνικών δικαιωμάτων, μέσω της έμφασης που αυτές έδιναν στην ευελιξία και την απορρύθμιση της εργασίας.

Ποιος θα μπορούσε να ξεχάσει την πρόταση τροποποίησης της οδηγίας για τον χρόνο εργασίας, η οποία επεδίωκε να υποτιμήσει την εργασία και να την καταστήσει ακόμη πιο επισφαλή, να παρατείνει την εργάσιμη ημέρα και να υπονομεύσει τις συλλογικές συμβάσεις και τον ρόλο των συνδικάτων, ακριβώς το αντίθετο από αυτό που υπερασπίζονται οι συμβάσεις της ΔΟΕ;

Είναι ιδιαίτερα εξαιτίας αυτής της λυπηρής αναφοράς στη στρατηγική της Λισαβόνας που αποσύραμε τη στήριξή μας σε αυτό το ψήφισμα.

Ωστόσο, εξ ονόματος της Συνομοσπονδιακής Ομάδας της Ευρωπαϊκής Ενωτικής Αριστεράς/Αριστερά των Πρασίνων των Βορείων Χωρών, καλούμε τα κράτη μέλη να κυρώσουν τις συμβάσεις της ΔΟΕ και παροτρύνουμε την Ευρωπαϊκή Επιτροπή να εξετάσει τις προτάσεις μας.

Karel De Gucht, Μέλος της Επιτροπής. – (FR) Κυρία Πρόεδρε, τα τελευταία χρόνια, η Επιτροπή έχει επανειλημμένως επισημάνει τη δέσμευσή της όσον αφορά την τήρηση της διεθνώς συμφωνημένης ατζέντας για την αξιοπρεπή εργασία, συμπεριλαμβανομένης της προώθησης των συμβάσεων της ΔΟΕ.

Η Επιτροπή έχει υποστηρίξει ενεργά τα κράτη μέλη και συνεργάστηκε στενά με τη ΔΟΕ, προκειμένου να εκδώσει φιλόδοξους νομικούς κανόνες που ανταποκρίνονται στις προκλήσεις μιας παγκοσμιοποιημένης οικονομίας και συμβάλλουν στην εφαρμογή της ατζέντας για την αξιοπρεπή εργασία της ΔΟΕ. Το Συμβούλιο και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο έχουν υπογραμμίσει τη σημασία, από αυτήν την άποψη, της ατζέντας για την αξιοπρεπή εργασία και των δραστηριοτήτων της Επιτροπής.

Τα κράτη μέλη της ΕΕ έχουν ήδη κυρώσει όλες τις συμβάσεις της ΔΟΕ που καλύπτουν τους βασικούς κανόνες εργασίας και μεγάλο αριθμό άλλων συμβάσεων της ΔΟΕ. Η Επιτροπή έχει επαναβεβαιώσει τη δέσμευσή της όσον αφορά την τήρηση της ατζέντας για την αξιοπρεπή εργασία, ως μέρος της ανανεωμένης κοινωνικής ατζέντας. Ειδικότερα, η Επιτροπή κάλεσε όλα τα κράτη μέλη να δώσουν το παράδειγμα κυρώνοντας και εφαρμόζοντας τις συμβάσεις που η ΔΟΕ έχει ταξινομήσει ως «επικαιροποιημένες». Με αυτήν την ενέργειά της, η Επιτροπή υπογραμμίζει τόσο την εσωτερική όσο και την εξωτερική διάσταση της ατζέντας για την αξιοπρεπή εργασία. Επιπλέον, σε περιπτώσεις όπου οι συμβάσεις της ΔΟΕ αφορούν αποκλειστικά κοινοτικές αρμοδιότητες, η Επιτροπή εξέδωσε έγκαιρα προτάσεις για αποφάσεις του Συμβουλίου που εξουσιοδοτούν τα κράτη μέλη να κυρώσουν τις σχετικές συμβάσεις, σε συνδυασμό με ένα κάλεσμα να κυρώσουν τους κανόνες το συντομότερο δυνατόν, ιδίως τη σύμβαση ναυτικής εργασίας και τη σύμβαση σχετικά με την εργασία στον τομέα της αλιείας.

Τέλος, η έκθεση για την αξιοπρεπή εργασία του 2008 προβλέπει την παρακολούθηση των εξελίξεων της πολιτικής όσον αφορά τη διαδικασία κύρωσης. Το αποτέλεσμα της εν λόγω ανάλυσης αναμένεται να αντικατοπτριστεί στην έκθεση συνέχειας για την αξιοπρεπή εργασία που θα δημοσιευτεί το 2011.

Csaba Öry, *εξ ονόματος της Ομάδας PPE.* – (HU) Καταρχάς, θα ήθελα να χαιρετίσω το γεγονός ότι οι Ομάδες έχουν καταφέρει να συμφωνήσουν επί του κειμένου του σχεδίου ψηφίσματος σχετικά με το θέμα της κύρωσης και εφαρμογής των συμβάσεων που αναθεωρήθηκαν από τη Διεθνή Οργάνωση Εργασίας. Συνεπώς, θα στηρίξουμε και εμείς το κείμενο.

Όπως είναι ευρέως γνωστό, η Διεθνής Οργάνωση Εργασίας είναι ένας από τους παλαιότερους διεθνείς οργανισμούς. Ιδρύθηκε το 1919 με βασικό στόχο τη δημιουργία κανόνων εργασίας που διέπουν την ανάπτυξη των συνθηκών εργασίας και των δυσχερών εργασιακών περιβαλλόντων με σκοπό την αντιμετώπιση της εκμετάλλευσης. Επέκτεινε, επακόλουθα, τις δραστηριότητές της σε ένα ευρύτερο πεδίο συμπεριλαμβάνοντας την κοινωνική πολιτική, καθώς και ένα σύστημα τεχνικής συνεργασίας.

Εμείς στην Ομάδα του Ευρωπαϊκού Λαϊκού Κόμματος (Χριστιανοδημοκράτες) αισθανόμαστε ότι οι κανόνες εργασίας που διαμόρφωσε η Διεθνής Οργάνωση Εργασίας συμβάλουν στον μετριασμό των επιζήμιων επιπτώσεων του ανταγωνισμού στη διεθνή αγορά, αυξάνοντας, κατ' αυτόν τον τρόπο, τις πιθανότητες επίτευξης μιας ισόρροπης οικονομικής ανάπτυξης. Αυτό έχει ιδιαίτερη σημασία σε μια χρονική στιγμή κατά την οποία πιθανώς ήδη εξερχόμαστε από την τρέχουσα κρίση, και οπωσδήποτε ενισχύει τη νομιμότητα αυτών των κανόνων, καθώς και το γεγονός ότι η εν λόγω κανόνες προέκυψαν από μια τριμερή διαδικασία και βασίστηκαν σε χωριστή δημοκρατική διαδικασία με τη συνεργασία των κυβερνήσεων, των εργοδοτών και των συνδικάτων. Συνεπώς, σε αυτήν την περίπτωση έχουμε να κάνουμε με τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις στον χώρο εργασίας και με ένα περιεκτικό σύστημα που θα τα περιλαμβάνει, με το οποίο πρέπει να συμμορφώνονται οι χώρες που αποδέχονται και κυρώνουν τις συμβάσεις. Ταυτόχρονα, δεν μπορούμε να αγνοήσουμε το γεγονός ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση, ως κοινότητα, δεν μπορεί να κυρώνει συμφωνίες. Αυτό μπορούν να το κάνουν μόνο μεμονωμένα κράτη μέλη. Ως εκ τούτου, εγείρεται, οπωσδήποτε, το ζήτημα της ορθής εφαρμογής της κοινοτικής δικαιοδοσίας και της επικουρικότητας. Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο στο κείμενο περιλαμβάνεται, πολύ σωστά, κάλεσμα προς την ΕΕ να ορίσει ακριβώς τους νομικούς τομείς και τους κανονισμούς που σχετίζονται με αυτούς, οι οποίοι εμπίπτουν στην κοινοτική δικαιοδοσία, καθώς και όσους εμπίπτουν στη δικαιοδοσία των μεμονωμένων κρατών μελών. Αυτό σημαίνει ότι, εάν μπορούμε να λάβουμε υπόψη την αρχή της επικουρικότητας, θα στηρίξουμε την εκπόνηση σύστασης, διευκολύνοντας, κατ' αυτόν τον τρόπο, την κύρωση της σύμβασης το συντομότερο δυνατό.

Ole Christensen, *εξ ονόματος της Ομάδας S&D.* – (DA) Κυρία Πρόεδρε, στην ΕΕ διαθέτουμε μια εσωτερική αγορά στην οποία μπορούμε να πουλάμε αγαθά μεταξύ μας στο πλαίσιο μιας ελεύθερης αγοράς. Έχουμε εξασφαλίσει τον ελεύθερο ανταγωνισμό και φθηνά αγαθά, και όλα αυτά είναι πολύ καλά. Ωστόσο, πρέπει να περιληφθούν και άλλοι τομείς. Τα θεμελιώδη δικαιώματα των εργαζόμενων πρέπει να διασφαλίζονται και να γίνονται σεβαστά σε ολόκληρη την ΕΕ. Τα κράτη μέλη της ΕΕ δεν πρέπει να ανταγωνίζονται όσον αφορά τις κακές συνθήκες εργασίας, ενώ το εργατικό δυναμικό σε όλα τα κράτη μέλη πρέπει να εξασφαλίσει ίδια αμοιβή για την ίδια εργασία. Το δικαίωμα στην απεργία είναι επίσης θεμελιώδες δικαίωμα.

Ως εκ τούτου, είναι σημαντικό να υπάρχει στενή συνεργασία μεταξύ της ΕΕ και της Διεθνούς Οργάνωσης Εργασίας, της ΔΟΕ. Μοιραζόμαστε ορισμένες κοινές αρχές και μπορούμε να χρησιμοποιήσουμε τις συμβάσεις της ΔΟΕ ως βάση για την περαιτέρω ανάπτυξη του ευρωπαϊκού κοινωνικού μοντέλου. Δυστυχώς, αυτό δεν είναι εφικτό επί του

παρόντος, δεδομένου ότι η Επιτροπή θεωρεί τις συμβάσεις δεσμευτικές μόνον εφόσον έχουν κυρωθεί από τα μισά και πλέον κράτη μέλη. Θα μπορούσαμε να ξεκινήσουμε διασφαλίζοντας ότι κάθε κράτος μέλος της ΕΕ κυρώνει, τουλάχιστον, και εφαρμόζει τις συμβάσεις που η ΔΟΕ έχει ταξινομήσει ως επικαιροποιημένες. Δεν χρειαζόμαστε περισσότερα λόγια. Αυτό που χρειαζόμαστε είναι δράση. Πώς αλλιώς μπορούμε να ζητούμε από άλλες χώρες του κόσμου να κυρώσουν και να εφαρμόσουν τις συμβάσεις της ΔΟΕ και να ζητούμε από τον ΠΟΥ να συμπεριλαμβάνει τα θεμελιώδη δικαιώματα των εργαζομένων σε όλες τις εμπορικές συμφωνίες;

Η ΕΕ πρέπει να αναλάβει την πρωτοβουλία. Μόνο τότε μπορούμε να πούμε στις άλλες χώρες ότι πρέπει όλες να κυρώσουν και να εφαρμόσουν τις εν λόγω συμβάσεις. Πρέπει να προωθήσουμε την αξιοπρεπή εργασία στην ΕΕ και στον κόσμο ως μια βιώσιμη, ισχυρή απάντηση στην παγκόσμια κρίση που αντιμετωπίζουμε.

Elisabeth Schroedter, εξ ονόματος της Ομάδας Verts/ALE. – (DE) Κυρία Πρόεδρε, είναι αλήθεια, κυρίες και κύριοι, ότι σε καιρούς κρίσης, οι παγκόσμιοι ελάχιστοι κανόνες προστατεύουν τους εργαζόμενους από απάνθρωπες εργασιακές συνθήκες. Η ΕΕ υποστηρίζει πάντα τους βασικούς κανόνες της Διεθνούς Οργάνωσης Εργασίας (ΔΟΕ) στο πλαίσιο πρόχειρων ομιλιών καθώς και στις επαφές της με τρίτες χώρες και δικαίως, διότι προστατεύουν τους εργαζόμενους από τις διακρίσεις και το κοινωνικό ντάμπινγκ.

Δυστυχώς, εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης τα πράγματα δεν προχωρούν πέρα από αυτές τις πρόχειρες ομιλίες. Τα κράτη μέλη της ΕΕ και η ίδια η ΕΕ αγνοούν τις συμβάσεις της ΔΟΕ. Δεν τις κυρώνουν και δεν τις εφαρμόζουν. Αυτό επιτρέπει στα κράτη μέλη και στην ΕΕ να αποφεύγουν τις ευθύνες τους. Για παράδειγμα, το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο έχει καταργήσει το δικαίωμα στην απεργία και η Επιτροπή χαιρέτισε την απόφαση. Για παράδειγμα, η σύμβαση για την προστασία των δικαιωμάτων όλων των μεταναστών εργαζομένων έχει κυρωθεί από μόνο τρία από τα 27 κράτη μέλη. Αυτό είναι σκανδαλώδες και αυτή η κατάσταση πρέπει να αλλάξει 90 χρόνια μετά την ίδρυση της ΔΟΕ.

Elisabeth Morin-Chartier (PPE). – (FR) Κυρία Πρόεδρε, κύριε Επίτροπε, κυρίες και κύριοι, καταρχάς, θα ήθελα να ευχαριστήσω τους συναδέλφους μου στην Ομάδα του Ευρωπαϊκού Λαϊκού Κόμματος (Χριστιανοδημοκράτες) και τις άλλες πολιτικές Ομάδες του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου μας, διότι σε αυτό το θέμα της αξιοπρεπούς εργασίας όλοι θέλαμε να πειθαρχήσουμε στους κανόνες και να υποβάλουμε ένα κοινό ψήφισμα, ενώ οι διαπραγματεύσεις των τελευταίων λίγων ημερών υπήρξαν εξαιρετικά θετικές.

Από το 1919, η Διεθνής Οργάνωση Εργασίας μπόρεσε να εγγραφεί και να αναπτύξει ένα σύστημα διεθνών κανόνων εργασίας που καλύπτει ένα ευρύ φάσμα θεμάτων, συμπεριλαμβανομένης της εργασίας, της απασχόλησης, της κοινωνικής πολιτικής και των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Αυτό είναι κάτι που δεν πρέπει να ξεχνούμε, ιδίως σε αυτήν την περίοδο της κρίσης.

Γι' αυτόν τον λόγο, είναι εξαιρετικά σημαντικό το γεγονός ότι οι συμβάσεις έχουν ταξινομηθεί από τη ΔΟΕ ως επικαιροποιημένες μετά από τριμερή διαδικασία στην οποία συμμετείχαν οι εργοδότες, οι εργαζόμενοι και οι κυβερνήσεις. Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο υποβάλαμε αυτήν τη σύσταση προς τα κράτη μέλη, ενθαρρυνοντάς τα να κυρώσουν τις συμβάσεις που έχουν ταξινομηθεί από τη ΔΟΕ και ζητώντας τους να συμβάλουν ενεργά στην αποτελεσματική εφαρμογή αυτών για χάρη της ανάπτυξης και της προόδου της κοινωνικής Ευρώπης. Ελπίζουμε ότι αυτό θα συμβεί το συντομότερο δυνατόν. Θα επαγρυπνούμε όσον αφορά τις προθεσμίες για την εφαρμογή των εν λόγω συμβάσεων τηρώντας, φυσικά, ταυτόχρονα την αρχή της επικουρικότητας.

Η Ομάδα PPE θα επαγρυπνεί ιδιαίτερα όσον αφορά την εφαρμογή των εν λόγω συμβάσεων στα κράτη μέλη. Αυτό που διακυβεύεται είναι η καταπολέμηση της παράνομης εργασίας, ο εκσυγχρονισμός της κοινωνικής προόδου, η οικοδόμηση μιας γνήσιας κοινωνικής Ευρώπης που θα καθοδηγεί τον υπόλοιπο κόσμο, και θέλουμε πραγματικά να συμβάλουμε στην πραγματοποίηση αυτού του οράματος.

Συλβάνα Ράππη (S&D). – Κυρία Πρόεδρε, μία από τις σημαντικές ιδιαιτερότητες της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι η σημασία που αποδίδει στην κοινωνική πολιτική και στα θεμελιώδη δικαιώματα. Ξέρουμε παρά πολύ καλά ότι η εφαρμογή των δικαιωμάτων αυτών αποτελεί απαραίτητη προϋπόθεση για να γίνει ένα κράτος μέλος της Ένωσης. Ξέρουμε επίσης ότι τα δικαιώματα αυτά, όταν καταπατούνται, δημιουργούν στην Ένωση την υποχρέωση να επιβάλει κυρώσεις.

Η σύμφυτη με τη δημιουργία και λειτουργία της Ένωσης θεμελίωση των δικαιωμάτων αυτών επεκτείνεται και στον εργασιακό χώρο. Η σημασία που η Ένωση αποδίδει στην προάσπιση των εργασιακών δικαιωμάτων δεν είναι εμφανής μόνον όταν παράγεται εσωτερική νομοθεσία αλλά και στην εξωτερική της πολιτική. Γνωρίζουμε πάρα πολύ καλά ότι, όταν πρόκειται να κάνει συμβάσεις με τρίτες χώρες, μία από τις προϋποθέσεις που θέτει είναι να γίνονται σεβαστά τα βασικά εργασιακά δικαιώματα. Γι' αυτούς τους λόγους η Ένωση δεν θα μπορούσε παρά να είναι από τους πρωτεργάτες για τη στήριξη και την αναγκαία συστηματική αναθεώρηση των συμβάσεων της Διεθνούς Οργάνωσης Εργασίας, της ΔΟΕ.

Πρόσφατα, μετά από διαπραγματεύσεις με εργαζόμενους, εργοδότες και τις κυβερνήσεις, η ΔΟΕ προχώρησε σε μια ακόμη αναθεώρηση των συμβάσεών της. Και ενώ οι κυβερνήσεις των κρατών μελών αλλά και η Ένωση είναι ανάμεσα σε όσους συμμετείχαν στην εν λόγω αναθεώρηση, βρισκόμαστε μπροστά σε ένα παράδοξο. Το παράδοξο αυτό είναι ότι πολλά κράτη μέλη της Ένωσης, ενώ έχουν υιοθετήσει ενωσιακές οδηγίες που επιβάλλουν εργασιακά δικαιώματα πιο προωθημένα από αυτά των συμβάσεων της ΔΟΕ, υποτιμούν τη σημασία του τυπικού ζητήματος να κυρώσουν σε εθνικό επίπεδο τις συμβάσεις αυτές.

Επειδή η εικόνα που δίνουμε με τον τρόπο αυτό προς τρίτες χώρες, και μάλιστα προς αναπτυσσόμενες χώρες, είναι στρεβλή, θα είναι εύλογο να αλλάξουμε νοοτροπία και να προχωρήσουν τα κράτη μέλη –όσα δεν το έχουν κάνει– στις απαραίτητες κυρώσεις. Εν πάση περιπτώσει η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, κύριε Επίτροπε, ας μη διστάζει να ζητά πιο δυναμικά από τα κράτη μέλη να εκπληρώνουν τέτοιες υποχρεώσεις ώστε να αυξηθεί η αξιοπιστία της Ένωσης με την προώθηση της αξιοπρεπούς εργασίας, ιδιαίτερα μάλιστα στη σημερινή συγκυρία της χρηματοπιστωτικής κρίσης.

Patrick Le Hyaric (GUE/NGL). – (FR) Κυρία Πρόεδρε, κύριε Επίτροπε, είναι σαφές ότι πρέπει να τονίσουμε τη σημασία της εφαρμογής των συμβάσεων της Διεθνούς Οργάνωσης Εργασίας, αλλά δυστυχώς φοβάμαι ότι το σύστημα που μας κυβερνά, δηλαδή το σύστημα του ελεύθερου ανταγωνισμού, μετατρέπεται σε αγορά και, κατά συνέπεια, σε προϊόν την ίδια την εργασία. Αυτό δημιουργεί απειλές παντού όσον αφορά τους εργασιακούς κώδικες, απειλές για τις σχεδιαζόμενες μειώσεις του εργασιακού χρόνου, και πιέσεις προς τα κάτω όσον αφορά το κόστος της εργασίας, γεγονός ιδιαίτερα επιζήμιο.

Στη Γαλλία, έχουμε ένα παράδειγμα όπου μια επιχείρηση κατασκευής ρουλεμάν έχει πλέον κλείσει για να μετεγκατασταθεί στη Βουλγαρία, και ζητείται από τους εργαζόμενους αυτής της επιχείρησης να μεταβούν στη Βουλγαρία και να εκπαιδεύσουν τους εκεί εργαζόμενους. Οπότε, μπορείτε να δείτε καθαρά ότι αυτή η προς τα κάτω πίεση του κόστους εργασίας οδηγεί σε μετεγκαταστάσεις, σε πίεση προς την υποβάθμιση των κοινωνικών δικαιωμάτων παντού. Κατά συνέπεια, πρέπει να επινοήσουμε ένα σύστημα εναρμόνισης προς τα πάνω όσον αφορά τα κοινωνικά δικαιώματα και το επίπεδο της κοινωνικής προστασίας, ούτως ώστε να μην υφίσταται πλέον αυτός ο άγριος ανταγωνισμός μεταξύ των εργαζομένων που τροφοδοτείται από τις επιχειρήσεις και τους ίδιους τους θεσμούς μας.

Παρομοίως, θα πρέπει να σταματήσουμε να κινούμαστε προς την κατεύθυνση αυτού που αναφέρεται, σε αυτό το Σώμα και στην Επιτροπή, ως ευελισφάλεια, αλλά θα πρέπει, αντιθέτως, να προχωρήσουμε προς ένα σύστημα επαγγελματικής κοινωνικής ασφάλειας για την εργασία και την απασχόληση, σε συνδυασμό με περιόδους εκπαίδευσης, οι οποίες είναι απαραίτητες. Αυτό είναι που θα μας επέτρεπε να βγούμε από την κρίση, να εκπαιδεύσουμε τους εργαζόμενους ώστε να τους βοηθήσουμε να μεταπηδήσουν προς τα επαγγέλματα που πρέπει να επινοήσουμε για το αύριο.

Olle Ludvigsson (S&D). – (SV) Κυρία Πρόεδρε, τώρα που η Συνθήκη της Λισαβόνας έχει εγκριθεί και ο Χάρτης Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της ΕΕ έχει καταστεί νομικά δεσμευτικός, βρισκόμαστε μπροστά σε μια νέα ευκαιρία να ενισχύσουμε την κοινωνική διάσταση της ευρωπαϊκής συνεργασίας. Για να το κάνουμε αυτό, πρέπει να μπορούμε επίσης να εκμεταλλευτούμε αυτές τις ευκαιρίες στην πράξη. Ένα καλό σημείο εκκίνησης θα ήταν τα κράτη μέλη της ΕΕ να κυρώσουν όλες τις επικαιροποιημένες συμβάσεις της ΔΟΕ το συντομότερο δυνατόν.

Αυτό το θέμα έχει και μια εξωτερική διάσταση. Εάν η ΕΕ θέλει να καταστεί σοβαρός εταίρος στο πλαίσιο της διεθνούς προσπάθειας για τη βελτίωση των συνθηκών εργασίας και διαβίωσης, επιβάλλεται τα κράτη μέλη της ΕΕ να εγκρίνουν και αυτά τις συμβάσεις της ΔΟΕ. Εάν θέλουμε να επηρεάσουμε την κατάσταση σε τρίτες χώρες, πρέπει πρώτα να δώσουμε το παράδειγμα οι ίδιοι. Γι' αυτόν τον λόγο, θα ήθελα να καλέσω την Επιτροπή και τη σουηδική Προεδρία να δράσουν προς την κατεύθυνση της επίτευξης προόδου και να καταβάλουν κάθε προσπάθεια για να διασφαλίσουν την έγκριση από όλα τα κράτη μέλη όλων των επικαιροποιημένων συμβάσεων της ΔΟΕ.

Προσωπικά θεωρώ ότι είναι λίγο αποκαρδιωτικό το γεγονός ότι το κράτος μέλος από το οποίο προέρχομαι, η Σουηδία, δεν έχει κυρώσει βασικές συμβάσεις όπως η σύμβαση αριθ. 94 για τις δημόσιες συμβάσεις. Ως εκ τούτου, θα ήθελα να καλέσω την Προεδρία να αναλάβει δράση και σε εθνικό επίπεδο για να διασφαλίσει την κύρωση των συμβάσεων που ανέφερα παραπάνω. Αυτό, μαζί με το να καταστεί δεσμευτικός ο Χάρτης Θεμελιωδών Δικαιωμάτων, αναμένεται να μειώσουν τον κίνδυνο το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο να εκδώσει και άλλες αποφάσεις όπως αυτή για την υπόθεση Rüffert. Δεν μπορούμε να έχουμε μια κατάσταση στην οποία η κοινοτική νομοθεσία αντιβαίνει στις βασικές συμβάσεις της ΔΟΕ.

Mairead McGuinness (PPE). – (EN) Κυρία Πρόεδρε, η ΔΟΕ, όπως είπαν και οι συνάδελφοι, έχει ιδρυθεί εδώ και πολύ καιρό – το 1919: 90 χρόνια λειτουργίας και συνεχίζει να ασχολείται με την ατζέντα για την αξιοπρεπή εργασία. Είναι σημαντικό, όπως έχουν πει και άλλοι, τα κράτη μέλη να κυρώσουν όλες τις συμβάσεις, ιδίως σε μια περίοδο οικονομικής κρίσης κατά την οποία οι εργαζόμενοι υφίστανται πιέσεις. Πιστεύω, ωστόσο, ότι είναι επίσης σημαντικό σε αυτήν τη συζήτηση να αναγνωρίσουμε τον ρόλο της ΔΟΕ στον αναπτυσσόμενο κόσμο, καθώς και τις σχέσεις της με μη κυβερνητικές οργανώσεις, και τα πολλά προγράμματα που εφαρμόζει και τα οποία αφορούν ιδιαίτερα

τους πλέον ευάλωτους, για παράδειγμα η εργασία με ανθρώπους με αναπηρία, στους οποίους δεν θα δινόταν ποτέ καμία ευκαιρία, εάν δεν υπήρχαν αυτά τα προγράμματα. Επίσης, δύο πολύ σημαντικοί τομείς για τους οποίους συζητάμε στο Σώμα: η καταναγκαστική εργασία και η παιδική εργασία. Συνεπώς, εάν αναμένουμε από τη ΔΟΕ να κάνει καλή δουλειά, όπως το κάνει, στον αναπτυσσόμενο κόσμο, πιστεύω ότι το λιγότερο που θα μπορούσαν να κάνουν τα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι να κυρώσουν πλήρως τις συμβάσεις, ώστε να δώσουν το παράδειγμα.

Czesław Adam Siekierski (PPE). – (PL) Κυρία Πρόεδρε, στη διάρκεια των πολλών ετών της δραστηριότητάς της, η Διεθνής Οργάνωση Εργασίας εξέδωσε και παρουσίασε προς κύρωση από τα κράτη μέλη της ΕΕ μια σειρά διεθνών συμβάσεων και οδηγιών επί θεμάτων απασχόλησης, ελευθεριών των συνδικάτων, κοινωνικής πολιτικής και κοινωνικής ασφάλισης, καθώς και συλλογικών σχέσεων εργασίας και συνθηκών εργασίας. Τα κράτη μέλη πρέπει να κυρώσουν και να εφαρμόσουν τις συμβάσεις που η ΔΟΕ θεωρεί ότι ισχύουν επί του παρόντος. Η Ευρωπαϊκή Ένωση πρέπει αποφασιστικά και ενεργά να συμβάλει στο εξαιρετικά σημαντικό θέμα της προστασίας των δικαιωμάτων των εργαζομένων σε έναν παγκοσμιοποιημένο κόσμο.

Πρέπει να τονιστεί ότι κάθε πολίτης, ανεξαρτήτως της ιστορίας του, της πίστης ή της φυλής του, έχει το δικαίωμα να βελτιώνει την υλική ευημερία του, έχει δικαίωμα στην πνευματική ανάπτυξη στο πλαίσιο της ελευθερίας, καθώς και στην αξιοπρέπεια, στην οικονομική ασφάλεια και στις ίσες ευκαιρίες. Πρέπει να θυμόμαστε ότι η φτώχεια, ανεξαρτήτως του πού ενδημεί, αποτελεί σοβαρή απειλή για όλους μας.

Karel De Gucht, Μέλος της Επιτροπής. – (FR) Κυρία Πρόεδρε, αξιότιμα μέλη του Κοινοβουλίου, υπάρχει σημαντική σύγκλιση απόψεων όσον αφορά τη χρησιμότητα και την ανάγκη κύρωσης των συμβάσεων της ΔΟΕ μεταξύ των ομιλητών από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και από την Επιτροπή. Ωστόσο, όπως παρατήρησε και ο κ. Όργυ, η Επιτροπή μπορεί μόνο να επιβάλει τις απόψεις της σε τομείς της αποκλειστικής αρμοδιότητάς της και, όπως είπα, αυτό το έχει πράξει.

Όσον αφορά τον ρόλο των συνδικάτων, το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο αναγνωρίζει, στην πρόσφατη απόφασή του, τη συλλογική δράση ως θεμελιώδες δικαίωμα. Ωστόσο, αυτό το δικαίωμα μπορεί να υπόκειται σε ρύθμιση, και αυτό είναι συμβατό με άλλα διεθνή μέσα. Εντούτοις, θα μεταφέρω τις ανησυχίες σας στον συνάδελφό μου που είναι υπεύθυνος για την κοινωνική πολιτική, ούτως ώστε να μπορέσουμε να διερευνήσουμε το συγκεκριμένο θέμα εις βάθος.

Πρόεδρος. - Έχω λάβει τρεις προτάσεις ψηφίσματος⁽⁵⁾ που έχουν κατατεθεί σύμφωνα με το άρθρο 110, παράγραφος 2, του Κανονισμού.

Η συζήτηση έληξε.

Η ψηφοφορία θα διεξαχθεί την Πέμπτη 26 Νοεμβρίου 2009.

18. Παγκόσμια Διάσκεψη του FAO για την επισιτιστική ασφάλεια - Η εξάλειψη της πείνας από τη Γη (συζήτηση)

Πρόεδρος. - Το επόμενο σημείο το οποίο θα εξετασθεί είναι η δήλωση της Επιτροπής σχετικά με την Παγκόσμια Διάσκεψη του FAO για την επισιτιστική ασφάλεια - Η εξάλειψη της πείνας από τη Γη.

Karel De Gucht, Μέλος της Επιτροπής. – (FR) Κυρία Πρόεδρε, η παγκόσμια διάσκεψη για την επισιτιστική ασφάλεια την περασμένη εβδομάδα στη Ρώμη αποτελεί την τελευταία μιας σειράς γεγονότων υψηλού επιπέδου που διοργανώθηκαν φέτος και στο πλαίσιο των οποίων προεξάρχουσα θέση είχαν η επισιτιστική ασφάλεια και η γεωργία: τον Ιανουάριο στη Μαδρίτη, τον Ιούλιο στη L'Aquila, τον Σεπτέμβριο στη Νέα Υόρκη και το Πίτσμπεργκ, καθώς και στη συνεδρίαση της Επιτροπής Παγκόσμιας Επισιτιστικής Ασφάλειας τον περασμένο μήνα.

Η υποκείμενη βάση όλων αυτών των γεγονότων υπήρξε η συνειδητοποίηση ότι αποτυγχάνουμε στην καταπολέμηση της πείνας παγκοσμίως. Επί του παρόντος, πάνω από ένα δισεκατομμύριο άνθρωποι δεν καλύπτουν τις καθημερινές, βασικές διατροφικές ανάγκες τους, ενώ η κατάσταση απειλεί να επιδεινωθεί σε πολλές αναπτυσσόμενες χώρες, εξαιτίας και των επιπτώσεων της κλιματικής αλλαγής, η οποία θέτει πρόσθετες προκλήσεις στην ικανότητα των εν λόγω χωρών να καταστούν επισιτιστικά ασφαλείς.

(5) Βλ. συνοπτικά πρακτικά.

Η παγκόσμια σύνοδος κορυφής για την επισιτιστική ασφάλεια αποτέλεσε μια ευκαιρία να διατηρηθεί η πολιτική δυναμική που διαμορφώθηκε τους τελευταίους μήνες. Για μία ακόμη φορά, η παγκόσμια επισιτιστική ασφάλεια έγινε το επίκεντρο της προσοχής. Ωστόσο, ο χρόνος για συζήτηση έχει παρέλθει. Τώρα είναι η ώρα της δράσης.

Για την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, η σύνοδος κορυφής ήταν ένα χρήσιμο γεγονός για τρεις λόγους. Πρώτον, δόθηκε η υπόσχεση να ανανεώσουμε τις προσπάθειές μας για να επιτύχουμε τον πρώτο αναπτυξιακό στόχο της χιλιετίας, τη μείωση, δηλαδή, της πείνας στο μισό έως το 2015. Κατά την άποψή μου, αυτός ο στόχος συνεχίζει να ισχύει, και πρέπει να αγωνιστούμε να τον επιτύχουμε – ιδίως σε εκείνες τις χώρες και τις περιφέρειες όπου η πρόοδος όσον αφορά την επίτευξή του υπήρξε πολύ περιορισμένη, για παράδειγμα στην Αφρική.

Δεύτερον, η υπόσχεση να βελτιώσουμε τον διεθνή συντονισμό και τη διακυβέρνηση της επισιτιστικής ασφάλειας μέσω μιας μεταρρυθμισμένης Επιτροπής Παγκόσμιας Επισιτιστικής Ασφάλειας, η οποία θα καθίστατο κεντρικό στοιχείο της παγκόσμιας εταιρικής σχέσης για τη γεωργία, την επισιτιστική ασφάλεια και τη διατροφή. Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή έχει ενθαρρύνει ενεργά αυτήν τη μεταρρύθμιση και βοηθά στην παροχή της βασικής χρηματοδότησης για αυτήν. Αυτό είναι, κατά τη γνώμη μου, ένα πολύ σημαντικό βήμα που θα ανοίξει τον δρόμο για ένα παγκόσμιο σύστημα διακυβέρνησης της επισιτιστικής ασφάλειας που θα βασίζεται σε άρτιες επιστημονικές συμβουλές, αλλά και ένα σύστημα πιο ανοιχτό στους βασικούς παράγοντες στον δημόσιο και τον ιδιωτικό τομέα και στις μη κυβερνητικές οργανώσεις. Οι εν λόγω παράγοντες είναι κρίσιμης σημασίας προκειμένου να καταστήσουμε το νέο σύστημα αποτελεσματικότερο σε σχέση με το υφιστάμενο.

Τρίτον, η υπόσχεση να αναστρέψουμε την καθοδική τάση όσον αφορά την εγχώρια και διεθνή χρηματοδότηση για τη γεωργία, την επισιτιστική ασφάλεια και την ανάπτυξη της υπαίθρου. Εάν θέλουμε να επιτύχουμε τον πρώτο αναπτυξιακό στόχο της χιλιετίας, να μειώσουμε δηλαδή την πείνα στο μισό έως το 2015, πρέπει να εκπληρώσουμε τις δεσμεύσεις για αύξηση της επίσημης αναπτυξιακής βοήθειας – ιδιαίτερα από όσες χώρες έχουν δεσμευτεί να επιτύχουν τον στόχο του 0,7% του ακαθάριστου εθνικού εισοδήματος.

Ορισμένοι έχουν ασκήσει κριτική στην τελική δήλωση, διότι δεν καθορίζει ακριβέστερους στόχους επίσημης αναπτυξιακής βοήθειας για τη γεωργία και την επισιτιστική ασφάλεια, αλλά πρέπει να θυμηθούμε ότι στη σύνοδο κορυφής της ομάδας G8 στη L'Aquila είχαν ήδη δοθεί σημαντικές χρηματοδοτικές υποσχέσεις. Η προτεραιότητα τώρα είναι να τιμήσουμε αυτές τις υποσχέσεις. Με την ισχυρή στήριξη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, η Επιτροπή έχει κινητοποιήσει με επιτυχία την επισιτιστική διευκόλυνση ύψους 1 δισεκατομμυρίου ευρώ, το 85% της οποίας έχει ήδη δεσμευτεί για την περίοδο 2009-2011. Ωστόσο, χρειαζόμαστε περισσότερη και συνεχή βοήθεια σε βάθος χρόνου. Για να είμαστε υποχρεωμένοι να απολογηθούμε για τις υποσχέσεις μας, χρειαζόμαστε ένα παγκόσμιο ιεραρχικό σύστημα δεσμεύσεων, αλλά πρέπει επίσης να αναπτύξουμε μηχανισμούς παρακολούθησης, ειδικούς δείκτες και σημεία αναφοράς που μπορούν να χρησιμοποιηθούν για τη σύνταξη εκθέσεων σχετικά με τα αποτελέσματα και τις επιπτώσεις των επενδύσεων. Ωστόσο –και επιτρέψτε μου να το δηλώσω σαφώς και δυνατά– ακόμη και η πιο σημαντική δέσμευση από δωρητές θα είναι άχρηστη, εάν οι κυβερνήσεις στις αναπτυσσόμενες χώρες δεν καταφέρουν να μετατρέψουν τις δικές τους δεσμεύσεις σε καλύτερες γεωργικές πολιτικές, στρατηγικές και επενδύσεις.

Στο πλαίσιο της συζήτησης για την επισιτιστική ασφάλεια, θα πρέπει επίσης να προσέχουμε την ορολογία, και να διακρίνουμε την επισιτιστική ασφάλεια από την επισιτιστική κυριαρχία και την επισιτιστική αυτόρκεια. Οι προσπάθειες για την επίτευξη παραγωγής σε όλο τον κόσμο δεν επαρκούν καθ'αυτές. Αυτό που μετρά είναι ότι οι άνθρωποι πρέπει να έχουν διαρκή πρόσβαση στα τρόφιμα, κάτι που άπτεται του ζητήματος της φτώχειας. Το εμπόριο τροφίμων –περιφερειακό και παγκόσμιο– διαδραματίζει σημαντικό ρόλο στη βελτίωση της πρόσβασης στα τρόφιμα, παρέχοντας στους αγρότες ένα εισόδημα και στους καταναλωτές πρόσβαση σε φθηνότερα τρόφιμα. Η αυτόρκεια στα τρόφιμα θα μπορούσε να είναι μια πολύ δαπανηρή στρατηγική και δεν θα είναι απαραίτητη όταν οι αγορές και το εμπόριο λειτουργούν όπως πρέπει.

Συνεπώς, η ολοκλήρωση του Γύρου της Ντόχα με ένα ισόρροπο και περιεκτικό αποτέλεσμα θα αποτελούσε μείζον βήμα προόδου. Δεν πρέπει επίσης να ξεχνούμε ότι η παγκόσμια επισιτιστική ασφάλεια αποτελεί ένα ιδιαίτερα πολύπλοκο και πολυδιάστατο πρόβλημα που απαιτεί ολιστική προσέγγιση. Σε αυτόν τον τομέα, η Ευρωπαϊκή Ένωση έχει σημειώσει τεράστια πρόοδο κατά την περασμένη δεκαετία, ενώ η πρόοδος θα συνεχίσει να είναι διασφαλισμένη μέσω της διαδικασίας «συνοχής της αναπτυξιακής πολιτικής». Οι διάφορες μεταρρυθμίσεις της κοινής γεωργικής πολιτικής της ΕΕ έχουν μειώσει σε σημαντικό βαθμό τις επιστροφές κατά την εξαγωγή και η συντριπτική πλειονότητα της στήριξης για τους αγρότες στην ΕΕ αναγνωρίζεται από τον ΠΟΕ ως «μη στρεβλωτική του εμπορίου». Επιπλέον, με την πρωτοβουλία «όλα εκτός από όπλα», η πρόσβαση στην αγορά της ΕΕ είναι ελεύθερη για τις λιγότερο ανεπτυγμένες χώρες, και οι διατάξεις των συμφωνιών οικονομικής εταιρικής σχέσης δείχνουν την ύπαρξη κατανόησης των προβλημάτων που αντιμετωπίζουν πολλές από τις χώρες ΑΚΕ στο να διασφαλίσουν την επισιτιστική ασφάλεια για τους κατοίκους τους. Κατά συνέπεια, έχουμε διανύσει πολύ δρόμο στην ΕΕ όσον αφορά την ενίσχυση της συνοχής της πολιτικής για την ανάπτυξη και, ως εκ τούτου, έχουμε δημιουργήσει βελτιωμένες συνθήκες επισιτιστικής ασφάλειας για τις αναπτυσσόμενες χώρες. Άλλες χώρες και περιφέρειες θα πρέπει να πράξουν το ίδιο.

Για να ολοκληρώσω, η σύνοδος κορυφής του Οργανισμού Τροφίμων και Γεωργίας έχει υπογραμμίσει ότι εάν θέλουμε να παραμείνουμε προσηλωμένοι στην επίτευξη του στόχου μας για τη μείωση της πείνας στο μισό έως το 2015, τότε πρέπει να επιταχύνουμε την επίσημη αναπτυξιακή βοήθεια (EAB) και να αυξήσουμε την EAB και τις ιδιωτικές επενδύσεις στη γεωργία, ενώ θα πρέπει να βελτιώσουμε την παγκόσμια διακυβέρνηση του αγροτικού τομέα.

Albert Deß, εξ ονόματος της Ομάδας PPE. – (DE) Κυρία Πρόεδρε, κύριε Επίτροπε, είναι σημαντικό για εμάς στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο να συζητήσουμε το θέμα της πείνας στον κόσμο. Δεν μπορούμε να σιωπούμε ενώ ο αριθμός των ανθρώπων που υποφέρουν από την πείνα, στους οποίους περιλαμβάνονται πολλά παιδιά, αυξάνεται.

Εκλέχτηκα σε κοινοβούλιο πριν από είκοσι χρόνια και θυμάμαι ακόμη καλά πως οι διεθνείς οργανισμοί όπως η Παγκόσμια Τράπεζα, ο Οργανισμός Τροφίμων και Γεωργίας των Ηνωμένων Εθνών, ο ίδιος ο ΟΗΕ και ο Παγκόσμιος Οργανισμός Εμπορίου δήλωναν την πρόθεσή τους να μειώσουν την πείνα στο μισό στον κόσμο εντός των επόμενων 20 ετών. Τι συνέβη από τότε; Η πείνα δεν έχει μειωθεί στο μισό, έχει αυξηθεί. Πάνω από 1 δισεκατομμύριο άνθρωποι υποφέρουν από πείνα κάθε μέρα. Συνέβη το αντίθετο από αυτό στο οποίο αποσκοπούσαν οι εν λόγω οργανισμοί.

Υπάρχει μια μεγάλη σειρά διαφορετικών αιτιών για το παραπάνω γεγονός. Υπάρχουν χώρες όπως η Ζιμπάμπουε, όπου μια ανίκανη κυβέρνηση έχει μεταμορφώσει αυτό που θα έπρεπε να είναι το καλάθι με τα τρόφιμα της Αφρικής σε μια περιοχή λιμού. Ένας κομμουνιστής πρόεδρος οδήγησε αυτήν την πλούσια χώρα σε μια κατάσταση όπου οι άνθρωποι υποφέρουν από την πείνα και εμείς δεν λέμε τίποτα. Ωστόσο, φέρουμε και εμείς ευθύνη για αυτό. Ξοδεύουμε εβδομάδες, αν όχι χρόνια, μιλώντας για το πώς θα είναι το κλίμα σε εκατό χρόνια. Οι άνθρωποι που υποφέρουν από την πείνα σήμερα και αύριο δεν ενδιαφέρονται για το κλίμα σε εκατό χρόνια. Θέλουν κάτι να φάνε αύριο, αλλά εμείς δεν έχουμε απαντήσεις στα προβλήματά τους. Χωρίς να θέλω να παραμελήσω τα ζητήματα του μέλλοντος, είναι θέμα απλού ανθρωπισμού να ενδιαφερόμαστε για τους ανθρώπους που υποφέρουν από την πείνα σήμερα. Κύριε de Gucht, θεωρώ σχεδόν προσβλητικό να λέμε ότι σκοπεύουμε να μειώσουμε στο μισό την πείνα έως το 2050. Πρέπει να είναι εφικτό για μας, ως παγκόσμια κοινότητα, να μειώσουμε πολύ πιο γρήγορα τον αριθμό των ανθρώπων που δεν έχουν αρκετή τροφή να φάνε. Είμαστε ικανοί να μεταφέρουμε όπλα σε κάθε γωνιά του κόσμου, αλλά προφανώς δεν μπορούμε να κάνουμε το ίδιο με τα τρόφιμα. Πρόκειται για αποτυχία της παγκόσμιας κοινότητας την οποία θα ήθελα να καταγγείλω. Πρέπει να βρούμε άλλες απαντήσεις από αυτές που δώσαμε σήμερα.

Luis Manuel Capoulas Santos, εξ ονόματος της Ομάδας S&D. – (PT) Κυρία Πρόεδρε, κύριε Επίτροπε, κυρίες και κύριοι, οι αριθμοί που απεικονίζουν την πείνα και τον υποσιτισμό στον κόσμο, τους οποίους όλοι γνωρίζουμε και βλέπουμε να επαναλαμβάνονται κοινότοπα, είναι τόσο τραγικοί που είναι σχεδόν αισχρό να τους αναφέρω.

Το δικαίωμα στην τροφή σχετίζεται με το πιο ιερό δικαίωμα από όλα: το δικαίωμα στη ζωή, δηλαδή σε μια ζωή με εξασφαλισμένο έναν ελάχιστο βαθμό αξιοπρέπειας και όχι απλώς σε έναν αγώνα επιβίωσης.

Κατά συνέπεια, η καταπολέμηση της πείνας στον κόσμο πρέπει να αποτελεί πρώτη προτεραιότητα σε κάθε πολιτική ατζέντα, ενώ πρέπει να κινητοποιηθούν όλοι οι πόροι για την επίτευξη αυτού του στόχου.

Δυστυχώς, γνωρίζουμε επίσης όλοι ότι οι πόροι, συμπεριλαμβανομένων των οικονομικών πόρων, δεν είναι πάντα ο βασικός περιορισμός. Το πρόβλημα έγκειται σχεδόν πάντα στη διαχείριση και τη χρήση των πόρων και στην έλλειψη συνετής διακυβέρνησης και αποτελεσματικού συντονισμού σε παγκόσμιο, περιφερειακό και εθνικό επίπεδο.

Η πρόταση ψηφίσματος που κατατέθηκε εδώ σήμερα –και την οποία η πολιτική Ομάδα μου, η Ομάδα της Προοδευτικής Συμμαχίας των Σοσιαλιστών και Δημοκρατών στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, συνυπογράφει– περιλαμβάνει προτάσεις και συστάσεις οι οποίες, εάν εφαρμόζονταν, θα μπορούσαν οπωσδήποτε να βοηθήσουν σημαντικά στον μετριασμό ενός σοβαρού προβλήματος. Ως εκ τούτου, παροτρύνω την Επιτροπή να αποδώσει σε αυτήν την πρόταση την προσοχή που της αξίζει και, βάσει αυτής, να καταθέσει νομοθετικές προτάσεις και να θεσπίσει διαδικασίες για την εφαρμογή τους.

Η δύσκολη και αβέβαιη πολιτική κατάσταση που βιώνουμε αποτελεί επίσης και μια φάση αλλαγής των εν λόγω πολιτικών που είναι τα βέλτιστα εργαλεία που μπορεί να χρησιμοποιήσει η Ευρωπαϊκή Ένωση επί του θέματος: μιλώ για την κοινή γεωργική πολιτική και την κοινή αλιευτική πολιτική, τις οποίες πρόκειται να μεταρρυθμίσουμε ριζικά.

Με τις νέες εξουσίες που μας παρέχει η Συνθήκη της Λισαβόνας, αυτή είναι επίσης μια τέλεια ευκαιρία για το Κοινοβούλιο να προχωρήσει πέρα από τις διακηρύξεις και να αναλάβει πραγματική δράση. Οι Ευρωπαίοι Σοσιαλιστές είναι έτοιμοι για αυτήν την πρόκληση. Ελπίζουμε ότι η νέα Επιτροπή και οι άλλες πολιτικές Ομάδες είναι έτοιμες να μας συνοδεύσουν σε αυτήν την αποστολή.

George Lyon, εξ ονόματος της Ομάδας ALDE. – (EN) Κυρία Πρόεδρε, θα ήθελα να ευχαριστήσω τους συναδέλφους μου που έχουν ήδη μιλήσει.

Το πρώτο σημείο στο οποίο θα ήθελα να αναφερθώ είναι ότι πιστεύω πως η πρόσφατη άνοδος των τιμών των τροφίμων σε παγκόσμιο επίπεδο λειτουργεί ως κώδωνας κινδύνου για όλους μας. Ο διπλασιασμός των τιμών των σιτηρών και του ρυζιού έχει δυσανάλογες επιπτώσεις σε μερικούς από τους φτωχότερους ανθρώπους στις αναπτυσσόμενες χώρες σε όλο τον κόσμο. Πράγματι, εκτιμάται ότι σε όλο τον κόσμο 75 εκατομμύρια άνθρωποι επιπλέον αντιμετώπισαν το φάσμα της πείνας εξαιτίας των υψηλότερων τιμών των τροφίμων το 2007 και το 2008. Αυτό είναι κάτι που πρέπει να πάρουμε πολύ, πολύ σοβαρά. Πράγματι, σε πολλές χώρες, είδαμε εξεγέρσεις εξαιτίας των τροφίμων και πολιτική αστάθεια ως αποτέλεσμα της ανόδου των τιμών των τροφίμων.

Δεδομένων των προβλέψεων ότι ο παγκόσμιος πληθυσμός θα ξεπεράσει τα 9 δισεκατομμύρια, ενώ η κλιματική αλλαγή θα έχει σοβαρές επιπτώσεις στην ικανότητά μας να θρέψουμε τους εαυτούς μας, η επισιτιστική ασφάλεια είναι, θα έλεγα, μείζον θέμα το οποίο πρέπει να αντιμετωπίσουμε και να επιλύσουμε. Η Ευρωπαϊκή Ένωση πρέπει να κάνει ό,τι μπορεί για να βοηθήσει τις αναπτυσσόμενες χώρες να αναπτύξουν συστήματα αειφόρου γεωργίας και παραγωγής τροφίμων που θα τους δώσουν τη δυνατότητα να θρέψουν του εαυτούς τους. Αυτό απαιτεί χρηματοδότηση –όπως είπε συνοπτικά ο Επίτροπος στη δήλωσή του– και απαιτεί ανοικτές αγορές. Εδώ, υπάρχει η αναγνώριση ότι η Ευρώπη έχει διανύσει μακρά πορεία με σκοπό να βοηθήσει στο άνοιγμα και την απελευθέρωση των αγορών. Πολλά, ωστόσο, από τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι αναπτυσσόμενες χώρες οφείλονται στην αποτυχία της πολιτικής και του νομικού συστήματος. Καμία βοήθεια δεν θα διορθώσει στην πραγματικότητα το πρόβλημα, μέχρι τη διαμόρφωση ενός σταθερού πολιτικού και νομικού συστήματος που θα επιτρέπει στους αγοραστές να περιμένουν και να καρπώνονται τα οφέλη των υψηλότερων τιμών στην αγορά.

Εκτιμάται ότι η παραγωγή της ΕΕ θα πρέπει να αυξηθεί κατά περισσότερο από 70% απλώς και μόνο για να αντιμετωπιστεί η αυξανόμενη ζήτηση στο μέλλον. Θα ισχυριζόμουν ότι η ευρωπαϊκή γεωργία έχει να διαδραματίσει μείζονα ρόλο, όχι μόνο διασφαλίζοντας την αυτάρκειά μας εδώ, αλλά διασφαλίζοντας ότι μπορούμε να συμβάλλουμε στην παγκόσμια επισιτιστική ασφάλεια στο μέλλον.

José Bové, *εξ ονόματος της Ομάδας Verts/ALE*. – (FR) Κυρία Πρόεδρε, κύριοι Επίτροποι, κυρίες και κύριοι, για την καταπολέμηση της πείνας απαιτείται σημαντική πολιτική και οικονομική επένδυση. Ο Οργανισμός Τροφίμων και Γεωργίας δεν κατόρθωσε να πραγματοποιήσει αυτήν την επένδυση την περασμένη εβδομάδα στη Ρώμη, και εκφράζω τη λύπη μου γι' αυτό.

Πάνω από ένα δισεκατομμύριο άνθρωποι υποφέρουν από υποσιτισμό, ενώ 40 εκατομμύρια άνδρες, γυναίκες και παιδιά πεθαίνουν από την πείνα κάθε χρόνο. Αυτοί οι δραματικοί αριθμοί έχουν αυξηθεί από το 1996, το έτος της πρώτης παγκόσμιας διάσκεψης για την επισιτιστική ασφάλεια. Η παγκόσμια χρηματοπιστωτική και οικονομική κρίση επιδείνωσε την κατάσταση, και οι πληθυσμοί των χωρών του Νότου είναι τα κύρια θύματα. Το δέκα τοις εκατό του παγκόσμιου προϋπολογισμού για τη διαφήμιση θα έδινε τη δυνατότητα στις αναπτυσσόμενες χώρες να λάβουν την απαραίτητη στήριξη για να προστατεύσουν τις γεωργικές υποδομές τους.

Η επισιτιστική κρίση είναι μία από τις κύριες απειλές για την ειρήνη και τη σταθερότητα στον κόσμο. Το 2050, οι μικροκαλλιεργητές θα πρέπει να θρέφουν πάνω από 9 δισεκατομμύρια ανθρώπους. Οι αρνητικές επιπτώσεις στο έδαφος και στη βιοποικιλότητα, η εξάρτηση από το πετρέλαιο, οι εκπομπές αερίων του θερμοκηπίου, η εξάντληση των υπόγειων υδάτινων πόρων και η εξέλιξη των τάσεων της κατανάλωσης δημιουργούν μια ιδιαίτερα εύθραυστη κατάσταση, πιο εύθραυστη από ό,τι πριν από 40 χρόνια.

Η φτώχεια και η εξάρτηση από τις εισαγωγές είναι η κύρια αιτία της επισιτιστικής ανασφάλειας. Η ανάγκη στήριξης της τοπικής παραγωγής είναι προφανής. Στα τέλη της δεκαετίας του 1950, η Ευρώπη εφάρμοσε την κοινή γεωργική πολιτική προκειμένου να παράγει τα τρόφιμα που χρειαζόταν. Για να το κάνει αυτό, προστάτευσε την εσωτερική αγορά της και στήριξε τους καταναλωτές της. Αυτή η αυτόνομη επιλογή, αυτό το δικαίωμα στην επισιτιστική κυριαρχία πρέπει τώρα να είναι προσβάσιμο σε όλες τις χώρες ή τις ομάδες των χωρών που το επιθυμούν σε όλο τον κόσμο.

James Nicholson, *εξ ονόματος της Ομάδας ECR*. – (EN) Κυρία Πρόεδρε, τα ψηφίσματά μας επί του θέματος αφορούν τη διπλή πρόκληση της εξάλειψης της πείνας –η οποία επηρεάζει επί του παρόντος το ένα έκτο του παγκόσμιου πληθυσμού– και της εξασφάλισης του επισιτιστικού εφοδιασμού για το μέλλον.

Είμαστε αντιμέτωποι με μια κατάσταση στην οποία, αφενός, ο παγκόσμιος πληθυσμός αυξάνεται, ενώ, αφετέρου, η παραγωγή τροφίμων καθίσταται ολοένα και πιο δύσκολη λόγω των αρνητικών επιπτώσεων της κλιματικής αλλαγής και του αυξανόμενου κόστους που σχετίζεται με την παραγωγή τροφίμων.

Ενώ η γεωργία αποτελεί αναμφισβήτητα βασικό στοιχείο της επισιτιστικής ασφάλειας για την επίλυση του προβλήματος, θα πρέπει επίσης να επικεντρωθούμε σταθερά στον τρόπο με τον οποίο η χρηστή διακυβέρνηση στις αναπτυσσόμενες χώρες είναι απολύτως απαραίτητη προκειμένου να έχουμε κάποια ελπίδα επιτυχούς αντιμετώπισης της πείνας σε παγκόσμιο επίπεδο. Ας πάρουμε, για παράδειγμα, τη Ζιμπάμπουε, στην οποία έχει ήδη αναφερθεί ο

κ. Deß. Η χώρα αυτή ήταν κάποτε γνωστή ως το καλάθι με τα τρόφιμα της Αφρικής, και μπορούσε κάποτε να θρέψει τον εαυτό της και πολλές γειτονικές χώρες. Τώρα δεν μπορεί να το κάνει αυτό, αφού καταστράφηκε από τις ενέργειες του Robert Mugabe και των πρωτοπαλικάρων του.

Πρέπει όλοι να εργαστούμε από κοινού για να ξεπεράσουμε αυτό το πρόβλημα και να αποτρέψουμε την κοινωνική αναταραχή και τη δυστυχία που θα μπορούσαν να προκύψουν εξαιτίας του.

Patrick Le Hyaric, εξ ονόματος της Ομάδας GUE/NGL. – (FR) Κυρία Πρόεδρε, κύριε Επίτροπε, εάν η Ευρωπαϊκή Ένωση επιθυμεί να διαδραματίσει θετικό ρόλο στον κόσμο, εάν επιθυμεί να διαμορφώσει ένα νέο ανθρωπισμό, πρέπει πραγματικά να ακούσει την εκκωφαντική κραυγή της πείνας που αντηχεί σε ολόκληρο το πλανήτη.

Συνεχίζουμε να πραγματοποιούμε τις ωραίες ομιλίες μας εδώ όπως και αλλού. Ας αναρωτηθούμε, ωστόσο, ειλικρινά: μπορούμε να έχουμε καθαρή συνείδηση όταν ένα παιδί πεθαίνει από την πείνα κάθε 5 δευτερόλεπτα; Τα παιδιά δεν πεθαίνουν λόγω τεχνικών προβλημάτων. Πεθαίνουν εξαιτίας αυτού του κύματος του υπερ-φιλελευθερισμού που πλημμυρίζει τον κόσμο σήμερα.

Μέχρι σήμερα καλλιεργούσαμε τη γη για να τρέφουμε τους ανθρώπους. Σήμερα, το καπιταλιστικό σύστημα έχει μετατρέψει το έδαφος και τα τρόφιμα σε εμπορικά προϊόντα, σε αντικείμενα παγκόσμιας κερδοσκοπίας. Γι' αυτόν τον λόγο πρέπει να αλλάξουμε ριζικά πολιτική, να στηρίξουμε τον Οργανισμό Τροφίμων και Γεωργίας και να του παράσχουμε τα μέσα να δράσει.

Χρειαζόμαστε δράση, όπως είπατε κύριε Επίτροπε, και απαιτούμε δράση. Ωστόσο, για να διασφαλίσει την ανάληψη δράσης, η Ευρωπαϊκή Ένωση θα μπορούσε να επιβάλει την αρχή της επισιτιστικής ασφάλειας για όλους τους λαούς, θα μπορούσε να συμβάλει στην εφαρμογή συστημάτων αποζημίωσης γεωργικής εργασίας με εγγυημένες τιμές για κάθε χώρα και κάθε ήπειρο, θα μπορούσε να τηρεί και να επιβάλει τις δεσμεύσεις για χορήγηση επίσημης αναπτυξιακής βοήθειας στις χώρες του Νότου, θα μπορούσε να διαγράψει το χρέος των φτωχών χωρών, θα μπορούσε να θέσει τέρμα στην αγορά γης από τις πολυεθνικές και τα αμοιβαία κεφάλαια υψηλού κινδύνου, ενώ θα μπορούσε να αναγνωρίσει ότι η γεωργία και τα τρόφιμα δεν μπορούν να αποτελούν αντικείμενο σκληρού παζαριού του ΠΟΕ.

Πρέπει να εισακούσουμε την κραυγή του λιμού και να δράσουμε ανάλογα. Αυτό θα μεγάλωνε το ανάστημα της Ευρώπης, και είναι επείγον!

Bastiaan Belder, εξ ονόματος της Ομάδας EFD. – (NL) Στα δέκα περίπου χρόνια που είμαι μέλος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, έχω ακούσει τακτικά να χρησιμοποιούνται ωραία λόγια σε αυτό το Σώμα. Στην πορεία για την παγκόσμια διάσκιψη για την επισιτιστική ασφάλεια στη Ρώμη, ο κ. Barroso, Πρόεδρος της Επιτροπής, χρησιμοποίησε επίσης ωραία λόγια. Είπε: «Έχουμε αποτύχει συλλογικά στην καταπολέμηση του λιμού. Πρόκειται για ηθικό σκάνδαλο και τεράστια κηλίδα στη συλλογική συνείδησή μας». Κλείνουν τα εισαγωγικά. Και είχε απόλυτο δίκιο. Γεγονός που καθιστά το αποτέλεσμα της διάσκεψης ακόμη πιο απογοητευτικό. Έχω την υποψία ότι αυτό που κυριάρχησε στη Ρώμη ήταν τα πολιτικά συμφέροντα των εύπορων χωρών μάλλον, παρά τα συμφέροντα του ενός δισεκατομμυρίου πεινασμένων ανθρώπων στον κόσμο. Θα χρησιμοποιήσω δύο απτά παραδείγματα: όπως αναγνωρίζεται ολοένα και περισσότερο, η πολιτική για τα βιοκαύσιμα και η προώθησή της προκαλούν αυξήσεις των τιμών και, συνεπώς, μεγαλύτερο λιμό. Ωστόσο, φαίνεται ότι είναι ταμπού η έκφραση οποιασδήποτε κριτικής κατά αυτής της πολιτικής.

Επίσης, έχω ήδη επιστήσει, σε πολλές προηγούμενες ευκαιρίες, την προσοχή του Σώματος στον κίνδυνο να ενθαρρυνθούν τρίτες χώρες να προβούν σε μεγάλες επενδύσεις στην Αφρική, με σκοπό να διασφαλίσουν τη δική τους επισιτιστική ασφάλεια, για παράδειγμα. Πώς είναι δυνατόν να αναμένει κανείς από χώρες όπου εκατομμύρια ανθρώπων εξαρτώνται από την επισιτιστική βοήθεια του ΟΗΕ να κάνουν εξαγωγές σε τρίτες χώρες; Ωστόσο, στην τελική δήλωση δεν υπάρχει καμία αναφορά σε αυτό το θέμα.

Είναι πολύ εύκολο για τις εύπορες χώρες να αντιμετωπίζουν αμφιλεγόμενα θέματα προβαίνοντας απλώς σε παθιασμένες εκκλήσεις καλών προθέσεων και αναθέτοντας την εκπόνηση περαιτέρω μελετών. Κάτι άλλο που παρατήρησα στη δήλωση είναι ότι οι αναπτυσσόμενες χώρες θα πρέπει να βασιστούν κυρίως στους δικούς τους πόρους. Δεδομένης της μέχρι τώρα αποτυχίας της διεθνούς κοινότητας να εξαλείψει την πείνα, κάτι τέτοιο είναι απλώς απαράδεκτο.

Πέραν αυτού, ξόδεψα λίγο χρόνο εξετάζοντας τις τελικές δηλώσεις προηγούμενων παγκόσμιων διασκέψεων για τον επισιτισμό και κατέληξα στο συμπέρασμα ότι διαθέτουν όλες έναν εκπληκτικό αριθμό ομοιοτήτων – μεταξύ τους και με το ψήφισμα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, για να αναφερθώ και σε αυτό. Σε όλες γίνεται λόγος για το επείγον του θέματος και όλες ανεξαιρέτως καλούν για την εκπλήρωση των υποσχέσεων που έγιναν στο παρελθόν. Ωστόσο, μήπως η επανάληψη όλων των εκκλήσεων πρέπει να αποτελέσει προειδοποιητικό σήμα για εμάς; Για να παραθέσω τον κ. De Schutte, τον εισηγητή του ΟΗΕ, «οι φτωχοί δεν έχουν ανάγκη από υποσχέσεις». Όπως έχει συχνά ειπωθεί στο παρελθόν, η επισιτιστική ασφάλεια πρέπει να αποτελέσει ανθρώπινο δικαίωμα. Κύρια Πρόεδρε,

επιθυμώ να προσεγγίσω αυτό το θέμα από διαφορετική οπτική γωνία και να πω ότι η Βίβλος μάς διδάσκει ότι μία από τις εντολές του Θεού είναι ότι πρέπει να ταΐζουμε τους πεινασμένους. Αυτό συνιστά προσωπικό καθήκον μου και συλλογική ευθύνη μας.

Dimitar Stoyanov (NI). – (BG) Προσωπικά παρακολούθησα τη συνεδρίαση του FAO στη Ρώμη. Είδα με τα ίδια μου τα μάτια περί τίνος ακριβώς επρόκειτο. Πιστεύω ότι πρέπει επίσης να απαλλαχτούμε ελαφρώς από την υποκρισία που μας διακατέχει διότι, δεδομένων των χρημάτων που δαπανήθηκαν για τη διοργάνωση μιας διάσκεψης σαν και αυτήν, της οποίας η έκβαση είναι συνήθως μια μακρά σειρά υποσχέσεων, ίσως πρέπει να χρησιμοποιήσουμε αυτές τις δαπάνες με πρακτικούς όρους για να υπολογίσουμε, όπως είπαν οι προλαλήσαντες, πόσα ακριβώς παιδιά θα μπορούσαν να μην είχαν πεθάνει από την πείνα σήμερα, εάν δεν είχαν δαπανηθεί αυτά τα χρήματα μόνο και μόνο για να λέμε ιστοριούλες. Ωστόσο, ο Επίτροπος είπε ότι το πρόβλημα έχει να κάνει με την παγκόσμια παραγωγή τροφίμων. Πριν όμως μιλήσουμε για τα σφάλματα των άλλων, ας κοιτάξουμε πρώτα τα δικά μας.

Η χώρα μου η Βουλγαρία διαθέτει, βάσει επιστημονικών αποδείξεων, το πλέον εύφορο έδαφος στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Πριν από εκατόν πενήντα χρόνια, οι βούλγαροι αγρότες μπορούσαν να τρέφουν τις πιο πυκνοκατοικημένες περιοχές της Οθωμανικής αυτοκρατορίας στην περιοχή της Μικράς Ασίας χρησιμοποιώντας τεχνολογία του 19ου αιώνα. Σήμερα, ωστόσο, η γεωργία στη Βουλγαρία βρίσκεται σε σταθερή παρακμή, και μάλιστα ακόμη περισσότερο από τότε που η χώρα εντάχθηκε στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Οι ποσοστώσεις που η ίδια η Επιτροπή έχει επιβάλει στη Βουλγαρία περιορίζουν τη γεωργική παραγωγή, ενώ η γη στη Βουλγαρία παραμένει ανεκμετάλλευτη. Δεν χρειάζεται παρά μόνο ένα αγρόκτημα σε μία από τις 28 περιφέρειες της Βουλγαρίας για να παραχθεί το σύνολο της ποσότητας των ντοματών, για παράδειγμα, που έχει προσδιοριστεί για τη Βουλγαρία από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή. Η κατάσταση αυτή οφείλεται στο γεγονός ότι κάποια δεδομένα πριν από δέκα χρόνια υποδείκνυαν ότι αυτό ήταν το επίσημο επίπεδο παραγωγής. Εντούτοις, κανείς δεν εξετάζει ποιο θα μπορούσε να είναι το πραγματικό επίπεδο παραγωγής. Επί του παρόντος, εντός της ίδιας της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ισχύουν περιορισμοί σχετικά με τις διαδικασίες παραγωγής τροφίμων, οι οποίες θα μπορούσαν, διαφορετικά, να βελτιώσουν σημαντικά την κατάσταση και, στην πραγματικότητα, να αποτελέσουν ένα πραγματικό μέτρο για την καταπολέμηση της πείνας. Ως εκ τούτου, όσο τα πράγματα ελέγχονται από υπαλλήλους που απλώς διαβάζουν χαρτιά και δεν ενδιαφέρονται για τίποτε άλλο, αυτό που θα μας μένει είναι μόνο υποσχέσεις και καθόλου δράση.

Filip Kaczmarek (PPE). – (PL) Κυρία Πρόεδρε, ο αριθμός των ανθρώπων που υποφέρουν από την πείνα και ζουν σε συνθήκες ακραίας φτώχειας έχει αυξηθεί δραματικά τον τελευταίο χρόνο, και δεν είναι αλήθεια ότι γι' αυτό φταίει ο καπιταλισμός. Υπάρχουν πολιτικά συστήματα που είναι πολύ χειρότερα για την ανθρώπινη ζωή και τον αγώνα κατά της πείνας. Θα δώσω ένα μόνο παράδειγμα. Στην Ευρώπη, πριν από αρκετές δεκαετίες, μια χώρα όπου επικρατούν πολύ καλές συνθήκες όσον αφορά τη γεωργία οδηγήθηκε στον λιμό από τον κομμουνισμό. Ως αποτέλεσμα αυτού, περισσότεροι άνθρωποι πέθαναν σε μία και μόνο χώρα από όσους πεθαίνουν σήμερα από την πείνα παγκοσμίως. Αυτή η χώρα ήταν η Ουκρανία. Θα συμβούλευα περισσότερη προσοχή σε όσα λέγονται σε αυτό το Σώμα.

Το 2000, 198 μέλη του ΟΗΕ ενέκριναν συγκεκριμένους αναπτυξιακούς στόχους της χιλιετίας. Ο Επίτροπος μίλησε σήμερα για τον πρώτο και πλέον σημαντικό στόχο. Σήμερα, πρέπει να απαντήσουμε στο ερώτημα εάν αυτός ο στόχος είναι επιτεύξιμος. Οι Ευρωπαίοι ρωτούν εάν οι προτεραιότητες και η πολιτική μας είναι ορθές και, ειδικότερα, για παράδειγμα, εάν η διεξαγωγή μιας δαπανηρής μάχης με την κλιματική αλλαγή είναι σημαντικότερη από την καταπολέμηση της φτώχειας. Έλαβα ένα τέτοιο ερώτημα μόλις αυτήν τη βδομάδα: μήπως η Ευρωπαϊκή Ένωση μπερδεύει τα μέσα με τους στόχους και, αντί να καταπολεμήσει τις επιπτώσεις της παγκόσμιας θέρμανσης, ξεκινά την ακριβότερη σκιαμαχία στην ιστορία της ανθρωπότητας – μια μάχη με την κλιματική αλλαγή;

Πιστεύω ότι η καλύτερη απόδειξη ότι δεν υπάρχει ασυμβατότητα μεταξύ της δράσης για την προστασία του κλίματος και της δράσης για την εξάλειψη της πείνας θα ήταν η επίδειξη αποτελεσματικότητας σε αυτόν τον τελευταίο τομέα, με άλλα λόγια, η πραγματική εξάλειψη της πείνας από τον κόσμο. Τότε κανείς δεν θα μας κατηγορούσε ότι έχουμε λάθος προτεραιότητες και ότι αποδίδουμε μεγαλύτερη σημασία στην καταπολέμηση της κλιματικής αλλαγής σε σχέση με την καταπολέμηση της πείνας, όπως έχει επίσης πει ο κ. Deß.

Η γεωργία θα αποκτήσει μεγάλη σημασία τα επόμενα χρόνια. Αυτό που πρέπει να κάνουμε είναι να πείσουμε και να βοηθήσουμε τις αναπτυσσόμενες χώρες να επενδύσουν στη γεωργία και να εφαρμόσουν τις δικές τους δηλώσεις ότι θα εκχωρήσουν το 10% του εθνικού προϋπολογισμού στην ανάπτυξη της γεωργίας. Μόνο με αυτόν τον τρόπο μπορούμε να βελτιώσουμε το αγροτικό δυναμικό των φτωχών χωρών και να συμβάλουμε στην αποτελεσματική καταπολέμηση της πείνας.

Louis Michel (ALDE). – (FR) Κυρία Πρόεδρε, κύριε Επίτροπε, με την εξαίρεση του κ. Berlusconi, η χώρα του οποίου φιλοξένησε τη διάσκεψη, κανένα ηγετικό μέλος της ομάδας G8 δεν ήταν παρόν στην παγκόσμια διάσκεψη του FAO για την επισιτιστική ασφάλεια.

Κατά συνέπεια, μια συνεδρίαση ιδιαίτερα πολιτικού χαρακτήρα από οικονομική, κοινωνική και χρηματοοικονομική άποψη κατέληξε να είναι μια συνήθης τεχνική συνάντηση. Παρά ταύτα, ο στόχος του κ. Diouf ήταν η ανάπτυξη των εργαλείων και των μέσων παραγωγής, ώστε να διασφαλιστεί η επισιτιστική ασφάλεια με αειφόρο τρόπο στις αναπτυσσόμενες χώρες.

Η οικονομική και χρηματοπιστωτική κρίση –όπως γνωρίζουμε, δεδομένου ότι έχει ειπωθεί επανειλημμένα– απλώς επιδεινώνει το πρόβλημα της πείνας σε παγκόσμια κλίμακα. Το θέμα ήταν περισσότερο επίκαιρο από ποτέ, δεδομένου ότι, για πρώτη φορά στην ιστορία, η πείνα σήμερα επηρεάζει περισσότερους από ένα δισεκατομμύριο ανθρώπους στον κόσμο. Πρόκειται για το ένα έκτο του παγκόσμιου πληθυσμού, 20% περισσότερο σε σχέση με το 2005 και 105 εκατομμύρια περισσότερα σε σχέση με το 2008.

Όπως είπε ο κ. Βονέ, όλα αυτά σημαίνουν ότι διατρέχουμε υψηλό κίνδυνο εμφάνισης νέων συγκρούσεων και, επιπλέον, συγκρούσεων εξαιρετικά σοβαρού χαρακτήρα. Είναι η έλλειψη επενδύσεων στη γεωργία που έχει οδηγήσει σε αυτό το φαινόμενο της επισιτιστικής ανασφάλειας. Το γεγονός είναι ότι η γεωργία είναι το μοναδικό μέσο ύπαρξης για το 70% των φτωχών της Γης, όπως υπογράμμισε ο κ. Diouf. Έκανε έκκληση για ένα σύνολο 44 δισεκατομμυρίων δολαρίων κατ' έτος με σκοπό τη χρηματοδότηση επενδύσεων για να βοηθηθούν οι μικροί παραγωγοί. Το αίτημά του έχει αγνοηθεί παντελώς: δεν υφίσταται χρονοδιάγραμμα, στρατηγική και καμία πολιτική βούληση εκ μέρους των πλούσιων χωρών.

Κύριε Επίτροπε, πόση πρόοδος έχει σημειωθεί στην εφαρμογή των δεσμεύσεων στις οποίες προέβη τον Ιούλιο η ομάδα των G8; Δεδομένου ότι έχω βρεθεί στη θέση σας, γνωρίζω τις δυσκολίες κινητοποίησης των δωρητών. Ακόμη θυμάμαι την εξαιρετικά δύσκολη μάχη, στην οποία συμμετείχε και ο Πρόεδρος Barroso, για την απόκτηση εκείνου του αξιοθρήνητου 1 δισεκατομμυρίου ευρώ, πριν από δύο χρόνια, για τη δημιουργία αυτής της επισιτιστικής διευκόλυνσης. Ωστόσο, το μέλλον της Ευρώπης είναι στενά συνυφασμένο με τη μοίρα των αναπτυσσόμενων χωρών.

Κύριε Επίτροπε, δεν πιστεύω στις συνταγές του σοσιαλιστή συναδέλφου μας που μας μιλά για υπερ-καπιταλισμό και υπερ-φιλελευθερισμό – τα οποία, επιπλέον, ως σημειολογική αφομοίωση, είναι ηθικώς συζητήσιμα. Προσωπικά δεν μπορώ να δω τη λύση σε αυτού του είδους τον κάπως κοντόφθαλμο ιδεολογικό στόμφο.

Κύριε Le Hyaric, πρέπει να σας πω ότι ο μαρξιστικός σκοταδισμός φέρει πολύ μεγαλύτερη ευθύνη από ό,τι ο φιλελευθερισμός για την υπανάπτυξη ορισμένων χωρών από τότε που απέκτησαν την ανεξαρτησία τους.

Αυτά ήθελα να πω, διότι δεν ήθελα να αφήσω αναπάντητο οποιονδήποτε κοντόφθαλμο ιδεολογικό στόμφο ή ξόρκι που υπερβαίνει τα όρια της διανοητικής εντιμότητας σε αυτό το Σώμα.

Judith Sargentini (Verts/ALE). – (EN) Κυρία Πρόεδρε, οι συνάδελφοί μου κκ. Βονέ και Belder σκιαγράφησαν το πρόβλημα και την πολιτική πραγματικότητα, αλλά υπάρχει μια νέα τάση στη γεωργία. Οι πλούσιες χώρες εξασφαλίζουν τα βασικά τρόφιμα ή τα βιοκαύσιμά τους εξαγοράζοντας εδάφη στις φτωχές χώρες – αρπάζουν γη ή, όπως το ονομάζουν κατ' ευφημισμό, προβαίνουν σε «απόκτηση αγροτικής γης». Συμβαίνει στη Μαδαγασκάρη, για παράδειγμα.

Αυτό το ζήτημα φαίνεται ότι είναι υπερβολικά ευαίσθητο ώστε να το συζητήσουν οι παγκόσμιοι ηγέτες. Η Ευρώπη και οι ηγέτες της έχουν ηθικό καθήκον να αντιταχθούν σε αυτήν τη νέα μορφή αποικιοκρατίας όπως θα την αποκαλούσα. Η δήλωση της παγκόσμιας διάσκεψης του FAO για την επισιτιστική ασφάλεια δεν έθιξε το ζήτημα της αρπαγής της γης και, από αυτήν την άποψη, απώλεσε πραγματικά μια ευκαιρία να στοχοποιήσει την πείνα στον κόσμο. Γιατί δεν το κάνατε αυτό;

Επίσης, υπάρχει η κοινή γεωργική πολιτική της ΕΕ. Παράγουμε πολλά τρόφιμα, οι Ευρωπαίοι έχουν τρόφιμα να φάνε, αλλά η ΚΓΠ καταστρέφει τις ευκαιρίες τόσο για τους μικροκαλλιεργητές, όσο και για τους βιομηχανικούς καλλιεργητές στις αναπτυσσόμενες χώρες, και χάνουν την ευκαιρία να κερδίζουν με αξιοπρέπεια τα προς το ζην. Αυτό προκαλεί ελλείψεις στα τρόφιμα και δημιουργεί την ανάγκη εισαγωγών τροφίμων. Πότε θα μπορέσουμε να δούμε να δημιουργείται μια ελεύθερη και δίκαιη ευρωπαϊκή γεωργική πολιτική;

Richard Ashworth (ECR). – (EN) Κυρία Πρόεδρε, τόσο ο ΟΗΕ όσο και η Ευρωπαϊκή Ένωση έχουν συμφωνήσει ότι ο αυξανόμενος παγκόσμιος πληθυσμός θα δημιουργήσει απαιτήσεις για μεγαλύτερη γεωργική παραγωγή σε παγκόσμιο επίπεδο, και μιλούμε για αύξηση της τάξης του 50-100%. Αυτό το δεχόμαστε. Δεχόμαστε την άποψη του Επιτρόπου, όχι μόνο διότι απλώς την αποδεχόμαστε, αλλά διότι είναι ένας στόχος τον οποίο ο κόσμος δεν έχει την πολυτέλεια να μην επιτύχει. Ωστόσο, ταυτόχρονα, ζητείται από τη γεωργία να επιτύχει αυτόν τον στόχο χρησιμοποιώντας λιγότερη γη, λιγότερο νερό, λιγότερη ενέργεια, λιγότερα αέρια του θερμοκηπίου. Ως εκ τούτου, πρέπει να κατανοήσουμε τρία σημεία.

Πρώτον, οι κυβερνήσεις –και η ΕΕ ιδιαίτερα– πρέπει να επενδύσουν περισσότερο στην έρευνα και στην ανάπτυξη, διότι απλώς δεν διαθέτουμε τις πληροφορίες πάνω στις οποίες μπορούμε να βασίσουμε ένα σχέδιο για το μέλλον.

Δεύτερον, δεδομένης της αστάθειας των παγκόσμιων αγορών, χρειαζόμαστε ένα δίκτυ ασφαλείας από την κοινή γεωργική πολιτική. Και, τρίτον, η επισιτιστική ασφάλεια, και όλα όσα αυτή συνεπάγεται για την Ευρωπαϊκή Ένωση, περιλαμβάνει ένα κόστος. Αυτό είναι κόστος που δεν μπορούμε να μετακλήσουμε στους καταναλωτές, και, συνεπώς, επαναλαμβάνω: χρειαζόμαστε μια ισχυρή γεωργική πολιτική, και πρέπει να πείσουμε γι' αυτό στο πλαίσιο της συζήτησης για τον προϋπολογισμό.

João Ferreira (GUE/NGL). – (PT) Κυρία Πρόεδρε, η τελική δήλωση που εγκρίθηκε στην τελευταία διάσκεψη του FAO από τις 193 χώρες μέλη του είναι, δυστυχώς, σταγόνα στον ωκεανό στο πλαίσιο της καταπολέμησης της πείνας. Δεν τέθηκε καμία προθεσμία και, πάνω από όλα, δεν καθορίστηκε κανένας συγκεκριμένος πόρος και κανένας όρος για την αντιμετώπιση μιας μάστιγας που επηρεάζει πάνω από 6 δισεκατομμύρια ανθρώπινα όντα.

Σύμφωνα με τα διαθέσιμα δεδομένα, στα 90 μόλις δευτερόλεπτα που θα χρειαστεί για να ολοκληρώσω αυτήν την ομιλία, 15 παιδιά θα πεθάνουν από την πείνα στον κόσμο. Αυτό είναι το πλέον ξεκάθαρο και δριμύ κατηγορητήριο ενός άδικου, εκμεταλλευτικού, παράλογου και, συνεπώς, ιστορικά διασυνδεδεμένου οικονομικού συστήματος.

Είναι ένα σύστημα που βασίζεται σε πραγματικές πολιτικές και κατευθυντήριες γραμμές και, τώρα, κύριε Michel, σε πρωταγωνιστές και σε μια φιλελεύθερη ρητορική που μας έχουν οδηγήσει στην υφιστάμενη κατάσταση: προώθηση του αγροτοβιομηχανικού μοντέλου, ευθυγράμμιση με την προστασία των συμφερόντων της μεγάλης αγροεπισιτιστικής βιομηχανίας, και προκύπτουσα ποιοτική υποβάθμιση της παγκόσμιας γεωργικής βιομηχανίας. Χρόνια και χρόνια ανεπαρκών επενδύσεων στη γεωργία, προώθησης της εγκατάλειψης της γεωργικής βιομηχανίας και διάλυσης των μικρομεσαίων αγροκτημάτων, ενός κλάδου που παρέχει τα μέσα επιβίωσης για το 70% των φτωχών παγκοσμίως.

Ο φονταμενταλισμός των αγορών, οι πολιτικές των ιδιωτικοποιήσεων και της απελευθέρωσης των αγορών, καθώς και η απελευθέρωση του εμπορίου έχουν οδηγήσει, και συνεχίζουν να οδηγούν, στην εγκατάλειψη της γης, τη συγκέντρωση της ιδιοκτησίας της γης στα χέρια των λίγων, και στην κυρίαρχη της παραγωγής από τους λίγους και την επισιτιστική εξάρτηση των πολλών.

Οι εμπειρογνώμονες εκτιμούν ότι η υπέρβαση της μάστιγας του χρόνιου υποσιτισμού θα κόστιζε 44 δισεκατομμύρια δολάρια ΗΠΑ. Πρόκειται για πολύ πιο μετριοπαθές ποσό σε σχέση με αυτό που παρείχαν τα κράτη μέλη στις μεγάλες επιχειρήσεις για να τις σώσουν από την εν εξελίξει συστημική κρίση.

Diane Dodds (NI). – (EN) Κυρία Πρόεδρε, στη διάρκεια της παγκόσμιας διάσκεψης για την επισιτιστική ασφάλεια, ο Γενικός Γραμματέας Ban Ki-moon, είπε ότι «η επισιτιστική κρίση του σήμερα είναι σήμα κινδύνου για το αύριο». Έως το 2050, ο πλανήτης μας μπορεί να φιλοξενεί 9,1 δισεκατομμύρια ανθρώπους, πάνω από δύο δισεκατομμύρια περισσότερους ανθρώπους σε σχέση με σήμερα – ένας συγκλονιστικός αριθμός και ένας αριθμός που θα σημαίνει ότι οι γεωργοί θα πρέπει να παράγουν 70% περισσότερα τρόφιμα.

Οι αγρότες στη Βόρεια Ιρλανδία θέλουν να βοηθήσουν να καλυφθεί αυτή η ανάγκη. Εντούτοις, οι περισσότεροι από αυτούς πιστεύουν ότι η Ευρώπη παρεμποδίζει την ικανότητά τους να παράγουν περισσότερα τρόφιμα επιβάλλοντας μείωση των ορίων πυκνότητας μέσω κανονισμών για τα φωσφορικά και νιτρικά άλατα, γραφειοκρατία, έλλειψη έρευνας και ανάπτυξης στη βιομηχανία, και, ως εκ τούτου, μια στάση που υποδηλώνει ότι η επισιτιστική ασφάλεια δεν αποτελεί κρίσιμο θέμα.

Η μεταρρύθμιση της ΚΓΠ θα καθορίσει την ικανότητα των αγροτών να παράγουν τρόφιμα. Θα επηρεάσει επίσης τις τιμές των τροφίμων. Εάν οι αγρότες δεν στηριχθούν από την Ευρώπη μέσω άμεσων πληρωμών, οι τιμές των τροφίμων θα πρέπει να αυξηθούν, προκειμένου να αντισταθμιστούν τα κόστη παραγωγής. Στόχος μου είναι να προωθήσω την παραγωγή τροφίμων στη Βόρεια Ιρλανδία και την επισιτιστική ασφάλεια στην Ευρώπη. Αυτό θα επιτευχθεί μόνο εάν επιτραπεί στους αγρότες να καλλιεργήσουν τη γη τους. Η μεταρρύθμιση της ΚΓΠ θα διαδραματίσει τεράστιο ρόλο σε αυτό, και η επισιτιστική ασφάλεια θα πρέπει να αποτελέσει κεντρικό στοιχείο της εργασίας μας στο πλαίσιο της εξέλιξης αυτής της μεταρρύθμισης της ΚΓΠ.

Mairead McGuinness (PPE). – (EN) Κυρία Πρόεδρε, ως μία εκ των συντακτών αυτής της έκθεσης, θα ήθελα πρώτον να ευχαριστήσω τις πολιτικές Ομάδες που συνεργάστηκαν πολύ στενά για τη σύνταξη ενός κειμένου το οποίο δεν έχει τροπολογίες. Νομίζω ότι θα πρέπει όλοι να είμαστε πολύ ευχαριστημένοι με αυτό. Οι απόψεις μας διαφέρουν σε πολλά πράγματα, αλλά πιστεύω ότι, στο γενικό πλαίσιο της επιθυμίας να πράξουμε το σωστό ώστε να συνεισφέρουμε στο να καλυφθούν οι επισιτιστικές ανάγκες των πεινασμένων του κόσμου, το εν λόγω κείμενο αποτελεί ένα βήμα προς τη σωστή κατεύθυνση.

Ήμουν επίσης η συντάκτρια μιας έκθεσης για την παγκόσμια επισιτιστική ασφάλεια και την ΚΓΠ στο πλαίσιο της προηγούμενης εντολής και, ως εκ τούτου, έχω εργαστεί σκληρά επί του θέματος. Θα ήθελα να επισημάνω κάτι απλό, που φαίνεται ότι διαφεύγει από πολλούς: είναι οι αγρότες που θα θρέψουν τον κόσμο, εάν τους παρασχεθεί

το σωστό κλίμα –και αυτό το εννοώ με την ευρύτερη έννοιά του– ώστε να κάνουν τη συγκεκριμένη εργασία. Οι υπόλοιποι από εμάς θα μιλούμε για αυτό. Αποτελεί ευθύνη μας να αναπτύξουμε και να θέσουμε σε εφαρμογή τις πολιτικές που θα δώσουν τη δυνατότητα στους αγρότες μας να παράγουν τρόφιμα. Αυτοί θα ανταποκριθούν, εάν διαθέτουν δύο βασικά στοιχεία: το ένα είναι αξιοπρεπείς τιμές και το άλλο σταθερά εισοδήματα. Η πρόσφατη αστάθεια έχει επηρεάσει και τα δύο αυτά στοιχεία και η γεωργία δεν μπορεί να επιβιώσει σε αυτές τις συνθήκες.

Για να μην υπερβώ τον χρόνο που έχω στη διάθεσή μου –και ως μία εκ των συντακτών παρακαλώ για την ανοχή σας– παρακαλώ μην δαιμονοποιείτε την κοινή γεωργική πολιτική. Ορισμένα από τα επιχειρήματα που προβλήθηκαν τώρα είναι ιστορικού χαρακτήρα και παρωχημένα. Έχουμε απολύτως μεταρρυθμίσει αυτήν την πολιτική και ίσως χωρίς την ΚΓΠ να είχαμε μεγαλύτερα προβλήματα επισιτιστικής ανασφάλειας στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Γιατί να μην εγκρίνουμε τα καλύτερα σημεία της και να μην ζητήσουμε από τον αναπτυσσόμενο κόσμο να εφαρμόσει μια κοινή γεωργική πολιτική; Ας είμαστε πολύ σκληροί σε αυτό: δεν πρέπει να απαλλάξουμε τις κυβερνήσεις των αναπτυσσόμενων χωρών από τις ευθύνες τους. Είναι δική τους ευθύνη να χρησιμοποιήσουν κατάλληλα την αναπτυξιακή βοήθεια. Είναι δική μας ευθύνη να εξασφαλίσουμε την καταβολή και επένδυση περισσότερων χρημάτων στη γεωργία. Νομίζω ότι είναι καιρός να σταματήσουμε να διστάζουμε επί του θέματος και να τηρήσουμε σκληρή στάση με τις κυβερνήσεις και με τους εαυτούς μας. Έχουμε ηθική ευθύνη και είμαστε έτοιμοι να την αποδεχτούμε.

Enrique Guerrero Salom (S&D). – (ES) Κυρία Πρόεδρε, κύριε Επίτροπε, ο κόσμος αντιμετωπίζει δύο σοβαρές μακροπρόθεσμες προκλήσεις: την καταπολέμηση των επιπτώσεων της κλιματικής αλλαγής και την καταπολέμηση της φτώχειας και της πείνας στον κόσμο.

Ο Επίτροπος ανέφερε τους αριθμούς, όπως το έκαναν και άλλα μέλη του Σώματος, ενώ οι εν λόγω αριθμοί εμφανίζονται στην τελική δήλωση της παγκόσμιας διάσκεψης του Οργανισμού Τροφίμων και Γεωργίας (FAO) για την επισιτιστική ασφάλεια: πάνω από ένα περίπου δισεκατομμύριο άνθρωποι σε όλο τον κόσμο υποφέρουν από την πείνα και 40 εκατομμύρια πεθαίνουν κάθε χρόνο εξαιτίας της φτώχειας.

Πρώτα η επισιτιστική κρίση και μετά η χρηματοπιστωτική κρίση εμποδίζουν την επίτευξη των αναπτυξιακών στόχων της χιλιετίας. Δεν σημειώνουμε πρόοδο: στην πραγματικότητα οπισθοχωρούμε. Οι προκλήσεις που αντιμετωπίζουμε είναι μακροπρόθεσμες, αλλά οι λύσεις είναι επείγουσες και χρειάζονται τώρα. Ωστόσο, τις τελευταίες εβδομάδες, μάθαμε ανησυχητικά νέα σχετικά με την αντίσταση των χωρών που κατά κύριο λόγο εκπέμπουν αέρια του θερμοκηπίου να λάβουν αποφάσεις στη διάσκεψη της Κοπεγχάγης, καθώς και την απουσία ηγετών και συγκεκριμένων αποτελεσμάτων στη διάσκεψη του FAO στη Ρώμη.

Τα προβλήματά μας είναι ανησυχητικά, αλλά το ίδιο ανησυχητική είναι και η έλλειψη ικανότητας για δράση. Ως άνθρωποι έχουμε καταφέρει να προσδεύσουμε, διότι έχουμε κατορθώσει να προσδιορίζουμε τις προκλήσεις, να καθορίζουμε την απάντηση σε αυτές και να δρούμε. Αυτήν την περίοδο γνωρίζουμε τι αντιμετωπίζουμε, αλλά έχουμε χάσει την ικανότητα δράσης.

Συνεπώς, στηρίζω το ψήφισμα που καλεί το Κοινοβούλιο να αναλάβει δράση επείγοντως.

Franziska Keller (Verts/ALE). – (EN) Κυρία Πρόεδρε, το άρθρο 208 της Συνθήκης της Λισαβόνας ορίζει ότι ο κύριος στόχος της αναπτυξιακής πολιτικής της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι η μείωση και η εξάλειψη της φτώχειας. Η φτώχεια είναι επίσης η κύρια αιτία της πείνας. Στο άρθρο 208 αναφέρεται επίσης ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση λαμβάνει υπόψη αυτούς τους στόχους στο πλαίσιο και άλλων πολιτικών που μπορεί να επηρεάσουν τις αναπτυσσόμενες χώρες.

Εντούτοις, με τις επιδοτήσεις των εξαγωγών, η ΕΕ καταστρέφει τις αγορές στις αναπτυσσόμενες χώρες, προκαλώντας, ως εκ τούτου, φτώχεια και πείνα. Εάν θέλουμε η αναπτυξιακή βοήθειά μας να είναι αποτελεσματική, πρέπει να διασφαλίσουμε ότι η εφαρμογή της δεν παρεμποδίζεται από άλλες πολιτικές. Διαφορετικά, δεν θα καταφέρουμε να επιτύχουμε τους αναπτυξιακούς στόχους της χιλιετίας. Αυτό είναι κάτι που πρέπει να έχουμε υπόψη όταν αναθεωρούμε και μεταρρυθμίζουμε πολιτικές, όπως η κοινή γεωργική πολιτική και οι πολιτικές για την αλιεία.

(Η ομιλήτρια συμφώνησε να δεχθεί ερώτηση στο πλαίσιο της διαδικασίας της γαλάζιας κάρτας, σύμφωνα με το άρθρο 149, παράγραφος 8, του Κανονισμού)

Mairead McGuinness (PPE). – (EN) Κυρία Πρόεδρε, θα ήθελα να ζητήσω από την προηγούμενη ομιλήτρια να είναι πιο συγκεκριμένη σχετικά με το ποιες επιστροφές εξαγωγών. Έκανα αυτήν την παρατήρηση στην ομιλία μου, και δέχομαι ότι κατά το παρελθόν προκλήθηκε ζημία εξαιτίας των επιστροφών για εξαγωγές και ότι τώρα η Ευρώπη έχει μεταρρυθμίσει τη γεωργική πολιτική της. Εντούτοις, όταν εφαρμόσαμε επιστροφές για εξαγωγές όσον αφορά τον κλάδο γαλακτοκομικών προϊόντων το περασμένο έτος, η μόνη χώρα που παραπονέθηκε ήταν η Νέα Ζηλανδία, η οποία δεν είναι αναπτυσσόμενη χώρα. Θα ήθελα παρακαλώ να μου παραθέσετε ένα παράδειγμα σχετικά με το που αποτελεί αυτό σήμερα πρόβλημα.

Franziska Keller (Verts/ALE). – (EN) Κυρία Πρόεδρε, φυσικά το παράδειγμα των κατεψυγμένων κοτόπουλων που όλοι γνωρίζετε καλά είναι κάπως παλαιό, αλλά ακόμη και σήμερα, για παράδειγμα, οι ντομάτες που επιδοτούνται με υψηλά ποσά στην Ευρωπαϊκή Ένωση καταλήγουν στις αφρικανικές αγορές, είναι φθηνότερες σε σχέση με τα τοπικά προϊόντα και, ως εκ τούτου, καταστρέφουν τις θέσεις εργασίας και αυξάνουν τη φτώχεια. Συνεπώς, αυτό αποτελεί ακόμη κοινό φαινόμενο και νομίζω ότι πρέπει να εργαστούμε επ' αυτού.

Béla Glattfelder (PPE). – (HU) Ένας ολοένα αυξανόμενος αριθμός επιστημόνων παγκοσμίως δηλώνουν ότι μέχρι το 2030 θα κάνει την εμφάνισή της μια σοβαρή έλλειψη πετρελαίου, νερού και τροφίμων. Ωστόσο, φαίνεται ότι η πρώτη έλλειψη που θα αντιμετωπίσουμε είναι αυτή των τροφίμων, δεδομένου ότι στη Γη υπάρχουν ήδη ένα δισεκατομμύριο άνθρωποι που υποφέρουν από την πείνα. Ο αριθμός των ανθρώπων που υποφέρουν από πείνα αυξάνεται με ταχύτερο ρυθμό σε σχέση με τον ρυθμό αύξησης του παγκόσμιου πληθυσμού. Ως εκ τούτου, ενώ, επί του παρόντος, μόνο ένα άτομο στα έξι υποφέρει από πείνα, θα πρέπει να αντιμετωπίσουμε μια κατάσταση κατά την οποία σε λίγες δεκαετίες, από πείνα θα υποφέρει ένα άτομο στα τέσσερα ή πέντε. Δύο παιδιά πεθαίνουν από πείνα κάθε λεπτό. Η λύση σε αυτήν την κατάσταση δεν είναι προφανώς να διακόψουμε την κοινή γεωργική πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η Ευρωπαϊκή Ένωση μπορεί να είναι ισχυρή και να διαδραματίσει σημαντικό ρόλο στον κόσμο μόνο εάν διαθέτει μια ισχυρή κοινή γεωργική πολιτική.

Εντούτοις, η πείνα δεν αφορά μόνο την Αφρική. Η πείνα είναι παρούσα και στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Για παράδειγμα, υπάρχουν περιοχές στην Ευρωπαϊκή Ένωση όπου οι άνθρωποι δαπανούν λιγότερο από το 10% του εισοδήματός τους στα τρόφιμα, ενώ υπάρχουν και άλλες περιοχές –ορισμένα μέρη της Βουλγαρίας καθώς και νότιες περιοχές της Ρουμανίας– όπου οι άνθρωποι δαπανούν κατά μέσο όρο πάνω από το 50% του εισοδήματός τους σε τρόφιμα. Σε αυτούς περιλαμβάνονται επίσης και όσοι δαπανούν πολύ περισσότερα από αυτό το ποσοστό για τρόφιμα, και οι οποίοι αντιπροσωπεύουν τον μέσο όρο. Αξίζει να τονίσουμε αυτό το σημείο, διότι πρέπει να αντιμετωπίσουμε το γεγονός ότι κάθε φορά που θεσπίζουμε έναν νέο κανονισμό που καθιστά την αγροτική παραγωγή ακριβότερη και μειώνει την αποτελεσματικότητά της, όπως οι κανονισμοί για την καλή διαβίωση των ζώων που αυξάνουν την ποσότητα της απαιτούμενης χορτονομής για την παραγωγή 1 κιλού κρέατος, δεν βλέπουμε μόνο το περιβάλλον αυξάνοντας τις εκπομπές CO₂, αλλά κάθε μεμονωμένο μέτρο τέτοιου είδους αυξάνει τον αριθμό των ανθρώπων που υποφέρουν από πείνα. Είναι πιθανώς ακριβώς αυτή η επιπλέον ποσότητα χορτονομής που πρέπει να χρησιμοποιήσουμε, για παράδειγμα για την εκτροφή πουλερικών, που θα λείπει από το τραπέζι ενός παιδιού που υποφέρει από πείνα.

Corina Crețu (S&D). – (RO) Ο αριθμός των υποσιτιζόμενων ανθρώπων στον κόσμο έχει ξεπεράσει το ορόσημο του ενός δισεκατομμυρίου, επιδεινώνοντας την τραγική κατάσταση του ότι ένα άτομο στα έξι υποφέρει από την πείνα. Δυστυχώς, όπως αναφέρθηκε νωρίτερα, οι ηγέτες των κύριων βιομηχανικών δυνάμεων έχουν τηρήσει αδιάφορη στάση έναντι μιας διάσκεψης που είναι τόσο σημαντική και απαραίτητη, όπως αυτή που διοργάνωσε ο FAO στη Ρώμη πολύ πρόσφατα. Οι ηγέτες των κρατών μελών της ομάδας G8 δεν θεώρησαν απαραίτητο να παραστούν σε αυτήν τη συνεδρίαση, με την εξαίρεση του ιταλού πρωθυπουργού.

Δεν μπορώ παρά να αναφερθώ στην τεράστια, άδικη αντίθεση μεταξύ του μέγιστου επιπέδου προσοχής που δίνεται από τους εκπροσώπους αυτής της ομάδας χωρών, στις οποίες αντιστοιχεί το 60% του παγκόσμιου ΑΕΠ, στη διάσωση του τραπεζικού συστήματος και στην αδιαφορία τους για την τραγική πραγματικότητα του λιμού που επηρεάζει έναν ολοένα αυξανόμενο αριθμό συνανθρώπων μας. Στην πραγματικότητα, αυτή είναι μια κρίση για την οποία δεν ευθύνονται οι φτωχές χώρες, αλλά είναι αυτές που πλήττονται περισσότερο από αυτήν.

Έχουμε φθάσει στο σοβαρότερο επίπεδο παγκόσμιου λιμού από το 1970. Ένα παιδί πεθαίνει από την πείνα κάθε έξι δευτερόλεπτα. Δυστυχώς, οι ανεπτυγμένες χώρες του κόσμου κλείνουν τα μάτια τους μπροστά σε μια τραγωδία που θα μας επηρεάσει όλους μέσω των περίπλοκων συνεπειών της. Το καλύτερο παράδειγμα για αυτό, και μια προειδοποίηση για εμάς, είναι η παραμέληση της γεωργίας τις τελευταίες δύο δεκαετίες, η οποία οδήγησε στην παρούσα επισιτιστική κρίση. Από το συνολικό ποσό της επίσημης αναπτυξιακής βοήθειας, τα κονδύλια που κατανέμονται στη γεωργία έχουν μειωθεί αναλογικά από 17% το 1980 σε 3,8% το 2006.

Η επισιτιστική ασφάλεια αποτελεί μια εξαιρετικά σοβαρή πρόκληση που απαιτεί επείγουσες λύσεις, κυρίως μέσω του ανοίγματος των αγορών και της παροχής βοήθειας προς τους γεωργούς στις αναπτυσσόμενες χώρες, ούτως ώστε να είναι εφικτή η παροχή τροφίμων και η εξάλειψη του λιμού το συντομότερο δυνατόν.

Esther Herranz García (PPE). – (ES) Κυρία Πρόεδρε, θα ήθελα να ξεκινήσω συγχαίροντας την κ. McGuinness για αυτήν την πρωτοβουλία, η οποία καταδεικνύει τον σημαντικό ρόλο που διαδραματίζει η κοινή γεωργική πολιτική (ΚΓΠ) όσον αφορά την ικανοποίηση των αναγκών επισιτιστικού εφοδιασμού σε διεθνές επίπεδο.

Τώρα που η Ευρωπαϊκή Επιτροπή φαίνεται να θέλει να μειώσει το βάρος της ΚΓΠ στον κοινοτικό προϋπολογισμό, είναι σημαντικό να τονιστεί ότι, ενώ η ΚΓΠ μπορεί να μην αποτελεί προτεραιότητα, η επισιτιστική επάρκεια πρέπει

να αποτελεί προτεραιότητα. Τις περασμένες δεκαετίες, κατέστη σαφές ότι χωρίς την ΚΓΠ είναι πολύ δύσκολο, εάν όχι αδύνατον, να επιτευχθεί επισιτιστική επάρκεια.

Ως εκ τούτου, η γεωργία δεν μπορεί να συγκρίνεται με τους άλλους τομείς της οικονομίας που μπορούν να ευδοκίμουν στο πλαίσιο της ελεύθερης αγοράς, διότι η αγορά των τροφίμων δεν είναι μια ελεύθερη αγορά. Οι αγρότες χρειάζονται τη στήριξη της Ευρωπαϊκής Ένωσης προκειμένου να επιτύχουν οι επιχειρήσεις τους, και η Ευρωπαϊκή Ένωση, με τη σειρά της, χρειάζεται τους αγρότες προκειμένου να διατηρήσει ένα αγροτικό μοντέλο που είναι ικανό να παρέχει επαρκείς ποσότητες τροφίμων ικανοποιητικής ποιότητας στους ολοένα και περισσότερο απαιτητικούς πολίτες της.

Ως εκ τούτου, πιστεύω ότι πρέπει να αλλάξουμε την πορεία της ΚΓΠ, αλλά όχι να την καταργήσουμε. Για να το κάνουμε αυτό, πρέπει να εξασφαλίσουμε τη χορήγηση άμεσης βοήθειας στους γεωργούς, ενώ πρέπει να αποκατασταθεί μια πολιτική διαχείρισης των αγροτικών αγορών, ούτως ώστε να επέλθει μεγαλύτερη σταθερότητα των τιμών, γεγονός που θα ωφελούσε όχι μόνο τους αγρότες, αλλά και τους καταναλωτές και τρίτες χώρες.

Πρέπει να διαμορφωθεί ένα πλαίσιο βέλτιστων πρακτικών προκειμένου να ενθαρρυνθούν οι ισόρροπες σχέσεις μεταξύ των διαφόρων παραγόντων στη διατροφική αλυσίδα, αποφεύγοντας τις καταχρηστικές πρακτικές και προωθώντας τη δικαιότερη κατανομή των εμπορικών περιθωρίων.

Επιπλέον, είναι απαραίτητη η διαμόρφωση μιας πολιτικής ενημέρωσης των ευρωπαίων καταναλωτών που θα επισημαίνει τις προσπάθειες που καταβάλλουν οι κοινοτικοί παραγωγοί, προκειμένου να συμμορφώνονται με τους κανονισμούς της Ευρωπαϊκής Ένωσης στους τομείς του περιβάλλοντος, της επισιτιστικής ασφάλειας και της καλής διαβίωσης των ζώων, δεδομένου ότι οι κοινοτικοί παραγωγοί πρέπει να ανταγωνιστούν τις εισαγωγές από τρίτες χώρες, όπου τα ισχύοντα πρότυπα είναι πολύ κατώτερης ποιότητας.

Οι παραγωγοί των τρίτων χωρών προτιμούν τις εξαγωγές στην Ευρωπαϊκή Ένωση μάλλον παρά τη διάθεση των προϊόντων τους στις αγορές των δικών τους χωρών, διότι αυτού του είδους οι εξαγωγές είναι πιο επικερδείς στο πλαίσιο των συμφωνιών του Παγκόσμιου Οργανισμού Εμπορίου (ΠΟΕ).

Michèle Striffler (PPE). – (FR) Κυρία Πρόεδρε, κύριε Επίτροπε, κυρίες και κύριοι, ειπώθηκε νωρίτερα ότι, κάθε πέντε δευτερόλεπτα, ένα παιδί πεθαίνει από πείνα και φτώχεια κάπου στον κόσμο, ενώ εκτιμάται ότι πάνω από ένα δισεκατομμύριο άνθρωποι υποφέρουν από υποσιτισμό.

Ως εκ τούτου, το θέμα της παγκόσμιας επισιτιστικής ασφάλειας λαμβάνει έναν εξαιρετικά επείγοντα χαρακτήρα και πρέπει να βρίσκεται στην κορυφή της ευρωπαϊκής και της διεθνούς πολιτικής ατζέντας. Οι ευρωπαϊκές πολιτικές πρέπει να καταστούν πιο συνεπείς, ούτως ώστε να εξασφαλίσουν την επίτευξη του πρώτου αναπτυξιακού στόχου της χιλιετίας.

Η επισιτιστική διευκόλυνση του 1 δισεκατομμυρίου ευρώ αποτελεί ένα απαραίτητο πρώτο βήμα, ενώ είναι απαραίτητο τα μέτρα εφαρμογής να επικεντρώνονται στα μικρά και μεσαία οικογενειακά αγροκτήματα και στα αγροκτήματα μικρής και μεσαίας σοδειάς, ιδιαίτερα αυτά που καλλιεργούν γυναίκες, καθώς και στους φτωχούς πληθυσμούς, όσους, κατά συνέπεια, πλήττονται περισσότερο από την επισιτιστική κρίση.

Η αειφόρος γεωργία πρέπει να αποτελέσει τομέα προτεραιότητας. Πρέπει να διερευνηθούν καινοτόμοι μηχανισμοί χρηματοδότησης, όπως ένας διεθνής φόρος για τις χρηματοπιστωτικές συναλλαγές, οι οποίοι θα συνοδεύουν τυχόν μέτρα προσαρμογής στην κλιματική αλλαγή, ενώ θα είναι ταυτόχρονα προσβάσιμοι στους μικρούς αγρότες των πλέον ευάλωτων χωρών.

Ricardo Cortés Lastra (S&D). – (ES) Κυρία Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, μετά την πρόσφατη ολοκλήρωση των εργασιών της παγκόσμιας διάσκεψης του FAO για την επισιτιστική ασφάλεια, θα ήθελα να εκφράσω την απογοήτευσή μου όσον αφορά τις περιορισμένες κοινωνικές, πολιτικές επιπτώσεις της καθώς και τις επιπτώσεις της στα μέσα ενημέρωσης. Ειδικότερα, είμαι απογοητευμένος για το γεγονός ότι δεν κατέστη εφικτή η επίτευξη συμφωνίας σχετικά με το πακέτο των 44 δισεκατομμυρίων δολαρίων ΗΠΑ που επρόκειτο να παρασχεθεί ως βοήθεια στους φτωχότερους αγρότες, και στενοχωρημένος για το γεγονός ότι όλα συνεχίζουν όπως πριν.

Όταν μιλάμε για την επισιτιστική ασφάλεια, τη γεωργία και την ανάπτυξη, συχνά ξεχνούμε το ζήτημα της λειψυδρίας, ένα ουσιαστικό πλέον πρόβλημα και, πάνω από όλα, ένα πρόβλημα του μέλλοντος. Στο παρόν πλαίσιο της οικονομικής και περιβαλλοντικής κρίσης, χρειαζόμαστε περισσότερο από ποτέ τη δέσμευση των ανεπτυγμένων χωρών να δημιουργήσουν ένα νέο φόρουμ διεθνούς προβληματισμού, στο υψηλότερο δυνατό επίπεδο, με στόχο την ανάδειξη του νερού ως δημόσιου αγαθού, την κοινή χρήση των τεχνολογιών και την ανάπτυξη αποτελεσματικών, αειφόρων και οικονομικά βιώσιμων συστημάτων διαχείρισης του νερού.

Εάν δεν φροντίσουμε το νερό μας, δεν θα επιτύχουμε ποτέ να καταπολεμήσουμε την πείνα.

Chris Davies (ALDE). – (EN) Κυρία Πρόεδρε, τον 18^ο αιώνα στην Αγγλία, ο Thomas Malthus προέβλεψε ότι η αύξηση του πληθυσμού θα υπερέβαινε τον επισιτιστικό εφοδιασμό. Τώρα, οι ιδέες του θεωρούνται από πολλές απόψεις παρωχημένες, διότι στο μεταξύ σημειώθηκε μια σειρά αγροτικών επαναστάσεων που μεταμόρφωσαν την κοινωνία μας. Εντούτοις, τα λόγια του ήταν ταυτόχρονα και αληθινά: στη διάρκεια της ζωής πολλών από εμάς, ο παγκόσμιος πληθυσμός τριπλασιάστηκε –είναι εκπληκτικό, αλλά τριπλασιάστηκε– και, σε πολλά μέρη του κόσμου, αυτό υπερέβη τον επισιτιστικό εφοδιασμό. Πρέπει να κάνουμε περισσότερα, εάν θέλουμε να εξαλείψουμε την πείνα και να ελέγξουμε την αύξηση του πληθυσμού, και ο τρόπος για να το κάνουμε αυτό είναι να διασφαλίσουμε ότι παντού οι γυναίκες ελέγχουν την αναπαραγωγικότητά τους. Και, βέβαια, πρέπει να σώσουμε τις ζωές των παιδιών. Ο καλύτερος τρόπος μείωσης της ανάπτυξης του πληθυσμού είναι η διάσωση των ζώων των νέων, ώστε οι άνθρωποι να μην νιώθουν την ανάγκη να κάνουν μεγαλύτερες οικογένειες.

Εδώ στον δυτικό κόσμο, είμαστε εθισμένοι στο να τρώμε κρέας: τεράστια απώλεια πόρων. Το μόνο που μπορώ να πω είναι –και βλέπω ότι ο χρόνος μου τελείωσε, κυρία Πρόεδρε– ως κάποιος που σταμάτησε να τρώει κρέας εδώ και 20 χρόνια, ότι εάν θέλουμε να σώσουμε τον κόσμο και να εξαλείψουμε την πείνα, τότε πρέπει να τρώμε πράσινα και όχι κόκκινα προϊόντα.

Peter Jahr (PPE). – (DE) Κυρία Πρόεδρε, η επάρκεια των τροφίμων αποτελεί ανθρώπινο δικαίωμα και η πείνα είναι έγκλημα κατά της ανθρωπότητας. Πιστεύω επίσης ότι η ανθρωπότητα διαθέτει αρκετές τεχνικές και επιστημονικές γνώσεις για να εξασφαλίσει ότι κανείς στον κόσμο δεν θα υποφέρει από την πείνα. Φυσικά, χρειάζονται επίσης χρήματα για την καταπολέμηση της πείνας παγκοσμίως. Ωστόσο, το ζήτημα δεν είναι μόνο τα χρήματα. Πρέπει επίσης να ικανοποιήσουμε προηγούμενες τις ακόλουθες απαιτήσεις. Πρώτον, να αναπτύξουμε σταθερές δημοκρατικές δομές στις αναπτυσσόμενες χώρες· δεύτερον, να καταπολεμήσουμε τη διαφθορά· τρίτον, να διαμορφώσουμε ένα κατάλληλο γεωργικό σύστημα στις αναπτυσσόμενες χώρες και, τέλος, να επενδύσουμε στη γεωργία. Συχνά πολύ λίγα πράγματα λέγονται σχετικά με τα πρώτα τρία σημεία. Επιπλέον, μεγάλο μέρος της χρηματοδότησης εξαφανίζεται σε αυτές τις χώρες, πηγαίνει σε λάθος χέρια και χρησιμοποιείται για διεφθαρμένες πρακτικές.

Marc Tarabella (S&D). – (FR) Κυρία Πρόεδρε, θα ήθελα να επεκταθώ σε αυτά που είπα ο ίδιος πριν από δύο ημέρες σχετικά με την τραγική επισιτιστική κρίση στην οποία έχει βυθιστεί κυρίως η Αφρική και τη σαφή έλλειψη στήριξης από τις πιο βιομηχανοποιημένες χώρες, καθώς και από τις αναδυόμενες οικονομίες, όσον αφορά το πρόβλημα της παγκόσμιας επισιτιστικής ασφάλειας.

Στη διάρκεια των συζητήσεων που έλαβαν χώρα στη διάσκεψη του FAO στη Ρώμη, αρκετές ΜΚΟ κατηγόρησαν τις πολυεθνικές εταιρείες τροφίμων ότι προσπαθούν να αρπάξουν χιλιάδες εκτάρια πολύ εύφορης γης που ανήκουν σε μικροκαλλιεργητές στον αναπτυσσόμενο κόσμο. Πάνω από 40 000 εκτάρια έχουν ήδη αποκτηθεί κατ' αυτόν τον τρόπο από την Αιθιοπία έως την Ινδονησία.

Καταδίκασαν επίσης την τάση που έχουν πολλές πλούσιες χώρες να ευνοούν τη χρήση χημικών λιπασμάτων και νέων τεχνολογιών στην Αφρική, αντί να ενθαρρύνουν την αειφόρο ανάπτυξη της αγροοικολογίας. Επέκριναν τις αγροχημικές εταιρείες, τη χρήση ΓΤΟ και την ανάπτυξη καυσίμων βιομάζας εις βάρος των καλλιεργειών.

Καλώ την Ευρωπαϊκή Ένωση να επενδύσει επειγόντως στην υλοποίηση του έργου παγκόσμιας εταιρικής σχέσης, το οποίο θα δώσει τη δυνατότητα καλύτερου συντονισμού των δράσεων για την καταπολέμηση του λιμού. Μου φαίνεται ότι η γεωργία για βιοποριστικούς σκοπούς είναι αναμφισβήτητη η πλέον προφανής απάντηση.

Elisabeth Köstinger (PPE). – (DE) Κυρία Πρόεδρε, η μακροπρόθεσμη επισιτιστική ασφάλεια είναι μία από τις βασικές προκλήσεις της κοινής γεωργικής πολιτικής. Ειδικότερα, δεδομένων των ελλείψεων σε τρόφιμα, πρέπει να τονίσουμε τη σημασία μιας ισχυρής ΚΓΠ που θα αναλάβει βασικό ρόλο στο μέλλον όσον αφορά την υπέρβαση των παγκόσμιων προκλήσεων.

Αυτό σημαίνει ότι απαιτείται επαρκής μακροπρόθεσμη χρηματοδότηση για την ΚΓΠ. Η ΚΓΠ αποτελεί σημαντικό στοιχείο της πολιτικής της ΕΕ για τα τρόφιμα και την ασφάλεια και, μετά το 2013, θα διαδραματίσει σημαντικό ρόλο στην αναπτυξιακή πολιτική και στην πολιτική εξωτερικής επισιτιστικής ασφάλειας. Ως εκ τούτου, τα οικοσυστήματα που λειτουργούν τέλεια, το εύφορο έδαφος, οι σταθεροί υδάτινοι πόροι και η περαιτέρω διαφοροποίηση της αγροτικής οικονομίας είναι οι υψηλότερες προτεραιότητες. Η διεθνής συνεργασία και αλληλεγγύη, μαζί με ισόρροπες εμπορικές συμφωνίες που προωθούν μάλλον παρά θέτουν σε κίνδυνο την επισιτιστική ασφάλεια, αποτελούν ουσιαστικό στοιχείο της παγκόσμιας επισιτιστικής ασφάλειας και εδώ είναι ακριβώς όπου μια ισχυρή ΚΓΠ μπορεί να συμβάλει σε σημαντικό βαθμό.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE). – (RO) Πρώτα απ' όλα, διακινδυνεύοντας να επαναλάβω μια ιδέα που ανέφερε ήδη ο κ. Stoyanov, εκφράζω τη λύπη μου για το γεγονός ότι, ενώ μιλούμε για την πείνα στον κόσμο, έχουμε τόσο πολύ ακαλλιεργήτη γη σε πολλές χώρες στην Ευρώπη.

Δεύτερον, λόγω του ότι η πρόταση ψηφίσματος ασχολείται με αυτό το θέμα, και επιθυμώ να εκφράσω την ικανοποίησή μου για το γεγονός ότι ο Επίτροπος έθιξε αυτό το θέμα, θέλω να επιστήσω την προσοχή στον κίνδυνο που ενέχεται στον στόχο της επισιτιστικής αυτάρκειας, που είναι πάρα πολύ της μόδας. Αυτός ο στόχος, ο οποίος δεν είναι συνώνυμος με την επισιτιστική ασφάλεια, θα μπορούσε να έχει ανεπιθύμητες ενέργειες υπό τις παρούσες συνθήκες, διότι η κλιματική αλλαγή επηρεάζει κάθε περιοχή με διαφορετικό τρόπο. Αυτή η κατάσταση καθιστά το εμπόριο πιο απαραίτητο από ποτέ και όχι η φιλοδοξία της κάθε χώρας να παράγει οτιδήποτε θέλει να καταναλώνει.

Marian Harkin, συντάκτρια. – (EN) Κυρία Πρόεδρε, θέλω απλώς να σχολιάσω δύο θέματα που τέθηκαν μέχρι τώρα στη συζήτηση. Πρώτον, τη σχέση μεταξύ πείνας και κλιματικής αλλαγής. Όπως είπε ο Ban Ki-moon στη Ρώμη, σε μια περίοδο όπου ο παγκόσμιος πληθυσμός αυξάνεται και το παγκόσμιο κλίμα μας αλλάζει, μέχρι το 2050 θα χρειαστεί να παράγουμε 70% περισσότερα τρόφιμα, ενώτοις ο καιρός γίνεται όλο και πιο ακραίος και απρόβλεπτος. Συνεπώς, οποιεσδήποτε θετικές προσπάθειες καταβάλλουμε όσον αφορά την κλιματική αλλαγή θα έχουν θετικές επιπτώσεις στην παραγωγή τροφίμων.

Ένα άλλο θέμα που τέθηκε ακόμη μία φορά είναι η εύκολη επιλογή: κατηγορήστε την ΚΓΠ – ως εάν η ΚΓΠ να ήταν υπεύθυνη για όλα τα δεινά του αναπτυσσόμενου κόσμου. Η ΚΓΠ δεν είναι τέλεια, αλλά έχει μεταρρυθμιστεί. Εάν θέλουμε οι αγρότες μας να συνεχίσουν να παράγουν και να εξασφαλίζουν την επισιτιστική ασφάλεια για την Ευρώπη, δεν μπορούμε, μέσω της ρύθμισης και της απόσυρσης της στήριξης, να τους ωθούμε κυριολεκτικά εκτός εργασίας.

Για παράδειγμα, έχει πραγματοποιήσει κανείς μελέτη σχετικά με την πρόσφατη μεταρρύθμιση στον κλάδο της ζάχαρης στην ΕΕ για να διαπιστώσει εάν ο αποδεκατισμός του κλάδου ζάχαρης της ΕΕ έχει ωφελήσει όσους βρίσκονται στις χώρες του Τρίτου Κόσμου ή εάν έχει ωφελήσει τους βαρόνους της ζάχαρης και τους ιδιοκτήτες γης, αφήνοντας τους μικροκαλλιεργητές ζάχαρης στη φτώχεια; Δεν επιθυμώ κατά κανένα τρόπο να μειώσω τη σημασία του ζητήματος της πείνας παγκοσμίως, αλλά πρέπει να διασφαλίζουμε ότι όταν παρουσιάζουμε λύσεις για το πρόβλημα, αυτές πράγματι έχουν ως αποτέλεσμα την άμβλυνσή του.

Sari Essayah (PPE). – (FI) Κυρία Πρόεδρε, είναι εξαιρετικό το γεγονός ότι την ίδια ημέρα που συζητούμε το ψηφίσμα για τη διάσωση του κλίματος στην Κοπεγχάγη, έχουν τεθεί επί τάπητος τα θέματα της επισιτιστικής ασφάλειας και το πρόβλημα της πείνας, διότι αυτά τα θέματα σχετίζονται πολύ στενά μεταξύ τους.

Κάποιοι βουλευτές έχουν ήδη αναφέρει το πρόβλημα του πώς, μέσω της πολιτικής για το κλίμα, έχουμε επίσης εν μέρει προκαλέσει περισσότερα προβλήματα. Έχουμε θέσει μη ρεαλιστικούς στόχους, για παράδειγμα, για τα βιοκαύσιμα, οι οποίοι έχουν οδηγήσει σε μια κατάσταση όπου η γη έχει αγοραστεί από τις αναπτυσσόμενες χώρες για την καλλιέργεια φυτών για βιοκαύσιμα. Ως εκ τούτου, η γη υπαρπάζεται από τους πλέον φτωχούς ανθρώπους, οι οποίοι θα μπορούσαν να την χρησιμοποιήσουν για να καλλιεργούν και να αναπτύξουν τη δική τους γεωργική παραγωγή.

Υπήρξαν παρόμοιες στρεβλώσεις στη γεωργική πολιτική. Αυτές είχαν ως αποτέλεσμα η πλεονάζουσα παραγωγή να εξάγεται στις αναπτυσσόμενες χώρες, παρεμποδίζοντας, κατ' αυτόν τον τρόπο, την ανάπτυξη της γεωργίας εκεί. Είναι εξαιρετικά σημαντικό να έχουμε υπόψη μας μια αλήθεια: τα τρόφιμα που διαθέτουμε στον κόσμο σήμερα είναι παραπάνω από αρκετά, αλλά αυτό που λείπει είναι η επιθυμία να τα μοιραστούμε δίκαια.

Czesław Adam Siekierski (PPE). – (PL) Κυρία Πρόεδρε, κατά την τελευταία διάσκεψη του FAO, τα συμμετέχοντα κράτη δεν κατάφεραν να καταλήξουν σε εποικοδομητικές προτάσεις. Η απουσία κοινής στρατηγικής σε διεθνές επίπεδο είναι ανησυχητική, ιδίως εάν λάβουμε υπόψη τον συνεχώς αυξανόμενο παγκόσμιο πληθυσμό, ο οποίος αναμένεται να φθάσει τα 9 δισεκατομμύρια το 2050.

Όλοι θυμόμαστε καλά τις επιπτώσεις της επισιτιστικής κρίσης του 2007 όταν, ως αποτέλεσμα μιας ξαφνικής ανόδου των τιμών των βασικών γεωργικών προϊόντων, εκατομμύρια άνθρωποι στον κόσμο αντιμετώπισαν την έλλειψη τροφίμων. Πιστεύω ότι αυτή η κρίση πρέπει να μας διδάξει ένα μάθημα. Πρέπει να θέσουμε τέρμα σε κάθε δράση που αποσκοπεί στον περιορισμό της γεωργικής παραγωγής, στόχος ο οποίος είναι τόσο δημοφιλής, παραδόξως, τα τελευταία χρόνια στην ΕΕ μας.

Πιστεύω ότι, δεδομένων των παγκόσμιων τάσεων στην αγορά τροφίμων, κάθε απόπειρα περιορισμού της ΚΓΠ αποτελεί μη συνετή κίνηση η οποία, στο εγγύς μέλλον, θα απειλήσει την επισιτιστική ασφάλεια της ηπείρου μας. Πρέπει να βοηθήσουμε τις αναπτυσσόμενες χώρες να διαμορφώσουν μια γεωργική πολιτική που θα τους δώσει τη δυνατότητα να εξασφαλίσουν την επισιτιστική ασφάλεια για τους πολίτες τους.

Karel De Gucht, Μέλος της Επιτροπής. – (FR) Κυρία Πρόεδρε, λυπούμαι επίσης για το γεγονός ότι κανείς από τους ηγέτες της ομάδας G8 δεν ήταν παρών στη Ρώμη, εκτός του Προέδρου της Επιτροπής κ. Barroso, και, φυσικά, η εικόνα συμπληρώνεται από το γεγονός ότι η συγκεκριμένη διάσκεψη δεν κόμισε πολλά νέα πράγματα. Αυτό, πιστεύω, είναι επίσης προφανές όταν κοιτάζει κανείς την τελική δήλωση. Από την άλλη μεριά, πιστεύω ότι είναι

επίσης πολύ σημαντικό το ότι καταφέραμε να διατηρήσουμε το θέμα της επισιτιστικής ασφάλειας στην πολιτική ατζέντα, ενώ το αποτέλεσμα των πολυάριθμων διασκέψεων που παρακολουθήσαμε το 2009 υπήρξε οπωσδήποτε το γεγονός ότι το συγκεκριμένο θέμα βρίσκεται τώρα ψηλά στη διεθνή ατζέντα και ότι, όποτε συναντιούνται οι παγκόσμιοι ηγέτες, για παράδειγμα πρόσφατα στο Πίτοσπεργκ για τη σύνοδο της ομάδας G20, συζητείται η αναπτυξιακή συνεργασία και η αναπτυξιακή πολιτική. Ως εκ τούτου, αυτό αποτελεί από μόνο του πολύ θετικό στοιχείο.

Ήμουν στη Ρώμη και πρέπει να πω ότι, πέρα από την τελική δήλωση η οποία είναι, πρέπει να συμφωνήσω, κάπως απογοητευτική, διεξήχθησαν πολύ καλές συζητήσεις, ενώ και οι παρουσίες ήταν καλές, και κάτι μπορεί να βγει από αυτό. Για παράδειγμα, υπήρξε ολόκληρη συζήτηση σχετικά με την πώληση εύφορης γης στις αναπτυσσόμενες χώρες και στις χώρες που δεν έχουν καλλιεργήσιμη γη. Η αγορά καθαυτήν αποτελεί ένα πολύ ενδιαφέρον θέμα προς συζήτηση και πιστεύω ότι πρόκειται επίσης για ένα θέμα επί του οποίου μπορούμε να καταλήξουμε σε κάποιου είδους κοινή συνεννόηση.

Το δεύτερο που θα ήθελα να πω είναι ότι, όπως έχουν ήδη πει δυο μέλη του Κοινοβουλίου, η ΚΓΠ δεν είναι, φυσικά, ιδανική. Τίποτε δεν είναι ιδανικό σε αυτόν τον κόσμο, αλλά όταν εξετάσουμε τις επιπτώσεις της κοινής γεωργικής πολιτικής στον αναπτυσσόμενο κόσμο, πιστεύω ότι μπορούμε να ισχυριστούμε ότι πρόκειται για το μακράν λιγότερο επιζήμιο σύστημα ενός μεγάλου μπλοκ εμπορίου όσον αφορά τις στρεβλωτικές επιπτώσεις στις αναπτυσσόμενες χώρες. Ο ΠΟΕ έχει αναγνωρίσει ότι οι περισσότερες, αν όχι όλες, από τις επιδοτήσεις μας δεν προκαλούν στρεβλώσεις στο εμπόριο, διότι στηρίζουν το αγροτικό εισόδημα, και όχι τις τιμές των γεωργικών προϊόντων.

Είμαι επίσης κάπως, πώς να το θέσω, απογοητευμένος για το γεγονός ότι κατηγορούμε τους εαυτούς μας συνεχώς. Ούτε η Ευρώπη είναι ιδανική, αλλά πιστεύω ότι με την επισιτιστική διευκόλυνση, για παράδειγμα, κάνουμε ένα μεγάλο βήμα προόδου. Αυτό συνεπάγεται 1 δισεκατομμύριο ευρώ σε βάση δύο ετών. Δεν πρόκειται για στήριξη της παράδοσης τροφίμων, αλλά για επικέντρωση κυρίως στην παράδοση σπόρων και ούτω καθεξής, ενισχύοντας τους μικρούς αγροτοπαραγωγούς στον αναπτυσσόμενο κόσμο. Πιστεύω ότι αυτό αποτελεί πραγματική καινοτομία. Έχει επίσης αναγνωριστεί ως τέτοια από την Παγκόσμια Τράπεζα, για παράδειγμα, η οποία αγοράζει αυτόν τον μηχανισμό. Ως εκ τούτου, δεν πρέπει να κατηγορούμε τους εαυτούς μας διαρκώς. Παρεμπιπτόντως, η εν λόγω διευκόλυνση ήταν μια καινοτομία ενός προκατόχου μου. Υπάρχει κάτι για το οποίο δεν συμφωνώ μαζί του και αυτό αφορούσε έναν κύριο ο οποίος, εν τω μεταξύ, έχει εξαφανιστεί, τον κ. Le Hyaric. Δεν είναι σοσιαλιστής, ο προκατόχός μου, είναι κομμουνιστής. Κοιτάξτε την πολιτική Ομάδα του: είναι κομμουνιστής και πιθανώς αυτό εξηγεί τη συλλογιστική που χρησιμοποιούσε.

Τούτου λεχθέντος, αναλάβαμε επίσης την ευθύνη μας ως Ευρωπαϊκή Επιτροπή στη L'Aquila και υποσχθήκαμε 4 δισεκατομμύρια δολάρια ΗΠΑ, ποσό που αντιστοιχεί σε περίπου 20% του επισιτιστικού πακέτου και του πακέτου στήριξης που συμφωνήθηκε στη L'Aquila. Με αυτό το ποσό, είμαστε μακράν ο μεγαλύτερος δωρητής που έχει προβεί σε υποσχέσεις χρηματοδότησης στη L'Aquila τις οποίες και θα τιμήσουμε. Επίσης, θα δεσμεύσουμε αυτό το ποσό και θα το καταβάλουμε το συντομότερο δυνατόν.

Θα ολοκληρώσω λέγοντας μια τελευταία λέξη για τη νέα γεωργική πολιτική και την πολιτική επισιτιστικής ασφάλειας της ΕΕ διότι, στο πρόγραμμα εργασίας της Επιτροπής για το 2010, υπάρχει σχέδιο παρουσίασης στο Συμβούλιο και στο Κοινοβούλιο ανακοίνωσης σχετικά με μια ανανεωμένη πολιτική για τη γεωργία και την επισιτιστική ασφάλεια για την Ευρωπαϊκή Ένωση. Στο εν λόγω έγγραφο θα επανεξετάζονται τα τρέχοντα θέματα που επηρεάζουν τη γεωργία και την επισιτιστική ασφάλεια, για παράδειγμα οι προκλήσεις που θέτει η κλιματική αλλαγή, η αυξημένη προσοχή στην ποιότητα της διατροφής και των τροφίμων, τα δίκτυα ασφαλείας και οι πολιτικές κοινωνικής προστασίας, οι επιπτώσεις των βιοκαυσίμων στην παραγωγή τροφίμων ή η χρήση και οι επιπτώσεις των νέων τεχνολογιών και των βιοτεχνολογιών, οι αυξημένες εκκλήσεις για προσεγγίσεις που βασίζονται στα δικαιώματα, η απόκτηση γης σε μεγάλη κλίμακα, κλπ.

Η ανακοίνωση θα αποσκοπεί, πρώτον, στην ανανέωση της δέσμευσης της ΕΕ να βοηθήσει τις αναπτυσσόμενες χώρες να βελτιώσουν τη γεωργική παραγωγή τους. Αυτό παραμένει θέμα κρίσιμης σημασίας, ιδίως ενόψει της αυξανόμενης ζήτησης τροφίμων, λόγω του αυξανόμενου παγκόσμιου πληθυσμού και των μεταβαλλόμενων διαιτητικών τάσεων, καθώς και των προκλήσεων και των απειλών που θέτει η κλιματική αλλαγή για την αειφόρο γεωργική παραγωγή. Δεύτερον, θα αποσκοπεί στο να ξεκινήσει έναν προβληματισμό σχετικά με τον τρόπο με τον οποίο η ΕΕ θα μπορούσε να χρησιμοποιήσει με τον καλύτερο τρόπο την εμπειρία και την τεχνογνωσία της για να στηρίξει την ανάπτυξη περιφερειακών πολιτικών και στρατηγικών πλαισίων στη γεωργία και την επισιτιστική ασφάλεια. Τρίτον, θα αποσκοπεί στο να παράσχει τη βάση για ολόκληρη την προσέγγιση της ΕΕ που στοχεύει στην εναρμόνιση των υφιστάμενων πλαισίων πολιτικής ECMS βάσει των δεσμεύσεων που καθορίστηκαν στην ατζέντα δράσης της L'Aquila. Τέταρτον, θα αποσκοπεί στο να προτείνει τρόπους σχετικά με το πώς θα μπορούσε η ΕΕ να συμβάλει στην επιτάχυνση της διαδικασίας επίτευξης των αναπτυξιακών στόχων της χιλιετίας και, κυρίως, του πρώτου αναπτυξιακού στόχου της χιλιετίας ενόψει της επικείμενης επανεξέτασης των εν λόγω στόχων το 2010 στη Νέα Υόρκη. Πέμπτον, θα αποσκοπεί

στην καλύτερη τοποθέτηση της ΕΕ έναντι των υφιστάμενων εξελίξεων στο παγκόσμιο σύστημα επισιτιστικής και γεωργικής διακυβέρνησης και, τέλος, στην αντιμετώπιση θεμάτων τα οποία έχουν αναδειχθεί προσφάτως στο πλαίσιο της ατζέντας της επισιτιστικής ασφάλειας.

Στις 16 Νοεμβρίου ξεκίνησε δημόσια διαβούλευση επί ενός θεματικού εγγράφου, η οποία και θα ολοκληρωθεί στις αρχές Ιανουαρίου. Συνεπώς, θα διαβουλευτούμε με όλα τα ενδιαφερόμενα μέρη και, κατόπιν, θα καταθέσουμε επίσημη ανακοίνωση από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή.

Πρόεδρος. - Έχω λάβει έξι προτάσεις ψηφίσματος⁽⁶⁾ που έχουν κατατεθεί σύμφωνα με το άρθρο 110, παράγραφος 2, του Κανονισμού.

Η συζήτηση έληξε.

Η ψηφοφορία θα διεξαχθεί την Πέμπτη 26 Νοεμβρίου 2009.

19. Εισαγωγές κρέατος προέλευσης τρίτων χωρών (συζήτηση)

Πρόεδρος. - Το επόμενο σημείο το οποίο θα εξετασθεί είναι η δήλωση της Επιτροπής σχετικά με τις εισαγωγές κρέατος προέλευσης τρίτων χωρών.

Ανδρούλλα Βασιλείου, Μέλος της Επιτροπής. – Κυρία Πρόεδρε, ζητώ συγγνώμη διότι, καθώς το θέμα αυτό έχει πολύ μεγάλο ενδιαφέρον και πολλές πτυχές, θα μακρηγορήσω λίγο στην εισαγωγή μου προς όφελος των εντίμων μελών του Κοινοβουλίου.

Η Επιτροπή έχει διαμορφώσει ένα συμπαγές σύνολο απαιτήσεων της ΕΕ για τη δημόσια υγεία και την υγεία των ζώων όσον αφορά το κρέας προέλευσης τρίτων χωρών.

Επί σειρά ετών, η ΕΕ διατηρεί μια πολύ αποτελεσματική πολιτική εισαγωγών που λαμβάνει υπόψη τις επιστημονικές εξελίξεις και την τρέχουσα κατάσταση των ασθενειών στις τρίτες χώρες. Ειδικότερα, παρακολουθεί με ιδιαίτερη προσοχή την ασθένεια του αφθώδους πυρετού στις εξαγωγούς τρίτες χώρες διότι, όπως γνωρίζετε, η ΕΕ είναι απαλλαγμένη από αυτήν την ασθένεια, η οποία μπορεί να προκαλέσει σοβαρή οικονομική ζημία. Στο επίπεδο του Παγκόσμιου Οργανισμού για την Υγεία των Ζώων έχουν διαμορφωθεί πολύ αναλυτικά πρότυπα και απαιτήσεις με σκοπό την πρόληψη της συγκεκριμένης ασθένειας.

Η συμφωνία του ΠΟΥ για τα υγειονομικά και φυτοϋγειονομικά μέτρα αναγνωρίζει ότι, ενώ δύο χώρες μπορούν να χρησιμοποιούν διαφορετικά πρότυπα και μεθόδους επιθεώρησης των προϊόντων, αυτό δεν αυξάνει απαραίτητως τους κινδύνους για την υγεία των ζώων και τη δημόσια υγεία. Η ΕΕ δεν μπορεί να επιβάλει ένα ακριβές αντίγραφο των εσωτερικών νομοθετικών μέτρων μας στις τρίτες χώρες, όπως ακριβώς και οι τρίτες χώρες, προς τις οποίες πραγματοποιούμε εξαγωγές, δεν μπορούν να επιβάλλουν τους δικούς τους εθνικούς κανόνες σε εμάς. Μπορούμε μόνο να απαιτήσουμε να έχουν τα μέτρα τους ισοδύναμο αποτέλεσμα με τα δικά μας.

Επιτρέψτε μου να αναφέρω το παράδειγμα της ιχθυολασιμότητας. Στην ΕΕ ισχύουν πολύ αυστηροί κανόνες σχετικά με την ατομική αναγνώριση και την ιχθυολασιμότητα των βοοειδών. Σε περίπτωση εμφάνισης ασθένειας, οι κανόνες μας διευκολύνουν τον εντοπισμό ενδεχομένως μολυσμένων ζώων ώστε να περιοριστεί η διάδοση της ασθένειας. Επιπλέον, οι κανόνες μας επιτρέπουν να εντοπίζουμε και να παρακολουθούμε τα τρόφιμα σε όλα τα στάδια παραγωγής και διανομής από το αγρόκτημα μέχρι το τραπέζι. Από την άλλη πλευρά, οι κανόνες ιχθυολασιμότητας που ισχύουν σε τρίτες χώρες που εξάγουν στην ΕΕ αποσκοπούν αποκλειστικά στο να διασφαλίζεται ότι το εισαγόμενο κρέας δεν θέτει απαράδεκτους κινδύνους για την ΕΕ. Ως εκ τούτου, το πεδίο εφαρμογής των εν λόγω κανόνων είναι πολύ πιο περιορισμένο σε σχέση με τους κανόνες που ισχύουν στην ΕΕ.

Θα ήθελα επίσης να τονίσω το γεγονός ότι τα μέτρα για την ιχθυολασιμότητα των βοοειδών στην ΕΕ θεσπίστηκαν κυρίως ως αντίδραση στην κρίση της ΣΕΒ η οποία, όπως θα θυμάστε, προκάλεσε δραματική πτώση της εμπιστοσύνης των καταναλωτών και μείζονα αναστάτωση της εσωτερικής αγοράς σε σχέση με το εμπόριο βοδινού κρέατος.

Επιτρέψτε μου τώρα να εκμεταλλευτώ την ευκαιρία για να εξηγήσω αναλυτικότερα την εξαιρετικά αποτελεσματική σειρά μέτρων για τον μετριασμό του κινδύνου που εφαρμόζουμε στις εισαγωγές βοδινού κρέατος, τα οποία εξασφαλίζουν το υψηλότερο δυνατό επίπεδο προστασίας για τη δημόσια υγεία και την υγεία των ζώων στην ΕΕ, λαμβάνοντας υπόψη τα πρότυπα του ΟΙΕ και πλήρως ευθυγραμμισμένα με τις αρχές της συμφωνίας ΥΦΠ. Τα εν λόγω μέτρα μπορούν να ομαδοποιηθούν σε πέντε βασικά επίπεδα προστασίας. Είναι τόσο περιεκτικά που μόνο 12

⁽⁶⁾ Βλ. συνοπτικά πρακτικά.

τρίτες χώρες εκτός της Ευρώπης μπορούν να ανταποκριθούν σε όλες αυτές τις απαιτήσεις, και συνεπώς εισάγουμε βοδινό κρέας μόνο από αυτές τις λίγες χώρες.

Πρώτον, οι εισαγωγές βοδινού κρέατος επιτρέπονται μόνο από τρίτες χώρες ή από συγκεκριμένα μέρη των εν λόγω χωρών τα οποία έχουν εξουσιοδοτηθεί ειδικά μετά από επιθεώρηση της Επιτροπής με σκοπό την επαλήθευση της ικανότητας των κτηνιατρικών αρχών τους και την κατάσταση της υγείας των ζώων γενικά. Δεύτερον, η περιοχή προέλευσης των βοοειδών πρέπει να αναγνωρίζεται ως απαλλαγμένη από την ασθένεια του αφθώδους πυρετού από τον ΟΙΕ και την Ευρωπαϊκή Ένωση. Τρίτον, οι χώρες που εξάγουν βοδινό κρέας πρέπει να διαθέτουν εγκεκριμένο σχέδιο παρακολούθησης για συγκεκριμένα κατάλοιπα από κτηνιατρικά ιατρικά προϊόντα, αυξητικούς παράγοντες και βελτιωτικά απόδοσης ή χρήση των οποίων υπόκειται σε περιοριστικές διατάξεις ή είναι απαγορευμένη στα ζώα από τα οποία παράγονται τρόφιμα στην ΕΕ. Τέταρτον, όλες οι εισαγωγές νωπού κρέατος πρέπει να προέρχονται από εγκεκριμένο σφαγείο που έχει ειδική εξουσιοδότηση και παρατίθεται σε κατάλογο για τον συγκεκριμένο σκοπό. Πέμπτον, έχουμε θέσει σε ισχύ ειδικούς όρους όσον αφορά την παραγωγή και αποθήκευση του κρέατος.

Διαθέτουμε ένα πρόσθετο επίπεδο προστασίας επιτρέποντας την εισαγωγή κρέατος με κόκαλο μόνο από την Αυστραλία, τον Καναδά, τη Χιλή, τη Νέα Ζηλανδία και τις Ηνωμένες Πολιτείες. Για τις υπόλοιπες επτά εξουσιοδοτημένες χώρες, επιτρέπεται η εξαγωγή στην Ευρωπαϊκή Ένωση μόνο βοδινού κρέατος χωρίς κόκαλο και σιτεμένου κρέατος χωρίς βρώσιμα παραπροϊόντα σφαγείων. Αυτά τα μέτρα εξασφαλίζουν την αδρανοποίηση του ιού του αφθώδους πυρετού, σε περίπτωση που αυτός συνεχίζει να υφίσταται παρ' όλα τα προηγούμενα μέτρα που έχω περιγράψει, παρέχοντας, κατ' αυτόν τον τρόπο, μια πρόσθετη προφύλαξη. Φορτία κρέατος που προορίζονται για την αγορά της ΕΕ πρέπει να είναι πιστοποιημένα από επίσημο κτηνίατρο που εγγυάται ότι πληρούνται πλήρως όλοι οι προαναφερθέντες όροι.

Όταν το φορτίο κρέατος φθάνει στην ΕΕ, διενεργούνται έλεγχοι από τις επίσημες κτηνιατρικές υπηρεσίες των κρατών μελών στα σημεία επιθεώρησης των συνόρων μας. Όλες οι ποσότητες του εισαγόμενου κρέατος πρέπει να υποβληθούν σε υποχρεωτικούς κτηνιατρικούς ελέγχους στα σύνορα της ΕΕ. Τα συνοριακά σημεία επιθεώρησης είναι υποχρεωμένα να διενεργούν ελέγχους δικαιολογητικών, ταυτότητας, καθώς και φυσικούς ελέγχους. Το εισαγόμενο κρέας υπόκειται σε 100% έλεγχο δικαιολογητικών και ταυτότητας στα συνοριακά σημεία επιθεώρησης. Επιπλέον, φυσικός κτηνιατρικός έλεγχος διενεργείται σε τουλάχιστον 20% όλων των φορτίων του εισαγόμενου κρέατος. Επιπλέον, έχουμε ένα πρόσθετο επίπεδο προστασίας μέσω της απαγόρευσής μας να διατρέφονται τα ζώα με χυλό ή υπολείμματα τροφίμων σε ολόκληρη την ΕΕ. Αυτό το μέτρο εξασφαλίζει ότι τα επικίνδυνα είδη στην ΕΕ δεν εκτίθενται στον ιό του αφθώδους πυρετού, σε περίπτωση που αυτός εισέλθει στην ΕΕ, παρ' όλα τα προηγούμενα μέτρα που έχω περιγράψει.

Όλα τα μέτρα που έχω περιγράψει είναι πλήρως εναρμονισμένα. Το 2006, η Ευρωπαϊκή Αρχή για την Ασφάλεια των Τροφίμων αναγνώρισε ότι τα εν λόγω μέτρα είναι πολύ αποτελεσματικά όσον αφορά τη μείωση του κινδύνου να εισέλθει ο ιός του αφθώδους πυρετού στην ΕΕ. Κατά τη γνώμη της, δήλωσε η ΕΑΑΤ, «Η ΕΕ διαθέτει, κατ' αυτόν τον τρόπο, ένα προηγμένο σύστημα ελέγχου των εισαγωγών. Αυτές οι προσπάθειες φαίνεται ότι είναι πολύ αποτελεσματικές όσον αφορά το κρέας και τα προϊόντα κρέατος».

Αυτό με οδηγεί στο επόμενο σημείο που θέλω να θίξω. Από την εποχή της εναρμόνισης των κτηνιατρικών όρων για τις εισαγωγές στη δεκαετία του 1970, δεν είχαμε ποτέ εμφάνιση του αφθώδους πυρετού στην ΕΕ μέσω νόμιμης εισαγωγής κρέατος. Είμαι βέβαιη ότι δεν χρειάζεται να σας υπενθυμίσω ότι η εμφάνιση του αφθώδους πυρετού στο Ηνωμένο Βασίλειο το 2001 οφειλόταν στην παράνομη εισαγωγή κρέατος –κατά πάσα πιθανότητα από την Ασία– καθώς και στην παράνομη διατροφή των ζώων με χυλό. Ως εκ τούτου, πιστεύω ότι πρέπει να επικεντρώσουμε τις προσπάθειές μας εκεί όπου βρίσκονται οι πραγματικοί κίνδυνοι και να στοχοποιήσουμε τις παράνομες εισαγωγές ή τις ατομικές εισαγωγές, παρά να προσπαθούμε να ρυθμίσουμε κατά τρόπο υπερβολικό τις νόμιμες εισαγωγές. Από αυτήν την άποψη, ελπίζω ότι έχετε όλοι δει τις αφίσες στα αεροδρόμια της ΕΕ, καθώς και σε άλλα σημεία εισόδου στην ΕΕ, όπου διευκρινίζονται στους ταξιδιώτες οι κανόνες που αφορούν την εισαγωγή προϊόντων ζωικής προέλευσης.

Γνωρίζω ότι κάποιοι από εσάς έχετε εκφράσει την ανησυχία σας όσον αφορά τις εισαγωγές μας βοδινού κρέατος από τη Βραζιλία. Θα ήθελα να σας υπενθυμίσω ότι θεσπίστηκαν πρόσθετες απαιτήσεις για τις εισαγωγές βοδινού κρέατος από τη Βραζιλία τον Ιανουάριο του περασμένου έτους. Σε αυτές περιλαμβάνονται, πέραν όλων των απαιτήσεων που έχω ήδη αναφέρει, ότι τα αγροκτήματα προέλευσης ελέγχονται και εγκρίνονται από τις αρχές της Βραζιλίας. Οι αρχές της Βραζιλίας απαιτούν τώρα επίσης τα βοοειδή των οποίων το κρέας προορίζεται για την αγορά της ΕΕ να ταυτοποιούνται ατομικά και να καταχωρίζονται σε βάση δεδομένων. Αυτά τα ζώα αντιπροσωπεύουν λιγότερο από 1,5% του συνολικού πληθυσμού των βοοειδών της Βραζιλίας, ο οποίος ανέρχεται σε περίπου 2,9 εκατομμύρια στις εγκεκριμένες αγροτικές επιχειρήσεις. Κατά συνέπεια, οι αρχές της Βραζιλίας αξιολόγησαν εκ νέου τις αγροτικές επιχειρήσεις που επιθυμούν να παράγουν βοδινό κρέας για εξαγωγή στην ΕΕ. Από συνολικό αριθμό πάνω από 10 000 αγροτικών επιχειρήσεων επιλέξιμων για εξαγωγές τον Νοέμβριο του 2007, μόνο 1 708

αγροκτήματα έχουν εγκριθεί επί του παρόντος. Κατά συνέπεια, οι εισαγωγές στην ΕΕ βοδινού κρέατος από τη Βραζιλία έχουν μειωθεί δραματικά. Στις αρχές του 2009, στη διάρκεια επιθεώρησης της Επιτροπής διαπιστώθηκαν κάποιες ελλείψεις και οι αρχές της Βραζιλίας επέδειξαν πνεύμα πλήρους συνεργασίας με σκοπό την αντιμετώπιση των εν λόγω ελλείψεων. Σε κάθε περίπτωση, τα συνολικά πορίσματα δεν δικαιολογούσαν περαιτέρω περιορισμό των εισαγωγών βοδινού κρέατος από τη Βραζιλία. Όπως έχουν τα πράγματα, η επιβολή περαιτέρω περιορισμών στις εισαγωγές βοδινού κρέατος από τη Βραζιλία θα μπορούσε να ερμηνευθεί ως προστατευτισμός από ορισμένους και θα μπορούσε να καταλήξει σε αμφισβήτηση των μέτρων μας στο πλαίσιο του ΠΟΕ.

Πρέπει επίσης να έχουμε υπόψη μας ότι η ΕΕ θα αντιμετωπίζει, από καιρού εις καιρόν, προβλήματα υγείας των ζώων ή ασφάλειας των τροφίμων, και επιμένουμε οι τρίτες χώρες να αντιδρούν σε αυτά τα προβλήματα κατά τρόπο μη δυσανάλογο. Συνεπώς, θα πρέπει να δίνουμε το παράδειγμα, τηρώντας τους κανόνες που διέπουν το διεθνές εμπόριο.

Θα ήθελα να ολοκληρώσω διαβεβαιώνοντας το Κοινοβούλιο ότι η Επιτροπή θα συνεχίσει να στοχοποιεί τις παράνομες εισαγωγές που συνιστούν τον μεγαλύτερο κίνδυνο για τα υψηλά πρότυπα μας. Η Επιτροπή θα διατηρήσει επίσης την υφιστάμενη αναλογική προσέγγισή της όσον αφορά τις εισαγωγές βοδινού κρέατος από τρίτες χώρες, συμπεριλαμβανομένης της Βραζιλίας. Αυτές θα διασφαλίζουν ότι διατηρούμε το υψηλό επίπεδο δημόσιας υγείας και υγείας των ζώων στην ΕΕ και ότι η ΕΕ διατηρεί το κύρος της σε διεθνές επίπεδο.

Esther Herranz García, εξ ονόματος της Ομάδας PPE. – (ES) Κυρία Πρόεδρε, η Ευρωπαϊκή Ένωση επιβάλλει στους κοινοτικούς παραγωγούς τα υψηλότερα πρότυπα στον κόσμο από την άποψη της επισιτιστικής ασφάλειας, της υγείας, της καλής διαβίωσης των ζώων και του περιβάλλοντος. Οι ευρωπαίοι κτηνοτρόφοι υποχρεούνται να πληρούν αυτά τα πρότυπα ως προϋπόθεση για να λαμβάνουν την ενίσχυση της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Για τη συντριπτική πλειοψηφία, αυτή η ενίσχυση δεν αντισταθμίζει το αυξημένο φορτίο, και τα αγροκτήματα εγκαταλείπονται με ανησυχητικό ρυθμό. Αυτή η διαδικασία θα συνεχιστεί, εκτός εάν ληφθούν επαρκή μέτρα.

Ας εξετάσουμε, ωστόσο, το θέμα πιο προσεκτικά. Το αυξανόμενο έλλειμμα της ευρωπαϊκής παραγωγής καλύπτεται με φυσικό τρόπο από εισαγωγές από τρίτες χώρες, κυρίως από τη Βραζιλία. Δεδομένης της πίεσης που υφίστανται οι κοινοτικοί κτηνοτρόφοι θα ήταν παντελώς ανέντιμο να επιτρέπεται σε φορτία κρέατος να εισέρχονται στην κοινοτική αγορά, σε περίπτωση που δεν πληρούν τις ελάχιστες απαιτήσεις για τις οποίες η Ευρωπαϊκή Ένωση έχει συμφωνήσει με τρίτες χώρες.

Θα ήθελα επίσης να επισημάνω το γεγονός ότι αυτές οι απαιτήσεις είναι λιγότερο αυστηρές από αυτές που επιβάλλονται στους δικούς μας κτηνοτρόφους, διότι εάν επιβάλουμε ακριβώς τα ίδια πρότυπα στις εισαγωγές από τρίτες χώρες, θα αντιβαίνουμε στους κανόνες του Παγκόσμιου Οργανισμού Εμπορίου (ΠΟΕ). Δεδομένου ότι ο ΠΟΕ δεν μας επιτρέπει να επιβάλουμε τα ίδια πρότυπα στις εισαγωγές όπως κάνουμε με τους ευρωπαίους κτηνοτρόφους, η Επιτροπή, ωστόσο, πρέπει τουλάχιστον να εγγυάται ότι το σύνολο του κρέατος που περνάει από τα κοινοτικά σύνορα προέρχεται από αγροκτήματα που έχουν υποβληθεί σε επαρκείς επιθεωρήσεις. Δεν θα είχε κανένα νόημα να εμποδίζουμε τις εισαγωγές από χώρες όπως η Βραζιλία, δεδομένου ότι υφίσταται ζήτηση στην κοινότητα η οποία πρέπει να καλυφθεί. Παρά ταύτα, αυτό δεν δικαιολογεί το να κλείνουμε τα μάτια μας μπροστά σε τυχόν παρατυπίες που θα μπορούσε να εντοπίσει το Γραφείο Τροφίμων και Κτηνιατρικών Θεμάτων (ΓΤΚΘ) της Ευρωπαϊκής Ένωσης κατά τη διάρκεια των τακτικών επιθεωρήσεών του.

Θα ήθελα να γνωρίζω γιατί η Επιτροπή επιμένει τόσο να υποβαθμίζει τη σημασία αυτών των παρατυπιών, δεδομένου ότι το ΓΤΚΘ, στο πλαίσιο της τελευταίας αποστολής του στη Βραζιλία, διαπίστωσε ότι ορισμένες αρχές πιστοποίησης δεν πληρούν τα απαραίτητα πρότυπα επιθεώρησης. Το ΓΤΚΘ διαπίστωσε επίσης τεράστια ελαττώματα στο σύστημα ιχνηλασιμότητας που χρησιμοποιεί η Βραζιλία και εντόπισε προβλήματα σε πολλά φορτία κατά τη μεταφορά τους στην Ευρωπαϊκή Ένωση που δεν είχαν τα απαραίτητα πιστοποιητικά.

Δεδομένων αυτών των πληροφοριών, πώς μπορεί να διασφαλιστεί ότι τα 1 500 βραζιλιάνικα αγροκτήματα ανταποκρίνονται όντως στις συμφωνημένες απαιτήσεις;

Alan Kelly, εξ ονόματος της Ομάδας S&D. – (EN) Κυρία Πρόεδρε, όταν τίθεται το θέμα των εισαγωγών κρέατος, εμείς στην Ευρώπη πρέπει να διαμορφώσουμε με αυστηρότητα τις αρχές που συνιστούν την πολιτική μας επί του θέματος και να έχουμε ένα ισχυρό αλλά δίκαιο ρυθμιστικό σύστημα.

Οι εν λόγω αρχές πρέπει να βασίζονται στην ασφάλεια και την εμπιστοσύνη του καταναλωτή, στην προστασία του περιβάλλοντος και –κάτι που είναι ζωτικής σημασίας– σε δίκαιους όρους για τους παραγωγούς κρέατος. Επί του παρόντος, το σύστημα λειτουργεί κατά τρόπο σκανδαλωδώς άδικο για τους κτηνοτρόφους και τους καταναλωτές. Υποχρεώνουμε τους κτηνοτρόφους μας να τηρούν μια σειρά χρονοβόρων και δαπανηρών πρακτικών, μόνο και μόνο για να αντιμετωπίσουν τον ανταγωνισμό φθηνότερων προϊόντων που προέρχονται εκτός της ΕΕ, με τη Βραζιλία να είναι κύριο παράδειγμα. Οι αποδείξεις του ΓΤΚΘ σε σχέση με αυτό είναι συντριπτικές.

Αυτή η κατάσταση είναι απλώς μη βιώσιμη. Οι πρακτικές που ακολουθούν τα αγροκτήματα στη Βραζιλία είναι, σε πολλές περιπτώσεις, απλώς ανεπαρκείς σε σχέση με τα πρότυπα που είναι γνωστά και αποδεκτά στους ευρωπαίους καταναλωτές. Εάν δεν προσέξουμε, το κίνητρο για την παραγωγή υψηλής ποιότητας, ασφαλούς κρέατος θα εξαφανισθεί, διότι επιτρέπουμε προϊόντα κατώτερης ποιότητας να υπονομεύουν τις τιμές και τα εισοδήματα των κτηνοτρόφων. Επίσης, είναι φυσικό, λόγω της διαμόρφωσης της τροφικής αλυσίδας, μόλις εισέλθει κρέας στο σύστημα να διαχυθεί σε ένα ευρύ φάσμα προϊόντων και να καταστεί μη ανιχνεύσιμο. Αυτό δεν είναι άδικο για τους καταναλωτές στην Ευρώπη;

Οι παραγωγοί βοδινού κρέατος σε ολόκληρη την Ευρώπη αντιμετωπίζουν πρόβλημα, και η κατάσταση δεν μπορεί να συνεχιστεί για αυτούς ή για τους καταναλωτές. Δεν υπάρχει εμπιστοσύνη όσον αφορά το ότι τα νέα μέτρα που εφαρμόστηκαν πρόσφατα εφαρμόζονται όντως στην πράξη. Υπάρχουν πολλά παραδείγματα ισχυρισμών περί βοοειδών που υποτίθεται ότι παράγονται και περνούν από αγροκτήματα που είναι εγκεκριμένα, ενώ, στην πραγματικότητα, δεν προέρχονται από αυτά τα αγροκτήματα.

Κυρία Επίτροπε, δεν συνηγορώ υπέρ του προστατευτισμού κατά κανένα τρόπο, αλλά είναι καιρός να δράσουμε. Δεν μπορούμε να παραμένουμε αδρανείς και να αφήνουμε αυτές τις τακτικές να συνεχίζονται. Είναι απλώς άδικο. Είναι άδικο για τους ευρωπαίους καταναλωτές και για τους ευρωπαίους παραγωγούς, οι οποίοι πρέπει να εφαρμόζουν πρακτικές οι οποίες, ταυτόχρονα, δεν γίνονται αποδεκτές και δεν υλοποιούνται από τους παραγωγούς στη Βραζιλία.

George Lyon, *εξ ονόματος της Ομάδας ALDE.* – (EN) Κυρία Πρόεδρε, θα ήθελα να ευχαριστήσω την Επίτροπο για τη δήλωσή της, όπου περιέγραψε συνοπτικά ότι διαδίδουμε το εύρος της προστασίας και των μέτρων για να διασφαλίσουμε ότι οι εισαγωγές από τρίτες χώρες ικανοποιούν τα υψηλότερα πρότυπα. Θέλω να εξετάσω, ιδιαίτερα, την έκθεση του ΓΤΚΘ από τη Βραζιλία. Τα κατάλληλα συστήματα ιχνηλασιμότητας και οι δεόντως καθορισμένες αγροτικές επιχειρήσεις στη Βραζιλία βρίσκονται στο επίκεντρο των μέτρων που η ΕΕ έχει ζητήσει να εφαρμοστούν προκειμένου να προλαμβάνεται οποιαδήποτε απειλή ή κίνδυνος εισαγωγής μολυσμένων προϊόντων κρέατος στην ΕΕ από τη συγκεκριμένη χώρα. Τα εν λόγω μέτρα είναι θεμελιώδους σημασίας προκειμένου να διασφαλιστεί η απουσία κινδύνων έναντι των καταναλωτών, των κτηνοτρόφων και των φορολογούμενων της ΕΕ.

Ας μην ξεχνούμε ότι η ασθένεια του αφθώδους πυρετού συνεχίζει να αποτελεί σοβαρό πρόβλημα στη Βραζιλία. Ωστόσο, στην έκθεση του ΓΤΚΘ της Επιτροπής τον Φεβρουάριο επισημαίνεται ένας κατάλογος ανεπαρκειών: 50% των αγροκτημάτων που είχαν υποδειχθεί για εξαγωγές στην ΕΕ και επιθεωρήθηκαν αντιμετώπιζαν προβλήματα. Το 25% εξ αυτών αντιμετώπιζαν σοβαρά προβλήματα και, καθώς εντοπίστηκε έλλειψη ενωτίων στα αυτιά των ζώων, τα βοοειδή στα αγροκτήματα δεν ήταν εφικτό να ταυτοποιηθούν – δεν γνώριζαν καθόλου από πού προέρχονταν. Υπήρχε έλλειψη δικαιολογητικών. Υπήρχαν ζητήματα σύγκρουσης συμφερόντων. Οι επιθεωρητές της ΕΕ διαπίστωσαν ότι ένας από τους κυβερνητικούς επόπτες έτυχε να είναι παντρεμένος με το άτομο που ήταν αρμόδιο για την αναγνώριση των βοοειδών – ενώ ανακαλύφθηκε ότι κατείχαν, στην πραγματικότητα, κάποια από τα βοοειδή στη συγκεκριμένη αγροτική επιχείρηση όπου τα αρχεία του στοκ ήταν ανακριβή.

Η ανησυχία μου, κυρία Επίτροπε, είναι ότι στην περίπτωση της εν λόγω έκθεσης του ΓΤΚΘ αναφερόταν ότι όλοι οι έλεγχοι ήταν, σε γενικές γραμμές, ικανοποιητικοί. Ωστόσο, λυπούμαι διότι το περιεχόμενο δεν υποστηρίζει κατά κανένα τρόπο το συμπέρασμα, και πρέπει, ως σύνολο εθνών, να είμαστε σε επαγρύπνηση. Δεν χρειάζεται να υπενθυμίσω στο Σώμα τις επιπτώσεις που μπορεί να έχει μια εκδήλωση ασθένειας σε μεγάλη κλίμακα στους φορολογούμενους, στους κτηνοτρόφους και στους πελάτες. Κατά την τελευταία εμφάνιση ασθένειας σε μεγάλη κλίμακα στο ΗΒ, στην οποία αναφερθήκατε στο πλαίσιο της ομιλίας σας, υπήρξε έκρηξη της ασθένειας του αφθώδους πυρετού και θανατώσαμε ένα εκατομμύριο ζώα, ενώ η υπόθεση κόστισε στους φορολογούμενους 4 δισεκατομμύρια λίρες στερλίνες. Αυτό είναι το είδος του κινδύνου που διατρέχουμε, εάν δεν κάνουμε το σωστό, οπότε πρέπει να επαγρυπνούμε.

Δεν ζητώ να λάβουμε περιοριστικά μέτρα κατά της Βραζιλίας. Αυτό που ζητώ από την Επίτροπο απόψε εδώ είναι να μας διαβεβαιώσει ότι αυτό το θέμα αντιμετωπίζεται σοβαρά και ότι η Επιτροπή φροντίζει ώστε οι ελλείψεις που εντοπίζονται στην έκθεση να διορθωθούν στην επόμενη έκθεση. Πρέπει να υπάρξει ένας σαφής «έλεγχος υγείας» προκειμένου να διαβεβαιώσουμε τους κτηνοτρόφους, τους φορολογούμενους και τους καταναλωτές ότι είναι προστατευμένοι και ότι μπορεί το ελεύθερο και δίκαιο εμπόριο να αποκατασταθεί μεταξύ της Βραζιλίας και της ΕΕ.

Alyn Smith, *εξ ονόματος της Ομάδας Verts/ALE.* – (EN) Κυρία Πρόεδρε, θα ήθελα επίσης να ευχαριστήσω την Επίτροπο για την ιδιαίτερα πλήρη δήλωσή της – πιθανώς μία από τις πληρέστερες και ουσιαστικότερες δηλώσεις που έχουμε ακούσει από Επίτροπο τελευταία.

Το θέμα με το οποίο ασχολούμαστε αξίζει αυτήν την πληρότητα και, ως ένας από τους τελευταίους βετεράνους της πρώτης μάχης για το βοδινό κρέας της Βραζιλίας, χαίρομαι που βλέπω τόσα πολλά οικεία πρόσωπα απόψε στο Σώμα. Ελπίζω ότι αυτό υποδηλώνει ότι ενδιαφερόμαστε και αντιμετωπίζουμε σοβαρά αυτό το θέμα. Σας στηρίζουμε σε αυτά που λέτε σχετικά με τους ελέγχους των εισαγωγών και τον αφθώδη πυρετό. Ειλικρινά, ωστόσο, το θέμα δεν

είναι ακριβώς αυτό, και αυτός είναι ο λόγος που είμαι ιδιαίτερα χαρούμενος για το γεγονός ότι όσοι ήθελαν να διευρύνουν αυτό το θέμα, πέραν των εισαγωγών από τις τρίτες χώρες, το έχουν επιτύχει.

Δεν πρόκειται μόνο για το βοδινό κρέας της Βραζιλίας. Πρόκειται περί της ευρύτερης αρχής ότι οι καταναλωτές μας, οι ψηφοφόροι και οι κτηνοτρόφοι μας απαιτούν οι εισαγωγές από τις χώρες που θα επεδίωκαν να εξάγουν την παραγωγή τους εδώ να ανταποκρίνονται στα πρότυπα μας – και αυτό σημαίνει να ανταποκρίνονται στο σύνολο των προτύπων μας.

Συνεπώς, με ανησυχεί που σας ακούω να αποδέχεστε το γεγονός ότι η Βραζιλία έχει χαμηλότερα πρότυπα ιχνηλασιμότητας σε σχέση με εμάς, διότι η εξαγωγή των προϊόντων της στην ΕΕ δεν θα δημιουργούσε μεγάλο κίνδυνο εκδήλωσης ασθένειας. Οι καταναλωτές μας αναμένουν ακριβώς τα ίδια πρότυπα σε όλα τα αντικείμενα που εισέρχονται στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Δέχομαι την παρατήρησή σας, εάν μιλάτε για αυστηρό έλεγχο των ασθενειών, αλλά εδώ μιλούμε για δίκαιη αντιμετώπιση. Οι καταναλωτές μας απαιτούν –και οι κτηνοτρόφοι μας απαιτούν και, ειλικρινά, και εμείς οι ίδιοι απαιτούμε– να έχουμε ακριβώς τα ίδια πρότυπα ιχνηλασιμότητας σε ολόκληρη τη Βραζιλία και σε όλες τις τρίτες χώρες. Το να επιστρέφει έκθεση του ΓΤΚΘ όπου αναφέρεται ότι το 50% των επιθεωρήσεων απέτυχαν ή αντιμετώπισαν προβλήματα είναι σαν να ρίχνουμε κόκκινο κρέας σε μια αγέλη πεινασμένων λύκων, όπως ίσως διαπιστώνετε απόψε. Θέλουμε να μας διαβεβαιώσετε για το εξής: πότε θα υποβληθεί η επόμενη έκθεση του ΓΤΚΘ, και θα την λάβετε πράγματι σοβαρά και θα απαγορεύσετε οποιαδήποτε χώρα δεν ανταποκρίνεται στα πρότυπά μας;

James Nicholson, *εξ ονόματος της Ομάδας ECR*. – Κυρία Πρόεδρε, το πρώτο πράγμα που θέλω να καταστήσω σαφές εδώ απόψε είναι ότι δεν πρόκειται για εισαγωγές από τρίτες χώρες. Το θέμα με το οποίο ασχολούμαστε αφορά την εισαγωγή βοδινού κρέατος από τη Βραζιλία στην Ευρώπη. Αυτό είναι το θέμα μας.

Εκφράζω τη λύπη μου για το γεγονός ότι στέκομαι εδώ απόψε και δεν έχουμε ψήφισμα. Δεν γνωρίζω γιατί, αλλά καταλαβαίνω ότι ορισμένες από τις μεγάλες Ομάδες στο Σώμα δεν ήταν έτοιμες να ορθώσουν το ανάστημά τους στον βραζιλιάνο πρεσβευτή που προωθούσε τα συμφέροντά του την περασμένη εβδομάδα στις Βρυξέλλες. Αυτό αφορά τη Σοσιαλιστική Ομάδα και θα αφήσω τους Φιλελεύθερους να απαντήσουν μόνοι τους, διότι κατανοώ γιατί δεν όρθωσαν το ανάστημά τους στη Διάσκεψη των Προέδρων ώστε να έχουμε ένα ψήφισμα ενώπιόν μας.

Θέλω να το καταστήσω απολύτως σαφές. Ο βραζιλιάνος πρεσβευτής δεν προώθησε τα συμφέροντά του σε εμένα. Ίσως δεν πίστευε ότι άξιζα να με δει, δεν το γνωρίζω. Ή ίσως σκέφτηκε ότι ήμουν πολύ σκληρό καρύδι, διότι –επιτρέψτε μου να το καταστήσω απολύτως σαφές εδώ απόψε– στο μέλλον, κυρία Επίτροπε, πρέπει να σας πω ότι εσείς στην Επιτροπή δεν θα δένετε πλέον τα χέρια των κτηνοτρόφων της Ευρώπης πίσω από την πλάτη τους όσον αφορά τα πρότυπα για το κρέας, τα οποία πληρούν κάθε ημέρα της εβδομάδας και, στη συνέχεια, θα έρχεστε εδώ να μας κάνετε διάλεξη για τον ΠΟΕ και τα υπόλοιπα.

Πρέπει να σας το πω, κυρία Επίτροπε, ότι είμαστε εδώ για τα επόμενα πέντε χρόνια. Δεν γνωρίζω για πόσο χρόνο θα βρίσκεστε στη θέση σας, αλλά εσείς, εάν βρίσκεστε στη θέση σας, ή όποιος άλλος πάρει τη θέση σας, θα πρέπει να ικανοποιείτε τις απαιτήσεις μας με κάθε τρόπο, από την άποψη του σχήματος, του μεγέθους και της μορφής, όσον αφορά τον τρόπο με τον οποίο το κρέας που εισέρχεται στην Ευρώπη πρέπει να είναι της ίδιας ποιότητας με το κρέας που παράγουμε. Δεν πρόκειται να δεχτούμε προϊόν δεύτερης ποιότητας πια. Δεν πρόκειται να μας καταστρέψετε άλλο. Ελπίζω ότι θα μεταβιβάσετε αυτές τις απόψεις στους υπαλλήλους σας, διότι δεν πρόκειται να αποδεχτούμε αυτήν την κατάσταση εξ ονόματος των παραγωγών μας στην Ευρώπη.

John Bufton, *εξ ονόματος της Ομάδας EFD*. – (ΕΝ) Κυρία Πρόεδρε, θέλω και εγώ να εκφράσω τις σοβαρές ανησυχίες μου σχετικά με την ασφάλεια και την καταλληλότητα των εξαγωγών βοδινού κρέατος από τη Βραζιλία. Κρέας που δεν υπόκειται σε κανονισμούς εισάγεται από μια χώρα που βρίσκεται χιλιάδες μίλια μακριά εις βάρος των ντόπιων κτηνοτρόφων. Το συγκεκριμένο κρέας φέρνει μαζί του τον κίνδυνο μόλυνσης, για παράδειγμα, από τον ιό του αφθώδους πυρετού, όπως ειπώθηκε απόψε.

Η έλλειψη αυστηρών κανονισμών στη Βραζιλία σημαίνει ότι οι εξαγωγείς έχουν ένα αθέμιτο ανταγωνιστικό πλεονέκτημα έναντι των ευρωπαϊών κτηνοτρόφων. Ο βαθμός της υποκρισίας στο θέμα των εξαγωγών ξένου βοδινού κρέατος καθίσταται ακόμη πιο εμφανής στο πλαίσιο των συζητήσεων για την κλιματική αλλαγή. Ενώ ακούμε να λέγεται ότι πρέπει να δεσμευτούμε όσον αφορά μια φιλόδοξη ατζέντα για την κλιματική αλλαγή, η ΕΕ κάνει τα στραβά μάτια μπροστά στο γεγονός ότι η βιομηχανία εξαγωγών βοδινού κρέατος της Βραζιλίας ευθύνεται για το 80% της αποψίλωσης των δασών στο τροπικό δάσος του Αμαζονίου.

Πριν από την εφαρμογή απαγόρευσης το 2007, 30 000 εκμεταλλεύσεις στη Βραζιλία εξήγαγαν βοδινό κρέας στην ΕΕ. Σήμερα αδειοδοτείται μόνο το 12% των εν λόγω εξαγωγών, αλλά όλο και περισσότερες εκμεταλλεύσεις λαμβάνουν έγκριση για εξαγωγές στην ΕΕ καθημερινά. Περίπου 100 αγροκτήματα τον μήνα αποκτούν αυτό το δικαίωμα.

Κατά την έναρξη αυτού του ζητήματος, το Γραφείο Τροφίμων και Κτηνιατρικών Θεμάτων ανέφερε την ύπαρξη σοβαρών προβλημάτων στη Βραζιλία όσον αφορά την πιστοποίηση των αγροκτημάτων και την ιχνηλασιμότητα των ζώων. Υπάρχουν σοβαρά προβλήματα σχετικά με μη ταυτοποιημένα ζώα στα σφαγεία. Επίσης, υποστηρίζεται ευρέως ότι πολλοί επιθεωρητές έχουν ισχυρές διασυνδέσεις με, ή ακόμη και κατέχουν, τα αγροκτήματα στα οποία χορηγείται το δικαίωμα εξαγωγής βοδινού κρέατος.

Οι ευρωπαίοι κτηνοτρόφοι πρέπει να τηρούν τους κανόνες που ισχύουν για την ασφάλεια του καταναλωτή. Το γεγονός ότι οι ξένοι ομολογούν ότι δεν εργάζονται στο πλαίσιο των ιδίων κανονισμών δίνει στους υπερπόντιους εξαγωγείς ένα αθέμιτο ανταγωνιστικό πλεονέκτημα. Ο κλάδος του βοδινού κρέατος στο ΗΒ αντιμετωπίζει πραγματικά προβλήματα από παραγωγούς εκτός της ΕΕ, οι οποίοι μπορούν να εξαγουν μαζικά κρέας σε πολύ χαμηλότερες τιμές.

Μερικές από τις μεγαλύτερες επιχειρήσεις λιανικής στον κόσμο, όπως η Carrefour και η Wal-Mart, έχουν ήδη απαγορεύσει το βραζιλιάνικο βοδινό κρέας λόγω της αποψίλωσης για την οποία είναι υπεύθυνος ο κλάδος. Κάθε χρόνο στον Αμαζόνιο καταστρέφεται μια περιοχή με το μέγεθος του Βελγίου εξαιτίας της κερδοφόρου βιομηχανίας εξαγωγών βοδινού κρέατος. Εκτιμάται ότι η εκτροφή βοοειδών ευθύνεται για το 80% της παράνομης αποψίλωσης.

Με εκπλήσσει το γεγονός ότι ισχύει ένα σύνολο κανόνων για τους βρετανούς και τους ευρωπαίους κτηνοτρόφους και ένα άλλο σύνολο κανόνων για τους κτηνοτρόφους στη Βραζιλία. Ποια αγροτική βιομηχανία υποστηρίζουν τελικά η ΕΕ και η Επιτροπή;

(Ο ομιλητής συμφώνησε να δεχθεί ερώτηση στο πλαίσιο της διαδικασίας της γαλάζιας κάρτας, σύμφωνα με το άρθρο 149, παράγραφος 8, του Κανονισμού)

Alyn Smith (Verts/ALE). – (EN) Κυρία Πρόεδρε, χαιρετώ πολλά από αυτά που είπε ο κ. Bufton, αλλά θέλω να διαφωνήσω και να αμφισβητήσω μία από τις φράσεις που είπε εδώ. Είπε ότι στην ΕΕ εισάγεται κρέας που δεν υπόκειται σε κανονισμούς. Το είπατε αυτό, κύριε Bufton, αρκετά νωρίς στην παρουσίασή σας. Δεδομένης της 15λεπτης παρουσίας που ακούσαμε από την Επίτροπο νωρίτερα, αποδέχεστε ότι είναι σαφές πως κάτι τέτοιο απλώς δεν ισχύει. Ότι το είδος της υπερβολής σας υποβαθμίζει το θέμα στο πλαίσιο της σοβαρής συζήτησης που διεξάγουμε απόψε εδώ σχετικά με ένα πολύ τεχνικό, νομοθετικό και ρυθμιστικό ζήτημα και ότι, στην πραγματικότητα, δεν συμβάλλετε στην επίλυση του θέματος, αλλά, αντιθέτως, την παρεμποδίζετε;

John Bufton (EFD). – (EN) Κυρία Πρόεδρε, θα απαντήσω σε αυτό. Βεβαίως, εάν δούμε τι συμβαίνει με το κρέας που εισάγεται στη χώρα από τη Βραζιλία και χώρες σαν και αυτήν, όπου γνωρίζουμε ότι υπάρχουν προβλήματα με το κρέας, διαπιστώνουμε ότι δεν υπόκειται σε κανονισμούς. Είναι πολύ απλό. Το όλο ζήτημα είναι αυτό: είναι πολύ σαφές. Συνεπώς, γνωρίζω ότι η παρατήρησή σας είναι πολύ σημαντική, αλλά σας λέω και τώρα ότι έχουμε εισαγωγή κρέατος που δεν υπόκειται σε κανονισμούς από αυτές τις χώρες.

Πώς συνέβη και φτάσαμε σε αυτήν την κατάσταση τώρα στην Ευρωπαϊκή Ένωση; Έχουμε κρέας που εισάγεται στην ΕΕ – ακούσαμε απόψε σχετικά με το πως αυτό το κρέας δεν επιθεωρείται στις εν λόγω εγκαταστάσεις, στα σφαγεία και ούτω καθεξής, και ανέφερα νωρίτερα το γεγονός ότι το Γραφείο Τροφίμων και Κτηνιατρικών Θεμάτων ανέφερε αυτά τα ζητήματα. Το ζήτημα είναι σαφές. Δεν διαφωνούμε σε αυτό.

Diane Dodds (NI). – (EN) Κυρία Πρόεδρε, ευχαριστώ την Επίτροπο για τη μακροσκελή και πλήρη δήλωσή της. Όπως πολλοί εδώ απόψε στο Σώμα, τα έχω και εγώ λίγο χαμένα από την αποδοχή εκ μέρους σας του γεγονότος ότι δεν μπορούμε να κάνουμε τίποτε σε σχέση με τις εισαγωγές κρέατος από χώρες του Τρίτου Κόσμου.

Λίγο νωρίτερα στη δήλωσή σας, είπατε ότι όπως οι τρίτες χώρες δεν μπορούν να επιβάλλουν πρότυπα στην ΕΕ, έτσι και η ΕΕ δεν μπορεί να επιβάλει πρότυπα σε άλλες χώρες. Τώρα, για πολλούς από τους κτηνοτρόφους μας αυτή η στάση θα φαινόταν άδικη, και θα έλεγα, με κάθε σεβασμό απόψε ότι, ναι, μπορούμε να επιβάλουμε πρότυπα μέχρι να βεβαιωθούμε. Και, μέχρι να λάβουμε εκθέσεις σχετικά με τα τρόφιμα και κτηνιατρικές εκθέσεις οι οποίες πιστοποιούν ότι υπάρχει συμμόρφωση με τους κανονισμούς τους οποίους εξετάσαμε, δεν θα πρέπει να εισάγουμε βοδινό κρέας από αυτές τις χώρες.

Πολλοί από τους κτηνοτρόφους μας υφίστανται το τεράστιο βάρος της παραγωγής και αισθάνονται την αδικία, και νομίζω ότι μπορείτε να ακούσετε απόψε στο Σώμα τον θυμό που πολλοί νιώθουν όσον αφορά το συγκεκριμένο θέμα.

Mairead McGuinness (PPE). – (EN) Κυρία Πρόεδρε, ως μία εκ των συντακτών αυτής της ερώτησης, θέλω να στηρίξω το κάλεσμα του Jim Nicholson, εκφράζοντας τη λύπη μου για το γεγονός ότι οι Σοσιαλιστές, ιδίως, που χύνουν τώρα κροκοδείλια δάκρυα για αυτό το θέμα για λόγους λαϊκισμού, αρνήθηκαν να στηρίξουν ένα ψήφισμα επ' αυτού του σημαντικού θέματος. Μερικές φορές αργά το βράδυ θυμώνουμε λίγο, αλλά ενίστε είναι δικαιολογημένο.

Κυρία Επίτροπε, σας ευχαριστώ για την ιδιαίτερα μακροσκελή και αναλυτική παρουσίασή σας, την οποία εκτιμώ ιδιαίτερα, αλλά επιτρέψτε μου να πω ότι παραβλέψατε το ουσιώδες. Θα μιλήσω χωρίς περιστροφές. Υποχρεωθήκατε να δράσετε μόνο λόγω της πίεσης και της δράσης της Ένωσης Ιρλανδών Αγροτών, η οποία αναφέρθηκε στο έντυπο *Irish Farmers' Journal*, γεγονός που καταγράφηκε από το Σώμα. Η πολιτική πίεση σας έφερε στα λογικά σας.

Άκουσα όλες τις λεπτομέρειες της ομιλίας σας, κράτησα σημειώσεις και θα την διαβάσω ξανά. Ωστόσο, θα ήθελα πραγματικά να αποδεχτείτε ότι υποχρεωθήκατε να δράσετε. Θα ήθελα να επιστήσω την προσοχή σας στα δικά σας νούμερα: είναι αρκετά συγκλονιστικό ότι το 2007 υπήρχαν 10 000 αγροκτήματα επιλέξιμα για εξαγωγές, ενώ σήμερα έχουν εγκριθεί μόνο 1 700 για εξαγωγές. Αυτό σημαίνει ότι τα υπόλοιπα δεν θα πρέπει να εξαγουν καθόλου; Υπάρχουν σοβαρά ερωτήματα που εγείρονται, και δικαίως, στο Σώμα σχετικά με αυτές τις εισαγωγές.

Μου μένει ακόμη λίγος χρόνος, οπότε επιτρέψτε μου να συνεχίσω με δύο ακόμη σημεία. Δεν έχω εμπιστοσύνη στην παρούσα Επιτροπή ότι θα αντιμετωπίσει με επάρκεια και υπευθυνότητα αυτό το θέμα. Ωστόσο, προειδοποιώ το επόμενο Σώμα των Επιτρόπων –τον Πρόεδρο και τα μέλη– ότι εγώ και άλλοι θα συνεχίσουμε μέχρι τέλους, διότι πρέπει να πείσουμε τους παραγωγούς μας να πληρούν υψηλά πρότυπα. Οι παραγωγοί θα εξεγερθούν όταν έλθει η ώρα, εάν διαπιστώσουν ότι τα πρότυπα υποβαθμίζονται από εισαγωγές από τρίτες χώρες.

Μπορεί να μην συνειδητοποιείτε τον θυμό που υπάρχει στον κόσμο, αλλά επιτρέψτε μου να σας πω ότι ο θυμός είναι πραγματικός. Θα αντιμετωπίσουμε το ίδιο θέμα όσον αφορά τις εισαγωγές των δημητριακών, με αυστηρότερους κανονισμούς για τα παρασιτοκτόνα στην Ευρώπη, και θα το αντιμετωπίσουμε και όσον αφορά τους κανονισμούς για την καλή διαβίωση των ζώων, όταν θα απαγορεύσουμε την παραγωγή αβγών σε κλωβοστοιχίες σε μερικά χρόνια και τις εισαγωγές κονιορτοποιημένων αβγών από μικρές κλωβοστοιχίες.

Μείνετε ήσυχη, κυρία Επίτροπε, μπορεί να είναι αργά, αλλά είμαστε πολύ ξύπνιοι, και η επόμενη Επιτροπή καλό είναι να προσέχει.

Marc Tarabella (S&D). – (FR) Κυρία Πρόεδρε, κυρία Επίτροπε, τι είναι αυτό που κάνει το ευρωπαϊκό βοδινό κρέας διαφορετικό από το εισαγόμενο; Δεν είναι απαραίτητος η γεύση, ούτε απλώς η τιμή. Είναι, πάνω από όλα, τα πρότυπα για την υγεία που ισχύουν στην Ευρωπαϊκή Ένωση και τα οποία δεν ισχύουν απαραίτητως στις τρίτες χώρες που εξαγουν το κρέας τους.

Για παράδειγμα, σε ό,τι αφορά την παραγωγή του βοδινού κρέατος από τη Βραζιλία, σε μια έκθεση που κατέθεσε στις Βρυξέλλες το 2007 η Ένωση Ιρλανδών Αγροτών ιδιαίτερη αναφορά έγινε στις ελλείψεις που σχετίζονται με τους κτηνίατρους και την υγεία. Έλεγχοι που διενεργήθηκαν από το βελγικό Επιστημονικό Ινστιτούτο Δημόσιας Υγείας έχουν επίσης αποκαλύψει ότι η βακτηριολογική ποιότητα του βοδινού κρέατος Αργεντινής δεν ήταν το ίδιο υψηλή με αυτήν του ντόπιου κρέατος, για παράδειγμα, όταν το συγκεκριμένο κρέας φθάνει στα πιάτα μας. Αυτό δεν είναι περιέργο, εάν σκεφτούμε ότι χρειάζονται περίπου δύο μήνες για να φθάσει το βοδινό κρέας της Αργεντινής στην Ευρώπη. Οι κύκλοι κατανάλωσης είναι πολύ συντομότεροι στο Βέλγιο, για παράδειγμα, δεδομένου ότι οι παραγωγή συνήθως καταναλώνεται εντός του μηνός σφαγής.

Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο τα πρότυπα υγείας που επιβάλλει η Ευρωπαϊκή Ένωση δεν πρέπει να τηρούνται μόνο από τις ευρωπαϊκές χώρες. Είναι εξίσου σημαντικό να τηρούν τα ίδια πρότυπα οι τρίτες χώρες που εξαγουν κρέας στην Ευρώπη. Εάν αυτό δεν συμβαίνει, αυτό σημαίνει ότι η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, η οποία θεωρεί την απαγόρευση πρόωρη και αδικαιολόγητη, έχει αποτύχει στο πλαίσιο της ευθύνης της να υπερασπιστεί τα συμφέροντα των καταναλωτών και τιμωρεί τους ευρωπαίους παραγωγούς.

Τέλος, οι χώρες που έχουν απαγορεύσει την εισαγωγή βοδινού κρέατος από τη Βραζιλία, όπως οι Ηνωμένες Πολιτείες, η Χιλή και η Ιαπωνία, δείχνουν στην Ευρώπη ποιον δρόμο πρέπει να ακολουθήσει, δεδομένου ότι για εμάς η ποιότητα αποτελεί απαραίτητη απαίτηση. Επιτρέψτε μας, ως εκ τούτου, να δράσουμε αναλόγως προκειμένου να προστατεύσουμε τους παραγωγούς μας που είναι οι εγγυητές αυτής της ποιότητας.

Marian Harkin (ALDE). – (EN) Κυρία Πρόεδρε, η Επίτροπος είπε ότι δεν μπορούμε να επιβάλουμε τα ίδια πρότυπα, αλλά πρέπει να διασφαλίσουμε ότι θα έχουν ισοδύναμο αποτέλεσμα. Μίλησε για ιχνηλασιμότητα στην ΕΕ από το αγρόκτημα στο τραπέζι, αλλά μας είπε επίσης ότι στις τρίτες χώρες το πεδίο εφαρμογής της ιχνηλασιμότητας είναι πολύ πιο περιορισμένο. Εάν το πεδίο εφαρμογής είναι πολύ πιο περιορισμένο –και αυτά είναι τα λόγια της Επιτροπής– τότε πώς μπορούν να έχουν ισοδύναμο αποτέλεσμα;

Αλλά το θέμα για εμένα είναι η έκθεση του ΓΤΚΘ για τις εισαγωγές βοδινού κρέατος από τη Βραζιλία. Το πρόβλημά μου είναι ότι η Επιτροπή και το ΓΤΚΘ επιμένουν να υποβαθμίζουν τις επιπτώσεις των πορισμάτων τους και ελαχιστοποιούν τυχόν αρνητικά στοιχεία. Ναι, εξουσιοδοτήθηκαν πρόσθετες απαιτήσεις, αλλά, όπως είπε η συνάδελφός μου κ. McGuinness, αυτό συνέβη μόνο μετά από επίμονη πίεση της Επιτροπής Γεωργίας και της Ένωσης Ιρλανδών Αγροτών.

Στο μεγαλύτερο μέρος της ζωής μου, ήμουν καθηγήτρια μαθηματικών και, εάν έδινα στους φοιτητές μου να λύσουν 12 προβλήματα –όπως οι 12 επισκέψεις που πραγματοποίησε η Επίτροπος σε εγκαταστάσεις στη Βραζιλία– και αυτοί έλυναν μόνο έξι από αυτά σωστά, δεν θα έβαζα την ένδειξη «ικανοποιητικό» στο χαρτί των εξετάσεών τους. Εάν οι τρεις λύσεις παρουσιάζαν μικρά προβλήματα και οι άλλες τρεις μεγάλα προβλήματα, δεν θα το θεωρούσα καλό αποτέλεσμα, ιδίως εάν είχα ξοδέψει χρόνια εργασίας μαζί τους για να βελτιώσουν τους βαθμούς τους.

Οι κτηνοτρόφοι της ΕΕ θέλουν δίκαιο εμπόριο και ελεύθερο εμπόριο, και οι καταναλωτές της ΕΕ αξίζουν το αίσθημα της βεβαιότητας. Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή και το ΓΤΚΘ έχουν ευθύνη να διασφαλίσουν και τα δύο. Είναι σίγουρο ότι δεν θα τους έβαζα βαθμό «Α» για την εργασία τους.

Richard Ashworth (ECR). – (EN) Κυρία Πρόεδρε, αισθάνθηκα ικανοποίηση που άκουσα ότι η Επίτροπος είναι αποφασισμένη να διατηρήσει τα πρότυπα για τα τρόφιμα στην ΕΕ, αλλά υπάρχουν δύο θέματα στα οποία θέλω να επιστήσω την προσοχή της.

Πρώτον, κυρία Επίτροπε, μιλήσατε για αφίσες στα αεροδρόμια. Πρέπει να σας πω ότι δεν έχω δει ποτέ οποιαδήποτε προειδοποίηση, ούτε οποιονδήποτε έλεγχο να διενεργείται στα αεροδρόμια της ΕΕ σχετικά με εισαγόμενα προϊόντα τροφίμων. Σας προτείνω να ελέγξετε το θέμα, διότι τα πράγματα δεν συμβαίνουν έτσι στον βαθμό που νομίζετε.

Δεύτερον, δεν έχω πεισθεί για το επιχειρήμά σας σχετικά με το βοδινό κρέας της Βραζιλίας. Επισκέφθηκα ο ίδιος τη Βραζιλία, είδα τα πράγματα από πρώτο χέρι και στηρίζω τους προλαλήσαντες από αυτήν την άποψη.

Οι κτηνοτρόφοι στην ΕΕ συμμορφώνονται με τα υψηλότερα πρότυπα στον κόσμο, και πολύ σωστά. Ωστόσο, η συμμόρφωση με τα εν λόγω πρότυπα συνεπάγεται ένα επίπεδο κόστους το οποίο δεν μπορούμε να μετακυλίσουμε στους καταναλωτές μας. Είναι, ως εκ τούτου, πολύ άδικο να εκτίθενται οι ευρωπαίοι παραγωγοί και καταναλωτές σε ένα προϊόν το οποίο απλώς δεν συμμορφώνεται με τα ίδια πρότυπα με τα οποία πρέπει να συμμορφωνόμαστε εμείς.

Η παρελθούσα πείρα μάς έχει διδάξει ότι δεν μπορούμε να αφήσουμε την επίλυση αυτού του προβλήματος στα εμπορικά συμφέροντα. Πρέπει να έχουμε μια ισχυρή πολιτική των τροφίμων της ΕΕ. Αυτό δεν είναι προστατευτισμός – είναι μια κοινή γεωργική πολιτική η οποία λειτουργεί όπως ακριβώς σχεδιάστηκε, προκειμένου, δηλαδή, να παρέχει μια ασφαλή ποσότητα και ποιότητα τροφίμων. Οι δύο παρατηρήσεις που έκανα αποδεικνύουν ότι η εν λόγω πολιτική απέχει πολύ από το να λειτουργεί όπως σχεδιάστηκε.

Albert Deß (PPE). – (DE) Κυρία Πρόεδρε, κυρία Επίτροπε, είμαι ευγνώμων στην κ. Herranz García για το ότι έγειρε αυτό το ζήτημα σήμερα στο Κοινοβούλιο. Πρόκειται για μια συζήτηση θεμελιώδους σημασίας για την πολιτική των τροφίμων. Δεν με ενδιαφέρει να φέρω σε δύσκολη θέση τη Βραζιλία ή άλλες χώρες. Το βασικό ερώτημα είναι το εξής: χρειαζόμαστε αυτούς τους αυστηρούς κανονισμούς για την ευρωπαϊκή αγροτική παραγωγή προς όφελος της ασφάλειας των καταναλωτών; Εάν η απάντηση είναι «ναι», τότε αυτό σημαίνει ότι αντιμετωπίζουμε την προστασία των καταναλωτών ως ένα συνεκτικό όλον. Εάν οι κανονισμοί είναι απαραίτητοι, τότε οι ίδιοι κανόνες πρέπει να ισχύουν για τις εισαγωγές και για τους δικούς μας κτηνοτρόφους. Η Επιτροπή δεν πρέπει να επιτρέπει εισαγωγές από χώρες που δε συμμορφώνονται με αυτές τις απαιτήσεις. Οι εκτροφείς βοοειδών στην Ευρώπη δεν πρέπει να τιμωρούνται διότι λείπει ένα ενώτιο από μια αγελάδα στο κοπάδι τους, όταν επιτρέπονται οι εισαγωγές από κοπάδια βοοειδών που δεν έχουν ούτε ένα ενώτιο. Αυτό είναι απαράδεκτο. Εάν η ινχλασιμότητα είναι τόσο σημαντική για την προστασία των καταναλωτών, τότε πρέπει να ισχύει και για τις εισαγωγές. Εάν δεν μπορούμε να εξασφαλίσουμε κάτι τέτοιο, τότε είναι άδικο να το ζητάμε και από τους κτηνοτρόφους μας.

Έχω την εντύπωση ότι τα άτομα στην Επιτροπή που είναι υπεύθυνα για τις εισαγωγές εφαρμόζουν δύο μέτρα και δύο σταθμά. Όπως έχει ήδη ειπωθεί, δεν με ενδιαφέρει να διαιρέσω την Ευρώπη. Θα ήθελα να δω να ισχύει ο θεμιτός ανταγωνισμός για τους κτηνοτρόφους μας στην Ευρώπη, ώστε να μπορούμε να διασφαλίζουμε τον επισιτιστικό εφοδιασμό ενός δισεκατομμυρίου ανθρώπων στο μέλλον. Μπορώ να σας διαβεβαιώσω για ένα πράγμα, κυρία Επίτροπε, και μπορείτε να το διαβιβάσετε στον διάδοχο σας, ότι δηλαδή το Κοινοβούλιο θα συνεχίσει να ασχολείται με αυτό το ευαίσθητο θέμα. Δεν θα παραιτηθούμε μέχρι να διαμορφωθούν ίσοι όροι ανταγωνισμού. Διαθέτουμε ισχυρά επιχειρήματα που μπορούμε να επαναφέρουμε εκ νέου προκειμένου να διασφαλίσουμε την επισιτιστική ασφάλεια στην Ευρώπη στο μέλλον.

Ricardo Cortés Lastra (S&D). – (ES) Κυρία Πρόεδρε, κυρία Επίτροπε, συνάδελφοι βουλευτές, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή πρέπει να συνεχίσει να παρακολουθεί τη συμμόρφωση με τα ευρωπαϊκά πρότυπα των εισαγωγών από τρίτα μέρη, δεδομένου ότι αυτού του είδους η παρακολούθηση είναι προς όφελος όλων μας. Ωφελεί τους αγρότες και τους κτηνοτρόφους μας, οι οποίοι έχουν εργασθεί σκληρά για να συμμορφώνονται με τα ευρωπαϊκά πρότυπα, ωφελεί τους καταναλωτές μας, οι οποίοι απαιτούν αυξανόμενες ποσότητες αγροτικών και κτηνοτροφικών προϊόντων υψηλής ποιότητας που συμμορφώνονται με τους κανόνες για την προστασία των φυτών, την καλή διαβίωση των

ζώνων και την ιχθυοπαραγωγή, και ωφελεί τις τρίτες χώρες που επιθυμούν να εξαγάγουν τα προϊόντα τους στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Τέλος, θα ήθελα να υπενθυμίσω ότι αυτό το πρόβλημα δεν περιορίζεται σε έναν μόνο κλάδο ή σε μία μόνο χώρα. Το θέμα της ανταγωνιστικότητας της ευρωπαϊκής γεωργίας είναι περίπλοκο και απαιτεί εις βάθος συζήτηση.

Julie Girling (ECR). – (EN) Κυρία Πρόεδρε, η περιφέρειά μου της νοτιοδυτικής Αγγλίας είναι ευλογημένη με ένα ιδιαίτερο μείγμα κλίματος και τοπίου που παράγει καλά βοσκοτόπια και εξαιρετικό βοδινό κρέας. Οι βρετανοί κτηνοτρόφοι συγκαταλέγονται μεταξύ των αποτελεσματικότερων στον κόσμο και εργάζονται, μετά από πικρή πείρα, σύμφωνα με τα υψηλότερα πρότυπα καλής διαβίωσης των ζώων και ιχθυοπαραγωγής. Όλοι αυτοί οι παράγοντες, σε συνδυασμό με τον αυξανόμενο παγκόσμιο πληθυσμό και τις αυξανόμενες προσπάθειες διασφάλισης της επισιτιστικής ασφάλειας, θα έπρεπε να συνεπάγονται ότι οι κτηνοτρόφοι είναι ευτυχείς.

Τίποτε δεν θα μπορούσε να είναι πιο μακριά από την αλήθεια. Αντιμετωπίζουν επιθέσεις σε πολλά μέτωπα. Αυτήν την εβδομάδα μόνο βλέπουμε ότι το Κοινοβούλιο θα φιλοξενήσει την ομάδα συμφερόντων των χορτοφάγων, οι οποίοι ισχυρίζονται ότι οι κρεατοφάγοι και, συνεκδοχικά, οι κτηνοτρόφοι εγκληματούν κατά του κλίματος. Εντούτοις, βλέπουν ότι η Ευρώπη αποτυγχάνει να είναι αυστηρή όταν αντιμετωπίζει χώρες όπου καταστρέφονται τροπικά δάση για την εκτροφή βοοειδών. Πώς μπορεί ο καταναλωτής να βρει κάποιο ίχνος λογικής;

Οι κτηνοτρόφοι που παράγουν βοδινό κρέας δεν ζητούν ειδικά προνόμια – απλώς δίκαιους όρους ανταγωνισμού. Είναι απολύτως ζωτικής σημασίας να τους στηρίξουμε, όχι μέσω προστατευτισμού, αλλά φροντίζοντας όλες οι εξαγωγές προς την ΕΕ να αντιστοιχούν στα δικά τους υψηλά πρότυπα. Σας παροτρύνω, κυρία Επίτροπε, να αξιολογήσετε τη δράση σας, να σκληρύνετε τη στάση σας, να διαβάσετε εκ νέου την έκθεση του ΓΤΚΘ και να φέρετε αποτελέσματα.

Giovanni La Via (PPE). – (IT) Κυρία Πρόεδρε, κυρία Επίτροπε, κυρίες και κύριοι, πιστεύω ότι το θέμα που συζητούμε απόψε αποτελεί μικρό μόνο μέρος ενός πολύ μεγαλύτερου προβλήματος. Το θέμα της ίσης μεταχείρισης όσον αφορά τις εισαγωγές, αφενός, και τους όρους που επιβάλλονται στους παραγωγούς μας, αφετέρου, δεν αφορά μόνο το κρέας και τα προϊόντα κρέατος, αλλά επηρεάζει και πολλούς άλλους κλάδους παραγωγής.

Όπως γνωρίζετε πολύ καλά, η Ευρώπη είναι καθαρός εισαγωγέας κρέατος. Στην ήπειρό μας, την Ευρώπη, παράγουμε μόνον το 60% των απαιτήσεών μας. Αυτό σημαίνει ότι είμαστε υποχρεωμένοι να εισάγουμε. Εντούτοις, επιθυμούμε να διασφαλίζουμε τους πόρους κατανάλωσης και την υγεία των καταναλωτών μας. Ελπίζουμε ότι αυτή είναι η τελευταία φορά που ακούμε αυτό που ακούσαμε σήμερα, με άλλα λόγια ότι δεν είναι δυνατόν να επιβάλουμε παρόμοιους όρους στις εισαγωγές, διότι αυτή δεν είναι, οπωσδήποτε, η κατεύθυνση προς την οποία πρέπει να κινηθούμε.

Αν και διαθέτουμε όρους ιχθυοπαραγωγής των προϊόντων που βοηθούν στη βελτίωση των προτύπων στο εσωτερικό της ΕΕ για τους καταναλωτές μας, πιστεύω ότι είναι σημαντικό να διατηρήσουμε αυτά τα πρότυπα τόσο για τους δικούς μας παραγωγούς όσο και για τις εισαγωγές που έρχονται από τρίτες χώρες.

Esther de Lange (PPE). – (NL) Κυρία Επίτροπε, ως η τελευταία ομιλήτρια στον επίσημο κατάλογο ομιλητών, θα προσπαθήσω να συνοψίσω αυτήν τη συζήτηση. Πιστεύω ότι ένας τρόπος που μπορώ να το κάνω αυτό είναι χρησιμοποιώντας την ολλανδική παροιμία: «Όλοι οι καλόγεροι του ίδιου τάγματος πρέπει να φορούν το ίδιο ράσο». Τη συνώνυμή μου σε όποιον πρέπει να ερμηνεύσει την παροιμία αυτήν την περασμένη ώρα αλλά, αν και στις Κάτω Χώρες δεν έχουν απομείνει σχεδόν καθόλου καλόγεροι σήμερα, συνεχίζουμε να χρησιμοποιούμε την παροιμία όταν θέλουμε να πούμε ότι πρέπει κανείς να εφαρμόζει τα ίδια μέτρα και σταθμά σε ισοδύναμες καταστάσεις. Συνεπώς, τυχόν απαιτήσεις που επιβάλλετε στους παραγωγούς της ΕΕ θα πρέπει να ισχύουν και για τους παραγωγούς των τρίτων χωρών που επιθυμούν να εισέλθουν στην αγορά μας. Διαφορετικά, αφαιρείτε κάθε δυνατότητα από τους κτηνοτρόφους μας να ανταγωνιστούν.

Αυτό ισχύει για την αναγνώριση και την καταγραφή των βοοειδών και για τα μέτρα πρόληψης των ασθενειών των ζώων στη Βραζιλία. Ωστόσο, θα πρέπει να ισχύει εξίσου και για τα χλωριωμένα κοτόπουλα που εισάγονται από τις Ηνωμένες Πολιτείες, καθώς και για τις αυξητικές ορμόνες των βοοειδών που περιέχονται στο γάλα. Επίσης για τα κλωνοποιημένα ζώα, και ούτω καθεξής, Επίτροπε. Ακούγοντας τους συναδέλφους βουλευτές, σχηματίζω την εντύπωση ότι είναι βάσει αυτού ακριβώς του θέματος που το Κοινοβούλιο θα κρίνει τη νέα Επιτροπή – εάν, δηλαδή, η Επιτροπή εφαρμόζει τα ίδια μέτρα και σταθμά σε ισοδύναμες καταστάσεις. Και δεν πρόκειται να την κρίνει, όπως το κάνουμε τώρα, για τα επόμενα πέντε χρόνια, αλλά πολύ πριν από την έναρξη της θητείας της νέας Επιτροπής.

Κυρία Επίτροπε, μιλήσατε επίσης για τον αφρώδη πυρετό. Συμφωνώ μαζί σας ότι έχουμε πράγματι κάνει κάποια βήματα προόδου. Για παράδειγμα, έχει δοθεί μεγαλύτερη σημασία στον εμβολιασμό στο πλαίσιο της καταπολέμησης της ασθένειας. Δόξα τω Θεώ, διότι, μόνο στη χώρα μου, έπρεπε να θανατωθούν 285 ζώα, ως αποτέλεσμα 26 περιπτώσεων αφρώδους πυρετού. Ωστόσο, κυρία Επίτροπε, η επόμενη Επιτροπή θα κριθεί επίσης από το εάν θα

μπορέσουμε να προωθήσουμε στην αγορά προϊόντα που προέρχονται από εμβολιασμένα ζώα εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Peter Jahr (PPE). – (DE) Κυρία Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, οι εμπειρογνώμονες για τη γεωργία του Κοινοβουλίου έχουν υποβάλει ένα αρκετά απλό αίτημα. Ζητούν να εφαρμοστούν για την παραγωγή στο εσωτερικό της ΕΕ οι ίδιοι όροι που ισχύουν και για τις εισαγωγές.

Άκουγα με ενδιαφέρον ενόσω η κ. Βασιλείου μας εξήγούσε για περισσότερο από δέκα λεπτά ότι ουσιαστικά κάτι τέτοιο δεν είναι εφικτό. Θα μπορούσε να είχε απαντήσει πιο περιεκτικά. Θα μπορούσε απλά να είχε πει: «Ναι, το Κοινοβούλιο έχει δίκιο, θα το εφαρμόσω και θα το λάβω υπόψη στο μέλλον». Αυτό που η Ομάδα μου και τώρα το Κοινοβούλιο ζητούν δεν έχει καμία σχέση με τους περιορισμούς του εμπορίου. Αντιθέτως, αποτελεί μια κρίσιμης σημασίας απαίτηση για δίκαιο παγκόσμιο εμπόριο και για την αμοιβαία ανταλλαγή προϊόντων. Θέλουμε δικαίους κανόνες στην οικονομία της αγοράς στο εσωτερικό της ΕΕ και στο εξωτερικό, τίποτε περισσότερο, τίποτε λιγότερο. Αυτό είναι κάτι που το ζητούμε τώρα και θα το ζητούμε και στο μέλλον από την Επιτροπή. Μπορείτε να είστε σίγουρη γι' αυτό.

Graham Watson (ALDE). – (EN) Κυρία Πρόεδρε, η προηγούμενη συζήτηση αφορούσε την πείνα. Αυτές οι δύο συζητήσεις έχουν σχέση μεταξύ τους. Η Επιτροπή έχει δίκιο να κάνει ό,τι μπορεί για να διασφαλίσει την προστασία των καταναλωτών στην Ευρώπη, και οι συνάδελφοι στο Σώμα έχουν δικαίωμα να της ζητούν λογοδοσία και να ζητούν τη διατήρηση των υψηλότερων προτύπων.

Αλλά το βοδινό κρέας είναι εμπορεύσιμο προϊόν. Παράγεται όσο πιο φθηνά μπορούν να το παράγουν οι χώρες παραγωγής. Είναι τραγικό ότι για την παραγωγή ενός κιλού βοδινού κρέατος χρειάζεται εκατό φορές περισσότερο νερό από ό,τι για την παραγωγή ενός κιλού σόγιας.

Εάν μάς ενδιαφέρει η προστασία των καταναλωτών σε παγκόσμια κλίμακα, θα κάνουμε δύο πράγματα. Πρώτον, θα βοηθήσουμε περισσότερο τις τρίτες χώρες να αναπτύξουν τα συστήματα ιχνηλασιμότητας που χρειάζονται και, δεύτερον, θα ακολουθήσουμε τη συμβουλή του συναδέλφου μου Chris Davies κατά την τελευταία συζήτηση, δηλαδή θα ενθαρρύνουμε όλους τους πολίτες μας να σταματήσουν να τρώνε κρέας.

Elisabeth Köstinger (PPE). – (DE) Κυρία Πρόεδρε, οι πολίτες μας έχουν υψηλές προσδοκίες σε ό,τι αφορά την ασφάλεια και την ποιότητα των τροφίμων τους. Αυτό αφορά όχι μόνο την υγεία των ζώων και την ασφάλεια των τροφίμων, αλλά και τα περιβαλλοντικά πρότυπα, την παραγωγή και την καλή διαβίωση των ζώων. Η ιχνηλασιμότητα και η συνεπακόλουθη διαφάνεια όσον αφορά τα τρόφιμα από τον παραγωγό μέχρι τον καταναλωτή είναι εγγυημένη μόνο στην Ευρώπη. Είναι απολύτως προς το συμφέρον μας να διασφαλίσουμε την προστασία των καταναλωτών μας, την ανταγωνιστικότητα των ευρωπαϊκών αγροτικών προϊόντων και, ως εκ τούτου, την ανταγωνιστικότητα της υγείας της αγροτικής βιομηχανίας. Για αυτόν τον λόγο, νιώθω ότι είναι ουσιαστικής σημασίας και αποτελεί μία από τις ευθύνες μας ως βουλευτών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου να επισπεύσουμε αυτήν τη συζήτηση και να διασφαλίσουμε τη διαμόρφωση του σχετικού πολιτικού πλαισίου.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE). – (RO) Κυρία Πρόεδρε, κυρία Επίτροπε, όπως γνωρίζετε πολύ καλά, η Ρουμανία δεν δικαιούται να πουλά χοίρους και χοιρινά προϊόντα στην ευρωπαϊκή αγορά, ενώ, ως αντάλλαγμα, μας έχει δοθεί το δικαίωμα, από τον επόμενο χρόνο, να εισάγουμε χοίρους από άλλα κράτη μέλη και, κατόπιν, να εξαγάμε το κρέας τους σε επεξεργασμένη μορφή.

Επιπλέον, πρέπει επίσης να εφαρμόσουμε, μέσα σε μέγιστο χρονικό διάστημα ενός έτους, σαφείς, αυστηρούς και δαπανηρούς κανόνες σφαγής. Είμαι πεπεισμένος ότι οι εκτροφείς χοίρων της Ρουμανίας θα ήταν εξαιρετικά ευτυχείς, εάν αυτοί οι κανόνες αντικαθίσταντο από ένα σύστημα επιφανειακών και επιλεκτικών ελέγχων ή από μερικές αφίσες στα αεροδρόμια. Προφανώς αστειεύομαι, αλλά οι κανόνες, εάν γίνονται για να εφαρμόζονται, πρέπει να είναι οι ίδιοι και υποχρεωτικοί για όλους.

Michel Dantin (PPE). – (FR) Κυρία Πρόεδρε, κυρία Επίτροπε, σας ευχαριστώ για τη δήλωσή σας, η οποία πιστεύω ότι αντικατοπτρίζει την αξιοσημείωτη εργασία που κάνατε στη διάρκεια της εντολής σας. Η Ευρώπη έχει επιλέξει ένα διατροφικό μοντέλο για να προστατεύσει τον πληθυσμό της. Οι συμπολίτες μας είναι έτοιμοι να πληρώνουν 100 ευρώ κατά κεφαλήν τον χρόνο, εάν τους εγγυόμαστε την ποιότητα των τροφίμων τους.

Πριν από κάποιες ημέρες στην επιτροπή, μάθαμε για την έκθεση του Γραφείου Τροφίμων και Κτηνιατρικών Θεμάτων. Πρέπει να σας πω ότι, ως νέος βουλευτής, ανησυχούσα ιδιαίτερα βλέποντας την ενόχληση του προσωπικού σας, τα μέλη του οποίου προφανώς δεν μπορούσαν να απαντήσουν ή δεν ήθελαν να απαντήσουν στα ερωτήματά μας.

Κυρία Επίτροπε, πρέπει να ντρεπόμαστε που έχουμε αυστηρούς κανόνες για την προστασία των καταναλωτών μας; Πρέπει να ντρεπόμαστε που επιβάλλουμε αυτούς τους κανόνες σε όσους θέλουν να τρέφουν τους καταναλωτές μας; Νιώθουμε ντροπή όταν, προκειμένου να πουλήσουν αεροσκάφη ή αυτοκίνητα, οι ίδιες αυτές χώρες μάς

υποχρεώνουν να κατασκευάσουμε το τάδε ή το δείνα είδος εργοστασίου, ή μας επιβάλλουν τον τάδε ή τον δείνα όρο;

Οι όροι πρόσβασης στην αγορά που έχουμε διαμορφώσει είναι σημαντικοί όροι, διότι επηρεάζουν τα τρόφιμα και επηρεάζουν την υγεία των πολιτών μας. Δεν υπάρχει κανένας λόγος να ντρεπόμαστε.

Czesław Adam Siekierski (PPE). – (PL) Κυρία Πρόεδρε, θέλουμε να εξάγουμε, αλλά πρέπει επίσης να εισάγουμε. Το εμπόριο επιταχύνει την ανάπτυξη, παρέχει οφέλη στα μέλη που συμμετέχουν στην ανταλλαγή, αλλά εδώ επιβάλλονται ορισμένες απαραίτητες απαιτήσεις, οι οποίες σχετίζονται με την ποιότητα και τη συμμόρφωση με τα κατάλληλα πρότυπα – αυτό είναι προφανές, και είμαι σίγουρος ότι συμφωνούμε. Η Ευρώπη διαθέτει μια ποικιλία μορφών επιθεώρησης και ελέγχου, προκειμένου να προστατεύει την αγορά της από μια συρροή τροφίμων που δεν ανταποκρίνονται στα ευρωπαϊκά πρότυπα, ή τα οποία θα αποτελούσαν απειλή για την ασφάλεια της υγείας μας. Από όσα είπε η Επίτροπος, δεν μπορούμε να αναμένουμε τις ίδιες διαδικασίες ελέγχου με αυτές που επιβάλλονται στους δικούς μας παραγωγούς – το έχω καταλάβει σωστά; Τι σημαίνει, όπως δηλώσατε με σαφήνεια, ότι μόνο το αποτέλεσμα αυτών των μέτρων θα πρέπει να είναι το ίδιο; Εν είδει σύγκρισης, θα ήθελα να ρωτήσω εάν, για παράδειγμα, η Ρωσία ή κάποια άλλη χώρα μπορεί να επιβάλλει απαιτήσεις σχετικά με την εισαγωγή προϊόντων από την ΕΕ τις οποίες εμείς δεν μπορούμε να επιβάλουμε, για παράδειγμα, στο κρέας που εισάγουμε από τη Βραζιλία. Σε αυτήν την περίπτωση, είναι μόνο τα αποτελέσματα σημαντικά, όπως και στην περίπτωση των εισαγωγών από τη Βραζιλία;

Ανδρούλλα Βασιλείου, Μέλος της Επιτροπής. – (EN) Κυρία Πρόεδρε, θα ήθελα να υπενθυμίσω στα αξιότιμα μέλη του Κοινοβουλίου ότι αυτό που είπα δεν ήταν ότι δεν μπορούμε να επιβάλουμε κανόνες στις τρίτες χώρες. Λυπούμαι εάν, ακόμη και μετά από παρουσίαση 10 έως 15 λεπτών, δεν κατόρθωσα να διευκρινίσω τους κανόνες που επιβάλλουμε όταν εισάγουμε προϊόντα από τρίτες χώρες.

Πρέπει να σας θυμίσω ότι, όπως είμαστε εισαγωγείς κρέατος από τρίτες χώρες –και σήμερα εισάγουμε από τη Βραζιλία μόνο το 5% των απαιτήσεών μας σε βοδινό κρέας στην Ευρωπαϊκή Ένωση– είμαστε επίσης και μεγάλοι εξαγωγείς προς τρίτες χώρες: προς τη Ρωσία και αλλού. Σήμερα, οι εξαγωγές μας προς τη Ρωσία ανέρχονται σε 1 δισεκατομμύριο ευρώ τον χρόνο – κυρίως από την Ιρλανδία. Προσπαθούμε να πείσουμε τη Ρωσία ότι δεν μπορούμε να αποδεχτούμε τους ίδιους κανόνες που εφαρμόζονται στη Ρωσία. Υπάρχουν κανόνες διεθνούς εμπορίου, και εμείς εφαρμόζουμε ισοδύναμους, αλλά όχι ταυτόσημους, κανόνες, υπό την προϋπόθεση ότι θα πειστούμε ότι είναι αρκετά αυστηροί ώστε να προστατεύουν τους καταναλωτές μας.

Αυτό κάνουμε. Ο λόγος για τον οποίο εφαρμόσαμε τους κανόνες ασφαλείας στην περίπτωση της Βραζιλίας είναι ακριβώς διότι οι αποστολές του ΓΤΚΘ μας έχουν δείξει ότι κάτι δεν πάει καλά. Εφαρμόσαμε πολύ αυστηρούς κανόνες. Σας έδωσα τα νούμερα.

Όσον αφορά την τελευταία αποστολή στη Βραζιλία, υπήρξαν πράγματι προβλήματα, αλλά σας προκαλώ να κοιτάξετε όλες τις εκδόσεις των αποστολών του ΓΤΚΘ σε οποιοδήποτε από τα κράτη μέλη και να κάνετε τη σύγκριση. Θα διαπιστώσετε επίσης πολύ σοβαρές ανεπάρκειες στα κράτη μέλη, τις οποίες ζητούμε από τα κράτη μέλη και τις αρμόδιες αρχές τους να διορθώσουν. Αυτό είναι που ζητήσαμε να κάνει και η Βραζιλία.

Στη Βραζιλία εντοπίστηκαν προβλήματα. Σε κάποια περίπτωση, όπου τρεις κτηνοτροφικές επιχειρήσεις παρουσίαζαν σημαντικές ανεπάρκειες, οι βραζιλιάνικες αρχές προέβησαν σε διορθωτικές ενέργειες ούτως ώστε να αφαιρεθούν όλες οι σχετικές επιχειρήσεις από τον κατάλογο των εγκεκριμένων για εξαγωγές επιχειρήσεων και να εκπαιδευτούν εκ νέου οι ελεγκτές που είναι υπεύθυνοι για τον έλεγχο αυτών.

Προβλήματα επίσης εντοπίστηκαν και σε τρεις άλλες κτηνοτροφικές επιχειρήσεις, κυρίως σε ό,τι αφορά καθυστερήσεις στην κοινοποίηση μετακινήσεων των ζώων ή τη συνοχή των δεδομένων στη βάση δεδομένων. Αυτά τα προβλήματα θεωρήθηκαν ως ελάσσονα από την ομάδα του ΓΤΚΘ. Παρά ταύτα, οι βραζιλιάνικες αρχές ανέλαβαν να επανεξετάσουν τη βάση δεδομένων, ώστε να αποφευχθούν τα εσφαλμένα δεδομένα.

Οι αποστολές του ΓΤΚΘ το έχουν υπόψη τους όταν μεταβαίνουν στη Βραζιλία. Γνωρίζουν ότι θα διαπιστώσουν ανεπάρκειες. Η υποχρέωσή μας είναι να διορθώσουμε τις ανεπάρκειες που διαπιστώνουμε –είτε πρόκειται για κράτη μέλη, είτε για τρίτες χώρες– διότι έχουμε ευθύνη έναντι των καταναλωτών μας. Θέλω να σας διαβεβαιώσω ότι θα συνεχίσουμε να στέλνουμε αποστολές στη Βραζιλία και σε άλλες τρίτες χώρες για να διασφαλίσουμε ότι όταν ανακαλύπτονται ανεπάρκειες θα διορθώνονται. Πρέπει επίσης να σας διαβεβαιώσω ότι παίζουμε ένα πολύ δίκαιο παιχνίδι για τους κτηνοτρόφους και τους παραγωγούς μας έναντι των τρίτων χωρών.

Έγινε μια παρατήρηση για τη Ρουμανία, η οποία όπως και η Βουλγαρία και –στο παρελθόν– πολλά άλλα κράτη μέλη, αντιμετώπισαν πρόβλημα με την κλασική πανώλη των χοίρων. Έχουμε ακούσει πολλά για τη Ρουμανία και τη Βουλγαρία. Πρέπει να σας καλέσω να ρωτήσετε τις αντίστοιχες κυβερνήσεις σας σχετικά με το τι βοήθεια έχουμε

προσφέρει προκειμένου να απαλλαγούμε από αυτό το πρόβλημα. Είμαι σίγουρη ότι η Ρουμανία θα έχει τη δυνατότητα να εξαγεί κρέας στο πολύ κοντινό μέλλον, ακριβώς λόγω της βοήθειας που παρείχαμε σε αυτήν και στη Βουλγαρία για να απαλλαγεί από την κλασική πανώλη των χοίρων.

Ολοκληρώνοντας, θα ήθελα να σας διαβεβαιώσω ότι η πρώτη ευθύνη μας είναι έναντι των ευρωπαίων καταναλωτών και ότι επιθυμούμε μια δίκαιη συμφωνία για όλους. Μπορείτε επίσης να είστε βέβαιοι ότι οι αποστολές του ΓΤΚΘ σε τρίτες χώρες θα είναι πολύ αυστηρές. Θα είμαστε σε επαγρύπνηση και εάν κάτι δεν πάει καλά θα προσπαθήσουμε να το διορθώσουμε. Θα παραμείνουμε σε επαγρύπνηση και θα είμαστε αυστηροί. Το εάν στον κατάλογο θα συμπεριληφθούν και άλλα αγροκτήματα ή όχι εξαρτάται ολοκληρωτικά από τις βραζιλιάνικες αρχές και από το εάν είναι έτοιμες να δαπανήσουν τα χρήματα που πρέπει, προκειμένου τα αγροκτήματα τους να εγκριθούν σύμφωνα με τα πρότυπά μας και, ως εκ τούτου, να έχουν τη δυνατότητα εξαγωγών. Εάν δεν το πράξουν, τότε δεν θα εγκριθούν.

Πρόεδρος. - Η συζήτηση έληξε.

Γραπτές δηλώσεις (άρθρο 149)

Béla Glattfelder (PPE), γραπτώς. – (HU) Οι κανονισμοί επισιτιστικής ασφάλειας της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι οι πλέον αυστηροί και του πλέον υψηλού επιπέδου στον κόσμο. Ωστόσο, η συμμόρφωση με αυτούς τους κανονισμούς συνεπάγεται σημαντικά πρόσθετα κόστη για τους αγρότες της Ευρώπης. Τα ευρωπαϊκά προϊόντα δεν μπορούν να τίθενται σε μειονεκτική θέση σε σχέση με προϊόντα που προέρχονται από τρίτες χώρες, απλώς και μόνο διότι τα τελευταία έχουν παραχθεί σύμφωνα με κανονισμούς του κλάδου των τροφίμων χαμηλότερου επιπέδου. Η υγεία των ευρωπαίων καταναλωτών δεν πρέπει να τίθεται σε κίνδυνο από μη ασφαλή προϊόντα ακατάλληλης ποιότητας. Τα προϊόντα κρέατος μπορεί να ενέχουν ένα ιδιαίτερα ευρύ φάσμα κινδύνων για την υγεία, εάν δεν παράγονται στις κατάλληλες συνθήκες. Γι' αυτόν τον λόγο, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή και τα κράτη μέλη πρέπει να διασφαλίσουν ότι ισχύουν ταυτόσημοι όροι για τα προϊόντα κρέατος που παράγονται εντός της ΕΕ, καθώς και για όσα προέρχονται από τρίτες χώρες.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D), γραπτώς. – (PL) Κυρίες και κύριοι, πρόσφατα, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή διαπίστωσε σημαντική άνοδο των εισαγωγών βοδινού κρέατος από τρίτες χώρες, ιδίως από την Αργεντινή, τη Βραζιλία και την Ουρουγουάη. Για την εισαγωγή οποιουδήποτε προϊόντος στην ΕΕ, συμπεριλαμβανομένου του βοδινού κρέατος, πρέπει να υπάρχει συμμόρφωση με υψηλά κοινοτικά πρότυπα, πρότυπα τα οποία έγιναν πρόσφατα πιο αυστηρά από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή. Πολύ συχνά, ωστόσο, προϊόντα με προέλευση από τρίτες χώρες δεν ανταποκρίνονται στα εν λόγω πρότυπα ασφάλειας των τροφίμων. Παρά ταύτα, η σημαντικά χαμηλότερη τιμή τους τα καθιστά ανταγωνιστικά στις αγορές. Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίον ένα βασικό ζήτημα επί του παρόντος είναι η παροχή στήριξης προς τους αγρότες μας και η προώθηση των ευρωπαϊκών προϊόντων που ανταποκρίνονται στα υψηλά πρότυπα και είναι υγιή και ασφαλή. Το θέμα που συζητούμε έχει και μια άλλη πτυχή. Θα πρέπει να εξαγάγουμε κάποια συμπεράσματα από την κρίσιμη κατάσταση στην αγορά γαλακτοκομικών προϊόντων. Ίσως σήμερα, όταν σε πολλά κράτη μέλη της ΕΕ δεν μπορούμε να αντιμετωπίσουμε την υπερπαραγωγή γάλακτος, θα άξιζε να σκεφτούμε τον τρόπο με τον οποίο μπορούμε να αναδιοργανώσουμε την παραγωγή του βοδινού κρέατος. Σας ευχαριστώ για την προσοχή σας.

20. Ημερήσια διάταξη της επόμενης συνεδρίασης: βλ. Συνοπτικά Πρακτικά

21. Λήξη της συνεδρίασης

(Η συνεδρίαση λήγει στις 23.50)